

Sermones hyemales ;

<https://hdl.handle.net/1874/340558>

Præter hæc quæ sunt in his prædictis nominibus
Fuit admodum regni tunc per solatium
In christo dicitur dicitur

S. Bernardus, Sermones hyemales

Folio 154

Die fratres adue
tus in cuius celebra
m? cuius vnq? sunt
et reuerentia solepm
tati nome quidem
celebre satis et notu

est mudo: sed magis nois forte non ita
Infelices em filij adam omisso veris
et salutari? studis: cadunt potius et
tristitia quu. Quib? em assumulabi
m? hores gnacionis hui? aut qb? opa
lum illos: qe vident? a tremo et spali
bus consolacionib? auelli separari non
posse: Pfecto filis fut hui? q? submissi
plicitat? i aq? p mru vndas eos te
netes tene nec ulla rone deserit qd
pmu occurrerit manib? q?quid sit il
lud: licet sit aliquid qd pdesse omo vale
no possit: ut fut radices herbaru a
terru psta. pta et qui ad eos forte
veniant ut subueniat nomu? soles
apphensos inoluat: adeo ut ia n? sibi
nec illis opem ferre pualcant Sic
perent i h? mari magno et spacios?
sic perent miseri du pitura secuties
omittit solida: qb? apphensis erige
et salute possent mas suas. pcep em
de vanitate sed de veritate diat cog
noscent ea et liberabit vos. Vos aut
fres quib? tūq? p mltis reuelat deus
que abscondita fut a sapientib? et pru
dentib?: circa ea que ve salutaria fut
sedula cogitacione versam. Diligent
pensate roem hui? adueta: q?rentes
m mru qe fut q? veritat: vn quo ad
quid qn et qua laudabilis fut du
bis ista curiositas e? et salub? pcep
em tu deuote eccia vniusa putem
celebraet aduentu: nisi latet in eo
magnu aliqd? pimentu p mru

ergo cu aplo supete et amitate itue
ni et vos qnta fut iste q? igredit? ipe
e em sedm gabrielis testimoniu al
tissim filij: ac p mde coaltissim? ipe
pcep em fas e? dei filiu degenerem
sufficari: sed equalis fateri necesse
e altitudinis et eiusde pempti digni
tatis pta et pncipu filios pncipes:
et filios regu reges esse qe nesciat?
Veruptu qd sibi vlt? q? e trib? psonis
q? i suma tuncate credim? q?ntem?
et adoram? no pz no sps sed adue
nt? sed filius: nymme qd ego id
factu esse arbitror in causa. Sed qe
cognouit sensu dm: aut qe q? filiar?
ei? fut: pcep em in altissimo tunc
tano cosilio frim e: ut filij adueneret.
Et si consideram? exili? mri causa for
tassis aduertē possum? uel ex pte
q? congruu fut a filio nos magi
me libeari. Lucifer em ille q? mane
oriebat? p eo q? altissim? similitudine
usurpate temptauit. et p m pma ar
bitrat? e esse se equalē qd vnq? filij
est: pncipitat? illuc corruit qm zelat?
p filio pz: et ope dnuisse videt? m msi
vndam et ego rethia. Edimuo vi
delis factiana tūq? fulgur de celo ca
dente. Quid tu supbis tū et emis?
Si supbicatib? angelis de? no pepat?
qntomagis tibi putredo et vms. Pncip
il ille fecit m msi opaty e: tm cogi
tauit supbia et i mometo et i utu
oculi nre pabilis pncipitat? e: quia
iuxta aplm i ueritate no stetit. Fu
gite supbia fres mei: qso mltu
fugite m mru ois p m supbia: que
ta velociter ipm quonq? p m dē cūc
tis itam? m m mte etna caligine
obtenebrant luciferu: q no modo
angelu sed angeloru p m i diabo
lu comutauit: vn et p m i uidentis

hōi quā corepat i semetipō in eo
peperit iniquitāte: suadens ut liquū
ventū gustans fieret sic de. sciens
bonū & malū. Quid em̄ polliceris.
Qd̄ p̄mittis miser. cū filiū altissimi
sic clauē habeat: ymo & ipse sit cla
uis. claus utiq; dauid q̄ claudit et
nemo aperit. In eo sūt oēs thesauri
sapie & sic absconditi. Tu ne eos ut
hōi p̄stes inique furabes: Videte
q̄ vere iuxta dñi sūnam mēdax iste
est: & p̄ ei. p̄a & mēdax fuit dī
cens simlis ero altissimo: & mēda
xi pater: cū i hōie quoq; venenatu
sue falsitatis seminatū fudit dicens
eritis sicut dñi. Tu quoq; o hō si vi
des suē curio cū eo. Adūstis fies
q̄ i hac nocte lūm ē i ysaya dūcte
dño p̄ncipes tui ifideles: uel ut ali
a tñstatio h̄t iobediētes: sorn furū.
Preuēta em̄ p̄ncipes mō adam et
eua p̄ncipia nri p̄pagm̄s iobediē
tes et sorn furū: dū qd̄ filiū dei est
serpentis ymo diaboli p̄ serpente cō
silio subripe temptat. p̄ter diffilit
tuūmā filiū pater: p̄ em̄ diligit
filiū: sed cōtinuo & i ipm̄ hōem
vndictā retulit: & aggrauat sup
nos manu suā. Oēs em̄ i adam p̄
mūm: & i eo sūmā d̄pnationis
accepim̄ oēs. Qd̄ ergo agit filiū
videns p̄ se zelare p̄cem: & nulli
penitē p̄ce creaturē: Ergo inqt
occasione mei creaturas suas p̄
mittit. Altitudinē meā p̄mus
ingelū affectauit: & p̄lm̄ q̄ sibi ar
deret habuit: sed cōtinuo p̄ meus
q̄nter vndicunt i illū: p̄uocem
cū p̄ter n̄ vbiq; suis plagis iūu
bili castigatione crudeli. Scām quoq;
q̄ iniquitātin̄ mea ē subripe voluit
homo: & ne illi quidē miser t̄ est:
nec peperit oculū ei. p̄uq; de sub

ergo dōs multos hōes
tura ē deo: Dnas tm̄ fecit nobiles
creaturas rōnis p̄ncipes. apares b̄
tudinis angelū videlicet atq; hōem: s̄
p̄t me p̄didit v̄m̄sōs // Ergo ut
sciāt q̄ & ego diligo p̄cem: p̄ me
repiat quos q̄damō p̄t me n̄m̄s̄
se videt. Si p̄t me t̄pestas h̄ ortū
ē aut iomas: tollit me & mittit i
nuve Omēs m̄m̄s̄ i uider: v̄ndict
talē eis exhibeo memetipm̄: ut ip̄s
iūde voluit q̄s̄ gestat mutari
fiat ei emulatio ista i bonū. p̄m̄
tū i affm̄ malicie & neq̄cie angelō
tūisse desertores: nec ex ignorācia
aliqua seu ifirmitate peccasse: idēq;
p̄re necesse ē penitē volentes p̄m̄
em̄ amor et honor regis iudicū d̄h
git. p̄t h̄ em̄ d̄ipe creant hōes ab
m̄no: ut repleant̄ ex h̄is loca v̄ru
a et ruine iūm̄ restitueret. S̄ne
bat em̄ nullā angelis v̄ā patere
redēdi p̄ce nouit sup̄bia moab q̄
sup̄b̄ ē valde: & sup̄bia ei remediū
penitēre nō admittit: ac p̄ h̄o nec
venit. At uō hōis v̄ce nullā cōdit
creaturā: immens ex h̄o ip̄o redimen
dū adhuc hōem: q̄p̄e que sup̄latant
aliena malicia: idēq; ei p̄desse p̄
caritas aliena Itaq; dñe obsecro tō
placet tibi ut eruas me. qm̄ ego
ifirm̄ sū: ip̄m̄ de t̄ra mea furti sub
latus sū et inorens i lacū miss̄ sū.
p̄o quidē penitē inorens: s̄ quidē ad
cū q̄ me sedm̄ ut inores aliq̄temus.
q̄e d̄arū m̄ p̄suasū ē dñe: veniat
veritas ut possit falsitas dep̄hendi:
et agnoscā ueritatē & ueritas liberā
bit me: s̄ tū dep̄hense falsitati p̄i
tus abremāuico. & cognitē adsc̄e
ro ueritati. Alioquin nō suāna erit

27
47

teptatio nec suam panem: sed obstru-
 nano diabolica. Nepe p[er]uenerat in
 malo diabolica: et digni sui p[er]e
 cu illo q[ui] i[n] s[im]ilitudine ei[us] p[er]ma-
 net i[n] p[ar]te // Ecce audistis fratres
 q[ui] sit q[ui] ueniat c[on]fideate n[on] unde ue-
 niat: et quo: uenit utiq[ue] de corde dei
 p[er]is in utero uirginis marie: uenit a
 summo celo in inferiores p[ar]tes t[er]re. Et
 ergo. R[ati]one et uobis i[n] t[er]ra e[st] c[on]fusa
 d[omi]n[u]s. Est si tunc i[n] ea p[er]sistit ille. ubi
 em b[ea]t[us] erit s[ic] illo: aut ubi male p[er]-
 terit esse potest cu illo. Et d[omi]n[u]s e[st] in
 celo: et a te q[ui]d uoluit sup[er] t[er]ra. Deus
 cordis mei et p[er] meca deus i[n] t[er]ra: d[omi]n[u]s
 n[on] e[st] si ambulatio i[n] medio umbr[ar]um
 mortis: n[on] t[ame]n malo q[ui] tu me
 ad es. p[er] me aut[em] ut uideo: et ad t[er]ras
 et ad ip[s]um quoz descendis infernum.
 n[on] t[ame]n uenit: sed t[ame]n i[n]t[er] mortuos
 liber: sicut lux q[ue] i[n] tenebris lucet. et
 tenebre ea non p[er]fenderunt. Vn[de] nec
 relinq[ui]t n[on] i[n] inferno: nec s[an]c[t]u[m] corp[us]
 i[n] t[er]ra uenit corruptione. Erat q[ui] em
 qui descendit i[n] t[er]ra est q[ui] ascendit ut
 adplet o[mn]ia de quo scriptu[m] e[st]: q[ui] p[er]tra-
 sit i[n] i[n]ferno et sanabo o[mn]es opp[re]ssos
 a diabolo et alibi. Expulsi ut q[ui]p[er]
 g[ra]t[ia] ad curanda uiam: a summo celo
 egressio ei[us]: et ortus ei[us] usq[ue] ad
 summu[m] ei[us] merito p[ro]inde clamat
 ap[osto]lus d[omi]n[u]s. que suscit[us] s[un]t que: ubi
 x[rist]us e[st] i[n] dextera dei sedens. Inuasi
 em laboraret cruce corda n[ost]ra: i[n]f[er]i
 collocatu[m] i[n] celo salutis n[ost]re daret
 auctore Sed uideam[us] i[n] q[ui] sequit[ur]:
 ut n[on] e[st] si materia q[ui]da[m] copiosa i[n]
 uenit: et uberrima valde: sed agus-
 tie t[em]p[or]e tantu[m] sermone longitudo
 no admittit. Considerantib[us] igitur
 q[ui] ueniat magna o[mn]ino et ineffabil[is]

manifestas innotuit. Suspicantib[us] u[er]o
 ueniat grandis plane patuit
 via: s[ecundu]m ei[us] testimoniu[m] qui p[ro]pheta
 puenit sp[irit]u[m] e[st] mag[is] nome[n] d[omi]n[u]m
 uenit de longinquo Porro q[ui] ueniat
 t[er]re ab[er]at apparuit test[im]oniu[m] dig-
 natio et penit[entia] i[n]cognabil[is]: q[ui] in
 carceris sui honore fetore q[ui] tanta
 descende dignata e[st] celsitudo. Jam
 q[ui] dubitet magnum i[n] causa aliq[ui]d
 fuisse: ut manifestas tanta de tam
 longinquo i[n] locu[m] i[n] idignu[m] descen-
 dere dignaret[ur] plane magnum ali-
 q[ui]d: q[ui] m[er]ita magna: q[ui] miseratio
 m[er]ita. q[ui] caritas copiosa // Ad q[ui]d
 em uenisse credend[um] e[st]: hoc n[on] e[st]
 e[st] q[ui] i[n] i[n]f[er]ra p[ro]positu[m] ordine oportet
 i[n] p[er]fatur. p[er] sane laborandu[m] e[st]
 nobis i[n] hac p[ar]te: cu[m] manifeste adue-
 tus ei[us] causa et u[er]ba ip[s]i[us] et opa
 clamet. Ad q[ui]denda[m] q[ui]ppe o[mn]e[m] t[er]re
 sima[m] que errauit de motib[us] p[ro]p[ri]e
 uenit: et ut manifestu[m] i[n] c[on]fiteant[ur]
 d[omi]n[u]s n[ost]r[u]m ei[us] et mirabilia ei[us] fili[us]
 hom[ini]n[um]: p[ro]p[ter] nos uenit. n[on] q[ui]da[m] q[ui]da[m]
 dei dignatio: magna dignitas
 h[ab]ere s[un]t q[ui]da[m]: i[n] qua se gloriari uo-
 luit n[on] erit i[n]spiciens. p[ro] q[ui] ali-
 q[ui]d esse uideat[ur] a seip[s]o: sed q[ui]d tam
 eu[m] fecit i[n] se q[ui] fecit. Omnes em d[omi]n[u]m
 t[er]re o[mn]i[um] gloria mundi. et q[ui]da[m] i[n] co-
 rrupis: min[us] e[st] ad hac gloria:
 p[ro]mo nec est aliq[ui]d i[n] ei[us] op[er]atione.
 Dne q[ui]d e[st] homo q[ui] magnificas e[st]
 aut q[ui]d appomo erga eu[m] cor tuum:
 att[en] velim nosse q[ui]d sibi uoluerit
 q[ui] ad nos uenit ille: a q[ui]re n[on] mag[is]
 uim[us] nos ad illu[m]. prostra em ne-
 cessitas erat. Sed nec c[on]suetudo di-
 uitu[m] ut ad paupes ueniat: nec si
 p[ro]stare uoluerit. Ita e[st] fr[ater] p[ro]p[ter]

47

magis ad eum venire dignum fuit: sed
duplex erat impedimentum. primum caligabat
oculi nostri: ille uero lux inhabitat
inaccessibile: et mactes palatium in gremio
diuina illa non poterant attingere respici-
tudine. propterea benignissimus saluator ac
medicus nostrum. et descendit ab altitu-
dine sua: et claritate sua infans oculis
trauit. Induit se lanterna quadam:
illud utique gloriose et ab omni labe purissimo
corpore quod suscepit. hoc est illa leuissima
plane et perfulgida nubes super quam
ascensurum eum propheta predicat: ut descen-
deret in egyptum. Tempus est in ipso
quoque respiciendum tempus quo saluator
aduenit. Venit enim quod et uos scitis
non late: non in initio non in medio te-
poris. sed in fine. nec in cognita forma
sed vere sapienter disposuit sapientia:
ut non magis esset necessarium tunc pro-
fferret auxilium: propter ad magnitudi-
nem adde filios non ignorans. Vere enim
aduersus se habebat. et intimata erat in
dies recessant paulominus sol insu-
re: ut ut erigat minus splendor eius
aut calor esset in terra. primum et lux diuine
noticie primum admodum erat: et habuit
diuine mihi feruor respiciat mir-
tatis. Jam non apparebat angelus non
loquatur propheta: cessabat uelut despati-
one uicti primis utique diuina hominum
et obstinatio: et ego aut filius tunc
dixi esse nemo. hinc et alibi legitur
scriptum. Ego ipse qui loquor esse assum-
sit sic diu in medio silentium tenerent
omnia et nos in suo cursu medium iter
paget omnipotens sermo tuus diuine a re-
gnibus sedibus uenit. sed et apostolus in-
uens arebat. Cum uenit plenitudo te-
poris: misit deus filium suum. primis
plenitudo et habundantia temporalium obli-
uione et propria fecerunt eternorum operum
tunc ergo tunc aduenit et intrans quoniam

magis temporalitas preualebat. primum ut ce-
ca sileam non quocumque tempore
lo in ipse tunc fuit: ut ad unum quod
dictum desberet unius orbis hinc
in et persona ueniens et locum ut
quod est a quo et ad quem uenit: non
quocumque et tempus non ignorans: unum res-
tat una salus per quam uenit. Et si quocumque
diligentem respicienda: ut possunt sicut
dignum est occurrere ei. Verumptamen sicut ad
opanda salute in medio terre semel
uenit in carne uisibilis: ita conde ad
saluandas animas singulorum in spiritu uenit
et inuisibilis sicut scriptum est Spiritus in te
finem nostram ipse dominus. Et ut noue-
ris occultum esse hinc spirituale aduen-
tu in umbra est magis unum inter-
getes propterea dignum est ut si non uis-
ibilis in occurrere tunc media pro-
dere loquens: salte conet erige in
put et aliquid assurgere ueniens
pro te oportet o homo mirum tunc
fictis non penetrare nubes. non tunc
alpinas necesse est: non gradus in
tibi onduit una et usque ad tempus sum
occurrere deo tuo. prope est enim uisibile tunc
in ore tuo et in corde tuo. usque ad
cordis operatione et affectione uno
occurrere: ut salte exas de sterilitate
o misere anime: quoniam indignum est illuc
auctore puritatis nitre. Et si ipse
de eo aduenit sicut dictum: quo singulo-
rum mentes inuisibili dignatur illustrare
potentia libet aut et manifeste ad-
uentum considerare uiam et quoniam uic eius
uic pulchre: et oes semite eius primum
te. Ecce in sponsa uenit saliens in
motibus: inuisibilis colles ueniens in
uides o pulchra: sed cubante uide in
non poteris. dixisti enim India in
que diligit anima mea: ubi pascat
ubi cubet. Cubans pascat angelos.

i illas ppetuas et mntates: qe faciat
 visione et mntatis et imutabilitat sue.
 Sed ne ignoras te o pulchra qma
 mntabit fia e f visio illa ex te: cofor
 tata e et no potens ad ea. Veruptm
 eae egressus est de loco suo suo: et q
 rubans pascat angelos npe cepit.
 scip sanabit nos et videbit venies
 et pastus. q rubans et pasens videri
 an no potant. Erre uenit saliens et
 motu tnsilens colles montes et col
 les puaribus et pphas nape: et q
 admodu uenit saliens et tnsilens
 i libro gnaois lege. Abrahā genuit
 ysaac: ysaac genuit iacob et cetera. Et
 hno motu p dnt ut iuuenes radix
 pesse: vñ mpta pphim egressa e vga:
 et exinde flos ascendit: sup que re
 qeuit spūs septiformis. Ad mūfēf
 tus alio i loco aprens idem pphetu
 eae iqt vngō cōpriet et priet filiū:
 et vocabit nōmē ei emaniel: qd
 mēptat nobiscū deī. Quē em pns
 flore ipm deinde emanuele: qm
 dicit vngō mūfēfius et p mēs
 vngō nōnauit. Sed nō ē aluffi
 m huius sacmēti cōfideantōne dicit
 alter referuat: digna em pprio ser
 mone materia: pferim qz i longū
 iā hōdier nō sermo pcessit

Vnum suadente regi
 nchar ysaam pphetam
 pete signū a dno r sue
 ipfudu mferm: fūe m
 eprefu sup audiuim r rēfpoſiōne ei:
 formā ipe hntem pietatis. sed non
 virtute ppe q demp ab eo q ituet
 az. et cu cōfiet hōie cogitatio me
 ruit rēpbar. Ad petam iqt et nō
 te ptabo dnm. Elatū erat aqūe fastu

gio solū regulis astutus huane sapie
 verbis. Audiat q ysams a dno va
 de dicit vlti illi: petat sibi signū
 a dno i pfundu mfin. habz em ul
 pes fouea: sed i mfin quoqz si dese
 deit adest q gphendit sapietes i mfin
 na sua itēp vade aut dno dicit vo
 lueri illi: petat sibi signū i exelso
 sup habz em voluans mdu: sed et si
 i celu ascendit. illis e q supbis resis
 tens ppa vntate calat supborū et sub
 limū colla veruptm dissimulat ille
 ptans exelso seu inphensibit pfun
 ditatis sapie que signū: et ptea
 signū lūmatis domui dauid dno
 npe pmittit: ut ip nec pns n' sa
 pientia truit. allinat salte exhibito
 mitatis. pē m m eo q aut m pfudu
 mfin curtas ipa ead ipa q' mmo
 re nemo habuit ut i mferm qz p
 amnis moriedo descendit. nō imei
 to designat: ut pcpiat aqūe ut m
 exelso regnatis expanese maesta
 te uel descenditis ad mferos impleti
 caritate // yolestus e ergo nō solu
 hōibz sed ead deo: qsqz nec maesta
 te cogitat i timore. nec caritate m
 amore meditat. ppe q' mqt dabit dno
 npe vobis signū: i quo mūfēfē et
 maestas et caritas motesit. Ecce vngō
 cōpriet et pariet filiū: et voca
 bit nōmē ei emaniel: qd mēptat
 nobiscū deī. ptoh fuge adam qz nō
 bscū deus. pte tmeas o homo n' au
 dito nōmē dei trauris: qz nobiscū deī
 nobiscū carnis similitudine nobiscū uti
 tate ppter nos uenit tāq vngō ex nob:
 filis nobis passibilis // Demp butnū
 et mel iqt comedet ppuulū erit et ues
 ret i famulibz abimēns. vñ sicut iquit
 repbar malū et elige bonū. Ead hō
 bonū et malū audis sicut i arborē ven
 ta sicut i ligno tnsilissimō: s' multo
 meliū a pmo adam sede iste ptrau

De si dicit

eligens enim bonum malum reprobatur: non
sicut ille qui dilexit maledictionem et
uenit ei: et noluit benedictionem et con-
gabitur ab eo. per et in eo quod promissum
est et mel comedet aduertit potius pro
mili huius electione: tamen assistit ei gratia
ut quod prestat utrumque sentire: digne et
acomodate ad intelligentiam proferre
concedat. Duo sunt in lacte omnis vi-
delicet butyrum et caseus: butyrum pro-
guc et humidum: caseus enim aridus
et durus. In quo primum in elige nouit:
qui butyrum comedens caseum utique non
comedit. Que est enim ratio: omnia que
errant: et in psalmo loquitur: errant
sicut omnia que perierunt: utique et in huius
quod benignissimus pastor: ut: alio sine
nonaginta nouem ouibus in montibus delictis.
In hunc igitur ouem duo reprobatur: naturam
dulcem naturam bonam: et bonam valde tam
butyrum et per corruptionem ut caseum.
vide ergo quod oportune puer in elegit:
qui naturam matris sui nulla per corruptionem
suscepit. per ad de per dicitur legit
congelatum est sicut lac cor corum: in quibus
utique puritate lactis corrumperat ferme-
tu malicie congelatio iniquitatis. Sed et
apis huius mellis dulcedine: per et aculei
punctione. Apis uero est que parat in me-
silia que florigeram inhabitat: per in age-
lorum: in in ciuitate nazareth quod in-
parat flos aduolauit: et ad suauem olente
perpetue uirginitatis flore aduenit. Illi igitur
dit illi adhaesit. huius apio mel et acule-
um non ignorat: qui magis ei et iudicium
in prophetis decantat. Attamen ad nos
ueniens solum mel attulit et non aculeum.
id est matrem et non iudicium: ut ut per
suadetibus quibus discipulis. ut ciuitatem
que suscipere eum noluit propter ignem consu-
mum: rursus non uenisse solum huius ut
iudicaret. sed ut saluaret mundum. per non
habebat aculeum apio matris: quodammodo
deposuerat illum. qui tanta indigna pau-
ens magis exhibebat et non iudicium
sed nolite sperare in iniquitate: nolite

penae in spe habet enim apio matris quibus
resumit aculeum suum et aculeum matris quibus
gere illum in medullis hominis patrum: quibus
per non iudicium quecumque: sed omne iudicium
dedit filio. per aut primum in butyrum
et mel comedat: quibus bonum naturam huius
ne donec matris sit in semetipso uinit
ut esset homo uerus et per non habens
de in morte et iudicium non exhibet et
hinc in manifestum arbitror quibus in se
uirga de radice uesse procedens: quibus uero
flos super que respicit spe solum quibus in
go dei gemitum uirga est flos filii et
flos utique flos filii uirginis: flos in
durus et rubicundus: etiam et in huius flos
in que per spiritum desiderat angelus: flos
ad cuius odore reuincunt mortui: et
sicut ipse testatur flos. flos capi est et non
ortu. Capus enim in omni humano floret in
mulo: non seminat ab aliquo: non desol-
sus sarculo: non in pinguis fimo. Sic
omne sit uirginis alius floret: sit in
lata integra et casta mare uisum
tam passua et in uirginis flore per
cuius pulchritudo non uideat corrup-
tione: cuius gloria in perpetuum non mar-
resat. O uirgo uirga sublimis in quam
sublime uirga semper ergo: usque ad sedem
te in throno usque ad dominum manifestat:
neque id mirum: quibus in altum metus in
dicit humilitatis. O uere celestis plama:
prospice cunctis: sanctior uirginis. O uere
lignum uite: quibus solum fuit dignum por-
tare fructum salutis. Dephensa est in
maligne serpens uersum tuam: in
et plane falsitas tua. Duo in posuimus
creatorum: mediam et iudicium. In famam
ras eum: sed in uirginis comitibus et et in
tus. Siquidem ab inas mouit in
dicens nequam morieris: et ueritas
domini manet in eternum. Sed et in uirginis
si potes. Quia in arbore cuius in
us fructum in uide potuit: quibus in
quidem uirginis etiam et fructum sublimis

cognovit: Etiam q̄ ip̄o filio p̄no pepit: quo nō oīa sūt nō illō donavit: Sed in adultis in fallor. qm̄ v̄go regia ip̄a ē via p̄ qua saluator advenit: p̄cedens ex ip̄o v̄co tāp̄ sponsi de thalamo suo. Tenetes ergo viam quā p̄ore si memistis repm̄? Inestigat sermone studeam? et nos d̄lissim ad ip̄m p̄ eā ascende q̄ p̄ ipsā ad nos descendit: p̄ eā uenire ī grām ip̄i. q̄ p̄ eā ī m̄m̄ miserā uenit. p̄ te habeam? ascensū ad filiū o bene d̄nta iuentry gr̄e genitry uite m̄ salutis: ut p̄ te suscipiat nos. q̄ per te daty ē nobis. Exaltet apud ip̄m iustas tua culpa m̄e corruptione: et humilitas deo grata. m̄e ueniam p̄petret uantati. Copiosa caritas tu a m̄oīu cooperat m̄ltitudinē p̄uū: et feriditas gl̄osa. feriditate nob̄ cōferat memōiā. d̄nta m̄a mediatrix m̄a aduocata m̄a. tuo filio nos recom p̄lia: tuo filio nos recomenda tuo filio nos representat. sūt o b̄ndict̄ p̄ grām quā memisti p̄ p̄rogatiua quā meruisti p̄ m̄am quā pepisti: ut qui mediate te fieri dignat̄ ē p̄ncps m̄ serie et m̄finitat̄ m̄e. te quoq̄ m̄re dente p̄ncps faciat nos glorie et b̄ndict̄m sue: p̄p̄e ip̄s filii tui d̄nt m̄: q̄ ē sup̄ oīa b̄ndict̄y ī sc̄l̄i.

R̄ adueni d̄m quem celebram? si p̄sonā uenētis itueor: nō capio excellētā maiestatis: si attendo ad quos uenit. dignationis magnitudinē expanseō. Stupenti c̄te et angeli de nouo uidetes m̄firū se q̄ sup̄ se s̄mp̄ adorāt: manifeste iā et ascendetes et descendetes ad filiū hōis. Si considero p̄p̄t quid uenent: n̄plector quo ad possū testimabile lacriminē caritatis. Si modū cogito: exaltatio

ne agnoscio quāne cōditiōis. Venit siquidē uinitatis creator et d̄nt: venit ad hōicō: uenit p̄p̄t hōicō: uenit hō. // Sed dicit aliq̄s. Quō uenisse d̄nt: q̄ s̄mp̄ ubiq̄ fuit: Erat quidē ī m̄do: et m̄d̄y p̄ ip̄m fuit ē: et m̄d̄y ei nō cognouit. p̄o ergo uenit q̄ abent: sed apparuit q̄ laty bat. v̄n̄ et h̄uānā ī qua agnosceret idūe formā: q̄ m̄m̄rū ī diuina luce h̄rat. Inaccessibile. p̄er sane iylorū maiestati apparē ī silitudinē sua quā fecit ab unio: nec idūm̄ deo a q̄b̄ ī s̄b̄a sua nō poterat agnoscī ī yma gine explari: ut q̄ fecerit hōem ad ymaginē et silitudinē sua. ip̄e hōibus inotescēt facty hō. // Huius ergo aduenty t̄te maiestatis t̄te h̄uilitatis. t̄te ciuitatis t̄te enā gl̄osificatiōis m̄e: ab unūsa eccl̄ia semel ī āno solep̄nis m̄cōria celebrat̄. Sed v̄mā ita s̄t agēt: ut s̄mp̄ id q̄p̄e dignus erit te em̄ ip̄ame ē ut post tanti regis aduentū alijs q̄b̄uilibet negotijs hōicō uelint seu audeant occupari: et nō magis omisso oīb̄y solū ei q̄ cultū uincant: nec ī ei p̄nc̄a culty m̄e uincant: ceterō. Sed nō om̄ ē qd̄ aut p̄p̄a. m̄cōriā habūdāe suauitatis tue eructabit: siquidē nec oēs h̄ m̄cōria pasat. Sane nemo qd̄ non gustauit sed neq̄ qd̄ netm̄ gustauit eructat. Dicit q̄dē nō nisi de plenitudine et saetate p̄cedit. p̄p̄t q̄m̄ sc̄laris ē mens et uita. m̄cōriā h̄m̄ et si celebrat̄ nō eructat: sū deuotione et affectione dies istos arda q̄ d̄a cōsuetudine obseruātes. // D̄c̄t̄ qd̄ d̄ap̄nabili ē ip̄a quoq̄ testimabilis huius dignationis m̄cōria datur ī occasione carnis: ut uideas eos t̄m̄ sollicitudine dieb̄ istis uestru gl̄oriā laborū parnē delicias. ut si h̄c et huiusmodi q̄rat ī sua matritate

xpus: et ibi suscipiat digni. ubi her
acuraciq; exhibent. Sed ipm audi
drente. Supbo orulo z ifanabili cor
de: cu h° no edeba. Ed tanta abhacione
uestes patus i natale meu: detestor
ego supbia: no apketor. Ed tanta
folhatudine ciboru copias repoms
i temp; illud: Dapno ego carne
delicias: no ncepto. plane ifacabit
es corde tata patus et ex ta longo:
na corpori utiq; z pauciora suffice
ret: z q possent oportum; iueniri.
Celebras ergo aduentu meu habns
me honoras: cor aute tuu longe est
a me pro me colis: sed de; tu vent
est: et gloria i ofusione tibi. Infelix
omo q uoluptate carnis et gloie se
cularis colit uanitate: btus aut po
puli cui e dno de; ei? fies no
lite nos emulur i malignatib; ne
p zelacius facies iniquitate intel
ligite magis i nouissima coru et co
patum eis ex aio: et orate p eis
qui porcupati sut i delictis. h° em
faciut miser: q ignorancia dei sa
bet. pa si cognouisset: nuq; domini
gloie auferisset tata aduersu se
issima pponeret. pro aut distissim
exrasione de ignoracia no habem.
plane nosti eu qd h° es: z si dno
no qz no nom eu ero plis secular
b; meday. demq; si eu nostiost qd
te huc adduxit: aut quo huc uenit.
Alioqui ipi tibi psuaderi possent cu
rorid affectib; carnis uoluptatibus.
sibi uanitatib; sponte abrenuac et
uictare cogitatu tuu i dno. et oem sol
licitudine tuu i eu pte: de quo mag
il bn ymo ta male costu tepe me
rueris: Ed tibi my psuade id pos
set si nescies q bon; dno speratib;
i se. aie qrent ipm: msi cognouis
ses et tu q suauis e dno et mitis
et mlte me et ueray: h° aut unde
nost: msi qz no solu ad te fena

m te uenit. // Triphice em ei aduentu
nomm; ad hoies i hoies cont; hames
Ad hoies quide i diffenter: no aut u
i hoies aut cont; hoies. Sed qz petm;
et tri; non sut uipote manifesti: de
sdo q spiritualis et oculib; e ipm au
di drente. Si qd diligit me sermone
meu seruabit: z p me; diliget eu:
et ad eu uenim; z mansione apud eu
facem; btus apud que mansione fa
cies dno dnu. btus i quo sapientia
edificat sibi domu. exades colupnas
septu: bta ma q sedes e sup; eue
na e illa: dia unq; usti merito pla
ne: qz iusticia z iudiciu ppario sedis
tue. Eius i uobis e fies: qui desce
rat i ma sua sede parue ppo: Ecce
que na illi serua. q tapena: qd pul
uinar oport; ppari. Iusticia iust; et
iudiciu ppario sedes tue. Iusticia uis
e: qd sui e uincit; rhuens. Tribue
ergo trib; q sua sut: redde supior.
redde inferiori redde eqi cui; quod
debes: z digne celebra aduentu xpi:
paris ei i iusticia sede sua. redde
magi plato et obediencia: quatu
altera cordis altera carnis e. pter em
suffiat exte; obtpne memorib; mis:
misi ex itimo cordis affru sublimi
sentiam; de eis. Ed et si tu mani
feste inotuerit idigna abien; plati
uita ut nichil omo exrasione mag
d dissimulacionis admittat: p; cu
tu a quo e ois pias ipm que no
tule nouim; exte; reputae debent:
no pnal; p; sone meitis: sed ordina
nom diuine et dignitati ipi officij
deferetes. Sic z frub; mis micr qd
uum; ipo uie fraternitatis z socie
tatis huane copli sum; z auxili
debitores. h° em volum; ut ipi uo
lis ipendat: copliu quo erudiat
ignoracia ma: amylid q inuetur

infirmitas mea. Sed forte est inter vos
 qui tantum videat dicit. Sed ego consi-
 lio dabo si cui nec vni quidem dicit
 verbum fas est absque licentia. Sed auxili-
 um impendere: ac ne minus aliquid age-
 licent absque obedientia. Ad que ego. pro-
 deit certe quod facias timore caritas
 finitua non desit. Nullum esse melius
 consilium arbitror quam si exemplo tuo frem-
 dore studeas quod oporteat. si non oport-
 teat fieri. provocans eum ad meliora.
 et consulens ei non verbo neque lingua
 sed ope et veritate. An vero utilis aut
 efficax auxilium aliquid est quam ut oves
 devote pro eo. ut non dissimules redar-
 guere culpas eius: ut non modo nullum
 ei offendiculum ponas. sed sollicitus se-
 quitur penales tanquam angelus pennis de
 regno dei scandala tolle. et occasio-
 nes scandalorum penitus remoue. Si
 tale fuerit consilium et auxilium quod
 habes. reddis ei quod debes: nec habet
 vni musset. porro si cui forte plura
 est huius in dubio teneris debitor sol-
 litudinis apthozis. Exigit et ipse
 a te custodia et disciplina. Custodiam
 quidem ut possit carere peccatis: discipli-
 nam vero ut quod minus caruit minime ma-
 net impunitum. Sed et si neminem fratrum
 posse videris habere tamen sub te cui cus-
 todiam hanc et disciplinam oporteat ex-
 hibere. dico autem idcirco quod sine
 dubio regendum accepit spiritus tuus:
 debes ei custodiam ut non regnet in eo
 peccatum nec membra eius inuicem fiant
 iniquitati. debes et disciplinam ut dig-
 nos faciat penitentiae fructus. castigatum
 et subditum seruituti. longe tamen quod
 et et periculosiori debito tenet as-
 tricti: quod pro multis numeris redditum
 sunt vocem. Sed ego iohannes quo me
 verta: si tantum thesaurum si profu-

depositum istud quod sibi christi sanguine
 pro peccatis iudicauit. contingerit neg-
 ligentius custodire. Si fallante in cruce
 domini sanguinem colligisse esset quod re-
 positum penes me in vase vitreo quod
 et portari sepius oporteret: quod tamen
 habiturus essem in disforme tanto. Et
 certe id seruandum accepi: pro quo mer-
 cator non insipiens ipsa utique sapi-
 entia sanguinem illum dedit. Sed et
 habeo thesaurum istum in vase fictilibus:
 et quibus multa plura quam in vase vitre-
 is imminere pericula videntur. dicitur
 sane ad sollicitudinis cumulum et pondus
 timoris: quod ad et mea et proximi con-
 scientiam seruare necesse sit. neutra mansi-
 satie est nota: utraqque abyssus est ipsa
 tabit vniuersum in nox est: et nichilominus
 erigitur a me vniuersum custodia et cla-
 mat custos quid de nocte custos quid
 de nocte. pro est in dicitur tamen carum mihi
 quod custos fratres mei sum ego: sed est
 facti humilitas in propheta: nisi dominus cus-
 todiret civitatem frustra vigilat qui
 custodit eam. In eo tamen excusabit ego
 videor: si ut per dominum debita exhibeo
 custodia propter et disciplinam. Ex si
 propterea quoque quatuor non defuerint: di-
 co autem erga platos reuerentiam et obe-
 dientiam. consilium et auxilium erga
 fratres quod ad iustitiam pertinet: non impa-
 tia sedem inuicem sapientiam. Et fortassis
 hec videntur sepe calumpnie quod ex ad-
 in domo quam edificauit sibi: et sep-
 tima quoque quenda est: si forte et ea
 nobis nota facere ipsa dignetur. Quis
 vero prohibet sicut sepe in iustitia sep-
 tima intelligi in iudicio: propterea enim
 iustitia sola: sed iustitia iure et iudi-
 cium proano sedis tue. Denique si platos
 et equalibus et inferioribus reddimus quod

quod oportet nichil ne accipiet deus:
de ei plane quod dicit nemo retribuere
potest quia tam copiose accumulauit super
nos misericordiam suam quia tam multa deliquimus
ei quia tam fragiles et nichil sumus: quia tam
plenus et sufficiens ille sibi et honorum do-
mini motum non egens audiamus tamen ipse
dicente ei. au. merita et occulta sapientie
sue reuelantur: quia honor regis iudicum
diligit. Et nichil quod in se est a nobis
exigit amplius: tamen dicitur magister
noster et iustificabit nos gratis: ut gratia
commendet. Diligit enim misericordiam que in
conspicuum eius et in misericordiam considerat
et in dissimulatione iudicat seipsum:
idcirco iudicium a nobis non nisi propter nos
exigit: quia si nosmetipsos iudicauerimus
non utique iudicabimur. propterea sapiens re-
uertit omnia opera sua: scrutatur discurrit di-
iudicat. vniuersa honorat: ipse uelitate:
quia se et sua omnia statim quo ueritas
habet et agnoscat ueritatem et humilitate con-
fiteatur. Audi demum manifestum iudicium
a te exigi pro iusticia. Cum fecerit iustitiam
omnia que precepta sunt uobis: dicit se
inutile sumus. hoc plane in hoc
est digna sedis imperatoris domino manes-
tatis: ut et iusticie mandata stude-
at obseruare: et semper sese indignum et
inutile arbitretur.

Ignis est frons ut tanta deuotione
ne dominum relectis aduentum. de
santi tanta consolacione. superfuit tanta
dignacione. inflammati tanta dilectione.
per uos solum cogitatis eum quo uentis
querere et saluum facere quod precat: sed
et illum nichilominus quo ueniet et as-
sumet nos ad seipsum. Utinam cum hoc
duos aduentus uigil meditatione uide-
mus: ruminationes in cordibus ueris quantum in
pace profuerit: quantum profuerit in seculo.
Utinam cum dormatis inter medios illos

si enim sunt duo carissima sponsa: inter que
sponsa dormiens nichil leuia ei et sub
capite meo: et dextra ei amplectabitur
me. sicut in sinistra siquidem ei sicut alibi
legimus. diuicie et gloria: in dextra lo-
guitas uite. In sinistra iacet ei diu-
cie et gloria. // Filius adam genitum aua-
rum et ambrosium audite. Quid uobis
cum tunc diuicias et gloria temporalis que
nec uere nec uere sunt: argentum et
aurum nonne tunc et alba et rubra:
qua plus hominum error facit a magistro
reputat propositum. Demum si ueritas
habet: tollite ea uobiscum. Sed homo in
interitum non sumet omnia: neque desce-
det cum eo gloria eius. Vere ergo diu-
cie non opes sunt sed uirtutes: quod semper
consilia portat ut in perpetuum diuicias
sint. De gloria quoque dicit apostolus
Gloria mundi hoc est testimonium consue-
tude. hoc est utique uera gloria: quod
est a spiritu ueritatis. Ipse enim spiritus
testimonium prebet spiritum meo: quod filius
dei sumus. Gloria uero qua ab inuicem
accipiunt qui gloriam que est a solo deo non
requirunt uana est: quia uani filii hominum
presumpcione re qui merces congregant
in sacrum pretium: quod thesaurum tuum
alieno in ore constituit: ignoras quod
archa ista non clauditur nec semper habet
Quanto melius sapiunt quod thesaurum suum
ipsi sibi seruant: et alie non committunt.
Verum magis semper seruantur. sicut
semper abscondit. dicit enim manifestum
erunt abscondita cordis: quod uos fuerit
ostentata non reparabitur. Hinc est quod
uenerit domino fatuarum uigilantem
deus extinguit: et non receperunt uirtutes
sua a domino nesciunt: propterea diuicias uobis
leui uale et abscondit magis quam ostentare.
si quod hominum bonum: sicut et magister
a cum elemosinam petunt non propositum
uestes ostendit sed seminuclum meliora

aut vltima si habuerit: ut citius ad
 manū videntis animi inclinet. Quā
 regula publicanū ille seruauit: nullo
 meliū phariseorū: ideo descendit iusti-
 ciaty ab illo id ē p̄ illo // Temp̄ est
 fies: ut iudiciū impiat: a domo dei.
 Qd̄ ued̄ fims̄ corū q̄ nō obediūt euā-
 gelio: Qd̄ iudiciū h̄is q̄ i h̄ iudicio
 nō resurgūt: Quāq̄ em̄ iudicari
 dissimulat: eo iudicio qd̄ nūc ē i q̄
 princeps hui⁹ mūdi cūct⁹ foras:
 iudicē expectet ut magis timeat. q̄
 nū ip̄o p̄nape suo foras erient⁹ et
 ip̄i. Ros aut̄ si p̄fē iudicant̄ m̄c.
 securi saluatore expectem⁹ d̄m̄ nos-
 trū ih̄m̄ xpm̄: q̄ reformabit corpus
 hūilitatis m̄e. cōfiguratuū corpori
 claritatis sue. Tūc fulgebūt iusti:
 ut ut vidē possint dōcti p̄ter et
 dōcti. Fulgebūt em̄ sicut sol i reg-
 no p̄is corū. Erūt aut̄ claritas sol
 septēplur: id ē sicut lux septē die-
 rū. aduenies em̄ saluator reformā-
 bit corp⁹ hūilitatis m̄e corpori clā-
 ritatis sue: si tū p̄is fuerit cor refor-
 matū cōfiguratuū hūilitati cordi
 ip̄i. H̄c qd̄ ē d̄c̄bat. Dyate a me:
 q̄ mitis sū c̄ hūilis corde. Considera
 sane i h̄is v̄bis qm̄ hūilitas duplex
 ē. alterā cognitiōis alterā affectiōis q̄
 h̄c d̄c̄t cordis. p̄ore agnoscent⁹ qm̄
 nichil sum⁹: h̄c d̄c̄t a nobis
 ip̄is et ab infirmitate p̄p̄a. p̄scioze
 calcam⁹ glām̄ mūdi: et hanc ubi
 illo d̄c̄t q̄ eximamur semetip-
 sū sc̄m̄ sc̄m̄ accipiens: q̄ etiā ip̄i-
 tus i regē fugit. q̄ i ad tūta p̄bra
 c̄ ignominiosū signū crucis sp̄ote
 optulit semetipm̄. Sint ḡ si dor-
 mire volum⁹ int̄ medios clericos idē
 duos aduet⁹ p̄ne m̄e deargeta-
 te: ut illā saluet̄ v̄tutū sc̄m̄ tene-
 am⁹ quā c̄ exēplo v̄bo et exēplo

comedauit xpus p̄ne i carne In
 argēto s̄p̄de nō m̄c̄grue intelligit
 hūilitas ei⁹: sicut i auro diuinitas.
 Ois itaq̄ v̄rtū n̄ra tā longe ē a v̄-
 tute vera q̄ longe ē ab ea forma:
 et ois p̄na m̄ra ad nichil valet si
 nō fuerit deargēta. magna p̄na
 p̄na ē paupertas: q̄ tā cito volat
 i regnū celorū. p̄a i alijs v̄tutib⁹
 q̄ sequūt⁹ p̄missio futuro tpe id̄ca-
 tur: paupertati nō tā p̄mittit⁹ qm̄
 dat⁹. Vn̄ ē i p̄nti tpe em̄natiū ē.
 qm̄ ip̄orū ē regnū celorū: tū i ce-
 teris d̄c̄at: hereditabit cōsolabitur
 et s̄lta. Videm⁹ aut̄ paupes aliquos
 q̄ si uerā haberet paupertatē nō uideo
 pusillānes inueniet⁹ c̄ fies: ut p̄re
 reges et reges celi. Sed h̄i sūt qui
 paupes esse volūt: eo tū pacto ut m̄c̄
 il eis desit: c̄ sic diligit paupertatem:
 ut nullā iopiam patiunt⁹. Sūt et
 alij m̄tes: s̄ sed q̄ d̄m̄ nichil d̄c̄t
 ut agit⁹ nisi p̄ corū arbitrio patebit
 aut̄ q̄ longe sūt a uerā m̄c̄tudinē:
 si leuis oriat⁹ occasio. h̄ aut̄ m̄c̄-
 tudo quō hereditabit: q̄ m̄ h̄ d̄c̄tate
 deflectit⁹ ut desit: alios q̄ lugetes
 uideo: sed si de corde p̄cederet ille luc-
 me nō ita facile ilro solueret i r̄sū
 sicut aut̄ cū habūdantiā otiosa et
 scurrilia v̄ba p̄fluat q̄ p̄is lacrimas
 lacrimas hūmōi de h̄is c̄ nō arbi-
 tror. quib⁹ cōsolatio diuina p̄mit-
 tit⁹. qm̄q̄de p̄ illas tā facile cōso-
 latio v̄lis admittit⁹. Alij tā v̄he-
 ment⁹ cont̄ aliorū delicta zelantur:
 ut videri possent esurie c̄ sitire iusti-
 tiā: si esset apud eos de suis quoz
 p̄ris c̄ idem iudiciū: sed nūc p̄-
 dus c̄ pond⁹ v̄tutū ē abhominatio
 apud deū. p̄a cont̄ alios tā ip̄u-
 dent⁹ q̄ ianū estuat: serpos tam
 insipient⁹ q̄ iutilit̄ palpāt. Sūt alij
 misericordes de h̄is q̄ ad ip̄os non

1 p̄f̄ct̄

ptinet: q̄ scandalisant: si nō datur
sibi habundant: sic tñ ut ip̄i ne in
modico quidē grauet̄. Cui si miseri
cordes eent de suo finire deberent
miam: si nō p̄nt de trena s̄bā de
voluntate bona daret: h̄is q̄ contra
eos forte penite videret̄. idulgentiā:
daret dulce signū. verbū bonū q̄
ē sup datū optimū. ut eorū mētes
ad penitentiam puocaret. Demq̄ et
h̄is et oib̄ q̄ i p̄no esse cognoscent:
cōpassione i penderet̄ et orone. alio
quā mīa illorū nulla ē: et mīaz cose
quet̄ nulla. Itē sūt q̄ p̄mā sua
sic cōstent: ut videri possent ex
desiderio mūdandi cordis id age. Chā
em in q̄fessione lauāt: nisi q̄ ea q̄
ip̄i sponte dicūt alijs. ab alijs audiri
nō p̄nt: patient̄ audire nō p̄nt. Et
si vere mūdari desideraret̄ ut videt̄:
nō irrueret̄: sed haberet̄ i eis grāz
qui suas illis maculas demonstraret̄.
Sūt et alij q̄ si viderūt quep̄mā uel
leuiter scandalisatū valde solliciti sūt
quō i pace eū redire possint: et ut
videret̄ pacifici: nisi q̄ eorū cōmō
si forte q̄d cont̄ eos factū dictū ve
viderit̄. tardi⁹ vnijsse. Difficili⁹
poterit̄ sedari. Cui nimis si vere
pace diligeret̄: h̄aut dubiū quā eū
q̄rent sibi ip̄is deargeterem⁹. igit̄
penas m̄is i xpi cōuersarioe. sic
et m̄is s̄c̄ lauerūt stolas suas i
eij passione. m̄ntem ergo quo ad
possim⁹ eū q̄ sic dilexit paup̄tate
ut q̄uis i manib⁹ eij eent fmes
tre. tunc nō habuit ubi reclinaret
caput: ita ut discipulos adherentes ei
legam⁹ fame cōpulsos spicas mā
bus cōstruisse ad p̄ sua trāsierent:
quāz tñq̄ onus ad arisionē duct⁹
ē. et sicut agn⁹ roza tondete se ob
mittit et nō aperit os suū: quē
et sup lazari et sup ruitate fleuit
se et in oromb⁹ puocasse legim⁹. i

fuisse vō a iocasse mis̄: qui sic q̄
ruit iusticiā ut ai p̄a nō haberet
tanta p̄ p̄as mis̄ a semetip̄o exegit
ut satisfactionē. vñ i cruce aliud mis̄
d̄ q̄ iusticiā faceret: q̄ p̄ m̄mis mo
zi nō dubitauit et orauit p̄ arisfian
bus suis: q̄ p̄am nō fecit. et ip̄osita
sibi ab alijs patient̄ audiuit: qui p̄
reconsiliandis sibi p̄torib⁹ tāta susti
mit

Inim⁹

inim⁹ h̄is qui deargeterunt pe
nas suas dormendū m̄t̄ medius te
ros. duos signatos aduēt⁹: sed ubi sūt
dormendū nō dormi⁹. Terat̄ enim
quidā aduēt⁹ ē medius m̄t̄ illorū:
i quo delatibit̄ dormiūt q̄ eū non
rut. Illi em̄ manifesti sūt: sed nō ipe.
In pace quidē i tris vis⁹. et ad h̄a
bus cōuersari ē: q̄n sicut ip̄e testatur
et viderit̄ et oderit̄. In postelomū
videbit̄ ois caro saluare dei m̄t̄. et
videbit̄ in que trāsierūt. medij or
cul⁹ ē: i quo soli eū i seip̄is videt̄
electi. et saluē sūt electi aīe eorū. In
p̄mo ergo uer̄ in carne et i infimā
te: i hoc medio i sp̄u et v̄tute: in
ultio i gloria i m̄estrate. p̄ v̄tute
em̄ puenit̄ ad gl̄iam: q̄ d̄no v̄tute
ip̄e est rex gl̄ie. Et ut̄ n̄ibi ut
idem p̄p̄ta: ut viderē v̄tute tuam
et gloriā tuā. aduēt⁹ s̄c̄de iste me
dus ma q̄dā ē: p̄ quā a p̄mo ven
tur̄ ad ultimū. In p̄mo p̄p̄o sicut re
de p̄no m̄is i ultimo apparebit̄ v̄tute
m̄is: in isto ut dormiam⁹ m̄t̄ me
dus c̄teros reget̄ ē et cōsolacio m̄is
Sed et ne cui forte iuentura videri
tur q̄ de hoc aduētū medio d̄m
m̄is: ip̄m audite. Si q̄s d̄m̄t̄ diligit
me sermones meos seruabit̄. Legim⁹
em̄ alibi q̄ timet̄ deū faciet bonā
et p̄ me⁹ diligit eū et ad eum
veniet̄. Sed q̄ est q̄ diligit me

sermone meos seruabit: regim' ei
 alibi q' timet deū fact' bona: sed pl'
 aliqd' dcm seruo de diligente. quia
 sermones meos seruabit. Vbi ergo
 seruadi sut: hant dubiu quin in
 corde: sicut aut' pphā In corde meo
 abscondi eloq'a tua: ut nō peccē t'.
 Sed quō i corde seruadi: An suffi
 nt eos sola seruare mēoria: At uō
 sic seruati dicit ap'ltus: qm' s'ca i'flat.
 Demq' et mēoria facile delet obliuio
 Serua sit sermone dei: quō melius
 seruare poteris nō corpis tui. Nam
 ille panis vni' ē: et nō mens ē. pa
 nis t'ent' dū in arca ē p' a fure
 tolli p' a mure corrodī. p' uetust'
 tate corrūpi. Vbi uō comedere illū:
 quid horū times: hoc modo custodi
 verbu' dei: bñ em' q' custodit illud.
 Ergo trahat' i viscera q'da' nō
 tue: t'nsat in affectiones tuas. et i
 mores tuos: comede bonū. & deli
 bit' i castitate mā tua. p' obli
 uisuris comede panē tuū: si adipe
 et pinguedine repleat' mā tua. Si
 sit verbu' dei seruauis hant dubiu
 quā ab eo seruauis. Venet om' ad te
 fili' nō p'ce: venet pphā magnus
 q' renouabit isrlm: et ille nona fa
 ner oīa. hoc em' fuit h'c uduet':
 ut sicut portauim' ymaginē t'ra
 sit & portem' ymaginē celestis.
 Sicut fuit vety' adam p' effusio p'
 totū hoem et corrupant: nō modo
 totū obtineat' xps q' totū creant'
 totū redemit. totū & glōficabit: q'
 q' totū hoem saluū fecit i sabbato
 // Erat in nobis aliqñ vety' homo.
 p'uaritor ille: erat i nobis tā in
 manu q' in ore & i corde In ma
 nu duplici: p' p'ccatū & flagitiū:
 in ore similiter p' arrogantiā et de
 tractionē: i corde quōq' p' desideria

carnis et desideria glorie t'pulis. Pau
 aut' si qua noua creatura i xpo
 uetera t'nsierūt: & cont' facimus in
 manu innocētia: cont' flagitiū con
 uēna ē in ore cont' arrogantiā vbi
 confessionis: cont' detractionē vbi
 edificandis: ut recedat vetera de ore
 v'ro. In corde uō cont' carnis deside
 ria caritas: humilitas cont' gloriā
 t'pale. Et vide si nō i h'is t'bi xpm
 dei verbu' recipiant singuli elocum:
 q'bus dcm ē. pone me signaculum
 sup brachiu' tuū: signaculu' super
 cor tuū. Et alibi. xpc ē vbi i ore tuo
 et i corde tuo Sequit'

Olo vos fratres nō ignorare
 temp' visitationis v're: sed
 ne illud quide' qd' h' t'pe visitet' in
 vobis. Annali' em' hoc temp' est
 nō corpib' assignatū: qd' videlicet
 longe dignior mā corpe. p'ore sibi
 sollicitudine naturali vednet digni
 tate. Sed & p'or repanda est: quoniam
 constat corrupisse p'ore. An siquidē
 corrupta i culpa: fecit ut corpus
 quōq' corrupet' i penā. Demq' si
 p'p'i melia volum' memri. sequēda
 nobis ē sū dubio caput m'm. ut
 videlicet p'ma nob' repandarū m'arid'
 sit sollicitudo p' quib' xpc nō uenit
 et quaru' p'us mederi studuit corrup
 tionem. Corpis uō mā a magis t'p'i
 referuem' & diffam' i illū die. quo
 reformadi grā corpis ē venturus:
 sicut memit ap'ls d'ns Saluatore
 m'm expectam' dnm m'm ihesum
 xpm: qui reformabit corp' humili
 tas m'e. cōfiguratiū corpi claritate
 sue. In p'ore siquidē aduentu' tāq'
 p'ro ut magis uē p'ro ipi' iohanes
 baptista clamat. Ecce m'icns agn'
 dei: ecce q' tollit p'ccatū m'udi. p'ō die
 morbos corpore nō molestias carnis:
 sed p'ccatū qd' ē morbi' aie & corrupcio

p'na. ut dicit cor tuū

mentis. Erre q̄ tollit p̄m̄ m̄di. v̄n̄:
v̄n̄q̄ a manu n̄b̄ oculo a collo: dem̄
enā a carne ip̄a. cui alius m̄f̄p̄m̄
ē. Tollit p̄m̄ e manib̄ cōmissa p̄
anta delens: tollit n̄b̄ oculo. p̄m̄ gans
cordis m̄tentionē tollit a collo. molen
cā remouēs. D̄n̄ationē: sicut sc̄ptū
est. Scep̄trū ex̄torus ei⁹ sup̄asti:
sicut i die m̄dian. Itēq̄ cōp̄t̄ fact̄
uigū a facie olei. Et ap̄t̄ loquit̄
d̄res. Vt nō regnet p̄m̄ i vestro
mōr̄li corpe. Siquide alio i loco
ait idem ap̄t̄. D̄no n̄st q̄ nō ē m̄
me hom̄d. hoc ē i carne mea. Et
alibi Infelix ego homo: q̄s me libera
bit de corpe mortis hui⁹. S̄nebat
m̄mirū nō p̄us liberandū se esse
a pessima illa radice q̄ cum ip̄a
ē a lege p̄m̄ q̄ ē m̄ m̄ebus m̄is:
Doner ab ip̄o corpe soluet̄. v̄n̄ ē cu
p̄iebat dissolu ē esse n̄ x̄po: sciens
q̄ p̄m̄ sep̄m̄ m̄ nos ē deū p̄m̄
auferr̄ nō poter̄. Doner liberem̄ a
corpe. / Audistis de quodā quē d̄ns
curauit a demomo: qm̄ collidens et
m̄ltū serpens dec̄r̄ p̄s cū demō ex̄
uit ab illo. In duo volū gen⁹ illud
p̄m̄ qd̄ t̄onēs cōturbat nos cōcup̄
tēnas loquor ē desideria mala rep̄m̄
quide d̄t et p̄ p̄ gr̄m̄ dei ut nō
regnet in nob̄: nec dem̄ m̄eb̄a m̄
arma m̄igr̄tis p̄m̄. ē sic nulla d̄p̄
natio ē i h̄is q̄ sūt i x̄po ih̄u: sed
nō c̄iet̄ nisi i morte. qm̄ sic dec̄r̄pi
m̄ ut nūm̄ separēt̄ a corpe habes
ad quid venit x̄pus: et cum m̄tende
debeat x̄p̄m̄. p̄p̄t̄a noli o corpus
p̄ipe ip̄a: potes em̄ aūc̄ ip̄ed̄re sa
lute: tuāp̄i op̄ari nō potes. Quā
temp⁹ h̄nt̄ p̄t̄ere ē m̄r̄ n̄a p̄ se
laborēt̄: magis aut̄ enā collaboz̄
ei: qm̄ ē si cōp̄t̄eris ē cōreḡnabis.
Cūm̄ ei⁹ ip̄edis rep̄anone t̄m̄ ip̄e
dis tuā: qd̄ m̄mirū aū rep̄ari nō
poteris. Doner sūm̄ Teo deo ymagēz

videat reformata. Robile hospite habes
o caro nobile valde: et tota salū tuā
pendet i ei⁹ salute. Da honore hospiti
tanto. Tu quide habitas i regione tua:
n̄a tua p̄grina et exul apud te ē
hospitatus. Quēso te quis rustic⁹ si forte
nobilis ē ip̄otens n̄sp̄m̄ apud eū vo
lucit hospitari nō libent̄ m̄ angulo
dom⁹ sue. aut sub ḡdib⁹ suis ut m̄
ip̄is c̄meib⁹ suis acubabit⁹: redēs ip̄
p̄m̄ suo locū sicut dignū ē p̄t̄e: et
tu ergo fac sicut: iurias ut molestias
tuas ne reputaueris: t̄m̄ ut hospes tu⁹
honorifice possit apud te demorari. Hoc
tibi est: ut p̄ eo m̄ter̄ te exhibens m̄
honorū. At ne forte despicias aut p̄u
pendas hospite tuū p̄ eo q̄ peregrin⁹
tibi videt̄ ē aduena: diligent̄ m̄tende
quid hospitis hui⁹ tibi p̄m̄a h̄m̄gr̄at̄.
Ip̄e em̄ ē q̄ t̄b̄uit oculis visū: auditū
aurib⁹ p̄stat: ip̄e q̄ lingue vocē p̄ula
to gustū. motū oib⁹ m̄ebus m̄stant.
Si quid v̄te. si qd̄ sensus. si qd̄ m̄ te
decoris ē: hui⁹ hospitis b̄n̄ficiū reor̄
nosce. Dem̄ d̄st̄essus ei⁹ p̄bat: quid
p̄m̄a cōf̄ebat. p̄m̄ em̄ aūc̄ d̄st̄e
te lingua silebit. oculi n̄l̄ videbit. ab
surd̄st̄et aures. corpe om̄e n̄gebit. si
nec ex̄p̄al̄st̄et i breui quoz̄ t̄m̄ m̄
d̄auer̄ p̄t̄eret et p̄m̄d̄n̄ fiet: et
deor̄ oib⁹ i fame cōuertet̄. Vt quid
ergo p̄ ip̄ali qualib⁹ del̄tatione. cōf̄
tas et ledis hospite ip̄d̄: n̄d̄ nec sentie
quide ullo mō poteris n̄ p̄ ip̄m̄: ad
huc si t̄m̄ cōfert̄ tibi exul. ē m̄m̄c̄at̄
ausu a facie d̄m̄ sui c̄iect⁹: et q̄ntū
tibi p̄p̄bit. rec̄sibit⁹: p̄oh̄ o corpus
noli ip̄ed̄re rec̄silianone illā: qm̄
grandis ex̄m̄de tibi gloria p̄at̄. pa
cient̄ r̄mo ē libent̄ temetip̄m̄ expo
ne ad oia: nihil d̄ssilēs qd̄ h̄uc v̄
dent̄ rec̄siliat̄ posse p̄desse. D̄c̄ hos
p̄ita tuo qz̄ recordabit̄ d̄ns tu. et res
tituet̄ te i ḡndū p̄st̄m̄: ē m̄ m̄m̄to

mei. Omo em memor est tu i bonu
 si bn seruis illi: & tu puencit ad do
 minu suu surgit ei de te. et loquet
 bonu p bono hospite dicens. Cu i vl
 none culpe sue exulact seru tu pau
 per quida apud que hospitatu su me
 na feat man: et nuc retribuut p me
 dno mei. pmo si se oia sua de hinc
 ena semetipm exposuit utilitatibus
 meis: no pene sibi ppt me i reum
 is nullus. I laborib9 sequet. i uigiliis
 sup modu: i fame & siti. et i frigore
 et nuditate. Quid igit: pfecto non
 menet scriptura q dicit. Voluntatem
 meam se faciet: & depraone eoru
 exaudiet. O si forte gustare posses
 dulcedme hunc: si forte gloria ista
 valeas estimare. Anna em dicitur sic:
 sed tu vera & omo idubitata fidel
 b9. Ipe dno sabaoth. dno ututu et
 rex glorie. ipe descendet ad reforma
 da corpa nra & cofigurada corpon
 stantatis sue. Quia est tibi gla. q m
 effabilis exultatio: qn creator vniue
 rsalis. q p nra9 iusticiis hualis an
 uentat & occulta. p te glorificanda
 o misera caro sublimis ueriet & ma
 nifest9: no ia m infinitate sed i gla
 et maiestate sua: Qd cogitabit die
 adueta illi9: qn descendet ad plem
 tudine luis angelis pauentib9 & tube
 rentu exatantib9 de pulue corpus
 mopo: & impientib9 illud obuia p
 i acra: Quousq: raro misera iypies
 rem & patus ista caro tristorias
 & aduas qut consolaciones vno de
 solaciones: si forte contingat repelli
 & indigna iudiciu hac gla. magis
 aut misilomin9 ineffabili metrum
 exauaai pena. pro sic obsecro
 fies mei no sit: quimo delect m
 hui9 moi meditatiob9 nra ma: qu

ena caro nra reserat i spe saluatore
 expectas dny m m ihm xpm qui
 reformabit illa cofigurata corpa cla
 ritat sue. Sic em ait ppha. Situit
 i te ma mea: q mltiplant tibi caro
 mea. Desiderabat siqdem ma pphilo
 aduentu pore quo se noueat redime
 da: sed mlto ampli9 caro desiderabat
 aduentu posteriore & glorificationem
 sua. Tunc em implebit desideria mra
 et plena est maiestate dmi ois tra.
 Ad qua gloria ad qua bntudme ad
 qua demq: pace q exsuperat omne
 sensu. ipe sua ma nos pducat: n
 cofudat nos ab expectatioe nostra
 saluator que expectam9 ihu xpo dno
 m: q e bndict9 i scla

I deuote celebram9

aduentu dmi: id facim9 quod
 oportet. Siquide no mo ad nos sed
 ppt nos uenit: qui honori modu no
 eget. Veru me quide idigene qntu
 te. manifest9 ipa dignitate ei id
 cat magnitudo. pter mo pialu eg
 tudine ex ipso pao medicamine mo
 te sat: sed et ualitudinu mis ex ml
 tudine remedioru. ut qd em diuisio
 nes gnuu suu. si no uidet necessitatu
 ulla diuisitas: Et hie difficile e vniu
 sus uno sermone pseq idigeneas qd
 expm: sed occurrunt in inter tres coes
 expm oib9 & quodammodo pncipales.
 Remo em reperit i nobis: q no interu
 & cosily et auxily & psidy idigene
 vident. Remm gualis e humano
 genei misera tplex: & atq: degm9
 i regione vmbre mortis. i infinitate
 corpe. i loco teptacionis: si diligenter
 aditum9 tphi h9 non modo misabili
 lit laboram9. pta & faller sum9 ad
 seducendu: & debiles ad opandu: &
 singiles ad resistendu. Si diserte
 nobun9 int bonu & malu deapm9:
 si teptam9 face bonu defirm9: si

conam resisti malo dicitur et superam
 // necessarii p[ro]inde saluatoris aduentus:
 necessaria sit p[ro]curatio ho[m]i[n]u[m] p[re]sencia
 p[ro]p[ri]a. Atq[ue] v[er]ba sic veniat ut copiosissima
 sua dignitate et i[n] nobis p[ro] fidem habi
 tans illucet recitatur m[er]it[um] et nobis
 manes adiuuet infirmitate m[er]it[um]. et
 p[ro] nobis stans fragilitate m[er]it[um] p[ro]te
 gat et pugnet. Si em[im] ille i[n] nobis:
 q[uo]d n[on] d[er]ipiat nos. Si ille nobiscu[m]:
 quid de cetero n[on] possum[us] i[n] eo q[uo]d co[n]for
 tat nos. Si ille p[ro] nobis: q[uo]d cont[ra] nos.
 Fideles co[n]spiciat e[st]: q[uo]d neq[ue] falli o[mn]i[um] neq[ue]
 fallere queat. Fortis auxiliat[ur]: qui n[on]
 lacescat. Patron[us] efficac[us]: q[uo]d et ip[s]u[m] sa
 rana sub pedib[us] n[ost]ris uelocit[er] co[n]te
 rat: et o[mn]ia machinamenta co[n]tingat.
 Semper ip[s]e e[st] dei sapia cui semp[er]
 i[n] p[ro]p[ri]a sit i[n]stru[ct]io ignorantes: ip[s]e
 dei v[er]b[us]. cui facile sit et deficiet[ur] re
 fit[ur] et eripe p[ro]curat[ur]. Ad h[uius] ergo
 tantu[m] eruditor[um] f[er]re nos i[n] o[mn]i t[ri]bula
 none t[ri]am[us]. h[uius] t[ame]n i[n]stru[ct]io adiuo
 re i[n] o[mn]i op[er]atione i[n]uocem[us]. h[uius] t[ame]n
 fide p[ro]pugnator[um] i[n] o[mn]i co[n]turbatio[n]e co
 mittam[us] a[n]i[m]as n[ost]ras: q[uo]d ad q[uo]d ip[s]u[m] ve
 nit i[n] m[un]du[m] ut habitas i[n] ho[m]i[n]u[m] cum
 ho[m]i[n]u[m] p[ro] ho[m]i[n]u[m] et tenebras n[ost]ras illu[m]i
 net: et labores leniat et p[ro]p[ri]a pul
 sare[re]t.

Omnit

vox leticie i[n] t[er]ra m[un]di: uox
 exultationis et salutis i[n] tu
 bernacul[is] p[ro]p[ri]a. **Audite**
 est verbu[m] bonu[m]. v[er]ba co[n]solatoru[m]: s[er]mo
 iocunditate plen[us]: dign[us] i[n] a[n]i[m]a p[ro]p[ri]a.
 Jubilate montes laude: et o[mn]ia ligna
 siluaru[m] plaudite m[an]ib[us] an[te] facie[m] d[omi]ni.
 q[uo]d uenit. Audite celi et aurib[us] p[ro]p[ri]a
 terram: obstupefate et lauda u[er]itatis
 creatur[as]: sed tu magis o homo Ihesus
 x[rist]us filius dei nascit[ur] i[n] bethleem iude.
 Et t[ame]n lapidei cordis: cui[us] a[n]i[m]a non
 suffacta sit i[n] hoc verbo: Quod a[n]i[m]a
 non dulci[us] potat: quod delatibilis

commendari. Et tale n[on] nudu[m] e[st]. n[on]
 q[uo]d sile[n]t[us] n[on] m[un]du[m] n[on] cepit: Ihesus x[rist]us
 filius dei nascit[ur] i[n] bethleem iude. O h[uius]
 ne verbu[m] de verbo abbreviato: sed re
 lesu suauitate refertu[m]. laborabat af
 fectio melliflue dulcedinis copiam
 laci[us] effunde gestiens nec i[n]uocet i[n]
 ba tanta siquide[m] gra[ti]a e[st] sermone h[uius].
 ut i[n] u[er]bo i[n]p[er]at m[un]du[m] sape. si uel
 u[er]u[m] uota mutaret. Ihesus x[rist]us filius
 dei nascit[ur] i[n] bethleem iude. O natiuitas
 illibata s[er]uata honorabit m[un]do amabit
 ho[m]i[n]u[m] collati magnitudine i[n]f[er]i: i[n]f[er]i
 i[n]gubilis ena[m] angelis sacra p[ro]fudate
 n[ost]ri: et i[n] h[uius] o[mn]i[um] admirabit i[n]
 gulari excolle[n]da natiuitate. ut p[ro]p[ri]a
 q[uo]d nec p[ri]ma uisa e[st] sile[n]t[us] nec h[uius] seque
 te. O p[ro]p[ri]a filius s[er]u[us] dolore solus n[ost]ri
 pudoris: corruptione ignar[us]: n[on] ref[er]e
 rans sed co[n]se[n]s uirginalis uteri te
 pho. O natiuitas s[er]u[us] natiuitate: sed p[ro]
 natiua mirabili excellencia superu[er]u:
 sed rep[er]ans uirtute miser[us]. p[ro]p[ri]a: q[uo]d
 none ista q[uo]d enarrabit: Angel[us] a[n]i
 mat. uirtu[m] obubrat: superu[er]u[us] sp[irit]u[m] uirgo
 credit fide conapit uirgo. p[ro]p[ri]a uirgo
 manet uirgo: q[uo]d n[on] uirret. p[ro]p[ri]a
 altissim[us] filius dei de deo genit[us] n[ost]ri
 s[er]u[us]. nascit[ur] dem[um] uirgo i[n]f[er]i: que
 ut satis uirret: p[ro]p[ri]a sane onosa na
 tiuitas: aut i[n]f[er]u[us] dignatio ma
 restatis. Ihesus x[rist]us filius dei nascit[ur] i[n]
 bethleem iude // Vos q[ui] i[n] p[ro]p[ri]a estis
 ex p[ro]p[ri]a et laudate: ante d[omi]n[u]m uenit
 cu[m] salute. Venit cu[m] salute: uenit cu[m]
 unguentis: uenit cu[m] gla[ri]a. p[ro]p[ri]a em[im] s[er]u[us]
 salute i[n]f[er]i: neq[ue] x[rist]us s[er]u[us] uirtute: n[on] s[er]u[us]
 gla[ri]a uenit filius dei. Siquide[m] ip[s]e salus
 ip[s]e uirtute ip[s]e gla[ri]a sicut s[er]u[us] e[st] s[er]u[us]
 p[ro]p[ri]a filius sapiens. Felix a[n]i[m]a q[ui] gustato
 salutis fructu trahit et erit i[n] odore
 ungentoru[m]: ut uideat gla[ri]am ei[us] gla[ri]am
 q[ui] uirget a p[ro]p[ri]a. p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a:
 uenit ihesus p[ro]p[ri]a et salu[us] s[er]u[us] ip[s]e
 p[ro]p[ri]a: uirget: co[n]u[er]sare: uenit x[rist]us

qui cunctos corde sanat unctio me
 sue. Epulante quiaq; estis gratia coarpi
 cibus: descendit ad nos filij dei. ut reg
 m sui faciat coheredes. Ita obsecro sumi
 me dno et saluatore: salu me fac &
 salu ero: glorifica et ero glorio. Sic
 neq; dicit an mea dnm et oia q
 me me sui noi sio ei: cu ppiatus
 fueris oib; iniquitatib; meis: sanauis
 oes infirmitates meas: repleuis i bono
 desideriu meu. h' ca dilissim sapit
 fructu: q iudicio nasa ihm ppm filiu
 dei. Cuius uocant nome ei' ihm. msi
 q salu faciet pplm sui a pnis coru:
 aut xpo qe notari uoluit: msi quia
 ipe coputresce faciet ungu a fane olei.
 Cuius filij dei facti e ho: msi ut spes
 facit filios dei: uolunt aut ei' quis
 resistit: ihesus q iustificat: qe e qui
 redempnet: xpus q sanat: qe e qui
 uoluet: filij dei exaltat: qe e q hu
 miliet. Pasat q ihesus. Conuident q
 quis ille e: que ppetue damnatiois
 rei ad iudicabit: uisio pcoru. Ex
 cedit ipe pietas ihu. oem cimmu
 pntate et misericordie. Pasat xpus:
 letet qm q uicns ipugnabat miti
 qe: siquide no facit unctiois xpi
 nullus oio sine potuit morbus me
 qm h' h' tucteant. Pasat filij dei: ex
 ullet q magna s'kt desiderare: quia
 magnu nunciatu aduenit. Fies h'
 e heres: deuote suscipiam e: sem
 et hereditas ma erit. Qui em ppm
 filiu dedit: quo no oia nobis simul
 cu illo donatur: pmo discedat nemo
 hesitet: h' em q testomiu credibile m
 ms: uerbu caro f'm e. et habitauit
 i nobis. Fies h'ce uoluit uingentij
 dei: ut esset i mthe frub; pmogetij
 ipe. Vnq; nihil hesitet pusillam
 tas singilitat huane pus ipe facti
 e hoim frater: facti e hoim filius:
 facti e ho. Et si hor iudicat: iardi

bile. fidem aspiunt oculi: iho xpus
 filij dei nasa i bethleem iude. Et
 uide dignacoem. pzo m iherusalem.
 ciuitate regia: sed i bethleem q est
 mima i milib; iuda. O bethleem pun
 sed na magnificata a dno: magnifi
 cant te qui facti e i te pu' ep' m'g
 no. letare bethleem: & p omes uiros
 tuos festiuu hodie illa c'itet. Erue
 tibi ciuitas si audiat no iudeat p
 nosissimu illud subulu & illi' p'p'ij
 glam. In uniu' sa'p' de tra na celestie
 e nome tuu: & b'ram te dicit omes
 gnacoes. Vbiq; gl'osa dicit' de te
 ciuitas dei: ubiq; pfallit. qz ho nati
 e i ca: et ipe f'udant ea altissim'
 Vbiq; m'q' p'dicat' ubiq; clamat: quia
 iho filij dei nasa i bethleem: pzo oio iude
 su q addit' iude: siq; de amonet nos
 ei' q ad pres fra e rep'missiois. pzo aufet'
 inquit scriptu de iuda. et iud de
 femoe ei': donec uenit q mittend' e:
 et ipe et expectatio genciu. Salus
 ipe ex iudeis: sed salus usq; ad fines
 ire iuda aut te laudabit: fies tu. ma
 nus tue i ternaib; n'ncioiu tuoru: et
 cetera q de iuda legitur. sed i xpo u
 dem' i'pleta. ipe em leo de tribu iuda:
 de qua et addit'. Catulu leome iuda:
 ad pda m'q' fili m ascendisti. ayagn'
 p'dator xpus q pusij snati uocne pa
 tre aut mrem samarie spolia diripit.
 ayagn' p'dator q ascendes m altu
 captiuu diripit captiuitate: nec tunc
 abstulit q'q'm: sed magis ipe dedit
 dona hoib; has unq; & ceteras siles
 p'p'ietas i'pleta i xpo de eo siq; de
 et p'dictas: ad mente reuocat qd'
 dicit' bethleem iude. p'et oio queit
 est utru a bethleem possit aliquid
 boni esse. Sane qd' ad nos spectat:
 d'icim' ead ex hor queadmodu susa
 pi uelut. q m bethleem uoluit nasa.
 Erat em q forte ei sublimia quereda

arbitrius esse palatia: ut in gloria
 rex gl'e suscipet. Sed no ppter hoc
 a regalib' illis sedib' uenit. In simi-
 tra ei' dnuce et gloria: i dextera lan-
 gitantio vite. Horu omi etna i celo
 affluencia suppetebat: sed paupertas non
 dicebat' i eis. porro i tunc habuda
 bati et sup' subuadabat h' spes: et nescie-
 bat ho pau ei'. hunc itaq' dei filius
 corrupscens. descendit ut eu eligat
 sibi: nobis quoq' sua estimatioe faat
 paosa. Adorna thalamm tuu ston:
 humilitate et paupertate. In his em pa-
 uis placet sibi: et marta testimoniu p-
 hibente. hinc seruis debet' inolu. ab
 hominatioe egyptozu imola deo tuo.
 Considera demq' bethleem uide nasa-
 tur: et polliat' esto quo bethleem uide
 tuemaris: et ia ne in te quide suscipi
 dedignat'. Bethleem q'ppe domu paus:
 uida sonat' confessione. Tu ergo si dm
 uerbi papulo repleas anam tuu: fide-
 lit' q' et si no digna. certe q'nta potes
 deuotioe suscipere pane illu q' de celo
 descendit. et dat uita mudo. dicitu
 uide licet ihu corp' et uetem uetrem
 corpus tu. noua illa resurrectione caro
 refuat et sustineat: q' em nouu qd
 e mta vnu hoc solidatu glutino va-
 leat cotine: si demq' ex fide uitas et
 neq'qm' gemu oporteat. q' oblit' sic
 comedere pane tuu. bethleem factu eo:
 dignu plane susceprione dicitu. si m
 confessio no defuerit. Sit p'inde uidea
 sufficiat' tua et confessione et decore in-
 duere: qua maxie sola uisus suo
 xps naepit. Demq' licent' tibi uer-
 q' comendat' aplo corde uerue edic-
 ad iusticia: ore aut' confessio fit ad sa-
 lute. Iusticia siq' de i corde: paus in
 domo. Est em iusticia panis: et b'ia
 q' esuruit iusticia: qm ipd situat' u-
 tur. Sit q' i corde iusticia et iusticia
 que ex fide est: hoc em h' gloria

no pl'
 h'ic

apud eu. Sit em i ore confessio ad sa-
 lute: et seruyia suscipe eu q' i bethleem
 uide nasa: ihu xpm filiu dei

Iuda et israh' nolite timere:
 ans egre dienu: et dno eu no
 b'ic. Verbo alloqm' iudeos no
 h'ia sed spm. sime abrah' cui' m'it' p-
 rano sicut pmissa legit'. sic uidet' ipse
 p'eq' em filii carnis: sed filii p'missioe
 deputat' i seme. Sed nec illi israh'
 dicit' q' occidit pphetas. Vn em illa
 iohalem: sup qua dno fletu: q' dicitu
 e i subuisione: Illi dicit' q' de celo
 noua descendit. Nolite timere o iuda
 et israh'. Nolite timere ueri confessores:
 qui no solu ore sed tota p'ier. et ex
 oi pte dno confitemi. dicit' confessione
 sicut uestimtu v vno quoru oia uel
 ora dno confitent'. et oia ossa dicit'
 dno q' similia tibi: p'o sicut h' qui
 confitent' se nosse deu. factis aut' ne-
 gunt. Vera confessio e: si oia opa ma-
 fies opa ei' sint. et confitent' ei. Co-
 fiteant' aut' genua quadam confessione
 ut duplicib' uestiam: id e confessioe
 p'ocui uerou: et yfessione laudis dnu-
 ne. Tu em ueri iudei estis: si ois uita
 ura confiteat' uos p'cores. et dignos
 mltio maiorib' p'mo: deu uere scire
 bonu q' p' h'is leuib' et t'nstoriae em
 adonat' supplicia q' meruistis. et ipse
 em ardent' no desideat' p'mam uidei
 opib' dno no idige p'ma se p'ma:
 et ita sua no consistit' culpa: a no
 posse q'esse ei p'mam: et sic dnuu
 no confiet' bonitate. Vos aut' epate
 ueri iudei: sed et israh' uera: ut m'it'
 il ia timeatis. Est em israh' uisio
 pacis: uisio no possessio: cui' p'mo
 dno posuit pare no m'it' sane
 nec media. Sig' pace no habetio.

imo qz p[er]f[ec]t[us] h[ic] i[n] h[is] s[er]v[is] n[on] potes
 tis: n[on] p[otes]t videri e[um]. i[n]venit[ur] c[on]siderate
 et d[es]iderate e[um]. Illi s[un]t o[mn]i[um] cordis
 v[er]a: ad p[ar]te[m] sese d[ir]igit i[n]terio[rum] v[er]a:
 ut o[mn]i[um] q[ui]p[er] factis. h[ui]us p[ar]te[m] q[ui] ex
 sup[er]at o[mn]i[um] sensu d[es]idero factatis: m[er]ito
 o[mn]i[um] h[ic] m[er]edatis. ut rec[on]siliat p[ar]tem
 habeatis ad de[um] h[ic] d[ir]igit[ur] nolite
 timere h[os] c[on]solam[ur]: n[on] eos q[ui] v[er]a p[ar]te[m]
 n[on] cognoverunt. N[on] si illi d[ic]it[ur] t[em]p[or]e
 egrediem[ur]. c[on]tinu[us] erit ista n[on] con
 solatio. Sola m[er]ito d[is]solu[ti]o d[es]ide
 rant[ur] et egredi[untur] d[er]is[us] q[ui] p[ar]te[m] in
 dent[ur] et s[un]t si t[er]restres d[omi]n[us] e[or]u[m]
 h[ui]us habitaculo d[is]solu[ti]o: q[ui] edifi
 catione h[ab]it[ur] ex d[omi]n[us]: et n[on] illi q[ui] in ista
 m[er]a n[on] s[un]t. suis c[on]peditib[us] d[er]ectantur
 dem[er]it h[ic] tales moriendo. n[on] t[em]p[or]e eg[re]ss[us]
 dicendi s[un]t q[ui] m[er]ito s[un]t q[ui] n[on] i[n] lucem
 nec i[n] libertate vadit: sed i[n] t[er]re[m]
 sed i[n] teneb[is] sed i[n] m[er]ito vobis aut
 dicit[ur] nolite timere: n[on] egrediem[ur] et
 n[on] n[on] est timor i[n] s[er]v[is] v[er]is. m[er]ito
 q[ui]dem habetis hostes. Carne[m] q[ui] null[us]
 p[otes]t ee[re] v[er]imor hostis: p[er] s[er]v[is] n[on] q[ui]
 q[ui] i[n]d[er]it i[n] m[er]ito s[er]v[is] e[st] p[er] p[ar]te[m] teneb[is]
 v[er]a q[ui] v[er]a v[er]am obsident i[n] t[er]re collo
 mei. Alit[er] nolite timere n[on] egrediem[ur]
 id e[st] i[n] p[ri]mo: n[on] em[er] i[n] p[ri]mo e[st] v[er]a
 et i[n] t[er]re s[er]v[is] int[er]. Eius i[n]d[er]it m[er]ito
 i[n] s[er]v[is] mea. Tres em[er] s[un]t dies: de q[ui]b[us]
 em[er] legim[us]. Unus scilicet nos p[er] duos
 dies: i[n] die s[er]v[is] suscitabit nos unus
 sub ad[er]m[us] alter i[n] x[rist]o: t[er]t[er] ad x[rist]o.
 v[er]a et illi subsit. S[er]v[is] q[ui] s[er]v[is] ut
 cognoscim[us] d[omi]n[us]: et h[ic] dicit[ur] n[on]
 egrediem[ur]: et d[omi]n[us] erit vobiscum. h[ic]
 em[er] dicit[ur] q[ui] d[er]idauerit dies
 suos i[n] quib[us] p[er]q[ui]t dies i[n] qua nati
 s[un]t. q[ui] e[st] dies vade. dies p[ar]te[m]: au i[n] t[er]re
 unus quoq[ue] ma leditabat dies. a[n]i
 leditabat dies i[n] q[ui] nati s[un]t. Omnes em[er] i[n]
 illa nascim[ur]. v[er]a p[er]eat i[n] o[mn]i[um] nob[is]

dies illa. dies nebulae et caliginis: dies
 tenebrarum et turbis qua nobis fecit
 adim[us] qua fecit n[on] q[ui] dicit ap[er]t[us]
 oculi v[er]i. Ecce n[on] illu[si]t nobis dies
 redemptio[n]is n[on]e et reparatio[n]is antiq[ua] s[er]v[is]
 antiq[ua] et n[on] h[ic] e[st] dies qua fecit d[omi]n[us]:
 exultem[us] et letem[ur] i[n] ea: q[ui] n[on] nos egre
 diem[ur]. v[er]a nisi de contum[en]cia h[ui]us seculi:
 de m[er]ito g[ra]tulo h[ui]us corp[or]is. de q[ui]p[er] d[er]idit
 necessitat[ur] curiositatis v[er]itatis et volup
 tatis: q[ui] em[er] i[n] t[er]re nobis pedes tenet
 affectionis. Sed em[er] e[st] s[er]v[is] m[er]ito cum
 t[er]re: Cur n[on] s[er]v[is] d[er]idat: s[er]v[is]
 s[er]v[is] q[ui]t. s[er]v[is] s[er]v[is] s[er]v[is] d[er]idat
 s[er]v[is] s[er]v[is] s[er]v[is] i[n] d[er]idat d[er]idat: q[ui] s[er]v[is]
 s[er]v[is] s[er]v[is] n[on] q[ui] sup[er] t[er]re Sed corp[or]is
 q[ui] corrupt[us] aggrauat animam: et d[er]idat
 i[n] t[er]re i[n] habitaculo sensu m[er]ito cogi
 tante. s[er]v[is] m[er]ito m[er]ito h[ui]us cor
 poris d[er]idat nos. v[er]is q[ui] p[ar]te[m]
 d[er]idat et d[er]idat t[er]re volat n[on]
 potest et t[er]re m[er]ito si forte aliq[ui]
 subleuat. Sed nolite timere: n[on] egre
 diem[ur] de lacu m[er]ito et de lacu f[er]is.
 N[on] ut inde nos educat: i[n] s[er]v[is] e[st] quoq[ue] i[n] p[ar]te[m]
 i[n] h[ic] p[ar]te[m]. nolite ergo timere: n[on]
 egrediem[ur] de corp[or]e mortis et de o[mn]i
 corruptione p[ar]te[m]. Agite diem istu[m] i[n]
 x[rist]o: ut ambuletis sicut i[n] p[ar]te[m] abulant.
 E[um] em[er] se dicit i[n] x[rist]o man[er]e: d[er]idat
 sicut et ille ambulat et i[n] p[ar]te[m] abulat.
 nolite timere q[ui] n[on] egrediem[ur]: et sit
 semp[er] cu[m] d[omi]n[us] eritis. Vel q[ui] signant[ur]
 d[er]idat et d[omi]n[us] erit vobiscum sit itelli
 gam[us]: ut ad sum[us] i[n] corp[or]e possim[us]
 nos ee[re] cu[m] d[omi]n[us]. id e[st] ad h[er]e et volu
 tati: sed n[on] ille ut c[on]sentiat voluntati
 m[er]ito. Vellem[us] n[on] liberi esse: et c[on]p[er]
 em[er] d[er]idat. egredi d[er]idat: sed
 adhuc d[er]idat ille certa ex causa
 E[um] egrediant[ur] et d[omi]n[us] erit vobiscum:
 ut q[ui]d volucim[us] velit: et i[n] nullo a
 m[er]ito voluntate d[er]idat. Itaq[ue] iuda et
 alit[er] nolite timere. si p[er]fectione[m] qua[m] de

scilicet nōdū potestis adipisci sed quod
 mīm h̄t īfectio cōsuetudinē supple
 at hūcūm cōfessionis: et īfectū vīm
 viderūt oculi dei. p̄p̄ta em̄ mādata
 sua mādamūt custodiri mīm: ut
 viderēt īp̄fōnē mīm deficē et nō
 posse īplere qd̄ dēt. fugiam⁹ ad m̄as
 et dīam⁹ q̄p̄ melior ē m̄a tua sup
 vitas: et q̄ nō possum⁹ ī uestitū mō
 cēae seu m̄stac apparem⁹ uestitū cō
 fessione. Cōfessio em̄ et pulchritudo
 ī ḡsp̄m d̄m: si tū sit ut dixim⁹ nō
 oīs tū sed totū hōis ut oīa ossa dīat.
 Dūc̄ q̄s silis tibi idq̄ solū panis itui
 m̄: et desiderio rēcōsiliācōis ad deū
 Talib⁹ em̄ dīat. O m̄da et m̄stac natū
 te tūc̄ nōs egrediem⁹ et īp̄ cito a
 corp̄e exierit oīa. oēs sūt affectōes oīa
 desideria q̄ p̄ vniūsu m̄teri mūdū dī
 p̄a et ligata tenet⁹ egredient⁹ de vtro
 hoc: et d̄s erit vobiscū. p̄m̄s id q̄
 dem videri p̄t. si tū ad vos respiciat
 et nō ad ea que exspectāt vos. p̄one
 hoc vniūsus mūdus exspectat. Crea
 tura em̄ subiecta ē uanitati et cadete
 hōie que constitūcat d̄s d̄m dōm⁹
 sue. p̄ncip̄e possessiōis sue: tota sūt
 hereditas et donec reparet⁹ heredes.
 Vn̄ et m̄sta n̄p̄lī tēstimonū: īgemis
 at quorū et p̄tūit usq̄ adhuc. p̄er
 soli usq̄ mūdū hūc: sed et angelis
 et hōib⁹ sp̄m̄culū factū sum⁹. n̄c
 īquit exspectat m̄stī: donec retri
 buas m̄stī. Et m̄tes nū d̄ie uidi
 m̄ postulatē nō tūc̄ v̄ndicte au
 vidi. sed p̄fectionē desiderātes b̄t
 tudinis quā tūc̄ habitur sūt: aco
 perūt d̄uamū v̄nsū. Sustinet mō
 d̄m temp⁹: donec īpleat⁹ mūdū fia
 trū v̄dōrū. d̄ac̄perūt quidē tā singu
 las stolas: sed nō uestiēt⁹ d̄uplicib⁹
 donec uestiām⁹ et nos. v̄ndia tenem⁹
 et obsides ip̄a corū corpa. s̄n̄ quibus

h̄c est cōscripta p̄ d̄m p̄p̄ta d̄m
 in opib⁹ ad m̄stā d̄m
 v̄nditū p̄ ac̄ sane v̄p̄m̄ v̄nditū

cōsumari nō p̄nt: nec ea recipient
 sine vobis. Vn̄ et de p̄ncip̄is et p̄o
 phetis aut ap̄t̄s. deo melius aliquis
 p̄vidente de nobis ut nō s̄n̄ nobis cō
 sūmare. O si cognoscim⁹ et nos que
 aduentū mīm exspectāt: quāto deside
 rat. q̄ solūte querūt q̄ libent⁹ hōm
 audūt de nobis. Et d̄m et h̄m̄ l̄p̄
 qui d̄dierūt ex h̄m̄ q̄ passi sūt: cō
 passionē et q̄ et x̄pi nos angeli s̄m̄ti
 desiderāt. p̄one de v̄m̄cūlo istis et
 de puluē isto restaurādī sūt m̄m̄
 celestis iher̄m̄: putatis quāto desiderāt
 cūcos celi. m̄staurāi c̄m̄tatis sue m̄
 nā. Quō solūte sūt ut veniat h̄p̄
 des vniū: q̄ rēdificēt⁹ eis. Quid d̄m
 curūt m̄dū m̄: nos et deū f̄d̄l̄s
 sine deportātes ad eū gemim⁹ m̄d̄o:
 et x̄pi et nobis grām deuotiss̄e rēp̄tā
 tes: p̄lane nō dedignabūt⁹ ut s̄m̄
 corū s̄m̄ quorū facti sūt m̄stī: p̄one
 em̄ oēs am̄n̄statorū sp̄s sūt ī m̄
 tērm̄ m̄stī et p̄t̄ eos q̄ hereditate c̄
 p̄nt salūtis: p̄festimem⁹ offero d̄l̄t
 s̄m̄ festimem⁹: tota nos m̄tudo cu
 rie celestis exspectat. Exultāte fecim⁹
 angelos. q̄ cōuersi sum⁹ ad p̄m̄am:
 p̄fiam⁹ et festimem⁹ cōplē de nobis
 corū lenitiā. Ve tibi quāq̄ es q̄ de libe
 rās redire ad lutū: reuertī ad vom
 tū. putas ne placentos habebis et uidi
 cis: quos tāto et tā sperato p̄m̄are
 vis gaudio. Exultauerūt tū nos
 ad p̄m̄am uenim⁹: tāq̄ sup̄ h̄m̄ q̄
 ab ip̄a inferi porta rēnerēt: reuo
 rant. Quid m̄c̄ est si ab ip̄a padisi
 ianua reuēti vident et abire retrōsū:
 eos q̄ tā pedē alterū h̄nt ī padisō.
 p̄ca et si corpa īferi: sed corda s̄m̄ti
 Currite fr̄es currite: nō soli angeli
 sed et x̄pi angelorū vos creator ex
 spectat. p̄ncip̄e pate sūt. sed nō d̄m

plena domo: adhuc expectant de
 quibus impae iplent. Expectat nos
 pe et desiderat no solu ppe mima ca
 ritate q dilexit nos un & unigenit
 qui i simi pns est ipe enervavit
 pater iqt amati nos. sed ppe semetip
 su. sicut loqt p ppham ppe memet
 ipm ego facia. no ppe nos. Et emm
 iplendu dubitet qd pmissit filio dicit
 postula a me & dabo t' gentes heredita
 te tua. Et alibi. Sede a dexto meis.
 donec ponam inimicos tuos scabellu pe
 du tuoru. p d' coterent oes inimici ei.
 du nos q sumus mela ei aliqten i pug
 nabur. p d' iplent q' pmissio: donec
 novissima nima destruet mors. pa
 de filio qe nesciat qntu desidet fructu
 nativitat. et taci iute qua gessit m
 curne. demq' fructu cruas & mortis
 sue pnu sanguis paosi: p d'one t' d'itu
 rus e deo & p d' regnu qd' nassuit.
 p d'one em restituitur q' aenturas
 suas: p quib' illa q' i mst i terro.
 Expectat & nos spus sine. Est em mi
 tis et benignitas i qua pdestinati
 sum' ab etno: nec dubiu qui velit pre
 destinaroem sua iplen. Ergo qz p d'ate
 sut impae & ois nos aure celestis fe
 quia desiderant expecte & expectate
 curam q' no i' m mecto: cram q' desi
 derio & p d'ni virtutu. p d'ite p d'icte e
 diam q' singuli. Aspice t me & misere
 mei: sedm iudicm diligenu nomen
 tuu. p d' sicut ego merui: sed sicut
 deventis misere. diam q' ite: sicut
 fuit voluntas i celo sic fiat. Item qz
 fiat voluntas tua. Sem q' em qm sep
 tu e: si denot p nobis: qe cont' nos:
 Aut quis accusabit adu' elros dei:
 An no hat m' m' qd' volo face: h'
 sit m' m' i' co solatio m' h'm. donec
 egrediam: ut dno sit nobiscu: q' m'ia

sua magna ad vitam illam effusione.
 et ad clarum illud cras nos pducant.
 et i hoc quoq' p pmo ans visitae nos
 et nobiscu ee dignet' ut si qe forte
 i temptandae qualibz detinet' ipso
 miserrante qui p d'icere uer' clausis
 opione cras egrediat: ut cu gau
 dio saluti suscipiam' corona p nuli
 regis m' d' ipso pstante q' i' p d'ate
 & spu sco vivat et regnat de p oia
 scia sclozu amē

Odie factis

qz ueriet dno: & mane vide
 bus gl'iam ei. Quaq' frugene
 et filii homi audite. Vos q' i pulue
 estis ex p d'icem & laudate: qz ueriet
 medicu ad egrotos. redemptor ad redi
 tos: ad erntes via ad mortuos vita.
 Venit q' ppe q' p d'at i p d'itu maib:
 oia p d'at m' a q' p d'at omeo i' f'm
 tates m'is: q' nos p d'is humeris ad
 ppe dignitate reportet. origme mag
 na e ipa potena: sed plus e amira
 da m'ia: q' sic uenire noluit q' potu
 it subuenire hodie mag' factis qz ueriet
 dno verba her suo qd' loco et i' ppe i' sep
 turu posita sut: sed no incongrue illa
 ad illu vigiliu d'ni natiuitatis et
 clesia m' assupsit. Etia mag' illa q'
 senu h' consiliu et spm sponsi & de
 sui & cui dilecti mter ubera comora
 tur ipam cordis p d'em p d'icibilu
 possidens et cōseruas. p d'miru ipa
 est: que uoluerunt cor ei' et i' ipam
 abissu secretoru dei oculu contempla
 nome imersit ut et illi i suo et sibi
 i ei' corde p d'icem faciat m'asione
 Cu ergo ipa i scripturis diuino vba
 uel alterit ut alternat fortior e illa
 coposicio ip' posico pma vboru et
 formis: t' t' fortior qntu d'istat m'
 figura & ueritate m' luce & umbra
 m' d'um & amilla. hodie factis qz

veniet dñs Sedm estimatione meam
Duo sūt dies: qui i vbi istis nobis ex
p̄ssus rōmendant. // P̄m̄ q̄ a p̄m
hōis lapsu labit usq̄ ad finē mūdi:
Dies cui s̄t sepius maledixisse noscū
tur. Ab illa em̄ lucidissima die i qua
conditū fuerit adam erectū ē: et i h̄as
rerū contritus angustias: diem tene
brosū inuirit. et pene a lumine veitat
extinctū. In hac die nascūt vniūsi:
si tñ dies debeat et non potius nos
notari: nisi q̄ lumē rōm̄s q̄si q̄ndā
finitū nobis insuperabile illa m̄a
decehit. // Sedm̄ uero dies erit in
splendoribz s̄rorū i p̄petuas eternitates:
cū inaluerit illud p̄remissū mane
cui ē m̄a rēmissa et absorta erit
nos i victoria cū dmonis vmbis et
tenebris splendor vere lucis sursum et
deorsū m̄a et extel' r̄cta p̄ter occu
pabit. Audiat fac m̄ mane m̄am
m̄a aut s̄ris: et repleti sum' mane
m̄a tua. Sed ad m̄m̄ diem reuertam̄:
qui t̄mp̄ custodia i nocte p̄ sua bre
uitate dicit: q̄ t̄mp̄ m̄h̄u et mane
ab illo sum̄ ahari sp̄o s̄a organo no
m̄iatu cū dicit. Cū om̄es dies m̄i
defererūt: et de fecerūt sicut sum' dies
mei: et dies mei sicut vmbra decli
nauerūt. P̄m̄ et pessim̄ sūt oēs dies
vite mee: aut ille sc̄is p̄uarcha. qui
vidit dñm̄ facie ad faciem. Et quidē
i hac ip̄a die hōi deus rōnē p̄stat:
ēbuit intelligētia. Sed nec ē ut ex
vite de hoc mūdo illuminet lumine
s̄ae sue: ne si de domo m̄teris et
vmbra mortis extinctū exierit: illū
m̄ no valeat metm̄. Ideo ip̄e vniū
m̄a dei sol iusticie. t̄mp̄ t̄mensi et
p̄clarū lumis cecus. i h̄u' mūdi
m̄teris illuminatū ē et accensū: ut oīs
qui illuminari voluerit accedat ad illū.

illiq̄ n̄gūt: ut nihil mediū sit inter
illū et ip̄m̄ p̄m̄ em̄ m̄a separāt inter
nos et deū: sed illis oblatis vero lumine
illuminandi et q̄si trospandi rōnectūt i id
ip̄m̄. Sic lumē extinctū lumē lucenti et
ardenti. s̄n̄ aliquo medio rōiūgnū ut il
luminem' q̄ten' p̄ exēplū visibilia. effe
tus rerū inuisibilia cognoscim'. Ad hoc
ergo tā magnū et p̄fulgētū s̄dus m̄m̄
q̄p̄m̄ illumem' nobis lumē s̄ae p̄m̄
q̄ de mūdi h̄u' q̄am' tenebras ex
am' et ne de tenebris t̄iscam' ad tene
bras et tenebras sempiternas. Que est
aut ista s̄a. p̄fecto s̄re q̄. ueriet dñs:
et si q̄ veniet s̄re nō possum'. // Et
illud totū q̄ postulat a nobis. At m̄
quis ista s̄a om̄ ē. Et em̄ nesciat
ut noieten' fidelis. q̄ venturū ē dñm̄
vidim' vnos et mortuos: et reddē vni
cuiq̄ m̄ta opa sua: s̄o om̄ ē ista s̄a
tres mei: sed nec m̄torū pauca est:
q̄ reuera pauca sūt q̄ saluat. Putas q̄
illi qui cū malefecerūt letant' et exul
tant i rebz possim' uel s̄ant uel r̄
rogant q̄ ueriet dñs. Si dixerit ip̄i
tu noli credē: q̄a qui dicit se nosse deū
et m̄data ei nō custodit mendax
est. Confitent' aut aptus se nosse deū
factis aut negat: q̄ fides s̄n̄ op̄a m̄
tua ē. s̄o em̄ ita se om̄m̄ ip̄m̄itate
pollueret: si dñm̄ venturū s̄m̄et uel
formidaret: sed uigilaret vniū et non
s̄m̄eret tā grauitē p̄fodi cōs̄as s̄as.
// S̄a aut ista i p̄mo op̄at' q̄ dñi
penitentiā id est dolore: ut visum m̄
luctū. am̄m̄ i plāctū. gaudm̄ t̄m̄
rore rōuertat: et incipiant displicē tibi
que vehement' an̄ placuerūt: et illa
sp̄nalit' horrens q̄ sp̄nalit' appetebat.
Sic em̄ s̄p̄m̄ ē q̄a qui addit s̄am̄
addit et dolore: ut uerietis et sic s̄ae
sit dolor subsequēs argumentū. In

sed non quod opat^r correctione. ut in
 no exhibens melia tua arma iniquit^r
 p^rior sed coherreas gula. uigiles luxuri
 am & superbia depmas: et facias saluti
 feruere corp^r qd iniquitati an serueat per
 uido em in corone no p^rderit: sicut sa
 piens ait. vni edificans & vni destrues:
 qd p^rdest. m^ro m^ro labor: Em em
 lapsus a mortuo & uerū tangit em.
 nihil p^rferit lauatio ei: sed uigila sal
 uatoris suam uindictā ē ne ei aliquid
 deter^rā cōtingat. Sed ip^r h^r diuinus
 habet no p^rnt. nisi em se m^ria cōtra p^rer
 bone mens desessa uigilet & attendat:
 i t^rno qd opatur sollicitudine ut in
 rapiat sollicit^r ambulat cū deo suo: &
 ex o^r p^rte scrutet^r ne uel i leuissima
 re tremede illi^r maiestatis offendit
 aspectus. In penitudine attendit. i cor
 rectione uidet: i sollicitudine luctet: ut
 m^ria & ex^rit^r renouet. h^r in respon
 re incipit a tribulatioe malozū & doloz:
 et timoris magnitudinē spiritali leticia
 tepere: ne suozū enormitate scelerum
 habitudinozū t^rna absorbent. h^r em
 timet a iudice. sperat a saluatoe: tūq;
 in i^r mō ei timor & leticia obsequent^r
 et obuenit sibi: p^rterit timor leticia
 super. leticia sepius timore excludit
 et in sui gaudij cōcludit arcum se
 lip^r tōsa i q^r lutamine huiusmōi idesme
 ter rōfiet. donec qd mortale ē absorbe
 atur a uita: donec euacuet^r timor qui
 ex p^rte ē & succedat leticia qd p^rferū est:
 q^r no timor sempit^r sed leticia sempit^r
 na erit ei. Jam uero sic uidens & lucens
 nondū se esse i domo rōfidat. ubi sine
 o^r timore uentozū accensū lumē soleat
 deponat sed memnerit se esse sub dno.
 et usq; manu studeat opire qd portat:
 nec credat acir. enā si uidet esse tran
 quillū. Prepenit em hora qua no p^rua
 uent mutabit^r: & si uel ad modicū ma
 nis remiserit lumē extinguet^r. Quod
 si enā ardor portantis manū ut quq;

fieri solet aduertit: eligat pot^r pati
 q^r retrahere manū suas: q^r i momento i
 ictu oculi poterit exsufflari. Si essent
 i domo illi no manifestā eterna i cel
 ubi nullus nūm^r uerit null^r ext^r a
 m^ro: nihil est t^rmendū. sicut uero
 tūq; malignissim^r & validissim^r uerit
 expositi sum^r. aurū diabolo & mūdo q^r
 consuetū illuātā moluit^r extingue
 r^rufflantes i cordi m^ro desideria ma
 la mot^r illicitos: & ut te repete tur
 bantes ut in p^rosce ualens. vñ uenis
 aut quo uadis. Ex quib^r et si duo sepi^r
 m^rmittit: a terro tū nemo unq; suf
 flandi inducas extorsit. Ideo utriusq;
 manū & cordis & corpis n^ra tōge
 da est: ne forte que rā illuātā fuerit
 extinguit^r nec redendū ut recedendū
 enā si q^ris tēptatione feruor utriusq;
 hōis statū uehement^r affluat: sed di
 rendū cū s^ro d^ra mea i manū meis
 semp. Eligam^r pot^r arde q^r cedere.
 Et sicut que i manū m^ro tenem^r no
 facile obliuiscim^r sic m^ro obliuiscim^r
 negociū m^ro m^ro. et illa cura p^r
 cipalit^r uigilat i cordib^r m^ro. Cū ergo
 sic lūbi m^ro armati fuerit & lucerne
 ardentes: custodiende sūt uigilie noc
 te sup^r grege cogitationū & actionū
 m^ro ut si in p^rma uigilia ut i s^rda
 ut in t^rna d^ro uenit. Inueniat nos
 patos p^rma uigilia ē uirtudo opis:
 ut ad hanc quā iurasti regulā oem
 uitā exēq^rae conuenio: nec t^rsgredias
 timos quos posuerūt p^res tui i oib^r
 uie & uice s^ru^r exercitio no detinās
 ad dexteraū ut sinistra // S^rda puri
 tas intencionū ut simplex ocul^r totū
 corpus luandū faciat: & quaten^r q^rid
 fecerit facias p^r deū: & ad locū unde
 exēti grē uenerit^r: ut iterū fluant.
 Cora ē custodia unitatis: ut i cō
 t^rgnae positū uolūtas a hōi tuis

voluntatibus auferre: ut non solum in qua
la. sed etiam gratia manens inter fratres
portans omnes orans pro omnibus. ut de te
quoque dicitur: hic est frater amator. pro
istis. hic est qui multum orat pro populo: pro au-
tate sancta iherusalem. Ita ergo in hac die ad-
uocatus ungeretur nobis uerba sanctam ac-
cendit: sanctam inquam illam quam nos docent
quod uerba dicitur: quod sit morum modum pro-
tium et stabile fundamentum. Et mane-
re quod uidebitis gloriam dei o mane-
o dico quod melior es in aeternis deum super
milia: quoniam erit mensis ex mense. et
sabbatum ex sabbato: ad splendor lucis
et feruor caritatis usque in ultissima illa
miseria terram incolas illustrabit: quod
de te cogitare nec dum aliquid reature
presumat. Interim tamen fratres edificet
in fidei mentem et si mirabilia illa
quod nobis referunt: uide non possumus:
saltem mirabilia quae pro nos in terra facta
sunt aliquantulum contempnimus. Tria
opera tres mysteria fecit illa maies-
tas in assumptione uirginis carnis: una mi-
rabilis singularia et singulariter mira-
bilis: ut triba nec facta sunt nec fa-
cenda amplius super terram. Coniecta
quippe sunt adiuuare deus et homo: uir-
et uirgo: fides et cor humanum. Am-
mirabiles sunt iste mysteria: et omni-
miraculo mirabilis. quod tam diuisa
atque diuisa ab invicem potuerunt coniungi.
Et primo quidem in uentre matris dis-
posuimus: reposituimus uerum: quanta sit
uoluntatis in creatione potentia. quanta
in dispositione sapientia in repositione benignitas
quanta. In creatione uide quod multa
et quod magna potentia creata sunt. in dis-
positione quod sapientia: multa locata sunt:
in repositione quod benigne summa et
prima concepta sunt. tam admirabili quam am-
mirabili caritate hunc enim homo
terreno uim uimile misit: ut in

horum uim suum uenit in saltem in
floribus pulchritudo: sapor et fructus. et me-
dicina. per hoc contentum adiecit etiam
uim sensibilem homo uero: ut in peccatis
quod non solum uim habeat: sed et sentiant.
quod quibus partem sensualitate uigetes. Ad-
dit adhuc honorabile lumen mentem et enim
rationabile inuenit: ut in horum quod non
solum uiuunt et sentiunt: sed et discernunt
inter comodum et incomodum. inter bonum
et malum. et inter uerum et falsum. uolunt et
infirma mentem habundantia gloria sublima-
re et contentum se maestas. ut quod melius
habebat uidebitur seipsum homo uero coniungit:
et in persona uia sibi inuenit uim et deus et
lumen. maestas et infinitas. tanta
uoluntas et sublimitas tanta. sensus enim
deus sublimis in uoluntate homo: et tamen
tanta dignitate deus descendit in lumen.
tantaque dignitate homo ascendit ad deum.
ut quod quid fecit homo fecisse creditur: quod
quod homo protulit deus in illo protulisse
dicitur: tam ineffabili quam inconspicibili
sacramento. Et attende quod sicut in illa sin-
gulari diuinitate unitas est in persona.
unitas in substantia: sic et in ista specialis con-
tione unitas est in substantia unitas in
persona. Et sicut ibi persona non secundum
unitatem. unitas non inuenit unitatem
sua et hoc persona non confundit substan-
tias: nec se ipse persone dissipat unita-
te. Summa illa unitas hanc nobis exhibet
lumen unitatem: opus mirabile. opus sin-
gularis. inter omnia et super omnia opera sua uolunt
enim et uia et caro in uia conuenit persona:
et hoc tam uim et hoc uim tam sunt: non in
confusione se se sed unitate persone. hoc est
prima et supercellens mysterium: et hoc
prima inter tres. Aduerte hoc quod homo
est et non sic superbus: quod deo uim et
enim non sic magis // Sed et uirgo et
uim: uim et ammirabilis et singularis

culo no e auditu q virgo eet q pepe
 ut: q m' esset q virgo pmasit. puaq
 mpta reru ordme vnguitas e vbi fecu
 ditio pdimr: nec fecunditas vbi vgm
 no honozat. Sola her e i q vnguitas
 et fecunditas obmanerut sibi. Ibi semel
 frim e qd' frim no fuerit: nec fiet met
 m: qz nec pma silem vna e nec hie
 sequente // Terna e fides e vbi huanu e
 her quide pma e feda inferior: sed no
 mino forsitin fortis. nru e em quo
 or huanu hie duob' fide accomodiu:
 quo credi potuit q deus ho esset: q vir
 go fuit q pepisset. Sic ferru e testu
 vngi no pnt: sic e her duo nequeut
 comiscari: si no miscent glutinu spue
 de. Ergo ne credendu est q ille deus
 sit qui pomt i p'picio q vagit in
 cura. q omi ifinaliu necessitatu pa
 tu: nruas patit: q flagellat: q con
 spuit: q crucifigit: qui pomt i sepul
 dro e m' duos lapides concluditru:
 exelhus e imensus: Illa ne virgo eit
 que lactat pueru: em martij cotinu
 romes e i romuio i thalimo. q duat
 illa in egyptu rediit ab egypto: e sol)
 ai illa tam longinqua ta secreta ma
 confiat: Quo hor potuit psuadem
 huano geni: vniuso orbi terraru: Et
 tam facile ta potent psuasa e: ut in
 illud credibile faciat credentiu mltitu
 do Juuenes e vgmec senes ad numob'
 elegerut mille mortib' mori: q uelad
 mometu ab ista fide defire. Et h' quide
 mntia excellens: sed excellenoz est
 feda: tua uo excellenstia e. pma
 auris audiu. sed oculi no vidit: q
 auditu e e auditu usq' ifines terre
 magno illud pictat sacramentu: sed
 tu oculi no vidit deus absq' te. quo te
 m' vngmei ventris angustias huan
 no corpi corrupisti. Sidm oculi vnde:

qz se fecida e vngme illa singularis
 regina respexit q coseruabat oia vba
 her coseres i corde suo: cognouit e ro
 seph no min' testis q custos tute vng
 gmitat. Terna i Prox hois ascendit:
 ai qd' frim e creditu e: ai magis oracu
 lo q oculo creditu: ai q data ut pad
 sut tenem' firmissime nullaten' du
 bitates. In pma vide quid. i feda p qd:
 i tua ppt quid de q dedit tibi. Dedit
 tibi ppm' p maria: ppt' sanitatem
 In pma remediū e: qz ex deo e hie
 cathaplasma qfectu e: quod sanaret
 ocs infirmitates tuas. Contuse auti sut
 e compte hie due spes i vreo vngme
 tuq' i mortariolo: sro spu tuq' pis
 tillo illas suant' comiscete. Sed quia
 tu dign' no eris au donact'. Datu
 e male ut p illa accipes qd' hies:
 que p hor q virgo e conuicta e pro
 reuerca sua i causa tua e tot' hie
 huan. Si sola m' esset. sufficet ei
 ut saluaret' p filioi gnacione: si
 sola vng: sufficet sibi ut bndictus
 fructu ventris ei' mudi p'cu esset.
 Cu g' in pma sit remediū i feda ad
 iutoru e: qz nihil nos de hie vo
 lu' qd' p marie man' no p'nsiret.
 In tua aut' meritu hie m' fide
 sanatus e: qz q' credidit salu' eit

adherm
 siquide sermone ordie
 m' respectudo no cogit: sed
 crasma opus erit. cu missaru solepma
 duoy occupari: e hora breuis sermone
 longitudine no admittet. p'pica non
 ab re puto p'pice corda vna tito so
 solepmitat: p'p'ertim ai sit p'fudissi
 ma p'f'ictu hui' e i'p'p'ensibil' altitu
 do: e tuq' fons vite quo magis hauri
 at: eo magis exuberans mag' valeat
 exspurari demp' suo. quomodum
 habundet p xpo tribulano nra: vma

habuiderit consolationem uiam per ipsum. scilicet nunc
diale quidem consolationem uobis offerre
non libet nec licet: uobis est et ad mo-
dum uobis humiliter consolatio: et quod
magis est metiendum etiam uere ac sa-
lubus consolatio est impedimentum pro-
pterea qui delinquit et gloria angelorum.
ipse factus est salus et consolatio misero-
rum. Qui in caritate sua magnam et sub-
limis ualde beneficiis uicis. ipse in ex-
ilio per uos et humilis ualde scripsit ex-
les: et qui in altissimis est gloria patris.
factus est in terra per homines bone uoluntatis.
Pauis enim datus est pauper ut mag-
nis det magnas: et quos magnificat
pauper magnificet per modum et glori-
fiet magnam et gloriosum. hinc in du-
bio uas electionis. quod habuit de plen-
tudine pauperi hinc accipit. licet pauper
sed plenam plenam gratiam et ueritatem. et in
habuit omni plenitudo diuinitatis cor-
pulis: utique hinc pauperi cruciat: ubi
illud bonum quod hinc diebus frequent-
audistis: gaude. impudens in domino semper
uerum domino gaudente. Gaudente inquit
de exhibendo: uerum domino gaudente de
promissione. qui et res plena gaudio.
et spes plena gaudio est. Gaudente quia
in preceptis dona sinistra: gaudente
quia expectatis prima dextera. leua in-
quit eius sub capite meo: et dextera
illius amplexabitur me. leua quidem
leuat: dextera suscipit. leua mediet-
et iustificat: dextera amplectitur et benefi-
cat. In leua eius merita: in dextera uero
prima continentur. In dextera uero deli-
cie. in sinistra sunt medicinae. Sed atte-
de per medicinae: attende medicinae sapi-
entiae: considera diligenter quod noua me-
dicina portat. Vide quod non modo pro-
sas sed et speciosas attulit medicinae:
non solum pauperes ad sanitatis fructum:
sed et deliciales ad asperum et suaves

ad gustum. Demum prima eius medicinae
prima quod in sinistra portet attende: et
conceptum tuens sine semine. Intue obse-
ro quale sit istud quod nouum quod amara-
bile quod inuabile quod uocatum. Quid enim
pulcherrimum quod gratum castum: et quod
suis quod sancta et sancta conceptio: et quod
nichil pudoris est nichil sordis. nichil
corruptionis: At ipse in magis fortasse
detinet nos gratia licet amara non
uitatis nisi fructus quoque salus et in-
lucis considerano unum delinquit: concep-
tus ipse non modo gloriosus in ipsa quasi quoniam
ora sperat. sed et propositus est in interiori uir-
tute: ut secundum quod scriptum est in sinistra
domini gloria sit et diuine inuenit:
diuine inquit salutis ad gloria nouitatis
Quis enim potest facere mundum de immundo
conceptum semine: nisi tu qui solus in omni
illuminata et immunda conceptus es uoluptate.
In ipsa in dextera et origine mea ipse
tuus et iugitatus sunt. immunda est conceptio
mea: sed est a quo tollat ista confusio
ipsa eam tollit: et que sola ipsa non
cadit. Dumque salutis habes pauperem
redimam prope conceptionis puritatem:
ipse purissima conceptione. Adde ad
hinc domine ihesu. in noui signa immunda
mirabilia: nam prope quidem ipsa aspe-
tudine uulnerum. plene solis ortus et
oculus tunc fructus ipsum uassidum
mirabilia sunt et magna mirabilia:
sed tonens hinc uideri ut uia non sit qui
attendat. Immo signa: et immunda mi-
rabilia. Ecce autem noua fimo oua. Quis
horum: et agnus uisus qui sedebat in
throno: agnus plane totus suauis totus
delicibilis. Demum totus uirtus hanc enim
hinc in patione nome eius: quod est
per ipsum. Cui potest asper aut diuine
uideri: qui nec ipse mira in uirtute
quidem asperitatis. quidem itulit lesione.

O vere noua mirabilia. Conceptus fuit
 sine pudore: prius sine dolore. mutatus
 e in uirgine maledictio eius. peperit enim
 filia in dolore. mutata e in qd maledic-
 tio i benedictione: sicut p dcm e p ante
 lu gabriele. benedicta tu i mulieribz
 O bna sola m' mulier: benedicta e non
 maledicta: sola u g'nal maledictione
 libera e a dolore p'ntentiu aliena.
 fac miru frs si dolore no intulit mri
 qui tulit dolores mundi: scdm q' r'far
 as ut: q' uere linguas m'os ipse
 portauit. Duo sut q' t'mz humana
 singulans: pudor e dolor. Vtriusq' xps
 tollere uenit: vn e vtriusq' suscepit: qn
 ut retea filia morte e morte turpis
 fima cōdempnaty e ab m'is. Itaqz
 ut fidua nobis daret q' tollit h' a
 nobis: p'no m'cm sua imune ab v'c
 p'feruauit: ut nec i cōceptu quidq' pu-
 doris nec i partu q'q'm doloris exis-
 teret. Arrumulant' adhuc diuicie: fat
 gloriā: mouat' signa: e miracula
 mutat'. p'ō solu cōceptio s'n pudore e
 prius s'n dolore sed e m' e s'n corrup-
 tione. O uere nouitas iandiu. v'go pe-
 perit: e post p'nd uirgo imolam p'mā
 su. scaduante plus m' carnis integri-
 te: e gaudiu m'is h'nc m' uirginitatis
 honore. Jam secury exspecto p'missam
 m' gl'iam uirginitatis i carne mea: qn
 quide p' eam conseruata e incorruptio
 i m're sua. facile est illi p' que mater
 ipa incorruptioe no p'didit pariedo:
 ut e corruptibile hoc incorruptionem
 iduat resurgendo habes adhuc maio-
 res diuicias: habes gloriā ampliore.
 mater e s'n corruptioe uirginitatis: s'
 luo s'n o'i libe p'm. p'ō cadit e i ma-
 tre eius maledictio: no cadit i ple-
 g'nalio illa conditio: de qua dcm est
 p' d'ph'm. p'emo mundi a s'orde: nec
 infans cui' uin' d'iet e uita super-

terrā. Ecce infans s'n s'orde: s'ol' inter
 hoies uenit: p'mo e uelut ipa. Ecce
 agn' s'n macula: agn' dei q' tollit
 p'ca mundi. Ecce em' p'm meli' tol-
 leret: q' is i que p'ca non cadit.
 Iste s'n dubio me lauac' p'ri: quem
 constat ignatu no esse. hoc manus
 optu luto detergit oculu meū: que
 fe sola s'n pulue est. Iste michi fes-
 tuā educat de oculo qui no h't t'ube
 i suo: vmo iste t'ube educat de meo.
 qui n' epig'iu puluere h't i suo. Vn
 d'm' s'ine diuicias saluto et uite:
 vidm' gl'iam ei' gl'iam i'st' uirginitati
 a p'ce. Quic' a quo p'ce: Et fili' i' h'is
 s'm' uocabit' manifestu e q's altissim'
 sit: sed ne q's remaneat loq' diffinu-
 laomo qd' ex te nascer'. s'm' m' ga-
 briel angel' ad maria uocabit' filius
 dei. O uere s'm'. Non dabis d'ne s'm'
 nū uide corrupcionē: qd' nec matri
 quide abstulit incorruptioe. Erant
 miracula: multiplicat' diuicie: thesaur'
 ap'it'. Que gnāt m' e uirgo e: qui
 gnāt' de' e homo e. Sed m'p' d'bi-
 tur s'm' amb'z: e margarite portis.
 Abscondat' arte thesaur' m' m' agro:
 et pecunia m'ra i saculo reponatur.
 Operiat' conceptu s'n semine matris
 desponsioe: prius s'n dolore. uaghi
 bus puuli e m'ere. Abscondat' et p'
 tuic'is incorruptio legali purificaoe.
 infantis ino'cia solui curat'ioe. Ab-
 stonde q'm maria ab stonde noui p'lis
 fulgore: e pone i p'sepio: inuolue p'amo
 infantis. p'ra e ipi p'm diuicie m're s'
 p'rosiores siquide p'am saluatoris o'i
 purpurā: e gl'osus hoc p'sepe miratis
 regu solis diuoz demq' p'pi paup'as
 cunctu opib': cunctisq' thesauris. Et
 em' humilitate dicitur. qd' p'os' uenit:

q̄ m̄m̄rū regnū celōm̄ em̄t̄: q̄ gr̄m̄
 diuina n̄q̄m̄: Sicut̄ sc̄pt̄m̄ ē. Deat̄
 paupes̄ sp̄m̄: qm̄ ip̄sū ē regnū celo
 rū. Et apud salomōe. Deus sup̄bis re
 sistit: hūc̄lib̄ aut̄ dat̄ gr̄m̄. habes cō
 m̄dātā hūilitatē i natūitatē: i har
 em̄ exinamut̄ semetip̄m̄ fōim̄ firm̄
 n̄cipiens: q̄ habitū tuent̄ ut̄ h̄o. No
 n̄d̄huc̄ p̄nosiores diuinas q̄ sup̄ rel
 lentē gl̄m̄ tuem̄re: habes n̄t̄atē i
 passiōe. q̄m̄ore har dilaoem̄ nemo
 h̄t̄: q̄ ut̄ m̄am̄ suā n̄ ponat̄ q̄ n̄as
 suo. h̄c̄ diuine salutis q̄ gl̄e sagius
 p̄nosius quo redempti sum̄: q̄ n̄t̄
 d̄m̄ca i qua n̄ ap̄lo gl̄oriam̄: m̄t̄i
 m̄q̄t̄ absit̄ gl̄oriar̄: nisi i cruce d̄m̄
 mei ih̄u xpi. Et dicebat̄. p̄ nihil̄ m̄b̄
 truit̄ sū me sc̄re m̄: uos: nisi xpm̄
 ih̄m̄ q̄ h̄c̄ crucifiḡd̄ f̄ormis̄e n̄t̄ ip̄s
 nos sum̄: cui xpus m̄corat̄ i f̄uio.
 Fortis̄e n̄t̄ ip̄s homo em̄ fōim̄ ar̄m̄
 h̄t̄: quā si m̄m̄q̄ extendit̄ exp̄met̄
 manifestus. loquit̄ aut̄ xps i psalmo
 Inf̄p̄us sū i limo p̄f̄ad̄. l̄m̄m̄ q̄dem
 nos esse m̄ifestū ē: qm̄ de limo plas
 mati sum̄. Sed n̄c̄ quidē h̄m̄q̄ p̄f̄ad̄
 si sum̄: n̄c̄ n̄c̄o h̄m̄q̄ p̄f̄ad̄. Inf̄p̄us
 sū m̄q̄t̄. n̄c̄ p̄tr̄as̄ n̄c̄ recessi. uob̄isc̄
 sū usq̄ ad̄ n̄sumacionē sc̄l̄. Sic enim
 oh̄m̄ th̄amar̄ p̄uente q̄m̄. p̄us solū
 p̄tulit̄ manū: q̄ i p̄c̄m̄eto d̄m̄ce pas
 sione cor̄meo n̄lligata ē c̄st̄ilo. Ita
 q̄ n̄a quidē tenem̄ i f̄m̄st̄m̄: sed adhuc̄
 cham̄e n̄t̄ ē. op̄er̄ manū tuarū
 por̄nges d̄xt̄erā d̄m̄i on̄de nob̄is
 d̄xt̄erā: q̄ suffiat̄ nob̄is. Gl̄oria n̄t̄
 et̄ diuine i domo ē: ut̄q̄ qui t̄m̄z
 d̄m̄. Sed i domo tua d̄m̄e quidē: p̄f̄o
 gr̄m̄ actio h̄m̄d̄ q̄ uox h̄m̄dis. Deat̄
 q̄ habitat̄ i domo tua d̄m̄e: i secula
 seculorū h̄m̄d̄abit̄ te. Or̄m̄ em̄ non vid̄t̄

p̄p̄a i leua p̄p̄a q̄ h̄c̄ crucifiḡd̄
 n̄c̄ d̄xt̄erā q̄ d̄ h̄c̄ crucifiḡd̄
 p̄ in d̄xt̄erā q̄ h̄c̄ crucifiḡd̄

auris n̄o audiat̄: i cor̄ h̄oīs n̄o as̄c̄
 dit̄: que p̄p̄at̄ d̄m̄i dilaoem̄ q̄ se. h̄c̄
 est em̄ iaccessibilis: p̄ay ē q̄ ex̄sup̄at̄ sc̄l̄
 oem̄: fons ē q̄ as̄c̄nsū n̄c̄sat̄. sed d̄sc̄
 sū. p̄o uidit̄ ocul̄ lucē iaccessibilem̄:
 n̄o auduit̄ auris pacē i p̄ph̄en̄sibilem̄.
 Specios̄i siquidē pedes euāgelizant̄
 pacē. Sed licet̄ i oem̄ t̄rā ex̄p̄at̄ f̄om̄
 corū: p̄ay t̄n̄ q̄ ex̄sup̄at̄ oem̄ sensū
 n̄c̄ ab ip̄s q̄m̄a eiat̄ potuit̄ capi:
 n̄c̄d̄n̄ aliorū aurib̄ i uidi d̄m̄ em̄ pu
 lus ip̄e. f̄r̄es ego me n̄o m̄bit̄or̄ cōp
 hendisse. f̄d̄et̄ q̄dē ex̄auditi: aud̄m̄
 p̄ uer̄b̄ d̄m̄i: sed f̄ides n̄o sp̄s: q̄ p̄m̄
 sio n̄o exhibio p̄as. Et q̄d̄a p̄ay ē
 m̄t̄: etiā i t̄rā h̄oīs h̄one uolūtatis.
 Sed quid ē p̄ay ista q̄d̄ illi p̄leuit̄
 d̄m̄e q̄ sup̄eminent̄a p̄as: v̄n̄ q̄ ip̄e
 d̄m̄s aut̄. pacē meā do nob̄is: pacē
 meā relinquo uob̄is. mea siquidē q̄ ex̄
 sup̄at̄ oem̄ sensū: q̄ ē p̄ay sup̄ pacē.
 n̄c̄d̄n̄ ap̄ares estis. H̄c̄ d̄m̄ do nob̄is
 p̄uam̄ p̄as: et relinquo m̄t̄rā uā
 p̄as. Sed quid ē q̄d̄ d̄m̄m̄ i cor̄
 h̄oīs non as̄c̄ndit̄. V̄n̄q̄ q̄ fons ē et̄
 as̄c̄nsū n̄c̄sat̄. Sc̄m̄ em̄ q̄ f̄om̄t̄
 natura: i r̄m̄os f̄ct̄ur̄ cōuall̄m̄: m̄o
 tū m̄d̄ua d̄c̄t̄m̄ae: sicut̄ sc̄p̄o ē. et̄
 em̄t̄is fontes i cōuall̄ib̄: n̄c̄ m̄d̄m̄
 montū p̄tr̄as̄ib̄. n̄c̄. h̄o aut̄ ē. v̄ndē
 am̄ore sc̄p̄us f̄udeo caritate uer̄p̄at̄:
 q̄ deus sup̄bis resistit. h̄m̄ lib̄ aut̄ d̄m̄
 gr̄m̄. fons em̄ ad̄ alioz locū n̄o as̄
 cendit̄: q̄ sit̄ loc̄ ei q̄ p̄us de quo as̄
 cendit̄ ut̄ p̄cedit̄. Sed uidei p̄t̄ sc̄d̄m̄
 h̄anc̄ regulā n̄o i p̄ed̄m̄ a sup̄bia uox
 gr̄e: p̄f̄ert̄m̄ q̄ ille p̄m̄q̄ sup̄bis q̄ sc̄d̄m̄
 sc̄pt̄urā n̄c̄ ē sup̄ oēs filios sup̄bie
 d̄m̄isse n̄o legit̄ alioz ero: sed ē uox n̄c̄
 sim̄lis alt̄issimo. At̄t̄n̄ n̄o m̄c̄m̄t̄: n̄c̄
 qm̄ ille ex̄collat̄ sup̄ om̄e q̄ n̄c̄d̄m̄

aut qd colit. de. horret huan i auditus
 verba: sed vna horreat filiter nini
 cognatu maligno piter z affm. dico
 em nobis: qd no ille tm. sed z ois supb
 extollit sup den. Vlt em fieri volutate
 sua: z supbus vlt fieri sua. Jam videt
 eq lino: sed attende male cogrua por
 rone. Dens qde i hns tm q ruro app
 bat sua vlt fieri volutate: supb uero
 z ad rone z cont roem. Videsqm ali
 tudo e: z no illuc puenit fluctu gre.
 nisi conersi fuerit magt z efficiam
 sint pml. iste se aut dicit q e fons
 uite. i quo habitati z vn manat plm
 tudo om grand: no mbitis i regm
 reloru. Pura pnde ruidos. aggeres
 fiene z clate cogitacois disage: cofor
 mare filio hois no pmo hnd: q fons
 gre i ce hnd carnalis saluz z firm
 no asendit. Oculu quoz purga ut vi
 dere possis merissima luce: z aue
 tua mchma ad obediendu: ut qm pne
 mas ad quiete ppetua z pace super
 pacem. lux em e q pte serenitate z pax
 pte inqllitate: fons pte affluencia z
 emtate. fons assignu pa ep q filij
 nascit: z spuo pcedit: luce filio qui
 e utiqz andoz uite etne: z lux uera
 illumans oem hoem i hnt mndu ven
 emt: pax spuo sco: qui mmmid sup
 qualem z qeta regesert. Per hoc duo
 sap ppa ista sint singuloru. pa z pe
 lux e ut sit filij lumie de lumie: et
 filij pax e pax uera q fert vnaqz
 vna: z spuo sco fons e aq saliens
 i vna eterna. Sed qm ad h puenem.
 Em ad pplebis me dne leticia n vltu
 mo: Quidem i m te: qm visitasti nos
 oriens ex alto. Iteru quidem i expec
 tates biam spem i aduetu scd: sed
 qm venet plenitudo leticie no de me

i pte z expectatio qm ex pte qm vlt

moria sed de pscencia. de q habitone
 no de expectande. modesta vna aut
 aptus nota sit oibz hoibz. Dno ppe e.
 Dignu e em ut et modesta mra
 oibz nota sit: sicut Dm dei mra ista
 ppi modesta nctis motuit. Ed em
 magis ingruu q ut imoderate agit
 homo cotinus ppe ifinitatis: qm idem
 apparuit m hoies modesty dne nu
 restato: Disate vnt a me qz mitis
 su z hmlis corde: ut possit etia mo
 desra vna ceteris inoresce. Jam quod
 sequit dno ppe e. Septen det itelligi:
 na de sinistra ppe loquit: ore ego
 vobiscu su oibz diebz usq ad gnta
 none scti. ppe e dne frs mei nichil
 solliari snt: i pmo e: z acti ap
 parebit. prohte defire nolite lassari:
 quie cu du tuemri pte tuocate cu
 du ppe e. ppe e hns q tbulato sunt
 cordes. Demqz vis nosse q ppe e: audi
 sponsu de sponso auente. qm cor stat
 post pietate. pariete istud corpz tuu
 itellige: qd obpaulu ipedit ut eu
 q ppe est nondu valeas tuemri ptra
 pauli ppe dissolu cupit z ad xpo
 esse: z exstamas miserabilis. ifelix
 inquit ego homo. no me liberabit de
 corpe mortis hui. Sic z ppheta i
 psalmo: E duc iqt de curte auqz meo:
 ad confitendu noi tuo

Inuifiamu
 hodie z estote pata die em
 angma videbitis maiesntz dei m
 vobis. Celebraturi dnice nativitate
 ineffabile sacmentu: uire qde moue
 m frs i oi satisfacoie pprii adest
 em scuo scoiu: adest ppe qui dicit
 sa estote qz ego sancty su dne deus
 deu ve. Alioqui quo dabit scm nubz
 z margarita pccris: nisi pua illi

ab iniquitate et isti ab illicita voluptate
purgant de cetero tota sollicitudine fugiunt
illi quidem volumus. isti voluntatem lucis.
Suscepturi olim divina mandata carnis
isti susceperunt in iustis carnis. in bap-
tismatibus variis immunditibus et hostiis que
non poterunt secundum consuetudinem perfectam facere
servantem. Veni quidem hanc suscipere immunditiam
usque ad tempus correptionis imposita.
Ipsi usque non advenit. Opportune ergo
ex hoc iam perfectam nobis dicitur satisfac-
tio: metua mandat ablucio: exprimitur
mundicia spiritualis dicitur domino. Vbi mu-
do corde: qui ipsi deum videbunt. Ad hoc
vnum frater ad hoc natus sum: ad hoc
vocatus sum: ad hoc nobis dies hodie-
mus illuxit. Erunt aliquid nox: quid
nemo poterit habere operari. Erunt nox vni-
verso orbis an veri luminis ortu: an christi
nativitate. Erunt nox etiam singulis
quibusque viris: an sua cumque conversione
et mentem regnarentem. In non profundissima
nox et densissime tenebre erunt super-
vniuersam faciem terre. cum olim paces in-
finitas colebant deos: et primo penitus
sacilegia ligna et lapides adoraverunt. An
non etiam cuique in mundo algosissima nox erat:
cum tempus sine deo in hoc seculo vniuersum
cum ambularem pro concupiscentiis mundis.
non sectarentur carnis illicetibus ad ob-
tinentem desiderijs secularibus: cum exhi-
berem melius in maxima iniustitias
partem. cum scirentur iniustitiam ad iniqui-
tatem in quibus merito erubescimus tempus
operibus tenebrarum. Erunt dormiunt nocte
dormiunt ut apto: et qui ebrii sunt nocte
ebrii sunt. Et huius quidem fustis: sed ex-
tati estis sed satisfacti estis: si tamen filij
lucis estis et filij diei: non noctis neque
tenebrarum. Siquidem pro diei et etiam ille
qui clamat. Sobrii estote et vigilate.
Et videte in perthecoste de discipulis

loquebat: Erunt huius ebrii sunt cum sit hora
diei tertia. hoc enim est quod conspicio est aut.
propressit dies aut appropinquabit: ubi
aut ergo opa tenebrarum spontaneam
soluet et ebrietate: qui ut super meminerunt
qui dormiunt nocte dormiunt: et qui ebrii
sunt nocte ebrii sunt: sed ut tempus in die
non dormitemus. sed ambulemus. atque hoc
quidem honeste non temeritate. Videtis hanc
cum ad omne bonum dormitum in eum pec-
tedio in tenebris est usque adhuc. Videtis melius
atque abstinentio. sapienter plus oportet
non ad sollicitudinem: cum nec oculi vidit
nec auris ipse audit: et pernam a
sunt aliquid diligens non facit: longum
inquit propia sunt bibens: filij noctis
et tenebrarum. per facile sperant hoc
duo dicit scriptura. Cum in desiderio
et ore concus: hoc est in ebrietate et in
sopnolentia. Sanctifirem ergo hodie et
patri sum: pati quidem hodie nocturnum
excedendo sapere: porro satisfacti. nihil
omni tempus in die ad ebrietatem nocturna
rapidissime noxie firmando furore. In huius
enim duobus mandatis tota lex pendet
et prophete: qui sunt derinac a malo et fac
bonum. Verum huius hodie et in tristitia nec
in satisfactio erit nec in pance: sed in
visione vniuersam maiestatis. Crastina tempus
videbitis maiestatem dei in vobis. huius est
quod ait patriarcha iacob: Erunt rindebit
in iniustitia mea. hodie iniustitia colit:
aut rindebit. hodie exeret: aut fructus
tificabit. Alioquin quod nec sanauerit
homo: nec metet. per maiestatem tui
videbit qui contempserit mentem sancte:
nec ouetur ei sol glorie cum sol iusti-
tie ortus non fuerit nec illucescat dies
crastina. cum non luxit hodie in se.
mirum idempresse qui hodie factus est

Et dicitur etiam in huius libro
de ebrietate et tenebris
et de ebrietate dicitur

nobis a deo p̄e iusticia apparebit ans
 uita n̄a: & assumet nos ad se ip̄m: ut
 & nos appaream⁹ ad ip̄o i gloria. hodie
 em̄ p̄m̄l⁹ nascit⁹ nobis uti nō apponat
 homo magnificē serpm̄: sed uentum
 magis & efficiam⁹ p̄m̄l⁹: ans exhibe
 bit⁹ magn⁹ dñs & laudabilis nimis:
 ut ip̄i quoq; magnificem⁹ i laude cum
 uidebit⁹ erit uincup⁹ laus a deo. p̄m̄m̄
 quos hodie a iustificauit⁹ ans magnifi
 cabit⁹: & cōsumaciōi s̄tatis. sicut uimo
 uisio: q̄ nō nisi i s̄m̄ludine cōsenti. Sicut
 em̄ ei erim⁹: qm̄ uidebim⁹ cū sicut est
 vñ & h̄c quoq; nō s̄m̄pliat⁹ dñs uide
 bit⁹ manserate dei: sed addit⁹ signat⁹
 i nobis. hodie m̄m̄m̄ t̄m̄ i speculo
 nos i eo uidem⁹ dñi m̄m̄ suscipit⁹: ans
 uidebim⁹ cū i nobis qm̄ nā sua donabit⁹:
 nō ostendet nobis serpm̄ & assumet nos
 ad serpm̄. hoc ē n̄ t̄m̄sentem sese m̄stra
 turū fore p̄m̄st⁹: de cui⁹ m̄terī plem
 tudine ampm⁹ nō sane glām p̄ glā
 sed grām p̄ grā dabit⁹ dñs sicut serpm̄
 & grām & gloriā dabit⁹ dñs. p̄e ergo
 cōtempnas p̄ora m̄nēa si sequēda
 cōm̄p̄sas: nec s̄p̄m̄m̄ p̄us edulū si
 uis n̄ape quē sequit⁹: uel p̄ ip̄o s̄culo
 i quo appom̄t⁹: qd̄ appom̄t⁹ sumere nō
 recuses. s̄erculū em̄ i putabile fecit
 sibi p̄m̄fic⁹ corpus incorruptibile optas
 sibi: i quo saluti epulas m̄stinet. p̄o
 dabit⁹ m̄t⁹ s̄m̄ tūi uide corruptione.
 illud utiq; de quo gabuel ad maria.
 qd̄ nascet⁹ ex te s̄m̄ uocabit⁹ filius dei
 Ab hoc ergo hodie s̄sificem⁹: ut maies
 tate ei⁹ ubi dies illa aspruauit⁹ uide
 am⁹: siquidē dies s̄sificat⁹ illuip⁹ nob:
 dies salutis nō glorie aut felicitatis.
 Dem⁹ donec passio s̄m̄ s̄orū n̄m̄m̄
 atur⁹ q̄ m̄m̄m̄ i passione pass⁹ est.

id est in die p̄p̄m̄m̄ m̄ito oibus
 diat⁹ s̄sificam⁹ hodie & estote p̄m̄ p̄e
 uerado In i b̄t̄m̄ s̄sificabim⁹: legi de q̄da
 dicente scriptura qm̄ i fide & lemitate
 ip̄i s̄m̄ fecit illū. p̄e em̄ hoibus
 sine lemitate plusq; deo s̄m̄ fide placē
 possibile ē. merito sane i h̄m̄ mone
 mur esse p̄m̄: quib⁹ & deo cōueniam⁹
 cui⁹ maiesate uisua sum⁹: & nobis
 im̄e ut i nobis eam p̄m̄ uideam⁹
 p̄p̄m̄ siquidē oportet nos nos p̄m̄
 de bona nō solū corā deo. sed etiam
 corā hoib⁹: ut nō solū regi n̄o. sed
 et cōm̄m̄b⁹. sed & cōm̄m̄m̄b⁹ m̄is
 grati esse possim⁹. Equidē an̄ uia
 fides q̄renda ē: de qua legit⁹. fide m̄i
 dñs corda corū. Uñ em̄ m̄udo corde:
 qm̄ ip̄i deū uidebit⁹. Crede q̄ te deo:
 cōm̄m̄te te ei. Inca i eū cogitatu tuū
 et ip̄e te em̄m̄t⁹: ut s̄ducatur & s̄de
 liter diat⁹ dñs sollicit⁹ ē mei. p̄e
 em̄ hoc sapim⁹ hoies amates serpm̄
 hoies s̄oli & solliciti p̄ serpm̄: curim⁹
 curim⁹ p̄sentes i desiderijs: s̄udi ad
 uocē dicentis. Oem sollicitudine p̄am
 p̄m̄tes i eū: ip̄i em̄ cura ē de uob⁹
 s̄am sibi siquidē ip̄i fidere nō fidei
 sed p̄s̄die est: nec cōs̄dencie sed diffi
 demē ē magis i serpm̄ habē s̄d̄m̄.
 Is uō f̄d̄lis est qui nec sibi credit
 nec in se sperat. fact⁹ sibi tāq; uas
 p̄ditū: sed sic p̄dēne m̄m̄ suā: ut
 in uita et̄na custodit⁹. p̄o id quidē
 sola sunt h̄m̄l̄m̄ cordis ut nō sibi
 f̄d̄lis n̄a m̄tutur⁹: sed des̄erēs s̄m̄
 ipsam ascendat in de deserto im̄m̄
 sup̄ dilem̄: atq; ideo delat⁹ affluens
 Sane ut p̄s̄ sit s̄sificatio enā man
 s̄uetudine & sonalis uite grām a s̄o
 s̄orū disam⁹ oportet. sicut ip̄e ait

Desate a me: qz mitis su & huius corde.
Quid em huiusmodi hoem dicit phibet
delens affluente. qui suavis & mitis
& mitis me orbis omnia facta e: et
vniuerso pcedit oleo quodam mansuetu
dus & lenitate: quo sic infusit sit
ena supstus ut pallare vndiqz videat.
felix qz gemma har sapientie patris
dicere pti: patris cor meo de qz patris
cor meo. habet em hodie quide fructu
sui i sapientione: rursus die finem
habituru vni etna. Videbit em manes
tate dei qd vniqz vita etna e: sicut
veritas ait. h e est vita etna: ut rog
nostati te veru deu: & que misisti
ihm xpm. Reddet ei coronam iusticie
iudex i illu dicim: cui pane altera no
surredet. Tunc videbit & affluet: et
mirabit & dilatabit: cor xpi. Quisqz
dilatabit: usqz ad videnda maiestate
dei i se. prolate arbitrai fies: qz illam
vobis pmissione verbis explere pos
sum. Sapientia hodie & estote pti: es
tina die videbitis & gaudebitis: & gau
diu vni implebit. Quid em illa ma
iestas no impleat: etna supplebit et
superfluet: qm mensura bona & conferta
& congnata & superfluyente dabit in
sumis vros. usqz adeo siqde superfluet
ut sup modu i sublimitate excedat:
no mo meita sed & voti: sicut ne po
tens e fore sup ip nos intellige aut
speme possim. scim desidia quidem
ma i tribz maxie consuta vident:
qd dicit. qd expedit qd de hait. h e sit
qz corrupisim qz quide oia: sed alij magis
hor: alius aliud. Ille em sic dedit: vo
luptati: ut nec honestate satis reputet
nec utilitate. Ille questiu magis mabas
et honestu dissulat & iordua. Ille vo
luptat piter & utilitatis negligenter:

soli ut maxie petat honore. Nec uo
rephensibile despendu horu: sed si ab
qrem i ubi en ubi ne ducemur h em
ubi ne sit vni sit: atqz xpm utiqz su
ma boni. summa gla. summa utilitas su
ma voluptas: atqz h e quide qm mero
ape possim. ex spectatio mea e & pro
missa nobis visio maiestatis i nobis:
ut sit deus oia in oibz. ome iordua
ome utile ome honestu

Vdui
audimus pleni gra: dignu
et acceptu. Ihs xps filij dei
i dicitur inde nasci. An mea hacten
e in sermone isto: sed & spuo me i m p
cordis meo estuat. iordua h e & ex
ultatione solito nobis desidio eruitur
festinas Ihesus saluator. Qd ta necessi
ru p dicit. qd ta optabile miseru: qd
ta uale despans. Alioqui vni saluaru
uel tenuis alij spes saluti i lege pti:
in corpe mortis. i malicia har diei. et
loco afflictio: nisi noua nobis & specta
ta nasceret. At tu forte salute optas:
sed curatio arbitrate tenentidimo piter
& egredidimo ppe constus reformidus.
Se timeas: xps e suavis plare & mit
et multe me. vniqz oleo lenis p pti
cipibz suis: eis mmiu qz licet no ipis
plenitudine. de plenitudine tn huius m
ipm vniqz. Se uo suau audiens
testimone fore autones saluatore. ad
du etna filij dei. Qualis em p pater
talis filij: cui sub est ai volenti posse.
Aut forsitan utilitate saluti & iord
ditate vniqz audita nescio qd salu
muni: pnto etna de honestate saluati
saluatore tibi gtilimus idesse: ut pote
iactans palati i grabato. aut magis
mi i huius & i huius seminum i vniqz
plius aut letaris nec daru ee me
duru nec gmbz vni medicino: ne tibi
forsitan itollibilior videat. huius
ipa curatio. qz dicit naregntudo. Sic

mirum sit usq; hodie multi peccati medi
 ni fugientes: q; ihm ipud nouerunt. sed
 ppm nesati: huano sensu de multitudine
 & malignitate morboru pate sibi mede
 le molestia estimates. Jam uero p'entus
 es de saluatoe. & nichilomin9 ppm esse
 cognosce no utente ranteo sed ungue
 to no uisione sed unctioe curante: unu
 adhuc arbitroz igemna posse moue crea
 tua: ne forte qd absit saluatois hui9
 no sitis rodigna uideat' ee p'ona.
 p'ito tn no usq; adeo abinosus & gle
 cupidus aut zelator honois ut ab uno
 quopm e' coteruis tuis si p'stne possat
 hac grm suscipe detracturo. Nam si
 angeli aut messageli ecti. uel ex sup'io
 ubiq; quous ordme spirituu b'ozu: int
 to min9 uositas tua qd causat' habet
 p'm aut tanto amplore tibi deuotioe
 suscipienda e' iste saluator: q'nto differen
 tius p' reterio oibus nome hereditauit.
 ihs xpus filij dei. Et uide si no emde
 eius ta h' ad pastores loques angeli
 comendauit. gaudiu magnu qd eua
 gelizabat expones: qz mqt naty e' uobis
 hodie saluator q' e' xpus d'ns. Exul
 tem9 q' fr'es i hac natuitate & mlti
 phater. g'italem i ea: qua & saluus ut
 lino & unctiois suauitas & filij dei ma
 iestas tam eleganti illustrat' ut nichil
 desit ex oib9 que desiderant': nec como
 da nec uocudu nec honestu. Exultem9
 iqm ruminantes int' nosmetipos & in
 tem eruatantes suauie uerbu eloqui
 dulce ihs xpus filij dei nasatur in
 bethleem. p'et m qd ad ista uideat in
 deuoty magno irreligiosus. Non e' hor9
 nouu: olim audiu' et olim facty est.
 olim naty e' xpus. Ego em dico olim
 et an naty. p'et mirabit' olim & ante:
 cui p'phetu illud occurrit metim et

ultra p'atq; e' ergo xpus: no mo em
 her ma tpa. sed ante tpa uniuersa uerū
 illa quide natuitas posuit tenebras
 latibulu suu: p'mo uere luce magis
 iaccessibile. latet i corde p'is: i monte
 umbroso & conditio. ut ergo alligemo
 moteset naty e': & i tpe naty ex carne
 inty in carne frim e' uerbu caro. Quod
 tm miru si usq; hodie dicit' i emā xpe
 filij dei nasat' qn ta longe antea di
 cebat' hant dubiu qui de ipso puer
 natuo e' nobis: olim cepit audiri u
 lu hor: & nemo scou' aliqn fastidit'.
 Siquide xpe ihs filij dei heri & hodie
 et metim. hinc miru p'm q' ho om
 uiuentiu p' magnu eructuas p'imen
 tu qd m xpo & m emā ap'us postmo
 du emdena9 comendant' & relinquēt
 aut homo p'cem & mrem & adherelit
 uou sue: et erūt duo i carne una.
 hinc nichilomin9 abialia p' om' crede
 riu conuiant ut uider' huc diem: et
 uider' et gamsus e'. Alioqu qn seruu
 uerante sibi p' deu celi sub femore
 suo manu pone p'cepisset: n' xpm
 unq; deu celi ex eode. nasaturu femo
 re p'uidisset: hoc quoq; consiliu cordis
 sui. hor scdm cor suu reuelant' d'nt:
 cui uerunt ueritate et no frustrabitur.
 cu: de fructu uento tu ponu super
 sedem. Unde & i bethleem iude nasat'.
 sicut angeli aut i ciuitate dauid: ut
 q' p'p' ueritate dei ad q'm madas pro
 missioes pem. h' emā mltipshie mt
 t'isq; modis reteris reuelatu e' p'ub9
 et p'p'is. Absit aut' ut diligenb9 deu
 aliqn fuit negligenti auditu: nisi
 forte negligē uidebat' q' dicebat' obse
 rro d'ne mitte que missus es: n' fasti
 dre qui dicebat: unu d'ns ipse celu
 & descendis. cetera q' filia. P'p'm demp
 apli su uiderūt et audierūt: et

manu eorum tractauerunt de uerbo uite.
quibus singulariter uelabat. In oculis qui
vident que uos uidetis postremo hoc
idem nobis quoniam seruatum est fidelibus
utique ihsanre fidei commendatum ipso eque
ducente. In qui non uiderunt et credide-
runt. In me huius in uerbo uite. scilicet sane co-
temptibilis ex qua numerum uult et qua
uult mundus: quoniam in uerbo ex fide uult:
et hoc est uictoria que uincit mundum fides
munda. huius est que uelut quoddam et imitatio
exemplar preterita sit et parua ac futura
sunt quodam uastissimo comprehendit: ut
nichil ei preterit nichil preterit preterit. ut
merito per uide et testimonium fidei uere. ubi
fuit et uox annuntiationis huius in uerbo
uobis. exultastis in gudio egistis gratias
preterit solentis adorastis: conuerentes
uelut sub umbra narrant ei: et sub pennis
ei sperantes. prout non singuli natum
tate saluatoris audita clamastis in cordibus
uobis directos: michi autem adherere deo ho-
mo est autem ponit illud quod idem propheta.
Deo subiecta esto mea mer. Infelix ipse
numquam ihsanre fidei preterit corde rigido
corpus humiliant. Est enim qui humiliatur
nequit: uictoria autem ei plena sunt
dolo. Et ipse enim uirtute sua minus con-
fident. minus sentit in modum minus pauet
pericula: minus deuote confugit ad reme-
dia uite salutis. minus affectuose se sibi
ait deo: minus fideliter psallit. Dicit et fugi-
tium tu factus es nobis huius adoratio minus
accepta: huius preterit minus uenit huius
humiliatio minus huius: huius enim minus uic-
toriosa primo et minus uirtute fides. Et
tunc dicit bene qui non uiderunt et crediderunt:
ipsi non uident ipsum credere quodammodo
iam uide. Sed aduerte diligenter cui et
quoniam dicitur est: ei uirtus qui arguebat ip-
se uideret credidisti. prout enim idipsum
et uideret et non credidisti. quod credendo
uideret. Alioquin abraham per me quoniam

modo dicitur huius uideret diem non credendo
credendo est. Sed illud quod amplexus
in hac nocte cantatum est nobis. sacrificium
hodie et estote patri. arista enim die in
debetis manifestate dei in uobis: si non uere
uide est pia deuotione representat et uolere
fide non fuit. magnum illud magne pre-
terit sacramentum. quod manifestum est in carne.
iustitiam est in spiritu apparuit angelis.
preteritum est angelis quodammodo. credendum est enim
de. assumptum est in gloria. Sempiternum quod non
quod sempiternum mouet metes: nec uirtus uirtus
quod fructificat non cessat: quod in preteritum
non mercescit. hoc enim semper quod non datur
uide corruptione: huius non homo qui
nulli uirtutis cupit: etiam eos quos
inuetauerunt omnia ossa: tuera uirtus tunc
uit nouitate. Inde est quod etiam in preteritum
ta uirtutis annuntiatione si uirtutis
congrue sane dicit non ta uirtus est ipse
ui: ipse ipse filius dei nascitur in bethleem
uide. Sicut enim quodammodo imolat uirtus
rotundie doner morte ei uirtutis: sic
uidet et nascitur dum fideliter et representant
ei uirtutis. Die enim arista uirtutis
manifestate dei: sed sane in nobis non in
sempiternum: utique manifestate in humiliat: uirtus
in infirmitate in hoc deo. Ipse est enim omnia
nuel: quod uirtus preterit nobis deus. Et enim
deus audi. uirtus inquit caro factus est
et habitant in nobis. Demum ex tunc de
inceps uirtutis gloria ei: sed gloria ipsi
uirtutis a preterit uirtus plena gratia uirtutis
et uirtutis. prout enim gloria preterit in clari-
tatis: sed gloria paterne preterit gloria
gratia: de qua aptus in laude uirtutis gloria
gratia sue. Sic ergo nascitur: sed ubi pu-
mo: In bethleem uide. prout enim dicitur
nos in bethleem preterit. In seipsum ipsi
bethleem dicitur preterit: non bethleem
preterit. Et enim pauper uirtutis est.
Et si uidet minima in uirtute: sic non quod

incongruū ei. q̄ dū dicitur ceteris propter nos
 paup̄ factus ē. t̄ cū esset magnus dñs et
 laudabilis nimis. p̄m̄l̄ n̄at̄ ē nobis.
 et dicitur. Hic pauper sp̄s. qm̄ ip̄s
 ē regnū celorū. Itēp̄ m̄s̄ qz̄ rōn̄ersi s̄uī
 h̄o et effraim s̄uī p̄uer iste: nō intrā
 b̄m̄s i regnū celorū. Vñ enā stabulum
 elegit. p̄ sepe. utiqz̄ domū luteā t̄ di
 uersa im̄itorū: ut h̄ic esse scias q̄
 de sterore erigit paup̄em. Vñ aut̄
 ueniam t̄ nos bethleem uide ut i nob̄
 quoz̄ dignet̄ nasci: t̄ audire merem̄.
 qz̄ uobis t̄m̄eb̄ d̄u oriet̄ sol iusticie
 forte em̄ ē qd̄ sup̄ mem̄m̄ ad uideā
 m̄ nobis dñi maiestate et s̄ificacōne
 opus esse et p̄p̄acōne. p̄r̄ t̄ iuxta p̄
 pheta s̄c̄a ē iudica s̄ificacō ei: quā
 uidelicet oīa m̄ cōfessione lauant̄. Sic
 et dom̄ p̄m̄s qd̄ bethleem sonat̄ ad
 p̄m̄one fortasse uidebit̄ magnope
 p̄m̄e. Quō em̄ p̄m̄ ille ut exape
 tantū hospite possat: qui dicit quia
 nō ē i domo mea p̄m̄s. Dem̄p̄ qz̄
 ip̄s erat quidē n̄re habuit clauis
 am̄i ostiū media nocte pulsū. et
 dixit qz̄ am̄i meū uenit de uia ad
 me. t̄ nō habeo qd̄ p̄m̄a n̄ illū.
 Pat̄ cor ei s̄p̄are i domo aut̄ p̄p̄a
 h̄ant. dubiū qm̄ de isto loquēd̄ cōfr̄
 m̄am̄ ē cor ei. nō rōmonebit̄. p̄o est
 pat̄ cor: qd̄ nō ē cōfr̄m̄atū. Sc̄m̄
 aut̄ n̄o eodem teste p̄p̄a: qz̄ p̄m̄s
 cor h̄o cōfr̄met̄. p̄o est ergo pat̄
 sed m̄idū t̄ exangue cor ei q̄ oblit̄
 est comedē pane s̄uū: est aut̄ p̄m̄s
 et nō turbat̄ ut custodiat m̄adata
 uite: qui oblit̄ ē ea que retro s̄ūt.
 et m̄ ea que n̄ s̄ūt se extendit. Vides
 q̄ fugienda quedā s̄ūt. q̄ s̄ūt quedā
 oblit̄o capienda. p̄m̄ em̄ totū ma
 nasses iordane t̄s̄it: sed nec totuo
 ritm̄ elegit sibi m̄asione. Est q̄ obli
 tus ē dñi creatoris sui t̄ est qui
 p̄m̄det̄ eū m̄ cōsp̄u. suo semp̄ oblit̄

ip̄m̄ suū t̄ domū p̄m̄s sui. Et ille qd̄
 celestia oblit̄at̄: h̄ic uō q̄ s̄ūt super
 trān̄ ip̄e p̄m̄a. ille futura: iste que
 uident̄ ille q̄ nō uident̄: postremo iste
 que s̄ūt sua. ille q̄ ih̄esu x̄pi. utiqz̄ ma
 nasses utiqz̄ oblit̄osus: sed alter quidē
 ih̄es̄m̄ alter babilōne oblit̄. Oblit̄ est
 alter corū que t̄p̄edūt. et iste p̄m̄s
 alter sane corū magis q̄ exp̄dūt.
 t̄ q̄ nō exp̄dit oblit̄a: atqz̄ h̄ p̄m̄
 tus ip̄m̄s nō uidenda t̄ se dñi maies
 tate. p̄m̄ em̄ dom̄ p̄m̄s t̄ q̄ salua
 tor oriat̄: nō ē manasses cui appa
 reat̄ qui isrl̄ regit t̄ sup̄ aserub̄m̄ se
 det. app̄are maḡ corā effraim̄. b̄c̄a
 m̄m̄ et manasse. Ego arbitror ip̄os
 esse tres q̄ saluat̄: quos n̄l̄q̄ ip̄e p̄p̄a
 noe daniel t̄ iob̄ nōiāuit: eos quoz̄
 t̄ trib̄ illis p̄m̄orib̄ designari q̄l̄
 nato angelo maḡi cōs̄il̄i angel̄ eua
 gel̄s̄ant. Uide aut̄ ne forte ip̄i s̄ūt
 tres maḡi uerentes iā nō modo ab
 oriente sed enā ab occidente: ut retum
 bant cū abrahā ysaac t̄ iacob forte
 em̄ nō incongrue uidebit̄ ad effray.
 quidē qd̄ s̄ificacōne sonat̄ p̄m̄e
 thuris oblatōne: qd̄ offerre mansū
 dignū i odore suauitatis q̄p̄e sit corū
 quos posuit dñs ut eant t̄ fructū
 afferat: id ē em̄ platorū. p̄m̄ et
 b̄c̄am̄m̄ filia dextre offerat: necesse
 ē aurū id est s̄am̄ h̄m̄ m̄idū: ut
 uidelicet p̄p̄us i p̄te dext̄a cōstituti
 ut iudice meāt̄ audire: qz̄ esurim̄ et
 dedistis m̄ m̄aducare t̄ cetera. Porro
 manasses. si t̄n̄ is cē uoluerit cui ap
 pareat̄ deus mirā offerat̄ mortifi
 cationis: quā quidē a uobis sp̄entalit̄
 arbitror requiri. Et h̄ d̄uta s̄ūt ne
 ad eā p̄m̄ t̄b̄ manasse q̄ at̄ iorda
 ne subrestitit p̄m̄eam̄: sed oblit̄a
 m̄ magis ea que retro s̄ūt. exten
 eti m̄enti ad antelora. s̄ūt uō i d̄eam̄

et saluus factus est et ueniam

usq; i bethleem: & videam qd' uerba
qd' fecit dñs & ondit nobis domus
pams e' ut iā dñm: bonū e' nos
illū esse. Vbi em' fuit vbi dñm non
deest unq; pams q' confirmet cor: dñe
te ppheta confirma me i uerbo tuo. si
mirū i uerbo qd' pcedit de ore dei uult
homo: uult i xpo: uult i eo xpus.
Ibi aut' ibi apparet nec oīo amat uti
bans cor aut uacillans: sed stabile & con
firmatū. Si q's nūmrat: si q's hesitat:
si q's mutat: si q's cogitat reuolui i ludo
redire ad vomitū. mutne ppositū non
e' bethleem: nō e' domus pams. Sola em'
fames & fumes valida i egypto cū des
cende porcos pasce silis esurie cōpellit:
utpote pūl agente a domo pūis i qua
mānam pamb' habundā noscūt. pō
ergo i cuiusmōi corde nascat' xpus: au
de est fidei fortitudo utiq; pams inter
scriptū teste qm' usq; ex fide uult: q'
uidelicet uerū me uita q' ipse e'. nō nisi
p fidem uicem i cordib' mris cōstitat.
Alloquū quō i illo nascat' xpus: quō salus
erit illi: quāquidē uerū sūo certat' pūa
e' qm' is tū q' pūcāuēt' usq; i finem
salut' eū. pūa qd' mīme nūemat' in eo
xpus. nec de eis sit quib' dicit' quia
uictione habens a sō: ex eo ut maxie
constat q' sū dubio em' aruit: cor eius.
ex quo oblit' e' comedē pams suū. nūl
tomū aut' ad filiū dei pūm q' eius
modi e': q' nō nisi sup quietū & hūilem
ac hementē vba sua req'stat' spiritū
ei: nec sit ulla sonetus et' m'itū et
tate mutabilimū: ei q' est. et ei q' nūq;
i eode pmanet' statu. Ceterū quātū
libet' firmū. quātūlibet' fortes i fide qm'
tulib' pan. quātūlibet' pamb' habundā
tes. ipō quidē largiret' nū cotidie oīa
tes dñm' pams m'm rotundū da
nobis hodie: nūc hēm' adde cōsequē.
Dimittē nobis debita m'a. Alloquū si

Dixerim' q' pām nō hēm' i nos ipōs
sed dñm: & ueritas i nobis nō e'. s'm
rū ueritas ipā est: que nō simpliat' in
bethleem sed i bethleem uidec' nascant'
xpus ipō fili' dei. pōcupem' ergo
faciem ei' i cōfessione: ut sūp'm pū
& pati nūemam' & nos bethleem uidec'
atq; ita nascante dñm uidec' mēam' in
nobis. Ceterū si qua eo usq; pfectū qd'
quidē m'itū e' ad nos. ut sit secūda i
go. sit stella mans. sit plena g'ra. et
supuementē hūis i se spm' s'm' pu
to. q' nō e' ea sed ex ea quoq; nō dedigna
bit' nasa. p'mo sane id' arrogāe pūa
mat: nisi quos ipse spenali designandē
tāq; dūg'to demōstrauēt' dñs. Et
m' mea & frēs mei. Eūmēo audi u
m' ex istis. filioli mei quos iterū pū
ro donec formet' xps in uobis. Si em'
nasa uidebat' in eis nū formabat' i eis:
quō nō e' ab eo fili' nasa em' dñe
q' psumat. q' i ipō eū quodamō pū
riebat'. Et tu i dē ipō s'nagogā hūc
filiū nobis pepist': offino quodū m'itū
sed nō m'is affid'. Expulisti eū de
s'm. extra ciuitatē deines & eleuās
sup tūm: tūq; dñs emē g'nerū pū
ter & emē pūmōrū que e' in reb' n'
m'itū nec uob' sit. sed dūdat'. Dūdat'
m' nō inter u'itū sed ab u'itū. Expul
sū em' & exaltatū et quidē modū sūp:
tū ut nec i tūc esset m'itū nec in
terra ferro uindūp' coartatū: ne forte
uel hac uel illac excedēt: ut uidelet'
a te spaty. ad neut'ā pueniret' illatū.
Sena m'mū m' ita abortiuū fūc' uo
lūst: dñ' esset qui exope posset expulsi.
Age ergo quid' pfectū. vmo q' m'itū
pfectū m'itū uindūp' egredūt' filie
s'm: ut uideant' rege salomōne i dñi
demate quo coronasti eū. Irelm' quē
m'em' adfessit uxori sue: ut sint duo
in carne vna. Et a ciuitate pūfua atq;

exaltatus a terra oia trahit ad se: qm
qui e sup oia deus bndictus in scia.

Quandis quide est di
lissim hodiernie dnce
nativitatis solempitas:
sed dies beatus cogit
breuiare sermone. per
miru si facim nos bre

ue verbu: qm et deus pater verbu fecit
abrenati. Vltro nosse q longu q bre
ue fecit. Celu mqt hoc verbu e terro
ego impleo: mte verbu nro factu est:
et ere factu e infans i angusto psepio
locatu e. A scto aut ppho e i scim tu
es deus: et ere factu e infans vntu
dca vni. Ad quid h' fies: aut q non
tas fut ut sic eximant se sic hmlia
ret sic abbreviaret se dnc maiestatis:
msi ut vos simili faciat. Jam clamat
i exemplo qd postmodu pdicatur e
verbo disite a me q mte su e hmlie
rode: ut veru tuemat q dnt quia
cepit ihesus fure e docere. Obscuro p m
e plim rogo fies no pnam sine
musa tu pnosu exempli vobis exhi
bitu esse: sed reformam illi e inoua
mm spu mte bre: studete hmlita
ti q fudamentu e iustos q virtutu:
seram illa q sola saluae pt mas
vno. Cms em magro idigni qd de
kspandu amplius: qd qm pumendit:
q ut indens deu reli pmlu fcm vlt
apponat magnificae se homo sup tra:
Intollerabilis ipudenne e: ut ubi sese
epinamit maiestas vnicul iustetur
e thumescat. hoc igit est qd exi
namit se forma serui accipiens qui i
forma dei pau equalis erit: sed exma
amit se maiestate e potena: no boita
te e ma. Et em aut aplis: apparuit
benignitas e hmanitas saluatoris nro
dei. apparuit an potena i reu pate
ratione e apparebat sapia i eam gu

bernaade: sed benignitas me me mavi
me apparuit i hmanitate. Innotuit
iudeis ptas i sigme atq pot tentis:
vn e i ea lege inenies sepm ego dnc
ego deus. philosophu quoq habim
dantib i suo sensu maiestas inotuit:
qm mym apli verba qd notu e dei
manifestu e m illis. Verupm e iudei
ptate ipa pmebat philosophi struta
tates maiestatis oppmebat a gloria:
ptas subiectione. maiestas exigit dnam
none: neutra mutacone. apparet
dnc bonitas: au possit homo q ad pma
gme tua e creatu e reformu: na ma
restate ptate sapiam nec mntu pos
sum. nec expedit emulari. Quousq
angusta e ma tua i sola angelorum
pte e reliqui omipat iudicu cu toto
piter huano gne: dnc i celo ma ma:
et ueltas tua usq ad nubes: tra vni
sam redemptio i acras ptates. Dila
tet ma timos suos. extendat fines ex
pandat sim e attingat a fine usq ad
fine fortiter e disponat oia suavit pre
struta e dnc iudicio sim tu e solue
ringulu tuu: e uem misericomb
affluens superfluens caritate. Et m d
tu times o homod vemt no iudicare
sed saluare eum. Olim tibi psumu e
ab infideli quoda seruo uti futu tolle:
et iponeo regiu dyadema capiti
no. Dephensus i furto qd m times:
quid m fuges a facie ei? forte ei ia
gladiu vibrat i gntu. sicut i qilio
positu i sudore vultu tu vesreis pane
tuo: et ere vox auditu e i tui. quia
dnator aduenit. Quo ibis a spu eius:
ei quo a facie ei fuges. Poli fuge
noli time: no neiti m animo: no pu
mendu. sed saluandu respit. Et ne
forte dnc eam mte voce tua audiu
e abscondi me: ere infans e e sine
voce pra vagrentis vox misericordi magis

Epistola a frz dnc qd est

est: q̄ tremeda. Aut si cui forte tribu-
lis: sed non tibi. p̄m̄ly fact̄ ē tenca
mebra virgo m̄r p̄ams alligat: &
adhuc timore trepidas: vel in h̄o facis
q̄ nō uenit p̄dere te sed saluare: eri-
pe nō ligare. Jam aduersus hostes tu-
os dimicat: in sup̄borū & sublimium
colla tūq̄ dei unit̄ & dei sapia calcat.
Duo tibi sūt hostes p̄am̄ & mors: id
ē mors corpis & mē. Viridap̄ de bella
tūq̄ aduēt: ab unap̄ saluabit: te noli
time. Et in quide p̄am̄ i p̄a p̄sona
uicit: qm̄ huana natura sine ulla rō-
nigione suscepit. Grandis em̄ peccato
facta ē uolentia. & reuēa expugnata
esse cognoscat: qm̄ natura quā se tota
iēssit et om̄p̄asse gloriabat̄ ab eo
penit̄ aliena i xp̄o inuenta ē. De h̄o
p̄cipit̄ inimicos tuos & cōprehendit
eos: nec cōuertit̄ don̄ deficiat. Cōm̄
p̄am̄ dimicat̄ i cōuersuōe sua t̄bis
puer & exēplis oppugnat: sed i pas-
sione sua alligat̄ illud alligat̄ plume
forte: & diripit̄ uasa ei. Jam uēo
eodē ordine morte quorū p̄us sup̄at̄
i serpō. n̄ resurgit̄ p̄m̄ae dormien-
tū. & p̄m̄o gēty mortuorū postmo-
dū delectatur̄ eā p̄ i nobis oib̄:
qm̄ uidebat̄ suscitabit̄ mortalia corpa
m̄a. et destruet̄ nouiss̄a m̄m̄ra
mors. p̄p̄tē em̄ resurget̄ de ore idu-
tus ē: nō sicut̄ antea nascent̄ pan-
nis inolut̄ est. p̄p̄tē q̄ p̄us mē
sinn̄ affluebat̄ nō iudicō quēq̄ re-
surgens p̄m̄it̄ se. & iusticie cingū
lo uidet̄ quodāmodo affluente sinu
mē collegisse: qm̄ ex tūc p̄pat̄ ad
iudiciū. qd̄ i n̄ra resurrexiōe futura
ē. p̄am̄ & p̄p̄tē p̄m̄ly in uenit̄. ut
m̄am̄ p̄rogat̄: & futurū i sine iudi-
ciū p̄m̄res m̄a tēp̄at̄. sicut̄ em̄
p̄m̄ly ad nos uenit̄: nō p̄m̄
contulit̄ nobis. Si q̄ntis qd̄ attulit̄

p̄mo om̄i attulit̄ m̄am̄: sedm̄ quā teste
ap̄lo saluos nos fecit. p̄cep̄ h̄ne tantū
p̄fuit̄ quos tūc p̄ntes inuenit̄: sed fons
est q̄ m̄q̄ potest̄ exsurgere. Fons nō
ē xp̄us d̄ns unde lauē: sicut̄ scriptū
ē: qui dilexit̄ nos & lauit̄ nos a p̄m̄
nis. Verūtm̄ nō iste solus aquarū usq̄
est: ut̄ tūc fides abluat̄: sed & sitim̄
tingit̄. H̄m̄s uēo ut̄ fons qui i sapia
morabit̄. Et post̄ pauca: aqua inquit̄
sapie salutaris potabit̄ illū. H̄n̄ sapie
salutaris: qm̄ sapia carnalis mors
ē: & sapia mundi enā m̄m̄ra ē deo.
Sola q̄ ex deo ē sapia salutaris: que
sedm̄ h̄i uerbi diffinitionē p̄m̄ p̄m̄
a deinde p̄m̄ra ē. p̄a sapia carne
uoluptuosa ē nō pudica: sapia m̄
di humilis nō p̄m̄ra. Sapia uēo
q̄ ex deo ē p̄m̄ pudica qd̄ ē nō
querēs que sua sūt: sed q̄ illū xp̄i: ut
nō sua q̄sit̄ faciat̄ uolūtate: sed cōf-
deret̄ q̄ sit uolūtate dei. De m̄ p̄m̄ra
nō habūdine i sensu suo: sed alieno
magis aciescens cōsilio ut̄ iudicō. Et a
aquarū usq̄ ē i rignano: quā p̄feto
n̄m̄ h̄m̄ nouelle m̄m̄re p̄m̄m̄ra
p̄m̄m̄ra alioquā a m̄m̄ p̄m̄
p̄m̄ra. aut ex toto p̄m̄m̄ra p̄m̄
p̄m̄ra. Querat̄ q̄ deuotiōis aquas
q̄s̄ sem̄m̄ra honorū op̄m̄ p̄m̄ra:
ut̄ i rignat̄ fonte gr̄e. h̄m̄ cōs̄m̄ra
non p̄m̄ra: sed i p̄m̄ra uiriditate p̄
finit̄. Orat̄ em̄ p̄ h̄m̄ra p̄m̄ra: & h̄o
lorn̄m̄ tūc p̄m̄ra fiat. Sic & ilau-
dib̄ aaron legis: qm̄ fact̄m̄ ei cōt̄
dian̄ ignis assup̄sit. In quib̄ oib̄ m̄m̄ra
il̄ aliud intelligendū uidet̄: nisi ut
bona op̄a feruōe deuotiōis & dulcedie
sp̄m̄alis gr̄e condiant̄. p̄m̄ra inuenit̄
potest̄ q̄rt̄ fons ut̄ p̄m̄ra
m̄ q̄tuor fontū i rignat̄ am̄
sinn̄: sed si h̄m̄ra p̄m̄ra de n̄o
nobis reddendū nō p̄m̄ra: quom̄

regnu' colou' spabim'. Si trena ipe
 dicit vobis & no' creditis: quo' & si dixerit
 vobis celsa credetis. sicut enim ut de
 colubinae p'ncipiu' firma sit expectatio
 fundu' p'adisu' hem' q' m'ito meliore
 & longe delatiliore q' p'mi p'ntes
 habuerut: & p'adisu' m' xps dno est.
 In quo tres quide' fontes ia' iuenuit:
 q'ntu' p'am' hem' de fonte me' ad
 dilucidas r'p'as aquas imissio. hem' q'
 de fonte sapie' ad potanda' s'it' m'um:
 aquas difere'iois hem' q' de fonte gr'e
 ad irrigandas honore' op'm plantas:
 aquas deuotiois. Curram' ad deuotiois
 quedes abos aq's feructes: aq's enim
 lacrimis. h'ec m'm'm' condunt & deco
 quunt afflictoes m'as & ebullit de
 fonte caritatis. v' n' ut p'p'ia' Conculu'
 cor me'u' m' me: & i' meditatioe' mea'
 op'm deseret: ignis. alibi quoq' Zel' i'nt'
 dom' tue comedit me. Siquid' ex
 duhedme deuotiois dilige'is iustit'ia:
 ex feruore emulatiois odio h'et i'ng'it'ie.
 Et vide ne forte de fontib' i'his p'dic'
 est p'p'io: h'm'ic'io aq's i' gaudio
 de fontib' saluatoris. p'ia' ut p'missi
 one h'ic vite p'ntis esse nouels no' fu
 ture: illud attende qd' sequit'. dicitur i'
 illa die co'stitem' dno: & i'uocare nome'
 ei'. Inuidia' ipse p'ntis e': sicut sep'
 tu' est. Inuoca' me i' die tribulatiois.
 Porro ex h'is q'tuor fontib'. tres q'de'
 p'p'e' aduenie' vident' t'q' e'ne' ordib' q'
 singuli singulis. p'ia' p'm' q'd' o't'ia' est
 rois: i' m'it' em' offendim' o'ed: et
 nam' hem' q' fonte me'. quo possimus
 caru' offensiou' ablu' s'ede'. Omnes
 m'q' p'ccatum' & e'gem' q' d' d' d' d' d'
 p'lat' & co'met' & co'm'g'at. Si d' d' d'
 m' q' p'm' no' hem' q' no' p'p'oe' sedu'
 r'm' q' d' g' nemo m'ud' a' s'orde'
 n'ca' q' o'ib' q' fonte me': & pari uoto
 dent ad huc fonte' noc' damel & iob

pp'ie. De cetero iob quide' maxie' fon
 te sapie' q'nt' q'm' i'p'e' magis int' me
 dnos laq'os ambulat ita ut magnu' m'
 deat' si a malo declinet. Dameli uo'
 currendu' e' ad fonte' gr'e: nu' m'm'm'
 p'm'e' opa et plabores abstineat. Deuo
 nomo gr'a' u'it' e' p'ugua'e. Oportet
 em' ut nos opa' me' in h'ylatute o'ia'
 fiam' q' q'm' h'ylare' d'ator' d'ilig' d' d'
 uer' t'ra' m'u' neq'q' fertilis e' h'p'm'od'
 semis. bone saluet' co'st'atiois. p'ibit' fa
 ale & co'talescet: & d'co'q' facile exarescet
 nisi nebulis i'riguatioib' adiuuet': ut
 merito i' orone' d'm'ta' h'm' q' mod' q'ram'
 sub condiam' u'it' p'ams' co'die' p'ccam'
 Em' em' nobis t'm'ediu' ne forte cadat
 sup' nos tribulio' illa' maledic'io' p'p'ia'
 te i' i'p'anois: sicut sicut f'om' t'ctoru'.
 qd' p'p'ia' euellat' exaruit. fons uo'
 emulatiois noc' sp'ecial' co'uenit: q'a'
 maxie' p'latos d'cet' h'ic zel'. C'it'io'
 itaq' fontes istos adhuc i' carne' uiue'
 tib' nobis i' semetip'o' xpus' exhibet:
 q'ntu' q' e' fons vite post h' sc'm' rep'mit
 tentes: ad que' s'uebat' p'p'eta' cu' d'icet'
 Situit' a'ia' mea' ad deu' fonte' v'm'u'. for
 tassis' e'ia' p'p'e' h'os q'tuor fontes q'tu'
 ar' i' locis u'it'eat' e' adhuc uiued' m'
 cruce' p'p'e' q'ntu' cu' ia' i' d' d' d' d' d'
 t'iff'ozat' i' h'ic' i'uebat' adhuc q'm'
 fidem' ei' man' & pedes: ut q'tuor
 fontes vobis adhuc uiued' ex se'p'o'
 p'ferret' q'ntu' p'ulit' u'it' ad uam'
 ex'p'rasset: ut i' se' m'it'ol'm' fonte'
 q'ntu' nobis post' obitu' ap'net'. Sed
 d' d' loq'm' de m'ister'is naturatis:
 Deu'ic'm' q' repente ad s'ur'it'anda' d' d' d'
 m'eta' d'm'te' passiois. p'et' m'm'm' t'ame'
 si q'm'm' i' passione' qd' i' naturate
 sua xpus' attulerit: tuc' em' co's'asso'
 s'uro' p'ccatum' que' h'uebat' i' p'cc'm'
 me' red'p'romis' effudit.

Alma opa dñi aut ppheta.
magna qdem oia opa eius
fies: siquide magni ipe sed
ad nos maxime spectat que i eis ma-
ma esse vident: hinc e qdem q psallit
idem ppheta dicens. magnificavit dñs
facie nobiscum. Demq q magnificat nobis
cu agit specialit in qdem ei opa cla-
māt: pñe mē creatoris. pñis redēp-
tionis & future glorificationis. Et magni-
ficata sūt opa i singulis: opa tua dñe.
Eū e virtute opm morū amicitie po-
pulo tuo: nos ipā salte opa nō silem.
Triphie fies commotione i hīs turbis
cōspicere e: celestis plane opis & diu-
ne virtutis. Pñ i pmo qdem ope con-
ditionis mē de limo tē plasmanut hoc
dñs & inspauit i facie ei spm vite.
Qualis artifex qñs vntor reud: ad cui
mētū sic cōglutinat sibi limū tē & sps
vite. limū quide iā an creaty cat: qñ
i principio creant dñs relid et tū.
At spūs sūc nō roem sed spm habet
conditione & nec i massam neat: sed
singulari qdā excellētia inspauit. Ag-
nosce o hō dignitate tua: agnosce glo-
riā conditionis huāne. Est tibi nū mudo
corpus: sic em dicitur eū q constitutus
e sup vniūsa hūi creaturē mole cor-
porē mole aliq singulari ei expte.
Sed e tibi etiā sublimi aliqd nō oio
cōpandus rectis creatis. Cōpūta ei
cōsiderati sūt i te caro & mā: illa
plasmata. hō inspūata. Sed cui mēst
hō cōmūtio & cu ve hō vno prestat.
Et em mēta sapiām filiorū hūi sibi
vbi pñant sūmō iherosā pualent
qui pñate hnt & humiliorū vntū p
libitū suo. Conculcat fortior minq forte:
videt sapiens idotū simplū fallit us-
tū: potens despuit ibentem. Pñ sic
in ope tuo dñs. nō sic i tua cōmū-
tione: nō ad hoc pñasti spm limo. Sub-
lime hūi: dignū & excellēte creaturā

abiete & iuali masse. Et nō vident
fies: quid corpi pñet nā & pñ nō
trūm esset insensibil: caro imātū: ab
mā em pulchritudo: ab mā em tūc
tū: ab mā claritas visus. et sonū vocis
demq sensū ois ab mā e. Cūrate in
ipā cōmūto cōmendat: cōtate i hūc
ipā conditionis pñe pagina lego: cū
te i ipō statū pñapio nō sōlū pñat.
sed ingit mēti mānū lemgnissā cū
toris. Et idem magna hō cōmūto dicit
tūssim: sed si stabilis pñasisset. pñat
nūc hōc diuino fuerit mūta sigillū: ad
ymagine quippe & similitudine suā reu-
hocm dñs: hōc dñs pñat & sigillū & vni-
tas dissipata. dā dñs ille pñat hōc.
reens adhuc sigillū fregit: & sic mēta
ta similitudine diuina cōpūta & mēst
hō i mētis pñat: & sibi facty est
illis. Item quippe fecit de hōc: atq
q similitudo ei de quo scriptū e. Quia
rūis dñs de mē: & nō e mētas i eo.
Veratē quop & iustū fecit eū: sicut &
ipē veritas & iustitia e. Sed vntas
ipā posset dñs: dñs sigillū hūi
regit pñat. Verū supuēt: falsa
rūis: qui idotū sigillū pñat me
lius ve ve fregit qd erat mānū dñi
tūis mēstū. Erus iquit sicut dñi:
sientes homō & mā. O maluoole o
maligne: nō quid eis hūi similitudo
sūc. Sūt certe sicut dñi recti iustī
veratē. Sūt sicut dñs: i que non
vidit pñat. Hōc quippe sigillū pñat:
stabit vntas illa. Jam expm mēst
ri: quid nobis pñasēt veritū dñi
bolūe fraudis. Pñat nāq sigillū pñat
pñat amariū dñi: fite dñs dñi
vbi e qd dñi nēq nēq: nēq mē
riem. Erē em mōmū ois: & non
e homo & nō vident mōtē. Sed qd
est eis dñs de. nūq nēq repñat

opus tuum et qui cadent non adducet
 ut resurgat: Non est qui resurget: nisi
 i secat. Jamque pro miseris opus et gemi
 in pauperum: mirum quod dicit dominus:
 ponam in salum: fiduciam non in eo.
 Siquidem nihil proficiet anima in eo: et
 filius mortis non opponat nocere ei.
 Proinde magis ego fano computationem. nam
 expressus et robustus pono sigillum ad
 qui non ad ymaginem meam factus. sed est
 ipsa ymago. splendor glorie et figura
 substantie: non factus sed genitus ante seculum.
 Et ne forte timeas esse frangendum aru
 ut magis tunc testa virtus mea: sed talis
 est: sed talis testa quod nec ipse mal
 lens unquam esse nocere ullo modo possit.
 Sane cum prima ex duobus facta sit. fida
 nam corruptio fit ex terra: ut dicitur ex
 hoc ipso ad sacramentum accedi timentis.
 Verbum quod dicitur in principio apud deum
 et deus erat: materia que de nichilo creata
 est: et tunc non erat caro de massa cor
 ruptio sine corruptione aliam diuino
 segregata officio artificis. quibus nulla
 caro in erat: vinculo indissolubili in p
 sone comit unitate habes in hinc tri
 plex generis potentie. Quod non erat tantum
 quod premit repatum: quod super omnia erat
 paulominus ab angelis minoratum. h
 sunt euangelica illa facta farre que per
 firmetant: ut sit panis angelorum
 que maducet homo: panis confirmat
 cor hominis. Felix mulier benedicta in muli
 eribus: in cuius visceribus supuente
 igne spiritus sancti coctus est panis iste. fe
 lux magis mulier: quod in hunc facta immisit
 fidei sue fermentum. Siquidem fide corrept
 fide peperit: et ut ait elizabeth benedicta que
 credidit: quoniam perfecta sunt in ea que dicta
 sunt ei a domino. scilicet miris quod fide eius
 mediante unum dixerim verbum carnis:
 quoniam quidem et carne ipsam de eius carne

suscipit. Sane ne hoc quidem patitur oppo
 sitionem obmare potest quod de celestis regni di
 citur similitudine: neque enim indignum videtur.
 si celorum regnum fidei marie comparatur qua
 et reparatur. hinc itaque vinculum ymome.
 nulla omnino solue potest creatura. Siquidem
 nec princeps mundi huius hinc est in eo ipso:
 nec ipse reges solue dignus est coniunctum
 inbetameti. Quid tamen. Soluat esse ali
 quatenus nocere est: alioquin quod dissolutum est
 non resolidatur. panis magister iste saurus
 absconditur. sapientia occultatur: quod virtutes in
 hinc omnibus: merito prebat reges non inui
 ri qui aperit librum: et soluet signacu
 la eius. Dum enim clausus fuerit: nemo ex
 nobis diuina illa attingit sapientiam pui
 let. Aperit tu librum agne dei: manifestando
 verum sodiendas eppone iudeo mantriac
 et pedes: ut predati quod in eis latet. hinc sa
 rus saluus. et copiosa redemptio. frange
 demque esurientibus panem tuum. Solus enim
 frange potes: qui solus ut refrecta soli
 det stare potes et in ipsa refrectioe. Solus
 prelatem ponendi habes autem tuam: cum vo
 lucis resumenda. Tua enim misericordie
 soluat aliquid templum quod: sed non per
 tus dissoluat. Separet ab anima caro:
 sed verbum sane et carnis seruet incorrup
 tionem et tunc plenam conferat libertatem: ut
 sola inter mortuos libere agat. educe
 unctos de domo carnis. sedentes in tene
 bus et umbra mortis. ponat anima sancta
 carne immaculata. sed resumenda terna
 dier ut moriens morte premit: et vita
 hominis ad resurgere resurgit. Ita factum
 est dilectissimum: et ita fieri gaudeam. apar
 te illa mors mortua est et regnat sumus
 in spem vite per resurrectionem ihesu christi
 ex mortuis. Jam quod futurum sit in vni
 one terra quod loquetur: per oculos vidit
 nec auribus auduit. nec in cor hominis asse
 dit quod premit deus diligenter se. Cosu
 mano erit illa cum tradiderit austus
 regnum deo patri: et erunt non iam carne

una sed in spu uno. Etiam si adhaerens
carni verbi fmi e caro: multo magis
qui adhaerens deo. un' spūs eū cū eo.
Et i hac qdem unione media hūi-
tas exhibetur. et hūilitas magna in
na immo: in ea vō qua q'spectam'.
ad qua sustinim' pfecta nobis. si tū
nobis reposita gloriificatio e. Et si
memim' i pma conuentione qua ex
cū & carne copat' e homo mitate
comendat' merito emnet hūilitas
& sēda: qz sola e mitus hūilitas lese
repario mitatis. Porro qd' vnic' rō-
nalis mē creatura tēno corp'i: dō
nō e hūilitat' as'bere. Siquidē non
ex deliberatōe p'ia carm' misce' sed
creando imittit' imittēdo creat'. p'o
sic sane ille fmi' spūs: q' ad esset
magis bon' ipō b'placit' sui arbi-
trio accessit ad corpus inominatū.
apito demqz mitate & hūilitate fest'
glorificatio: qz sine mitate nihil p'o-
desse p't: & nemo nisi q' se hūiliat'
exaltabit'

Vo quēda

verū gnā fies i hac natu-
tate d'm considero: nō solū d'nsa. sed
et d'nsimilia valde. Siquidē pueri qui
nasūt' deus e: & n'r de qua nascitur
virgo e: & p'ius ip'e s'n dolō e. fulg'z
i teneb's h'p nona de celo gaudium
magno angel' euāgelizat'. laudat
m'ltitudo celestis milicie: dat' gloria
deo: p'p' hōib' bone voluntatis. Currit
pastores incunt' qd' ad eos d'm est
verbū: nūciant' ab'is: q'nd' audiat
annūc'at'. h' & h'no s'ia d'nsim d'ne
v'itatis sūt: nō fragilitatis hūane:
vasa sūt aurea & argentea: q'bus p'
tata solēmitate i mesa d'm eam
egem' quibusqz hodie m'ntat'. p'o
e nobis tollē ista: nō nobis aureus
d'nsus dat' aut' ap'us: sed q' i eis
abus e aut' pot'. Diligent' considē
aut' sapiens: q' apponit' tibi. Et ego
certe agnosco mea eē paternitatis

hui' tempus & loci. spūalis corpus tene-
ritudine. p'mili vagit' & lacrimat: sed e
ipōm quib' p'mo amant' natiuitio
saluatoris paupertate pastorū utqz v'igi-
lia. ap'ca sūt h' p' me faciūt: n' appo-
nūt' m' p'ponit' m'ntanda. h'eme na-
tus e: nocte nat' e p'p'us p'and' d'm
cū sū f'm: ut i tanta acris it'clencia
er' i teneb's nasce't: cui' e h'p'empo et
estas dies & nos: p'o elegit' p'mili a-
tei qn' nasce't: quippe quib' v'p' adhaer'
m'p'icib' v'nic' null' subest rōnis d'p'
nulla eligendi libertas: facilius nulla
deliberandi. Christus fies & q'ius p'mili
s'dm carne car. erat tū i p'ncipio a
pud d'm: & deus car' eiusde' cui' n'r
e sapie & p'at'is: ut p'ote dei v'ig' et
dei sapia. p'nsatur' utqz dei filius
cui' m' arbit' erat: qd'cuqz vellet' elige-
temp'': elegit' qd' molest' e p'f'rtim
p'milo & paup'is m'is filio: que v'p'
p'anos h'et ad inoluendū p'p'e ad
reclm'andū. Et ad tanta est n'ritas:
nulla audio f'ei p'ellū m'fione. p'm'
adam p'ellit'is uest' tūcis: p'annis
s'cus obvoluit'. p'o est tale iudiciū
mūdi. aut' iste fallit' a mūdi' erat:
sed d'mina falli i'possibile e sapientia.
m'ito p'inde & carnis p'udentia m'oz.
siquidē & ip'a m'mica e deo: & scilicet
quoqz p'udentia stultitia nōat'. Et
em: x'p'us utqz qui nō fallit' elegit'
qd' carm' e molest' id ergo meli' id
v'it' id p'ot' eligendū. Et q'is aliud
docet ut suadet: ab eo tāp' a p'educ-
tore cauendū. Jam n'co etiam nacte
voluit' nasa. v'bi sūt q' tā ip'udent'et
ostentat' gestit' s'metipos: x'p'us eligit'
qd' salubris iudicat': vos eligit' qd'
repl'at' illi. Et p'udentior e d'nsus:
Cui' iudiciū m'nt'. Cui' s'ma s'moz:
Demqz nact' x'p'us: nō se extollit' non
magnificat' nō p'dnat': & eū am'at'
at' eū angel'us: laudat' m'ltitudo celest'

operatus Et tu ergo qd p[ro]p[ri]o sequens.
 Tuentio absconde t[em]p[er]a: ama nesci
 ri laudet te os alienu[m]: silent tui. Ad
 hic aut[em] stabulo nascat[ur] x[rist]us: & in
 p[re]s[ent]ia reclinat[ur]. Et n[on]ne ip[s]e e[st] qui
 dicit: meus e[st] orbis t[er]re & plenitudo
 ei[us]. Quid ergo stabulo elegit: plane
 ut regeret gloria[m] mundi. Dapnet se
 culi vanitate. p[er] d[omi]n[u]m loq[ui]t[ur] lingua: &
 querens de eo sicut clamat p[ro]dit[ur] ena
 gelizat. Ipa[m] quoq[ue] infantia[m] membra
 no[n] silent. In orb[is] mundi[m] indra[m] ar
 guit[ur]: subacit[ur] cosutat[ur]. Ad emm
 homi[n]i si dicit op[er]o no[n] magis eligit
 tabu[m] corp[or]is: & etate[m] intelligibilem
 q[uam] infantile[m]. O sapientia q[ue] de oculis
 trahit[ur]. O vere maninata & uelata
 sapientia. Et tu s[ic] ip[s]e e[st] p[ro]missioli
 p[ro]p[ri]am. p[ro]mul[us] facit[ur] regna[m] mala
 et eligit bonu[m]: apud q[uo]d voluptas cor
 poris: bonu[m] uero afflictio e[st]. Siquide[m]
 & h[ic] eligit[ur] illud regnat[ur] puer
 sapiens: uerbu[m] infans. Verbu[m] em[en] ra
 ro s[er]m[on] e[st]: & caro infans caro infantis.
 caro tenera & caro sp[irit]us ois op[er]is:
 ois laboris i[n]p[er]ans. Et uere s[er]m[on] u[er]bu[m]
 s[er]m[on] e[st] caro: & habitabit i[n] nobis. Du
 esset in p[ri]ncipio apud deu[m]. h[ic] i[n]hab
 tat i[n]accessibile: et no[n] e[st] q[ui]m aperet
 illud. Ad em[en] i[n]uestigant[ur] sensu[m] d[omi]ni a
 quis consiliari[us] ei[us] fuit: Carnal[is] ho
 no[n] p[ro]p[ri]t[ur] ea: q[uo]d sp[irit]us dei s[er]m[on] e[st]. Sed u[er]bu[m]
 capiatur & carnalis: q[uo]d s[er]m[on] e[st] caro. Si
 nihil p[ro]ter carne nouit audire: ere
 uerbu[m] caro s[er]m[on] e[st]: audiat illud uel
 i[n] carne. O homo i[n] carne tibi exhibet[ur]:
 sapia illa quonda[m] ocula: ere uim
 ip[s]o se se i[n]geit[ur] sensib[us] carnis tue. Em
 naliter ut ita dixerim p[ro]dit[ur] tibi su
 ge voluptate: q[uo]d mox p[ro]dit[ur] e[st] s[er]m[on]
 m[er]ito delicia[m] age p[ro]dit[ur] i[n] q[uo]
 p[ro]dit[ur] p[ro]p[ri]at[ur] regna[m] hoc tibi p[ro]di

ant stabula illud h[ic] p[ro]p[ri]o clumit[ur]
 hoc meba illa infantia[m] manifeste
 loquit[ur]: h[ic] lacrima & bagit[ur] euangeli
 zat. p[ro]lorat ip[s]e x[rist]us: sed no[n] sicut
 aut certe no[n] i[n]te[n]te solet. In alijs
 sensus i[n] x[rist]o p[ro]ualebat affectu[m]. pa
 aut[em] illi non agit: utpote nec ip[s]i
 nec adhuc usu[m] uoluntatis h[ab]ites. Illi
 ex passio[n]e luget: x[rist]us ex p[ro]p[ri]one.
 Illi i[n]te[n]te graue q[uo]d e[st] sup[er] o[mn]i ad
 filios: p[ro]p[ri]o filio[n]u[m] uide p[ro]dit[ur] deplorat.
 Et certe p[ro] quib[us] i[n]te[n]te lacrimas fundit:
 postea s[er]m[on] e[st] sanguinem. O duricia
 cordis mei. Uerba[m] d[omi]ni sicut uerbu[m]
 caro s[er]m[on] e[st]: ita & cor meu[m] carmen
 fuit. Siquide[m] & h[ic] pollicenti[us] e[st] p[ro]p[ri]o
 miseru[m] i[n]te[n]te a uobis cor lapideu[m]: et
 dabo uobis cor carnen. s[er]m[on] e[st] lacrima
 x[rist]i i[n] & pudore p[ro]dit[ur] & dolorem
 ludib[us] & ego s[er]m[on] e[st] p[ro]p[ri]o: & i[n] p[ro]p[ri]o
 regna[m] rubricu[m] sup[er] me ferebat uer
 iudiciu[m] mortis. Audiat h[ic] uirginit[us]
 ei[us]: ex[er]it p[ro]p[ri]o d[omi]nate sacro ues
 t[ur]a i[n] p[ro]p[ri]o em[en] caput i[n]te[n]te pedes:
 flens & emans. q[uo]d morte dapnat[ur] e[st]
 seruili[us] ei[us]. Intuor illud subro p[ro]p[ri]o
 tem[er]e: stupor nouitate: causa p[ro]p[ri]o
 & audio. Ad s[er]m[on] e[st] i[n]te[n]te ne ludat
 & deludat lacrimas ei[us]: plane si i[n]
 san[ct]u[m] s[er]m[on] e[st] & me[n]te i[n]te[n]te no[n] sequar eu[m].
 ne simul ad lugete lugelo. Eare uide
 pudor: dolor & timor u[er]u[m]: V[er]u[m] q[uo]d
 ex p[ro]p[ri]o remedii p[ro]p[ri]o mei est
 mo q[ui]ntate. p[ro]p[ri]o san[ct]u[m] i[n] uidebat[ur]
 et eare mittit[ur] fili[us] uirginit[us] fili[us] dei
 altissim[us] & i[n]te[n]te o[mn]i: ut uolnet[ur]
 meis p[ro]p[ri]o sanguis illi[us] balsamo
 medat[ur]. Agnosce ho[m]i[n]e q[uo]d g[ra]tia s[er]m[on] e[st] uel
 uera: p[ro] quib[us] i[n]te[n]te est x[rist]u[m] d[omi]n[u]m
 uideari. Si no[n] essent h[ic] ad morte
 & morte sempit[er]na: i[n]te[n]te p[ro]p[ri]o re
 medio dei fili[us] morte: p[ro]p[ri]o itaq[ue]
 altissim[us] p[ro]p[ri]o negligent[ur] d[omi]n[u]m

passione: cui tanta a maiestate tanta
exhiberi video compassione. Copant filii
dei et plorat homo punit et ridebit.
Sic et medicis estiano. et doloris in
et timoris exurgenteo e. Veru si dilige
ter observe prepta medici: erit etiam
consolatio omisio. Sicut em grauem
agnosio morbu cui tanta apponit me
dormat: sit et ex h' ipo no mirabilem
esse doctor: neq; paosissimas spes frus
tra iunet medicis sapiens. pmo ipa
sapia. Porro frustra iunet constat
non solu si absq; eis cet facili curano:
sed multo magis si et ad eis sit ipossi
bilis. Ammat itaq; ad pnam: et accen
dit uehemencius desideriu spes prepta.
Sane accedit ad consolatioe ipa ipaq;
que pastorib; inglantib; exhibita est
vistanio: et allocutio angeloru. De vob
dmites qui habetis consolatioe magis:
ut in no meam habe celeste. Cui
mili em nobiles sedm curne q; mlti
potetes. q; mlti sapientes hui; soli h'oa
illa in stratis mollib; gestebat: et
nemo eoru dignu habitu e noua vide
lure. sine magno illud gaudiu: ange
los audire cantantes gloria in excelsis
deo. agnoscat ergo hoies: q; qui i labo
re homi no sut vistan ab angelis no
meret. agnoscat q; placeat supmo
cumb; labor cui spiritalis interio est:
quique et eos qui p vutu corpis cor
pali torgente nate laborant suo dig
nant allojo: et allojo tu felici. Sumi
ru huamud i eis agnoscent ordinem:
quo constituit deus ut i iudoe vltimo
sui vesat adam pme suo. Obseruo
uos dilassim considere diliget q;
quid fecerit deus p vna exhortatione
et salute: nec ifructuosus inemat
i nobis sermo tu vni; et effray sermo
fidelis et oi accipione dignu: sermo
no tam ois q; opia. putans fies
paru in molesta esse: si h' ipm vbi

qd' nunc loquor ad vos vtrum et sine
aliqua valente depre de cordib; vno
nossem. Et qd' su ego v aut qd' h'c
sermo meo. Si h'c vltim vone labo
rem inutilem esse dolet homo pusillu
pmo et misilid: q; iustis idignabit
Dne maiestatis si tanta ei; opam
mra mit diuina aut negligencia co
tingat enacuai. Auertat h' n sicut
suis: qui p eoru salute indne digna
tus forma serui vngenty dei pmo:
qui e sup oia deus bndictu i scilicet ane

Ver nati e nobis: puer an
qu' dieru. Puer forma cor
pore et etate: antiqu' dieru
comprehensibili verbi etnitate. Cui
eoru i ipa sua dieru antiquitate et si
puer no sit pmo no tam nou' sit
q; ipa nouitas: i se semp manet et in
nouas oia: a quo queq; res put re
redit inuent: p ut redit inouat. Et
nouo quoda mo vnde antiqu' in nouo:
quique etnitas ipi sine imao nate
di. sine de fru verascendi: ipa e et q;
qua nouitas et noua antiquitas ipi
Alia tu e nouitas hui; ipalis natu
tatis qua puer nati e nobis inoua
Dne: qui ab etno deus nati e. ange
lis bndictis. Illa quide natu
amplius glorie: sed ista pfusio me
Ista siquide ppt me qui ma idigebat:
qm miseri curadaty eoru. et miseria
qua expiare no poteru. Ostende nob
Dne mam tuu: q' nondu ydonei su
m' vnde glim tuu. Appareat h' me
ntas et huamitas saluatoris m' dei:
ut p hanc digni efficiam' et ydonei.
quib; appareat maiestas et diuinitas
m' dei. Ostende nobis Dne mam tuu:
mra induta misela et nouo misendi

gñe de ipā misera miserorū opantem
 remedia. Ad hoc siquide ars nre bñ
 tudine dei & miseria hoīs i vntate
 mediatoris tpatit: & ut exante sacra
 mēto vntatis p vntate resurrectōis
 bñtudo miseriā absorbeat: morte ip
 vna degluciat: & totū homo glōsificat
 duo i diuine consuetud nature tñscat
 Vsp̄ adeo aut vniuersis ifinitates ar
 ms i quibz ob culpa hūana nret na
 tura absq culpa videlicet dignatio sus
 cepit diuina: ut nec ifanne recusa
 ret: turas nec alia ip cōis sit habet
 condicio sortitū velle q cordia: excepto
 sane q p spm scm imaculaty nas
 cens de imaculata: vna nre origines
 emūdat: atq scōde natiuitatis no
 bis sacmēta dedit. Ita p̄uulū
 natū ē nobis & dics maestatis exim
 mens semetipm nō solū treno mōr
 lūi rōpi sed ead ifirme ac pusille
 ifancia rōfigurauit ead. O bñ ifim
 na cui infirmū ac stultū forā ac sa
 picā est: oibus hoīb: qz m̄mūd dei
 vntū ac dei sapientia. sua i nre diu
 opat hūano. hūū siquide infantio
 ifirmus p̄ncipē mudi triumphat. foe
 tem armata ligat: & crudelē tyrannū
 captiuat: & captiuitatē m̄mū absolūt
 & libeat. hūū ifinitis muta & elignis
 ifplicatas linguas ifancū fant dīser
 tū: linguas hoīm loqui fūit & unge
 locū: linguas diuides igneus. Iste
 miser ut videt ipē ē qui dorz hoēz
 scām & angelū: tūq vere deus scām
 sapia dei et verbū. O sacra & dulc
 ifancia que vera hūano cordibus
 innocenti ifudisti: & p quā oīs etas
 i bñtū redent ifancia. tibiū rōfor
 ma fiat: nō pusillūmitate mēbro
 rū. sed hūilitate sensū & pietate morū.
 p̄sus vos filij ade q minus grandes

i oculis vris & i gurgante enoem
 tate excreuitis p supbia: n̄ cōsi
 fueritis & effū sicut p̄uulū iste nō
 m̄bitis i regnū celorū. Ego sid ostū
 regm̄ aut p̄uulū iste: nisi t̄ruuet
 altitudo vrorū. nō eos admittet
 tuis hūilitas ianue. Ideo m̄mū cō
 q̄ssabat m̄pita i terrarū iustorū: & q̄
 elati n̄cēdūt. repulsi m̄pice illis ca
 dent retrospū. Quid em̄ ad huc tu
 magnū es i oculis tuis & p̄q̄ deus
 factū ē p̄uulū sub oculis tuis. Ille se
 metipm ex m̄mū ut pene videt
 nichil esse sū quo scm ē nichil & et
 tu in imensū iflatis & extollis
 est m̄as te aliquid esse cū nichil sis.
 Ipē te sednas clamat ap̄tus: cū et
 si aliquid esses tanto magis hūiliari
 te oportet. Quidō iquit sapiēs mag
 nus es hūmilia te i oibus: & tu meos
 grām rōm̄ deo. qui supbis resistit
 hūilibz aut dat grām: qui ut ipē ē
 fieret exēplū. ad cet̄ m̄pimū om̄.
 factū ē hūilm̄ & m̄mū om̄. p̄uulū
 erat ei ut fiet minor angelis rōdi
 none mortalio natūe: nisi & hoīb
 minor fiet etate idealis infante
 Videat ergo p̄uulū & hūilis & glōsif
 videat ipius & supbū & rōfidat:
 videat ipm̄ i imensū p̄uulū scm̄
 & ifancū adorandū stupendū
 mysteriū: redēpione p̄iorū. glām
 hūiliū. iudiciū ipiorū rūnā super
 bōū. O v̄nēndū & stupendū mys
 teriū: q̄ scm̄ & turbile ē nome tū
 fons m̄mū & abissus iudiciorū
 Qis de hoc fonte bibit: & nō amat:
 Qis abissū confideant: & nō ex
 nit. Qui nō amat necq̄ & ipius
 est: sicut q̄ nō expanit decors & in
 sensatū ē. Nichil tū ē rū. iudiciū
 expanescas: si nō adūsus m̄schordū

impleas. Et ipse siquidem mallet amari
 quam seruitur timere: magis quam gelari quam
 liber ac voluntarius offerri affectu filiorum
 quam contractus extorqueti metus seruatorum.
 Ideo et nunc cum primo se manifestant moribus
 libi. puerum se maluit exhibere magis
 quam amabilem quam terribilem apparere: ut ipse
 saluare uidebatur et non uideatur proferret
 uideatur unum puorum amore: differret
 unum uideatur posse timore. Cum fiducia
 igitur accedamus ad responsum gratie eius: qui
 nec cogitare sine timore poteramus de
 throno glorie eius. Nichil hoc terrore
 nichil securitatis quam metus: sed omnino
 da benignitas atque mansuetudo de qua
 presumas. Et si pius et timor apud ipsum
 est: totum tamen interum dissiluit donec peti
 tenti prout ostentare recipiat. Ne sit
 tibi scrupulo quam quod deliquisti nescit
 puer lesus nasci: aut si nasci facile
 potest placari. Vere nichil placabilius
 nunc huius pueri: quam in hoc ipsum pacem
 sanctorum pueri: prout legitur de
 pace mittit: ut qui reus es uelut recon
 silium. Tunc modo uelut et uelut perfecte
 quam uelut: non modo ueniam indulget
 sed et gratiam accumulabit: quam primo
 lucrum non medio re deputas recuperas
 se perditam diem festam uiget ad angelum.
 Congruentibus gratia cum diuina mansuetu
 dine eius morem ac facile transier
 satissimum conueniet et commode salute per
 citorum ab hac exorsus est etate: ut ipse
 reat ipse terreati consue. spes uelut
 laeret non diffidit intelligentie. O
 puer dulcissime ihesu hunc hunc quam magna
 est mansuetudo dulcedinis tue quam abscondit
 dista timentibus te et proficere sperantibus
 te: quam tanta exhibuisti necessitudinem scien
 tibus te. prout dulcedo incompabilis
 et pietas ineffabilis: ut deum quem creatur
 me uideam puerum creatur per me. deus
 quam manifestat et glorie non solum michi sed

filio fiat coram uelitate: sed omnino in se
 inbilis et uelut huiusmodi indigent in
 ope appareat etatis infirmitate. Vere
 tu puer salutem uelut mei et de me
 ad totum sic dulcedo et desiderium dulcis
 rem tamen te facit michi tenetudo me
 brore. her nimirum te captabile prout
 sensibus et affectibus puulorum: quam non
 ydonei prout te solidam ope abid dul
 ce interum dulce prout et sapidum cogi
 tare et recogitare puerum deum et quam ena
 effray et exortorius et ad medendum
 et ad dulcedum: si ipse in nobis est in
 cor morum sermo amantudinis morum
 austeritas. prout enim credendum ubi
 sensus et memoria facit huius diuine
 dulcedinis locum me ut transire: sed
 omnis indignatio et amantudo non in
 hinc uellet a nobis. Ita fiet ut ipse
 modo gemitu infantes non gemitum in
 fante diuine digne laudem: et in con
 sonantia morum et uoluntate ex ore infans
 et lactentium proficit laus infans et
 lactentis diuine in ihesu christi: cui ad pre
 et spiritu sancto laus et honor in bilano per
 etna sita scilicet amen

Conosce fratres dulcissimum
 quanta sit hodierna solep
 nitas: cui et dies breuis
 et terra angusta et latitudo:
 loco piter et tpe dilatat. prout potu
 pat uelut replet animum terra: non enim
 ut dies illuminata est: cum in tempeste
 noctis hora pastores circumsulsi lux
 noua de celo. Et ut nouitibus quam in
 loco solepmitatis huius reperit gnu
 dia celebrat: quam in angelis eius su
 turum. omni propter gaudium euangelizat: sed
 et confestim nescit diuine prout nonans
 laudibus celestis exortio mansuetudo
 huius est quam solepmitas diuine non ista prout
 reat: in psalms ymis et cantibus

spualibz. Et hinc potissimum i uigilijs sine
 ulla hesitatione credendum e celestes illos
 pampes puenire conuictos psallentibus:
 i medio uicinalium t pampstium. Sed qd
 multa hodie genus z auro fulget albina:
 qm ubiqz pallijs pietes adornat. pampes
 adhuc ducuntur angeli: z pampes hores
 derelinquit. Si ita e: cur pastoribz omiu
 magis apparue qd t're regibz: qd sacro
 dibus templi. Cur z ipse saluator nre
 auru pater z argentu: sacru i suo
 corpe dedimtis pampate: aut certe cur
 pampis nra ta palliate curat ab age
 lo: pamp om sine certi rone misterij pa
 mo saluator obuoluit z pamp i psepio:
 qd id manifeste i signu nobis comendat
 ab angelo. hoc signu uobis signu: iue
 metis infante pamp inuoluit. In signu
 postu sut pamp in dne ihu: sed i signu
 nra a nris usqz hodie conuoluit: apula
 quippe uocati. sed no nra est: z ideo
 nec signati. agnosco t're agnosco ihu
 magnum sacerdotē sordibz opm uestibz:
 nra alimur ad dubio. Saentibz scrip
 turis loquor z quibz no ignora e ppe
 tignu visio zacharie ubi uco exultatu e
 mput m m sup muros mde: qd hoc
 plane nutant ueste decore idut. am
 tus e lumine sicut uestimeto. Exempla
 dedit nobis: uti et nos eadem faciam
 ualior siqdem i conflatu horum ferrea
 p stola linea: licet onera illa sit hor
 honori. Erut ad z mebra sequet mput:
 ut corpus iam unisum uno psallat spu
 z dicit. Conuoluit sacru meu: z curande
 disti me leticia. Inuoluitis magt ifante
 pamp inuoluit: z postu i psepio. Et
 post pampa. Venerunt aut enagulastra
 pampater: z uenerunt maria et ioseph
 z infante postu i psepio. Quid est
 qd sola ab angelo comendari uidet hu
 militas: nec tñ sola u pastoribz iueit.

forte specialius comendat angelus
 humilitate: qd ructibz ceteris p supbia
 ipse i humilitate pstrisset. Aut certe
 ppa celis amicitat humilitas: quod
 illi ppa uirtu diuine exhibenda sic ma
 repati. Sola tñ no potuit inueniri:
 qd semp dat gra humilibz. Inuenerunt
 qd maria z ioseph z infante postu
 i psepio. Sicut em saluatoris infama
 manifesta p tendit humilitate: sic per
 uirtute continentia: infama p ioseph
 nru iustu: uel nra laus e i ewan
 gelio no incongrue designat. Sane
 continentia debet aurum qd nesciat: ius
 ticia uco uirtus e qd suu e auqstri
 lucus: z h' erga pampos e necessaria.
 Porro humilitas deo nos recosiliat z
 deo fant ee subiectos. deo placet in
 nobis sicut aut uigo bna: respicit deq
 humilitate sua ancille sue. Itaqz q for
 ment' peccat i corp' suu: qd iunior
 e m pamp: qd extollit z inflat m
 deu. Formator semetipm deshonorat:
 iuniorus molestat pamp: clar' ipso
 i se est deu thonorat. Glam meo ut
 dno alteri no dabo. Et sup' ego i
 qui mishi ea no dedis usurpabo.
 pter em placet ei angelura dist' bario:
 dano glam deo pnce hoibz: no ergo
 colit deu: sed adusus deu extollitur.
 ipse plane z ifidelo. Que em pre
 tas z msi cultu dei: Quis uco deu colit
 msi qui uoluntate ei subiectu e. z sicut
 oculi seruatoru i madoz dmi su: sic oca
 li cordis sui ad dnm deu suu: ut ergo
 inueniat semp i nobis maria z ioseph
 z infans postu i psepio: pamp z iuste
 z pie uiuam i hor scto. p' hoc em
 apparuit gra dei erudiens nos utribz
 negantes ipietate. et p h' quoz gla
 illi apparuit. Sic em habes apparuit
 gra dei oibz hoibz erudies nos: ut
 abnegates ipietate z seruilia desidia

solue et iuste & pie uiuamq; i h' p'lo:
expectantes b'nam spem & aduentu gl'e
magm dei. Apparuit i puulo gra
dei ad eruditione & h'c erit magnus
sicut de eo gabriel locutus e: & q's puu-
lus erudiet ad h'nalitate cordis & ma-
suetudine & magnificabit postmodu &
gl'ificabit magnu & gl'iosus aduenerit.
ihesus xps dno nr

Benedictus deus & p' dnm
nr ihu xpi p'z m'aru & deus
totiq; coplaciois: qui coplat nos i oi
t'bulaco' n'ra. Bndictus qui p'p' n'ra
c'itate sua qua diligit nos misit nat
filium suu d'ctm i quo ei b' coplacuit:
& quem reconciliat pace habem' ad
deu: & idem sit nobis reconciliatiois hui'
& mediator & obsec. p'z e' qd' u'eamur
p'z mei sub ta' pro mediatore: no e'
qd' de eo fido obfide dubitem'. Sed ille
mediator e' m'gens. q' i stabulo nascit'
i p'sepi ponit' & p'ams obuoluit' sicut
reteri. p'orat uti reteri. demq; n'fano ra-
ret ut reteri copluerunt. magn' plane
mediator e': ead i h'is oib' q' ad pace
sua no p'fectore sed efficit' querens.
Infans quide e' sed uerbu' infans: cui'
ne ipa quide infancu taret. Coplacu
coplacu dicit dno de' noster: dicit h'
emmanuel nobiscu deus. Clamat h'c
stabulu. clamat p'sepe & clamat luci-
me: clamat p'am. Clamat stabulu: in
mundo sepe h'oi q' i latrones m'adeat p'
p'ari. Clamat p'sepe: eidem h'oi q' uume-
tis copitus faciat. p'abulu m'p'ram.
Clamat lacme. clamat p'am: eiusde
ip'i' aucta uoluerit ablu' & detergi.
Siquide nullo h'oiu xps eguit: n'
h'oiu illi p'p' se: magis aut oia p'p'
e' h'oi. Verbat' filiu meu ut pater
m'aru. Veru id quide dno: reuere-
tur eu. Sed qui. p'z plane uidei ad
quos missus: sed e' p'p' q's missus
e'p. reuere'm' eu nos i p'sepio: reue-
m' i p'abulo: reuere'm' t' sepulchro.

Denote suscipim' tenend' p'p' nos: au-
ent' p'p' nos. pallid' p'p' nos. sepul-
tu' p'p' nos reuere'm'. Denote adoram'
nu magis: Denote n'plectim' ad h'ico
ne s'co infancu saluatois: suscipies
m'iam tuu i medio sepl' tu. Siquide
xps est de quo legim'. ma dno ab
etno. Alioq' quid coet'na p'p' n' filiu'
aut sp'us s'co. Et utiq; q'da no tam
miseris q' ipa u'ca m'ia. p'p' h'oiu
ead p'z m'ia e': atq; h'oi tres no m'p'
una m'ia: sicut una c'erna una s'p'
ena: una d'uantas una m'actas. In
eo t'n q' p'z m'aru dicit' de q' q' no
vident ut noie filiu designat'. Sed
forte q's dicit. Quo illi p'p' e' m'p'
u'ca: cui' u'ca abissus m'ia: p'p'
em dicit' o'c' u'ca e' m'ia sola. s' m'ia
& u'ca. p'z m'ia m'p' q' m'p'ca
est: au m'ia & u'ca d'cantur. u'ca
id quide: au u'ca m'p'ca. & que u'ca
id dicit: sed q' m'p'ca p'p' e' illi e':
ex se em sumit materia & uoluit' q'
dam sem'aru m'p'ca p'z q' u'ca
& d'empnat nos eu quodam' cogit'
ut longe abt de corde ip'i' m'p'ca
q' m'p'ca p'p' u'ca: s' m'ia u'ca
d'cente. s' id quid uoluntas n'ce est
more ip'i' dicit dno: & no magis
ut coe'ntat' & u'ca: p'z q' no p'
u'ca u'ca uel u'ca dicit' s' m'ia
p'z no modo q'd p'us u'ca: m'p'ca
p'ca q' id u'ca: & quodam' m'
p'ca p'z filio' m'p'ca t' m'ia s'
sed eo magis q' m'p'ca d'nt' & u'
g'ne sumat ex ip'o: u'ca u'ca u'ca
rendi magis ex m'o. Sed si p'p' h'oi
p'z m'ie: q' p'z m'aru. Semel
locutus e' deus ut p'p' d'nt' h'oi
ui: q' p'as dei e': & tibi dno m'ia.
Ceteru ap'us nobis i uno u'co & filio
uno ip'm quoz m'iam duplicem

comendat dicens precem dicens no vni
 tm me sed mariu: & deu no vni sed
 toa consolatione q consolatur nos no mo
 i hac uel in illa: sed i oi tribulacione mra
 apc dñi mltre ut quida. Videlicet qz
 mltre tribulaciones mstoru: & de hñs oi
 bus liberavit eos dñs. Vng e du filij
 vni verbu: sed mscia mra mltplex.
 no modo magna mram. sed mltitu
 dme qrit mserationu. forte tu p
 sham duplex qua subsistit huana con
 dno cu sit vtriusq tam mscia: no m
 congrue duplex homi dicit mseria:
 hact sit mltplex i vtrius. Suisde & cor
 pois & cordis mra tribulaciones mltipl
 nte fut: sed ab vtriusq mstantibz erunt
 qui totu hanc saluu. Cu ergo vms
 alle & vmsq dei filij caa mra uenelt
 pte mas tollere saluet para mudi &
 sed pte corpa sit ventura ut ea resus
 citet & resiguet corpa claritatis sue:
 no modgruu fortasse videbit. ut i eo
 q pte mram bndictu Dupluc hinc
 mram ostentat. Suscipiens em hua
 ne natur corpa simul & mram non
 mo consolamr semel: sed ut sup quoq
 memm q consolamr consolamr dñs dñs
 de q v: ut videlicet certi sim q vru
 q sit saluatur q neutru suscipere
 e dedignat. Sed i quibz putas: pla
 ne i pto suo. Ipe em & mra salua
 fuerit no quosp sed pplm suu a pms
 coru: & postmodu no omne corpus:
 sed corpus humilitatis resigruabit cor
 poru claritatis sue. Demis pplm suu
 consolatur vtrq pplm huilem que salua
 fuerit: na oculos supboru huahabit.
 Vis nosse pplm ei. Tibi derelictu e
 paup mra ho sedm cor dei. Sed & ipe
 i euangelio. De voluo dmites. qz hctis
 consolatione vram. Et nos dilectissim
 i eo pld inuenit inuenit semp optem
 no nu dicit ve: sed que consolatur dñs

fact

deus. Quod em consolatur eos: qui suu
 hnt consolatione i pro consolatur p pusti
 mferuau garrulos: no consolatur ppi
 lacme mseruantes & no consolatur pan
 m ei ambulantes i stolis: no consolatur
 pbulu & p sepe amates pmas catho
 dno i synagogis. Sed cum mnt forte
 vni se hcc consolationes exspectantibz
 i silencio dñi: lugetibz pamosis pau
 pibus eade videbnt. Ceteru audiant:
 q & ipi quoq angeli no alios consola
 tur vigilanti bz em & custodiētibz vigi
 las noctis euangelizant: gaudiu noue
 saluis: & eis natu dicit ee saluator.
 Paupibz atq laborantibz no vobis dicit
 sed qui vram habent consolatione & ve
 suum mra pms noctis vigilas dies
 sapientu illigit: & nox suu dies illu
 mntu imo i die mntu e: dicit nre
 angelo q natu e vobis saluator hodie
 vng no hac nocte. Sed etqdem nox
 pressit dies aut appiquau: uenit
 dies ex die salutare dei ihs pps dne
 m: qui e sup oia bndictu dei i scula
 amen

Ene dicit qui venit i nocte
 dñi: deus dñs & illigit nob
 bndictu nome glorie eius:

q e scm. scq em oase uerit qd ex
 maria natu e: sed copiose diffudit
 nome & grum smntuans. p mntu m
 stephanu scus: mde iohes scs: & mde
 sancti inoetes. Vtrq p mde dispo
 nre: sed & fructu dñe mntuans
 epm nobis uelut ex quada pscu
 none euidentu inotesant. Inquidem
 aduerte e i hñs tñz solepmitatibz
 triplex quada spem salute: nec
 facile pter her ra scruu gna qritu
 aliud i hñs posse arbitror inueni

Diligebat

habem q̄ i b̄to stephano int̄m simul &
opus & voluntate: h̄em q̄ solū voluntate
& b̄to ioh̄e: solū i b̄to mox̄t̄b̄ opus.
Diligerūt h̄m oēs calicē salutis. aut
corpe s̄t & sp̄u: aut solo sp̄u: a corpe
solo. Calicem q̄dem meū libetis aut
Dns iacobo & ioh̄i: nec dubitū qm̄ de
passiois calicē loq̄ret. Demū cū pet̄
dicit s̄p̄e me. eudem cū ad imita
tionē puocis passiois sue: & conuersus
ille vidit discipulū quē ihs sequente:
nō tam gressu corpis n̄i p̄mpte deuo
noms aff̄id. Et libet ergo ioh̄es mli
tem salutis & secuti ē dnm̄ sic pet̄:
et si nō s̄mo sicut pet̄. Et em̄ sic
māsit ut nō etiā passione corporea
dnm̄ sequerēt. Quim̄ fuit cōsiliū sic
ip̄e ait. Sic cū uolo manē donec
venā. Et si dicit. Uolē q̄dē & ip̄e
sequi: sed ego sic cū uolo manē. An
uō de innocentū coroms q̄s dubitat.
Ille p̄ p̄pō traudutos ifantes dubitet
m̄ m̄d̄s coronari: q̄ regnātos in
p̄pō nō credit. m̄ adoptionis filios
num̄cari. Alioquē qm̄ reuocet sibi pue
ros puer ille q̄ nobis nati ē p̄pter
se patitur om̄di. qd̄ utiq̄ solo nutu
potenti p̄hibē nisi melī eis aliquid
quidēt: ut quēadmodū ceteris ifan
tibz. tūc q̄dem circūfio. m̄c̄ nō h̄p
tism̄ sine ullo p̄p̄e voluntatis usu
fuffiat ad salutē: sic nichilom̄ sup
ceptū p̄ eo m̄m̄ illis suffinet ad
sanctifate. Si q̄s corū apud p̄p̄m
mētū ut coronaret: q̄c & apud
herode crūmā ut traudaret. An
forte m̄or p̄p̄i pietas q̄ p̄herodis
ip̄etas: ut ille quidē potuerit m̄
noyios neci dare p̄p̄e nō potuerit
p̄p̄e se om̄s coronare. Sic q̄ stepha
nus int̄m apud hoīas: cuius volūta
ria passio eudem apparuit i eo
uel max̄e q̄ i ip̄o mortis articulo

p̄ p̄sequētibz q̄ p̄ se ip̄o sollicitudine
gerēt: vinctiq̄ i eo sensu corpore
passiois int̄ne cōpassiois affectu: ut
illoz magis scelerē q̄ sua uolūta p̄
get. Sic ioh̄es apud angelos m̄m̄t̄:
quibz t̄q̄ sp̄m̄alibz creaturis sp̄i
talia deuocōis ei signa cetera t̄uo
tuenūt. Ceterū innocētēs h̄m̄ s̄t pla
ne m̄c̄o tui deo: ut i quibz n̄ h̄o
nec angelz mētū tuent̄: singulis
tue progatū gr̄e eudemā rōmen
det. Ex ore infantū & lacte ur̄m p̄
fensi laudē gloria i exressis deo age
li dicit: & t̄m̄ p̄p̄ h̄oībz bonē vo
lūntis. magna quidem. sed audo d̄c̄
nec dū p̄f̄a laus: donec uenit qu
dicit. Sinite puulos uēre ad me q̄
mlū ē regnū celoz: & p̄p̄ h̄oībz
enā s̄n voluntatis usu i sacramento
pietatis. Considerent q̄ de voluntate
& ope cōtempōs solent disputant
bus corripū: cōsident. & aduertunt
uentrū negligi oportē ubi nō uidē
deesse uolūtas: p̄fertim nō utrius
s̄n uolūtas ubi t̄n facultas de est: non
modo salute cōferre possit: sed enā
salute. Sed & hoc quoz sumit tene
ant: qd̄ possit p̄desse quidē op̄ sine
uolūte. nō autē cōtē uolūte: ut
vā saluant̄ infantes: inde magis d̄p̄
nent̄ fite uadētes. Nichilom̄ sine
i q̄busdā uolūtas s̄n ope sufficiens:
nō aut̄ cont̄ opus. Vbi causa p̄p̄i
tur q̄s i bona uolūte sed necdū
p̄fecta necdū ydonea int̄m̄ s̄t
necē: q̄s illi audat p̄ h̄c p̄fectōe
negare salute: forte em̄ p̄p̄ea non
sunt̄ i illā grande reprobationē uem
re: ne definat & d̄p̄net. Et m̄m̄
si i h̄c tā ifirma uolūte i d̄c̄t̄.
i em̄ q̄ p̄p̄m̄ ē reprobationē. nec
uolūtas uoluerit: q̄s illū dubitet

defectum & negaturum? & si i ea moxi
contigerit ena dampnandu: Eam em
erubuit me cora hoibus: erubescit ego
cu au dno cora angelis dei. In ea
igit ipsa voluntate i qua saluat ubi
de est facillimo opio ut opus de frone
idem ued & i ignorantia posset acade
Emulenti pnde caritate & scatem bona
opa frer mei: nec ifinitatis n ignora
ne pnd nullo mo pmpedantes. magis
aut solliciti & timorati agrum) gnas
benignissimo & largissimo saluatori: q
quane saluto ocaiones ta copiosa ci
ritate pcurit: ut i hns voluntate et
opus i hns su ope voluntate. i hns ca
am su volutate op) saluto in omne
letet: qui nlt oes hoies saluos fieri &
ad cognatione sui uenit. h' e em vi
ta etna: ut cognoscam) prem uerid
deu & que misit ihm ppm: q un ad
eo uery e deus sup om bndict) i scia
amen

Ostij

cosumati sur dice octo
ut circūdet puer vo
cand e nome est ihses.

Ab miao deus modū

acceptat: & nihil unq imoderatum
illi placuit cjtati. hinc fuit q non
tūmodo i ponde & mēsa & mīo
condidit vniūsa: sed & ipi hoi p m)
modū p sumpit: madatu cotulit dies.
Et oī ligno paradisi comedes: & farga
de ligno aut sine boni & mali ne come
das. Lenissimū plane madatu: & huc
ga dno mēsurā. Sed tūstross) est
homo p sumpit sibi modū: & costi
tutū sibi tūmū p tgress) vū & au
tens ab eo faciem suā deus vū tūde
m dieb) abrahe panna su placubil
sci mēpico. r m su modū mstituit:
p mūlgant) lege: sed nō pau simle

usq; En siquidē ad cautela fuerit:
her ad medela. Ibi phibiao fra ne
singflitas submiret: h' iā idna
masio e: ut pūmēta remedio que sal
mrat tolleret. Postremo illa idem
i arbore data e ne fructu ei) vesces:
h' i pūo corpe. ut mo pūmēta stndet
per dubū sane qui cetera quoq; hūa
m corpe mēbra additamentū illud
lenatissim) occuparet venenū saliet
concupiscēte et imodeate utq; iordma
te illecebra uoluptatis: ut gnalis qdū
abstasio oib) necessaria videret. Ceterū
q. singulorū abstasione mēbroū hūa
ne nūmo singilitas & m fūmū etat)
ifirmitas nullaten) sustinet: pio mo
deumē disposiao supna pūdit ut
m ea potissimū pte concupiscētia casti
garet: i qua uelēmē) cū senie & mo
lena) malignari cōstet. In oī siqde
condemniū spū rebellionē mēbroz
solū illud usq; adeo cōtumax iuenit:
ut omē oem volūtatē delibemāone
ad honestos & illiatos mot) assurgat.
s' n q h' circūasio octaua die fiebat
spem cōmendabat regm celestis: qd
videlicet ad p mū ipsepus dierū tri
lus pferre quāda corone spem videt
hinc e q octaua potissimū dies p)
solempnitates pūpnas celebrat: et
m sermone d m p mē hū) cōpulatū:
octaua: ut celestis regm demū uera
ta p mmissione euident) nobis corona
fabriet: merito sane dū circūdet
puer qui nat) e nobis saluator vo
cat: q videlicet ex hoc iam ceperit
opari salute mām: imaculatū illū
p nobis sanguem fidens. pēp em
iā querē e p pūamē cur voluerit
p pē d nō cūmūdi. p pē hoc siquidē
circūsi) e p pē qd nat): p pē qd pas
sus. pūqū hōm p pē se: sed oīa p pē
chos. pēc i p mō gēmt) n a p mō

circūsus: nec mortuus ē p̄ p̄c̄o suo:
magis n̄t̄ p̄t̄ delictū nr̄i. Quod
vocatū ē maḡ ab angelo: p̄cip̄ m̄
vitiō conapetū. Vocatū plane non
posuit: nepe ei h̄c n̄m̄ ē ab eterno.
A natura p̄p̄a h̄c q̄ sit saluator: ma
tū est ei hoc n̄m̄: nō m̄ditō ab
humana uel angelica creatura. Sed
quid dicim̄ q̄ egregiū ille p̄p̄a h̄c
ip̄m̄ p̄uerū m̄ltis n̄m̄b̄ appellandū
fore p̄dico hoc v̄m̄ t̄r̄iūss̄ videt̄:
qd̄ solū ut p̄m̄m̄t̄ angelus ut tes
tat̄ euāgelistā vocatū ē n̄m̄ ei.
Expulsiuit p̄p̄as ut videt̄ h̄c die: *ps̄l̄*
et vidit̄ et ḡm̄s̄. Deniq̄ et loq̄bat̄
et ḡt̄ulab̄nd̄ et laudā̄ deū. p̄uer
nat̄ ē nobis filij dat̄ ē nobis: et
fact̄ ē p̄cip̄it̄ sup̄ humerū ei: et
vocat̄ n̄m̄ eī admirabilis cōsilia
rius deus fortis pater futuri seculi
p̄nc̄eps pacis. Magna ip̄e n̄m̄
sed ubi ē n̄m̄ ip̄e ē sup̄ om̄e n̄m̄:
n̄m̄ ih̄u i quo om̄e ḡm̄a flectit̄:
forte i h̄is oib̄ v̄m̄ illud tuemes:
sic exp̄ss̄: quodūmodo et effusū p̄a
et ip̄m̄ ē de quo sponsa i n̄tra amo
ris: oleū t̄quit̄ effusū n̄m̄ n̄i. h̄c
ergo v̄m̄ i h̄is oib̄ appellat̄oib̄
ih̄u: nec oīo n̄t̄ vocari posset aut
esse saluator si forte horū q̄p̄ia defu
isset. p̄cip̄ud nō vere admirabilē eū
singuli sum̄ et exp̄t̄: i mutatioē v̄
p̄ voluntariū marū: h̄c nepe ē salua
rioms m̄e p̄nc̄ip̄: cū ic̄ipim̄ res
puer̄ qd̄ diligebam̄. dolē v̄m̄ letaba
mur. āpl̄cti qd̄ timebam̄: sequi quos
fugebam̄. opt̄e ip̄e cōtempnebam̄
admirabilis plane qui h̄c op̄t̄ m̄
rabilia sed m̄ch̄lomin̄ et q̄silurū
sepe exp̄sibent̄ n̄m̄ ē i electioē p̄m̄e
et vite ordinarōe: ne forte sit nobis

absq̄ s̄a zelus: et prudētia voluntati
bone prudētia desit. Same op̄e: ut
deū quoq̄ p̄bem̄ i remissioē videt̄
porū delictorū: q̄ nec s̄a s̄a s̄a nob̄
constat̄ p̄t̄: et nemo p̄t̄ d̄mittē p̄c̄o
nisi solus deū. Verū ne id̄ id̄em̄ suffi
ad salute: nisi forte quoq̄ exp̄m̄
i expugnādo i pugnat̄es nos. ne ab
eisdem̄ rursū cōmissioē sup̄em̄: et s̄a
nomissia n̄m̄ d̄torā porū. Videt̄
ne nam̄ de esse aliud saluator: plane
desit qd̄ max̄m̄ ē nisi et p̄t̄ esset
futurū: ut p̄ eū salūz i immortalitate
resurgem̄. q̄ p̄ p̄nc̄o s̄a p̄m̄ ḡm̄
mur ad mortē. seq̄ hoc s̄a si non
enā p̄nc̄eps pacis p̄ nos red̄silia
ret cui auditur̄ esset regnū: ne for
te sicut̄ filij p̄dicois unq̄ nō salutes
resurrecturi videm̄ ad penā apl̄ph
abit̄ s̄a eī ip̄e: ut m̄lto salua
tor d̄nt̄ enā p̄ m̄ltitudinē saluand̄
Et pacis nō aut̄ s̄a: ut verū noue
ris esse salute q̄ nō possit̄ t̄m̄c̄ de
factū

ost̄p̄

cōsumat̄ s̄a dies octo ut n̄
n̄ad̄t̄ p̄uer: vocatū ē n̄m̄
eī ih̄u. Audim̄ pauca exp̄ss̄
n̄m̄ pietatis s̄a. Audim̄ t̄m̄
grua lectione de verbo abbreviato: qd̄
fecit̄ deū sup̄ t̄m̄. abbreviatū ē i ar
ne: amplius abbreviat̄ suscepti enā
carne c̄n̄s̄ioē. c̄m̄orati p̄nc̄ip̄
ab angelis deī filius natura h̄m̄ā m̄
d̄nt̄: sed t̄m̄ ne ip̄m̄ respiciens reme
dū h̄m̄āe corrupciōis plane multū
minorat̄ ab eis. habes h̄c magnū do
cumentū fidei. habes et m̄lto s̄a sum
l̄rat̄ exemplū. Ad quid enī tibi curā
n̄s̄io necessaria: q̄ p̄m̄ nec cōmissi
nec cōtr̄p̄t̄: et ip̄e nō fecit̄ et
ip̄a manifestat̄ qd̄ nō cōtr̄p̄t̄

virtus pbat p̄is divinitas & integritas
 m̄is. Sum̄ sacerdos est: que nec sup
 me nec sup p̄e comminadū p̄pheta
 n̄ i lege e p̄on̄ q̄ madatu. Est em̄
 p̄ ab etno: sed deus e i que p̄m̄
 nō cadit. Est t̄ m̄: ex tempore s̄ v̄go:
 nec p̄re potuit incorrupto corrup
 tela. Sup̄ h̄ oīa enūciat̄ puer ag
 mus s̄n macula: & si nō eguit t̄me
 voluit enūciadi: s̄er vestigū quide
 vllū vln̄eris h̄is alligaturā vln̄eris
 nō refugit. s̄o s̄r ip̄i nō s̄r: non
 s̄r agit: p̄v̄itas elacōis h̄uane. Eū
 lesim̄ vln̄erū ligaturū: q̄ de vln̄er
 bus m̄t̄n̄ enā gloriānt̄. Et n̄ nemo
 p̄t arguē de p̄ad ip̄e p̄m̄ remediū
 & v̄candū p̄ter t̄ anserū s̄n ulla
 n̄itate suscep̄: nec reppulit cul
 trū lapideū i quo solo neco ulla m̄
 ligo que eraderet nō fuit. s̄os eōt̄
 t̄uerandi ad obscūritate culpe eru
 lesim̄ agē p̄niam: q̄ extreme demē
 ne e: male p̄m̄ i vln̄era. p̄et̄ i re
 media v̄candū. Eū p̄m̄ nō fecit
 nō dedignat̄ s̄ p̄m̄ore reputat̄:
 nos t̄ esse volum̄. & nolim̄ estima
 ri. Ita ne sano opus e medicina: et
 nō male s̄m̄ q̄ v̄mo ved. Ita ne eget
 medicamine nō eget sed medic̄: Eū
 hom̄ t̄re sibi nō d̄nā gl̄e sed ut m̄
 nocēre cōst̄us cōm̄iter manū crū
 ndentis admittet. p̄p̄us nō p̄nēt̄
 q̄ non impiū: exsolub̄at: q̄ ueniat̄ p̄
 gnatione f̄re nō suscip̄e delictorū. s̄
 d̄no q̄d m̄ suscip̄et p̄nū: v̄mo nō
 q̄d m̄ suscip̄et p̄ h̄ulo & m̄asuct̄.
 Eū m̄ obmutescet corā enūciat̄:
 qui corā tondete obmutuit. corā crū
 fugete siluit. Alioqū nō illi em̄ dif
 f̄nle m̄ne suā integritā cōferm̄e ne
 sc̄ndet̄: qui fecerit ne v̄gmalis v̄ci
 p̄ortū i ep̄it̄ suo ap̄ret. s̄o erat dif
 f̄iale p̄m̄lo p̄ph̄e ne cur̄ illa nō m̄at̄

adet: q̄n nec mortuo fuit difficile cus
 todire ne corruperet. Postq̄ q̄ cōsum
 mati s̄t dice: ut enūciat̄ puer:
 vocatū e nome ih̄s. maḡm̄ & mira
 bile sac̄mentū. Enūciat̄ puer: & vo
 cat̄ ih̄esus. Eū sibi vlt̄ q̄ra cōceptio:
 Enūciatio nepe maḡis saluadi q̄m
 saluatoris e videt̄: & saluatorē ma
 ḡis enūciare decet q̄ enūciadi. Sed
 agnosce mediatorē dei & hom̄: q̄
 ab ip̄o nat̄uitatis sue exordio d̄ime
 h̄uana sociat̄: yma s̄m̄is. s̄asatur
 ex muliere: sed cui fecūditatis fruct̄
 s̄r accedit: ut nō debeat̄ flos v̄ḡm̄
 t̄tis p̄ams̄ inuoluit̄: sed p̄am̄ ip̄i
 angelicis laudib̄ honorat̄. Abscon
 dit̄ i p̄sepio: sed p̄dit̄ stella m̄d̄ia
 te d̄elo. Sic enūciatio v̄itate suscep
 te h̄uānitatis p̄bat̄: & nome q̄d e
 sup̄ om̄e nome gloriā m̄d̄ia maies
 tatis. Enūciat̄ t̄m̄ v̄r̄ n̄br̄ate filij:
 ih̄esus vocat̄ filij dei. s̄er em̄ nō v̄st̄
 instar p̄orū me: s̄e ih̄s nome vacu
 um ā t̄me p̄et̄: nō e i eo maḡm̄
 not̄s v̄mbra sed v̄itas. Ect̄q̄ siḡde
 m̄ditū nome euāgelista testat̄: q̄d
 vocatū e angelo p̄usip̄ i utro cō
 p̄et̄. Et attende v̄bi p̄f̄iditate. p̄
 ip̄ nat̄ e ih̄s: vocat̄ ab hoib̄: quod
 vocat̄ e ab angelo p̄usip̄ i v̄ero
 cōmp̄et̄. Idem̄ ip̄e e angeli salua
 tor & hois: sed hois ab incarnatione:
 angeli ab im̄io creat̄e. Vocatū e
 aut̄ nome ā ih̄s: q̄d vocatū erat
 ab angelo. In ore ergo d̄no n̄ t̄
 test̄ū s̄er om̄e v̄b̄: & ip̄m̄ q̄d i pro
 pheta abbreviatū m̄as̄f̄t̄ i euan
 gelio legit̄: caro s̄m̄. s̄os s̄r̄ mei:
 nos resp̄iat h̄ p̄abola. Eūq̄ em̄ n̄
 angelico eguit̄ test̄imo n̄ h̄uano.
 sed ut scriptū e oīa p̄t̄ elos. Eū
 p̄lex p̄m̄de q̄endū e nobis p̄e saluf

testimonium: ne forte videamur assumpsisse
nomen dei inuano. Et nos enim fratres
hinc circūcūdi nati ē: et sic nomen salu-
tis ex ampe. Circūcūdi sane nō sūt:
sed spū et ueritate. Circūcūdi nō uno
membro: sed toto corpore simul. Licet em
magis i ea pte i qua uideis mada-
ta ē circūcisio regnet additamentū
leuatissimū qd a malo ē et amputari
debet: uniuersam tñ occupat carnē. A
planta pedis usq ad uerticē nō ē in
nobis similitud: nec ē ulq ps que nō
tubida sit hoc ueneno. ppter hūc sicut
paul⁹ adhuc i fide et dilectōe ppls
congruū sibi mādātū epigūe circū-
cisiois accepit et sic ubi creuit i unū
pfectiore toto iubet corpore baptisari:
que ton⁹ ē hoīs integm circūcisio hūc
est q saluator m et circūcūdi octauo
die et p iudū tressimū dignat⁹ est
circūcisari: ubi i penā totū corp⁹ dis-
tensū ē. Cui⁹ similitudinē mortis copla-
tam⁹ et nos ut scibit aplos: minimum
qd nouissime tradidū ē obseruantes.
Que ē ergo moralis circūcisio nra.
nisi quād commendat aplos dem: uatū
mōdo et uestitū hūc hūc cōtenti
sunt. Optime ppsio circūcūdit nos
et supflua reseruit uniuersa: uolūtaria
hūc paupertas pntē labor regulam
obseruatio disciplinē. Ceterū i hac
circūcisioe triplex nobis qrendū est
salutis nre testonū: ab angelo et ma-
ria et ioseph. Oportet itē ut an oīd
nobis magni consilij angel⁹ salutis
nomen iponat. De hūc et ipi quoz
cōgregatioe necessaria ē attestatio.
q tūq mō ē singulorū. nre ip uirgo
tūq ea quā despondit aplos unū
uīro: uirginē castā exhibē ppo. Sed
ne ipi mīstrū cōtempnendū ē testi-
monio: ei q imitari qrat saluatoris
exemplū. hūc ē ioseph locū quide

optimens sponsi re aut uera seruus et
dispensator: qui sane p uocat: ma-
gis aut mutuo ē. Sed dico eadem
manifest⁹. Et ab hūc q foris sūt fieri
mer. et ab eo q int⁹ ē hūc oportet
testimonio bono. Cui⁹ em oīd qrat
uenem onedsa ē cōuersatio: hūc sūt
dubio ppa de salute uniuersa sūt cōgre-
gatio attestat. Frustra plane sup hūc
dūtaxat q sūt i manifesto necessim⁹
ille sūt amicator ualut i causa: que
expūat uniuersam sūt. hūc et a plūto
testimonio qspus et pōa secularis uir
et hūc quoz ipis negligētiā. qm i
multis offendim⁹ oēs. nisi forte sūnt
ores nos arbitrium discipulo q dilexit
ihesus hūc eis et pura cōfessio iudic
da semp expōit: et ipōd satisficere
studet arbitrio. Jam ne i hūc quidem
pessimū illi tūcda est accusatio: qm
nō iudicabit dñs hūc i idipm forte
cōmūari uolet intētiōe et ut i ea pte
culpōmā sūtie manifestabit. i qua n
sūt nec ipi pūs testonū sane ef-
ficax uideat. pccō ē q ut i hūc pte
opitulet nobis testis intētiō: q maff
cor q faciem tūct. A quo sane et in-
pēndit ē: ut nō pūs qit cōspat
i nō q ab eo nomen salutis accepit
Vbi ergo i opus pcessit manifestū
expedit id extēriora quoz sibi testi-
monia cōsiliare sicut aut iplū. pū
dētes bona nō tm corā deo: sed corā
corā hoīs.

R circūcisioe

dñi pēs hūc qd amem⁹ et am-
mrem⁹. hūc et ead qd imitem⁹
patet i ea magnū dignatioe hūc
fictū: unū grās agam⁹. Patet aliquid
clausū qd i nobis iplere debem⁹
mē nāq dñs pte nos nō sōld redi-
mendos sanguis effusioe: sed et dōdō

verbus & exemplo nichilomin9 istruen-
 dos. Sicut enim pempti erant iudice &
 ut via sine si detur in i curere:
 ita redim no pdesset. si vie fuisset
 ignari. sed qui pus inuenit: paus
 reducit i curere retrudendos. Itaq;
 i maiore quide erate pacie & hum-
 litate & sup oia caritate. retentidq;
 virtutu manifesta dedit saluator ex-
 empla. i infante figuris velata. Sed
 anq; adhet ex discipula ueram9: de-
 lat aliquid pus de tanta & de tu ma-
 feta dignitate loqui. huc angeli glo-
 ria pua & psta: sed nec nos cri-
 ma si gla. Videm9 glam ei9 glam
 qsi ungeniti a pte: glam me et
 affus vere pte glam precedentis ex-
 ceptio & pana plane visca exhi-
 bentis. Oes em petauerut aut apus
 & egent gla dei. Et alio loco. nupti
 mas absq; gloriam nisi i cruce dm
 m9 ihu. Quid em gloriosus: q; q
 tant estimant nos deus: Que ve
 illi maior gloria q; tanta dignatio
 & benignitas tanta: eo unq; dulcissia
 q; tu gtruti: sed & p ipis mortus
 est. Videtis quid fecit & p qualibus:
 q; qualib9 ut no supbia9: quid
 ne dessem9. Nota ut inueniam no
 spm hie hui9 mudi: sed spm qui ex
 deo e: ut snatis q; a deo donata st
 vobis: nolite obsecro fieri sicut equi &
 mul9: sed sit pu uimentu qd' aut.
 Ut uimentu fact9 su apud te: & ego
 semp teru. Talia em uimenta cognos-
 nit possessore suu & p se dm su:
 i quo positu e eis pssimmo fem.
 ipe q; pams e angeloru. Ipe e em
 pams vni9 de quo vnie debuit hor
 sed q; homo uimentu fact9 e: & pams

fact9 e fem: ut ut sic vniat de coet
 hui9 quide mutatio sacmentu die
 naturaturis celebratu e. qn verbu caro
 fm e: ad sic ois caro fem. Ipe ergo
 die minorat9 e ab angelis: & habitu
 iuent9 ut homo. hodie nec mirabil9
 aliquid audio. Jam minorat9 e multo
 min9 angelis: qm no sldo formam
 hois. sed forma ht patus & ifigitur
 velut quodam antero latoms. Ed est
 em curatio: nisi supfluitatis & pad
 mduu. In te dne ihu quid e sup-
 fluu. qd' m'ndat: p'one tu ueris
 eo deus de deo pte: homo ver9 su ei
 pao de virgine mre: Quid factis cr-
 cundens cu: putatis q; sup eu mde
 possit illa fma: mascul9 cui9 ppu-
 ty caro m'ndata no fuit pbit ma
 illa de pto suo. pr obliuisti pater
 filij ueri sui: aut no cognoscer eu
 nisi signu m'ndatiois habet: pmo
 uco si quid possit no agnosce filiu
 i quo ei bn r'olucut: ex h' maxie
 signo poteat ignome eu: inuentu i
 eo m'ndatioe qua p'ouib9 rpe pui
 d'at. ob purgatione unq; delictoru.
 Sed quid miru si caput p membris
 accepit curacione: qua tu i seipso
 no habuit necessaria: p'one & i me-
 bus mris sepe p vni9 p'firmitate: al-
 teri adhibet curacio. dolet caput
 & i brachio fit tortum: dolet vno
 & fit i tibia Ita hodie p tot9 corpus
 putredine: anteru qd' i fixu est
 capiti. deniq; quid miru si p nob
 dignat9 e m'ndat: p quib9 digna-
 tus e & mori. Cot9 siquide m' dat9:
 & tot9 i meos usus expens9 e. Ego
 em audiens q; transit an curterem
 filij magm regis & repi ulri9 gemie:
 & miserabili9 p'clamae diceb. fili dei

miseri mei. At ille sicut benignissimus
quisque inquit e fletus iste? et ululatus
que audio. Et dicit ei. Ipe adam
pater ille que per te in mundum fecit
in carcere. donec cogitet quibus illum
supplicis faciat merere. Sed ager tuus
natura bonitas? cui prope e miserere
semper et pro. Descendit in carcere. ne
ut educeret vinctum de domo carceris.
Iudei vero non imitatores odij quo ode
runt patrem: exerceat illud in filium. Vnde
et ipse ait. Vnde oderunt et me et patrem
meum. Sed ergo fecerunt ipsi? quibus
graves erant causa ad videndum: hic est
inquit heres: nempe ostendam eum. Sic
ergo occiderunt agnum dei: et in suam
quidem perniciem: sed in mundi salutem. Illi
enim sanguine regni sui steterunt: nos ac
cessimus et libemus illi. Accipimus salutem
salutarius: et calyx meretricis qui periculum
est. Ecce vnde gravis agnum. Vnde in
paucos dies celebramus adventum eius
in carcerem huius mundi: id est die nati
vitate. hodie vero celebramus quod cathenas
et vincula mundi suscepit: hodie qui
patrem non fecit ut reos absolueret inopi
as manus eorum cathenis inseruit: hodie
sub lege factus e qui lege dedit. Sed
dicendum e ista: quid in hac circumsi
one nobis spiritaliter tradunt? agendum
scilicet enim in causa in lege preceptum
nec in causa in domino completum e: ut in
octavo die fieri circumsio. Sed quis
cognovit sensum domini? aut que consiliari
eius fuerit. Assit mihi inis desiderans
advocatus spiritus qui scrutatur alia dei:
et edisserat nobis sacramentum istud octa
ve diei. Sed ignoramus in oportere
hoc enim demon: nam propter hoc secundo natus
e filius dei. In primo signum nascimur
secundo et nate hominem renascentem in spiritu quod

in baptismo quidem perperam? sed tunc
perit in filium vita. sicut perperam in se
nate deo vinctus gratia in nobis operatur
ut in novitate vite ambulemus. Ergo
nascitur homo in solus iusticie vitae in ad
pateram illuminat tenebras: horrendum
dei iudicium interius obrutus offert:
addens ad terrore vinctum hinc dicitur
muni et sine metu. hoc plane uelut
e ad quod demorabitur fletus? et nate e
addi mutuum letitiam: ut iudicium suum
nobis manum suam. Sic enim sit uelut
et mane dies unus. Est autem dies ista
iusticia? reddens cuius quod suum e: nate
miserere: manum deo. In hac die puer
nascitur: qui ex hinc in diximus ad amo
rem perperam et odium perperam animi exatit.
Sed periculosa e si forte uelit mihi filii
turbas uigere perperam? ubi numerum
alij uenenatis perperam? alij vinctus
exemplis perioribus ad perperam allatit:
alij adulatores in vinctus gloriam alij de
tractioibus in impaciam animi eius dicitur.
Procedit nam nate e. prudens iudicium:
ostendat quibus et quod oportunos perperam
in hac gratia oportunitates et om
siones perperam offerat mundum? et regem:
quod debilis sit ad illas huius animi.
In hac ergo die prudens eligat de
perperam salo nequam fugere: dicitur in perperam.
Odem etiam malignam: et in ipse
non perperam sed nondum sufficit? forte
enim vult eligere solitudine? non sicut
tendens perperam infirmitate: et periculosa diu
boli luctu. Et nate enim periculosa? quod solus
luctu contemnit autem hostis veritas? a
quo videtur? et que videri non possit:
Itaque iam fortitudinis diem sit mundum:
ut nouit? et custodiendum ad diem
fortitudinis. et in nate misericordiam perperam

pugnantium esse querenda: ubi tot sint
 auxiliarii qui socii: et tales qui dicit
 pater in apostolo: quod non ignoramus astuti
 ad inimici. Congregatio enim per fortitudinem
 domine sua tribuitur: ut instruat uoces
 ordinat. De autem solo: quod si reciderit
 non habet subleuante. Quia si cuique ex
 animis fructus gratiam hanc concessam au-
 diunt: nec expedit tamen se comit-
 tere hinc periculo nec oportet temptare
 deum: sicut et magister noster de iunioribus
 loquens: qui non conuersos magister feruere
 nouino sed misterium perbucos dicitur
 didicerunt contra diabolum multorum sola
 non tamen docti pugnant. Itaque in hinc
 fortitudinis die ad id quod in reparandis
 est aduini omnium malignitatum: etiam ad
 dicit quod sequitur laudabo me innocentes
 manus mens. Verum ad eligit esse in con-
 gregatione multorum: magis eligit esse
 magister qui nondum discipulus fuit: et
 docere quod didicit magister. Eundem autem in
 se aut in aliis motus rationabiles potest
 tunc. Remo carne sua odio habuit
 Quod ergo putatis si iam magister suus
 fuerit iste: qui facile si aliquid eo apostolo
 quo familiaris descendit. Illuc
 ut ergo dicit tunc: ut quod quod
 tunc et refrenari possunt incontinen-
 tes motus voluptatis: bestiales motus
 curiositatis: carnicosi motus elationis
 sue. Eligat abiecti esse in domo dei sui:
 et subiecti esse magistro sub quo frangat
 eius uoluntas: et obedientie freno com-
 pascencia reprimat: sicut quod nunc propheta
 Imposuisti hunc super capita mularum. per
 dedignandis seruis in precessit in domino:
 siquidem non est seruus maior domino suo.
 Ille enim ad uel creuisset etate et sapientia
 et gratia apud deum et homines: ad in domino

decem annorum eum et remansisset in iheru-
 salim. Inuentus a beata uirgine et a ioseph
 seph cum filiis perambulabat in medio
 doctorum iudices illos et interrogans tunc
 descendit ad illos et erat subditus illis.
 Et tu ergo subditus esto pro illis.
 Sed in tibi in ipso obedientie uia ali-
 qua fortassis dura et aspera occurrere
 potest: ut accipias in medio precepta non
 nulla que licet salubria sunt minus
 tamen suauia uideantur: habet si moleste ce-
 peris sustine. si diuidicant platum
 si inueneris in corde: etiam si exteri
 tibi placeant quod iubet: non est habet uirtus pa-
 tencie si uelanne malicie. scire est quod
 ut tibi illuciat dies patencie: per
 quod omnia dura et aspera tantum apler-
 tatis consistat: te magis diuidicant
 et durus arguens cui inueneris dis-
 placent que ad salutem sunt et in cogita-
 tione tua semper pro te magister quod po-
 tes aduersum te metipsum inuenit te in oi-
 bus accusat: ipsum uero magis excusa-
 re laborans. Porro in hoc loco tibi
 cauendum arbitror a superbia inueneris
 est enim otio sit uirtus semetipsum inueneris
 est enim ut salomon patiens uno forti.
 et quod dicitur ad suo expugnatore ur-
 bum. Confidei demum que manifeste propheta
 doceat necessarium esse humilitatem: post
 pacem dices. Verumptamen deo subiecta
 esto anima mea: quoniam ab ipso patencia mea
 serone uideri hinc occasione patencie
 temptatione fuisse superbie. scire est
 ergo ut illucit cor tuum rudi humilitatis:
 et declaret quod a te sit quod a deo ut
 non alium sapias: quoniam deus superbis resis-
 tit humilibus autem dicit gratiam. Jam nero
 cum in hinc durus fueris exercitatus:
 roga deum dari tibi lumem deuotionis
 diem sermissimum et salubrem metis:

in quo tunc emerit miles & laboribus
vniuersa vna absq; labore dilatato
munita corde currens via mandatorum
dei: ut qd pns ad amaritudinem & concu-
sione tu spns furebas de retero nun-
cu summa dulcedine pagno & delicia-
tione. hanc in fallor petebat qui ut
Remitte mi ut refrigerer. ut si dicit
Quoniam in labore & dolore isto crua-
tor & morte affior tota die: permit-
te michi ut refrigerer. Verum ad hanc
quidem perfectionem pauca in fallor peri-
nemunt in hac vita. Res em si qd
aliqui videt hanc hanc continuo credit
sibi nre e maxie si nouit e nec p-
pfitos ascendere gaudi. pms ei dno
pusillos corde blanditio talib; solet
allere: sed nouerit q eiusmor st gra-
ham pntu sibi no dntu: ut in die
honoru memoer sint maloru: & in
die maloru no imoeres sint honoru.
longe alie qui experantatos hnt sensu-
deuotione hnt felia iocunditate frmit.
Sed mlti tota vita sua ad h tendunt:
& nre ptungunt. Quib; tu e si pie &
pserunt conati snt: stati ut de cor-
pe exenti reddie qd in hac vita dispe-
satorie e negatid: illuc pduere eos
sola gra quo pns tendebat: ipi cum
gra: ut consumati in becem explant
tpe intra illis ues q ad hanc deno-
noms gram puenit vna videtur
reptae pntu: & oio timentu eis a
demomo melidiano. Ipe em sustinuit
tiffigunt se in angelu luce h ergo
tmedu ei qui tanta delatoc omnia
fenti. ne du sequit affectione corpus
desinat p imoderata experantatione:
ut de inde nre habent no in magno
spualis experitien detincto curadebi-
litati corpus curu occupari. Ergone

hec inuenit qui currit illuam nre e
lumie disactione: que nre virtutu e &
consumatio pfectione h munita dore ne
quid minus a min q fiat: ut ip h e om-
na dies in qua curandit puer: quia
disaeno vere curandit ut no plq nec
min q fiat. Pa q minus e fructum
boni opis absidit no curandit: sicut
qui tepidus e & min q facit. In hac
die nome ipont & nome salute: n
de eo qui sit conuersat dubitem dicit
q sua ipi salute opat: vsq ad hunc
em diem die pnt angeli qui nouit
scirta celestia: sed ego nre pnu ei f.
Suualit salute nome ipono. At ues q
oio nra ista nre e in tris: hui; dis-
tentione locu in uobis suppleat utq obit:
ut nihil plus nihil minus nihil ali-
ter q ipatu sit faciat.

Paruit demit mtra
& huanitru salute
mre dei. Grae deo pr
que sit habu det con-
solatio nra in hac pe-
gramocoe: in h exilio
in hac miseria. Saper hns nre pps
vos amone curam nre nre mnt
exndat pgramos nos esse: longe snt
a pna pulso heditate. Eiusq em
desolatione no nouit: nec desolatione
agnosce pt. Eiusq desolatione igno-
rat e necessaria: sup est ut no heat
dei gram. Inde e ip hntes stia nego-
cno iphnti & flagrant iphnti du-
miseria no pntur: munit no ut
tendit. Vos quib; no fructu dnt
e uitate & videte qm suauis op-
dno & de quib; idem pphu uirtute
nre opm suoru amirabit iplo suo:

vos m̄ q̄ quos nō detinet occupatio
 stans: attendite quēnā sit cōsolatio
 spiritalis. Vos q̄ nō ignoratis exultā:
 audite q̄ de celo uenit amōhū appa
 ruit em̄ benignitas saluatoris n̄i
 dei. p̄usq̄ apparet hūanitas: latebat
 benignitas. Siq̄dem & p̄us eāt: nā
 m̄a d̄m ab eterno. Sed v̄n tāta cog
 noscā poterat: p̄ mittebat̄ & fenēbat̄:
 v̄n & a m̄ltis nō credebatur: multiph
 ric m̄ltisq̄ modis loq̄bat̄ d̄no m
 p̄feto: ego inq̄ens cogito cogitauerō
 p̄as & nō afflictōis. Sed quid n̄
 debat homo afflictione fenēz̄ p̄re
 nesciens. Er̄nouit̄ d̄n̄is p̄p̄ p̄p̄
 ei nō ē p̄p̄. p̄p̄ q̄d̄ angeli p̄as
 amare flebant d̄n̄es. D̄n̄e q̄d̄ cre
 didit̄ m̄ditū n̄o. Sed n̄m̄ credat̄
 hōies n̄el v̄sū suo: q̄ testōma d̄i
 ar̄dibilia sūt sūt m̄mo. V̄t em̄ n̄
 turbatū quidē lateat̄ oculū: i sole
 posuit̄ tabernaculū suū. Er̄e p̄p̄
 nō p̄missū sed missū: nō delatū sed
 datū: nō p̄p̄tatu sed p̄ntatu. Er̄e
 q̄d̄ s̄c̄rū plēnū m̄a sua deus pater
 misit̄ i t̄r̄ā: s̄c̄rū m̄q̄ i passione
 comendandū: ut effundat̄ q̄d̄ i eo latet
 p̄m̄ m̄m̄ q̄d̄ i eo latet̄. S̄c̄rū ut̄
 q̄ & si p̄m̄ sed plēnū. p̄m̄q̄ s̄c̄dē
 datū ē nobis: sed i quo habitat̄ oīs
 plēnitudo d̄n̄itatis. Postq̄ em̄
 uenit plēnitudo t̄p̄is: uenit & plēn
 itudo d̄n̄itatis uenit em̄ i carne.
 ut̄ s̄c̄rū sic carnalib̄ exhiberet̄: ut̄
 apparet̄ hūanitate benignitas ag
 noscēt̄. V̄bi em̄ dei īnotescat hūan
 itas: in benignitas late nō poterit.
 In quo em̄ magis comendat̄ poterit
 benignitate suā & q̄ suscipiēdo car
 nem meā: ayca m̄q̄ nō carne n̄de:

id ē quale ille habuit an̄ culpā. Quid
 tantop̄ ei n̄m̄ & q̄ q̄ ip̄m̄ suscepit
 miserā: Quid ita p̄c̄n̄e plēnū & q̄
 q̄ dei uerbu p̄p̄ nos f̄m̄ ē f̄m̄. D̄n̄e
 quid ē homo q̄ reputas eū r̄ā quid
 apponit̄ erga eū r̄ā tuū. h̄m̄c̄ attēdit̄
 homo q̄nta cura sit̄ eī deo. h̄m̄c̄ facit
 quid quid de eo cogitet̄: aut q̄d̄ senat̄
 p̄o m̄t̄ogēs o homo ea q̄ p̄teris
 sed que passus ē ille: q̄nti te fecit ex
 h̄is q̄ p̄ te passus ē agnosce ut̄
 apparet̄ tibi benignitas ex hūanita
 te. Q̄nto em̄ m̄oem se fecit i hūa
 nitate: t̄lto m̄oem exhibuit i homi
 nitate. Et q̄nto p̄ me uisoz: t̄lto m̄oem
 caroz. apparuit̄ iquit̄ ap̄s benign
 itas & hūanitas saluatoris n̄i dei.
 ayagna plane & m̄ifesta benign
 itas dei hūanitas: & magnū benign
 itatis m̄d̄cū. d̄clarauit̄ q̄ hūanita
 ti adde dei nomē curauit̄. Et quidem
 ad mariā missus gabriel angelus
 filiū dei loquit̄: sed nō notat̄ deū.
 B̄nd̄ct̄ deus q̄ tale nobis de nobis
 ip̄s angeloz: ut̄ noster ip̄e sup̄plet̄
 q̄d̄ ille nō dixit. p̄ā & ip̄e sp̄m̄ dei
 h̄uit̄: & eī sp̄m̄ locut̄ ē q̄d̄ nob̄ val
 de necessariū fuit. Quid em̄ sit m̄
 st̄uit̄ fidem sp̄m̄ roborat̄: caritate
 accendit̄: quō hūanitas dei. Sed
 angelo n̄ro id̄ reseruat̄ ē: q̄d̄ ali
 tacuerūt. p̄c̄q̄ em̄ oēs oīa d̄n̄e
 congruū erat & ut̄ a d̄n̄is d̄n̄is
 collige ḡm̄lem̄: & debitas singulis
 ḡrias res̄am̄. Atq̄ v̄m̄ ē i quo
 r̄onemūt̄ ap̄s & angeli q̄ de p̄p̄
 naruitate loquit̄ id̄ ē i n̄oē sal
 uatoris. ad mariā q̄dem t̄m̄ plēnū
 edoctū p̄ sp̄m̄ gabriel loquit̄ id̄m̄
 nomē solū: & uocabis iquēs nomē
 eī ihs̄m̄. Ad ioseph uenēs angelus
 non solū nomē p̄tulit̄: sed & causa

et interpretat. docuit dicitur et vocat
nomen eius dicitur: ipse enim saluum faciet po-
pulum suum a peccatis eorum. Sed et pastori
b' quod amicitiam quendam magnam
natum illis saluatoris xpm dicitur. Sicut
quod paulus loquitur. apparuit benignitas
et humanitas saluatoris nostri dei. unde
dulce nomen nulli ex ipse curant: quia
hoc nisi necessarium fuit. alioquin
quid agere audire dicitur nementem:
Siquid non fugere sicut adam qui
a facie eius fugit: sed non effugit.
Rone despicere audire quia venit illi
cum legem sic peccatorum suorum. Que
vero maior poterat cum patientia
sicut abusus suorum. hinc tam magnam
invenit suorum. Que vero maior poterat
esse consolatio: quia in dicitur verbo in
nostris consolatio: propterea et ipse dicitur
quia non venit ut inducat mundum. sed
ut salvet mundum per ipsum. Jam considerat
arredo: unum supplicium fiducialiter. Quid
enim timeat: quia saluator venit in domum
meam. Et soli peccatum: donat dicitur
quod id indulget illi: utique enim licet
ei quod vult facere. Deus qui iustificat:
quod est qui redempit. dicitur quis
accusabit aduersus gloriam dei: propterea quia
dare nos oportet quia in terra nascitur: misericordia
ad indulgentiam facilius est. Demum pau-
lus est: tenet plura per. Quis enim
refrat. quia puer facile donat. Et si
non fuerit nobis per misericordiam: possumus re-
consilium per misericordiam. Per misericordiam magis non
sunt peccata: sed per misericordiam quodam sit ipsa
postquam peccata. Pauper sumus parum
dare possumus: atque reconciliari possu-
mus per pro illo si volumus. Tunc quod
dare possumus miserum corpus istud est:
illud si dederis satis est. Si quoniam
addo corpus ipsi. Sed istud de meo
est et meum est. Paulus enim natus est nobis.

et filius datus est nobis. De te dicitur super
plebs quod misericordiam habeo in me. O dulcis
reconciliation: o satisfactio summissa. O
vere reconciliatione facilius sed pernitibus.
Satisfactio pura. sed non perpendenda.
Etiam quod facilius modo: tamen difficile est
postea. Et sicut modo nemo est qui reconciliari
non possit: ita post paululum
nemo qui possit. Quia sicut benignitas
apparuit ultra omnem spem: ultra omnem
estimationem: silem expectare possumus
iudicium discretionem. Solum ergo contem-
nere dei misericordiam: si non vis sentire iusti-
tiam. sed non sed indignationem sed emu-
lationem sed furor. Dicitur ne in furore tuo
arguas me: neque in ira tua corripias
me. Ut enim scires quanta discretio non
est: tanta illa mansuetudo fuerit. Et
magnitudine indulgentie magnitudine
ultra omnia attende. Inmensus est enim deus
et infinitus in iustitia: sicut et in misericordia.
Nullus ad ignoscendum: nullus ad ul-
tendum. Sed misericordia quidem prope illi ne-
dicitur: ut si voluerim. Discretio iudic-
re non possit: et que sentit. Propterea enim
benignitate progreditur: ut prope reconciliari
sibi seueritate videamus securi pro-
rea voluit non solum ad finem despicere
sed etiam inotescere: non solum nosi sed
agnosci. Demum propterea hanc agnitionem
dicitur ista celestis habet. Et istigms dicitur
appellationis. Hodie enim magis ab orien-
te venerunt ortu solis in fine respicere
tes eum de quo legitur. Erat vir: oriens
nomen illi. Hodie adorauerunt nomen
virginis pro: sequentes nomen fidei
dicitur. Rone et hoc nobis est magna
consolatio et sicut in illo de quo locutus
sumus apostoli verbo. Ille dicitur deus: ipsi
non voce sed ope dicitur. Quid facitis
o magis quid facitis. Patientem pue-
ri adoratis in figuris vult: in vultibus

p[ri]mo. Ergo ne desistat iste. Deus
 certe i[n] templo suo. Deus i[n] celis
 sedes eius. et nos cu[m] iustis i[n] vili stabu-
 lo i[n] miris g[ra]mo. Quid scitis q[uo]d et
 aurum offertur. ergo rex e[st] ipse. Et
 ubi aula regia. ubi thronus ubi curie
 regalis frequentia. p[er] q[uo]d aula e[st] sta-
 bulu[m]. thronus p[ro]p[ri]u[m]. curie regalis
 frequentia ioseph et maria. Quid ita
 insipientes fu[er]unt viri sapientes. ut ad-
 rent p[ro]p[ri]u[m] despiciibile. ta[m] sua etate
 q[uo]d paup[er]itate suorum. Insipientes futu-
 rit ut fieret sapientes et p[ro]dunt eos
 sp[irit]us q[uo]d postea p[ro]dunt apl[us]. qui
 vult esse sapiens stultus fiat ut sit sapiens
 Quia em[?] p[ro] sapientia mundus i[n] sapia
 sua deum cognoscere no[n] poterat. placuit
 deo p[ro] stulticia p[ro]dromu[m] saluos facere
 credentes. p[ro]ne t[em]p[er]u[m] erat f[er]re ne
 scandalizarent. viri isti et p[ro]ph[et]as se re-
 deret. et cu[m] tanta indigna videret. et
 regia civitate ubi rege p[ro]p[ri]u[m] dicitur
 bat. ad bethleem villa p[ro]p[ri]u[m] dicitur.
 Ingrediat[ur] stabulu[m]. inuenit inuolutu[m]
 p[ri]mo infantulu[m]. non illic sedet stabu-
 lu[m]. no[n] p[ri]mo offendit. no[n] scandalizant
 latentes p[ro]p[ri]a. p[ro]dant adorant. vene-
 runt. ut rege. adorant ut deum. Sed p[ro]
 facto qui illos adduxit ipse et instruit.
 et qui p[ro] stella foras amonuit. ipse
 i[n] omni corda edocuit. hoc ergo d[omi]n[us]
 declaratio clarificauit h[uius] diem. et ma-
 gno deuota ueneratio deuota fecit
 et venerabile. p[er] sola h[uius] apparicio. sed
 alia queda[m] sicut a p[ro]p[ri]u[m] miris ante
 p[ro]p[ri]u[m] hodie celebrat. q[uo]d et si longo
 post ipse. tunc f[er]re credit. h[uius] die ipse
 die. Eo em[?] iam tr[ig]inta annos ex-
 gisset i[n] carne q[uo]d s[ecundu]m diuinitate idem
 ipse est. et am[?] eius no[n] defuerit inter
 populares turbas ad baptisimu[m] ioh[ann]is

aduenit. venit t[ame]n v[er]u[m] e[st] ip[s]o. q[uo]d soli
 erit s[ecundu]m p[ro]p[ri]u[m]. E[st] t[ame]n credit filiu[m] dei.
 q[uo]d putaret d[omi]n[us] mansuetus. valde
 quide[m] humiliter d[omi]n[us] i[n] m[un]do absode-
 no. sed ioh[ann]em late no[n] poterat. p[ro]ne
 ipse e[st] q[uo]d p[ro] m[un]do uerit[ate] te nondu[m]
 natu[m] nondu[m] natu[m] agnouit. p[ro]ne ipse
 e[st] qui p[ro] v[er]u[m] materu[m] uerit[ate] p[ro]p[ri]u[m]
 te agnouit. et q[uo]d v[er]u[m] clamare no[n] po-
 tuit. sicut m[un]do sua motu exultatio
 edocuit. p[ro]p[ri]u[m] aut[em] quid. vidit cu[m] ioh[ann]es
 aut eu[angel]ista uemente ad se et aut.
 E[st] agn[os]c[er]e dei. q[uo]d tollit p[ro]p[ri]u[m] mundi. En
 ipse qui purgatione[m] facit delictoru[m] et
 re sentia[m] m[un]di purgaturu[m] aduenit. et
 t[ame]n post hoc respondu[m] baptisari vult
 a ioh[ann]e. Tremuit ille. Quid mirum.
 Quid miru[m] si tremuit ho[m]o nec
 audet attinge s[ecundu]m dei uenture. caput
 adorandu[m] angelis. reuerendu[m] p[ro]p[ri]u[m].
 tremendu[m] p[ro]p[ri]u[m] baptisari uis do-
 mine ih[esu]. ut quid em[?] ad quid tibi
 opus fuit baptisate. p[ro]p[ri]u[m] sano
 opus e[st] medicina. et m[un]do m[un]do
 do. unde tibi p[ro]p[ri]u[m]. ut baptisate sit
 necessaria p[ro]p[ri]u[m] a p[ro]p[ri]u[m]. At p[ro]p[ri]u[m]
 quide[m] habes deo. et equalis illi. De[us] de
 deo. lumen de lumine. p[ro]p[ri]u[m] in deo p[ro]p[ri]u[m]
 cadere no[n] posse q[uo]d nesciat. Aut uero
 de mat[er]e p[ro]p[ri]u[m] et m[un]do habes sed u[er]o
 est. Quod ergo p[ro]p[ri]u[m] ex ea h[ab]ere
 potuisti. que te s[ecundu]m m[un]do comepit.
 et s[ecundu]m integritate pepit. Q[ui]n macu-
 lam habere p[ro]p[ri]u[m] agn[os]c[er]e s[ecundu]m macula. Ego
 inq[ui]t ioh[ann]es n[on] te debes baptisari. ut
 tu uenire ad me. magna utriq[ue] humilia-
 tio. sed nulla co[m]p[ar]atio. Quod em[?] no[n]
 humiliaret[ur] homo. et cora[m] h[uius] deo. E[st] me
 modo inq[ui]t d[omi]n[us]. sic em[?] deret nos im-
 plere o[mn]i[m] iusticia[m]. Accenit ioh[ann]es

illu[st]rat

et obediunt: & baptizant agmē dei:
et in aquas lauant. proos abluunt sumi no
ille: qz nobis laudatio aque cognoscit
tur: abluunt. Sed fortissis miny credis
iostis testimo. qz & ipse homo ē: & po
tes habere suspectū cognatū ei: & au
phibet testimonū. Eae testimonio man
ihoc: testimonū nememio colube. per ino
grue admirandū agmē dei uerū co
luba: qz nichil melis agno dicit qm
coluba. Sed agmē i. mālib: h. coluba
i. ambū ē. Summa uerūqz innocē: su
ma māfuetudo: summa simplicitas.
Quid em sit alienū ab oī malicia:
sicut agmē & coluba: proce cuiqz ues
rūt: ledē nō nouerūt. Sed ne fortun
to msa id euemisse causeris: eae testio
mū dei dei p̄is. Eae dei maiestatis
itornut: & dno sup aqz mltas. Et
noy p̄is audita ē. h̄r ē fili i. mens
dilecty: i. quo michi bñ coplacm. Ver
em h̄r ē i. quo nō ē qd' p̄i displi
ceat: qd' oculos maiestatis ei9 offen
dat. vñ & ipse ait. Eem q' placita
sūt ei facio semp' ipm̄ m̄t. audite
Eae dno ih̄u uel iam nūc loquere
ei uouitqz p̄is: quousqz dissimulas. Du
tarnst & valde dno: uel iam nūc loq
di licentia habes a p̄e. Eem dno dei
uirtū & dei sapia quasi ifirmy aliqz
et m̄spiciens qz lates. i. p̄p̄lo & qz dno
nobilis rex & rex reli fabri filius te pa
teris appellari p̄ter & putat. Eem
lucas ewāgelista testat: qm̄ adhuc fi
lius ioseph putabat. O h̄u litas p̄p̄
uirtū xpi: qntid' cofundis supbia mee
uamitatis. p̄m̄d' aliquid facio uel magis
sare michi uideor & iam silere non
possum ipudent' me & ipudent' ipe
rens & ostentans: p̄m̄p̄tū ad loquēdū
uelox ad docendū. tardus ad audiedū:
et xps in tanto tpe silebat. nō seppm̄
abstondēbat: nūquid' mane gloriā

metuebat: Quid timet ab iam gloriā:
qui ē uerū gloriā p̄is. vñqz timēbat
sed nō sibi. p̄obis timēbat ab illa: ip̄i
nouerūt eē timendū. p̄obis tūebat: nec
ip̄uebat. Tūebat ore. sed m̄spuebat ope:
ei quod postea docuit uerbo iam m̄
uabat exemplo: distate a me qz m̄tis
sū & h̄udis corde. p̄a de m̄fāa d̄m̄ p̄i
in aliquid audio: ex tūc iam usqz ad h̄u
t̄e s̄m̄d' n̄m̄d' nichil nemo. p̄er uerū
iam late nō p̄t: qui tā māfeste demō
strat: a p̄e. p̄a i. p̄ma appiaōe ad
uirtūe m̄e uoluit apparē: qz uerū
quedā i. uirtūe sigm̄ficat. Eem
quoqz appiaōe ei9 i. ewāgelio tūent: &
hoc m̄s̄ilom̄n' hodie celebrat. p̄m̄m̄
tus em̄ ad nuptias d̄ns vno des̄c̄
te cōpassus eorū uendit: aqua mu
tant i. vno hoc ead' p̄er ait cum
gelista: signorū ei9 fuit inuē. Itaqz
i. p̄ma appiaōe homo uerū inuēnt:
ubi m̄t' ubera m̄is ifans apparuit.
In p̄da uerū esse dei filium patris
induit testimonū. In t̄ra uerū uerū esse
des̄c̄ filium m̄strat: ad cui9 ip̄m̄ n̄m̄
mutat. Toti testimonio hodie cofirmat
fides m̄is tot' m̄d̄is roborat: spes
nostrū: tot' i. uerū esse ifirmat' cultus
m̄a

Res apparitōes d̄m̄ legim':
vna quide die: sed nō vno
tpe facō. Et idem mirabilis
seda: mirabilior t̄ra. sed p̄ma appiaōe
mirabilis am̄nada. uirtūe uirtūe
mutatio: mirabilis iostis & colube p̄i
ut p̄ine uocis attempo. sed illud mir
bile manū qz agmē ē a magis. p̄a qz
deu agnoscat iudicat adoratio: ead' idē
ait i. uirtūe oblatio. p̄er solū deu sed a
rege agnoscat: qd' designat' i. uirtūe
Et i. h̄is nō laret eos magnū pietatis
sac̄mentū: vñ & i. uirtūe inuēnt' m̄is
tūc. Adorant magi & offerūt m̄m̄t'

adhuc fugenti mris ubem. Sed ubi est
 o magis ubi est purpura regis huius pui
 quid uiles pam ipi quibz e inuoluit. Si
 rex e dyadema ubi e. Sed nos cu
 uere uidete i dyadema qua coronat
 cu mra sua i paco mortalitate. De quo
 resurgens ait. Cui roudisti paco meo.
 et curadidisti me leticia. Egredim filie
 fron. & uidete regem salomone i dya
 demate quo coronat cu mra sua & cetera
 Egredim uirtutes angelice. mole &
 ciuitatis supne. Ene rex vester. sed m
 corona mra. i dyadema quo coronat
 cu mra sua. Sed hinc debetis usqz mo
 curuistis. hanc hactenqz dicitur me no
 gustastis. Subetis sublimitate ei. sed
 humilitate antea no uidistis. Egredim
 igit & uidete regem salomone i dyadema
 te quo coronat cu mra sua. Veruipm
 no e opus illis mra exhortatione. qm
 ipi su q desiderat i illud desiderat p
 spie. Illis em qnto sublimitas notat. ta
 to humilias pascior & amabilior e. Un
 licet nobis maior sit causa leticie nob
 em naty e & nobis dicitur e. tu ipi nos
 pncipat. ipi nos exhortant. pbat hor
 angelus qui quidm magni euagelizat
 pastoribz. et ad eo facta e mltitudo
 releso exeraty. Valis ergo dicim filie
 fron ane pscare. debiles debite filie et
 no filij. i quibz e fortitudinis: nihil
 uulne animi. Egredim filie fron. Egre
 dim de sensu carnis ad intellm me
 tis. De seruitute carnalis occupacione
 ad libertate spualis intelligene. Egre
 dim de tra vna et de cognacione
 vna et de dono pns vna & uidete
 regem salomone. alioqm no erit
 ualis tunc uide cu cecaste. Item em
 qui salomon id est pncipis i epilio e
 cecastes id est coronator erit i iuda
 no. erit i iuda id e dilectio dm in

regno: i epilio mansueti & amabilis:
 i iudicio iustis & triblis: i regno
 gloriose & ammirabilis. Egredim igit
 & uidete regem salomone i dyadema
 te quo coronat cu mra sua. pui ubi
 q rex est. licet em regno cu no sit
 de hoc mudo: tu rex e caa i h mra
 do. Interrogata siqde ergo rex es tu.
 ego inq i hoc naty su & i h uem
 i mudo. hic ergo rector e mudo
 i iudicio dicitur melioru. i regno
 dicitur pncipis Egredim p mra
 filie fron: & uidete eu i dyadema
 quo coronat cu mra sua. i corona
 pncipitatis mra & corona misere mra.
 Siquide coronaty e. & a nouerit sua
 corona spinea corona imperie nostrae
 coronatqz a familia sua corona misere:
 qm exibat & angeli et tollit de regno
 cu ora scandalu: qm uenit ad iudiciu
 cu semozibz ipi sui: cu pugnabit p eo
 orbis tre cont i sentatos. Coronat eu
 et p corona glorie: sicut ait psal.
 gloria & honore coronasti eu. Videte eu
 filie fron i dyadema quo coronat
 cu mra sua: suscipe corona pncipit
 nos regis vni: & vna cu magis humi
 litate ipi q adorate hodie pncipit i ex
 plu. Cui em respabim? & cui similes
 estimabim? viros istos. Si latrons
 fidem. si ceterorum confessione considero
 i eo supercellit vident istiqz ia tuc
 miracula multa fecerat ia tuc pncipit
 multis a multis fuerit & adorat. At
 tunc considero quid dixerit illi. Ela
 mabar latro de cruce: Dne memento
 mei da uencio i regnu tuu. Ergo ne
 p suppliciu ille vadit ad regnu. Cui
 iduauit tibi qm oportuit pati xpm?
 & sic mra gloria sua. Tu quoqz cetero

27

videtur nostris videns quod sit claudas ex
spuisset: vere magister hic homo filius dei
erat: quia res et omnia ammiratio digna
propterea nos rogo inuam et videte quoniam
omnia sunt fides: quod limcos oculos habe
at: Diligenter considerate. Cognoscite
dei filium latente et cognoscite ligno pe
dente: cognoscite moriente. Siquidem
latro in paribulo magister in stabulo agnos
cut: illi claudas ipse: ipse panis ino
luta. Centurio vero uita agnouit in mor
te: ipse dei uirtute et teneri corporis fir
mitate. Ille summa spiritum in expressione:
ipse dei uerbu in infanta cognouit. Sicut
dem quicquid illi sermoibus: ipse munus
consistent. Latro rege tenuit dei filium
sumul et hocem punitat: et hoc in mago
in idcirco munda: nisi quod in thure non
ta dei filium in spumare quod deum. Obsec
ra ergo huiusmodi psum: nobis tanta caritas.
qua nobis deus in ueritate exhibuit: et
tanta humilitas qua suscepit: tanta benign
itas quod nobis propter humilitate appuit.
Dignus gratia redemptionis et mediator
intra: pro que nobis uel innotuit tam
bona erga nos uoluntas dei patris.
Siquidem iam tale nomen eius nomen: ut
non in melio dicitur. Sic curramus non
quod in innotuit. profecto enim tale est uerba dei
patris erga nos: ille nobis expressit quod de
uorde pressit

Expositio

nobis uidetur fides secundum reuerentiam
solempnitatis consuetudine: eam solempnita
tis hodie uobis proponere uerum. Inter
dum enim uerum uerba loqui: et genitum istud
sermone utile: sed diebus reuerentis uidetur
oportum conuenire. festinus autem et
magis in populo solempnitatis ma
gis curat eum quod solempnitatis sunt in mo
randu uidetur: ut patet et eruditur animus
et exaltet affert. Quod enim solempnitatis
quod ueritas: aut quod satis non amittit.

vobis: propterea non sit molestus huiusmodi qui
sunt in lege. Propterea si primum dicitis more
gerunt uti expectat uerbo ueritas. Et
de enim ne ipse quidem suo epulo esse
fraudandos: si minus eruditus tamen
populatus in uerbis grossiores plus appo
suerit abas. Ita uero apponens si sine
uirtute innotuit placuerit eis quod in uerba
sunt satis non satis intelligendibus: et si
fortasse sibi minus uideantur necessaria
Sic enim frugmenta postmodum recoll
genti sibiipsis: si diligenter recognitan
tes subtiliora quecumque minus uerba uerba
ruminauerunt quod primum intelligibiles
nos pro subtilitate effugerunt. Solemp
tas ergo hodie uerba dei. ab apponone
nomen accepit. Euphonia ipse appo
no est hodie ergo apponone dicitur celebrat.
non tamen uerba sed eum: sicut a patris
uobis accepimus. hodie enim primum rex
in pauca a uirtute diebus innotuit:
stella decemante primis genitum appa
ruit hodie quoniam non iam signata fecerit
in dispensatione carnis expressit animos qui
solum diuinitate idempite et animus eius
non deficiunt: ut plures turbas abso
ditus ad iordane baptisandus innotuit.
sed dei patris testimonio innotuit. hodie
innotuit ad discipulis suis uocatus ad
innotuit: deficiente uero ammirabili sue
potencie aquas in uerba innotuit. Sed
delat eam que in infanta saluatoris facta
est apponone diligenter innotuit: quoniam et
dulcissima est: et specialiter nosat hodie et
leuari. hodie ergo sicut audimus in
euangelica leone: magister iherosolima ne
uenit ab oriente. ueritas sane ab oriente
uenit: quod plus innotuit nouum nobis in
tuo innotuit: quod letis uerba totum
illud innotuit: qui sicut uerba illustrant:
nisi quod innotuit uerba hanc ueritas ad
fulgore noue claritate obtinebat.

et alligantes oculi eius rhorustate radio solis
 erant multomagis expectant. Vementes
 ergo ab oriente magi quid dixerunt audi
 am. Vbi est qui natus est rex iudeorum. Cum
 terra fides et nichil penitus hesitans. Non
 quia natus sit: sed fiducialiter loquitur
 et interrogant si dubitanoe ubi sit qui natus
 est rex iudeoru. Porro audito noie regis:
 rex herodes successore suspicatus expavit.
 Rex miru si turbat herodes: sed quod
 apulum cunctus dei ipse visio pons cu herode
 turbat: se no miret. Videte fratres quatu
 nocent magi pias: quo nput impiu sub
 iectos quoq; sic reformant ipierati npsia
 plane cunctas et qua regnat herodes ipm
 herodiane sine dubio ptreps est malicie:
 et ad none salutis oculo herodiana turba
 none mouebit. Confido ego i dno ip mit
 nos nime regnabit: et ead si ndesse co
 tingit: ip et ipm auerit deus. sciam et
 herodiana malicia babilonia crudelitas
 et nascente uelle extirpare religionem
 et allide pmos isrl. Si quid em ad sa
 lute ptines si quid religionis out: quod
 si respicit quidq; repugnat: plane ad
 egypti pmos quibetia gormit nera
 re conat. Vmo ad herode nascente ppsit
 saluatore. Sed ad nushom ppsit hps
 toiu. Credo si se consensu e hui rei
 studiosus cauebit de reuo et herodiano
 operantur am: ne silem extio fornat.
 Ergo querentib; magis rege iudeoru. et
 sasatue a scribis herode dicit natiuit
 load: illi nupta pphetia nome cunctatis
 edicunt. Etq; recessisset magi et reliq; sct
 iudeos: ecce stella quid viderat i oriente
 antedebat eos. hinc manifeste dat. Telli
 g. qm huiusmodi flugitates cosilia diu
 nu amiserunt duratio: et reuersos ad
 tremu documentu signu celeste dese
 runt. Vn et relicto herode: totimo ga
 uisi sunt gaudio magno valde stella

em antedebat eos: usq; ad uenies stnet
 sup ubi erat puer. Et mirantes domu
 tuenerunt pueru ad maria matre ei: et
 pudentes adorauerunt eud. Vn uobis hoc
 o alienogene: sciq; em tuemini tanto
 fidem i isrl. Sic nos no offendit uisio
 habitatio stabuli: no paupes aue pse
 pu. Non nos paupes nris pntia: no
 vos latentes infantia scandalizati. Deiq;
 nris thesauris suis aut euagelista obtu
 lerit: et munera auru thue et mirru
 Si solu optulisset auru videri fornisse
 poterat paupati nris voluisse cosule:
 ut habet mirru vn pmula possit
 pliu educare pnt aut offerret pter
 auru thue et mirru: si dubio spmua
 ho oblatiois genq; immat. Auru em
 mi dicitur sili videt exelle: quod
 p ei gram oes nos deuote obulimq;
 saluatoru: ad p ei noie ex integro
 derelinqm; solum hui mundi. Ia uero
 nate est ut qui pfre trena contempn;
 flugranti desiderio celestia respiciunt.
 Sic em offerunt et thuris odoramenta:
 quo mirru ut i apocalypsi bn iohis
 legit significat orones scoru. Vnde
 et ppsa i psalmo dicitur magi oro
 mea: sit mcesu i gspad tuo. Sic et in
 loco legis alio: q; relos penetrat oro
 nstr. Oratio nq; no nullilet sed iust.
 Ra q; auertit aure sua ne audiat le
 gem: oro ei crit execrabilis. Porro
 si iust esse voluet et no auertit aure
 tua a madatis dm ne nitat et ipse
 sua a pab; tuis: nate e ut no solu
 pns sili contempnas: sed et carne ipm
 castiges et submas seruituti. Ra qui
 dixit nisi quis remaneat oib; q;
 possidet no pt meq; esse discipulus:
 et alibi si vis pfecty ee uade et uede
 ora q; habet et da paupib; et uem

sequere me: idem ipse in alio loco ait. Qui
vult venire post me abneget semetipsum:
et tollat crucem suam et sequatur me. Et
exponit aptius quod magis sunt expressa
carne sua transfuserunt in vinctis et
conspiciuntur. Quas ergo alias habeat
oro in eo contemptu mundi et afflictione
carnis: nec dubium quod celos penetret:
et dirigat sicut mensuram in conspectu dei patet.
Erit enim gratia sacrificii et acceptabilis
oblato in: in qua ad auro et thure et
thure fuerit eadem mirum. Que licet ama-
ra sit in punctis est: et corpus conservat
corpus quod mortuum est propter peccatum. ne de-
fluens in vinctu putrescat. Et breuiter
per mutata maiorum oblatione sunt dea.
Ceterum quod habitatione hanc esse diximus:
quid in ea appareat dignum est ut quam
Vtque secundum verba apostoli: apparuit benignitas
et humanitas saluatoris in deo. Ene
enim in euangelica lione audimus: quod
mutatus domum magis inuenit puerum
in maria matris eius in infantili corpore.
quod virgineo in fovebat in gremio: quod
in si veritas suscepta carnis apparuit.
Quid in eo quod puerum in matris inuenit:
in si verus homo et verus filius hominis declaratur.
In: Jam vero et in ista appellatione vide-
si non manifeste veritas paternae testimo-
nio dei filii appellatur. Celi namque apostolus se
super eum et descendit spiritus sanctus corporali
specie sicut coluba in illu: et vox patris
audita est huius est filius meus dilectus
in quo mihi bene complacui. Satis eadem
manifestum est ex hoc ipso satis evidens
et indubitabile quod dei filium matris esse deum
esse: non autem filios hominum homines: et ipsorum
quorum factus mundus ex eodem ad eis
grate esse nemo est qui dubitet. Verumptamen
ut nullus sacilego error remaneat longum
quod in prima appellatione verus homo et filius
hominis declarat: in ista verus nihilominus

dei filius. in terra in verus deus et auctore
nature probatur: ad cuius in natura
mutatur. Pro ergo dilectissimum propter in istum
dilectum ut verum hominem et fratrem nostrum
honoremque ut dei filium: adorem in ut
deum. Securus credamus in eum. Securus a-
damus nos ipsos fratres mei: cui nec potest
deseri saluandi nos in sit deus verus
et dei filius. nec bona voluntas de est in
sit tamen unus ex nobis verus homo et filius.
homo. Quod namque nobis erit inexcusable:
propter quos factus est similis nobis passi-
bilis. Jam si desideratis super hunc propter
nomen aliud ad edificationem nostram in
dne et istud attendite quod propter omni propter
apparet puer in virgine matris: ut
simplicitate et veritatem in omni in
da nobis doceat esse. Ita et in pueris
simplicitas naturalis: et cognata vir-
ginitas veritatem est. Oribus ergo nobis
in conversionis inno nulla magis inno
est inno: quod simplicitas huius et inno
veritatem. In facta vero apparet uentis
saluator ad aquas baptismi: non quidem
lacrimas: sed magis a patre testimonium
acceptum. hec sunt lacrimae deuotionis in
quibus non indulgentia potest sed bene-
placitum quod dei patris: ad descendit
in nos spiritus adoptionis filiorum. testimonium
prohibens spiritum nostrum quod simus filii dei: ut
mellifluidum de celo vocem videamus in
dne: quod vere deus propter in nobis compla-
cet sibi. per patrem distat propter hanc
lacrimas deuotionis et orationis inno
inno: atque eas quas propter emittit
infante vagitu emittit lacrimas. ut quod
propter et confusio. Verum tamen longe in
plus ut quod propter alie quod lacrimae:
quibus et inno: sapor vini. Illas enim
lacrimas vere in unum inno: dixerunt
in fine inno: affuit in seruo pro
dant inno: quod qua et ad hanc inno:
inno: et facta quod ebrietate inno

Opulo dicitur curruis cultelli
 erat necessarius & lapideus
 cordibus merito cultri lapi
 dei debebant: quibus a ihesu
 manu facta curruis asido mediat: prosper
 aut ihesus tanquam agnus mansuetus omne
 absque austeritate. Dicit agnus in lana
 & lacte nemico: aufer a me obsecro cul
 tellum istum dicit enim videtur & crudelis:
 puulo reans nato cultri lapidei adhi
 bere. Sic agit misericors duricia duris
 congrua seruis. filius committitur in
 mansuetudine: ut rubigine per origi
 nalis qua vix cultellus erudit potest:
 ex hoc iam in virtute gratie facile lauet
 aqua. Rursus ergo mirum si per diuinitate
 ipm mutata sunt sacramenta: ut dicitur
 vixit quod eis congrua erant. Ipse vero
 opus utique suscepit ut tanquam lapis in
 gularis vixit per se cohereret: ac si duram
 capita corrigenda resuendo conuertent:
 sicut & pascha figurata ipse compleuit.
 & verum per se resuauit. Sed & gratia
 voluit curruis ut ostenderet auctorem se
 esse veteris legis sicut & euangelij: quoniam
 qui per semetipsum aut nisi ipse renatus
 fuerit: ex aqua & spiritu sancto & crediderit:
 ipse idem per seruum suum per se dixerat.
 omnia autem cum ipse caro curruis non
 fuerit: per se de populo suo. Cum si solum
 baptisma suscepisset: videri poterat
 refugisse curruis tanquam nihil ad
 se pertinente. Si vero curruis dicitur et
 non baptizatus: quoniam nihil per se dicitur
 posset baptismi curruis relatione.
 Rursum itaque per curruis baptismi
 suscipiens: illud in tenendum tradidit.
 quod vltimo loco suscepit demum committit

amator & commendator qui habitus fuit
 vni moris & domo: quo communitatem
 deseruit & alios scandalizaret. Sic enim
 scandalizaret videntes eum non curruis:
 sicut hodie scandalizaret curruis si infantem
 videt non baptizari. pro solum curruis et
 vinitatis bonum commendat sed humilitatem
 voluit exhibere: ut ligaturam vulneratorum
 suscipere: qui solus erat absque vltimo. hinc
 dicit enim apertus apertus deus filius suus in
 mundum: natus ex muliere: factus sub le
 ge. Verum ne quis forte dicit quod curruis
 asus & pariter fecerit puulum enim
 erat: iam figuram auctorem ad baptismum
 ipse precepit. Inclinat sub baptiste ma
 nibus caput humerum per se: per se
 tibi adorandum. Curruis mirum si baptista
 contremuit. Curruis vel ipse cognatione
 non contremuit. Sed quod aliter erit in iudicio
 caput quod modo sic inclinat: & vertet
 qui modo tanquam humilis videtur quod sublimis
 et excelsum tunc apparebit. Sicut enim
 modo: sic enim dicit imple semper iusti
 tiam. Siquidem quod in plenitudine temporis ve
 nit & in quo habitus omnis plenitudo
 diuinitatis corporaliter: nihil nouit nisi
 plenum. per se & legem nempe solus: sed
 implere. Est autem iustitia quaedam strata
 & angusta valde: ita ut quod ato pede
 uertens in per se fouea cadas: nec ponere
 se equali: nec equali proposito. hinc dicitur
 finis est: reddere autem quod suum est. Al
 tera latior est & amplior iustitia: nec
 equali se pari nec inferiori ponere.
 Sicut enim grandis & finis est superbia
 proferre se equali aut equali plato: ita
 magne humilitatis est inferiori se exhibere
 equali: aut equali inferiori magis
 ma & plena iustitia est: inferiori exhibere
 equali ipsi inferiori. Sicut enim su
 ma & inollabile superbia est superioris se

pponere: ita in fion salde suma & plena
 iusticia e. Et iustice nre ego n te de
 beo baptisim de pma fuit: qd supi
 se pponere: ita ori se subdidit. Et aut
 xpus fecit de plena iusticia fecit si
 quide ille simli se maib' inclinavit.
 Videat nre qsp que nntet: huc
 an cu qui extollit sup omie qd ar
 dit deus nre colit. ¹¹ Studiam' & nos
 obsecro fies adimplere oem' ipsa
 em e via p qua ad leticia puenit
 p'ra leticia p'mu e: iusticia ued mel
 tu & matia. p'ra de ipu iusticia et
 leticia nra: qn xps apparet vita
 nra. & nos n ipso i gla: qm ipse e
 qui facty e nobis a deo p're iusticia
 h'c ued q' ena nre de iusticia letat
 & exultat' i r'p'no suo: sugentes
 mel de petra oleum de s'p'o d'urssio.
 p'ra em videt' laboriosa iusticia sed
 uerit' qn i suauitate & iocunditate s'n
 on labore desidet' & habent' & amet
 et p'cipiat'. qn fruem' nra iusticia.
 De aut' h'is q' p'agredunt' v'nd: qui
 rebata iusticia vana & t'nsitua leti
 na querunt. Cu em t'nsito de t'nsitorie
 querunt leticia: no potest no t'nsire t'nsi
 scant' h'is de quib' est. Sicut em
 lignis deficiet' ignis defiat' s'c
 mundus t'nsit' & r'cupiscia ei: h'ant
 dubiu qui leticia quoz

Et lectione
 In euageli' hodie fies audiam': qn
 dno m' nre ad m'p'as. faciam' ergo
 qd alibi monet: & studiam' siles fieri
 hoibus expectantib' dnm suu qn reu
 tat' a m'p'as. p'ra tenet' curruat m
 agro. vendenti aliqd ut emen i foro:
 no dicim' qd expectas. p'ra emm
 siles sup expectantib'. Et ued que uide
 m' stare n' n'ua pulsat' nebrus

sepius ad fenestras suspirare: misil m
 ru si dicit' qd expectas. Illi ergo s'c
 similes expectantib' q' no s'c da ame
 audierunt: uacate & videte qm ego s'c
 deus. Veniet dno expectantib' cu i'ra
 tate: q'lis erat q' dicit'. Expectans ex
 spectauit dnm. Venit t'ns' reu'tens a
 m'p'as rebat' ut melius vno
 caritatis: & memor m'p'atu m'ra.
 Veniet no expectantib': t'ns' reu'tens
 a m'p'as t'ns' potens r'upulaty a
 vno. Vere ebrius & memor m'p'ano
 nu suad. Tu em ipu ad illos ob
 luscet' miseru deus. Veniet i nra et
 indignaco: t'ns' furibundus. Dne ne
 i furoe tuo arguas me. h'ec modo non
 tu de p'ntib' m'p'as: q' p' eard' am'p'ae
 dicta s'nt. Jam ued s'c'm' vna ad d'ca
 pulis ad m'p'as c'ntem dnm: m' v'ide
 tes qd factury e. p'ra n'rdam' no illa.
 Deficiente vno: dicit m' usq' ad ad. v
 nu no s'nt. E'p'assa e em eard' v'ru
 die sicut m'p'as: sicut benignissia e'ad
 de fonte pietatis p'cedet m'p' pietas.
 Quid m'p' m'ud: si pietate exsultent
 viscera pietatis: p'one q' p'om'u i ma
 m' sua temerit' d'ndia die: reliqua
 die p'te p'om' s'ernabit odore: d'nd
 ergo viscera illa v'ru pietat' affent:
 i quib' noue m'p'is requieuit: s'ram &
 ante mentem i'pleuit q' uentre. Et ad
 p'cessit ex utero: ab no no recessit. Du
 rior fouasse & austerior videri possit
 r'nsio dnm: sed nonerat ille cu loq'u
 tu: & q' loq'et' illa no ignorauit
 demp' ut scias quo r'nsu qm are
 put' aut q'ntu de filij benignitate p'
 supsit: aut m'p'as. Quodcuq' p'cipit
 vobis facite. Erat aut' ibi lapidee y
 dri sey posite. h'ec nre yduas pur
 fradis ueris uideris no h'ad sed s'p'itu

necesse hem q appone: uel magis appo
 sine demonstrat. Quia em nondum puenit
 emā ad p̄fiam purificationē qm sibi ad
 p̄p̄us exhibebit gloriosa. nō hntē ma
 rula aut ruga ā aliq̄s huiusmodi: nll̄s
 interī purificationibz op̄i h̄t: q̄tēns sicut
 habundat p̄m̄ habundet & indulgētia. Si
 autē m̄terpliat misericōdia sit & misericōrdia.
 m̄si q̄ nō sicut delectu ita & domo. Quā
 em nō solum p̄m̄ lauat: sed & merita
 donat. Sec̄ igit̄ ydrie posite sūt h̄ys
 qui post baptismū i p̄m̄ labūt: & h̄ys
 em loq̄nt̄ q̄ de h̄ys s̄m̄. Exum̄ tū
 ram veterē: sed h̄ys p̄ci q̄ remiduum
 eam. Sicut pedes m̄os: sed p̄ci i q̄na
 m̄ eos. Sicut ergo q̄d aliis i q̄nauent.
 lauat alius: sic i q̄natos a nobis. lauari
 op̄us ē & a nobis. Aliena lauat aqua:
 quos culpa i q̄nauent aliena. Per tū
 sit aliena d̄m̄ ut negem m̄m̄: alio
 quā nec i q̄naret. Sed aliena ē q̄ m̄
 adam oēs nefasces peccatum: n̄.
 q̄ et si i alio nos tū peccatum: & nō
 iusto dei iudicio t̄putabit̄: licet occulto.
 Verūpt̄m̄ ut iā nō sit q̄d causat̄ o h̄os
 n̄m̄ iobediētia adē d̄m̄ ubi obediētia
 p̄p̄: ut si i q̄ne venidat̄ es. i q̄ne eam
 redmaris. Si nesciens i adam peristi:
 nesciens vniuersis i p̄p̄. p̄fessisti qm̄ ad
 lignū uetitū uet̄ adam tetendit manū
 noxias: nescisti nichilom̄ qm̄ i ligno
 saluifero i noxias manū p̄p̄us exēdit̄.
 A p̄mo h̄ore in te manant marula q̄
 i q̄natis es: a p̄p̄ h̄re aqua i m̄da
 tus es. p̄ne iam i q̄natis culpa p̄p̄ua.
 p̄ia nichilomin̄ aqua m̄dabit̄: ab illo
 tū & p̄ illū q̄ solus ē purificationē fac
 ens p̄m̄. p̄ma igit̄ ydua p̄ma
 purgatio i copunctione ē: de q̄ legim̄.
 Quā i i q̄na q̄ hora i q̄nauit̄ p̄m̄:
 om̄ i q̄natis ei nō recordabit̄. Sed

nec confessio ē. Quia siquidē i confessio
 lauant̄. Tercia largitas elemosinarum
 h̄m̄ em̄ habes i euāgelio. Dote elemo
 sinā: & oīa m̄da sūt nobis. Quarta
 remissio iuraru: s̄dm̄ q̄ oīates d̄m̄
 m̄. Dimitte nobis debita m̄a: sicut
 & nos dimittim̄ debitoribz m̄is. Quinta
 ē afflictio corpis. Vn̄ & oram̄. Ut
 nudi p̄ abstinentiā deo conam̄. q̄s
 uā. Sexta ē obediētia p̄ceptorū: sicut
 audierūt discipuli. q̄s uerū audire
 meram̄ & nos. Vos nudi estis p̄p̄
 sermone quē locut̄ sū uobis. p̄m̄m̄
 q̄ nō erat sicut h̄i quibz dicit̄. Sermo
 meū nō capit i uobis: sed i auditu
 uerbi obediēt̄ ei. h̄ec sūt ydrie s̄p̄
 posite i purgationē m̄m̄: que uacue
 sūt & plene uento: si p̄ iam gl̄a ob
 seruat̄. Aqua replet̄. si timor dei
 custodiant̄: qm̄ timor d̄m̄ fons uitę.
 Aqua timor d̄m̄ ē: & si m̄m̄ sapida
 sed optime refrigerat̄ niam̄ n̄q̄ n̄
 desideris estuante. Aqua ē q̄ iacula
 minima ignea posset extingue. p̄a
 nec istud dissonat q̄ aqua semp̄ p̄ma
 petat̄ & timor ad yma agitationē
 deo deduat̄ & i infelozibz i timor̄:
 atq̄ horrenda loca pauida m̄te col
 luptat̄ iuxta illud. Uidē ad portus
 inferi. Sed diuina uirtus aqua mu
 tat̄ i uiuū: qm̄ p̄fca caritas foras
 mittit timorē. Dicit̄ autē lapidee yd
 ydrie nō tam p̄p̄ duritia: q̄ p̄pter
 salubritatē. Capietes singule metire
 tes bimas ul ternas. Duce metirete
 duplex timor: ne forte trudi i gelic
 nā ne forte ab etna uita contingat
 excludi. Sed q̄ de cogit̄ futuro
 sūt ista & blandiri sibi oīa p̄ d̄m̄.
 p̄ q̄ aliquid i uoluptatibz tuis ipe
 ris ages p̄m̄. nec ista iā mitur̄

ner periturus i illa: bonu e adhiberi
et tunc qui unq spualibz noty e: eo
utilior quo de pnti e. Tmet em qui
nouerut spuale abu: ne qm forte firmu
dent eo cibo siquide forti eger: q ma
mi miserut ad farina. Vniat de palas
egypti: qui deserunt i opibz lau et
latens. probis fortior ubz e necessari:
qm nobis grandis restat via ut abu
lemz i fortitudine ab illi. Ipe est
pams angeloru pams vni pams
condianz. Ipe e de quo pmissu e: q
centuplo ampiemz i qo scilicet. Sic em
mercenariis et abz condianz datur i
ope et mres seruat i fine: sic dms m
fine vna etna reddet i fine reddet:
et inter centupla reymittit et exhibet
Quid ergo miru si tunc ne pdat
hac gratia: q id ostendit e ca: Ipe
e merita tna qua sub distinctione
signant posuit. eo q no omz su: q
ner omz centupla e pmissu sed solis
q oia reliquerut

Et omz

opibus dmi fies et unqz rapaces
nos et terroz consideratio pasat. et qui
magis exortatos hnt sensu solidiore
mtr) cibid inueniut et suauore tnap
adipe medullaz firmeti. Snt em
et exteiori spe delatibilia: et interioz vn
tute multo delatibilia. Cuiusmodi
ipe quide exteioz quozq speciosus fat
forma p filio homi: mtr) aut tnap
randoz lucis etne: etna ipio siqem
nes vltibz angeloru apparebat emz
fons homo sn culpa: caro sn pado: q
nus sn macula. Emz speciosus pedes
ami natis pax amiaam bonu: si
multo speciosus et piosus caput eius:
qm caput xpi de q. Delatibz aspore
hois i que pnam no vidit: et bnd oculi

qui viderut: sed multo magis in mudo
corde qm ipi deu videbat. Demz in p
uenisset ad mtrid: testu ia har deca
valde no reputabat aplo dices Et si
aliqui magz pnam scdm carne: sed ntr
ia no nouimz. Firmu qz dms ipi p
dixit. caro no pdest: qm: spuo est
qui viuificat. Sed her e sapia quam
loquit aplos pauli mtr) p fros: non
mtr) eos quibz legimz ab eo dcm pnti
arbitratz su me sine mtr) uo: n pnam
ipm et huc cruciatu. Totz suauis e totz
salubris e totz delatibilia: totz demz scdm
spone uoce desiderabilia. Sicut aut m
eo ostensu e: sic et i opibz est repico
pam et superficies ipa tnap asous cos
demca decora e valde: sed si qe frigit
mtr) mtr) mtr) ipi iocanda sit et mtr)
to nmply delatibile. pro sic apud pios
ueteris testameti repico: ipa i opibus
eozu dcm et delatibilia e signifi
mtr) mtr) ipa tnap si ppe consideret ne
ment: aliquid mtr) digna ut sit facta
iacob adulteru dnm et multa filia.
Speciosi quide sut formula: sed vasa no
adeo piosa. Et fortasse ptea dcm est
tenebrosa i nubibz aeris: qm tenebrosi
mbes ille fuerut: et subiecta e de dno.
P fulgore i conspnd est mtr) mtr) mtr)
Credo iam aduertit ad quid h dicit
velim. Audistis em hodie miraculum
factu i mtr) mtr) mtr) utiq signozu
dmi: cui et hystoria satis e et amirabi
lis et significatio aplos delatibilia. mag
mtr) em dmane maiestatis indicu fat
ad mtr) dmi aqua i vnu conertit sed
est et alia multo melior mtr) mtr) dep
tere excesi. q i ista pfigurauit. Des
em nos ad spuales mtr) pnam vocati
sumz: i quibz utiq spone e ppositus
dms vna camina i po. Et ipse tanq

Sponsus p[ro]cedens de thalamo suo. Sponsa
 uos nos p[ro]sum[us] si n[on] uidet[ur] nobis me
 dibile: & omnes simul una sponsa: et
 ne singuloru[m] q[ui] singule sponse. Sed
 in se sentire poterit fragilitas nostra
 de deo suo: q[uo]d eo affu[er]it nos diligit quo
 diligit[ur] sponsa a sponso: ap[er]t[ur]a em[en] e[st]
 hec sponsa sponso suo inferior que: ite
 rior sp[er]e: inferior dignitate. Attamen
 p[ro]p[ter] ethiopi[am] ista de longinquo filij
 et in regis aduenit: & ut sibi desposu[er]it
 re illu[m] ena[m] moui q[uo]d illa no[n] timuit
 ap[er]tes q[ui]pe ethiopi[am] dixit p[ro]p[ter]
 sed no[n] potuit ethiopi[am] mutare colore.
 p[ro]p[ter] uos quia adamanit ignobilem
 ad huc & fedam: glorio[sa] sibi q[uo]d sibi
 etiam no[n] habente macula neq[ue] uis[us].
 q[ui]muret aaron n[on] m[er]et & m[er]et: no[n]
 noua sed uet[er]a: no[n] m[er]e d[omi]ni sed s[er]uor
 moysi. p[ro] m[er]e n[on] m[er]et: illa em[en]
 sollita e[st] si quid forte desit i[n] m[er]itis.
 vos aut[em] ut dignu[m] e[st] m[er]et[ur]u[m] sacer
 dotib[us] m[er]et[ur]u[m] s[er]uagoga: toto affu[er]it
 i[n] g[ra]t[ia] n[on] n[on] uersum. Vn[de] tibi o hu
 mana ma[n]u[m] u[er]o tibi hor[um]. Vn[de] tibi ta[m] i[n]f
 timabit g[ra]tia: ut ei[us] sponsa m[er]et[ur]
 esse i[n] que desiderat ip[s]e angel[us] ip[s]e pro
 sp[er]e: unde tibi h[oc] ut ip[s]e sit sponsus tu[us]
 cui[us] pulchritudine sol & luna mirant[ur]:
 ad cui[us] mut[ur] vni[us]a mut[ur]. Q[uo]d retr
 bues d[omi]no p[ro] eo q[uo]d retribuit tibi: ut sis
 sona m[er]e sona regin[um]. sona dem[er]et[ur] ista
 lam ut m[er]et[ur]at[ur] te rex i[n] cubitulu[m]
 suu[m]. Vide tam quid de deo tuo semas
 vide q[ui]t[ur] de eo p[ro]sumas: unde quib[us]
 b[er]n[ar]d[us] uicarie caritatis redamatus
 & i[n]pletend[us] sit q[uo]d tantu[m] te estimant:
 p[ro]mo q[uo]d tantu[m] te estimant: & fecit. De
 late em[en] suo te estimant q[uo]d p[ro] te obdoi
 nunt[ur] i[n] ante t[em]p[or]e ob hoc s[er]u[us] mox
 tis exepit. p[ro]p[ter] te a deo p[re] exunt.
 & m[er]et[ur]u[m] s[er]uagoga relict[ur]: ut ad h[er]ens

ei un[de] ad eo sp[er]e effra[er]a. Et tu q[ui]
 audi filia & uide & confide q[ui]ta sit
 erga te dignatio dei tui: & obliuisc
 ip[s]u[m] tuu[m] & domu[m] pat[er]is tui. Desine
 carnales aff[er]us filares mores dedite:
 abstinere a p[er]u[er]is uicis: co[n]suetudines
 no[n]as obliuisc. Et d[omi]n[u]m p[er]t[ur]e uone
 stat angel[us] d[omi]ni qui fecit te mediam:
 si forte q[uo]d uirat ip[s]e alteru[m] admiscis
 amato[re]m. Jam em[en] desposata es illi:
 nam m[er]et[ur]u[m] p[er]u[er]u[m] celebrat: i[n]
 cerna quide[m] i[n] celo & i[n] aula et[er]na pa
 tur. Veru[m]p[er]t[ur]u[m] n[on] ibi vnu[m] desinat:
 Absit. Inebriabim[ur] ibi ab ubertate do
 mus dei: & de uerente voluptatis ei[us]
 potabim[ur]. p[er]u[er]u[m] e[st] p[er]fecto illis m[er]et[ur]u[m]
 flume vni[us]: vni[us] m[er]et[ur]u[m] q[uo]d letificat cor:
 s[er]u[us]dem flume ip[s]e letificat ciuitate
 dei. p[er]u[er]u[m] aut[em] grandis nobis i[n]stat
 ma[n]u[m]: p[er]u[er]u[m] siquid[em] accepim[us] hic:
 sed no[n] i[n] tanta copia. quia plenitudo
 & sacetas tene reseruet[ur] a[n]te. hic q[ui]
 no[n] m[er]et[ur]u[m] vnu[m] desinat: g[ra]t[ia] scilicet de
 uoridis & ciuitatis. Quoniam i[n] m[er]e
 e[st] fies post lacrimas q[ui]momas res
 tus exorac[ur] m[er]et[ur]u[m] m[er]et[ur]u[m] ut suggestat
 suo benignissimo filio q[ui] vnu[m] non
 habeatis. Et ip[s]a dico uobis h[oc] si pa
 pie a uobis pulsata fuerit: no[n] decrit
 necessitati ue[str]e: q[ui]m miseros & mater
 mie e[st]. p[er]u[er]u[m] si co[m]passa e[st] uerecundie
 illoru[m] a quib[us] fuerit mutata: m[er]et[ur]u[m]
 g[ra]t[ia] co[m]pariet[ur] nobis si pie fuerit mo
 cita. placent ei m[er]et[ur]u[m] m[er]et[ur]u[m] & p[er]met
 ad eam m[er]et[ur]u[m] m[er]et[ur]u[m] illis: m[er]et[ur]u[m]
 de cui[us] u[er]o t[em]p[or]e e[st] thalamo suo cele
 tis sponsus p[ro]cessit. Sed que no[n] mo
 ueat q[uo]d i[n] m[er]et[ur]u[m] illis r[ati]o d[omi]ni be
 nignissime ac s[er]u[us] m[er]et[ur]u[m] sue: quid
 m[er]et[ur]u[m] & tibi e[st] mulier: q[uo]d tibi et
 illi e[st] d[omi]n[u]s: p[ro]p[ter] q[uo]d filio & m[er]et[ur]u[m]. Q[uo]d

ad illa pertinet quere? an tu sis bndicty
fructu ventris ei? & immaculati. Pro me
ipa e que saluo pudore concepit et
sine corruptaone te peperit. se dicit ipa
i cui? utero noue mesibi morat? es.
cui? uirginis uerib? lactat? es. cu
qua n duodeci anoru facty de iherlm
descendisti? & eius subdit? illi scum
ergo dicit quid molest? es illi dicens:
quid michi & tibi? multu p oem modu
Sed manifeste n uideo. q no uelut
idignas n confide uolens uirgine
mris teneru ueridia dixit qd tibi
michi & tibi: ad uenient? ad te muta
mris prepta mris. nichil ruitatus
facias qd illa suggerat. Ut qd ergo
fies? ut qd sic ruderat? p. Vnqz
p. nos: ut dicos ad dnm iam non
solliatet carnali cura pntu: & neces
situdines ille no ipedat? exercitum
spuale. Quidm em de mudo sum?.
debitores nos constat esse pntib? it
p. qm reliqm? nosmetipsos: multoma
gis ab eoru sollicitudine liberi sumus.
Vn legim? frem quoda i hemo con
fante. cu ad eum carnalis frater adre
tasset amali gra aduocasset: undisse
ut adiret alteru fratre: cu ille unqz
nam obisset. qnate illo & dicit quia
mortu? est: se quoz mortu? ee ind?
Optime q nos docuit dms ne solliat
sm? sup p. mris mris plusqz
religio postulat: qn ipa mris & tibi ma
tr? rudit quid m? & tibi e mulier. Sic
& i alio loco cu suggeret ei quida qm
foris staret nro ad frab? dmi quere ei
loque: rudit. Que e mris meaz? frs
mei? ubi modo fut? q tum carnalit?
& iuuat? sup carnalit? p. mris suis solet
esse sollicit? ac si adhuc uiuere? ipa
ad eis. Sed uideam? iam qd sequit?
Erant n? cuat? ydne se? p. sic: p. dmi

purificacione uideor? Vel ex hoc potes
manifeste aduertē no plenitudme sed
p. uone uideo impnari esse: ubi nro
u? e opus purificacione. Desponsacione
ergo nupte iste fut: no copulacione. Et
sit em illis i mris fore uasi puri
ficacione: qn gloriosu sibi p. p. et
exhibebit no hntē macula neqz ruga.
aut aliqd hnt? mo. ubi em no est ma
cula? qn purificacio est nra: p. dmi
unqz laudat temp? e: nro purificacione
patet esse necessaria: qm nemo nro
n sordē: nec infame cui? e una uirgine
sup trim. p. abluat? sponsa mris pu
rificat? ut i celestib? illis mris p.
so suo sn ad macula p. tē. Quid
m? ergo se? ydne: quib? abluat? hoc
& uideor? id e rōstentū purificacio
fiat. p. si dixerim? qz p. nro nro
nosipos sedim? & ueritas m nobis no
est: q sola liberat. sola saluat sola la
uat. Et si rōstentū p. nra nro nro
erit ueris uideis purificacione ydne:
quid fidelis e deus q dmittit nobis
p. nra & emudet ab od mris. Ego
quid se? ydne se? obseruans arbi
tror esse: ad purificanda rōstentū ei
da sed p. rōstentū. & ocs illas m sal
lor hnt? potem? inenre. p. nra si qd
ydne rōstentū e rōstentū: q dicit
qnd an luxuria rōstentū. Sola uer
uenerū e: ut qd maculincat rōstentū
nro abstinentia mudet. p. rōstentū uer
& rōstentū q immua e me mris nro
traxit sordēs cont? dei smam. Sic
dore uirg? alio nro mro p. nra mris
rentes & p. p. hoc quoz trim? rōstentū
nro appont? ut sordēs ille i hntē
mram diluat. Sic & p. p. rōstentū

omni atq; notum & tenentur opa multo
 deliquit: ideoq; q̄ta ydria in gularum
 obseruana ponit: ut nocte surgetes ad
 confitendo dno. no bonas noctes p̄uenti
 t̄pis redimant. Jam uero de lingua q̄
 nesciat q̄ m̄tra inuauit nos p̄ uam
 loqua & medacia: p̄ destructiones et
 adulationes p̄ uerba malicie & vba in
 timore. p̄ h̄is oib; nota e ydria q̄
 tu: silentio saluz custos religionis: & in
 quo e fortitudo n̄ra. Sexta e ydria
 disciplina e: q̄ no n̄o arbitrio sed alie
 no vniu: ut delectat q̄m̄ discipli
 nate vnicō deliquit. lapidea st̄ her.
 dura sut h̄. sed n̄o h̄em̄ i h̄is lau
 ri: nisi forte volum̄ q̄t̄ seditates
 m̄is n̄ape a dno libellu repudiat
 timore i eo q̄ dicit lapidee no solu
 duricia sed m̄tomeh̄ soliditas p̄t̄
 intelligi: q̄m̄ no lauit her nisi firma
 stabilitate p̄m̄ferit. H̄it ergo d̄ns ad
 m̄stros. Implete ydrias aqua. Quid
 sibi vlt̄ istud d̄ns: m̄stros sut solli
 citi de vni pemoria: & tu d̄ns imple
 te ydrias aqua. Illi de pecunia cogi
 tat: & tu p̄p̄is ut in sa purificati
 onis impleant: Sic ois sic suspensū
 inob̄ ad m̄stros impleant: h̄a a pa
 tre supponit. Robis fies q̄ m̄strosiam
 et serm̄ v̄a p̄ xpm̄ nobis p̄p̄it̄ im
 plere ydrias aqua: quocōs de e vni.
 At si d̄mit̄. Illi deuotione desiderant
 vniū req̄rit̄. feruore flagitat: sed non
 d̄o uenit hora mea: implete ydrias n̄q̄.
 Que e em̄ aqua sup̄te salutis & si
 no adeo sumus: nisi fons vite & m̄m̄
 sapie timor d̄ni. Quic̄ ergo m̄stros
 Inuitate m̄m̄ & sp̄a timoris no tam
 vasa q̄ corda replet: q̄ ut ad carita
 tem p̄ueniant m̄m̄andi sut a timore: ut
 dicunt & ip̄i. Et timore tuo domine

concepm̄: & p̄turum̄ sp̄m̄ salutis
 Sed q̄no implebitur ydria: p̄dnerat
 em̄ euangelista ap̄ictes singule me
 tritas binas ut ternas. Que s̄ due
 metrete: que t̄ra. Vnq; duplex ti
 mor ois & noty oibus. ac t̄ra quide
 m̄na ois & m̄na noty. p̄m̄ timor
 e: ne cruciem̄ i gehena. Sed ne ex
 clusi a visione dei p̄uenī t̄a testima
 bili gl̄a. Tera replet m̄am̄ oī solli
 tudine t̄m̄da: ne forte deserat̄ a
 gracia. Et quide ois timor d̄ni sicut
 aqua extinguit igne: sic extinguit
 p̄m̄ aduersionem. Sed is maxime
 ad ad oem̄ temptatione sicut occurrit
 ne forte contingat̄ amitte gram̄: ut
 sibi derelicty h̄o labat̄ cotidie de malo
 i peius: de p̄ulo inuou i ḡuorem
 culpa: quales unq; multos videmus
 ai i sordib; sicut sordescentes adhuc.
 sed aduersus timore istu no e unde
 sibi blandiat̄ oia: sicut de inuou for
 te q̄ntitate p̄m̄. sicut de em̄datione fu
 tura. Talib; em̄ blandim̄tis implem̄
 tur ab̄stent̄ duo p̄ma ḡna timorū.
 P̄cipit̄ ergo nobis d̄ns: ut h̄is aqua
 ydrias impleam̄. Sūt em̄ aliqui va
 rue & plene vento: si q̄s t̄n̄ adeo ista
 mus est: ut i eo p̄ uanitate studiu il
 le quas p̄d̄m̄ obseruare: m̄ce
 de p̄petua vacuent̄: ut sūt farne v̄
 ḡmes i quarū vaso oleū no habet̄.
 Interdū aut q̄s p̄m̄ e plene q̄de
 sut. sed plene veneno. q̄s e im̄dia
 murmur timor animi & destructio
 p̄m̄ta ne forte subintrat̄ ista dum
 vniū de est ubem̄ implete ydrias
 aqua: ut obseruet̄ m̄data d̄ni in
 timore: q̄ t̄m̄ mutut̄ i vniū ois timor
 expellitur a caritate: & impleat̄ oia

Erro quidē dilāssimū cōuer-
 sio doctoris gentiū ab vni-
 uersitate genuū festinus ho-
 die gaudijs celebrat: multos em̄ ab
 hac indice ramos p̄disse videm̄. Cō-
 uersus paul⁹ cōuersione mīster fr̄is
 ē vniūsp̄ mūdo. Et multos q̄dē obm̄
 i carne adhuc sed nō in sc̄dm̄ carne
 ambulās p̄dicatiōis officio cōuertit
 ad Dm̄. p̄ur̄ i ip̄o felix vniens
 & apud ip̄m̄ ne adhuc q̄dem ressit
 ab hōm̄ cōuersione: duo autē exēplo
 orōne doctrīa. p̄p̄tēa dem̄ cōuersione
 ei⁹ memoria frequētat: q̄ & ipsa
 memorātib⁹ utilis inuenit. In hac
 em̄ memoriā & p̄iorē sp̄m̄ uerē cōn-
 pit ut p̄uoret ad p̄m̄am & q̄ iam
 p̄mittet p̄fecte cōuersionis accipiat
 formā. Er̄us desperet ultra p̄ maḡ
 nitudine cuiuslibet c̄m̄is: q̄m̄ quidē
 p̄alū audiat adhuc sp̄m̄ante mi-
 rurū & adis i discipulos d̄m̄ subito
 fr̄m̄ vas electōis: Er̄us dicit iam
 mīgtatis ponde p̄essus assurgē ad
 studia meliora nō valeo: q̄m̄ i ip̄o
 utine quo sanguinem s̄trens p̄p̄am̄
 d̄m̄ toto p̄tore vni⁹ efflabat. p̄e-
 rutor vndelissim⁹ i fidelissim⁹ repe-
 te mutaty ē p̄dicatore: q̄ iugm̄ fac
 siquidē i hac vna cōuersione. & m̄c
 magnitudo & efficacia gr̄e comedat.
 Subito autē lucas circūfulsū ei⁹ lux
 de celo. O uere iestimabit d̄m̄ine
 dignatio pietatis. Illustrat celesti ful-
 gore uel aforis: m̄ty adhuc luminis
 trāpare. Cū nec d̄m̄ i fundi potēat:
 d̄m̄ine salte circūfulsū d̄m̄itate. Et
 vox f̄idē & lucas & uocis testimonium
 credulū facta sūt m̄m̄is p̄ d̄m̄itate

& de ueritate: q̄ sese ingerit p̄ ut
 oculorū saliet & aurū fenestras
 m̄m̄rū sic i iordane quoq̄ sup̄ in
 put d̄m̄ & uolūba apparuit & uox
 sonuit: sic & i monte q̄m̄ t̄m̄ fugur
 tus est: & uox m̄hilomin⁹ p̄is n̄d̄ta
 Saule saule: q̄d me p̄sequis: Vere
 d̄phensus ē saul⁹: nō ē d̄ssimulā
 di: loc⁹: nō ē facultas ulla negandi.
 In maib⁹ sūt ex̄p̄tēa vndelissimē lega-
 riorē: auctoritatis exēp̄tēa p̄m̄is
 m̄que. Quid me p̄sequis iqt. An
 nō p̄sequat⁹ xpm̄: qui xpi m̄bra
 t̄m̄dabat i terris. Aut uob̄ p̄fecti
 sūt xpm̄ q̄ p̄ctissim⁹ illud corpus
 r̄m̄is afficere p̄tūbulo: & nō p̄sequat⁹
 eū qui aduersus corpus ei⁹ ip̄o ē enā
 est em̄ corpus ei⁹ enā. ip̄a odio fer-
 uebat in quo: dem̄ si p̄p̄m̄ sangui-
 nē dedit i p̄cū redē m̄p̄romis m̄m̄i:
 nō tibi uidet⁹ q̄more ab eo sustinere
 p̄secutiōne q̄ suggestiōe maligna ex-
 plo p̄m̄aso scandalū occasione au-
 tat ab eo m̄as quas redemit: q̄ n̄
 uideo qui sanguinem illū sudit: q̄
 nosate dilāssim̄ ex p̄m̄itate cōp̄o-
 na corū: qui salute ip̄edunt m̄m̄i
 horrendū p̄m̄ty saclegiū ip̄o & ip̄o
 uidet⁹: exēp̄tēa facm̄: qui d̄m̄o m̄a
 restatis saclegas man⁹ necerūt. V-
 debat iam resisse p̄secutiōis temp̄i:
 sed ut palam fr̄m̄ ē & m̄dy d̄est
 p̄secutiō xpm̄ano. sed neq̄ xpo. Et m̄
 q̄d gran⁹ ē xpm̄ p̄sequat⁹: qui ab
 ip̄o utiq̄ p̄p̄am̄ dicit. Amici tui
 deus & p̄p̄m̄: aduersū te appropi-
 querūt & steterūt. Cōmissio uidet⁹
 cōtra te vniūsp̄as p̄p̄i p̄p̄am̄: a m̄
 mo usq̄ ad m̄m̄m̄: a planta p̄
 dis usq̄ ad uerticē nō est sanctus

ulla. Egressa e' magis a senioribus in
 duabus vicinis tuis: qui vident' regere
 ipsum tuum. Sed est iam dicitur ut ipse
 sic sacerdos: quia nec sic ipse ut sacerdos
 heu heu dicitur deus quia ipse sit in persecu-
 one tua p'mur qui vident' in curia tua
 p'matu dilige: gerere principatu. Arce
 spon occupauerunt: apprehenderunt mi-
 nistros: et vniuersam deinceps libe et
 p'ntine tradit' incendio ciuitate. In
 serm coram conspectu plebis tue miscabit
 subuersio e'. Atque vniuersa sola hanc pte
 noceret. Eset forte quod dicitur p'moti
 et p'munita exhortatione daret opam.
 iporum no exempla mita: sed obser-
 uare prepta. sicut autem dicitur sui sacri
 gradus in occasione turpis luti v'istu
 estimat pietate. Copiosissime siquidem
 pietatis inuenit. Insuspecta vno
 accipienda magis m'aru curar' sed
 hoc apud eos cura minor: et de m'aru
 salute nouissima cogitatio e'. An vero
 saluatori m'aru g'ior ulla poterit
 esse persecutio. Imque agitur et reteri
 con' xpm: n'liq' sui m'is t'pibus
 cum xpo. n'cto tu et crudelitate cum
 cense' p'sermonis et acceptis beneficijs
 et g'ioris sentit p' parte quod p'p'is susci-
 met a m'is: licet alij quos multa
 vnt' p'moz salute m'it'p'is m'it'
 ho q' modis et varijs occasib' uge
 videant'. h' videt xpm et silet: h' sal-
 uator patit' et dissilat. Poterit quoq'
 nos dissilem' n'ce et silem' m'it' i
 max' de platis m'is m'is ocula
 ru. Sic m'it' sit placet et ipse
 m'it' dat' n'c h'ana iudicia: uicetq'
 semel g'ne iudicium h'no q' p'sus et
 poterit p'nent' tormeta potentes
 v'ic' cor. Dilatissim' ne q' forte sit

et in nobis d'm persecutor: quia manifesta
 docuit rano impedire salute e' p'seq'
 saluatore. Quas ego de salute me mee
 futuri illi g'no age possu: q' in p'p'
 nat' detractionis futine venem: q'et
 to detractos deo odibiles des' buntur:
 t'p' persecutores. Vnde et h'is q' ex plo
 suo ad remissio' agendum reteros p'uocant:
 aut singularitate turbat' n' i'ctat' curi-
 ositate aut ip'acena a' m'it'acone
 molestus: aut quocumq' modo co'stat
 sp'm dei qui i' eis e' scandalizans v'nd' de
 m'is i'ho n'cedit' i' e' et n'one et h'ic
 manifeste p'sequit' xpm: v'it' ergo p'se-
 cutor' et nome' et imen longe sit semp
 a nobis: obseuo vos dilatissim' h'eng
 nos semp et m'ites exhibeam' nos tui-
 rem supportantes nos t'ure i' o' p'ana
 et ad id q' meli' et p'fectus e' altit'z
 puocantes. Quis em' seru' sufficit sibi
 putat no p'sequi d'm: sed nec obsej
 d'no: etiam habitus e' g'nam: si ut no
 respicit sed nec assistit quide'. Deniq'
 si quis addeo pusillanimo e' ut satis
 sibi reputet nec p'secutore e' nec co-
 ad iurore dei: audiat qd' ip'e loquit'
 Eum no e' mend' con' me e': et qui no
 colligit m'et' disp'git. Saule saule:
 quid me p'sequis. Et ille. Quis es d'ne:
 h'nc p'fecto d'nt' intelligi: quia uere t'nd
 fusa e'at illi clauis no m'fusa. Audie
 bit' paul' d'm uoce. sed faciem d'm
 no videbat: q'nd' erudibat' ad fidem
 ut ip'e postea docuit: fides ex uidi-
 tu. E'is es m'it'. Ignor' em' p'seq'bat':
 et i' eo consecutus e' m'iam: quia ignoras
 i' m'it'ulitate hoc fecit. Diserte ex hoc
 fies iust' iudice d'no no mo ip'e fuit
 sed quo mo fiat considerare et t'ucte des'
 m'epo: ne q' p'm' reputet q'libet p'm'

scient delinque committat. primo dicit
i corde suo leuia sut ista no meo corri
gere. no e magnus: sed i hinc manea
venalib9 minorq pars. h' em e dilaf
fimi penitentia: h' blasphemia i spm
scm: blasphemia irremissibilis pualus
quide blasphem9 fuit: sed no i spm scm:
q' ignorans fuit i maledictate. Rom9
spm scm dicit blasphem9: & io cose
nty e man9. Et es dne: Et dne ad
eu. Ego su iste nazaren9: que tu psequo.
Ego saluator que tu psequedo peho Ep
su de quo i lege tua legis pdm quod
nescio splend: q' nazareus vocabitur.
Et ille dne: quid me vis face. h' plane
fies pfecte conspicio e forma. putum
mqt cor meo de9: patu cor meo. pat9
su & suo su turbat9: ut custodiā mē
dura tua. Dne: qd me vis face. O vba
banc: sed plenu sed vnu sed effray:
sed dignu o' uerepnoe. Oim pauer
tueniat9: i hac pte obediencie forma.
qui sua ita abierunt voluntate & uer9
su quide cor ppiu habent: ut no qd
ipd sed ipd dne velit o' hora requirat:
Dices su missioe. Dne: qd me vis
face. Et illud samuelis. loqre dne: quia
audit serm9 tu9 hen plus hem9 ewage
lia illi9 tea q' noui apli mutuoos. Et
vie ut dne ad xru illu ut facia tibi:
Quia e ma tua dne: quia e dignu
no ma. Sume dne serui qui ut eis
faciat voluntate: Vere tery ille qui no
considerat: no copant no exclama
nt. Absit hoc dne: tu magis dic quid
me face velis. Sic em dicit: sic dne
dignu e no meo a te sed a me tua
qui et fieri uoluntate. videte fies: qui
vere maria erat h' i low conuersio. Sed
pfecto sibi multum usq' hodie pusilla
umitas & pusitas exigit: ut ab eis
queri oporteat quid vis ut facia tibi:

no ipi querat. dne qd me vis face
Confidare me h' mister & uicinus
epd quid sibi papi velit: no ipi con
fident: q' uolans sit pceptoru pson
e coru obediencia plena: no i oib9 pa
ti sut obsequi: no p oia sequi pposue
rit eu qui no sua sed pas uer9 face
uoluntate. Disarmu: & diuidiat eli
gentes i quib9 obediāt ipenunt: imo
i quib9 pceptore suo ipora obediē
necessu sit uoluntati. hui9modi & si to
leant se uident: ut uolendi. ac moe
geri infirmitat sue: pfaati obsequo.
pudent9 p ppuulos incurre: ne qn
forte audiat qd debui uobis face
& no feci: & abutenb9 ponna & be
magnitate plui fiat tande mltitudo
exhibet misericordis numula mste d'ip
manois. Dne: qd me vis face: et
dne ad illu. Surge & ingrede ciuita
te: ubi dicit tibi qd te oporteat face:
O Apriena: suant uie muisa dispono.
Eu nu tu loqueis erudicndu de uo
luntate tua mittis ad h'com: ut scilicet
uite comendat utilitas & edort9 p ho
mine dicit & tpe s' dmi data sibi gra
ad habus subuere Jugred' ciuitate.
videte fies no su d'umo consilio scm
esse: ut hanc ciuitate dne ueritū m
grede ma d'uma d'ic' uoluntate planc
qui te salubrit' tr'it & conuert' cor
tuū ad desideranda uoluntate sua. tpe
nbi dicit surge & ingrede ciuitatem
Sed audi q' manifeste i h'is q' p'p'at
tur uoluntaria simplicitas & p'p'iana co
medet' mansuetudo d'ic'is oculis m'f
il uidebat ad man9 traherat' ab h'is
qui conuocabant' ab h'is eu. Felix uentus
e: qua male quonda illuati i p'ual
ratione tande i conuersione oculi salu
but' exierunt. Sime q' t' duo p'ual
sine alio manet p'ssione i conuersione.

ad eos maxime pertinet: qui novit seculo
 abrenuntiantes necdum in celesti consolatioe
 respondit. Sustineat ergo et ipse dominus in
 omni patientia et ceteris in infirmitate patres
 peccantes pulsantes: quia expandet eos pro
 celestis in ipse oportuno. pro obliuiscet in
 fine: neque et non tardabit. Si tunc sus-
 tinueris eum non habens quod manducet. responde
 quia misericors et miserator dominus. remissa
 te non dimittet. Exinde iubet amantissimum
 manum imponere paulo: sed tunc bene eruditus
 non continuo accipit. Vide si non etiam
 paulus ipse doctrinam hanc demperat. Idem
 discipulus: nempe iste iniquus non manum
 imposuit. Videtur autem dominus virtutem introcuisse
 et imponente sibi manum ut usum recipiat.
 Iste: paulus hoc non vidisset. non continuo
 illuatus est. sed quid non expectavit manum
 me manum: quia venturum eum forte in somno
 prouidit. Et dominus quia uereor ne ipse forte
 mei nos qui solo sepe somno presumat il-
 luminationem esse: nec iam equanimiter parati-
 tur ad manum trahi sed ductore sepe pte-
 rit: alienum. Cum uerendum ampranone cu-
 ra inuita est cum uerendum creditu dispendio
 cum uerendum preceptum est ut uideat et prou-
 deat hinc qui in optos oculos habet nihil
 uident: quid hoc presumit temptat: nisi
 qui meditat manum et ipsi somnia uana
 fecerat. Cauentur ab hoc uero frater semper
 quod in nobis est abiecti eligimus esse ad
 manum trahi et mansuetudine et humilitate
 distantes a prope dominus: cum est honor et
 gloria in seculo amen

Omnis est hodie paulus
 Imo saulus conuersus est in paulum
 hinc. Siquidem frater est tunc euangelicus ille
 paulus: de quo dominus ait. nisi conuersi
 fueritis et efficiam sicut paulus iste.

non in uerbo in regnum celorum. forte
 enim scriptum dicebat. et mirum ipse mag-
 nus dominus et laudabilis nimis. ipse
 paulus qui datus est nobis. per tunc magnum
 uerum sed paulus exhibet: ut scriptum
 fuerat gratia et efficax necessitate punita-
 tis exemplum. Ad paulum ergo sit con-
 uersio tua. ut dicas paulus et tu
 quocumque ad conuertens paulus fiat. Eum
 uero audi qui euident ipse tibi in quo
 consistat forma conuersionis paulum
 manifestat: signant ea que sunt paulus
 hinc in sepe uita et punitio. Dicitur in
 quibus a me: quia mitis sum et humilis corde.
 Gemma punitio: humilitas et mansuetudo.
 Et illa interior ista exterior punitio:
 utique tunc non punitio est uirtus. punitio ipse
 paulus ille tunc magnum uero magister
 riuus punitio: hodie ergo conuersus est paulus.
 hodie factus est humilis et mitis corde. pbat
 oris confessio cordis humilitate dominus
 clamant: dominus ipse me uis facit magis
 aut pbat ipse collata gratia magis:
 qui mirum ad multa nisi multum humilis
 data non fuit. Ceterum mansuetudo quod
 exterior quedam ut diximus punitio: et
 ob hoc manifestior est: splendet nobis in
 conuersione hac commendat. Triplex
 quidem uelut amete mansuetudo in
 pulsus: uerborum inuicis. dicitur re-
 rid. corporis lesione. In hinc tunc ois
 exhibitis punitio: ois experientia ma-
 suetudo pbat est illa uirtus: qua magis
 ille horum uidet: uirtute potuisse. Consi-
 deare libet quemadmodum paulus super
 hinc oibus in ipse statim sua conuisione
 temptatus uere ad paulus inuentus sit
 in hinc pte: uere mitis et patientis. Sau-
 le saule: quid me punitio. Dominus est

tibi contra stimulum calatræ. Durum
eodem verbu' vbi mare putorum: ple
ni' rōmnaoē. Sane qd' ad corpus
ptinuit: cōmissus ē & p'sertim in t'ra.
An ues & dampno quosq' p'batu' ē.
Et valde. Siquidē ipm ei lumē adēp
tu' oculorū: & ap'us ut scriptū ē ocul
nichil videbit. Expta ē i' h'nc tribus
& ex'eratita panētia iob: que i' h'nc u
tute op'matissimū deus exemplar dedit.
Sed ues hor' industrie relinq'm' uesti
gandū. Sufficit mouē nos forma' de
cōuersiois magna ex p'te i' h'nc man
suetudine rōstituta: ut pudeat eos qui
cōuersi esse debuerāt uel i' corp'm lesioē
uel i' d'ap'no reuē. uel qd' magis i' d'ig
mō ē. I' uerborū i'urys i'ueniri p'p'os
p'emtus & adūsas

Odre

templi d'm i' templū
d'm uirgo m'r i'duuit.

Ioseph quosq' s'istat d'no

nō sūm sed ei' filio dilecti: i' quo ei h'c
cōplacuit. agnoscat i' h'nc que ex p'te
tūbat: āna quosq' u' d'na cōstit'at. Ab h'nc
q'tuor p'mo hodierna p'essio celebrata
ē: que postmodū exultantē v'mise
t're in v' loco & ab v' gente celebra
ret'. Per sane mirū si tūc p'ua fuit:
q'mquidē p'mo erat qui suscipiebat'.
Nullū ibi locū p'cor' h'uit: oēs u' h'
oēs s'ā. oēs fuere p'fā. Sed in quid
hos tū saluabis d'ne: Crescat corp'
crescat & miseratio: hōies & m'eta
saluabis d'ne. ad m'ltiplicandis m'iam
mā deus. In p'dā i' p'essioē p'ent
turbē. turbē sequūt': nec uirgo por
tat sed ap'ellus. Remmē itaq' dedigna
tur: ne ipōs q' cōp'uerūt tūq' in
m'eta i' sterore suo. p'ō dedignat' tūq'

sed si ap'lica uestimenta nō desint: & si d'c
t'ra corū si morū i' p'ra. si obediētia.
si uirtus co'p'iat m'ltitudinē p'corū ex
hor' i' h'nc p'essioē sue gl'ā nō censet in
dignos. quosq' u'ō & ip'm q' tam p'ant
collata uidet: nobis quosq' ab ipō d'no
i'ueniē ē reserua'ta. Quid in reserua'te
p'ostis quid & p'rogunt: u' h'nc d'no
rep' & p'p'ā cōstant ut uidet d'icm q'
tū: uidit & g'misus ē. Alioqu' si non
vident: v' p'allebat'. Suscepim' i' h'nc
deus m'iam tuā: i' medio templi tū. S'q'
cepit hanc m'iam d'm dauid suscepit
sermon' suscepim' & nos. & q'adq' sunt
p'ordmati ad u'itū. S'q' d' p'p'ō h'nc
& hodiē & m'etm'. In medio em' templi
mā ē nō in angulo n' d'no seruo: q' nō
ē p'sonarū acceptio apud d'. In u' po
sita ē offert' o'ib' & nemo illi' expō
m' q' rēmit' d'ruat' n'q' tūc for' d'ne
deus: n'q' d'om'm' tū fono tūq' tibi p'p'ue
ē: & nō bibit: alien' ex eo. Et in tūq' et
nō uidebit morte donec uideat' p'p'm
d'm: & serui' d'mittat' i' pace e' d'm
d'mittat' i' pace: q' p'p'm d'm h'ber in
pectore: i' p'c est em' p'p' m'ā: qui p'p'
fidem h'bitat i' cordib' m'is tūq' u' h'
h'nc ex'ibis n'ā m'f'ra: q' d'na t'm'is
i' h'nc u' h'nc. Ignorantia em' d'ni q'
d'm h'nt. v' h'nc: p'p' q' h'nc u' h'nc
& m'itū: & d'ilexerūt hōies magis t'm'
bras q' lucem. Et lux m'it' i' t'm'is h'nc
& tenebre eam nō ap'prehenderūt. Et si
ap'te d'icm. Et i' p'laris d'ruat' n'q' d'
& alien' nō bibit ex eis. Et m'ā i' m'ā
d'no templi ē: nec tū accedat' q' m'iam
et'na d'ip'natio. n'edius u' h'nc m'f'ra
que uos nescitis: ut morientes m'f'ra
uideritis p'p'm d'm nō i' pace d'mittat'
tūm: sed ponat' n'p'iam a rug' d'ne
i' p'p'ie ad e'f'am. Suscepim' d' d' m'iam

tua i medio templi tu. longe e h' gra
 ru actio a voce illa gemetis. Dne i celo
 ma tua: & uelutis tua usq; ad nubes.
 Quid em. Videt ne tibi i celo fuisse
 ma: ad apud solos religioas xpus
 habet. At ubi sine minoraty e xpus
 paulomay ab angelis. furtiq; e dei et
 homi mediatos ac uelut lapis agulus
 pacificatus p sanguinem suu q i celis
 futi e que sup tram ex hoc iam plane
 suscepim de i manu tua. i medio tem
 pli tu. Erant em e nos alia natura
 filij re: sed consecuti sumy man. Ennis
 ne filij: e quid man consecuti. ptempo
 filij ignorane ignauie captiuitatis: et
 consecuti sapim virtute redemptionem.
 Ignorana mulieris seducte extraxerunt
 nos: mollitico viri abstracti e illecti a
 ppua concupiscentia enervauerunt nos: ma
 lina diaboli expositos nstr a deo rapti
 nauerunt nos. Sic ergo nasim vniuersi
 pmo quide me ciuitate habitauit pe
 sus ignur: deinde mbealles e ignur. ut
 et si nota esset nobis via vite ppa tunc
 pcedrem e detrem merna. Postremo
 mptum sub pessimo crudelissimo tuano:
 ut licet prudetes essem atq; robusti:
 ppa tm misere seruitutis opprimet: co
 dione. Paupud no ma e miseracoe
 mltia opus h' tanta misela. Aut ite
 si mm saluati sumy ab hui tptu na p
 ppm. qui factus e nobis sapiena a
 deo pte e iusticia et sanctificatio et
 redempcio: quia nobis vigilancia op
 est. Diligim ne forte qd absit inemat.
 nouissima ma peiora potib. si demo
 cotingat nra mada e utpote q no na
 tura iam sed ppa uoluntate filij ne sumy.
 Amplectim itaq; man qua i medio
 templi suscepim: e no hui ana no di
 moueam a templo. Templu em dei

scm e qd estis uos int aplo. ppe est
 her ma: ppe e verbo i ore nro. e m
 corde nro. demp i cordib; nris per
 fidem habitat ppus. hoc templu eius
 e her sedes eius: nisi forte condit uob
 qui ana nisi sedes sapie e. Qd ergo
 frequent ymo e semp amone cupio
 fies mei obsecro e me: no ambulem
 i carne ne displiceam deo. sed sim
 anna hui sibi: ne dei constitutum min
 a. Resistant q uoy: diabolo e fugiet
 a nobis e ut libe nam ambulem i m
 spu: e i corde sit conuersatio nra. Sic
 dem e corpus qd corrupit aggrauat e ennat e effernat
 am: e terna thabituano sensu mltia
 cogitante depmit ut ad celestia non
 assurgat. Vn e sapia hui mudi stul
 ticia e apud deu: e a maligno q sup
 tur ei e seru e addiat. Porro i corde
 suscipit ma. i corde habitat xpus:
 i corde loquit. pacem i plebem sua.
 et sup suos suos: e eos q conuertitur
 ad cor

Huius redemptori nro
 qui in copiose puenit nos i bi
 dictomb; dulcedinis: sacramento istae
 gaudia ma mltiplias. Celebratio si
 quide paulo in natuitate circumsi
 one apparuit eius. festus hodie nob
 oblationis ipi i dies illuget. hodie
 nris sicut creatori fructu tre sublimis:
 hodie placabilis e deo placens hostia
 unguicis manib; offert i templo. por
 tat a pntib; a semib; expectat. Of
 ferunt ioseph e maria sacrificiu matu
 tium: simeon e ana suscipiunt. Ab hui
 qtuor celebrata pressio e: q p qtuor
 orbis climata solepmb; hodie gaudijs
 ad mediu reuocat. Eia igit festina
 hodie e nosipi pter relectaru qsuandies

solempnitati acturi sumus passionē:
nō tūtilē arbitror modū ipi 12 or
dine diligentiā intueri. Pressur sum
lum & lum candelas hntes i maib' ip
sio ip succensio: nec quolibet igne. sed
qui p'us i emā sacerdotali bndictioē
fuerit consecratus. Adhuc futuri fut in
passione nra nouissimū p'mū & p'um
nouissimū: & atubim' i vno d'm qm
magna ē gl'ā d'nī merito sane b'm &
b'm p'cedim': sic em ob cōmendationē
facine cūctans & sonalis vite missos a
saluatoē discipulos euāgelia sacra tes
tant: Turbit passione si q's solitaria
mcedē curit & nec sibi soli nocet: sed
enā ceteris ē molestus. h'c fut q' scit
gant semetipos. males spm nō hntes.
nec solitari seruae vntate spūs i um
culo p'ans. Jam ues sunt nō ē bonū
hacm esse plā. sic in consp'd d'm va
cū appatē p'hibita. En em ugnat
ociositate ipi quas nemo cōducit: q'
iam conducti fut si ociosi uenti fuerit
quid merent: p'ides quippe sū opib'
mortua ē. Ipa demp opa nra i ser
uōē agenda fut & i de se deo cordis:
ut sint lucerne ardentes i maib' nris.
Alioqu' t'mendū ē ne forte tepidos
nos euomē mapiat: i q' i euāgelio lo
quit' dicens. Ignē ueni mitte i t'ra:
& quid uolo nisi ut ardeat: h'c plane
fuerit & bndicta ē ignis que p' sa
faciuit & misit i mūdū: & au bndi
ct' i emā. sicut sc'ptū ē. In eccl'is
bndite deo d'nō. habet em adu'at'
m' utpote puerfus d'moniarū opm
emulatoz. habet m'q' igne suū & p'c:
igne cōcupiscentie carnalis ignem
iudic' & ambros: que saluatoz i nō
nō accendē sed p'tingue neit i t'ra
demp si q's huc alienū igne d'mno
offerre p'supset sac'fino: enā si p'iem

habent aaron. mozet' i m'itate sua
pono sū h' que de sonali vntē & statim
d'itione de opib' hōmē & seruae sancto
d'm sū: hūilitatis vntē m'p'ā m'p'ā
m'ia ē: ut honōē p'ueniam' iure & m'
modo potes: sed & ipos m'mores sibi n'
ip' p'ponat. Que m'm'ā hūilitatis p'fio
est: & iustit'ie plenitudo. Et qm h'c larem
d'atore diligit deus. & fruct' m'it'at' q'm
d'm ē i spū scō: item q' ut d'm ē i vno
d'm qm magna ē gl'ā d'm. Eantem' d'm
carnem nō u'it: q' m'abilia fecit. In q' b'
oibus si quis forte p'f'ie d'iffilāt & p'f'at
a de virtute i vntate: nonc'it' q'squē
hui' mōi ē i statione nō i p'f'ioē se ē.
vno ues & i r'eg'f'ione: qm i vna vite
nō p'gredi r'egredi ē: cū m'q' ad h'c i
eodem statu p'maneat. p'ore p'f'et' m'
i eo consistit. ut se p'us d'uisse me mem:
ut m'q' arbitrem' nos app'ehendisse: p'
sem' p'tendam' i m'it'ia sed cōuenim'
t'essim' i meli': & i p'f'etio m'm d'm
m'ē obtentib' uigit' p'ponam'.

Vnificatiōe h'c v'g'as h'odie
celebram': que s'dm lege mox
si facta ē: t'nf'actis a n'aturate
d'm p' d'iebus. In lege em sc'ptū erat:
ut mulier q' suscepto semine p'pisset si
lū i mūdā esset i septē diebus: octauo
circūdet puerū. De h'nc abluoem et
p'urificatiōem intentā abstinet' ab m'f'f'ā
templi t'ig'nta t'ō dieb': quib' p'pleto
offerret filū d'nō ad m'incib'. Sed quis
nō adūtat i ipō s'mē h'nc m'io: h'be
ram m'em d'm ab h' p'cepto: p'one em
q' d'at' m'ose mulierē que p'pisset si
lū i mūdā ē. nō t'muit' sup mare
d'm blasphemie armē iurare & i d'm
p'misit suscepto semine: alioqu' nisi par
tū p'ndisset sū semine v'g'ine & que
necessitas erat de suscepto semine p'c

mentione: patet itaq; q lex ista mrem dñi
 no includit: que no suscepto semine filii
 peperit. Sic p dcm fuerit p iheremiam:
 qz nouu facit dñs sup terrā. Quers
 qd nouu i mulier magi arduabit mru.
 Non ab alio vno mru suscipiet. non
 humana lege conpiet hoem: sed intra
 usca mrua & nregna vno claudet:
 in sane & mrua & exente dno mru aliu
 ppham: porta orientalis clausa magi pfe
 uet. pntis ergo no potest mouel am
 eius & dñe & quid mru e opus pmissi
 mone. Cur abstineam ab ingressu teph:
 cui vterq; nesciens vnu templu fuit
 e spud sa. Cur no ingrediar templu:
 que peperit dñm templi. pntis i hoc
 conceptu mru i pti ipm fuit uel
 illiatu uel purificandu: mruu cum
 ples ipa fons puritate sit: & purga
 none face nemt delictoru. Emd i me
 legis purificet mandatoru obseruato:
 que purissima fra su ipd pti imacu
 lato: Vere o bnd virgo vere no habes
 mrua: nec opus tibi e purificaco. Sed
 mru filio tuo opus eat curatio. Esto
 me mulieris mru vna caru: na & filius
 tuus sit e i mru pncoru. Curandi vo
 luit: & mru mltomagis voluit offerri.
 Offer filiu virgo sacra & bndem frim
 ventris tui dno repenta: offer ad nos
 tuu omi reconciliacione hostia scim
 deo placente. Oino acceptabit de p
 oblatione nouu & pncissimā hostiam:
 de qua ipe ait. hic e filius meus dilectus
 i quo m. bñ coplacui. Sed oblatio ista
 fies sals delictu videt: ubi tm sicut
 dno redunt: amb) & illo reportatur
 Veniet qm no i templo offeret: nec
 m) brachia symeome: sed ept) cruce
 tem. m) brachia crucis. Veniet qm
 non redimet alieno. sed redimet alios

sanguine ppo: qz redempcione mru cu
 deus pe pto suo. Illud erit sacrificiu
 respitmu: istud e matutinu. Istud qd
 iouadi: sed illud plen). Istud em tpe
 tpe nat mutatis: illud ia i plenitudine
 etatis. De vtroq; tñ potes accipe quod
 pphā p dñm: oblatu e qz ipe voluit.
 pram & modo oblatu e. no q opus
 habuit: no qz legis edicto fuit: sed
 qz voluit. Voluntate sacrificabo tibi dñe:
 qz voluntate oblatu es p mea salute Et
 m cruce mthilomni oblatu e p mea
 salute no qz iudens pualuit: no qz
 ipe meruit: sed qz voluit. Voluntate
 sacrificabo tibi dñe: qz voluntate obla
 tus es p mea salute: no p tua nau
 tate Sed quid nos fies offerem) aut
 quid retribuem) illi: p oib) q retribuunt
 nobis. Ille p nobis opulit hostiam
 pnciore qua habuit: mruu q pnc
 sior ee no possit. Et nos ergo facia
 mus qd possim) optimu qd hsem)
 offentes illi: qd sum) utiq; nosmet
 ipsi. Ipe serpm optulit: m qd es qui
 te offerre niteris. Eius m tribuat
 ut oblatione mea dignet) maestas
 tanta suscipe. Duo mrua habeo dñe:
 corpus & nam dno. Vtm) h) tibi p
 fere possim i sacrificiu laudis offerre.
 a) Bonidte michi longep) gloriu atq;
 vtili) est: ut tibi magis offerar q
 defenar michi ipd. p d ad mru m
 ma mea conuolat. In te ued exultab)
 spūs meus si tibi veniat offeret. Fru
 tues morturo dno iudens mortuas
 hostias offebat: sed iam vno ego die
 dñs: nolo morte pncus. sed magis
 ut conuertat) & vnat. p d vlt dñe
 morte mea: & no libent) offero illi
 vita mea. h) est em plumbit hostia:
 hostia deo placens: hostia vna. Sed m

oblatione illi dñi tres fuisse legatur:
et i hac quoy tria nichilomin⁹ a
dño legit⁹ regit⁹. fuit i ea oblatio
ioseph sponsus mris dñi: cui⁹ filij pu
nabit⁹: fuit ⁊ ipa virgo mri: ⁊ puer
ihesus qui offerretur. Sit ergo i obla
tione nra constantia virilis: sit totine
na mris: sit consad humilis. Sit ipi
i pposito pferendi anim⁹ viril: sit i
totmena castitas vgnalis: sit i consad
simplicitas ⁊ humilitas puelis

Dorna thalamū

tui spon. ⁊ suscipe regē xp̄m
que virgo concepit. vgo pe
perit: virgo post p̄tu que genuit nō
ruit. ad nos fr̄es ad nos loquit⁹ sp̄s
fr̄is qui sum⁹ spon i sum⁹ specularē:
qui die ac nocte leuam⁹ oculos nros
ad dñm deū nrm: donec miserat⁹ nō
adonem⁹ regit⁹ thalamū nrm: ⁊ susci
pnam⁹ regem xp̄m. Ecce fr̄es xp̄us
i p̄p̄a uenit ⁊ a suis repulsi⁹: non
h̄t ubi caput reclinet. p̄re forib⁹ mris
m̄t mat̄na brachia vagiens: p̄ sp̄m
sem̄ q̄rit hospitio dñi. Adorna tha
lamū tuū spon. Em̄dem⁹ regit⁹ thala
mū m̄m p̄us expellendo q̄ oculos
xp̄i mirando offendit p̄nt: ⁊ sit de
m̄m adonem⁹ ea inferedo i quib⁹ de
bit⁹ ⁊ gaudet. Ecce sūt aut for̄ita
aliquē v̄m: que oculos xp̄i offendere
p̄nt: Cui dicit⁹. Nichil in oculos
eius offendit sunt supbia: q̄ angelū
de celo ⁊ hoem expulit de paradiso: q̄
ē m̄cū ois p̄m. Et ad hortat⁹ nos
sp̄s fr̄is vitæ dicens. Eūd superbus
tra ⁊ cūis. Et alibi. Ois caro fenu.
Eximatu ē fenu: ⁊ flos eius decidit. vi
denn⁹ m̄t qd supbia fecit. Angelū
de celo: ⁊ hoem expulit de paradiso. mei
to h̄ oculos xp̄i offendit q̄ pulcherr

mo opus eius i celo ⁊ i paradiso fedit⁹:
que fecit de angelo diabolu: ⁊ de hoie
m̄p creato ⁊ iusto p̄p̄m. Ecce sicut ē
p̄p̄m p̄mū ⁊ maxmū: sic ē ois m̄
gna ⁊ m̄ v̄iorū. Videndū ē igit⁹ et
solliate considerandū. ut eū mens m̄a ad
tota ple sua excludat: ut thalam⁹ m̄
em̄dat⁹ ⁊ ornatu⁹ p̄m regē q̄ sicut
pulchri suscipiat. Cū tota m̄p ple sua:
septe saluti p̄ncipalib⁹ v̄is. Ecce sūt
her: immo gloria nuda m̄a t̄p̄ia au
rera ventris igitur h̄m̄ia. hec sūt
flic supbie que m̄em sua sequit⁹: que
hospitiū q̄dā p̄ m̄erit⁹ fedit⁹ reddidit.
que nobis cū ip̄o commūo i eis cōf̄m
templo dei ad idolis. Nulla nobis deo
agm̄⁹ gr̄is n̄ eis societis: q̄ ex n̄ra
ueteris hoem ad n̄ra suis gl̄io n̄re
cōf̄sione ⁊ p̄m̄e eucraim⁹. Nichil igit⁹
in nobis ul̄t possit supbia: q̄ de primo
archangelo diabolu. ⁊ de p̄mo hoie fecit
ip̄m ⁊ creatori suo rebelle. Nichil h̄at
i nobis vna gl̄io: qui a die cōf̄sione
m̄e in cruce dñi n̄ra ip̄i xp̄i cōp̄m⁹ th̄
m̄ n̄ ap̄to dicit⁹. n̄q̄s aut̄ absit gl̄
n̄ nisi i cruce dñi n̄ra ip̄i xp̄i ⁊ p̄ que
m̄q̄s m̄dno crucifig⁹ ē. ⁊ ego m̄do.
Gloria n̄q̄ m̄a sit crux xp̄i quā por
tam⁹ ⁊ testimū cōf̄s. p̄ cruce xp̄i
purgate. de quo ap̄t̄at. Gloria n̄ra
her ē testimū cōf̄s m̄e. In q̄ cōf̄s
gl̄io: de domo dei ē deo gr̄is agere
ad quod nos hortat⁹ ap̄t̄us dicit⁹. Cui
gl̄ioat⁹ i dño gl̄ioat⁹: id ē dño de pu
ritate cōf̄s gl̄ioat⁹. s̄o em̄ q̄ s̄p̄m̄ a
mendat⁹ ⁊ r̄t̄a. Ceterū q̄ i se gl̄ioat⁹
qui sibi placet s̄t̄o h̄i placet. Cui i
alio hoie gl̄ioat⁹ aut laude i m̄e ab
ore alie⁹ expectat⁹ ⁊ m̄adem op̄m r̄p̄t
ut oleo p̄p̄us v̄ngit caput suū: n̄q̄
ip̄m sibi dicit⁹. n̄q̄ dicit⁹ h̄o. q̄ p̄m̄

spem suam in hunc. Et in die iudicii cum
 dixerit dñe dñe aperit nobis aur. tunc
 dno nobis: nescio uos. her vana gloria
 filia e supbia: que in quocumq; fuerit tolle
 diem fuit. Rursu p' q'isione nihil
 ulm in nobis habeat iudicia: p' quam
 mors m'unt in orbem terru. Symbolu em
 iudic' hor' asensu un' corrueat et p'p'
 hor' teptant et in aua omidit. her e illa
 q' no magnoe sed p'uos semp torquet:
 duente s'co iob puulu omidit iudicia in
 eo em q' aliq' ulm iudic' m'iozem
 se ondit et cui iudic'. Sit diabol' p'mo
 hor' iudic' p'mo hor' sic e'pau iacob: et
 capn abel. her iudicia puulu omidit: qz
 nisi inferior esset de hono alie' no dolet.
 hor' peste null' morit: nisi q' trena
 hor' appetit: que tota no uenit p'lib'
 Vñ si qua desident illi iudic' q' p'ca
 tus ea nrept: ill' p'tem h'ndo q'nt'
 tute ei resingit. huc puulu omidit
 iudicia: qz du no p't adipsu qd' ali'
 iudic': i' odia iudic' filia cadit. Rur'
 su fies post conuersione m'um na no
 habent in nobis loni: qz dno in euagelio
 gradum ducit ad geseue puteu dnoe
 Qui nascit' su' suo: reus erit iudicio.
 Qui dicit' m'cha h' e' uoce i dignatioe
 p' na emiserit: reus erit coplio: i quo
 tractat' qua pena sit m'landus. Qui
 dixerit fatue hor' e' tale quid fecit a
 verbo aut uerbere uti m' fies despinat'
 tur: reus erit i' h'ne igne nisi respu'
 erit. her e' ma que stultoru oculos ex
 tinguunt et sapientiu oculos no m'p' tur
 bat: dicit' psalmista. Turbat' e' p'ce
 na ocul' me' et de na stulti iob aut.
 Vno stultu m'p'at' uacidia. Ecce du'
 as nas uidem' quaru alia nonuq'
 turbat oculu alia semp extinguit. Al
 tea uenit ex ip'na: alia ex zelo recti

timis. Alia uenit ex uino alia ex in
 tute. De alia que uenit ex uino p' aut
 insensu et nolite p'curare eduas' dicit'.
 Crudeles estote in uicini mites in fratre:
 considerantes uosmetipos ne et uos tep
 tam. De alia q' uenit ex uino aut ap'le
 Sol no occidat sup macula uiam: id
 e' xpus qui e' sol iusticie mentie uestra
 irasente no desent: q' cu ma m'p' h'atur.
 Ita que uenit ex zelo r'itudinis dem'g'
 pus' n'asa m'is erabit' et p' erabit' huc
 p'p'mozu' que melior e' uisu: qz p' i'p'
 nam uita' co'rigit' p'p'm'g'. Sine debet
 tri subesse ro'm ne sit imoderata: sed
 i' uisione p' p'm temp' et modu co
 sidit. h' sapientes m'ediu turbat. h'ap
 uita' stultos omidit: du in r'p'is et m
 cotumelia lingua relaxat. Rursu
 fies p' conuersione m'um m'um'g'
 e' i'p'alam' cordis m'i ne t'p'uaa redi
 ens m'ueat' illa dno que mortem
 opat': que amissione reru t'p'alm' ne
 mt. her e' illa que p'uas cogitaciones
 gn'at m'um'os'u monach' reddidit: q'
 fastidiu parit et tenente aratu ad
 uoce loq' retro respone copellit. Sine
 dolore n'ap' no p't amittit: qd' cu ior
 dinato amoe possedit. hanc n'ap' t'
 t'na que morte opat' e'p'lidam' et
 et m'romittam' ea q' uenit de memo
 ria p'no'u et de p'grinacioe m'ia:
 dnam'q' cu psalm' h'cu m' idolat'
 me' p'longat' e': habituu ad habit'
 tibi' cedat multu m'ola fuit: m'ia
 mea. h' est i'p'na q' uita' opat': de
 qua aut ap'le. Et i' fies semp aut
 gaudeas. her e' illa de qua dno
 ad discipulos dicit. Tristitia uestra
 uiet' in gaudiu. Alia parit morte:
 qz parit in canore. Rursu fies
 post conuersione m'um'g' i'p'alam'

nam ne auaritia que e radix omni ma
loru rediens introcat: nos q ab vni
dei cultura abstrahit: ydoloru culto
res faciat. De qua int recta sic int
apltus ad discipulos suos. nortificante
membra vna q sunt sup terra: fornicat
none inuidia libidine concupiscentia
malitia: & auaritia que e ydoloru serui
tus. Ene auaritia ydelatrie copati. Et
melto. Quia sicut vni deo ydolatru
mitit auferre gl'am ne solus habent
nome deitatis: ita auaritia dei res se
ceptendit: ut solus vsurpet que deus
ompo i vna plurimoru fecit. Vtrq
deo immuta: q negat deo que sunt
dei. Est & auaritia no solu amor co
gregande pecunie aut conseruande:
sed ambicio pharaonis ni mitit homo
hoi posse. her ut veru dicit ead pau
pes q semel p ppo reliquerut sua l.
I tm ueyut: ut cont' me & suo & ppo
sua sim non tm velint sed ead stude
ant subij & conseruis posse. Qui si ab
bas aut por eoru voto no cōsensit:
nascit' obloquit': eos q aut iudos
aut sibi maluculos qui se no quiescit
clamat. her e auaritia que memoria
mādatōru dei turbat. Dicit psalm
Dno Infirma rex meū i testimonia
tua & no in auaritia. Que ydmonis
e mī & que iuda dei discipulu pmit
ad mādatōru dei obliuione. de obli
uione ad ydmonē. de ydmonē tāt
ad laqueū. Vni pō fies p' conuer
sione manū munitam q thalamū cordis
ne gula rediens introcat: q & ada
inocentie ueste: & esau puaunt qmo
gemitū dignitate. h' e illa pestis que
pēs mōs in deserto mgtos hūisens dei
fecit: que copulit eos inuicem cont'
deū & dicit vtrūq mortuū esse. q
egyptio: qn sedebam q sup ollas ar
mū: & comedebam q alled cepe & pepo

nes. her est illa funesta pestis que eos ad
blasphemā duxit. quasi no esset alia
vita post ista: cū dicebat. comedam q
libam' ans em moriem' id est i futuro.
Quasi dicunt her solū hōm qd comedm'
nihil in futuro post. her vita nos habi
tuos speram'. her pestis ad hōm pū
rā pūnat: apltus dicit. Esau uestr et
uener' esus: deus hū & hūc destruet.
her pestis hūc e: qz aut in hōm a
noīrā comedē. aut aliud q licet: aut
plus q nō e facit comedē: & arms nō
mī i concupiscentis mitit' fūc. De qua
nascit' tēpta lericia: sicut de pto ist
dicit'. Sedut p'plus māducat & libē et
surrexerūt hūc tēursū fies post con
uersionē manū munitam q thalamū ca
dis mī. ne luxuria rediens introcat
mar: que pestilētia rediens e peior q
mī fuerit. pūq em sola redit: sed sicut
dno ait i euangho assumit sepe spūs
nesiores se. & mgti habuit ibi: & fuit
nomissima hōis illiq peiora pōib'. h'
e pestis illa que corpus ppi dūmēbrat:
que de membris ppi facit membra diabo
li. pām q adheret alicui p'one ma
libidine explende. vni corpus fit cū illa
p'one: & fit membrū diaboli cū e illa
membrū e. p cōmitionē maloru opm.
h' est illa pestis que igne infernale in
corpus hūmū uacendit: ut uegetū sit
& robustū ad libidine explenda: & q
ignū illi inextingubili materia semp
appont & vires mstrat: ut de suo h'
habeat vni sine fine ardeat. De hīs duo
bus ignibus luxurie & gēhōne: habemus
auctoritate scripture. De igne luxurie ait
dēs adulteratō: q' sibi q' succens q co
quēte. De igne gēhōne ait. pones vni
ut sibi ignis i tpe vlti sui h' est
iudicij: ut vni ardeat sicut sibi ignis
arēsus in conspēra. Dns i vni sicut

conturbabit eos dicens. Discedite a me
 opam iniquitatis. Et deuorabit eos ignis
 extremus infernalis: que accenderit per
 luxurie sedm opa. Sic q' f'ra summa
 ra & sumu studiu h'nc qui i talib' s'c
 sic de talib' euade & fuge r nobis ues
 qui p' gratiam dei euasim' & ueteri q'm
 m' h'ocm q' sum' s'ron sit sumu studiu
 u' & thalamu m'm munire & adornac
 et xpm rege suscipe: sicut p'cepit her
 septima qua reatruim'. Adorna tha
 lamu tuu s'ron. Quid e' adornac' tha
 lamu tuu: uirtus regne: quib' &
 pauimentu' & pietas isti cortinis & flor
 bus tota dom' adornet'. p'm' orna
 tus thalamu nri q' sum' s'ron. su' timor
 qui e' m'ru sapie: id p'm' g'dus per
 que ascendit' ad sapiam de q' timor
 ut scriptura. istud homo q' semp est
 pauidus. Et psal'm aut. Seruite dno i
 timor: et exultate ei cu tremore: ut ti
 mor aufert securitate noxam: & conu
 lano mortifera t'ficia. hic timor g'nat
 humilitate que e' p'notissim' ornatu
 thalamu s'ron: que magis placent xpo
 cu thalamu u'gnetu' i'gredet'. Dicunt
 b'ia maria. Q'ia respexit humilitate mal
 le sue: ecce em' ex hac b'iam me dicit
 oes g'nanoes. h' m'p' humilitas e' orna
 tus templi s'ron. id e' p'm' xpi: de
 quib' ipe dicit. Q'ia p'm' p'p'itu
 qui xpo e' regnu' reloru. Ecce quo
 timor d'ni p'm' g'dus ascensioe & p'
 m' ornatu thalamu s'ron. alio ornatu
 g'nat: humilitate saluet & uolutaria
 paup'rate. Adorna ergo thalamu tuu
 s'ron: timor d'ni. Sedus ornatu thala
 mu s'ron: & sidus grad' ad sapiam est
 pietas. de qua dicit scriptura. asserere

me tue plures deo. Et alibi. Sup' ip
 reposit' sp'us meus: nisi sup' h'uilem
 & quietu: h' m'feret' i se peccatibus
 fratna onca portat: magis eligit
 quelibet ipalia bona p'dere: q' cum
 fratre lite contendit. Que p'fecto pie
 tas no aliud e' u' deu cole: & p' ad
 tu dei deo plari. h' i nobis g'neat
 mansuetudine: optimu' ornatu thala
 mu s'ron: qui filios dei nos facit d'ce
 te dno. Q'ia uirtus q'ia: qui filij dei
 uocabut'. Ecce quo pietas sidus orna
 tus thalamu s'ron. & sidus gradus
 ascensioe aliu ornatu de se g'neat
 mansuetudine: que filios dei efficit.
 Adorna ergo thalamu tuu s'ron pie
 tate. Terciu' ornatu thalamu s'ron. q'd
 t'ia ascensioe e' sua: que hoi sui
 regnatioe pluret: ut saluet homo
 neq' m'ru neq' plus q' debet dese
 p'sumat. Quoru alteru saluet de se
 m'ru p'sume i mala facit p'p'ite:
 alteru saluet se no cognosce facit
 ad quelibet bona opa tarpente. Ad
 hunc suam sp'us s'ruu' imitat' etiam
 i' r'uitus. Si ignoras te pulchra &
 m' mulieres: ubi post uestigia falso
 cu pastoru f'heretoru: & p'isse sedos
 tuos: h' est carnalis corrupcioe.
 her s'na p'bet nobis fiduam uirtu
 oes temptatioes p' uerid' fidem: dicit
 dno i ewangelio. Si potes crede oia
 possibilis s'nt credent: p' dei saluet
 gram & liberu arbitriu. Videmus
 iam quo s'na t'ius ornatu thalamu
 s'ron. & t'ia g'dus ascensioe aliu
 ornatu i nobis g'nat: religiosu vide
 luet luctu. qui consolatioe a dno
 i futuro meret'. h' s'na p'uit i nob
 dolore & luctu regnatioe: ut in
 dendo mala uirtu que patum cu

luctu desiderij patriam a qua pegrinamur: audiamus qd a dno nobis dicit. Bti qui lugent: qm rpi consolabitur. Certus ornatus thalamum sion e fortitudo: que conuenit laborantibz p ueris bonis uisendis. h e q munit thalamum sion: ut no extollat pferis: no frangit aduersis que lingua in partem z bludiente hinc ubi confidit dicit. Dne libera manum meam a labio iniquis: z a lingua dolosa. h e illa que semp de die i diem robustior esuriam z sitim iusticie i thalamum sion accendit: facitq eam audire a dno. Bti q esurunt z sitiunt iusticiam: qm rpi consolabitur. Adorna igitur thalamum sion fortitudo. Certus ornatus thalamum sion e consiliu: quo ho infirmitates suas respicit suu posse z suu no posse iuestigat: z ex sua infirmitate alios considerat. alio patet z miseret: sicut z uult deo sibi misereri: alio dimittit delicta sicut sibi uult dimitti a deo: meretq audire a dno. Bti mordet: qm rpi manum respicietur. Adorna igitur thalamum tuu sion consilio. Sextus ornatus thalamum sion e intellectus: qui mente hinc sup h infirma rapit z oesq corporeis substantiis intellectuali intuitu insiens no corporeis substantiis figit: uolensq ultra progredi z prius accede uidit a dno. Ne appropies huc: no em uidebit me homo z uinet. h e intellectus conuenit hinc qui a deo purgati oculu habet: de quibz dicit. Bti mundo corde: qm rpi dei uidebit. Adorna ergo thalamum tuu sion intellectu. Septimus ornatus thalamum sion e sapientia: q conuenit hinc qui intellectualibz oculis eterna eterna contemplant: quoru coner-

sano i rebus e. qui cupit dissolu z esse cu xpo: i quoru psona dicebat aplos aplos vnie opus e: z moru lucid. ozi dicit. ut xpm magnifice vnie uolo tm. z xpus e pmiu mortis mee. et p pnam. Conuitor aut aut e duobz: deside riu habens dissolu z ee cu xpo multo melius: mane aut in carne necessarium p nos. Ecce quid facit uera sapientia: oes rebelles motu corpore ita subingit: ut nullid ultra pugna i carne sentiat p infirmo subit ut eis xpm euadet epulu libent paut: pbria no audit dnp na no sentit: miseru tunc dimittit z pullu: puenit ad ma maxilla plet z altera: iudicij a dno. Bti pacifica: qm filij dei uolunt. h e ornatus thalamum sion ihs nos adornem i sum sion z rego xpm suscipiam: que uirgo concepit. i go peperit: uirgo p pmiu i drage sion die i templo dei pferant. In lege na q scriptu est ut mulier q suscepto se me peperisset masculu i drage sio die purgata templo ad filio mteret? Deserens hospas seru p pto agnu amicu lu imaculatu: z turtur sue duos pullos colabar. Si aut no habet agnu duos pullos colabe offerret. h aut oia bti mania no ex uacitate: sed ex hualitate implent. Abstinent ab introitu templi i drage sion dieb no nae habes p pto que in oi delatione saluo uirginitatis gille de spu sco concepit. Obtrahit hospas no p pto sicut alie mulies p hualitate: ondens ena in hor q filius dei ihs xpus no solu ueneat lege sed implere et ore srucon grandem q accipiat rnsu no uisum se morte nisi uideret xpm dm: ut eu suscipet que ex pto tabat: z accipit eu i uoluo suas h e m bti sua amplexat e illu: que

appendit tibi dicitur molem t're: q' oia
 implet oia copletit. ut brachia por
 tat dicit. sicut dimitto dno seruu tuu
 s'dm verbu tuu in pace. Cupio dissolu
 e eius aduentu cu quatuor & pphetis
 i inferno expectare: qui int' te & huma
 ni gen' facturi e pace. Et viderut
 oculi mei saluare tuu: filiu tuu que de
 sideram de quo xpsu de spu sco accepi
 lunc ad reuelacione genuu & retenu
 de qua ait ysaie. populo q' ambulat in
 tenebris vidit luce magna: qz cu plen
 tudo genuu intravit tuu ois israhel
 salu' fiet. Audite frs audite qd offert
 mura: quid suscipit simeon vnguentu
 dei deo pau consabilem & coetnu vbu
 i principio: et ut vilitate & coplatore
 nudiam' & nram: illu offert virgo q'
 deus abrahe pmissit dices de fructu
 ventris tui ponat sup sede tua. hic est
 que virgo offert p'ncipiu gaudiu.
 Desideriu ppharu genuu expectatio:
 iudeoru qui eu receperut saluatio: cui
 ne angeloru repno. talis e q' virgo
 offert deo: pmo multo maior ip' lin
 gua aut homi aut angeloru possit
 dire. Et ad sit tantu ac talis quale d'
 q'ntu se ipse nouit. no s'uffert vgnm
 ipm solu offerre: sed hostia qua lex p'
 cepit p' eo optulit. ob huius litatis saluz
 exempli: ut nos docet quo & nos eu
 debeam' offerre duos turtures d' duos
 pullos colube p' eo obulit. Colaba fin
 tres simplex e anal felle caret vstro
 no ledit: i canerms petraiu indifi
 nit. alienos pullos nutrit: iuxta flue
 tu manet. ut vna umbra accipitns
 fugiat: meliora grana eligit. gem
 tu p' annu reddit. gregatim volat.
 alio se defendit. visu recuperat. Et nos

In fine huius libri...
 de...
 de...
 de...

frs cu au aliae steterim' ut dei filiu
 deo offeram'. cu eo & p' eo par tur
 turu castitate corpis & me offeram'
 Et duos pullos colubaru p' annu
 gementes: copuione gemina pro
 desiderio p'ue celestis & de considera
 none me miserie hntes. Colaba fel
 le caret & nos nru curam: que
 peccat' nos facit. p' ostro no ledam':
 sed pausi i vna maxilla aliu p'bea
 m'. In canerms petraiu indifi
 i fide pligaru xpi refugiu hcam'.
 alienos pullos nutrit: de filijs
 diaboli facientes verbo p'dicatoris fi
 lios dei. iuxta flumina maneamus:
 id est iuxta huc mortalitate fluxu
 sedentes umbra accipitns hor e per
 cata q' suu umbra diaboli maloru
 rinas considerates ab eius vngulis
 fugiam'. meliora grana eligamus:
 id est meliores smas i scripturis sac
 gradati uolem' i vnu consensu i bone
 i congregacione sub pastore habetes.
 alio noui & veteris testameti contra
 inimicos dei nos defendam': uel
 duob' p'p'is caluitis dei videlicet
 dei amoc & p'p'm. Visu recuperam'.
 de bono nationis ad bonu semp' ten
 dentes cont' planois. frs huius talia
 nos oportet esse ad corpus p'p'isti
 consensim': ad consuetud' maducan
 tes sacrificium: ad uobis idem corp'
 i salute corpis & me purigim'. ta
 les em' nos oportet ee ad sacrum
 sacramentu de manib' nris accipit:
 scientes ip' qui corpus xpi i digne
 accipit & sanguine ei' i digne bibit
 iudiciu sibi maducat & bibit. Veru
 qz nro tuent' talis q' i se h' oia
 h' & diligit illu q' bonu h' qd i se

no h[ab]et: & in illo h[ab]et q[uo]d in se no[n] videt.
Sed q[ui] em[er]it credi debem[us]. q[uo]d soli sacerdoti
sup[er]d[omi]ne virtutes sint necessarie: quasi
solus conferet & sacrificet corpus xpi
non solus sacrificat no[n] solus consecrat
sed totu[m] conventu[m] fidelu[m] qui assistit cu[m]
illo consecrat: no[n] illo sacrificat. q[uo]d sola
legit[im]iter facit legit[im]iter facit. Do-
m[in]u[m]: sed alius virg[ini]s alius ligna ali-
ter habet & recta reportat. Debent itaq[ue]
assuetos hab[ere] de suo sicut & sacerdotes
fidem firmam: orone pura: deuotione
p[er]nam. Sciend[um] q[uo]d in forma fide ne-
mo assistentiu[m] esse debet. Ecceas neq[ue] vir-
tutes q[ui] sup[er]d[omi]ni & si o[mn]es habet:
Diligunt illu[m] q[uo]d h[ab]et q[uo]d in se no[n] inuenit:
et in illo h[ab]et q[uo]d in se no[n] videt. Sicut
petrus in ioh[ann]e v[er]ginitatis m[er]itu[m]: sic
ioh[ann]es in petro m[er]itu[m] h[ab]et p[ri]mu[m]. Sicut
dicit q[uo]d corpus xpi que[m] maria hodie
p[re]sentat in templo que[m] symeon in ul-
nis suis suscepit in debem[us]. Digni-
tate reuerentia & fructu. Dignitate:
ut eu[m] dei filiu[m]. deu[m] de deo omnipotente
creatore am[er]it. iudice viuoru[m] & mor-
tuoru[m] credim[us]. Dignitate: ut creda-
m[us] nos statim. p[er]p[et]uo de corpore exierit
m[us] ab eo sicut a iudice p[re]cepturus
sicut gessim[us]. sive bonu[m] sive malu[m].
Ille na[m]q[ue] que[m] maria in templo p[re]sentat
tante[m] que[m] symeon suscepit. que[m] in
manib[us] consecratis an[te] deu[m] lenamus
benedicim[us] manducam[us]. valis porri-
gim[us] manducandu[m]: ille famulatu[m] m[us]
iudex est noster. Cauem[us] ergo ab
eo separari p[er] iudiciu[m] p[er] morte[m]: cui
ita sum[us] familiares in vita. Dignim[us]
et itaq[ue] in corde cu[m] eu[m] fructum. Di-
cam[us] ad eu[m] consecr[ati]o[n]e[m]. Dne ad te ve-
nem[us] post morte[m] an[te] tuu[m] t[er]ribil[em]
iudiciu[m] assistim[us]. q[uo]d nobis ita fa-

miliaris esse dignatus in vita q[uo]d a nob[is]
trahis consp[er]ans manducatis: noli no-
bis alien[us] esse in morte: sed p[ro] nob[is]
in die mala. Confidim[us] deo q[uo]d nos
nos tunc p[er]sequunt[ur] & destruc[er]e fortitudin[em]
illoru[m] in virtute tua: q[uo]d no[n] est q[uo]d pugnet
p[ro] nob[is]. nisi tu deus & familiaris m[us]
her[editas] dignitas qua[m] ei debem[us]. Deo
ei reuerentia: inestigne saluet nos metip-
sos & si inuenim[us] cor pollutu[m] sedis
cognitio[n]ib[us] a mala voluntate ab eis
rotatu[m] ut ab igne & nos & alios acci-
pim[us]. Igis em[er]it consumes e[st]: ad quem
in dignu[m] no[n] det accedi & ne m[er]itu[m] con-
sumat: & in repleto sensu tradat. Exi-
it ergo extra castra sicut moyses p[er]
cepit. qui nocturno pollutu[m] e[st] sopno: q[uo]d
e[st] qui p[er] negligentia[m] istu[m] obscure vite
que tota ut sopno p[er]tinet p[er]uenit usq[ue]
ad pollutas cogitatio[n]es. Exeat ergo
extra castra hoc e[st] d[omi]n[u]m in h[ab]itu statu est
iudicet se indignu[m] p[er]tinetate fidelu[m] co-
municand[um] har[um] sacro corpore: sicut
uestimenta sua p[er] suam confessione[m] &
post solis ortu[m] hoc e[st] p[er] septimo me-
alore & ardore in mortuu[m] let[er]e re-
deat: & in alijs fidelib[us] co[n]uertit. h[ab]et
reuerentia qua[m] debem[us] corpus xpi p[er]p[et]uo:
que[m] virgo maria hodierna die in
templo p[re]sentat: que[m] symeon leuauit
in brachijs recepit. Debem[us] etiam
fructu[m] sue: intellige saluet q[uo]d firm[us]
uapim[us] si cu[m] digne comedim[us]. Au-
dite h[ec] s[er]u[us]: no[n] me sed n[ost]ru[m] d[omi]n[u]m.
Calix benedictio[n]is an[te] benedictio[n]e[m] & no[n] in
co[n]uincio sanguis xpi e[st]. Calix id e[st]
co[n]uincio alius: sicut nos h[ab]et qu[od]da[m]
co[n]uincio in xpo. Et panis que[m] frangim[us]
no[n]e p[ro]cipiano corpus e[st] d[omi]n[u]m: de se
dicat panis que[m] frangim[us] suauitate

unū corp⁹ sub p̄p̄o capite: qm̄ sic vñ
 panis ex nat̄is gr̄ano consistit: q̄ post
 ea ī corp⁹ xp̄i & p̄ fidem & p̄ sancta
 vba que p̄p̄us suos docuit cōuertit: s̄
 dū p̄p̄antes hoc corp⁹ ī unitate s̄
 dei sp̄i & caritatis vñ corp⁹ ad p̄p̄us
 sūt: ad xp̄m statim p̄ morte venturi:
 & n̄ p̄p̄o sicut ad capite suo s̄ fine
 regnaturi. Ecce virgo concepit virgo
 peperit: virgo ī templo hodierna die
 p̄ntat. Qui ad p̄e & sp̄u s̄c̄o vivit:
 p̄ oīa s̄c̄la s̄c̄lorū amen.

Ubi vlt̄ ī pace

Dimitti cōnect̄ esse symeon: qui
 audiens str̄ia m̄p̄t̄: ut q̄ horren
 dū q̄ h̄c̄e sit: m̄de ī manū d̄m̄ int̄
 tu m̄te p̄st̄et̄: s̄c̄i cuius iherusale
 habens cōuersationē ī celis. Sū n̄str̄
 ne nulle v̄medo pereat: s̄c̄i m̄ora
 tus ne de iusticia sua tenē p̄sumat.
 Expectet̄ xp̄m q̄ ē cōsolatio fidei:
 nō q̄rat̄ an vesp̄m d̄curat̄: n̄c̄at̄
 ī templū: p̄ntet̄ ex p̄la s̄c̄i p̄e
 reū n̄cipiat ī manū v̄ba dei id
 ē cōpleat̄ op̄ib⁹: gestet̄ p̄uerū ī v̄
 ms: amplectat̄ eū ad h̄nc̄us fidei
 sp̄i & caritatis. Cōuidet̄ de p̄p̄us
 v̄p̄to xp̄i cōsocio: n̄cipiat̄ ī d̄s̄met̄
 mori s̄c̄o & v̄uic̄ deo. Tūc̄ t̄ndē d̄m̄t̄
 t̄ ī pace: ut nō vident̄ morte: qui
 morte p̄didit & vita t̄uenit.

Signa m̄p̄t̄

cōsolatio ē s̄c̄o mei ī v̄bo illo
 d̄m̄: qui ex deo ē verbū dei audit. p̄p̄e
 rea em̄ vos libent̄ auditis: q̄ ex deo
 estis. p̄et̄ ignoro q̄ ī alio loco d̄c̄at̄
 scriptura. Ex ip̄o & p̄ ip̄m & ī ip̄o s̄c̄o
 or̄. Sed multo alit̄ s̄c̄i ex eo q̄ s̄c̄m
 b̄t̄ v̄b̄o. c̄uagelū nō ex volūate ar̄.

mo nati sūt: s̄c̄d̄ ex deo. vñ & t̄nom
 eo ab eodem v̄b̄o ī epl̄a sua s̄c̄p̄t̄
 Ois q̄ n̄c̄q̄ ē ex deo nō peccat̄:
 s̄c̄d̄ gr̄atio celest̄is cōseruat̄ illū.
 Non peccat̄ m̄p̄t̄ id est p̄ p̄m̄ nō
 manet ī p̄c̄o: q̄ cōseruat̄ illū vñ
 q̄ ut p̄re nō possit. en̄ q̄ s̄c̄i nō
 p̄t̄ celest̄is gr̄ano. Sine nō peccat̄
 id est t̄ndem ē ac si nō peccet̄: p̄
 eo s̄c̄i q̄ nō īputat̄ ei p̄m̄: gr̄a
 tio em̄ celest̄is en̄ ī h̄c̄ p̄e cōser
 uat̄ illū. Sed gr̄atione ista quis
 enarrabit. Ois p̄t̄ d̄c̄e ego de cl̄as
 s̄c̄i ego de p̄destinatis ad vitā: ego
 de m̄o s̄c̄iorū: Ois m̄p̄t̄: verba
 manet̄ m̄m̄ū s̄c̄p̄t̄um nescit̄ homo
 si sit dign⁹ am̄e an odio. Certitudi
 ne utiq̄ nō h̄c̄ m̄: s̄c̄d̄ sp̄i fidua
 a cōsolat̄ nos: ne dubitate h̄m̄
 anxietate penit̄ cruciem̄. p̄p̄t̄ h̄o
 data sūt signa quedā & id̄c̄a ma
 nifesta salutis: ut id̄dubitable sit
 eū esse de m̄o cl̄arū: ī quo en̄ sig
 na p̄m̄s̄erūt. p̄p̄t̄ h̄o m̄p̄t̄ quos p̄
 s̄c̄uut̄ deus & p̄destināt̄ cōformes
 fici p̄magm̄ s̄c̄i s̄c̄i: ut q̄b̄ c̄itū
 d̄m̄ negat̄ causa sollicitudinis: uel
 fidua p̄st̄et̄ gr̄a cōsolatione. h̄o em̄
 ē vñ semp̄ sollicit̄ ī timōe & tremo
 re h̄ndem̄: nec ē sub pot̄e manu
 dei: qm̄ q̄les sum⁹ nosse possim⁹
 uel ex p̄te: quales aut̄ futur⁹ sum⁹
 id̄ nosse penit̄ nobis īpossibile. Itaq̄
 qui s̄c̄i vident̄ ne cadat̄: & t̄ca for
 ma q̄ saluo iudicū est. & m̄gn̄m̄
 p̄destinatio. p̄s̄c̄et̄ atq̄ p̄s̄c̄iat̄.
 Porro n̄c̄ en̄ que fidua p̄st̄et̄ et
 materiam sp̄i vñ id̄ m̄p̄m̄ est.
 De quo m̄c̄ rep̄m̄t̄ loq̄: qui ex deo ē.

verba dei audit. sed multos enim sic
interdum audientes inuenies. ac si
nichil ad eos pertineat que dicuntur.
non intire cor suum. nos diserte mo-
res suos. non cogitare ne forte quod
audiunt. deum sit. propter eos. magis aut
si forte sermo dei unus est effectus qui
suo est non eius qui loquitur. arbitrio
fertur quoadque valuerit. si magis mani-
feste aduersus vicia illa pressit quibus
se se illi sentit obligatos dissilant.
et auertunt oculos cordis. aut aliqua-
libet aduentione pallent vicia. et se-
ducunt miseri seipos. In his ergo
saluis signa non video. magis aut
vereror ne forte propterea non audiunt
verbum dei. quia non sunt ipsi ex deo.
In vobis fratres gratias deo. Vere inuenio
aures audiendi. nimirum non in eme-
datione vestra sed in mora apparent fructus
verbi. Sed etiam in loquendum
fateor. non magis ego sermo feruorem
studii vidi. Etiam quanto habundantius
superitis. tanto amplius replet ubera
vostri spiritus sancti. tanto copiosius datur.
quod promittit vobis. quanto acius quod promittitur
hauritis. Propterea sepius loquar
vobis. etiam propter consuetudinem orationis
meae. scio enim quod dicitur. si quid super
cognoueris tunc redies reddidit. In
cuius huiusmodi fructus hodie celebrantur. cuius
nomen in vniuersa etiam celebre satis
habetur. Iam vero dico vobis licet. quia
plurimum in hoc nomine copiosior in ipsis.
et commouet in me spiritus meus super
pauca munerum ad paruum illud. ubi
nec mens est nec mensura nec pondus.
Etiam diu enim in pondus et mensuram et
modum. vniuersa corporis et aere bona
reapio. Etiam mercenarium in domo

patris habundat. panibus. ego autem sic
fame pereor. Sed de corporali cibo ad adu-
erbum est. et pertinet usque ad me. In silo
re vultus tui vesicis pane tuo. Sed et
ad laborantes panis datur in in pondus.
potus in mensuram. pulmen in modum. Et
de corporali quidem sic. Sed vero de spirituali.
Vbi quis iustus comedit suspirio atque vna
in suspirio et flauo vel fragmentum
exiguu mercari de celesti idcirco. etiam
tunc intellectus etiam de meritis que cadunt
de mensura dno. O istam civitas regis
magnum qui ex adipis frumeti faciat te.
et quod flumens in petus letificat. in te
nec pondus vniuersi nec mensura. sed in
aetas est et affluentia summa. Sed nec
habes numerum. quippe cuius propterea est
indignus. Ego vero qui totus sum in vniuersi
tudine et modo. qui neminem ad vnum illud
qua regno. Etiam sanctorum apparente
gloria tua dno. qui meliorabor ab ubera
te domus tue. et torrete voluptatis tue
qui panibus me. sunt enim in exigua
sunt silladia sillanna super terram. ut in
glorie quidem possim saluum meum. Sic
omne sic interdum est fructus. mei quia omnia modo
dantur. in pondus et modo et mensura. sed
veniet dies qui super omnia restatura quam
de nullo quidem legimus. qui sapientia illa
non est modo. Et in alio loco apud eundem
prophetam. De rationes in dextera tua usque
qui in fine. Audi etiam apud prophetam pon-
dus in pondus. Super modum magis et in
sublimitate etiam pondus glorie. Audi
pondus etiam. sed attende quod promittit
rit super modum. Sic et propter audio
mensuram in mensura promittentem. etiam
num magis confertur. cogitatur et super
effluentem. Sed qui veniet ista. profecto in
fructus septuagesimo. quod est tempus copiosius

mē. Sic em legitur q captiu a bali
 lomys filij isrl termino accepit an
 noru septuaginta: quib' iis factis re
 dierut i sua: ad instauratu e tēpla
 & ciuitas reedificata. Atuo captiu
 tus mī frēs qn fmet: que tot āms
 ab mao nūq mudi ptendit: Cū libe
 rāim' a seruitute ista: Cū restaura
 bit' istm ciuitas sra: Utq' cōpleta
 hac lēp que ex denario & septenario cō
 stat: ppter dēre maduta que accepim':
 & septē impedimēta quib' a madator
 obediētia retardam'. Pmū e impedi
 mentū mīm & occupatio grauis ipā
 e necessitas hui' miserū corpis: quod
 dū mō sopnū mō obū. modo nestem
 retēp sūā qrit: hant dubm quā fre
 quem' impediat nos ab exercitio spiri
 talī. Sed loco impedūt uicia cordior
 ut e leuitus suspitio ipmēne utq'
 iudic moty. hūdis appetit' & sūā: que
 rōdic expm' i nobis. Tertū e qritū
 impedimētū ampe pspitūe hui' scilicet
 & adūitate. Sicut em corp' qd' mō
 pit' aggrauat mām: sic dēpm' & hie
 na thabitatio sensu mītra cogitante
 vndiq' ergo caue tūq' a laqueo tēpta
 nomis: & qe mma iusticie a dextis &
 a sinistris. Qritū impedimētū q' uisū
 mūd & pūlosissimū: ignorātia ista
 e. In mltis em oīs mērtū habem' qd'
 agē debeam': ita ut qd' oīem' sicut
 oportet nesciam'. Septid impedimētū
 e aduersari' m': q' tūq' leo rugiens
 m' ruit: quereb' que deuoret. Utq' m
 nā i sep' tbulacionib' istis libere mū:
 ut uel m septā nō tanget nos malū:
 nec apprehendet nos pūctū i fūlis frib'.
 Ut nā soli pugnaret nos maligni spūs
 nō suggestioib' suis: & mīhil nocerent

hōm' pūctosā exemplis p'suasionib'
 q'ortuans. sermōnib' adulationis ut de
 tractōis. atq' alijs mille modis. Videt'
 nāq' q' nām sit ut aduersus h' septē
 pūctā quib' impedim': septiformis sū
 spūs auxilio subleuem'. p hūc emm
 septem quib' ab obseruātia decalogi
 retardam': i luctu p'me. hē p'mē uigil'
 vñ & retinet' interū illā solepne: et
 hūc mē mīstressions hystoria mīscabit
 ab exordio rēset'
 Remisit dñs
 sopore m adam: misit & nōp'm
 facty & m mūd sedō nām: sed e dis
 tancia forte nō pua. Ille em sopo
 ratus uidet' pte excessu cōtemplacōis:
 & p' misericōis affm: ut i illū sopo
 rem misit uelitas i hūc ciuitas: ad
 utraq' sū dñs. Aut em iohes euāge
 lista. deus caritas e. Et ipē dñs. Ego
 sū uia ueritas & uita. Sane soporem
 p'pī solus caritatis fuisse nemo dubi
 tat: uel noīeten' xpian'. Siquide
 accubuit ut leo non uicty plane sed
 victor: p'tate p'ā ponēs mām. sopnū
 mortis expriens p'ā uolūtate. Cete
 rū qualis & ille sopor fuisse dñedus
 est ut ardeudus: que misit dñs m
 adam. i quo sū sensu oīs dolōis m
 muliere edificanda costa sublata e
 de latere dormietis: mīq' quidem
 nō mī indimutabilis ueritatis itū
 tu: & abyssū diuine sapie. corpore
 is epredens sensib' ordormisse ui
 det': qd' ex uerbis uel maxie roma
 pt' rediens m mūd' indicat q' abysset:
 dū tamq' ebrius de cella uinā uē
 mens & eructuās illud magmū sa
 c'mentū: qd' tanto p' m xpo & oīa
 ap'us cōmendauit. h' mīc ut os ex

offibus meis: et propterea relinquet homo primum
et matrem et adheret uxori sue: et erunt
duo in carne una. An tibi penitus obdor
nasse videtur qui in hunc vocem exaltatus
erupit: et non magis dicit potuisse
ego dormio et cor meum vigilat: vix
id quidem in prudens dixerit si cum
forte aliter visum fuerit: magis si quod aliud
in seculo primum patiens inuenit: prout
enim rationem arbitror fuisse sopore a vobis
silem soporibus et quibus nec contemplationis
expressus nec miserationis affinis. sed in
mutatis affinis inmittit: quos nec ueritas
nec animus sed unitas parit. Graue
siquidem iugum super filios adam: sed nunc
iam super filios eius: et id non graue miseris:
quibus et vniuersi labor est quibus et quod pau
ca videntur aduertit: sentit penitus nemo.
ipse quoque sensibilitatis visus inuenit
oneri: adeo ut nequeat sustineri: nisi
alterna resque foueamur. Quod nisi la
bor et dolor et afflictio spiritus ex omnibus
que sub sole sunt: quoniam et illud ei gravissimum
est: quo potissimum delat: vegetatio
soluta et sensifrago carnis. summum
quod sit ei dulce consocium tristi ducor
cum manifestat: et dicit vix tandem auelli
potest: ad corruptionem ipsam corpus penitus
incollebilis est vegetanti. Sane non
simpliter corpus. sed corpus quod roridum
potest aggravat animam: ut inuicem ab
hoc gravamine primum prout non eis ex
titerit: donec corpus adhuc gerat dor
ruptum. summum in libertate posuit
cum deus et ut in summa et infima ver
sans et in illa excedit in difficultate
te: et ad hoc in illecebra a naturate
descendit. Illa penetrans naturali vicia
nature et puritate mentis: hinc auctori
divinitas presidens. Denique adducta

super aialia ad adam ut videtur quod dicitur
enim: non ipse aliquid curiositate ductus est ut
illa videtur. prout sic in nobis libera macula
sed undique ei libertas est. Sic enim et nobis
summo visio quodam captiva tenetur: et a
summo indigna repellitur: ut necesse ad hunc
in dolore possit auelli: nec ad illa in
magno gemitu vel raro queat admitti
hinc neque vni facit quod querit: nam
ut clamare nate sit. Infelix ego homo:
quis me liberabit de corpore mortis hinc
vni prout comedit suspensus: et regnum
releuatum vni patitur: et violenti rapunt
illud. sensu hominum tu et illud vni
et hinc tenenda diuisio est: sicut et adam
soporatus est in contemplatione. et aialia
nomen ipso ratione distinet. Sic inuicem
sic inuicem et abraham in sacrificio quidem
non aialia voluit sed aialia legitur
diuisisse: et martha erga multa dicitur
cum vni sit necessarium. necessarium pla
ne vni et magis necessarium quoniam par
tibus optimum quod non auferet. Cessabit di
uisio cum venerit plenitudo: et est totum
unitatis sic ipsum prout prout
Interdum spiritus super non modo vni sed
enim multiplex est: mixtura quod in vni
te solidans. sed sub iudicio exteriora di
tingues. vni tibi in puritate calida
commendat: quoniam multitudinis aialia
erat cor vni et anima vna ne voluit
scinderet: diuiserat aut singulis prout
cuius opus erat. ut aialia seruet. Sic
igitur ena in nobis hinc unitas non
vni: vni sunt corda diligendo vni:
adherendo vni: et ipsum vni seruando
Sic inuicem exterior ipse diuisio et ena
dit prout prout et scandalo non in
rit: dicit videtur et si ipse corpus tollent
na ipse quoque in tremis agendis summa

et dicitur in dicitur dona sunt gratia: nec
membra omnia actu eundem videntur habere:
vntas tu interior & vnamntas ipam
quozq; mltipliciter colligat. & rstrm
git raltatio glutino & vnculo pans

Odre dicitur

sum id adage sine tempus
ignem: tempus muliere
epiane. non nobis e sm

gularis h' obseruatio: vna omni e q'cuq;
in eandem fidei conuenit vntate. Quid
in d'vntate fit xpi ienunm oib' xpi
ans: et d' in caput suu mebra scipi
tur: Si bona suscepim' ab h' capite:
mala aut que no suscepim'. Anres
pue mltipliciter volum' & r'curare totu
d'io: Si ita e: indignos nos capite
h' p'p'riat' p'bam'. Omne em
q' p'p'riat' ille: p' nobis e: em si in
ope salutis nre ei collaborad p'get:
in quo demerpe' r'adutores nos est
ben' illi: p'no est magno si rennet
ad xpo qui scilicet e ad mensa p'us
in xpo. non e magno si r'opatu'
mebra capiti: ad quo e gl'osificand'
e. scilicet mebra qd' h'ur qd' h'ur ad
heserit p' oia capiti: & sequit' illud
quocunq; ierit. Al'ioq' si forte abscm
di separi q' contingit: p'net' statim
nre e spu vite. Et m'cuq; em capiti
portio no r'ohet' v'v' ei iam sensus
aut vita. p'et sane decerit q' expositi
tam occupet: ut ne tuc siquid' sit
absq; capite. Germiabit rursu' indu
m'antudis: venenatu caput iteru
pullulabit. Illud mag' caput: qd' i eo
contineat an mulier forno mater

calesia. Dico aut' qm' p'eam regnat'
e in spem vite: que natura filii nre
m' carnalis edideat. Videbit ergo
iam si fuerit q' reuelatos h' oculos or
dis & spiritalit' itueat: horrendu' oio
monstru' corpus h'is: caput aut' de
mone h'is. p'no solid' aut'. sed erunt
ena' in dubio nouissima h'is illi' p'cio
za p'orbis: tu v'p'ereu id caput' id
p'us fuerit aputaru. no absq; septem
negorib' reuertat'. Et no solo r'ant'
tremesant auditu: Tollens membru'
xpi: fana mebra demomoru'. Absa
sus a corpe saluatois: p'p'riat' m'p'r
incorporabor. Sic paul' a nobis semp
exeranda ipa r'ommutuo fies. m'ltip
oio adheret tibi & caput bonu' e o ca
put gl'osu' & h'nd'm in s'cl'a: in quo
& angeli p'sp'ite r'om'p'serit'. Sequar te
quocunq; ieris. Si m'ficio p' igne no
euellat' a te: nec timebo mala qm'
tu metu' e. Tu dolores meos portas
& p' me doles: tu p'us m'fio p' angus
tu passiois forame. ut laud' p'beas
sequentib' mebris ingressu'. Et no
sepabit a m'itate xpi: ipa em est
p' qua' omne corpus p' nexas & m'
tuas crescat. hoc glutinu' bonu' aut'
memit' r'aras: h' p' qua' bonu' et
iocudu' habitare fies i v'm. h' v'
guentiu' qd' descendit a capite i bar
bam: descendit ena' i oram uestime
ti: ut ne m'ima quide' fimbria care
at v'ntioe. In capite siquid' p'lemtu
do gratia: de qua accepim' oes in
capite v'ntu' m'ficiois: in capite
m'ntu' p'ietatis d'vine e i ca
p'ite affluencia tota spiritalis v'
guenti. sicut sc'ptu' est. V'xit te

20

Deus deus tui oleo leticie: p̄ p̄cipib⁹
tuis. Ip̄m tñ q̄ tam copiosa p̄ unce
rat caput: manū unge nō veret.
Calumpnant⁹ quidē discipuli: sed r̄ndz
p̄ en veritas. q̄ bonū op⁹ sit opata de
mag⁹ & nobis hodie qd̄ papu i ewāge
lio. Tu inquit nū ieiunaueris: unge ca
put tuū n̄m dignatio. Sp̄s dñi
sup̄ eū eo q̄ unxit eū: & nichilomin⁹
tū ewāgelizās paup̄ib⁹ aut. Unge ca
put tuū complacet sibi p̄ in filio: et
dū nos sonat i cetero. descendit sp̄s
i colubā. putatis fr̄es. q̄ xp̄i baptismo
crisma defuit: ammet dñi sp̄s sup̄
ip̄m: & unctō ab eo q̄s dūbet: hic
est filius me⁹ dilect⁹: in quo nichil
bñ complacm. h̄ plane spiritalis un
guētū fragrantia ē. Unxit p̄ filia
p̄ p̄cipib⁹ suis: i quo p̄ ceteris
singularit̄ complacet sibi. patet em̄
diligat filio: affat unqz dūno. et
mcepto oī creature. Unxit m̄ p̄
p̄cipib⁹ suis: accumulās sup̄ eū un
versa misera benignitatis mansueti
dinis suauitatis: habundantiā replens
eū viscerib⁹ m̄e & misericordiē. Unctō
deniqz misit ad nos quē nobis exhi
buit plenū gr̄e & pietatis. Sic a pa
tre unctū ē caput m̄m: nichilomin⁹
postulat a nobis ungi. Eū ieiuna
ueris mag⁹. unge caput tuū In ve
aqua potit a riuulo fons id̄ficēs.
potit sñ dubio: aut certe repetit ma
gis. Ad fonte em̄ un̄ exiit flumina
reuertit⁹: ut iterū fluant. p̄o nō
ut unqz h̄ns qd̄ dedit repetit x̄p̄:
sed ne tibi perent quiddā ad eū re
ferre volueris. Siquidē etiā flumē
aqua si sic repetit & ip̄a cōputrefcit:

& inundatione sua sup̄ueniēs repellat.
Sic plane sic gratia cessat: decessus
ubi recessus nō fuerit: nec nō nichil
auget: ingratis: sed qd̄ accipit ei ver
tit̄ i p̄m̄o. Fidelis aut̄ i modis.
tenet⁹ signū m̄m̄ amplior. Unge
ergo caput tuū residens i eū qui
sup̄ te ē quiddā in te ē deuotiōis: qd̄
quid deuotiōis quiddā affectiōis. Unge
caput tuū: ut si qua i te ē gr̄a
referat⁹ ad ip̄m: nec tuā q̄mo gl̄a
sed ip̄i. Unxit em̄ xp̄m: qui bonis
eius odor ē in oī loco. memēto sane
aduersus ypocritas h̄c p̄cessisse s̄mo
nē. nolite fieri sicut ypocrite t̄stes:
p̄on oīmodā nobis t̄stia m̄d̄p̄i:
sed que i facie ē corā hōib⁹. Alligat
cor sapientis ubi t̄stia: & p̄uulū
quorū discipulos conestasse nō piget
p̄ eo q̄ conipati sūt ad salutē. p̄o
ē talis t̄stia ypocritarū: nō ē i cor
de sed in facie ē. Extimnat em̄ fac
es suas. sicut p̄ inde q̄ nō d̄p̄et
nolite esse sicut ypocrite tristes: sed
nolite fieri s̄o ē fingi. Sic quippe
v̄lgo dicit. Triste s̄ facit a magni
fiat se: & qui te b̄sp̄at i errore te
inducit: & s̄tia que silātonis sūt
nō veritatis. Tu aut̄ ad ieiunau
eris unge caput tuū: & facie tuam
laua. Extimnat illi facie: tuam
lauaē uberi. Est fa aut̄ facies: que
i facie ē conuersario. h̄c fidelis x̄p̄i
seru⁹ lauat⁹ qd̄ offenditū. p̄beat
intuēt⁹: ypocrita magis extimnat:
dū singularia magis & iustitā secta
tur. Sed nec caput ungit: aut̄ af
fectio elongat⁹ u xp̄o: & v̄m̄s suauitatis

delat. Ungit poaq semetipm: ut
 spe fragrantia optime respargati.
 Aut certe q manifestu e no esse caput
 pparte ppm. nec suu tu qualecuq
 apud vngit pt: cui mens no pue
 testimo consue. sed adulationibz de
 mulat. Date nobis apud fatie vngies
 de oleo vto. Em hoc: etia i vasis suis
 oleu no hnt. Sed no e pudentid hnt
 mod oleu dare. Et em sibi fieri no
 lut qm npi fuerit alijs. Audi vero
 pham: cui mra z omnia supie sue
 reuelant. Deus. Oleu mqt patus no
 impugnet caput meu. Emit oleum
 qnd pparte: sicut dno ait. Alme dico
 vobis: receperit mredem sua. Exim
 nat em faces suas: ut appareat ieu
 nates. Vides q hinc sermone ppor
 tus z singularitatis notat: z arguit
 vanitatis. Vide etia q pauca z cora
 do suadet bona. z cora hoibz pvide
 vngit caput tuu: z face tua lava h e
 Sic te irreprensibile foris exphbe ut
 ut diuina tibi consiliae. Inim: z an
 oculos huanos no pua qras glam.
 sed auctoris pt tu z alio mo lota
 faces consua pura: et vntu caput
 intelligi mens deuota. Et si d phas:
 aduersus duplex vntu qd maxime
 solet appeti ieiunates. h duo verba
 abluoio z unctiois dnt vident. Aliq
 em ieiunat studio vanitatis: z hnt
 dicit. sinem tuu lava. Aliq ieiunat
 cu ipacena z immo: z hnt opus
 e. ut caput vngat. Est aut caput
 istud mens interior: que tu vngit
 i ieiunio. cu spualit delat in eo.
 An uo tibi nouu videt: ut dicunt
 caput vngi i ieiunio i ego plus dico:
 ena impugnat: s2 uq no legisti

qd scriptu e. ut aliat eos i fame:
 Est ergo ieiuniu corpus capitis im
 no: z curmo iedra refectio corpus.
 Quid m dixerit unctioe q z modet
 vulneribz: z exasperatus consuetas
 leuit. Emit nqt pparta oleu ieu
 mo suo oleu patus: ego meo interi
 no vendo ieiuniu. z ipm m oleu e
 quo vngit. Vngit caput tuu: ne qd
 forte murmurat aut ipane subeat.
 so solum aut. sed z gloriare i tbulaco:
 sicut ait aplos. Gloriat m q sed ab
 si studio unitatis: ut sit ena faces
 mada. ab oleo patus

Conuertim ad me i toto cor
 De vto. i ieiunio z flatu
 z plactu: z scindit corda
 vna et no uestimenta vna: aut domini
 omps. Quid sibi vult dilassim: q
 ppart dno ut conuertam ad eum:
 Vbiq em e z oia replet: z nichilo
 minus implectit vniusa. Quo me vto:
 ut conuertar ad te domine deus mei.
 Si ascendio in celu tu illu es. si des
 cendero ad infernu iades. Quid tu cubat
 in quo conuertar ad te. sup an infra:
 ad dextera an ad dexte sinistra. Con
 siliu quid e frs mei: secretu e qd
 solid aedat amicus. apsterud regni
 dei e aplos reuelat manere: na tuis
 nichil dnt absq pabola. nisi conuer
 si fueritis mqt z effinam sut pmlq
 iste: no mibis i regnu celoru ag
 nosto plane quo velit ut conuertam
 ad pmlu conueru me e: ut disam
 ab ipd qz mnt e z hndis corde. Ad
 hoc siquide pmlq dat e nobis. Sine
 idest magn9 s sed m ciuitate dnt: cui
 z dnt. Exulta z lauda habitaco
 syon: q magn9 i medio tu sancty
 qnt. Quid tu istarus o homo: qud

extolletis in causa. Et quid aliud sapio.
et oculi tui omne sublimis videt: quod
tibi non redet in bonum. Sublimis quidem
dominus: sed non ita promittit tibi. laudabi-
lis magnitudo illius: non enim imitabitur.
Elevata est magnificentia illius: et non po-
teris ad eam. sicut si rupes apprehenderis.
Ascendet magis homo ad eam: et ex-
ultabit. Exaltatus siquidem dominus: sed huius-
modi respicit: et aliam longe cognoscat.
Huiusmodi et apprehendisti. hoc plane lex
pictas: et propter hunc legem sustinuit te
dominus. Si forte sublimitas esset una gra-
tia. et illuc iter quo ostendit salutem
dei: quanta fuerint homines. ut exultarent.
quod crudeliter iure sterneret. iure con-
culcavit: et quod impudenti reperet. manibus
que et pedibus conaretur in altum: ut im-
poneret sese homines super capita aliena.
Et certe qui contendit supponere pro-
mos multas inveniunt difficultates: multos
habet emulos: multos pariter con-
suetos ascendentes eisdem ex adverso
prorsus non facilius est volenti: quod huius-
modi se metipsum. hoc verbum est dulcissimum
quod omnino nos reddit inexcusabiles ut ne-
teme quidem nobis velamine prenderentur.
Sed iam non habet punctum ad
mansuetudinis et humilitatis magistrum.
quoniam modo converti nunc sit videamus.
Convertimini magister ad me: in toto corde
vostro. si duxisset convertimini nihil
addens: esset nobis forsitan libere unde
fructus est iam: aliud proponit mandatum.
Sicut autem spiritualis ut audio conver-
sionis nos ammonet quod non una die proficiat
tuo: verum ut in omni vita que dignitas
in hoc corpore valeat consumari. Corpore
namque conversio si sola fuerit: est nulla
forma secundum conversionis est non veritas:

vacua virtute gerens spem pietatis in-
fer homo qui totus pergens in ea que facta
sunt et ignarus in corde suo: putat se
aliquid esse ad nihil sit ipse se sedunt. Si-
cut aqua effusus sit aut psalms in personam
huiusmodi: et dispersa sunt omnia ossa mea et
aliquid quod ad ipsam. Comederunt inquam aliam
robore eius: et ignoravit. Exprobravit quippe
supercilium inveniens. salua sibi omnia sustu-
lit: non senties verum oculum: quod in manu
corrodit. Namque consumit vestis nuda
mutata est: remanet regula nuda.
statutus psallit hunc: sed cor longe est
a me dicit dominus. Attende sollicitus quod
diligens quod metuas in gaudeas aut
contemneris: et sub habitu religionis am-
secularis: sub panis conversionis incedis
cor perversum. Totum enim cor in hunc quod
affectionibus est: et de eis accipiendum
puto quod dicit: ut in toto corde tuo co-
vertaris ad deum. Convertatur pro in amor
tuis ad ipsum: quod perversus est timor eius
quo metuas aliquid potest esse: aut non potest
esse. Sic et gaudium tuum et tristitia eque
convertuntur ad ipsum. hoc autem ita fieri
si non nisi secundum eum doceas aut lenitas.
Quid enim perversum magis: quod letum ad
male fieris: et in rebus pessimis exul-
tare. Sed et ea que secundum carnem est
na. morte operatur. Si pro tuo sine pro-
prium patris doles suscipere: et hoc ipsum
est ad salute. Si gaudeas ad misericordiam
grate: hoc gaudium secundum est et securum.
gaudium in spiritu sancto. Debes et in dilectione
propi fratris congruere prospectibus
adversitatis in quod quodole: sicut scriptum est.
Gaude in gaudentibus: flere ad flentibus.
Verum ne propria quidem est propinqua
corporalis conversio: quod spiritualis huius-
modi ammentum noscat: esse non potest. Iude
est quod in hoc loco dominus in duxisset in toto

corde: addidit p[er]m[od]o i ieiunio q[uo]d utiq[ue]
 corpus est. Volo tunc amantiss[im]e ee fr[atr]es
 meos. obseruandu[m] illud no[n] ab eis t[em]p[or]e
 sed ab o[mn]ibus illerebus animis. & vniuersa
 corporis volu[n]tate: v[er]mo uero ieiunadu[m]
 e[st] longe amplius a uicinis q[uam] a nobis. Sed
 e[st] p[er]m[od]o a quo uos remanere uolo. ne
 forte desinat[is] i[n] uia & si nescitis: p[er]m[od]o
 d[omi]no lacrimaru[m] Sequit[ur] em[en]t. In ieiunio &
 fletu & plangitu. Exigit em[en]t plangit[us]
 a nobis: conuersari[us] p[ro]p[ter] p[er]m[od]o. Exi-
 git fletu[m] desideriu[m] future h[um]ilitatis.
 Fuit sup[er] m[er]ito latine mee p[er]m[od]o ut
 p[ro]p[ter] h[oc] d[omi]n[u]s dicit m[er]ito cordie ubi e[st] deus
 h[uius] p[er]m[od]o em[en]t placet h[uius] u[er]ite nomi-
 nis. qui uerdu[m] uerba plangit & uerdu[m]
 plangit admissa p[er]m[od]o: uerdu[m] plangit
 temp[or]e amissu[m]. Si no[n] plangit: plane
 no[n] sentis me uolna[m]. tota[m] lesione[m]. Sed
 nec futura sate g[ra]uidia concupis[ti]s:
 si no[n] cordie postulas ea cu[m] lacrimis. ap-
 p[er]m[od]o tibi nota s[un]t: si no[n] remittit cosolati-
 onia tua donec ueniat. addit dem[um] p[ro]p[ter] h[oc]
 Et scindite corda u[est]ra: & no[n] uestime[n]ta
 u[est]ra. Quib[us] uerbis manifeste p[ro]p[ter] h[oc]
 ille plus uideor[um] & duricie cordis:
 & u[er]me sup[er]stitione arguit. Crebra siq[ue]
 dem[um] apud eos s[er]mo uestiu[m]: sed no[n] cor-
 dia esse solebat. Cui em[en]t scindere
 corda lapidea: que no[n] poterat u[er]ba
 adu[er]bi. Scindite mag[is] corda u[est]ra & non
 uestime[n]ta u[est]ra. Quis i[n] nobis e[st] cuius
 uoluntas circa vnu[m] aliud[um] solet obstina-
 re? Memin[er]it. Scindat cor gladio sp[irit]us
 q[ui] e[st] uerbu[m] dei: scindat istud & i[n] m[en]te
 festinet minuas[se] d[omi]ni. Alioquin
 no[n] est conu[er]ti ad d[omi]nu[m] i[n] toto corde:
 nisi scisso corde. donec em[en]t vna illa
 amp[er]m[od]o i[n] h[oc] t[em]p[or]e. cui[us] e[st] p[ro]p[ter] h[oc] p[er]m[od]o
 i[n] d[omi]no: m[er]ito tibi m[er]ito p[ro]p[ter] h[oc] &
 si i[n] vno offenderit. fr[atr]es es o[mn]i[um] reus.

Sp[irit]us d[omi]ni m[ul]tiplex aut sapiens: nec
 potes sequi. m[ul]tiplex. si m[ul]tiplex
 a passione. Audi dem[um] hoc em[en]t que
 scdm[um] cor suu[m] ueniat deus. Patu[m]
 m[er]ito cor meu[m] deus: patu[m] cor meu[m].
 Patu[m] ad adusa patu[m] ad p[er]p[et]ua: pa-
 tu[m] ad humilia patu[m] ad sublimia.
 patu[m] ad vniuersa quocunq[ue] p[ro]p[ter] h[oc] uis
 p[ro]p[ter] h[oc] quid facit: vis regis ostendit
 p[ro]p[ter] h[oc]. Patu[m] cor meu[m] deus: patu[m]
 cor meu[m]. Et ut dauid fidelis & mag[is]
 diens & regrediens. & p[ro]p[ter] h[oc] ad im-
 periu[m] regis. Et dicebat de p[ro]p[ter] h[oc]
 bus. Congulatu[m] e[st] sicut lac cor eor[um]:
 ego uero lege tua meditati[us] su[m]. Inde
 em[en]t cordis duricia. inde ai[n] obstinatio:
 q[ui] meditat[ur] quis no[n] lege d[omi]ni sed
 p[ro]p[ter] h[oc] uoluntate. Scindam[us] itaq[ue]
 corda u[est]ra diluissim[us]: q[ui]ten[us] i[n]tegru[m]
 p[ro]p[ter] h[oc] uestime[n]ta seruem[us]. Vestes
 em[en]t m[er]ito uirtutes s[un]t. Bona uestis
 caritas: bona uestis obediencia e[st]. V[er]m[us]
 qui custodit uestime[n]ta hec: ut no[n]
 ambulet in d[omi]no. dem[um] h[oc] quorum
 testa s[un]t p[ro]p[ter] h[oc]: & caritas op[er]u[m] m[er]ito
 tudine p[ro]p[ter] h[oc]. Scindam[us] corda
 sicut p[ro]p[ter] h[oc] e[st]. ut h[oc] uestime[n]ta i[n]te-
 gra seruem[us]: que admodu[m] co[n]seruata
 e[st] tunica saluatoris p[ro]p[ter] h[oc] mo[n] seruat
 i[n]tegru[m] ueste s[er]mo cordis: sed &
 talis eam facit & polu[m]tudo q[ui]te
 a s[er]mo p[ro]p[ter] h[oc] u[er]ba accepit. qui
 p[ro]p[ter] h[oc] ceteris amabat: h[oc] u[er]ba u[er]m[us]
 tuu[m] p[ro]p[ter] h[oc] h[oc] co[n]seruatioms
 pulchre discolor u[er]m[us]: h[oc] illa
 est gla[ri]a filie regis i[n] fimbrijs an-
 reu[er]e curu[m] amictu[m] uarietatu[m] p[ro]p[ter] h[oc]
 tu[m] & alit[er] h[oc] s[er]mo cordis intelligi:
 ut si q[ui]d p[ro]p[ter] h[oc] fuerit scindat[ur] ad
 confessione[m]: si duru[m] ad co[m]passione[m]
 Quid i[n] scindat[ur] u[er]m[us] ut sames

effluat: exund in fensat' cor ut vif
ceribz affluat pietatis: Vultu p'p'ij
v'ij fassio: ut necd'usū lateat per
mū v'ij i corde p'ner indigent' p'p'io
claudamz v'istea mē. ut z ipi m'
seicordiam consejm' a dno mō ihesu
p'p'o: q' ē sup oīa b'ndicty i s'itā amē

Ita voluntas tua:

sicut i celo z i terra volu
tas dñi s'it qui p'us age
los creavit faciens: eosdē postmodū
i eis s'it beavit. Sicut em uerbu
qd' erit: i p'mapio carne suscipies
dicit' et vere dicit' s'it m' ruro: s'it
voluntas illa etna i angelo s'it ē: ad
angelicū oīo i se absorbitur volūta
te quid m' dicit' s'it m' angelo: ad
angelicū s'it ē: h' em illij s'it ma
felicitatis ē: h'io voluptatis celestis
torrens q' d'ivina voluntas ipa s'it
est etna angelozū: ut q'nd' modum
placet deo vniūstas amūstancōis
h'ij: s'it z ipi i oibus delictis. Hoc
igit' oramz ut sicut i celestib' s'it
ē creature fiat etna i firmis: ut s'it
angelus s'it z hō adherēs deo vnus
ad eo spūs s'it. Sed heu me q' obsta
cula sepm'nt: q' p'hibet impedimēta.
Obicit sese malicia mediā: obicit
infinitas: obicit corrupcōna z
ignora' ~~infinitas~~. In ē em nobis a natura
magis aut ab ext'mitacōe nature.
affnō quedā pessima z libido nocen
di: ut reptingubilis iueniat i misē
ris m'ibus m'is malicie delatō
Quid uēo longius a voluntate d'ina:
plane chaos magnū m' illā z nos
firmatū ē i har' p'te: ad semp' eu
delicti p'stūre b'nficia z migratio:

nobis cont' fugiteat affnō crudelissim'
uel inopis uelle nocere. h'io oīo ra
dy amantudinis germiat: h'io tūde
h'io detractiones h'io diffensōes pallu
lar: h'io siluestrū munitate d' h'io p'p'
germina virulenta p'adi semp' necesse ē
falsē iustitiae: q' uidelicet extorquem'
a nobis ne cui faciam' q' nolumus
nobis fieri: sed que volum' ut faciat
nobis hōies z nos eis eadem faciam'
Eundem tū aut extirpam' a cordib'
m'is oīo nō poterit malicia: donec
i mudo facim' qui posit' ē i malis
no. Conterit' quidē serpentis caput:
sed exp'm ē frequēter malicio em
insidiante. Sed loco ipa quoq' cor
ruptibilis h'ij infinitate corpore
ipedit' ne voluntas m'ā d'ivine vale
at coherē. Probis quidē q' molestū s'it
tū' nō p't nō displicē: z frequēter
i h'io voluntas m'ā a d'ivina diffide
voluntate: cui ne penit' aduerfet' s'it
tudo ē nobis n'ia: que s'itā sp'ncō
est virtutis. s'it sola impedit' afflictio
corpo ipedit' z corrupcōna: q' m'it'
phab' z rep'lebilib' distrahim' d'p'p'
v'is. Cū aut' poterit amfractuosa z m'
gulis plena voluntas ei v'iri: q' r'p'p'
est z oīmodis idistorta. heu m'it'
d'ne deus. q' v'ndiq' m' bella z v'ndiq'
picula: v'ndiq' ipeditmēta. Et uacūq'
me v'rtā nulla securitas: z q' m'it'
z que molestū t'meo: et esurios et
refectio z s'op'mus z vigilie z laborē
requies m'itāt' cont' me. Diuicias z
pauptates ne dedeis m' oīat s'op'ens:
m'it' q' v'ltiq' saque' v'itob' p'
culū. Et si rep'mit' p'pana corrupcōna
hoc quippe i h'ij m'ōi remediū est:
erit quidē v'no iam nōnulla si plena

nō erit. hinc & ap[osto]lus de se fatet. Ego
 ip[s]e aut[em] mente consensio legi dei: carne
 aut[em] legi p[ro]p[ri]e. Ex p[ar]te ergo coheret et
 ex p[ar]te dissidet: donec veniat q[uo]d per
 factu[m] ē: & q[uo]d ex p[ar]te ē enaruet. Vita
 ē ignorātia: qua[m] & ip[s]am vobis plu
 rimū ob esse nō ignoratis. Cuius em[en]da
 p[ar]te voluntate p[ri]mā sequar: ubi igno
 ro eam. Cognosco aut[em] tm̄ ex p[ar]te: & hec
 dū sicut cogit[ur] sū. p[ro]p[ri]a m[er]enda s[un]t
 nobis ad o[mn]i[um] desiderio maxime p[ro]vide
 re: ut magis ac magis notā faciat
 nobis deus voluntate suā: ut sciamus
 quid acceptū sit ei o[mn]i t[em]p[or]e. Sic v[er]it[as]
 cōsumario v[er]ione illā tā felice tā de
 siderabile cōsumabit ut sit nobis cum
 deo vna voluntas: & quecu[m]q[ue] ei placet
 placeat sit & nobis: atq[ue] hoc nobis est
 ut de angelis sup[er] d[omi]n[u]m ē o[mn]i p[er]fecta
 iocunditas. Oram[us] aut[em] ut adueniat
 regnū d[omi]ni: quo videlicet nobis plena
 sit de regnū p[ar]te securitas. Cui aut[em]
 petim[us] ut sciat[ur] nōmē ei[us]. Cui
 sup[er] nos ī eius notā p[er]ge cōm[un]is
 em[en]da. Vbi m[er]itū nobis ī nobis et
 felix securitas & secura felicitas: ī eū
 qui sup[er] nos ē tota tā sp[irit]us ueheme[n]s
 na rapiem[us]. Sciat[ur] nōmē tuū. Rame
 ei[us] gl[ori]a ei[us]. Et illa q[ua] nō s[un]t: fieri
 tū dicit s[un]t gl[ori]a eius. n[on] ī s[an]ctitate
 gl[ori]ficat[ur] a nobis: sicut & voluntate
 ei[us] que et[er]na ē ī nobis fieri postu
 lam[us]. hoc ergo p[ri]mū fieri petim[us] q[uo]d
 maxime ē: ut nobis gl[ori]a illi[us] mo
 testat[ur] s[an]ctas illibata. Exinde q[uo]d ad
 nos spectat optam[us] & regnū p[ar]te
 p[ro]p[ri]e securitate: & voluntate ei[us] ī no
 bis p[er]fectione p[ro]p[ri]e iocunditate. Sed q[ua]n
 ner dū illa p[er]fectione gaudeat nō s[un]t

magno labore diuine possunt obipa
 re voluntati: opus ē p[er]p[et]ue conditio
 & p[er]p[et]ue quorū abemates ab ea & de
 linquentes hoc ē derelinquentes cā nō
 p[er] indulgētia supplicam[us] ducet. Dimitt
 te nobis debita m[er]ita & cetera. At ne for
 te in eadem recidam[us]. post acceptam
 veniā p[ro]dū arand[us] a nobis idem
 ip[s]e est ne inducat nos ī p[er]t[ur]batione:
 sed magis educat nos & libet a malo.

Ego vos dulcissim[us]. tota de
 uotione suscipite q[ua]dragesima
 le ieiunium: q[uo]d nō sola absti
 nētia cōmendat: sed multo magis sa
 cramentū. s[ed] si deuote usq[ue] mō ieiun
 nant[ur]: utiq[ue] s[un]t hoc t[em]p[or]e ieiunan
 dū nobis ē multo deuot[us]. Si quid
 em[en]da addit[ur] ad solū abstine[n]te mo
 dū. nūq[ua]m nō valde indignū ē ut
 nobis onerosū sit q[uo]d e[st] p[er]t[ur]bat
 vniuersa nobiscū: h[ab]ent[ur] usq[ue] ad
 nonā ieiunantium soli: nūc usq[ue] ad
 vesp[er]am ieiunabunt nobiscū p[er]ter
 vniuersi reges & p[ri]ncipes cler[ic]i n[on] p[ro]p[ri]o:
 nobiles & ignobiles: sit ī vni[us] dices
 & paup[er]es. h[ic] idem co dixer[unt] fr[atr]es: ne
 quis forte turbet a pusillanimitate
 sp[irit]us: & ieiunium p[er]p[et]ue mōri deuo
 none suscipiat: dū se fort[is] mem
 neit[ur] p[er]p[et]ue quorū ieiunij pondus
 satis diffiale tolerasse. hoc em[en]da q[ua]n
 p[er] laborat adu[er]sarij n[ost]ri. ut holo
 caustu[m] v[est]rū deuotionis pinguedine
 vacuet[ur]: ut & vni[us] acceptū sit
 deo: & consad[us] m[er]itū ī spiritali gra
 dio vni[us] exsultat[ur]: sicut de pusil
 lanimitate tolerāte. ead[em] consuetudine
 pusillanimitas g[ra]t[is]. Cui[us] astutias
 nō ignorātes totū obsequi aduers[us]
 eū sollicitudine vigilam[us]. Et qua

hylare dicitur diligit d. 9. et ipa q
contra nra amphoru exinde fuma
subleuat: ut deuocora sint nostra
iunna. pollate nobis tota etne pro
namq exepia. Sed quid de hno lo
quor quos hcm i huc ieiunoru ob
feruacoe consortes: qsi nomo exelle
riores habeam i ea duces pmo et
scitudoes. Et ita deuocione suscipie
du nobis e. qd a sco moysi tanq
hereditario iure tradit: au spenali
preteio ppho pognata sane ad
sanem dno loquebat: et iuto fuore
e amplectendu: qd helius ille come
dit igneo curru raptu in celu. Ene
em q milia milia a dieb illis gna
ho condno morio iuasit: helius in
usq adhuc cōseruare dno manq eius
enasi. Jam uo si comendat ieiunū
pns moyses et helius: quis magm
in cōseru mō: qntu comendat illud
stus xpūs dno nr ip et ipē totide
ieiunant: Qualis ille est no dicit
monachq sed xpianq: q mmq deuo
te ieiunū suscipit. qd ei ruididit ipē
xpūs. Demq tanto deuocō e not
dilatissim xpi ieiunatis exēplū.
qnto certū e qd nos eō ieiunasse
no qd serpm ieiunemq q hmo et
deuote ieiunemq sco h qdragesime
tpe: ita sane ut nouerim qdrage
simā nrām no solos qdragesimū dies
hē. Cōmūdu em nobis e qdra
gesima cūctis dieb misere huius
uite: dū p angeliū grē q i qtuor
euangeliis comendat nre e deculo
qu legis imple. Erant plane qui
pauissios dies istos ad pnam suf
fice credut: cū totū uite huius tēpl
consuet ad nihil aliud rōstitutū eue
rite dnm aut pphā: no solu qdra
gesima dieb sed dū ieiunū pt. mo

ante eū dū ppe e. pcep em tūc eū tuo
candi temp ipō nem ppm eū dno
sed alius quide pne: alius uob nime re
matus. Interi sane ex eo ip ppm d.
manifestū e q nondū habet: et tūc
habet et ieiunū finale pt. Et tūc uide
ppm fuisse ei. q madit i latrones.
Vtq qui fecit ad eo mām. Ergo q
toto hac tpe mē ppm: qute dnm
hū dū ieiunū pt. iuorare eū dū
ppe e. Verūptū pnt qdragesimā ma
iori nobis e feruore querē dno: q non
solū pō. sed et facimētū e totū tpe
huius ppe si forte dieb rēteio pūda
nrā aliquid rēpnerāt: dignū e ut
nrā i feruore spūs rēalesat. Et si qu
la sola pēuuit: sola quorq ieiunet et
sufficit. Si uob pēuuerūt mēbia rēteio:
cur no ieiunet et ipā. Ieiunet ergo
oculq q dēpduq et mām et ieiunet au
ris. ieiunet lingua. ieiunet manq. iei
net et nra ipā. Ieiunet et oculq a cu
rioso asportibq et oī pētilā: ut hū
hūliatq cōseruāt et pma: qui male
liber uagabat: i culpa. Ieiunet iure
nequit pūrens a fabulis et ieiunet
bus et querūq onosa sūt: et ad salute
nime pēuēta. Ieiunet lingua a
detractōne et mīmūacōe et ab iūctis
vitiis atq scurrilibq uerbis: mērdū
quorq ob gūntē silenciū et ab ipse
que uideri poterāt necessāia. Ieiunet
manq ab ociosis sigms: et ab opib
que no sūt ipā. Sed et mītomagis
nra ipā ieiunet a vitiis: et ipā ualū
tate sua. Etenm sū ieiunū h rēra
a dno rēplam: sicut serpm e. Quia
et dieb ieiunoru nrōm uolūtate nre
ieiunet

Via ieiunū qdragesimalis

tempus aduenit qd tota deuocoe sus
 npe monco caritate oram: dignu re
 ce alitaten' exponere. quo fieri e que
 admodu oportet ieiunare p'mu q'de
 fies p' eo q' ab ipis quoq' hanc absti
 nem': ea nobis q' p'us q'msim' illu
 ta condonant'. Ad uco e condonari co
 missa r' nisi ieiunio hrem ieiunare
 dnm sempiterna. Schemata quoq' me
 rum' ubi null' unq' ab' e: r' solacio
 nulla: t'mm' null' r' ubi gutta aque
 dms postulat: e n' n'pe no meret'.
 Domo e ergo e salute ieiuniu q'
 redimut' eterna supplicia: du remit
 tut' har no p'ma. p'co sola auti aboli
 as e p'coru. sed extirpacio uicioru:
 no sola optinet rema. sed meret'
 gram: no solu delet p'ma p'testa
 q' r'omsum': sed e repellit futura
 que r'omitte poterim'. Dna vnu ad
 huc qd facile cupiat: s'pms expi
 m fallor expi. Ieiuniu orom e de
 notione e fiducia donat. Et inde
 que admodu sibi iuue et ieiuniu e
 oio sciunt: sicut sc'ptu e. frater ad
 iuuad frem' ambo r'olabiat. Oratio
 virtute p'petrat ieiunadu: e ieiuniu
 gram p'met' orandi. Ieiuniu orom
 roborat: oio s'f'iat ieiuniu. e dno
 rep'ntat. Ad em nobis ieiuniu p'
 deit: si relinqt' i tra qd' ablit. Sub
 leuet' ergo ieiuniu pena q'da orom
 Veru huc ne forte min' sufficiat:
 altera quoq' nre e sociari. Oro iusti
 ut sc'ptura: penetrat celos. Smt g'
 ieiunio mo ut facile celos penetret
 ale dne: orom saluet atq' iusticie.
 Iusticia uco q' e. nisi que vnicuiq'
 reddet qd' suu e. p'oli ergo q'si solu
 attende deu: debitor es ena p'latio

e fribus tuis. nec vlt' deus ut p'm
 pendas quos ip'e quoz nime p'mpe
 dit. p'cep em' su causa aut aptus p'u
 dentes bona no sola cora deo: p'd ena
 cora hoibus. Dicitur fortasse: suffiat
 michi si tm' deus appbat qd' ago. Que
 michi de huano cum iudicio. Sed cer
 tus sis q' ei nime placet q'qd' cum
 scandalo filioi ei' e cont' voluntate
 ipi' feceris: cui obedie te r'as' eius
 oportebat uicari. S'f'iate iqt' ieiun
 iu: uocate cetiu. Ad e cetiu uocae:
 vntate s'ruae p'ce dilige: s'f'iate
 te ama. Sup'bus ille p'f'icet' ieiun
 iu h'm. ieiuniu s'f'icant: q' m'nuq'
 et ieiunant his i' s'f'icant: e g'mas
 egi deo. Sed no uocant cetiu dices.
 p'co su sicut ceti homi: ideoq' ala
 vna intens ieiuniu ei': no p'uenit
 i celu. Vos ergo h'm lauare man' q'
 vras i sanguie p'coru: e oio s'f'ia
 ti estote ut alas duas habeat ieiun
 u v'm. s'monia s't e p'ce: s'i qua
 nemo uidebit deu. S'f'iate ieiun
 u: ut p'ma m'eno e deuota oratio
 illud d'm ne offerat m'ifestari. Uoc
 te cetiu: ut congruat vntati. laudate
 dnm i timpano i' m'oro: ut r'ontore
 sit mortificatio carnis. Porro q' et
 de ieiunio e de iusticia aliq' d'x'm':
 dignu e ut de orone pauca loquant'
 h' em' q'nto efficacia e si fiat ut
 delet: tanto callid' i'pediu ab adu
 suo solet. In'ediu em' grauit' i'pedit'
 oro a pusillanimitate sp'us: e timoe
 imoderato: h' mo t'm' solet fieri cu
 sic cogitat homo p'p'iu indignitatem:
 ut no r'ouertat oculos ad d'mna be
 nignitate. abyssus em' abyssu uocant:
 abyssus l'iuosa abyssu tenebrosa abyssu

in me abyssu miserie p̄fundu nāq̄ est
cor hoīs & insurabile. Sed si magna
ē magis mea. multo maior ē dñe
pietas tua. Ideoq̄ ad admerp̄m t̄lata
fuit mā mea. memor sū multitudis
meae & resp̄s̄o ī ea. & cū m̄t̄ero
ī potentias tuas nolo memorai iusticie
tue sola. Verumpt̄n̄ sicut p̄culo ē si
fuerit oratio nimis timida: sic in or̄
ria p̄te nō nunq̄ p̄mo & maij p̄u
ho ē. si forte fuerit temeraria. De h̄is q̄
sūt orat̄ audi qd loquat̄ ad p̄p̄am dñe.
Clama ne cesses: q̄si tuba exalta vo
cem tuā & cetera. Quasi tuba maḡ: q̄a
ī sp̄u vehemeti marepadi sūt temerarij
aye etem querūt: q̄ serpos nodū in
nerūt. Per h̄o dico ut p̄torib̄ aufe
rā orandi fiduciam: sed volo eos orat̄
tanq̄ gente q̄ p̄m̄ fecit nō iusti
ciam. Orem̄ p̄ indulgentia p̄torū suo
rū ī aīo conto & sp̄u h̄ualitatis: q̄nd
modū publican̄ ille. Deus maḡ p̄i
cius esto m̄ p̄torū. Temeritate enim
dico q̄n̄ is ī r̄m̄ cons̄ia p̄m̄ adhuc
aut virtū aliq̄d regnat̄ ambulat in
magnis & īmirabilib̄ sup̄ se: minq̄
sollit̄ p̄ p̄culo me sue. Tercū p̄
culo ē si sit orō tepida: & nō ex pura
affectione p̄cedens. Timida quide orō
relū nō penetrat: q̄ restr̄ngit̄ n̄m̄
timor imoderat̄ ut orō nō dicit̄ nō
astendē: sed nec p̄cedē queat. Tepida
nec in usensu languescit & deficit
eo q̄ nō habent vigore. Ita temeraria
ascendit sed resistit resistit: em̄ or̄ n̄
t̄m̄ nō optinet gram: sed meretur
offensū. Que nec fidelis & humilis &
ferues orō fuerit relū sū dubio pene
trabit: vñ certū ē q̄ vacua redit nō

possit

Armas qui p̄ vobis
sollit̄ sū sicut mei rogit
ut loquar vobis: & v̄ḡere
ca multo sepius loquer: nisi tū mult̄
occupacionib̄ impediret. Nec mirū si
sollit̄ sū p̄ vobis: cū mem̄a ī memet
ip̄o materia multa. & occasione sollia
tudinis. Quones em̄ p̄p̄ia nasera et
m̄t̄moda attendo p̄cula: h̄aut du
bitū quū ad merp̄m totbetur anima
mea. Per mirū mult̄ sollitudo
ē p̄ singulis q̄busq̄ v̄m̄: si tū d̄lyp̄
vos tanq̄ me ip̄m̄ p̄v̄nt ip̄e q̄ s̄ru
tat̄ corda: quones ī corde meo p̄p̄e
sollitudinē p̄p̄ndat sollitudo v̄m̄.
Per mirū si mult̄ m̄ ē sollitudo et
timor magn̄ cōturbat me sup̄ v̄m̄
vobis. quos video ī tantis miserijs et
ī tantis cōstitutos p̄culo. Ip̄i enim
ut manifestū ē gestam̄ loquēti nos
trū: nobisq̄ v̄m̄ p̄p̄m̄ cōmiserim̄
m̄m̄m̄. Cūne hanc loquor de p̄p̄o
nata ī p̄p̄o nutrita & corrupta n̄m̄
ip̄a origine: sed multo ampl̄ p̄p̄m̄
consuetudine vitata. h̄c ē q̄ tū acut̄
aduersus sp̄m̄ corrupit̄ v̄o q̄ assidue
m̄m̄m̄at & ip̄acens ē discipline r̄q̄
illiatat suggestit̄ q̄ nec rōm̄ obtēperat:
nec m̄hibet̄ ullo timorē h̄m̄ acut̄ h̄c
aduat. h̄c v̄m̄ ad ip̄p̄gnados nos
collidissim̄ serpens: cū nullū aliud
desideriū nullū studiū nullū negoniā:
nisi effunde sanguine m̄m̄m̄ h̄c ē
qui v̄m̄ machinat̄ malū. q̄ d̄si
dema carnis īstigat: qui cōcipit̄
igne naturalē quodāmo venenatis
suggestionib̄ sufflat: illicitos m̄m̄
īstamat p̄m̄ occasioes p̄m̄m̄ il m̄
le nocendi artib̄ corda hom̄m̄ tepit̄

non cessat. Hic est qui manum meam pro
 cingulo alligavit et ut dicitur baculo
 meo nos rediret et ut ait quod dicitur et nobis
 et adiutorium: in ruina nobis et in laqueum
 factus. Sed quod praedixit indicasse periculum:
 si nulla consolatio nulla adhibeantur re-
 media. Grande quidem periculum est et
 gravis luctus. adversus domesticum hos-
 tem: maxime cum nos advenimus et ille
 cuius est ille sua inhabitet regione: nos
 expulsi sumus et peregrini. Magnam quoque
 dysimiam adversus dyabolice fraudis
 astutias. tam acerbos primo contumaces hinc
 conflati: quae nec videtur quidem possunt.
 et quae minus astutus fecerit tam natura
 subtilis. quam longa operatio militiae huius-
 mus. Verumptamen in nobis est si vincti volumus:
 et nemo minus in hoc certamine delectatur in-
 tus. Sub te est o homo appetitus tuus: et tu
 dominaris illi. potest inimicus suscitatus tepta-
 nomis motus: sed in te est si volueris
 dare vel negare consensum. In tua fa-
 cultate est si volueris inimicum tuum fa-
 cere servum tuum ut autem cooptentur tibi
 et homo. Ecce enim inflammat inimicus
 desiderium tibi. Vanitatis autem in parte
 cogitationes ingreditur. aut exaltati libidinis
 motum tu solvendo ne consensit: et quo-
 nens resistens: sic tonens coronaberis
 Verumptamen negare non possunt fructus molest
 in suis hinc et periculosa vasa est et in ipso
 certamine si viriliter resistimus pia quod
 tranquillitas de consuetudine bona. Credo etiam
 si rogationes istas quam cito in nobis
 advertimus non patimur remorari. sed in
 spiritu vehementi animi adversus illas ex-
 atat: quod inimicus confusus abcedet: nec
 tam libenter illuc revertetur. Sed si sumus
 nos autem qui est in nostra fortitudo: ut tam
 multas septuaginta resistere valeamus. hinc

erunt certe quod praeparabat deus hoc certamen
 ad quod nos perducere praeparabat: ut in
 venires defectum meum et quod non est nobis
 auxilium aliud: ad eius manum totam
 spiritualitate curramus prope nos
 fructus ut semper ad manum habeatis tu-
 tissimum ordinis refugium: de quo etiam
 paulo ante meum me et sine sermone
 esse locutus. Verumptamen quoniam de ordi-
 ne loquor verba quaedam huiusmodi cogi-
 tationis audire in videri in corde vobis:
 quae et ab aliis frequenter audimus: et
 notamus expressis sunt in memetipso. Sed
 enim est quod licet videtur ab ordine esse
 magis et vix vix expressi videtur aliis
 meum quae sit orationis sue fructus. Sed
 ad orationem accedimus sic et redire vi-
 demus: nemo nobis videtur verbum.
 nemo quod donat: sed laborasse vi-
 demus in casu. Sed quod dicitur in evan-
 gelio dominus: scilicet iudicare secundum
 factum: sed iustum iudicium iudicate. Sed
 est autem iustum iudicium nisi iudicium
 fidei: quod iustum ex fide vivit: Ergo
 iudicium fidei sapere et non expromendum
 tuum: quoniam fides quidem verum est: sed et
 expromendum fallax. Quae est ergo veri-
 tas fidei: nisi quod promittit ipse filius
 dei: Et iudicium orationis petitis: accedite
 quae amplexus et fiet vobis. Nemo
 meum fructus praepedit orationem suam:
 dico enim vobis: quae ipse ad quem orantem
 non praepedit eam. postquam egressa
 sit ab ore meo ipse scribit eam in libro
 in libro suo: et vobis et duobus idubitan-
 tant sperare possumus: quod a deo
 quod petimus: aut quod non videtur. Ut illius.
 proos enim quod orationem sicut operaretur nos
 cum: sed miseret ille super ignorantiam.

intra & oratione benigne suscipiens. quod
nobis aut oratio non est utilis. aut non
tam cito dari nec est minime tribuit.
oro tamen infructuosa non est: ita sicut
si fecerimus quod movemus in psalmo id est
si delamur in domino. Aut enim sicut dicitur
delamur in domino: et dabit tibi petrae
cordis tui. Sed quid appropinquat quod tam
absolute mones delamur in domino: ac
si ad manus nobis sit huiusmodi de
latio. Delatione alii solum quieti
et ceterorum que in terra sunt nominis:
Deus autem quod delatione habet ut in eo
delamur. fratres mei scilicet hoc dicit
propter nos non potestis. Quia enim verum
est qui non sepe exptus sit consue
tione delatione: et si non gustat
sapore castitatis humilitatis caritatis.
pro est hoc delatio alii neque potest
sibi cui libet rei: delatio tamen est
et maior omnibus illis. Divina enim est
et non carnalis delatio: et ad huius
delamur plene in domino delamur. Sed
forte mirantur multi quod affirmant huius
delabilem et dulcorem super mel et fundi
maris expiantur: mirantur quod tempta
tionibus meris exerceantur: multoque vir
lute agunt si virtutes ipsas non pro
delatione qua expiantur: sed pro vir
tutibus ipsas et pro solo benedictione dei
totam intentionem et si non totam affectionem
sectantur. pro dubium quoniam optime con
pleat quod huiusmodi est propheta amonem
qui dicit delamur in domino: quoniam non
de affirmo loquitur sed de experientia.
affectus enim ille est beatitudinis: experi
entiam vero virtutum. Delamur magis in
domino. ad hoc tendit. ad hoc conat ut
in domino delamur: et dabit tibi petrae

cordis tui. Sed considera quod petrae
cordis dicitur: quas appropinquat in dicitur
romis. pro habet unum murem: sed unum
magis toto ut affirmo in gratia actio
versis: quoniam de tanta super te cura
est deo tuo: quoniam ignoras quoniam quod
tibi inutile est non te audiat super hoc:
sed mutet illud utalio dono. Sic
pro carnalis proculo quoniam panem
libentem porrigit: quoniam calidum quod
non necessarium putat non consentit:
sed magis pro pane ei que dedit
frangit. vel ab aliquo ministro frangi
propter: ut ille nihil habeat procul
laboris. pro petrae cordis in terra
necesse constat: nec video quod pro illa
electus quod sibi debeat postulare. duo pro
huiusmodi ipse sunt: id est bona corporis et bona
anime. Terram vero est beatitudo vite eterne pro
murem quod bona corporis a deo dicitur
quoniam: quoniam eis sunt temporalia omnia sunt
et spiritualia bona. ab eo ergo est petrae
et sperandum nobis: unum possunt in eius
servicio sustentari. Verumptamen pro unum
tibi me nobis orandum nobis est et frange
mus et feremus: id est pro optinenda
gratia dei inque virtutibus. Sic et pro vita
eterna tota pietate et toto nobis omnia
duo est desiderium: ubi mirum corpore
et anime plena et perfecta est beatitudo. In
huiusmodi tibi ut petrae cordis sunt.
tamen nobis sunt observanda. pro et in
prima ipse superfluitas: et si sedam ipse
et elatio interdu subrepe solet in terra
promissum enim temporalia quoniam solet ad unum
luptate virtutes ad ostentationem. Sed
etiam unum eterna fortassis alii non in
humilitate quoniam: sed tamen in fiducia suo
rum meritorum. pro hoc dicit quoniam unum

gra fiduciam ponat orandi: sed no oportet ut i ea constituat qsq; fiduciam petendi. h' solio conferunt h' pma dona: ut ab ea mra q' ebunt h' p' rem' una amploza. Sit ergo oro q' p' ipalib9 e' circa solas virtutes restricta: sit oro que p' virtutib9 me e' o' ipuritate aliena: e' in solu b'placitu dei intenta: sit ea que sit p' vita etna i o' h'uditate psumes de sola ut dignu e' misera nonc diuina

De p'grina

vos taq; aduenas e' p'grinos: abstinete vos a carnalibus desiderijs. felices q' se p'nti s'cto neqin aduenas e' p'grinos exhibet: immaculatos se custodientes ab eo p' ip em h'c h'c manente locu: sed futuru i'grin9. Abstineam9 nos ergo a carnalib9 desiderijs. q' militat aduersus anim: taq; aduene e' p'grin. P'grin9 siquidem via regia m'cedit: no declinat ad dextru neq; ad sinistru. Et si forte iurgates viderit no attendit: e' si iulentes aut choros ducentes aut aliud qd'libet facientes nihilomin9 insit q' p'grin9 e' e' no p'met ad eu de talib9. Ad p'iam suspirat ad p'iam tendit: viciu e' uestitu h'ns no vlt' alijs onerati. B'ns plane q' suu sic suu agnoscat sic deplorat inrolatu diuino dno. Cum aduena ego su apud te e' p'grin9: sicut oes p'ced mei. Magnu hoc quide: sed fortassis qd' alijs alioz e'. Nam p'grin9 e' si no admittet' amb9 aliqui forte de h'at' vide q' sunt: aut audie ab alijs: aut ip'e narine q' vident. h'ns e' h'nt' mo' e' si no p'mit' q' re

manet uel detinet' in e' rotatur dat': Sed min9 memor pue mi noi accleat desiderio. p'ca e' fatose p' i h'ns delin. ut in no solu re moret' et min9 cito veiat e' minus cito veiat: sed e' remane' ex toto n' tarde quide puenat. C'is igit' e' magis alien9 ab actib9 s'cti e' q' p'grin9. p'fecto quib9 dicit aplus. mortu em esto: e' vita v'ra abscondita est ad xpo in deo. p'grin9 min9 potest facile occasione vicia plusq; oporteat e' detinet' q'rendo: e' p'grin9 portando. mortuus si desit ipa se pulchra no sentit. Sic vitupantes sicut laudates: sic aduantes audit e' detrahentes: p'imo ued nec audit q' mortu e'. Oro felix mors que sit immaculatu seruat: p'imo p'mit' alie mi suat ab hoc s'cto. Sed necesse e' q' no vniat i se: vniat xps i illo. h' e' qd' dicit aplus. Vniat aut iam no ego: vniat ued i me xps. No si dicit. Ad alia q'de oia mortu9 sum: no senao no attendo no curo: si qua ued sit xps: h' me vniu iuenit e' p'ntu. p'ca si no aliud possu salt' co senao: placet qd' ad ei9 honore fia video: displicet q' alit' fuit. magnus oio g'nd9 e' iste ut fortasse poreit aliqd' adhuc sup' iuenire. In quo igit' q'rem9. In quo ergo putas nisi de quo mit' loq'bam' e' qui rapt9 est usq; ad terciu celu. C'is em p'hibet truu celu dicit: si que g'ndu sup' istos potes iuenire. Audi igit' ipm de tanta altitudine no i se gloriante: sed dicente. quasi aut absit gloriari nisi i cruce dm m' istu xpo: per que in mudi a'ntif'us e' e' ego

mundo. non solum magis mortuus mundo
sed et crucifixus: quod est ignominiosum ge-
nere mortis: ego illi pater et ipse mi-
ser. Quia que mundus amat crucis crucis se-
cularis carnis honores diuine vane
hominum laudes. Quibus uero mundus repu-
tat crucem. illis affertur suum. illis uero
reus: illa toto amplector affatu. An non
maior ipse est fides et primo fidei. Iste
gratus si prudens est et non obliuiscit
tur sue peregrinationis. licet ad laborem
peruenit et non magnopere secularibus impli-
cat: et mortuus est eque blanda quam se-
culi sicut affatu spernit. Cum uero rap-
tus est usque ad terram. tunc illi est omne
nunc mundus uideret: et hinc adhaerere quod mun-
do crucis esse uident. Quibus in his uer-
bis implere illud quod non tangitur potest
intelligi crucifixum et mundum reputa-
tione ipsum uero mundum crucifixum copulsi-
one. Crucifixum enim uidebat mundum ob-
ligationibus uinculorum: et ipse crucifigebat
et per compassionis affectum pensare in sin-
gulis in quo gradu quis sit positus:
et studium proficere de die in diem: quoniam
de uirtute in uirtute uidebitur deus deorum
in honore. In ipse uero in hoc suo tempore. in
omni obsequio puritate conuersari studium
magis: ubi et certis et breuibus diebus
positus est: ne desperet humana singulorum
sua si dicitur nobis in tempore saluati esto-
te omnino ad custodiendum puritatem
conuersationis uestrae: quod non desperat: sicut
aut mouentur breuibus diebus modo deus
aliorum tempore negligenter emendat: ut
uel sit gustem? dulcedine perfecte
puritatis: et ex deinceps tempore in con-
fessione modo sic huiusmodi indigestis uesti-
gia clara resplendent. Conuenit igitur
fides secundum quod tempore tota deuotione ~~seruare~~ ^{seruare} ~~seruare~~ ^{seruare}

perire: et nunc magis arma spiritualia
reputare. prout enim generaliter quodam locum
orbis exercitum contra inimicum saluatore
congregat: licet quod sub tali digne stren-
nue militatur. Toto siquidem anno
domestica regis familia militat
et assidua est in bellorum periculo. sed
aut et tunc tempore uniuersum ipsum generaliter
congregat: exercitum. felices uos qui
domestici meruistis esse: quibus dicit
apostolus. Jam non estis hospites et ad-
uenere: sed estis ciues satorum et domes-
tica dei. Sed ergo facti sunt. qui hinc
anno pugnatu reperiunt: quoniam et ipse
rudis et uacantes prius spiritualia arma
accipiunt. Utque solito amplius solle-
cite opus est misse pugne: ut magis
nam quodam victoria regi ad gloriam
nobis pueniat ad salutem

Omniem uobis
in unum ad audiendum uobis
salutis magnis in timore
fides mei. ne quis forte in
magis digne illud recipiat. et non sic
receptum est uerbum dei. Sed enim
terra quod sepius superueniente in se
recepto uincit. si fructum facit non
fecerit reprobam fore. et per unam male-
dicto. At ego unquam si possit benedictio
nes uobis digne malle: et non male-
dictiones. Vno uero ipsum benedictionem
receptis unquam prius modo non meam:
quid tamen ipse quidem dignitate ampli-
tus per os meum. Opto uobis benedictio-
nem manere semper: nec in maledictio-
nem posse mutari. Celebramus hodie
magis modo gloriolam benedictio natalis pro
omni uobis et de eo solempnis ex more

sermo debet. Eius dulcissimi nome
 ni oī nobis iocunditate amplectendū
 & honorandū: qm̄ ip̄e dux n̄r: ip̄e
 m̄ḡis legis: m̄ e dētor quidē et
 ego ī ip̄s̄ mēoria: licet nō sū mea
 futuror rōfusio. s̄o m̄ḡis sū meo ru
 boē: s̄i h̄m̄ p̄is nome nuda mēo
 rā. Est em̄ m̄ dē ip̄s̄ imitatioe s̄
 vobiscū s̄i abrenūtiatio & monastice
 p̄fessio discipline: sed singularit̄ sine
 vobis n̄ eō p̄ncipio nome abbatis.
 Abbas fuit & ego. O abbas & abbas
 O nome vnu: sed ī alio sola mag
 ni nōis umbra. am̄sterū vnu: sed
 seu me q̄ distat n̄st̄ri: q̄nto m̄st̄ra
 nō ip̄a distat. Ve m̄st̄ri s̄i tam lōge
 fuero a te b̄te b̄ndre ī futūo: q̄ a
 meo uestigio salutis longe repior
 esse ī p̄nt̄. Sed nō ī hoc apud nos
 p̄onē n̄rē e. Sae q̄ s̄c̄entibus
 me loquar: tm̄ peto ut pudorē h̄c
 & h̄c timorē meū fraternā q̄passioē
 leuetis. Em̄ tm̄ oīo disp̄atio ī ac
 dita e. & si nō habeo apud me qd̄
 vobis opponā: querā a b̄o b̄ndre nec
 p̄ncipio quib̄ vos p̄st̄at. p̄ficiat nos
 salas ex h̄m̄st̄ra est: pietas eius.
 p̄colate dulcissimi: q̄ nō oēs qui ī
 p̄fessione d̄ni fuerūt sua illi uestime
 ta p̄st̄auerūt. In illa m̄p̄ p̄fessioē qm̄
 am̄ete d̄no ī p̄p̄mo sum̄ celebratur
 qd̄ ueniet ad p̄fessionē & sedenti super
 azella p̄st̄i occurrerūt & nō oēs uesti
 mēta sua p̄st̄erabat ī via: sed rede
 bant aliq̄ ramos de arborib̄. s̄o erat
 hoc magnū: qd̄ gratis acc̄ipunt q̄nto
 dabant. Verūtm̄ ne ip̄o quidē p̄mit̄q̄
 om̄si fuerūt: sed nec a p̄fessioē legi
 tur expuls̄. fides mei p̄m̄ x̄pi iūme
 n̄. q̄ m̄ p̄p̄a d̄icē potes̄is ut im̄m̄o

facti sū apud te & ego semp̄ terrū
 vos quib̄ infidet x̄pus qm̄ n̄a iusti
 sedes e sapie. et aptus p̄p̄m̄ p̄di
 cat̄ dei virtutē & dei sapiam̄: si ues
 tes nō habeo qd̄ pedib̄ v̄is p̄st̄er
 nā. temptabo uel ramos adē de
 arborib̄: ut m̄te p̄fessionē uel p̄m̄
 aliqd̄ nō dē d̄sit m̄st̄ri mei. Ar
 bor e b̄us b̄ndre: arbor grandis
 atq̄ fructifera: tāq̄ lignū qd̄ plan
 tātū e serus decursus aquarū. vbi
 sū decursus aquarū: p̄fecto ī val
 lib̄: q̄ m̄ mediu monciū p̄st̄i
 b̄t aque. Quis em̄ nō uideat ead
 hos torrentes monciū ī d̄na decli
 uatē: & mediu & ad humilitatem
 semp̄ diuertē vallis. Sic p̄fecto
 sic deus sup̄bis resistit: quilib̄ aut
 dat gram̄. Scruq̄ h̄c fige pede
 quicūq̄ es im̄m̄o x̄p̄o: sup̄ h̄c
 ramū tm̄ im̄te: s̄m̄tū vallis uide
 p̄m̄m̄ ī monte sede sibi constituit
 serpens antiqū: mordens ungulas
 equi: ut cadat assensor eī retro.
 p̄p̄a vallis magis elige ad ambu
 landū: vallis elige ad plantandum
 p̄p̄ em̄ uel m̄st̄endū arborib̄ mō
 tana solēq̄ elige: q̄ frequēt̄ ar
 da sūt & petrosa. In vallib̄ p̄p̄ue
 do e vbi p̄st̄i plantē & vbi ple
 na sp̄ia vbi ceterū or̄ fructū:
 m̄p̄ta hoc & vallis habūdabunt
 frumento. Audis q̄ vbiq̄ vallis
 laudat̄: vbiq̄ humilitas p̄dicat̄. Ibi
 plantāe vbi decursus aquarū q̄
 vbi copia gr̄e sp̄ritalis: & aque
 que sup̄ celos sūt laudet̄ nome
 d̄ni: id est celestes b̄ndones sua
 ut ut laudet̄. Scruq̄ ī hac b̄nd
 & plantati s̄m̄ ut nō acc̄ipant̄.

no moueam quoniam flutu: sic scip-
tu est. Si spūs hūmō p̄tatem super-
te ur̄nent: lōm suū ne deseris. Ful-
la em̄ vobis tēptatō p̄uilebit si nō
ī magno & mirabilib⁹ sup̄ vos abu-
letis: sed p̄maneat firmo radiaib⁹
ī hūilitate radiait atq; fūdat. Sic
plam̄at⁹ ser⁹ decursus aquarū sc̄us
istē confessor dñi: fructū suū dedit
ī tpe suo. Sūt em̄ q̄ fructū faciūt
sed nō suū: sūt q̄ faciūt suū sed nō
ī tpe suo. Sūt itēq; arborē ī fructu-
ose ut quirus & ulm⁹ & siluestres
arborē alie: sed quismō nemo
plantat ī orto suo. qz nō faciūt
fructū: & si que faciūt nō hūano
vsu aptus ē sed porcino. Tales sūt
filij hūm̄ sc̄i: agerēs ī cōmessatōib⁹
& ebrietatib⁹ ī cubilib⁹ & ipudicis
h̄ nāq; porcorū abus sūt eorū q̄
iudeus ver⁹ p̄hibet cōcedē: quib⁹
ppriā nō det adherē. Sicut em̄
caro portina ad comedē nostrē
adheret carni ut iā sit vna caro:
sic ingressorē p̄cepti dñi spūros
sibi spūs sociat: ut adherēdo eis
vñ ad eis effiat demō. p̄d & idē
ro ī sacrificijs p̄hibet mal̄ illud
offerri qz spūros spūs imūdos
q̄ designet: qm̄ relicta ad madi-
na solis sibi ī spūritis cōplacētis
vniōnē & cōmū. semp̄ ceno delam-
tur inobū. Vñ & ī euāgelio legio
illa maledicā dñi erēt ab hōie:
taq; sūt sibi mal̄ porcos postulat:
net negant. h̄ns fructū ferūt ar-
bores īfructuose: ad quarū radices
seruris posita iā videt. arbores
aut̄ que fructū faciūt sed nō suū
vporē sūt: nō symōe syrenco autē
portantes nō suū: q̄ religiosa mte.

none auctes ingratat: & q̄ nō amat
amod̄ glorie quam desiderat facere
copellat. Jam tē q̄ dicit tpe suo:
arguit q̄d ante temp⁹ fructificā
volentes. p̄one em̄ arborib⁹ nostris
cūq; q̄ oportet pullulātib⁹ iū tūmē
oīō floub⁹ tempestuos. Sic sūt aliq;
quorū fructū qz minus p̄ere: minus
p̄spere oīunt. h̄ns sūt q̄ ī m̄as cōfiso-
nis sue alijs cōmūe fructificā p̄ta-
mūt cont̄ legis decretū ante ī p̄mo
gentio festinates. vltis noscē q̄ fall-
ate id vitancit suū iste m̄gō nostrē:
Et hūc vniū vobis appono qm̄ vbi
ānis soli deo nat⁹. h̄ns mansit: vñ
m̄ty: fructū q̄dē m̄tū tulit. ut ip̄s
ceruētis: sed ī tpe suo. p̄cep̄ em̄ arde-
bat temp⁹ esse fructificādi: qm̄ tanta
carnis temprācie fructū ē. ut pene
redēt pene d̄scedēt. Ego em̄ nō istū
quidē ramū p̄terib⁹: qm̄ & si h̄ns sūt
quodāmodo spūritū nucleis quibus
serp̄m̄ dñi b̄ndict⁹ necit: tū vltis
ē oīō n̄his m̄mēto dñi p̄p̄ foueat
tēptatōnē: ne ī eis madat cōsēnā
do sed magis resistat & vniū ager:
sūt meat⁹ dñi net desperet. h̄ns q̄
fige pedē m̄mēto xpi & d̄sē q̄ntū
rūq; uerba tēptatō semat nō crede
p̄p̄tā derelictū te esse a dño: sed me
m̄mēto scriptū. m̄mēto me ī die t̄bula-
tōnis erua te: & honorificabis me. Er-
go ut dñe xperid nō ardebat h̄ns
b̄ndict⁹ tūc esse fructificādi temp⁹:
qm̄ adhuc tantis tēptatōib⁹ v̄getat:
Sed venit temp⁹ & tpe suo fructū
feat. De fructū ei⁹ sūt tā illa que
sup̄ t̄tigi: & s̄tas ei⁹ iusticia eius:
pietas ei⁹. S̄tate m̄mēto p̄bant:
Dortina pietate: vni iusticia. vides

ornamenta xpi nimios folijs vniuersa
 tes: vernantes floribus ornatos fructu:
 Sicut istos imite: ut gressus rectos
 facias pedibus tuis. Sed quo tibi est
 miracula: mirum ut mirum. facere
 miracula pelis: prosequi. Sed ut mira
 culis eius imitatus: videlicet ut confi
 das & gaudens quod sub tali pastore po
 situs es: quod patronum tuum habere meruis
 ti. Omnia enim valde potens est in rebus
 qui tu potens existit in terris: secundum
 magnitudinem gratie magnitudinem glorie
 exaltatus. secundum & iuxta radium quanta
 te nam pro die noscitur: & quot radia
 bus in hoc imitatur tot ramos sic dicitur
 decorat. Sic ergo licet non habemus
 in eo consolatio magna nobis esse
 debent. patronum nostrum miracula doc
 tina nos instruit: ^{nos} & durgit
 gressus nostros in viam pacis. porro in
 te iustitia omnino roborat & mutat
 nos ut tantomagis credamus ad age
 da que docuit. quanto certius sumus eum
 non alia dormisse quam fecit. Sermo
 quidem unus & efficax exemplum opus
 est plurimum faciens suadibile quod
 dicitur. Sed monstrat facile quod sua
 det. In hoc ergo modo factus con
 fertur: pietas informat: iusticia con
 firmat. Virtute enim pietatis fuit quod
 non solum probum profuit: sed etiam pro
 futuris sollicitus fuit: pro solum huius quod
 ne erant firmi nihil habet arbor: sed usque
 hodie eius fructus adest & manet. Di
 lectus plane a deo & hominibus cuius non
 sola panna in benedictione fuerit. sicut sub
 mhi soli deo dilecti & soli deo iam
 cognita: sed & memoria eius etiam nunc est
 benedictione &. secundum & usque hodie in

triplice amois dicitur confessionem
 triplici huius fructu pascat dominus grege
 pascat vitam & pascat doctrina: pas
 cat & misericordie. Per quod necessarium
 induit fructificante & nos huius: quoniam
 in hoc positi estis ut caris & fructu
 afferatis. in caris. Vnde a nobis
 ipse: sicut scriptum est. et voluptatibus
 tuis auerit. secundum & de domino legitur:
 quod exiit seminare semine suum. Et
 hic habemus semen suum. sicut & pater
 fructu suum. Inuenit & hunc fructus
 quoniam ad hoc venit ut forma nobis
 traderet: & vni monstraret. sicut
 & ipse dominus arbor est: & deum in il
 lo quoque ramos accipe quos vult
 pedibus apponamus. immo non fuisse
 sed magis vere ipse arbor & planta
 relesus: sed in tris plantata sicut
 scriptum est. Veritas de terra orta est
 ab eo igitur hunc ramum vobis ap
 pono: ut sicut serpens ex manu huius
 ipse seminat in vobis: nisi quod non
 ta ego appono quam apertus: apud que
 legitis. hoc sentite in nobis. quod et
 in christo ihesu: qui ad in forma dei est
 non rapina arbitratum est esse se equi
 lem deo sed semetipsum exinanivit
 forma serui accipiens in similitudine
 hominis factus: & habitu inuentus ut
 homo. Et nos huius ex manite vos huius
 imitate vos seminate vos pedite
 vos. Seminate corpus animale: & resur
 get corpus spirituale. pedite manus vest
 ras: & in vita eterna seruabitis eas.
 Vultis nosse quomodo id fecerit apertus ipse
 qui docuit. Sicut igitur mecum ex
 redimus deo: sicut sobrii sumus vobis
 Sed ergo tibi: Ego magis factus sum

tanq̄ vas p̄ditū dñi sc̄p̄m p̄ditū qui
nichil unq̄ p̄ se facit: sed oīs eius
z om̄e desiderū tendit ad dei pla
ritū: z utilitate fr̄m suoz. Insepe
em̄ q̄ seminat i carne: qz de carne
meret corruptionē. Alibi em̄ scrip
tū ē. Bñ oēs q̄ seminat sup oēs a
guas. mirabile quōsdā istud ē. Quō
sup oēs aq̄s. forte sup eas de quibz
legit̄: z aque q̄ sup relos sūt lau
det nome dñi: q̄ sūt v̄tutes ange
licę z celestes pp̄t̄. Ita plane: qm̄
spectaculū facti sumz z angeloz z
hoibz. Semenz igit̄ hoibz exēplū
bonū p̄ aptū opaz sc̄m̄z ange
licę gaudū magnū p̄ ocula sus
cipiā: z p̄ rētia huiusmodi q̄ solū
oīs sūt nota. Quidē em̄ ē angel
dei: sup vno p̄noie p̄m̄z agere
h̄c dicebat ap̄t̄. p̄ videtes bona
nō tm̄ corā deo: sed etiā corā hoibz
Corā deo dixit corā eis q̄ vltimū ei
assistit: ip̄s em̄ maxie placet
ai nos videt occulte orantes int
ruminates psalmū aliq̄: aut
talē aliq̄ p̄cētes. Sic seminate
z vos: sūt fructificate h̄m̄. Sei
nare z vos. qz tū m̄lū m̄ vos se
minauerūt: fructificate qz vobis se
minauerūt. O gen̄ adam q̄ multa
seminauerūt in te z q̄ p̄cipū seme
q̄ male p̄bis z q̄ merito si p̄erit
in te tm̄ seme: sil z seminūcū la
bor. Cui p̄dnom̄ ē d̄d̄is ab agr
cola: si in te p̄erit h̄ vniūsa. Se
minant i tra m̄d̄ totū h̄m̄z se
minauerūt angeli p̄t̄ z ap̄t̄. se
minauerūt m̄res z q̄f̄s̄s̄s̄ z v̄ḡ
nes. Sciant z deq̄ p̄. de corde
suo eructuās verba sua bonū. Dñs

em̄ dedit benignitate. z tra n̄sua
dedit fructū suū. Seminauit z fili: ip̄e
em̄ est q̄ exiit seminare seme suū. p̄
em̄ nō exiit: sed filij a p̄re p̄cessit et
venit i m̄d̄: ut q̄ p̄us out cognō
p̄ans i corde p̄us: fieret ip̄e p̄p̄ m̄d̄
i v̄tē m̄is. Seminauit z sp̄s̄ s̄nct̄
qz z ip̄e venit z apparuerūt d̄f̄p̄t̄
d̄f̄p̄tē lingue t̄p̄ ignis. Ita totū tra
n̄tas seminauit saluz ip̄e p̄nc̄ de ce
lo: filius veritate: sp̄s̄ s̄nct̄ m̄itate. Ange
li quoz seminauerūt: qm̄ m̄d̄ibz alijs
ip̄i sc̄terūt. Dixit em̄ lucifer ille:
iā nō lucifer sed stenebuser z uesp̄er:
sedēbo m̄q̄ i monte testamēt̄: z silē
cro alassio. O ip̄udens o ip̄udens qm̄
lia n̄lū m̄strat̄ ei z dēnos c̄tēna
milia ass̄p̄t̄: z tu sedebis. Es̄erū
bin aut̄ p̄p̄a p̄bat̄: et nō sedebat
Quid laborasti ut iam sedēas. Om̄s
am̄p̄atorz sūt sp̄s̄ p̄t̄ eos q̄ h̄er̄
ditate cap̄t̄ salutis z tu sedebis:
Quid seminasti: ut iam metis. s̄om̄
ē m̄ h̄: sed quibz p̄t̄ ē p̄tre.
Quid eis iudēs: p̄f̄cto em̄ ip̄i sedē
būt. ip̄i m̄q̄ vermiculū fr̄e m̄di
cames sedebūt: z tu nō mō p̄bis
sed z m̄d̄n̄d̄ns castalis. p̄sc̄t̄is n̄
ap̄t̄s̄ qz z angelos iudicabim̄. q̄ p̄
v̄nqz q̄ exentes ibat z flebat m̄l̄t̄
tes semina sua: venietes veniet̄ m̄
exultaciōe: portates manipulos suos
Duo manipuli sūt q̄s̄ quis: saluz
honoris z quietis. Sessionē affectus
z alacritudine z sed nō sūt m̄p̄e non
sic nō colliges qz nō seminasti. Et se
minauit̄ labore z utilitate: metem
honorē p̄t̄ z quietē. p̄ro cōf̄s̄s̄s̄
em̄ sua duplia z rubore: i tra sua
duplicia possidebat. Vñ dicebat ip̄e

Vide humilitate mea & labore meu.
 Hodie audias i ewangelio p mitten
 te dnm & dicente discipulis: sede
 bitis sup sedes iudicatis xpi tribu
 isrl. Ecce quies sessionis: & honor
 iudicij. Pa & ipe dno ad h nolu
 ut puenire: nisi p humilitate et
 labore. Vn & morte t pissa con
 sepntu e: mrogatu tormentis
 & obprobriis saturatu: utiq ut m
 mcy iduat. Confusione: ipe puen
 t oes qui imitant eu & pfigre
 dunt viam. Ipe e o mique: ipse
 e qui sessione e i sede maiestatis
 silis altissio: & coalitissio ei. hor
 unip cogitauerunt angeli sio qui
 cadente maligno apostasie illius
 no desenserunt: nobis relinquentes
 exempli ut quemadmodu xpi ele
 gerunt mstrare sic & nos faciam.
 Pa & q labore fugiunt & honorem
 mptet illud se nonerit mntari:
 qui sessione altitudinis qz quesunt:
 et etsi no satis terret eos culpa
 illiq: treat nel vmdra. Quid em
 m confidit deuenientur ut forma
 tus sit ad illudendum ei: & ignis
 etnis patus e illi. ad hoc vitu
 du prudentia nobis seminauerunt
 angeli sio: qui pns ca alijs em
 tibi tenuerunt. Sed & apti nam
 ipam seminauerunt nobis: qn vere
 dentibz hns qui sapiam hnt mu
 di sequentur que stulticia e apud
 deo & prudentia carnis q morte
 opat & mnta e deo: npi dno
 adiferunt. Scandalizati sut em
 illi audientes de sacramento carnis
 & sanguis & ultra no erati cu eo

Discipuli uero mrogati an & ipsi
 vellent abire: mderunt. Ad que ibm:
 Verba vite etne habes. pcesse hems
 fies hac prudentia mntur: qua
 multa adhuc cu ihu ambulati don
 verat: ad edenda ei carne. & bibe
 du sanguinem illi: ad coicandum
 saliet passionibz ei. hor em & obid
 illud & ipm sacramentid significat.
 Ex tur aut scandalizant: & abeunt
 retro duetes: qz dnu & hoc sermo.
 pros ad aptis prudentes sim: & di
 cam. Dne ad que ibm. Verba
 vite etne habes. pro discedm a te:
 et vniuscuius nos. pro m slo pane
 vmit homo sed i od uerbo qd pre
 dit de ore dei. pro slo mudi h
 deliciaone: sed multo maior e i bbs
 tus. Vn & ppha. Eri dulcia fan
 albus meus eloqa tua: sup mel ou
 meo. Ad que igr cam. Verba vi
 te etne hnt o dne: & ea sut sup opa
 que mudi p hnt. pro slo ipa
 vita: sed & pmissio vite etne & ex
 spectatio mhoru leticia e: & tanta
 leticia ut ome qd corrupiat ei no
 valeat copari hanc g prudentia
 nobis apti sa seminauerunt. qarti
 res uero manifestu e fortitudinem
 seminaffe. poro confessoro seminauerunt
 iusticia: qua i ai vita sua secuti
 sut. hor em m est m mres & co
 fessoro: qd & m petri sit oia re
 linquente: & abrahm sbam mudi
 i bonos vsus expendente. Sic em
 illi consumati i hrem expleuerunt
 tpa mta: ipi uero & longa & mlti
 moda mnta qere mnta. Vgnes
 sic planu e qz tpana seminae
 runt: q sit libidine calcauerunt

Ille pmo no le^{at} ad effectum
si fepid amara^{is} fuit i dnm
lenie uel i sal^u pndete illi
eud sub^o hie pui cogit

in Dives es
i nra: qⁱ magnificus i
iusticia: i gra qⁱ munifi-
cus dne deus m. non e
qui silis sit tibi muncator copiosissi-
me: remuncator effime: p^ossie h
beritor. Gratia respns huiles: iuste
iudicis moretes: misericordit saluas
enid pades. hⁱ sut dilassim qⁱ nob
i mensa dmitis hui⁹ p^ossumlias
saru testiomis scripturaru. hodie qⁱde
si diligenti aduertim⁹ solito copiosi⁹
appom⁹. p^omiru h^o copiu p^ont
nobis p^ont qⁱ p^ont conuenerit sate
videtur qⁱdragiesie temp⁹: i p^ontissia
dies d^ont amanois. hodie em i
aurib⁹ m⁹ dephensa i adulterio
muliere indulgenta saluatois absol-
uit: hodie moxno susane sanguinem
liberunt: hodie ynoq³ b^ont uigme
singulari munie gr^ote b^ontomis
p^ont ayagm⁹ romuud: ubi p^ont
nobis m⁹. iusticia gra appom⁹
p^ont quid no m⁹ esca hom⁹. Salu-
tatis o^ono i effim⁹ ad medela. p^ont
quid no enid iusticia p^ontis cordis
Et iudem opte confirmas illud ut po-
te ab⁹ solid⁹ ad nutendu. Demq³
b^ont qⁱ esumit illu: qⁱnt ipi saturu
b^ont: p^ont quid no ab⁹ me gra dei su:
Dilassim⁹ sane: i oem habens i se sua-
uitate i deladmentu saporis. vmo
vco h^o sibi p^ont o^ond vendicid non
mo delat: sed respit i medet. Ar-
cedim⁹ ad mensa h^o sies mei: et
ex singulis dapib⁹ uel modicu aliq³
de gustem⁹. In lege moyses mada-
uit hui⁹ mod lapidat ayut de per-
cussie pades: de adultra phetzeri Sed

ad duricia lapidei cordis v^o ille
locut⁹ e. Ihesus aut⁹ utimas se i retri-
dne melma celos suos i defende. In-
clinas se i ad man⁹ flexus: neq³
em iudicu cordis ciut. Digno se
lebat: no ia i lapide sed i terra
p^ont hoc tm set: sed h^o qⁱ duplex
scriptura sicut apud moyses tabule
dne. Et forte uelitate i gr^ont sar-
bens t^o ipressisse videt⁹ sedm qⁱ
aptus aut. lex p moyses data est:
gr^ont i uelitas p usm p^ontm fca est
Conspida demq³ an uideri possit de
tabula ueritatis legisse m⁹ respellit
phariseos: qⁱ su p^ont e v^ont p^ont
lapide i eam mittit. Verbu quide
abbreviat⁹: sed u^ont i effim⁹: et
anapiti gladio penet⁹ b^ont. Em f^o
ut em ad uerbu h^o p^ont cordi
t^ontissa: qⁱ uelime⁹ hoc vno i^o
te sut lapidee fontes: rubor ip^o i^o
fusiois i standestm⁹ p^ont ab⁹
ayerunt idem adultra lapidari: si
si is p^ont gestat qui dign⁹ no
est enid ip^o p^ont: is p^ont a
p^ontie exigere v^ont qⁱ candem
exape non met. Alioqui ip^o fca
vicinos a se mapiat: m se p^ont
mapiat suam ferat: experient⁹
u^onta. Ceteru ad huc m⁹ est
et si am⁹at⁹ respellit hoc uelitas:
sed reu^onti condit⁹ absoluit. Scribat
ueru. s^obat gr^ont: legat nudiam.
p^ont te condepnant mulier: p^o
mo dne. p^ont ego te condepnabo: u^o
de i ampl⁹ uoli p^ont. O uox
me: o uox audita lenite saluata.
Audita sut m mane m⁹ntm tuu.
qⁱ m te speraui dne. Sala m⁹ntu
spes apud te misericordie optinet

lani: nec oleu me nisi i vase fiducie
 poms. sed e infidelis fiducia soli vni
 q maledictione capax: cu videtur in
 spe pentum: qm nec fiducia illa
 dicenda sit: sed insubilitas qd et
 dissimulatio pnciosa. Que om fidu
 cia ei: q pnculu no attendit: aut
 q ibi timois remediū ubi n timor
 sentit: nec materia ipa timois: fidu
 cia solatiū e. per eget ille solano q
 letur: no malefecit: e i pessime
 rebz magis exultat. Propterea mag
 sres videri nobis qitas hemz imi
 tates e pccā: scelera mra e delicta
 nobis desidemz ondi. Scitemz vras
 mas e studia mra: pncialqz vniusa
 pugili mtecoe pccemz. Dicit qspz
 i pncod suo vadam ad portas inferi:
 ut ia no nisi i sola dei mra respu
 remz h' vera hois fidua a se defia
 entis: e intentis dno deo suo. her
 mag vera fidua cu mra no negat
 qpa attestante: qm h' pnciatu est
 dno sup timetes eu: e i eos q spe
 rant sup mra ei. per pui vras sup
 pccit nobis i nobis quide timois:
 i ipa aut fiducie causa. Snamz e
 mris e e capiose me: pncialis
 sup malicia: mltiq ad ignoscendu.
 Credamz sane ut timoris: qm i eo
 ml aliud nisi vni occasione fruende
 mltipme mparet. Inueniat. Copan
 et aut pccatū: nec sibi oblata pa
 net vllatenz ondi. Tenetbz itaqz
 manifestus aduersarij legis: cum
 absoluet lege dāpnata. In vestru
 o pharisei arput tota vze maligni
 tatis adineno retorqitur. Diffiditis
 muse: qm iudicū subfugitis. pā
 illa quide sū iura legis absolui
 tur: que sū sū accusatōe relinquit

Sed consideremz frēs: quo nō hinc
 abeant pharisei. Videte ne duos
 senes nō a senioribz egrz ceperunt:
 quō i pomcio iocūm abscondit:
 Susanna qm vixit emz e sequit
 eos: nō miq cognitōe plem sūt:
 cont eā. Consentie nobis arut senes
 qm pharisei aut lupi: q ab alie
 rj paulo m licet erratis omni
 le fuerit. deuoratioe frustrati: cō
 sentire nobis e tōmiste nobiscū.
 Inueniat dicit maloz mō mru
 sabitis adulterū: mō adulterū
 suadeto. Sed h' e tota iusticia
 vza: e que palā arguitis: eade
 ugitis i occulto. hinc sūt q exist
 vni p q mō: nō ille om consaz
 omulorū vras tō valide pncissis
 consaz duos. Eui sū pccō e vrm:
 pnc q i eā lapide mittit. azerito
 qm de discipulos veritas aut. pnc
 habudauit iusticia vza plusq se
 barū e phariseorū: nō intrabit
 i regnū celoz. Alloqz dicemus
 qm aut te testomū. Seme ita
 nam e nō iuda: ne hor quidem
 moyses i lege mādant. An qui
 deatut adulterū lapide e man
 dauit accusatē pnciatū. An qui
 adulterū lapidibz obui. iussit ca
 am cont msonē testomū fieri:
 pncmo vco sicut adulterū: sic
 onā falsū testomū nō ipu mru
 ee pccatū. Sed q glām i lege:
 p legis pnciam dēd i hono
 ratis. Inuenit susāna e aut
 Augustie m sūt vndiq. vndiq
 em mores: h' quide corpora m
 spualis. Si h' mgt egero mores
 m e: si aut nō egero nō effugi
 am man vras. Vras o pharisei

manus nec adultera effugit n' pidi
m. Vias amissiones nec scs nec p'
cator euadit. Diffilatis p'ra via:
ubi inuenitis aliena. Alioquin si q's
forte sui no' h't: veni ei ipingit
crime. Sed in susana facit: inter
morte' aie videlicet & vixit vidi
q' angustata. melius e' in mag' ab
sp' ope m'nde i' man' hoim: qm
deuoluntate lege dei mei. p' m'ru
facbat ista: q' horrendu' sit m'nde
i' man' dei vinctis. p'ra hoies ip'e
om'dit corpus: aie no' h't: quid
vlt' faciat. Ille tunc d'us e': qui po
testate h't & corp' & man' p'dere
i' gehenna. Sed familia iocundum
tardat: Irruat p' postu'm: na' in
pomerio clamor audit'. Clamor
vix luporu' gramu': & balantis
om'cule int' eos. Sed no' patit'
ab eis i'noxia deuorat: q' ab ipis
coru' fuitab' tam dignant' eripit
cna' eripi no' meretur. ajerito
p' m'nde no' ducet' ad morte' cor
ei' erit fiducia h'ne i' d'no: q'
usq' adeo t'muit' ut t'more oem
postposuisset h'uand': & ipi' lege
simul vite p'hibisset & fame. p'om
em' d'rtu' fuerat aliqui h'uicremor
sermo de susana. Sed & p'ntes ei'
iusti fuerat' & vn' ei' honoraator
oim' iudeoru'. ajerito ergo a ius
to iudice iusta de iustis obtinuit
ulione: q' tam vehement' iusticia
esurmit: ut p'p' eam contempneret
morte' corp'is & o'lyb'au' g'nd': luc
id' m'consp'labile am'coru'. Et nos
fies si a xpo audiuim' nec ego
te condempnabo. si peccat' sa' nolu
m' cont' ipm': si i' xpo pio volum'
pie vnie: nate e' ut sustineam' p'
secu'om': ne malu' p' malo a' male

Dicitu' p' maledicto reddam'. Alioquin
qui p' paciam no' seruauit p'der' us
t'na: hoc e' vlt' p'der': q' p'der' man'
sua. q'nti v'ndam' & ego retribuam'.
Dicit d'ns. Ita e' p'p'us xpe retribu't: sed
et retribu't si ei v'ndam' seruet: si no'
tollas ab eo iudiciu': si no' reddas re
tribu'tib' tibi mala. Facit iudiciu' si
iurid' p'acenta & i' equitate iudicabit
sed p' m'asuetis t're. Jam vobis in salu'
molestu' e': q' deliae tardat' p'et' m'ru
p'm: deliae su'. p'ra onerabit' quilibet
faciatos: ne a ruitantib' gaude' pote
rit fastidiri. q'ntus e' ang'el' q'
buel a deo i' ciuitate galilee: cui no'
men nazareth. q'ntus e' p' nazareth
p'ua ciuitas & t'm' regis m'aco illu'
het' & tanto. Sed mag' i' latet i' hac
p'ua ciuitate thesaurus: q' mag' si hoies
latet & no' deu'. An no' thesaurus de
maria: vbiq' illa e' & cor ei' o'm'
li' ei' sup' ea: ubiq' respicit h'uilitate
a valle sue. p'rouit i' celu' v'ngentis
dei p'ris. Si celu' nouit & nazareth.
Quid m' facit paciam sua'. Sed in no'
ueit' hereditate sua'. Celu' ex p'ce m'
zareth ex m're vendit' sibi. & i' p'p'us
ip'e se & filiu' dauid & d'nm & testat'
Celu' celu' d'no: si iam n'it' dedit' p'p'us
hoim'. Cedat ergo ei' v'ndam' nate est
i' possessione' fies: q' no' mo' d'ns sed
etia' filii hois nate e'. Audi etia' quo
terru' sibi mag' filii hois vendit' sibi.
& dicit' t'at' sponsus. Flores m'p'at'
apparuerunt i' t'ra m'ra. p'cepit h'ic d'ns
crepat' q' nazareth m'p'at' flos.
Amat' flozgera' p'nam flos de ra'
dicit' posse: & libent' int' h'ia p'p'at'
flos am'pi & h'ia r'ouallid'. E' d'nt'
dat' em' flores pulchritudo suauo
lencia. spes fructu': gra' triplex. Et
quoq' floze reputat' de q' & h'ic ei' r'o
placet in te: si tibi nec honeste r'ouat'

sanctorum decorum nec bone opinionis fra-
 glancia. nec intencio desunt futue
 retribuciois. fructus enim spiritus est vita
 eterna. sic tuncas maria: tuemisti
 enim gratiam apud deum. Quanta gratiam:
 oram plenam gratiam singulare. Sin-
 gulare an generale. ut videtur in libro
 quod plenam: et eo singulare quo generale.
 Ipam enim generale singulare accepisti
 eo magis singulare quo generale: nam
 sola oribus gratiam tuemisti. Singula-
 re eo quod sola hanc tuemisti plenam
 dicitur: generale quod de ipa plenitudine
 accipiat unum. Unde tu in mu-
 liabus: et benedixit fructus ventris tui.
 Singulare idem fructus est ventris
 tui: sed ad omnem idem metes te me-
 diate pervenit. Sic nimirum olim
 ros totus in velle totus in terra: sed in
 nulla parte nec sicut in velle totus
 fuit. In te sola rex ille dices et p-
 dices exmanit: exaltatus humilatusque
 et immensus abbreviatus: et ab inget
 minorat: verum demum deus et dei
 filius maneat. Sed quo fructu:
 sempe ut oes eius principate locu-
 plum eius humilitate subleventur: et
 minorantur magnificam: et in car-
 nate adhaerentes deo inopiam in
 spiritus cum eo. Sed quid dicimus fructus:
 cum potissimum vasi gratia ipse det.
 Si ut super memorimus cupimus est idem
 me fiducia parat nec iusticie: que
 iam potestatem ydoneam gratie recepta
 nihil exspectat. Balsamum est purissi-
 mum: et solidissimum vas requirit. Et
 quod tam purum quod beata solida: quoniam
 humilitas cordis: merito proinde hu-
 militas dat gratiam: merito respectu
 deus humilitate amille sue. Quomodo

merito queis: eo utique quod amabile
 meritum non occupabit humanum: quo
 minus libere influet divine gratie
 plenitudo. Sed ad hanc nobis hu-
 militate quibusdam erit gradibus asen-
 dendum. Primum enim cor hominis que ad
 huc peccatis delat nec misericordie
 consuetudine proposito vultore mutavit:
 ne sit gratie cupimus propter vicium prohi-
 tur. Sed quousque ubi in corrigere mo-
 res et peccata nequias de recedente non
 propter: ipsa in peccata peccata licet in
 amputata quadammodo videatur dum
 deo manet gratiam non admittunt
 manet autem donec confessione lauetur:
 donec succedentibus dignis fructibus que
 mercede de medio fiat. Sed ne tibi
 si forte vicium et peccata puriorum suc-
 cessit ingratitude. Quod enim tunc eunde-
 ter gratie adisus: Tepestem passu-
 ipse a feruere conversionis me et pau-
 latim refrigerat caritas habundat
 iniquitas: ut consumet in carne qui
 spiritu repant. Inde est quod minus in
 sanam que a deo donata sunt nobis:
 indevoti peccati et ingrati. Emorem
 domini relinquantur religiosam omittunt
 sollicitudine: verbosi curiosi facti-
 ciam detractores et innumeratores: va-
 cantes magis fugientes labores
 et discipline quoniam si nota id
 licet: quasi neco confessum sit etiam si
 nova. Quod ergo tantis repulsa
 obsequialis gratiam nobis de esse min-
 imum: iam nec si quod iuxta apostolum vi-
 bo christi verbo gratie inhabitat si quis
 gratus est si quis devotus si quis sol-
 licitus. si quis spiritum faciens et amant
 sibi ne suis fidat meritis: ne suis
 operibus imitat: alioquin ne hinc mori

quid enim intrat gratia. primum
plenus est: nec in eo inuenit in gratia
locus sibi. Consideratis phariseo illu
orante. non erit raptor non iniustus
non adulter. An in fructibus prime
erit? Ieiunabat his et sabbato: de
ernabat omnia que possidebat. Sed in
gratia forsitan suspicium. Audite
quod dicit. Deus gratias ago tibi. Sed
non erit vacuus non exinanitus: non
erit humilis sed elatus. pro id sibi de
esset scire studuit et sed aggerant
merito suum: nec erit illa solida
plenitudo sed tumor. Vacuus proinde
redit: et plenitudine simulat. Ita
publicanus ille qui exinanit seipsum qui
vacuum vas exhibere curauit: quum
retulit amphora. pro ergo fides si
gratum cupimus inuenire sit de cetero
abstineamus a viciis: ut de peccatis
quorum peccatis digne peniteamus. Sicut
vominus quorum solliciti sumus: et deu
tos nos deo et vere humiles exhibere
huiusmodi nempe nunc gratanter
respicit pro illo respicit. de quo sa
piens ait. Cum gratia et misericordia dei est
in fides eius: et respectus in electos illius.
Et forte gratia quater reuocit animam
quod respicit dicens. Reuertere reuertere
sinamitis reuertere reuertere ut inue
am te: quo videlicet nec in peccandi
consuetudine nec in consuetudine peccandi
neque in torpore et tepore negligentie
aut elationis recitate persistat. a quo
nos in duxit proculo reuocet et arpe
dignetur factus nobis a deo pro sapi
entia et iustitia et satisfactione et redemp
tio: ihesus christus dominus in. Amen

Et inhabitet gloria in eternum

intra: misericordia et ueritas obuiauerunt
sibi: iustitia et pax osculata sunt. gloria
intra heret ut ait apostolus: testimonium
coram me. pro quidem tale testimonium
quale supra ille phariseus habebat. se
ducta et seducte cogitatio testimonium
phibens de se ipso: et testimonium uerum
non erit: sed non spiritus ipse testimonium
phibet spiritum meum. porro hoc testimo
nium in turbis consistit credo. pro est
enim primo omnino credo et remissionem
peccatorum habere non possis: nisi per indul
gentiam dei. demum quod nichil pro
habe queas opere bono: nisi et hoc
dedit ipse. Postremo quod uita et
in nullis potes opere bono: nisi et hoc
nisi gratis tibi datur et illa et uis
enim potest facere misericordiam de inuicem non
ex parte semper: nisi qui solus est mi
sericors. unquam quod firmum est non potest non
fieri: ipso tamen non imputate est ipse
non fuerit. Et apostolus quorum quod dicit
ut dicitur unum cui non imputantur peccata
peccati. de operibus quorum bono certo
omnino est: quod nemo ea habeat a se
ipso. pro si scire non potuit humanam
naturam adhuc integram et quomodo
potest per seipsum resurgere in cor
rupta. Certo est ad suam originem
unum quod quod in eis est tendere: et sed
per seipsum semper esse potest. Sed et
nos quod de nichilo creati sumus con
stat quod si nobis ipsis relinquitur in per
manere semper quod nichil est destinamus
tam uero de uita eterna semper quod
non sunt condigne passiones huiusmodi
ad futuram gloriam: nec si unum omnino
sufficiat. proque enim talia sunt hominum
merita ut pro ea uita eterna

debeat ex iure: aut deus ^{intra} ~~intra~~
 aliqua fuerit nisi ea donaret. scilicet ut
 tunc qd merita oia dei sunt dona: et
 homo magis ppter ipa deo debitor e
 qd deus hoi: r quid sunt merita oia ad
 tanta gloriā. Demq; qd melior est
 ppa cui dno ipse tam isigne testi
 moniu phibet dicitur unū tuem se
 rōdū cor meū. Verūptm̄ r ipse ha
 buit nāc dicit deo: nō intres i iudi
 cium ad seruo tuo dno. pmo itaq;
 se seducit: qd si bñ cogitac voluerit:
 tuemcti pml dubio qd nec ad deū
 possit occurrē ei qd ad ungm̄ mltib;
 ueit ad se verū her qd nūc dypm̄
 nō oio sufficiūt: sed magis mēū
 qdā r velut fundamentū fidei sūt
 habenda. Itaq; si nedis pām tua nō
 posse deleri nisi ab eo cui soli penas
 n er m que pām non audit bñ facis:
 sed adde ad hoc ut hoc credas. qā p
 ipm̄ tibi pām donat: hoc e testimoniū
 qd phibet i corde mō spūs sct̄ dicit.
 dimissa sūt pām tua. Sit em̄ urbi
 nūc aptus: iustificāi hocm̄ gratis p
 fide. Ita de meritis quocq; si credis
 nō posse haberi nisi p ipm̄: nō suf
 fiat doner tibi phibent testimoniū
 spūs veritatis qd ea habes pillā. Sic
 et de vita etna habes nāc e testi
 moniu spūs: qd ad eā sic diuino
 munē pueniunt. Ipse em̄ pām cō
 donat: r ipse donat merita: r pma
 misilominū r ipse redonat. Porro tes
 timonia ista credibilia sūt sūt mōne
 scā de remissioe quide pādū. val
 dūssimū tenco argumētū. Om̄iam
 passione. Vox siquidē sanguis ei
 in aluit nūto plus qd uox sanguis
 abel: clamās i cordib; r hōrū remis
 sio om̄i pādū. Tūduq; e em̄ ppter

pām m̄a: nec dubiū qd potētor
 r effimāoz sit mors illū i bonū:
 qd pām m̄a i malū. De hōm̄ at
 opib; argumētū misilominū m̄
 effimū e resurrectio ei: qd resur
 rexit ppter iustificacōem. Porro de
 spe p̄mōrū testimoniū e ei ascen
 sio: qd ascendit ppter glorificacōne
 m̄m̄. her tū i psalms habes: di
 cente ppheta. Lētus vñ au nō ipu
 taunt dno pām. Et alibi. Lētus
 vñ au e am̄lud abo te. Itē ali
 h. Lētus que electisti r affupsisti:
 habitabit i atrio tuo. her e glā
 uera gloria m̄habūacōis: qā ab
 eo e qui p fide habitat i cordib;
 nō. filii ued nōam glām que ab
 iure est querētēs. glām que a solo
 deo e non volebat: r sic glōria ex
 teri flūente scātantes habebat glo
 riam nō i serpis sed magis i uisio.
 Vno nasse m̄ hoi sūt ihabitō glā:
 dico licuit: qm̄ ad iusticia festi
 mat̄ inteno. scā r ea sola pposu
 erim̄ i verbis illis ppheticis dili
 genā vestigā: sed reflexit ad
 moralia occurrens pma fronte
 ap̄licus sermo. de m̄na gloria
 r testimoniū consue. Sit ergo ihabi
 tot her glōria em̄ her i tū m̄a:
 si m̄a r uelitas obuauerit sibi:
 r sese iusticiā r pām osculent̄ pue
 menti siquē mē r ueritas confessio
 nis mē omuret nāc e: ac de ce
 tero sāmōm̄ sectem̄ r pām sine
 qua nemo deū videbit. vbi em̄
 compūgit qd uā tūc eū m̄a p
 uenit: sed neq; m̄grediet̄. don
 et ueritas confessiois occrat. per
 cui dno ait ipse dauid ad natā
 ppham ad de adulterio r homicidio
 argueret: r dno iustitias pām

tua a te aut ipsa. semina veritas
& misericordia obmanerunt sibi. Et si ipse
ut declinet a malo. Jam vero ut
facias bonum in tempore tibi & cetero
profallendum est: ut ipsa mortificatione
carum tunc & penitentie fructus ac
iusticie opera in unitate & concordia
fiat: quoniam unitas spiritus vinculum est
perfectioris. Scilicet ad dexteram neque ad
sinistram declinaveris. Sunt enim quod
dexteram est dexteram iniquitatis. perhari
seus ille cuius super membris non erat
sicut ceteri homines: & ipse sibi sicut
dignus testimonium prohibuit: sed non
verum. Sane ipse ille est in quo misericordia
& veritas obmanerunt sibi. iusticia
& pax osculate sunt semper gloriatur.
sed gloriatur in eo quod sibi testimonium prohi-
bet in spiritu utique veritatis. Ut in habi-
tet gloria in terra misericordia: misericordia & veritas
obmanerunt sibi. iusticia & pax os-
culate sunt. Si gloria patris. filius sa-
piens. cui sit sapientia ipsa sapien-
tior nemo: liquet profecto gloriam
patris christi de virtute & dei sapie-
ntiam esse. Quia ergo in triplici mil-
tis quod modis deo predicem fuerat in ipse
his quod in his videndus fuerat & in
habet conisaturus: quoniam modo id
fieri sit & impleris que de eo per-
venerunt omni prophetarum. Dea fuerunt habi-
tauerunt gloria in terra misericordia: psalmista
dicat in his verbis. Ut si manifestus
dicat. Ut verbum caro fieret & habi-
taret in nobis misericordia & veritas obma-
nerunt sibi. iusticia & pax oscula-
te sunt. magis in sacramentum fratres.
& diligentius perscrutandum: nisi &
intelligens imperio & ipsi quare intel-
lectum verba deessent. Duo tamen
utique modum id quod sentio: si for-
te ut occasione dedisse videor super

enti. Vide magis videor. Dilectissimi
istius hinc virtutibus in amictu hinc
primus ab ipso sue creationis exordio et
ut ipsa me in vestimento saluti
idoneo. Est enim in his istius saluti
integritas: nec in his omnibus potest
fieri salus profertim ad nec potest
esse virtutes si ab invicem separantur. Ne
repat igitur homo manum custodit si
licet atque pedesque: ut ipsa piam
ret ipsa & sequatur eam: ipsa quoque
protegeret & conservaret utique. Videtur
quale nutum contulit puelle suo
deus: quale dedit pedesque in
retens orto. Sed erat illi necessitas
etiam cruditor tunc ipse & totum
creatur: ut non sicut in mentem illi
quod custodiret: sed tamen puelle edu-
cavit. Cui sana materis nemo
poterat apparere tunc quod ipsa ueritas:
que eum in agnitione summe educeret
aliqua veritate. Invenit vero ne sapienter
tunc inveniatur ut faceret malum esse per
ceterum et tamen faceret bonum & in me
facient: iusticia quoque qua regeret
nec perit. Adhuc autem & pax quod facit
tunc & declarat: addidit manum hinc
missa & id est nec tunc conisaturus
videtur spiritum creatoris. pax utique
duplex: ut nec in pax nec
fuit timores: id est nec tunc tunc
proferret adversus spiritum: nec esset
creatura ulla se formidum. pax et
bestie omnibus libere inposuit non
& suspens ipse quod violentia non
presupsit. fraude magis eum agnoscit
est. Sed hinc decrat que misericordia
todebat. Dorebat veritas: regeret
iusticia pax fovebat. Sed hinc hinc
iste ad multum piam & in piam
na sibi descendit. de iherusalim in

ipse. Siquidem in latrones.
 a quibus et in omnia legitur despoliari. et
 dno veniente nudum se esse conuenit.
 per nos potuit reuerti ut ablati
 sibi reape uestimenta: nisi sua opus
 amittet. Sicut em inuoluntate sua
 nisi inueniente corporali morte xpi
 no potuit: ita nec reuerti su eis
 despoliatio. Et vide si no ppt hie
 ptes quoz uestimen qd amiserat p m
 et nety ho: i totide quoqz diuisa su
 sibi et noui hois uestimenta. An forte
 ipse et tunc inconstabile que no dmi
 dnt: sed forte puenit. Ego diuina
 arbitror esse ymagine: que nimiru
 no assuta sed in fca atqz rpi tpressa
 nature diuini scindiqz no ppt. Ad v
 ymagine nempe et similitudine dei facty
 est homo: i ymagine arbitry liberta
 te: virtutes hns i similitudine. Et similitu
 do quide perit: verumptm i ymagine
 pnti homo. ymago siquide i qd hie
 ma rpi vni potuit no exiit: n de
 sed no delat. hie ergo no scindit
 sed forte puenit: et quocuzqz puenit
 ad illi erit simul et ipa. sed similitu
 do no sr. sed aut manet i hono: aut
 si peruenit ad mutat miscabili:
 amehs i spicab q simulati. Siqui
 spaliat virtutib q tenoz hoem dnu
 mg: quomd no singulis sit spoliati
 congrui e ut dicitur. p dicit homo
 insua: ad eua serpente. adam mu
 licis von obediuit potius q diuine.
 Erat tn residuu aliqd qd apphendi
 possent id q dno suo illo fructu mo
 imebat: sed abierunt etia illud co.
 uersi i verba malicie. ad excusandus
 consuetudines i pns. puz em iusticie
 portio no pnt: sed p pnam dnp
 nure. p dicit et miam: cu sr exar
 sit eua i concupiscencia sua. ut nec
 sibi nec vno nec filijs pnt nasci

turis: simul oca tribali maledicto
 et mntati mortis addices. Adu qz
 indigna noi diuine mulier p qua
 ponuatur obicit: qst post tergum
 et volens de hinc sagitta. Vidit
 em mulier lignu q esset pulchry
 vnu et ad vscendu suau: et a ser
 pente audienti tng deos sese sumu
 re. pncul q rplq distale rapit:
 curiositate voluptatis et vntatis
 hie sola mndy sr. concupiscencia
 carnis concupiscencia oculou et sup
 bia vite. hno abstracta et illecta
 miam oem crudelis m abicit.
 Sic et ad am q mulieri male miser
 tus e. ut ad ea puenat: bn noluit
 miseri aut pena sustine pro ea
 puata e etia mulier veritate: pmo
 quide mule detorques qd iudicant
 morte morienn et dices ne forte
 moriam: denu serpenti ardens
 penita abnegam et dicit neqam
 morienn. puata e et ad am veritate:
 ubi eam erubuit confitei: volari
 lia excusacionu opimeta ptendes.
 Siquidem ipa dicit. Qui erubuit
 me cora hie: erubescat et ego cora
 cora pcc meo. pcc quoz p m
 amiserunt: qz no e p m ipno dit
 dno. p dicit em contm lege tne
 nerat i membris suis: qd de nouo
 pudor e pat m dicitatis. Timui m
 quit eo q nudus essem. p non sic
 miser no sic pualo am tmebat: et
 no qrebat solia: licet corpe nudus
 sicut et mo. Ex hoc sane ut pphie
 rpi i pabola psequim: q sibi obm
 asse eas et inconstitatas i osculo
 medramet: gms quedi m vntes
 videt: orta contentio. Siquidem
 veritas et iusticia miseru afflige
 bat: puz et mna zeli hui exp
 tes m dicitabat magis esse pndu

Sunt enim collectanea hec due sibi que
admodum et porcos. Unum et secundum est ut
pferentibus illis in ulione et pnam
rotore hinc inde redentibus et pntes
molestias futuri accumulantis adma
none supplicij: ille scideret in cor
pntes redeutes ad dnm q dedit illas
Solus siquidem ipse arguitur cogi
tationes pntes: ad afflictionis sua ple
na videretur. Siquidem no respicit
pax no erud mra dabat silentiu.
sed pio quoda susurro paterna
pulsantes viscera loqbantur. Quod
metum pntes dicit: aut no ap
ponet ut cor lacrimos sit adhuc.
Siquid obliuiscet dene misereri
dene: aut continebit in ira sua manus
suas. Et ipse dnu multum visus
sit distillare pnt misericordiam ut in
teri satisficeret zelo iusticie et verita
tis: no tm infructuosa fuit suppli
cancum oportunitas: sed eximidia
in tpe oportuno. forte enim in pel
lantibus tale dicitur dedisse iustis. Et
quod pntes vnt: Debitos su et pntes
porcos in mris: qe accitatis videtur
ad faciendam vndam in manibus
iusticie et veritati. videntur veniat:
et sup hoc verbo pntes rascant.
festinat ergo legati celestes: et ut
vide miseru homin et ardele pla
gam ppheta loquitur angeli pacis
innare stebat. Qui enim fidelius
que ad pace sur pntes: ipse angeli
pntes. Sane ex deliberacione romu
in ascendit veritas ad constitutu
diem: sed ascendit usq ad nubes:
nec du plane lucida: sed subobsu
ra et obnubilata adhuc zelo indign
nacionis. Nam ipse est ut leg legimus
in ppha: dicit in celo manna tua: et
veritas tua usq ad nubes medius
aut pntes luminu respicebat: et utiq

Propter sua qd habet nihil loquebat.
Esperans illi colloquio meruit me
esse: et indicabit nobis: Et audiat
et enervabit: forte memorabilia sua
et no licet hoc loqui. Sicut tunc
conturbie taq h' fuisse videt. Eger
misericordie creatura rationalis aut mra
qui misera sua est et miserabilis vult.
Veni tempus misere di: q: qz iam
pntes tempus. Et non vultus oportet
magis impleri sermone que loqui
eo dicit: totu adam morat' nre e
in oibz q in eo erat: q die vntu
pntes in pntes gustantur: et
qd aut ergo mra: ut qd me genu
isti pater nri pntes: Sicut enim
veritas ipse: qm mra tua pntes
et nulla est si no aliqui misere. Sicut
aut et illi contrario loquntur. Et enim
nesciat q si pntes sibi pntes
sicut moris eius: et pntes n per
manebit in metum veritas tu dicit.
Et neq unq de cherubim ad rege in
lomonie suggestit esse mittendos: qm
silio magis dicit et omne iudicium. Et in
eius ergo conspiciat mra et veritas obliu
nerit sibi: eadem q sup membra vnt
primone repetentes. Sicut in vnt
zeli et homo h' mra: sed vnt se
vntu sciam. pntes aut magis: pntes
mtozi porcus q porcu iudicat esse
pntes. Et tu magis mra vnt pntes
sed tanta indignacione suis in pntes
toze: ut malias pntes et porcu. Et
male metum. Si quid habes ad
sum me: dicit magis. Sicut tunc: qm
me pntes. Et dicit vntes: et
et mra in mra dicit pntes: et
no illic dicit: homo nobis erat: si
nata no fuisset ho ipse: Sicut enim dicit
lissim dno sic erat: no vntes

quo simul conseruari possent: mra & veri-
 tas. Cuius adderet veritas i idipm qd
 mdris pns sue merita retorquere dices
 mendi omo ne fiet vniu verbu pns
 ne sermo vni9 & effray qualibz occasioe
 euauaret qd aut par pate vbi huc
 modi: no vas talis altitudo daret: vir-
 tutu e inhonesta cotento. Porro iudex
 melmas se digno se bebat i tra. Cuius
 aut verba scripte q par ipa legit in
 aurib9 omi: ea siquide pmo asseclat.
 her dicit per si adim no moriat: et
 q dicit per si mra conspct fiat
 mors bona: e hie vix qd perit. Obsu-
 pui oes i verbis sapie: e forma d
 positois pta: e iudici. Siquide nam
 festu fuit nulla eis quimore occasione
 relinq: siquide fieri posset qd vtraz
 petebat: ut e homo moriet: e coeque-
 tur mram. Sed id quo fiet inquit
 horz audelissa e amarissa: mors t
 rabilis e ipso horreda auditu: bona fied
 quam potuit rone: At ille. mors iqt
 ptozu pessima: sed pnoza pt fieri mors
 frou. An no est pnoza: si fuerit iama
 vite postu glori. Pnoza inquit. Sed quo
 fiet istud: fieri aut pt: si ex mitate quis
 moriat: qd unq q nihil debeat morti.
 pax em dcmie potuit mors inopnd: si
 florabit ut septu e maxilla leuatha
 e destruet paries medi9: soluet ip cha-
 os magnu qd mra morte vniu fina
 tid e. p miru auribus fortis uti mors
 vno foznoz morte: si fortis illi mrae
 ut atrid alligabit eud et dirupiet utiq
 vasi eud: sed e ipso tustiu suo pmit p
 fundu mans ma: uti tustiant libera. Do-
 mus visus e sermo: utpote fidelis e dug-
 mus o acceptade. Sed ubi ille potuit
 morens tuemur: q mori velit no ex

debito no ex malo merito s ex bene
 plauto suo. Curruunt vltis orbem
 tre: e nemo mudus a pede: nec
 infans cui e vni9 diei vita sup
 terru. Sed e nra ome celu per-
 lustrat: e i angelis quoq ne dixe-
 rim pntate miorie inent caritate.
 p miru alij her victoria de beba-
 tur: quo maiore nemo habet mita-
 te: ut aram sua ponet p seruis
 iutilib9 e idignis. sed e si ipe id
 no dicit nos seruos h ipm imese
 dilectiois e: e quime dignacionis. Pos-
 aut e si oia que prepta sut nabis
 facem9: quid aliud dice deberem9
 nisi q serui iutiles sum9. Sed ip
 eu sup hor aduenire psumet: pe-
 deut ad constituta diem verus et
 ma: amre plurimu no inuento.
 q desiderabat. Tur ues forozum
 pax conspct eos vos mqt nescitis
 qm nec argutatis: no e q fuerit.
 bonu h: no e nisi ad vnu. Et consi-
 lud dedit: seruis auxilia. Intellexit
 rex qd loquet: et ait. penitet me
 fuisse hoem. Pena mqt me tenet:
 multu mouit pena sustme: pnam
 agere p hore que aram. Tur ergo
 dixit. Ecce uemo. pro em pt hic
 caly transie nisi bibu illu. Et inter-
 suo pt m9 gabuele: uide mqt dic
 filie syon: ecce rex tu9. festinauit e
 ait. Adorna thalamu tuu syon: et
 suscipe regu xpm. paruo veniu-
 rid regu ma e ueritas puenerunt:
 sicut scriptu e mra e ueritas pcedet facta
 tua. Iusticia thronu pcepabat: sed
 illud. Iusticia e iudiciu pmo se
 die tue. Pax ad regu uenit: ut

ipsa fidelis ueniret q̄ dixerat. Pax
erit i t̄ra m̄ra ad ueniret. Inde est
q̄ nato d̄no angelorum chorū canebat.
pax i t̄ra h̄orū q̄ bone uoluntatis. Sed
et t̄ra iusticia p̄ pax osculate sunt:
que nō modice uidebant. Hatten d̄s
fide. Por̄ em̄ si qua eēt ex lege ius-
ticia. nō oscula sed aculeū magis ha-
bebat uigens magis timēe q̄ puo-
rans dilectōe. Sed nec habuit illa
reconciliationē: sicut habet m̄ra que
ex fide nascit̄ esse iusticia. Aliquid
quid erit q̄ nec abrahā n̄ moyses
nec ceteri iusti t̄ris illis i obitu
suo p̄tē illā b̄ndictōis et̄ne appē-
hende aut regnū pacis poterat in-
uēire: nisi q̄ m̄rae adhuc iusticia
et pax sese fuerūt osculate: Ex hoc
sane dulcissimi feruēiore nob̄ zelo
secunda iusticia ē. Siquide iusticia
et pax osculate et indissolubile amici-
tiam m̄re seduo: ut q̄ndq̄ t̄p̄s
m̄ra iusticie seōd̄ uleat: h̄uic uel-
tu id ē amplexib̄ letis expiatur:
a p̄tē m̄rae d̄m̄ dormiens et rejes-
cens.

Considerat̄ est: fides i plep-
tate hodierna d̄m̄re a
m̄rae uelut amens
simā quāda plancie: sim-
plur̄ m̄re reparatōis historia. Inuen-
git̄ noua legum̄ angelo gabriel:
et noua uirgo p̄fessa uirtute noue
salutaris honozat̄ obseq̄o. Antiq̄
excludit̄ malednō mulierū: noua
noua mater accipit b̄ndictionem.
Implet̄ p̄ grām que concupiscētia
nascit̄: ut h̄uic sup̄ueniret abissio

pariat filiu: que uirū dedignat̄ ad-
mitte. fuit ad nos eadem p̄tē si-
luis amandā: qua uenem̄ serpentis
ingrediens uniuersitate ḡm̄s occiperat
huam. Inuēo h̄uic mod̄ flores et h̄uic
facile ē lege p̄tē: sed m̄rae mod̄
metuēde p̄fuditatis abissio. Abissio
plane p̄fuditatis m̄rae d̄m̄re
parmentū: abissio ip̄tē t̄lis uerbu
raro s̄m̄ ē et habitabit i nob̄. Et
em̄ m̄rae q̄m̄: quis attingit: q̄m̄
hendat: p̄tē q̄ aliḡ ē: et m̄rae h̄uic
rā nō est m̄rae. Verūpt̄n̄ solet m̄rae
d̄m̄re sup̄posita p̄tē h̄uic m̄rae
am̄ra uapor ep̄alans. p̄tē h̄uic
m̄rae uerū p̄tē m̄rae m̄rae
tatis: frequē m̄rae uelut sup̄
h̄uic p̄tē expando ad te d̄m̄re ma-
m̄rae m̄rae: p̄ co q̄ m̄rae m̄rae
tira s̄m̄ aqua t̄lis. Et m̄rae si q̄d
q̄ ascendere de d̄m̄re nebula tenuis
elibeit̄ cogitatio uobis f̄m̄re mod̄
illud sine iudicia cōmunicat̄ p̄tē
uelut ex p̄tē h̄uic m̄rae uel
refidens celestis s̄m̄rae zoro. H̄uic
ro igit̄ q̄ rōne filius magis m̄rae
natus sit q̄ p̄tē aut sp̄s s̄m̄re
tōm̄re t̄m̄rae nō mō equalis sit gl̄:
sed et una eademq̄ s̄m̄rae. Sed q̄m̄
nouit sensū d̄m̄re: aut q̄m̄
et̄ fuit. Abissio ē m̄rae
nos oportet tēme sup̄ h̄uic m̄rae
p̄tē simā uideat̄ t̄m̄re nec h̄uic
nec sp̄s m̄rae m̄rae i p̄tē
oū effugisse confusionē: d̄m̄re
aliḡ dei
aliḡ h̄uic filius d̄m̄re. uideat̄ et
m̄rae m̄rae congruū ut is sp̄s
fieret q̄ filius erat: ne q̄d
tatis i h̄uic. Deniq̄ ip̄a ē
gl̄ra singularis et p̄tē
m̄rae

male: qd filius unu eademq ad deo pa
 re meruit huc roem. Cui sane peris
 se constat: si no filij iuraret. Sed n
 nobis filis alia dari posset occasio spe
 rante hereditate. ficut si qd pmogety
 i multis frubz q vngentz eat: ascastet
 eos in dubio i hereditate: is vocant
 i adoptione. Si em frs: z coheredes
 hnt ergo xpus ihs mediator fidelis
 fuit i psona vna dei hoisq sbam
 copulavit ineffabili sacramento: sit z m
 ipa reconciliandoe consilio usq altissio
 media no deseruit eqtate: ut rursq tri
 buens ipd optabat: honore deo. homin
 miserationem. h' em optima m' offen
 su dny z reu seruu forma copositi
 oms: ut nec honoradi dny zelo parus
 opprimat' superiore sma: nec rursus
 dny hinc imoderate cadescent: ille
 debito fraudet' honoe. Audi igit' et
 diligent' observa angelicu hui' me
 diatoris ortu distiutione. Gloua iquit
 i altissimo deo: z i terra pax hoibus
 bone voluntatis. hui' demq gra obser
 uandis fidei reconciliatori xpo nec
 timoris sps defuit: quo pu semp
 reuenciam exhibet: semp ei defecret:
 semp ei gl'am queret. per spiritus
 pietatis: quo misericordiu' copateret'
 hoibus vni z necessariu' hnt spm
 quoq' sine: p que timois piter et
 pietate distribuo fiet mofusa. Et
 nota q i pmo illo pntu moru p
 ato hnt quide autoes exiterut:
 sed manifeste defuerut in tribz. Dno
 em ena dyabolo z adam. pro hnt
 ena suam: q ut ait aplo seducta e
 i p'udicatioe. Veru hor qde ser pch

no defuit qui illudior retis manti
 bus: sed pietate maligna no hnt:
 qui homicida facty est ab imio
 Adm no pius forte videt' mulie
 re no contristando: sed timore dny
 derelict: von illius obediens potius
 q' diuine. Vtina magis timor dny
 pualuisset i eo: sicut de xpo signa
 ter legit': qz replevit' eu no pietate
 ho sps s' timore. In oibus em z p
 oia pietati ppriu' timor dny pfen
 dus e: z solus ipse est qui totu sibi
 debeat hoem vendicare. In hnt ergo
 tribz timoe pietate z fca: media
 tor m' reconciliavit hois deo. scam
 i consilio z fortitudine. De manu
 aduersarij liberavit. Consilio siqde
 p'imo vna puavit hoste: data
 ptate ut manq mret' inoenti
 fortitudine puavit ne volenter
 possit retine redptos: dno victor
 ab inferis redit: z vita homy ad eo
 surrexit. Exinde aliat nos p'one
 vite z intellecty: porat nq' sp'ie
 salutis. Est em intell'ns reru spri
 tualiu z inuisibilu reru me p'one
 confirmas cor m'm: z ad omne op'
 bonu roboras i oi experientiaoe spi
 rituali. Carnalis aut' homo q no p
 apit ea q' snt sp'us dei. sed pulchra
 ei videt': gemat z lugeat dicens.
 Aruit cor meum: qz oblitu' su come
 de pane meo. Ecce em mera pet
 p'ia sua no pdesse hoem si munda
 vniuersu lueret: me sue detimentu
 faciat. Sed qui id nape possit am
 rus: Sine causa laborat: quisqz
 ei psuade conat'. Vn h' p'ompe

quod stulticia illi videtur. et id uerum quoniam
uiginti anni esse summe. Appone huius scilicet
lari: et uide si non lapideus ipse panem re-
putabit. Et certe huiusmodi intelli-
gentia ueritatis mentem uiuat. et
hic abusus est spiritualis. sed enim in solo
panem uiuat homo: sed in omni uerbo quod
prodit de ore dei. Verumptamen donec
sapiat ueritas: non sine difficultate ad
interiora transit. ubi uero in ea rebus
oblati. in non abusus sed potius est: et
sine difficultate intrat ad mentem: quo
uidebatur spiritualis abusus intelligere
superior digerat: ne non in interioris
hominis ueribus id est affectibus similitudine
laborantibus oneri magis sit quam uolun-
tati. Ex omnibus ergo que salutatio fue-
runt populo necessaria nichil penitus
defuit saluatori. Ipse est enim de quo
propheta ysaias. Egredietur uirga
de radice iesse: et flos de radice eius
ascendet: et requiescet super omnes
domini. spiritus sapientie et intellectus. spiritus
consilii et fortitudinis. spiritus scientie et pie-
tatis: et replebit eum spiritus timoris
domini. Illud sane diligenter attende quod
flore huius de radice non de uirga
dixit ascensurum. Etenim si noua
populi caro in uirgine creata esset ex
nichil quod emanauerit nonnullum non
de radice flos: sed forte de uirga
sua poterat ascendisse. sicut autem
qui procedit de radice: sine dubio totum
ab origine probat habuisse uicem
maternam. sed non super eum spiritus req-
cunt: nichil in eo conditionis fuisse
se declarat. In nobis enim quod non uero
superior est spiritus non requiescat: carne
numquam aduersus carnem concupis-
cente: a quo conflata habet in quo

nichil sit sicut non homo et uerum homo
qui uerum carnis in se suscepit oratione:
sed uerum fermentum concupiscentie non sit
reputat.

On sine causa spiritum sponsi pro-
ter et dei sui huius causa: pres-
sione hodie noua quada et
magna conuentione addidit passionem qua
pressio plausu huius: passio plausu enim
ergo sapientibus et insipientibus de latore
sumus: uideamus quod uerum conferat huius
conuentione. Et proinde quod secularibus uide-
ret: quoniam non propter quod spirituale sed quod aiale.
uideat scilicet anima uideat et intelligat:
quoniam extrema gaudij luctus occupat. Ipse
hinc enim qui cetera cepit quos cepit
fuit et dicit. ne solum uerbis predicantibus
sed et exemplis: quod in predicantibus per
prophetam quoniam uis caro femur et uis glori-
eius quasi flos seminis: eadem apparet in carne
manifeste studuit probare et sermo. unde
et pressione gloria uoluit sublimari: quod
paulo propter subuenit nouerat. Tunc uero uicem
ignominiosissime passionis. Quis ergo spera-
re non debeat in merito glorie temporalis: non
uideat in ipso quos quod propter non fert
creator ipse et conditor uniuersitatis
propter conuentione tanta. tanta miseria
non habundantem sequi. In eadem enim uicem
tate. a plebe eadem et eodem tempore uicem
quidem pressione gloria et diuino est
laudibus honoratur: postmodum uicem
rogatus contumelias et tormento non se-
lenitas reputatur. hinc est inferior leticie
finitis: hinc fructus glorie temporalis. Proterea
prudenter orat propheta ut amaret gloria
domino gloria eius et non concupiscat: id est
pressionem habeat quod passio non propter.
Uobis autem hinc tempus spiritualibus spiritualibus

opantes: in professione quide celestis pa-
 trie reputabim9 glim: i passioe most-
 mus vram. sed si i professione uerit tibi
 quide i mente futura illa leticia z exul-
 tatio multa nimis: qm raptiem i mibi
 bus obuia ppo Tacira: si tota corrup-
 rema vide Desideris diem illud qm susci-
 piet: illud i celeste iustm xpms dms ad
 mebus oib9 portas tuptm iusticie:
 applaudetib9 no ia paupib9 turbis sed
 virtutib9 angelicis clamantib9 iudic9
 ppho vtriusq testameti bndictio q uerit
 i noie dmi: si inq confidisti i professio-
 ne quo sperando sit: Disce i passione
 qua euidu sit: h e em via vite tribu-
 latio pnd: via glie. via ciuitatis habitu-
 nili via regni: sedm q latro clamat
 de cruce: memeto mei dne du ueneris
 i regnu tuu. Eunt e m i regnu uidit:
 quo ad puenisset. sui meorem fore roga-
 ut. Puenit ergo z ipe z si uis uosse
 q rpendiosa via: eudem die meruit
 ad dno ee i paradiso. Collocabile reddit
 Pnde reddit passioe labore gloria
 passioe: qm amati nihil difficile est.
 Per mireris q i pnti professioe celeste
 dixerit reputari: qm un9 z idem in
 vnaq suscipit: z si longe habet et ab
 alijs In hac em professioe rionali
 mmeto ppus infidet: i illa uero mme-
 to futurum e sed ronale: qm hoes et
 mmetu saluos facit dne. Cui site e
 z illud: ut mmentu factu su apud te:
 z ego semp tenu Et vide si no de p-
 resioe loquit ad seqt. Comisti ma-
 md de pfero mea: z i uoluntate de dno
 qst me: z ad gla suscipisti me. Ipse
 recte ne ipe quide pull9 deest: qm z
 si mmetu heretiq puulos nome no
 smet. Puuloru p baptismo det hoes:

qui puul9 nat9 e z pmo eligit
 aacem puuloru tharetes loqi. hodie
 quoz puulos a gra no excludit:
 qz nec pietati incongruu nec ma-
 restati ei9. Difficile: ut suppleat
 mun9 gre. qd mmi i eis h' natu
 possibile Ibi em no ramos arboru.
 no vha vestimenta pplaris turba p-
 sternet: sed dimittet penas suas
 auaria sta: Deponet coronas suas
 em thram agni viginti qtuor se-
 mores: z virtutes oes angelice qd
 quid hnt glorie ut deorus. totu ei
 ascribent: totu attribuent illi. Jam
 uo qm de mmeto ac nestib9 ac
 rams arboru mensio fact e: coside-
 rad Diligentiaq libet. Explez obsequi-
 q i professione hac ephibei video sal-
 uatoru. Pm qde a mmeto cui infidet:
 sedm ab hns qui vestimenta pstitit:
 tercia uo ab hns q de arborib9 ra-
 mos redere phibent: szone em oes
 reliq ex eo q habudunt sibi mittit
 z qst in labore obsequit dno: solum
 uo mmentu semetipm exponit ei9
 obsequio: Silendu m est ut cla-
 rone rauentis: m magis loqi ut
 habeatis consolatione. Tumentu cui
 infidet xps none vos estis: iuxta
 pceptu apli glorificantes z portates
 deo in corpib9 vris. Expendit em
 seculaco hoes i obsequiu dmi non
 quide corpa: sed q admet z maia
 sui corpib9: ad de terna substantia
 elemosias largiant. Plati q ramos
 redit de arborib9: uerbi causa ad
 de fide z obediencia abrahc. De casti-
 tate ioseph de mansuetudie moysi
 rectoru q stozu virtutib9 ewageli-
 zat. Veruptu z h' de poptuans

plenus languit: & huius que accepit
gratias. gratias multorum dicitur mbe-
tur. Omnes tamen si fideliter suo quod ten-
tus fuerit misterio in pressione sit sal-
uatoris: & ad eo ingreditur in sanctam
mutate: & quoniam hinc prout ipsa sal-
mandos: nos cedente ramos in arboris
fabrum: danielis in vili edulo & lacte
abstinentie factum tamen numentum salua-
toris portante: tunc quoniam iob bene
dispensante substantiam huius mundi
et de velle huius mundi suam paupe-
riam latea calefaciente. Cui tamen in pro-
cessione illa ihesus quoniam: tunc de
tribus ordinibus salus virmorum: facile
credo potestis aduertite

Et esse est.

ut loquitur hodie breuius:

Pro angustia temporis. quod

tamen idem nobis monstrat

pressio quam celebratur sumus: sed
eodem impedit ne dicitur plura possimus.
Celebratur sumus hodie pressione: &
pauperum audiri passione. Et sibi
vult mirabilis ista commotio: aut quod
cogitauerunt pro me. passionem
addentes passionem: nam pressio
quidem merito reputatur hodie: quia
factum est hodie. Passio vero cur addita
est. quia scripta ferua constat esse sententiam.
Optime vnaqueque passionem passio com-
ta est. ut distans in nulla letitia
huius facti hinc fiducia: facientes quoniam
extrema gaudii luctu occupat. Pro-
rea non sumus sicut ne occidat nos
spiritus misericordie: sed in die honorum non
incedes sumus malorum & eius. Istis
enim inquit est pro nobis factum: non secularibus

hinc sed eadem spiritus huius vniuersi. nam
secularibus vniuersi aliqui que placet quoniam
que diffuset videmus amare & ipsi magis
illorum spiritibus non semper facta non
semper leti succedunt: sed est neque & ma-
ne dies vniuersi. Et illud vniuersi eadem de
lunulo: & subito probas illa. Verum her-
interi dum pro nobis factum manet: vel ma-
gis manat & fluit. Ceterum post hoc
factum due futura sunt facta valeat dicitur
sa & diuisa: nam ut in alio non sit mis-
fletus & sordor dicitur: in alio sola
gratum actio & vox laudis. Absque
enim deus oem lucem ab oculis factum:
et nam non est amplius neque luctus neque
clamor: sed nec ullus dolor. Inter
sicut amatores mundi multa parum
adusa: nam nec ipse seruus dei omnia
horum mundo captata succedunt. In die
ergo malorum incedes sunt bonorum:
ne pusillimos facti & parietes sunt
hinc de quo legimus in psalmo. Confitebitur
tibi cum benedixit ei. In die quoniam bonorum
non incedes sunt malorum. ne extollat
tur & dicitur in habundantia sua non in-
uehmit ieremias. Sicut enim factum vniuersi
propter omnia stultum seculari: factum
& habundantia spiritualis spiritus omnia
indocum spiritale: atque ita non spiritus
male: spiritualis quippe omnia diuidiat. Vni-
aut enemat quod stultum occidit spiritus
& non sapientie: alibi hinc. Cor factum
pientes ubi ista: & non stultorum ubi
letitia. merito proinde ait. Bonum est
magis ire ad domum luctu: quod ad do-
mum vniuersi. luctus enim multus frangit
adusa: tamen multo plures extollit factum
pitas: sicut scriptum est. Cadent a latere non
mille summo saluet. pro quod factum

aduā stas: & deom nūlia id ē plures
 a deo: in quibz p̄p̄t̄at̄ deſig
 natu. Demq; q̄ v̄t̄ibz p̄uili ē: orat
 ſapient̄ & dicit. Diuinas & p̄uip̄t̄at̄
 ne dedit michi: ne forte aut diuine
 extolleret̄. i ſup̄bia: aut p̄uip̄t̄at̄ dei
 erit i imp̄t̄ent̄iā: n̄i & i p̄ſſioe
 hūilit̄at̄e exhibe mirant̄. In illa em̄
 ſup̄ om̄s ad oratione dicit̄: & q̄ſi
 cord̄ uolente obmutuit & nō p̄p̄
 ruit or̄ ſui. Qui nō p̄uip̄t̄at̄ nō rō
 minabat̄: ſed magis orabat̄ dicens
 pater n̄ noſce eis: q̄ neſciūt quid
 faciūt. In p̄ſſioe aut̄ q̄d: p̄bat̄
 ſeſe p̄p̄t̄ ut er̄et̄ obm̄a ei. nec en̄
 latebat̄ q̄ nouerat̄ q̄d er̄t̄ i hōie. p̄p̄
 q̄d & ip̄e p̄atus nō in miribz aut i
 eis: nō in firmis argenteis aut ſellis
 auro tectis: ſed hūilis azelli tergo
 ſedens ſup̄poſito aptorū ueſtibz: q̄
 ego de p̄uoribz regionis fuiſſe non
 credo. Sed quid fuit q̄ p̄ſſioe h̄p̄
 uoluit: q̄ mox futurū nouit p̄ſſio
 nē: forte ut amarior er̄t̄ p̄ſſio:
 quā p̄ſſio p̄ſſiſſet. Ille eode em̄
 p̄p̄t̄o i eodem loco & ip̄o t̄p̄e paucaſ
 ſimo diebus int̄poſito. p̄mo n̄ tan
 to triumpho ſuſceptus: poſtea or̄ci
 ſipus ē. O q̄ diſſile ē tolle tolle au
 nſige ei: & h̄ndit̄ q̄ uer̄t̄ i uoie
 d̄m̄ ofama i ex̄t̄iſis. Qm̄ diſſile
 rex iſt̄: & nō h̄em̄ i regē n̄ ceſare.
 Qm̄ diſſile n̄m̄ uer̄tes et̄ arm̄:
 flores & ſp̄me. Cui p̄ſternelantur
 ueſt̄imenta aliena: eor̄ ſine ex̄uitur:
 et mors mittit̄ ſup̄ ea. Ve t̄ ama
 ntudo p̄uorū m̄orū: p̄p̄t̄ q̄ ſluc̄da

tanta amantudo ē n̄cia. In ues
 ad p̄ſſioe accedens: tanq̄ q̄tuor
 ordines i ea uideat̄ in int̄uere. for
 taſſis i hac m̄a p̄ſſioe oēs h̄p̄
 die poterūt iueniri. p̄biant̄ em̄
 aliqui & uia p̄bat̄: ip̄i ſūt qui
 uiam p̄uip̄t̄ d̄m̄ ad corda uer̄i q̄
 uos regit̄ et̄ dirigunt̄ ḡreſſus uos
 i uiam p̄uip̄t̄. illi ſeſebant̄: & h̄p̄t̄
 qui ip̄e m̄ſac̄ne conſen̄ deuote ſequū
 tur: & adheret̄ ſemp̄ ueſtigis p̄e
 denand. Er̄t̄ quorū diſcipuli tanq̄
 domeſtica lateri ei adherentes: ip̄i
 ſūt q̄ p̄e opt̄imā elegerūt: qui i
 clauſuris ſoli deo uer̄it̄: ſemper
 deo adherentes: & ei h̄p̄ſſat̄ rō
 ſidēantes. Ip̄m̄ quorū uimentū au
 iſe debet̄ nō deſuit: q̄d̄ deſignat̄
 duos corde & uos quodamō beſt̄
 ales. Verū nō fuit analū huius
 modi copioſior multitudo: nec op̄uit̄.
 tales em̄ magis oneri ſūt q̄ honōis:
 nec p̄p̄t̄ eos p̄ſſio valde glorioſior
 eſt̄. h̄uit̄m̄ aut̄ am̄t̄at̄ nō noue
 rit̄: ſed male ſonoroſ d̄m̄ rugitus.
 Ip̄i ſūt q̄ uirga ſemp̄ & calcaribus
 egent̄. At̄n̄ nec ip̄os relinq̄t̄ d̄m̄:
 ſū diſciplinā ferre uoluerūt. h̄p̄ em̄
 d̄m̄t̄ ſeruite d̄m̄o i timōe: & app̄
 hendite diſciplinā: neq̄n̄ naſantur
 d̄m̄o & p̄entis de uia ueſtra. poſt̄ip̄
 em̄ h̄p̄ uimentū diſciplinā ferre
 uoluerūt: q̄d̄ reſtat̄ niſi ut̄ ab̄i
 at̄ ei d̄m̄o ad indignatioe quada
 & p̄t̄in̄t̄ q̄ent̄ a uia uer̄es p̄ ſpi
 nas & thulos a q̄b̄ ſuffocant̄ uer̄ū
 dei: q̄ ſūt diuine h̄p̄i m̄udi & uo
 luptates carnis. Sed qui talco ſūt

hic quibus gibus sit ordo & omnia onerata
si quos pinguis frequent oporteat et
vigeri: obsecramus eos ut sciant de
numero si forte queat i honore co
mutari & computari ut alijs rectoribus
ut sint aut de punitibus aut de ad
herentibus & de collectionibus: aut de se
quentibus sint. Sed si non faciunt: obse
ro ut vel i eo quod sunt permancant
interi & patient ferat salubria se
et si minus suavia: donec complacat
dno respice humilitate eorum: & i mel
lius aliqd eos promove. Vltis autem
ut aliquatenus consolemur mimentu vrm.
Scimus equidem quod curati non nominantur:
neque enim de eis est quod dicitur possunt.
Carnaliter enim erant iustificationes tue:
i loco peregrinationis mee. Atque unum
est: quod nemini rectorum tam prope est dno.
sciam nec ipsi quod habent & inde adherent
tam prope eum habent: ut mimentu eum
insidet. Et audi hoc ipsum a propheta.
Prope est dno hinc quod tribulatio sua corde.
sciam & unum que egrotante novit
filium: magis fovet & amplectitur sepius.
Nemo igitur indignetur: nemo contemp
nat: dno voluerit ipsi esse mimentu.
Etenim qui scandalizaverit unum de pu
illis istis illud gremio offendit: qui
eos tanquam mimentu suo gremio
fovet donec roborentur. Unum & mox
infirmitates patientissime ferendus
bitus bndictus ammonuit. Quatuor
ergo sunt genera i professione dmi. Boni
pudentes & boni simplices: ipsi sunt
qui pudent & qui sequuntur. Bonos
autem addidi: quod prudentes non boni
magis sunt mixta illud. sapientes sunt
ut sanent mala: & simplices non

boni stulti sunt. In professione autem dmi:
nec iniquus locum habet nec stultus. Pone
qui adheret ei: contemplativus sunt qui
portant & onerant eum: ipsi sunt duri cor
de & parvi devoti. Sed erant omnes sunt
i professione dmi: & nemo ex ipsis sua
em eis videt. sciam quod pcedat omnipotens
sunt i paranda via: solliciti circa peccata
& temptaciones aliorum. Eum sequuntur
ipsi omnino faciem eius videri non possunt:
sed sicut moysi dno est posteriora eius
videt. Jumentu autem cui insidet: magis
ad videndum levat oculos: sed pudent
semper in terram. Eum vero adheret ipsi
aliqui videri possunt: sed raptim & non
continue: nec plene dum adhuc sunt
i via. Atque quidam ad alios ipsi magis
faciem ad faciem eius videt: mixta quod
item de moysi scriptum est: quod ceteris ipse
propheta per visiones & sopnia moysi videri
faciem ad faciem loquatur. Cuius ad ple
nam sane visionem nec ipse moyses dno
vivit i hoc mundo i petra per faciem
ipsi visionem: quod sicut ipse ait: non videri
me homo & vivet. non videbor magis i
vita: non videbit quod faciem meam in
hac via & i professione ista. Ipse magis
magna pietate sua donet nobis su
i eius professione. quod cum facis dicitur pro
nectare dum vivimus: ut i magna illa
professione qua ad faciem eius a patre
susceptus est et traditus: regnum dno
et patri: sciam civitate ad ipso ingredi
merentur.

Igitur
non fratres: ne infructuose per
tulerint vos huiusmodi ipse sacra
menta. Copiosa est bndictio: date recep
tacula munda: devotus magis vigilans
sensus: affert sobrios: puras conscientias

exhibete tanto oris matib' q' nru. p' r' i
 miru' admet nos fallitudo huius
 no' mo' specialis ipa' comissio quam
 p'fessi estis: sed & gnalis e' obfer
 uatio nra filij estis. Vni' siquid' xpa'
 mi' sana hac septimana a' p' solito
 aut p'ter solito pietate' colut: mo'
 desum exhibet. h'umilitate' fertant' m'
 duut' g'uitate': ut xpo' parenti q'da'
 modo' copati videant'. E'is em' tam
 m'eligiosus q' no' compugnat': q's tam
 insolens ut no' humiliet': q's ta' maad
 dus ut no' indulgeat': q's ta' deliao
 sus ut no' abstineat'. q's tam flagitiosus
 ut no' cotineat': q's ta' maliosus ut
 no' peniteat'. h'is diebus: uerito quide'
 p'emp' adest passio d'ni usq' hodie
 terra' mouet': petrus scandens: aper
 ens momm'eta. p'pe est em' resurrec
 tio eius i' qua' solepmitate' celebrabi
 tis al'issio d'no: ut ma' usq' i' ultis
 sima que fecit m'g'ha' abactate' et
 audiate' sp'us subentes p'ut'p' i' hoc
 modo' meli' fieri q' q'd' a d'no sem
 e' h'is dieb': m'it'p' m'udo' valis po
 tat' comendat': q' ut ritu' p'petuo
 singulis celebrat' anno' memorabile' e'
 i' des'p'io' me: & memoria' hab'udam
 ac suauitatis ei' eructuet. Vtriusq'
 aut' p'p' nos: q'd' i' vtroq' nobis sa
 lute' fructus i' vtroq' vita' sp'us sunt
 m' ayrah'is passio tua d'ne' ista:
 que' passiones om'g'p'ulsant: p'p'ia
 ata' e' oib' i' i'iq'itatib' m'is: & nulli
 u'p' p'p' m'e' m'ent' m'effray' ei'd
 em' tam ad morte': q'd' no' tua mor
 te saluat'. In hac em' passioe' tua
 fr'es specialit' conent' m'itueri: opus
 modu' & causa' p'ad' i' ope' quidem

panca: i' modo humilias: i' m'isa
 caritas comendat'. panca' autem
 singularis: q' videlicet ad sup' dorfu
 eius fabricet' p'ores. tu' sit exten
 deret' m' ligno ut dimittet' omnia
 ossa eius: tu' fortissimu' illud p'p'ug
 naculu' q'd' custodit' vndiq' israhel
 vndiq' foraret': ad fodent' manus
 eius & pedes: sicut' agn' ad occasio
 ne' ductus sit & tanq' cora' tonde'te
 no' aperuit' os suu': no' aduersus
 p'rem m'muras a quo missus fuerat:
 no' aduersus h'u'um' gen' p' quo
 q' no' rapuit' exsoluebat: no' dei
 q' uel' con' p'p'm' ip'm' uel' peru
 liare' sibi: a quo p' tantis b'nfic'is
 tanta mala recipiebat' plectat' aliq'
 p' p'no' suis & humilit' sustinet: hoc
 ip'm' tam'e' os ad p'nam reputat'
 flagellant' ali' no' tam purgandi q'
 p'bandi coronadi: & maior i' h'is pa
 cienna' comendat'. Quo' no' ma'ia
 reseat' i' xpo': q' i' funiculo heredi
 tatis sue ab h'is quib' specialit' salua
 tor adueniat' crudelissia' morte' mit
 tat': sicut' nullid' o'mo' p'nam nec
 actu' p'p'o' nec contractu' sit nec i' q'
 cresce' posset habens: p'm'm' i' q'
 h'itat' o'is plenitudo' d'm'itatis no'
 vmbat' sed corp'at': i' quo' deus
 m'udu' sibi recon'silians no' figura
 tie' sed substantiat': q' demq' plen'
 e' gr'e' & veritatis: no' co'p'm'it' s'
 p'p'ualit'. Ut faciat' opus suu' ali
 em' e' opus ei' ab eo: v'arias loq't'
 e'ia' & opus suu' fuit: q'd' dedit' ei
 p'i' ut faceret: & alie'm' fuit ab eo:
 ut talis talia sustinet'. Ita q' h'eb'
 i' ope' p'nam p'ra' modu' ip'm' si

t'm'm

Diligent attendas. nō mō mīte ag-
nosces sed & hūilem corde: nempe i
hūilitate iudicū ei sublatū ē: nun-
ner ad tantas blasphemias nec ad
falsissimā que sibi obiebat? cūma
respondet. Vidim? inq̄t eū & nō
erūt affertus? nō sponosū p̄ filio
hōm sed obprobriū hōm: tanq̄ lepro-
sū & nouissimū virorū: plane vi-
rū dolorū. a deo percussū & hūiliatū:
ita ut nō de esset ei spes neq̄ de-
cor. O nouissimū & altissimū: o hu-
mīle & sublimē: o obprobriū hōm et
gloriā angelorū. Nemo illo sublimi-
or: nemo hūilior. Demq̄ sputis il-
litus ē. obprobrijs saturatus ē. morte
turpissimā condēpnatus ē: ad scelera-
tis reputatus ē. Scitilne merebit
ista hūilitas q̄ hūc h̄ modū: imo
que tam ē ult̄ modū. Sicut ē pa-
nema singularis. sic & hūilitas a-
mirabilis: v̄q̄ sū exemplo. v̄tūq̄
tū magnifice causa ip̄a comendat.
Sicut ruitas ē. p̄t̄ mīnā em-
mūtate sua. q̄ dilexit nos de? ut
seruū redmēt: nec p̄ filio: nec
sibi filio ip̄e pepit. Vere mīnā
q̄ & h̄ mensurā excedit: & modū
supat: plane supuētes v̄mīsis.
ymore inq̄t caritate nemo habet:
q̄ ut mām suā ponat q̄ p̄ amīf-
sus. Tu maiore hūisti dno: ponēs
eā p̄ mīnū. Eū em̄ adhuc mī-
nā cēm? p̄ mortē tuā et tibi re-
siliatū sum? & p̄. Quenā ergo
videbit? nūa uel fuisse. uel esse uel
futurū hūc filio caritatis. v̄q̄ pro
iusto ip̄o morit? tu p̄ iustus passus

es moriens p̄ delata mīa: q̄ uelut
iustissime gratis p̄dicos feruos faciens
fres: cupios coheredes. cupios reges.
per sane aliud aliqd̄ p̄uam hanc &
hūilitate eque illustat. q̄ q̄ d̄dit
i mortē mām suā: & p̄tā multorū:
eā p̄ r̄gressorū rogans. ut nō p̄-
rent. fidelis sermo & oī acceptioe d̄t
nus. Et a em̄ uoluit oblaty ē. s̄o mō
uoluit & oblaty ē: sed q̄ uoluit. Solū
mīnū p̄tate hūit: ponēdi mām suā:
nemo eā tulit ab eo. Eū accepisset ac-
tū d̄xit: consumatū ē. Scitil respit
iplendū: iam nō ē qd̄ exspecte. Et i
stinato impite facty obediens usq̄ ad
mortē: tradidit sp̄m. Et tū facile q̄
uolū dormit: magna quide mīfinitas
mori: sed plane sic mori v̄tū mīnū.
sempe qd̄ mīnū ē dei: fortius est
hōm? p̄t hūana uesana sibi ip̄i in
mortē sceleratissimas mīe man? sed nō
ē hoc ponē mām suā. Virgē eū mīnū
et uolent abrupē: q̄ ad mīnū ponē
ē. Tū ip̄e uida mīsem plane facul-
tas fut: nō ponēdi mām sed p̄nde-
di: nō tradente te sed trahente hūo
neq̄ssim? ille sp̄s tu? exiit: non
emissus a te sed amissus. Solus in
mortē tradidit mām suā. q̄ solū im-
te p̄p̄a est regressus ad uitā: solus p̄tā
te hūit: ponēdi q̄ solus facultate eū
liberā habuit resūmēdi: ip̄erū hūis
uitē & mortis. Digna ergo caritate
tū mēstruabit: hūilitas tū amīa-
bilis: p̄nā tū mīp̄abilis. Digna pla-
ne tā sū tā immaculata: hostia tā u-
ceptabilis. Dignū ē agnū q̄ omī? est
uicpe fortitudinē: facē ad qd̄ uolū:
tolle p̄tā mūdi. Ego aut̄ dico p̄m

triplex q̄ ualuit sup̄ t̄m̄ putatis q̄
 uelut dicitur corruptio carnis cōm
 p̄sentia oculorū & sup̄bia uite. Sum
 culus t̄plex ē q̄ difficile rūp̄t̄ q̄q̄cū
 m̄t̄ trahit̄ ymo trahit̄ h̄c̄ fūculo
 uantatis: sed p̄or ille terrer̄ nō ime
 rito p̄ualet̄ t̄ elās. Quō em̄ nō illius
 p̄uacae recordatio oem̄ arceat uolup
 tate: quō nō illiq̄ h̄ualitatis cōsidem̄
 nō. sup̄bia uite p̄sus extundat̄. R̄a
 m̄tis illa digna plane cui medim̄
 sic mente occupet̄: sic tota sibi uen
 dicit̄ m̄m̄: ut oīo uicū curiositatis
 exsufflet̄. Fortis igit̄ cont̄ h̄c̄ passio
 saluatoris. Sed aliud ego triplex eque
 p̄m̄ q̄cūadmodū uirtū expugnat̄.
 Dicit̄ cogitauit̄. & id forte uulū audiat̄.
 p̄m̄ quidē origmale: sed m̄ p̄onale
 dicit̄: t̄m̄ singulare. Et origmale
 quidē maximū illud delictū uocatur.
 q̄ a p̄mo udam contraxim̄: i quo
 p̄ccauim̄ oēs. p̄ quo mouim̄ uicū
 maximū plane q̄ sic nō mō totum
 h̄uam̄ gen̄. sed et quēlibet ip̄i gen̄
 occupat̄: ut nō sit qui euadat̄: non
 sit usq̄ ad uicū. A p̄mo h̄c̄ i nō
 uisimū usq̄ p̄tendit̄: & i singulis
 quōq̄ a planta pedis usq̄ ad uicū
 capitis diffundit̄ h̄ uenem̄: sed & leta
 lit̄ nichilominū i uicū dilatat̄
 em̄: ut ea saliret̄ die qua sui q̄p̄
 occupat̄: usq̄ ad eā qua cōis eū uenp̄
 m̄. Alioq̄ uī graue iugū super
 oēs & totos filios adim̄ idq̄ a die
 exity de ventre matris eorū: usq̄ in
 diem sepulture i matrem oim̄. In for
 dib̄ q̄m̄: i tenebris cōfouem̄: i
 dolorib̄ p̄m̄. An exim̄ miseris

onerim̄ m̄res? i exim̄ more in
 potes lateram̄: mirū q̄ nō ip̄i
 p̄ter lateram̄. p̄m̄ uocē plorant̄
 om̄s edim̄. merito quidē utpote ual
 lem̄ plorantis ingressi: ut nobis il
 lud s̄d iob ab oī p̄te possit uirari.
 homo nat̄ de muliere b̄m̄ uicū
 t̄pe: replet̄ m̄tis miseris. Quō ve
 rū h̄c̄ sit nō uerba nos docere
 sed uerba. homo nat̄ de mu
 liere: nichil abiecti. Et ne forte ex
 ip̄a sibi uoluptate corporeū sen
 suū quā de sensibilib̄ hauriat blā
 diat̄: i ip̄o sicut m̄ uirtutu de exim̄
 quōq̄ turbulū amonet̄: ad dicitur
 b̄m̄ uicū t̄pe. Arne sp̄m̄ illud
 q̄ inter ingressū & m̄y eḡsū reli
 quit̄: sibi libentū putet̄: replet̄ aut̄
 m̄tis miseris. multo & m̄phab̄
 m̄ miseris corp̄a. miseris cordis:
 miseris d̄a dormit miseris d̄a in
 gular: miseris q̄uersū se uertat̄:
 p̄m̄ ip̄e quōq̄ nat̄ ex uigine.
 p̄mo fact̄ ex muliere. sed b̄d̄icta
 i mulierib̄ qui loquit̄ ad matrem mu
 lier̄ eae filiq̄ tu: ead̄ b̄m̄ uicū
 t̄pe sup̄ t̄m̄ m̄p̄lōm̄ m̄tis reple
 tur miseris. In illi licentate appe
 tit̄ ē m̄fidus: m̄rogat̄ cōmune
 lys: pulsat̄ iur̄is: uocant̄ suppli
 cis: cōm̄s laessit̄. Tu ne h̄m̄
 suffic̄ dubites obim̄: que reatum
 oem̄ p̄me p̄uaritatis absoluat̄. p̄
 mo uicū nō sicut delictū: ita & d̄m̄.
 p̄d̄ p̄m̄ ē ex uno i cōd̄p̄na
 none: q̄m̄ uicū ex m̄tis delictis i
 iustificacōem. Et quidē q̄cū oīo
 delictū illud origmale: q̄ nō solu

psōna infat: sed & natura. psōnale
tū cuiq; fuit: nō iam lapidis
habens exhibem⁹ undiq; mēbra mā
arma iniquitatis p̄cō: nō nō iam
alieno: sed & p̄o cōmē cōpediti. Sutu
larē uēō q̄rissimū ē: qd̄ cōmissū est
ī dnm̄ maiepatio. cō vni ip̄i vni
iustū iuste occiderūt: & sacilegus
manus ī ip̄m̄ dei filii necerūt: au
delissimū hominē: p̄mo & si fac ē. d. c.
cōā domde. cōd̄ duo p̄cedēna ad
tercū: ad hoc expulsiō & expul
tota maxima mudialis: & p̄nci
antiquū chaos sūt oīa reuoluta po
nam⁹ aliquē de regni p̄ncipibus
tertiā regiam de populasse ī vasti
tate hostili: ponam⁹ aliud qui nō
esset: de cōmūo & cōsilio regis: vni
cō cū filii p̄ditoris manū: sup
fomrit. p̄cipud nō p̄m⁹ sed ī sp̄u
inocens videbit⁹ & immūo. Sic ē
omē p̄m̄ q̄ntū ad hoc p̄m̄: et
tū hoc p̄m̄ ī se p̄ulat q̄ serpm̄
scat p̄m̄: ut de p̄cō d̄p̄naret
p̄m̄. p̄ hoc cōm̄ omē p̄m̄ tū ou
gmale q̄ psōnale deletū ē: & ip̄m̄
quoq; singulare eliminatū ē p̄ serp
metp̄m̄. Irargumentū m̄ ē a max
mo q̄ duo m̄mora sūt explosa:
et em̄ argumentū. p̄m̄ multozū
tulit: & p̄ tūsgressozū rogant
ut nō p̄net. p̄z ut ignoscē illis:
q̄ nesciūt qd̄ faciūt. Volat nre
nomabile verbū tuū d̄nē: nec reuer
tet⁹ ad te vacuū: sed faciet ad qd̄
m̄sist. Vide m̄t̄ opa d̄m̄ q̄ po
sunt p̄dignā sup̄ trā: flagellis re
sus sp̄ms coronat⁹ clavis cōfoss⁹.

affius patibulo. aliphis saturatus:
om̄i tamē dolorū m̄mōr aut p̄cō
ignoscē illis. Hinc m̄t̄ misere corp̄e
hic m̄t̄ m̄cē cordis: hic dolores hinc
m̄sēracōēs: hic oleū expulsiōis: hinc
gutte decurrentes ī trā. Nye d̄m̄ m̄t̄:
sed & misere d̄m̄ m̄t̄. Vm̄cent: ne
m̄sērie m̄as: an m̄cē m̄sērias sup̄
bul. Vm̄at m̄cē tue m̄t̄ d̄nē: v̄m̄t
sup̄ia maliciā. ap̄igna em̄ illozū m̄t̄
tas: sed m̄quid nō maior, pietas tua
d̄nē: n̄ultū p̄ oem̄ modū. p̄cipud redi
tur p̄ bono malū int: q̄ foderūt fo
uēā aī mee: p̄ hinc foderūt ī p̄ncē
fouēā: om̄siones indignatōis pl̄m̄e
& p̄maximas m̄p̄rātes. Sed qd̄ cōm̄
fouēā ad abissū m̄sēritudis tue: p̄t
buenes mala p̄ bono fouēā foderūt:
sed m̄tas nō irritat⁹: nō p̄cipitatur
m̄t̄ exp̄dit nō ī fouēā ruit: & p̄
retibitis malis accumulāt bona. Ab
sit ut misere morture ext̄m̄ent
suauitatē vnguenti. qd̄ de tuo corp̄e
fuit: q̄ apud s̄m̄ tuū m̄t̄ & cō
p̄iosa apud d̄m̄ m̄ā cō redemptio
ayuse morture m̄sērie sūt misere
morturē blasphemie sūt: misere mor
ture expulsiōēs & m̄sēracōēs qd̄ tibi
reddidit gn̄āo p̄raua & exp̄sperat.
Tu aut quid: In ip̄ā eleuāōe m̄m̄
ū tuarū cō iā sacrificiū mat̄m̄m̄
ī holocaustū uesp̄t̄m̄ t̄nsiet⁹: & ip̄ā
m̄t̄ virtute m̄cēsi q̄ celos ascedebat:
t̄m̄m̄ operiebat: m̄sēros resp̄gebat: q̄
audiend⁹ p̄ reuerēcia tua d̄nē clamāo.
p̄ ignoscē illis: q̄ nesciūt qd̄ faciūt
o q̄ m̄ltus es ad ignoscendū: o q̄ m̄t̄
na m̄ltitudo dulcedinis tue: o q̄ loq̄

sunt cogitationes tuas a cogitationibus
 nostris: o quod firmata est contra nos in
 tua anima res. Ille clamat ignoste: in
 dei crucifige. nulli sunt sermones eius
 super oleum: et isti sunt iacula. O caritas
 ponens: sed et copans. Caritas patiens
 est: sufficit. Caritas benigna est: cum
 ludo est. Proli vni a malo: caritas ha
 ludans. Sed vni a malo homo: super
 habundans est. pro enim sola pacia dei
 sed et benignitas dei ad primas iudeos
 adduxit: quia benigna caritas enim quos
 tolerat: amat: et uniat tam in denu: pu
 nens caritas displicat: expectat sustinet
 delinquentem: sed benigna habet addu
 nit conuerti facit ab errore in suam delin
 quentem: demum roperit in iudicium
 peccatorum. O iudei lapides estis sed lapide
 pitatis molliore: de quo resonat ter
 ritus pietatis: et ebullit oleum caritatis
 Quo potabis dno desiderantes te torne
 te voluptatis tue: qui sit p fudis cru
 asigetes te oleo me tue: patet in
 quod passio hie potestissia est: ad exhan
 rienda omni gratia peccatorum. Sed que sit
 si data est misericordia: misericordia data est: quia
 alteri dari non potuit. primum angelo:
 Sed ille non cognuit. primum diabolo:
 Sed ille non resurgit. demum non in fili
 tudine angelorum: absit autem ut in filiu
 dno demonum: sed in similitudine dei
 in factu est: et habitu iuentis ut homo.
 Exmanuit enim semetipsum formam
 formam accipies. filius enim est factus est
 tempore seruus. pro sola forma seru
 accepit ut subiectus: sed etiam malis ser
 uis ut vapularet: et seruus patitur ut pe
 na ut plueret ridet culpam non habet. In fili
 tudine misit hominem non horum: quia primus

homo nec in carne patitur: ut penam
 soluet nec in similitudine carnis p
 rati creati est: et ipse autem in vniuersali
 hominum miseria processit: et profundius
 se immergit: ne subtili ille diaboli
 oculus magni hoc pietatis dep
 henderet sacramentum. Ideo habitu et or
 habitu iuentis est ut homo: nec in eo ip
 tu ad nature debitum. signum aliqd
 singularitatis apparuit. Etiam enim ita
 iuentis est: ideo crucifixus. paucis
 autem reuelavit serpm ut essent qui
 ardent: reliquis autem abscondit est:
 quia si cognouisset misericordiam domini glie
 crucifixisset. Ad hoc etiam illi singu
 lari peccato ignorantia copulauit: ut
 sub aliqua miserie umbra ignorantibus
 possit ignoscere. Duo autem nobis in he
 duate reliquerit ille vetustus iudam
 qui fugit a facie domini: labore videli
 cet et dolore. labore in antioch: dolo
 rem in passione. non hie ipse iudic
 rat in paradiso: quia accepit ut que
 raret et custodiret illum. Opus est de
 labili in custodiret fidelit. sibi et
 posteris suis. Erunt dno laborem
 et dolore considerant ut tradet eos
 in manus suas: primo se magis in
 manus eorum. misit in limo p fudi:
 ut intueret aque iste usque ad os
 eius. Vide magis ad premi humilita
 te mea et labore meo: quia paup
 su ego: et in laboribus a iuuetute
 mea laborant sustinet: manus
 eius in laboribus seruerunt. de dolore
 vide quid dixerit. O vos oes qui
 tristes per viam: attendite et videte
 si est dolor sicut dolor meus. Vere

languores nros ipse tulit. & dolores
nros ipse portavit. Vnde dolorum pau-
per & dolens: temptatus pro omni ab-
sque peccato. Et in vita passiva actione ha-
bitus: & in morte passione activa
sustinuit: Vnde salute operetur in me-
dio terre. Proinde memor ero quod dum
sacro laborum illorum quos protulit in
peccando fatigationem in distrahendo:
temptationem in remanendo. vigilans
in orando: lacrimans in componendo.
Recordabor etiam dolorum eius: com-
morum spirituum colaphorum subsana-
tionem exprobrationum clavorum horum
quod filium: que pro eum & super eum habita-
damque transierunt. fuit ergo multum
fortitudo. fuit similitudo: sed si neces-
sitatibus etiam mutatio ut sequar vesti-
gia eius. Alioquin exiret a me
sanguis iustus qui effusus est super
terram: nec immunis ero ab illo
tanta singulari scelere iudeorum. quod unde
habet tante civitati migratus fuerm:
quod spiritum gratie contumelia fecerit: quod ipsa
grune testamenti polluitur dixerim:
quod contumacem filium dei. Sunt plerumque
quod qui & dolore patiuntur: sed neces-
sitas in causa est non voluntas. hinc non
sunt conformes ymaginem filii dei.
Sunt qui ex voluntate sustinent: sed non
est eis sermo neque pro sermone isto.
Vigilat tota nocte luxuriosus non
solum patienter sed & libenter: ut sua
expleat voluptate. Vigilat raptor
ferro ut diripiat perdam: vigilat
raptor fur ut domum profodiat alic-

nam. Sed hinc oves & homines filios longe
sunt a labore & dolore: que considerant
domus. Hores autem bone voluntatis qui
expulsi voluntate diuicias paupertate
commutaverunt: vel etiam non habitus con-
tempserunt: relinquentes omnia propter ipsum
sicut & ipse reliquit omnia propter patrem: se-
quitur eum quocumque ierit. Hinc motus aut
mutatio validissimum in argumentum
est: quod passio salvatoris & similitudo su-
mmitatis in mea transierunt utilitatem.
hinc enim sapor hinc fructus est & laboris
et doloris. Vide quod quod magnificavit
fuit tenet illa mansuetas. De oratione quod
in celo sunt & sub celo dicitur & factus est.
Et quod factus dicitur. Sed nunquam solo
verbo factus est ut te que fecerat refecit.
Triginta & tres annis super terram vivit
& cum hominibus conversatus etiam habuit in
factis calupniatores: in dicitur ipse dicitur
res: non habens ubi caput suum retri-
neret. Quare hoc. Quia verbum a sua
subtilitate defendeat & grossius acci-
perat idumentum: non caro factus est:
et ideo grossiori & morosiori opere uti
bat. Sicut cogitatio uesat sibi uoce
corporea absque sui diminutione uel
ante uocem uel post uocem: sic filius dei
assumpsit carnem non commotione post
passionem nec diminutione: nec in carne
nec post carnem. Apud patrem inuisibilis
sed hinc manus in me tractauerunt de uerbo
uite: & quod erat ab initio uisum locu-
tus in eis. hoc autem uerbum quod carnem pa-
rissimam & uiam scissimam quod uocem
sibi moderabat actiones corporis sui:
tunc quod sapientia et iustitia erat: tunc quod

nulla potius habebat lege i membris
 suis repugnante legi melio sic meū
 verbum nec sapia nec iusticia e: s: in
 virtutē capax et pnt ei h' abesse et
 ad esse: abesse aut fualis familiare
 cui ia nobis e feruere curmo me
 feruere virtus q' uirtutes e passiones
 ei ordinae p eo q' ois etas ab ado-
 leſcentia pua est in malis: m' flagel-
 la quoq' e gladios ena sub d'ic' mē
 mortis ad suas ambiens voluptates.
 felix au' cogitatio har est vbu m'm
 oes actones mas ad iusticia d'rigit:
 ut et inteno sana sit e opatio recta
 felix q' passiones corpis sui pnt iusti-
 na ordinat: ut q' d' pnt' pnt' dei
 plu' p'curat: q' i' q' n' corde tollat
 munitio: et i ore verſet' gratiarum
 actio et vox laudis. Qui sic extulit
 se iſte tollit grabatū suū: e vidit i
 domū suā. Grabatū corp' e noſtrū
 i quo p'uo languidi iuehant: seruis
 tes desideris e concupiscentis nris.
 p'uo partam' illud ad spū cogim'
 obedire: e mortuū m'm portamus:
 q' corpus qd' corrupit' mortuū est
 p'uo p'atū ambulam' tū no' c'rim':
 q' idem corpus qd' corrupit' uig'it'
 uat auiam: e depmit' frena h'itatio
 sensu m'ltā cogitante. ambulam'
 ena i domū m'am. In qua domū:
 in m'em om' q' sepulchra eozū
 dom' illorū metim'. Qui sub hor
 onere ambulam' posito eo qd' p'uta-
 tio: quo c'rim' quo volubim': pla-
 ne sup' p'enas ventozū. amplexatū

e nos d'ns iſte p labore e dolore
 m'm: adheram' nos quoq' ei in
 anno quibusdā amplexib' p iusti-
 cia e iusticia suā uirtutes ad ius-
 ticia d'rigendo: passiones ppter
 iusticia sustinedo: dicam' quoq'
 ad sponsa. Te mi eū n' d'mittid
 dicam' ena ad p'curcha. p'uo di-
 mittid te donec b'ndicis m'chi.
 e' d' em iam sup' e m'ſi b'ndictio:
 Quid post amplexū: m'ſi oscula
 restat. Si sic adherem' deo. quo
 no' exclamare liberet' e osculet' me
 osculo oris sui. Ciba nos interim
 d'ne. pane lacrimarū e potū da no-
 bis in lacrimis i m'ſia: donec p'
 ducas nos ad mensurā bonā et
 conferā e cogitatio: qua dabis
 i sin' m'os: qui es i sinu patris
 sup' oia b'ndicis i ſc'a aue

Hi sūt dies

quos obseruare debetis
 dies plem pietate e gra:
 quib' ena ſcleratorū ho-
 minū m'etes ad p'mam. Tanta
 siquidē e vis ſacramentozū q' dieb'
 iſtis recolat' ut possit quoq' ipſa
 lapidea corda ſc'ndē corda: e pect'
 omē licet ferreū emollire sufficiat
 dem' videm' iſt' hodie ad passi-
 onē xpi nomō celeſtia copati ſc'ndē
 terrā mouei e petrus ſc'ndi: e i
 confessione p'atorū xpi momine-
 tu. Arueo qm' ſic e i ſpūalib' tribis
 ſicut i corp'alib': ut i quibusdā ſtatū
 p'ſto ſit ſapor. i aliq' oporteat
 laborare. Cui m'ſta ſūt noſtro
 no' indiget m'ſcio: quo clauſa

sunt: diligenter voluit hęc considerari
one. p̄cep̄ em̄ tradit n̄r̄ filio p̄mi
lo mure integrā: sed frangit eam
Sic & ego vobis hęc si possem
sac̄menta q̄ clausa sūt ap̄re de
bucra: sed q̄ nunq̄ possu v̄mā
vobis n̄r̄ & michi p̄ter sap̄ia
frangit mures istas: mures m̄q̄
quas p̄tulit sac̄dotalis v̄rga:
v̄rga virtutis quā emisit d̄ns ep̄
fron. ap̄ulta q̄dem sūt sac̄menta:
& scrutandis oibus hora nō suffiat.
forhassis enā aliq̄ v̄m̄ ibenilles sūt
ad tanta sūt capiēda. de trib̄ itaq̄
sac̄mentis q̄ satis congrua sūt h̄ic
tempori dicēdu ē: q̄ d̄ns ip̄e
donauit. Sac̄mentu d̄at sac̄ra
signū: siue sac̄ra secretū. ap̄ulta si
quidē sūt p̄ se tm̄: alia vero
p̄ alia designada: & ip̄a d̄ant
signa & sūt. Vt em̄ de vsualibus
sumamq̄ exemplo d̄at̄ āmul̄ ab
solute p̄t̄ āmulū & nulla ē signi
ficatio: d̄at̄ ad inuestiendū aliq̄
de hereditate aliq̄ & signū ē: ita
ut iā d̄icē possit q̄ n̄mp̄ āmulū
h̄ic nō valet q̄q̄m̄: sed h̄editas
ē quā q̄reb̄. In h̄ic ita modū
app̄m̄q̄ne passioni d̄ns de grā
sua inestire curauit suos: ut nū
silib̄ q̄d̄ signū aliquo visibili
p̄staret. Ad hoc instituta sūt oīa
sac̄menta: ad hoc euāḡie p̄p̄a
no ad hoc pedū abluo. ad hoc
deniq̄ ip̄e baptisim̄ m̄cū sac̄me
torū om̄: in quo cōplantam̄ sūt
tudm̄ mortis ei. Vn̄ & īna mer
sio tradm̄ q̄d̄ n̄r̄ celebrandū ē

forma gerit. Sicut em̄ in exteriorib̄
diuisa sūt signa & ut cepto inuicem
exemplo v̄m̄e sūt inuestire: sc̄ndū
ea de quib̄ inestm̄. Verbi gr̄d̄. Inue
tit̄ r̄noīq̄ p̄ lib̄: abbas p̄ baculū:
ep̄us p̄ baculū & āmulū simul. Sicut
m̄q̄ ī h̄ic m̄oī reb̄us ē: sic & diuisio
nes gr̄arū diuisis tradit sūt sac̄me
tis. Ecce ē ergo gr̄m̄ v̄n̄ p̄ baptisimū
inestm̄. Vn̄q̄ purgatio d̄elictorū de
batorū. Cō em̄ p̄t̄ facē nudū de i
mūdo conceptū semē: nisi q̄ solus
ē mudus & ī que partē non cadit
dens: h̄ic quidē gr̄e sac̄mentū p̄ns
erat circūfō: ut originalis rubig
nē culpe q̄ manauit a parentib̄
p̄mis cultib̄ em̄det: sed nemē d̄ns
q̄ n̄q̄q̄ ē totū suauis & m̄tis auis
nigū suauis & v̄n̄q̄ leue optime satis
mutatū ē: ut inuentū rubigine n̄
v̄n̄tione sp̄us s̄d̄ aqua dilueret et
acerbitas illa cessat. Sed forte q̄nt
aliq̄ & d̄icat si d̄elictū ē ī baptisimo
q̄d̄ t̄mp̄m̄ a parentib̄: cur n̄d̄ic
manet cupiditatis fomes: & velut
mentium q̄d̄a partē. p̄cep̄ em̄ d̄icē
quī a p̄mis parentib̄ ī nos tradunt
sūt lex ista p̄t̄. Oēs s̄p̄e ī peccatō
volūtate gn̄m̄: p̄t̄ea sicut t̄nti il
d̄ictos quosdā cōcupiscenariū motus
& t̄mp̄ bestiales sentm̄. Dixi nobis
sepius nec m̄cte exide d̄et: q̄m̄ in
casu p̄mi readm̄ oēs. Eeadm̄ n̄r̄
sup̄ acc̄m̄ lapidū & ī luto: v̄n̄ non
solū m̄gnati. sed enā vulnerat: & q̄nt
quassati sum̄. Lauari quidē ato pos
sum̄: ad sanandū uos opus ē curā
noē m̄l̄x. Lauam̄ igit̄ ī baptisimo

qz delet cyrographu dāpnacois me:
 qz her gra nobis confert: ut in nō
 nobis conuāpūctia noceat. si tñ a con
 ſenſu abſtineam? atqz ita tanq̄ ſames
 iūctatū ulceris romouet: dū tollitur
 dāpnatio: & reſponſū mortis qd̄ p̄us
 inde minabat. Sed q̄s potest tā eſſe
 nos totū motū ſuſcipere? q̄s p̄uictū
 ulceris hūc ſerre queat. Conſidite q̄a
 i hoc gra ſubuenit: et ut ſerui ſuo
 ſacramentū corpis & ſanguis p̄noſi m
 ueſtrū habetis. Duo em̄ illud ſac
 ramentū opat̄ i nobis: ut uidehret &
 ſenſū minuat: & i ḡuorū p̄noſi tol
 lat oīo conſenſū. Si q̄s v̄m nō tā ſepe
 modo. nec tam n̄rboſo ſentit motus
 rancidie iudie luxurie aut reſerū
 queſmod. ḡuoſi corpis & ſanguis d̄m̄ q̄n
 virtus ſacramētū opat̄ i eo: & gaudet
 q̄ peſſimū vlcus auēdat ad ſanctate
 Sed tñ qd̄ agim? q̄ i hoc corpe p̄noſi
 et tpe malo nō poſſum? cē ſi p̄noſi:
 p̄noſi quid deſp̄abim? abſit. Si d̄p̄eri
 m? aut b̄tūo iocōs qz p̄noſi nō ſem̄
 nos ip̄oſ ſeducim? & uicūo i nobis
 nō eſt. Si aut̄ coſeſſi fuerim? p̄noſi m̄:
 fidelis e deus q̄ d̄mittit nobis p̄noſi
 m̄: & em̄det nos ab oī m̄iſtate. ſa
 ut de remiſſioe cotidiana m̄ime du
 bitem? ſem̄ eiq̄ ſacramentū pedū ablu
 none. Quis forte v̄n ſuam q̄ ſacra
 mentū ſit hūc remiſſiois: mapie ad
 ipe d̄no p̄miſit petro d̄no. qd̄ ego
 ſuo tu neſcio modo ſac̄s aut̄ poſtea:
 niſi tñ de ſacramēto loquit̄: ſed tñ
 exemplū. Sed vobis ut et vos ita
 ſuatis. Verū m̄lra ſp̄lcat ille d̄n̄:
 ſed tñ potes nō peten̄. Ideoqz nec

ex toto voluit eos amicos & ſuf
 pertos relinque: nec d̄n̄e q̄ tunc
 nō caperet. Vis aut̄ noſſe qz pro
 ſacramēto illud e nō p̄ ſolo exēplo
 ſem̄. Illud attende qd̄ petro d̄m̄
 eſt. Si nō laueris te: nō habebis
 p̄tem merū. Aliqd̄ igit̄ licet qd̄
 neceſſariū e ad ſalutē: q̄n ſi eo n̄
 ipe petro p̄tem h̄et i regno x̄p̄o
 & dei. Vnde em̄ ſi nō ex p̄mit̄ pe
 trū ad m̄tūo cōminacois t̄rſp̄ūo
 b̄o: ſi nō agnouit ſalutē eſſe
 miſerū: ad reſpondit. D̄n̄e non
 t̄m̄ pedes meos: ſed & manū & ca
 put. Et tñ ſem̄ q̄ ad diluēda
 p̄noſi que nō ſūt ad morte & quib̄
 plene curē nō poſſum? an̄ morte:
 abſtino iſta p̄tinent: Ex eo plene
 q̄ offenti manū & caput p̄t̄ ad
 lauandū reſponſū e: q̄ lotū e non
 induget niſi ut pedes lauet lotus
 eſt qui ḡua p̄noſi nō h̄t: cui ca
 put id eſt m̄tūo & manū id eſt
 op̄atio & ḡuſatio m̄da e: ſi pedes
 qui ſūt aſſiōes m̄e d̄n̄ i h̄ pulc̄
 ḡd̄m̄ ex toto m̄di eē nō poſſit:
 qui aliqui v̄nitate aut̄ curioſitate p̄ſi
 q̄ oportet redit̄ aīm̄ uel ad h̄oīa
 i m̄lra em̄ offendim? oēs. Verūp̄
 tñ nemo cōtempnat̄ a p̄uip̄edit:
 i poſſibile e em̄ ad eis ſalua: i poſ
 ſibile e ea dilui. niſi p̄ x̄p̄m̄ & a
 x̄p̄o. ſemo m̄q̄ p̄noſi ſcurio
 ſitate dormitet. Deſtinas i verba
 malicie ad excuſandū excuſatio
 nes i p̄noſi & q̄m̄ ut̄ auduit pe
 trus ab ip̄o niſi lauerit ea x̄p̄us:
 nec habebim? p̄tē i eo. ſec̄ ideo

qz pet

tū p̄ eis nō ē minus esse sollicitos
ignoscit facile vno & libent: si mo
nos agnoscamus. In huiusmodi nūq̄
q̄si i cunctabilibz & negligentia culpa
bilis ē: & timor immoderatus. hinc
ē q̄ i orōne quā ip̄c instituit co
tidie p̄ p̄m̄ illis voluit nos orare
Sicut em̄ dei cōcupiscentia dnam̄
q̄ licet dāpnationē abstulerit quia
iuxta ap̄tm̄ nulla dāpnatio ē hinc
qui sūt i xp̄o ih̄u: tū ad hūilitā
dos nos ip̄am̄ adhuc patit̄ vnic
i nobis & ḡm̄ afflige nos ut sen
ciam̄ q̄ nobis gr̄a p̄stet: & semp
ad illiq̄ auxiliū recurrām. Sic et
de minoribz istis p̄m̄ pia dīsp̄sa
tioē & nobiscū agit̄ ut nō p̄mit̄
auferat̄ sed i illis nos deus eru
diat: & ad m̄ma tunc nō possum̄
certi sim̄ q̄ nō m̄is vrb̄i mono
ea sup̄em̄: semp̄q̄ timorati & oī
solliciti sim̄ quō ea gr̄am̄ nō amitt
tam̄ quā nobis n̄l̄pliat̄ necessi
ria esse sentim̄

Vm̄ vniūsa fecit

Deus i p̄m̄de & m̄o & m̄e
sua: specialit̄ tū ea ip̄a
quibz i t̄ris visus ē & i hoībus
cōuersat̄ ē. quocūq̄ i eis op̄atus
lucit̄ aut passus ē ita dīsp̄sūt:
ut ne m̄m̄ quidē momentū. ne
vna iota a s̄c̄m̄to vacaret aut
p̄teriret s̄n̄ m̄st̄rio. Euidē tū
q̄tuor p̄m̄os dies & ip̄m̄ quem
hodie colim̄ illustrauit: diem p̄
cessione diem refectionis. sue passi
one: refectionis. resurrectionis sue p̄
tabiles admodū dies: & m̄ actōs

insignes magis. p̄ma s̄c̄de die glo
riā suscipere dignatus ē hūana: & cum
ingenti quodā tripudio & exultatione
vniūse t̄re iherosolimā nō p̄p̄o ut
hatten̄ cōsueuat̄ pedibz: sed nunc
to uertit m̄te. Et hec quidē ad passi
onē p̄p̄o fuit: exortata hinc magis
iudicia s̄c̄dotū. Sime venturus aliquid
turbas ut rapent eū & recte fuerit:
fugiens legit̄ dēstinauit. sicut uob̄ & nō
q̄s̄m̄ affuit ut tanq̄ rex isrl̄ suscipet̄
et p̄d̄raret̄ ab eis: quā etiā i her
ip̄a p̄coma eorū q̄ d̄b̄m̄ nō est
ingros m̄os exortant. Sic m̄m̄
& de passiōe aduertē ē. Exiit q̄m̄
& abscondit se a iudeis: nec uolebat
iam ambulare p̄tū i iudeā p̄tū
q̄ p̄ebat eū iudei m̄st̄rio. Saens
aut̄ q̄ ueniat hora ei: tanq̄ p̄tū
hinc spontaneū ip̄e se optulit passio
d̄nebat nep̄e p̄st̄rio m̄m̄ t̄p̄tū
p̄ oī p̄ s̄c̄ditūe ab̄s̄ p̄m̄: ut t̄p̄
vera homo & p̄p̄a hom̄ & aduersa
oportune uiraret oportune suscipet̄:
et v̄rūq̄ uerū i seip̄o nobis salub̄
p̄bet̄ exemplū. ut em̄ t̄p̄tūe est.
p̄coma ip̄e & s̄c̄i h̄m̄ p̄p̄a dēstinauit
sic m̄dū m̄st̄rio ē: certa quidē
dīsp̄satioē admittē ea p̄seruāo q̄
& t̄p̄alis oīe ad̄st̄rio p̄ loco & t̄p̄e
p̄udent̄ aliqui fugienda eū: cum
aut̄ n̄c̄ fuerit v̄rūq̄ tollerāda. Et
i h̄is quidē duobz p̄p̄tūe & ad̄
s̄c̄itate loquor: hūana oīe uita v̄p̄tū
p̄t̄s̄ilom̄m̄ tū i q̄tuor illis n̄t̄p̄
m̄is utiq̄ v̄rūq̄ s̄p̄ibus v̄t̄ v̄m̄p̄
consistit. Ita ergo oīe v̄tūte m̄p̄c̄

docuit eū i quo pleni i habitabat oīs
 plenitudo virtutū: ut notū sēt oīb.
 q̄ maxime is seret habūdine saluet
 z p̄mū pati non em sapiē Dei
 de hīs erit. quos oīdē possēt p̄spe
 tas sua: nō dei virtū de hīs quos
 p̄dē possēt aduersio. Vtrūq̄ em sēp
 tū ē: q̄ p̄sp̄tas nō tamē oīm s̄i sūl
 tū oīdāt eos: z aduersio nō utiq̄
 quoulibet: s̄d p̄mū p̄dāt eos. Et
 modeste tū hanc ipm̄ vidēt gloriā
 suscepisse nō triumphale occursum rāmo
 veniens: nō in cūb̄ aut i cāp̄. Et di
 cebat. Si q̄s vobis aliqd̄ dixerit: dia
 te q̄ dñs hīs opus s̄t. magnū opus:
 opus salutis. s̄d p̄ hōes z unctū
 filios facit veniēt: mltiplicās mām
 suā deo. Im̄a mē cōuersiois fo
 uet q̄a dignatio: ut p̄mū ex nūlla
 filio gnem̄. Solūq̄ ē nō mādātū
 dñi qui antea viciū tenebat. aut nō
 valens aut volens facit bene: n̄ utiq̄
 p̄mū. vinctulo alligatū nec volens
 saluet nec valens. s̄d nōm̄ m̄terū
 purū i dño ḡtulari: p̄sūm̄ tenet
 plūc̄ illi qd̄ agit: z cōplāt̄ in eo
 q̄ sibi eū quodāmo sēse facit reputet
 debitorē. Nam p̄ressū ip̄s i eo ma
 gis afficiet̄ ut suo soluet̄ debito:
 et t̄meat̄ ne ei forte tantis b̄n̄fici
 is inemat̄ migratū dicit̄: q̄ seruus
 inuis sū: z bonorū meorū nō egēs
 Adhuc i dñe veniē affrō z fidelis. h̄
 plūq̄ fili liber: cū quo anille filius.
 hōes nō eē possēt. Ita ergo i p̄res
 sione. Et tū an̄ passione affrōsis
 sūm̄ paterfamilias. refectioē suo cura

ut domesticas exhibe. Et i h̄ ip̄oq̄
 apparuit benignitas z hūmilitas
 saluatoris. Et dilexisset suos: i sine
 dilexit eos. Et dicebat. Desidero
 desiderari h̄ pascha manducare
 vobiscū: oīm̄ p̄cior. Oportebat
 em. Experiret em satanas ut
 tribuēt sicut t̄m̄: opus erat p̄
 uenire refectioē. Dem̄p̄ z refecti
 paulominus descēderūt: qd̄ ieiunū fe
 cessent. hinc sūt q̄ nō mō corpa:
 s̄d etiā corda ea q̄ magis refiat.
 s̄d p̄ em corpū passio s̄d temp
 tatio sp̄itūalis m̄strabat: q̄ singu
 larit̄ ille futurū esset. donec tran
 sēt. Et m̄m̄ hostia sicut sola p̄
 desse potuit s̄t sola sufficit: nec
 docuit xp̄m̄ s̄t z petrū a iacobū
 uel ioh̄em p̄ salute hōm̄ pati. Cru
 cifixi tū tū eo facere alij duo s̄d
 duo neq̄: z de quib̄ p̄sus suspicio ^{nulla}
 possit haberi: tanq̄ ex eis m̄m̄ effi
 cū sacrificiū suppleret. Quib̄ ergo
 panib̄ i cōna refecti aptos: ut
 ego m̄bitor quidq̄ agēs m̄t ab̄
 ē: ut f̄cūa voluntate p̄rē. Eibus
 utiq̄: s̄d abus cordis. Quid emm
 eque confirmat z corroboret cor
 hūm̄ a' ita i oī n̄itate cōfer
 tat z sustentat: ut diuine exse
 cutio voluntatis valut i quēdā ac
 ventrē cōsac̄ saluet i ḡsta: s̄
 z sermone diuine exhortacōis et
 p̄missionū eiū consolacione z orā
 cū lacrimas. panes cordis esse solus
 ille ignorat cui h̄a aruit cor: p̄ eo
 q̄ sūm̄ p̄ panē comedē s̄t oblitus
 Sup̄ oīm̄ aut̄ caro dñi uerū est
 n̄b̄: z alij vite panis de celo vniq̄

Nullū ex hīs i hac tam solepm re
na dñi fuisse reperies: si diligem
nductas. pendebentib⁹ discipulis sur
gat a cena p̄migit hnt̄q̄or aquid
pōnt i pelu: discipulorū pedes
abluit ⁊ tergit. p̄o est volūtas car
nis ⁊ sanguis her volūtas p̄is ē
⁊ sacrificio m̄d. Dem̄p si nō sauro
te aut dñs ad petru obm̄nis re
cusante: nō habebis p̄te merū. Sa
mus aut q̄s dixit ei q̄ uenit ad me
nō emā foras: q̄ descendit de celo
nō ut facia volūtatē meā: sed vo
lūtatē ei⁹ q̄ misit me. Opportune
aut ⁊ utiq̄ more suo post exph̄u
opacōis. exhortacōis sermone adiu
it. Inloquendū quorū copiosissim⁹
exhibet sermo: nā multos eos p̄mis
sionib⁹ p̄t instantē magis passio
ne refōre ⁊ resollare curauit. de
resurrectōe sua de aduentu p̄clit:
de eorū confirmacōe: ⁊ assupōne
aliqui ad serpm̄. p̄ter multū post
uentū ē ad orōne: ⁊ usq̄ terro
fact⁹ i agonia orabat. Vbi quide
nō salis oculis. sed q̄si melius oib⁹
fleuisse videt⁹: ut totū corp⁹ eius
qd̄ ē emā totus corp⁹ lacrimis
purgaret⁹. p̄ā de sacrificio quide
corp⁹ ⁊ sanguis sui nemo q̄ nesci
at. hinc quorū tantā ⁊ tā singula
rem alimōnā ea p̄mū die exph̄i
tā: ⁊ ea die comendatā ⁊ mādant
Dem̄p frequentū. Ex h̄ō in dies
sequit⁹ passio: im̄ q̄ m̄m̄rū sicut
totū hoēm saluū fecit sic de toto
se fecit hostiā salutarē: corp⁹ expo
nes tantis supplicis ⁊ iniurijs:
om̄i uerō genitū cuiusdā h̄uāmissie

compassiois afflictu. h̄ō quide super
merōe inōsolabili sc̄rū feratū: m̄c
sup̄ despōne ⁊ dispōne discipulorū.
In h̄ōs q̄tuor crux d̄m̄ra fuit: ⁊ h̄ō
p̄t nos passus ē: q̄ tanta caritate co
passus ē nobis. Verūtm̄ q̄ de eo ip̄o
erat sine habere: sicut ip̄e lam̄tan
tib⁹ mulierib⁹ ait. sine utiq̄ celebrari
⁊ celebrari: p̄mo q̄dem regem de
inde resurrectionē. p̄os quoq̄ si festi
nari i illā ingredi regem: p̄ multas
tribulacōes vobis meminerū t̄i sc̄dū.
Et p̄us q̄dē doner sum⁹ i tribulacōe
magis nobis videt⁹ asp̄ne ad regem:
tam̄ nihil sim⁹ ampl⁹ desiderari
Verū nō erit nobis regē: ne i regē
quide ip̄a a desiderio gl̄orie: a deside
rio resurrectionis. Ammodo maḡ d̄m̄
sp̄ne: ut req̄sant a laborib⁹ suis ⁊
labore ergo req̄sant q̄ i d̄no morūt:
sed nō req̄sant m̄teri a clamōe. d̄m̄p
sub throno dei declinat̄ me oratū:
⁊ si nihil habeat qd̄ molestet non
dū t̄n totū h̄nt qd̄ delectet: doner
requē resurrectio doner sabbatū p̄f
q̄ sequat⁹. Amen

On poterit explicari sermo: que
 mente concepti. Stupor em
 miraculorum opprimat me: et
 da oia repho oia compliant. Ois po
 terit cogitare diem aduentu ei. Ideo
 fit lingua lingua meoua tmemor
 ifensibilis sensus: ifueta nouitate re
 luct oia: et oia pta vgtms obsequi
 tur. Sunt mirabilia i celo fuisu et i
 tin deozu: qz vniusa i nascentis dei
 obsequi uirauerit. Insignit uicra
 aloru: stella luceior et multo lumie
 lom flamma pstr magit: diffidit
 p quadridu orbe radi rutilanores. et
 plunhite stellaru ignu nouu igne
 obidit. qmrat orbis celos nouu pppf
 se splendore: et induisibile coru futu
 ad signa et pdigna fuisse couersu. Vi
 dent calda i celis: qd balua reliquit
 i septuris. Oriet magit stella ex uol.
 et consurgit homo ex isrl: et est ois
 fia passio eius. Pufat stella i ex
 alio et deus i tris: cui possessio ama
 ri usq ad mare. Pparat se reges
 tharsis: et ad nouitate muneru vide
 ant noua matre. filiu nouu noua
 natuutate. Fons olei de tra erupit:
 templu rome qd uoluit etermu
 coruit: oibus ipensio et vrbis et or
 bis mirabilis consumatu. Eud emm
 romam iuctorose antiqntis memo
 ria templu singulari stimate face
 decreuissent: ub oi illa deozu pmo
 demozu multitudine qstierut usqz
 durie possit tam excellentis opis
 oposa constructio. Responsu et do
 nec uirgo parit. Illi ad ipossibilitate

oraculi retorquentes: templu eter
 mu solepne illa machina voca
 uerut. propte aut cu uirginali ista
 lamo uirgine? flos marie egressu
 est: ita cadit et ifuctu e illud
 mirabile et colupinariu op? ut
 vno appareat uestigia ruinaru
 O letissimem ruitus dei sumi: et
 m te et i suburbib? tuis uisa sut mi
 rabilia hodie. Deus pendet ad v
 lera ponit i ptepe ligat i cum
 pane uoluit: et lapatis fasnobis.
 felices man? et fra brachiola per
 curru pntate expandit: alludit
 uirgini nri arridet: et blandietes
 oculos ad maria mtorq. Stat p
 fira tanto miraculis regna celo
 ru: confert i corde suo saluacione
 archangelu concepcione dei natu
 tate pueri: et mirat ip ille qui sic
 potuit ad nos uenire sic uoluit sub
 uenire. Adest et ioseph sed ab vltis
 remotu. et i excessu mentis mirat
 et mirari sans no pt qli ad tate
 dignacois admissus sit archamu.
 Adest multitudo celestis exarat: vo
 abus glosu gloria i exaltis deoru
 dit: pastores uenit et inuenit pue
 ru et puella: pcedit stella reges
 accedut adorati filiu matre uene
 rant. offerut munera deferut ma
 restati: curiat herodes. iherosolima
 turbat: requit scbe: locus pdiatu
 mdrit simulaco: simulat ad michi
 lu deduat: detegit comenta finu
 sui: magi p alia via reuertut:
 pay iudua a sclo regnat vnu
 su orbis ad resu dscob: riu olei
 de terra psudat et i dmitte uena

liquor sicutus ebullit. Eundem hō
misi veni par i fr̄is apparuit: n̄
ip̄ ad sup̄m̄ regnū cunctis assēbu
tur: nisi q̄ fons un̄c de virgine
emanat: Oleū effusū nome tuū.
Spūs s̄c̄s s̄c̄pturē ip̄i v̄n̄ est
z v̄n̄q̄ subuator: nō p̄uā sic
p̄m̄guedm̄s dulcedm̄e sub h̄o ap̄to
dereliquit. Sed nos nocturno vigilis
in defangati estis: ut vix possitis
sōp̄m̄ ab oculis amouē. Emiglate
tū paulisp̄ z sōp̄m̄ torpore exu
tite: adert ille de cuius naturitate
loq̄m̄: ut illuminet oculos m̄os ne
obdormiam̄. Totus aut̄ sine sensu
ex illi arca mutabit: cuius cōs
lūt ē, q̄si consiliū dei. Ip̄e ille est
Dn̄s videlicet clareuallensis cuius re
ligio z discipulo sapia eloquentia
vita z fama p̄ tota latitudine nō
fincito deaurat. libent̄ em̄ illi
sarcinas adoro. Sed ad p̄positū rei
tūm̄. Benignus ille spūs de
cuius sereno fonte antiorū flu
m̄e euadit. in h̄is t̄b̄is v̄bis tā
nobis req̄renda rehat: videlicet
nome sponsi q̄re oleo cōparet̄
quō effudit: q̄ z nome taret.
de cōparatione nil loq̄t̄ nichil dicit
de effusione. p̄m̄ de noie vide
am̄. ap̄ulta ut arbitror uocabula
sponsi p̄ diuinā s̄c̄pturā sp̄sa le
gūt: sed i duo vobis v̄n̄usa con
plector. nullū p̄f̄o rep̄es qd̄
nō sonet a maiestatis potentiam:
aut gr̄am pietatis. p̄uer d̄m̄ de
quo frequētius fauo m̄esione ad
regis cubitula introducty duo

q̄si sublimiora de ip̄i ore diuinitatē
auduit: p̄tas dei ē maḡ z tibi d̄m̄
m̄ia. Sed z ip̄e saluator p̄phetice ve
ritati attestans ait: vos vocatis me
maḡ z dn̄e. Dn̄s nome est maies
tatis: pietatis maḡ. Si em̄ p̄uā est
prebe estam corp̄: multo misericordius
est estā aie p̄turi: qd̄ ē ip̄e maḡm̄
qui m̄etes m̄disap̄lm̄atis sub disa
pl̄me rigore cohercet. Videt̄ am̄ qd̄
horū nom̄ effudit: utrū nome
potentis i nome gr̄e: uel nome pie
tatis i maiestatis vocabulū. Absit
ut m̄ia i potentia includat: q̄ mis̄
maies ei sup̄ oia op̄a ei. Certū ē
ergo q̄ p̄tas dei i maiore h̄odie p̄
pietate effusa ē. n̄ celi distillant
a facie dei: z de v̄gineis m̄ebus ve
tustus d̄icū exorūt. p̄o ē qui se ab
stondat a calore isto: q̄ languor olei
effusio a m̄p̄te descendit i l̄ar̄ba: q̄
enā extremā uestim̄ti fimbriā lin
guis n̄ vocat. Contra ē h̄ibid̄aria
m̄ferentis: ut nō solū sub noie effu
sione sed exmanatio c̄nsat. exma
niuit semetip̄m̄ aut ap̄tus formam
seru h̄odierna die accipiens ut cū
tota multitudine misericordiā suā
de th̄alamo p̄silyti v̄ginali. p̄on em̄
habuit dulcore modū ad redm̄edū
nos abissus illa consolorū dei: q̄
q̄qd̄ i diuinitatis th̄esaurō pietatis
tuentid ē: totū i v̄tēo virgine con
gestū ē. p̄on me capio p̄ letitia:
q̄ illa maiestas natura suā natur
mee carnis z sanguis subiicit: et
me miserū i diuicias gl̄e sue non
ad horā sed i p̄mp̄tū includit. fit
fi meq̄ dn̄e meq̄: z timore d̄m̄

frō vniat affectu. Dne ihu xpe li
 bent audio te regnante i celo: libe
 rus misente i frō: libentissime cruce
 clauso & lancea sustinente. h' siquide
 effuso iupit affectu meu: & istoru
 memoria coalescit cor meu. Vnicus
 & vnde potius asperate purgati.
 Vnde e iste sermo & effray & penet
 bilior oi gladio ancipit: ptingens
 usq ad diuisione me & spu copu
 gu quat ac medullaru sanctor
 Vnus illozu q pphetas chorū aut
 magi aut ut magi est: sub senaia
 diuinarū nom ptiōe de hac effusio
 ne mirabilis quide sed subit ppheta
 ut. Vocabit nome eius amirabit co
 siliarū deus fortis & p' futuri sc'i: p' p
 apo p'ans. Erat quide amirabilis
 d'ns meus ut angelicos ordines au
 deus ym glorie sue: amirabit illi
 mirabili reaturz faciens mirabilia i
 celo & i frō i mari & i oib' abyssis
 Ego aut i luto feris & miserie obuo
 lutus miser & miserabilis: & oem spem
 emergendi p'diderā. Ille i gloria ego
 i miseria: amirabilis ille miserabilis
 ego. Scm & terribile nome ei: quod
 vix audeat dignior natura. p'ome
 istud clausu & integru quō npe po
 terū: que vix angelicy oculi p'spice
 nedū p'spice p't: Sed vide effusio
 ne. Ille qui aut amirabilis ag'min
 b' angelozū. intinat celos & fit cōsi
 liarū hom' auestatūū nome i pie
 tarūū effudit: et qui mirabilis i cel
 consule uenit i frō. abscondit p'pu
 nā sub miserie uestimēte. Et ad lūu
 ula iacob intinat. nō mergit: et

si audeo dūc misere i lūno p'fū
 di. op' manū suarū porrigit
 dextera: de p'fidis aquarū extra
 hit extractū ablut: ablutū idm
 idm reportat reportatū cōfir
 mat. porrigit dextera ad misit
 cū loquit ext'hit: ablut ad mouit
 idm ad resurgit: ad ascendit re
 portat: cōfir mat ad spm emittit
 de celo. Vnde quide consiliariū: q
 consiliū qd' voce dedit & morte
 defendit. Erat em dōces aut civa
 gelista sicut p'ate habes: nō sicut
 frō & pharisei eorū. deus fortis
 nōd sicut p'atis & sed deus effun
 dit: i p'cem futuri sc'i: fortis in
 p'ncipe p'ans. Idem nūro: q
 & fatigatus & faciens lege loquor.
 Quid tibi misitabide liaser in
 tanta deflucioe & effusioe: Elan
 su tibi totū itinerariū dei: & mi
 lignas oculis tu' hic inuāt ali
 gant. Sed & d'ns me' amirabilis
 fuit i natuitate: consiliariū fuit
 i p'dicatioe: deus i miraculozū
 chorū facioe: fortis i passioe & p'
 futuri sc'i i resurrectioe: p'ncipe
 p'ans i illa etna b'itudine. pon
 tream nouitate verborū: q' nūq
 il' nomū in' ducit. Sic & oib' nōd
 cōmutata & effusa sūt abram
 i abraham fari i sarā: & si q's
 alias inmutatioes i illa veteri
 offima vos legisse recolitis. Sed
 et ab ipis opene mudi p'ncipis
 i m'itiano quoda s'pturaru loco
 diuini nōis effusione inuenisse me
 recolo. loquit deus ad moysen de

liberatioe israelis: & p[er] multa dei
& moysi confabulatione. p[ro]ph[et]ia subli-
ter misit nome[n]. Et d[omi]n[us] dicit. Ego
su[m] qui su[m]: hoc e[st] nome[n] meum met-
no. h[ic] dices filijs israel. Eum est
misit me ad vos. p[re]terit[us] moyses
meritabilis auctoritate vocabuliz[ati]o[n]e
si dicit[ur] hoc excedit intell[ect]u[m] meum:
no[n] possu[m] capere nisi effundat. Audi-
at a maiestate. Ego su[m] de[us] abraha[m]
deus isaac & deus iacob in des ef-
fusione. Ecce deus angeloru[m] vocat
se deum hominu[m]. Curru[m] ergo fides i[n]
odore vngentoru[m] istoru[m]: curru[m]us
ad oleu[m] de oliva sponso[rum] i[n] capis
expressu[m] nulla infectu[m] amura. nul-
la substantiu[m] amaritudine: oleu[m] q[uo]d
exhibuit facie ho[m]i[n]is q[uo]d sanat ul-
nera: dolore[m] tollit reddit suavitatem.
p[ro]p[ter]one samaritany in nobis a latro-
ne pessimo vulneratis intulit vi-
na[m] & oleu[m] & ad purgandu[m] & miti-
gandu[m] vulneris magnitudine. Sed
multu[m] olei: paru[m] vini. ap[er]tu[m] m[er]i-
t[us] iusticie paru[m]. Sic quippe decet
miserante[m]: sic misero expediebat.
p[ro]p[ter]one iustus i[n] iudicio cu[m] seruo tuo
aut iustus: q[uia] no[n] iustificabit[ur] in
consp[ect]u tuo o[mn]is viues: sed corona
me i[n] m[er]ita & misericordijs. Venies
quippe hodie quicq[ue] vasa attulit
olei: no[n] nisi duo vni. Sp[irit]us em
sapie[n]te[m] intell[ect]us consilij sac[re] p[ro]pheti-
mie dulcedine sonat m[er]it[us] fra-
grat: & eructuat suavitatem. forti-
tudo timor vniu[er]su[m] suu[m]: sed h[ic] vno
potenti[us] e[st] ille potens ille. cu[m] p[ro]p[ter]

i[n] sp[irit]u fortitudinis descendit ad inferos
no[n] timidus sed timendus. Videam[us]
nunc i[n]re oleo capet. Oleu[m] si vos me-
luis no[n] habetis: licet pascat & vngit.
Idem suat xpi nome[n] & p[er] o[mn]ia cap-
nat[ur] copiam. licet p[ro]dicatu[m]: pascat
recognitu[m]: i[n]uocatu[m] lenit & vngit.
Vide q[ui] p[er] clara luminaria lumen
nobis hui[us] sup[er] eloquente[m] mandelabu[m]
portauerunt. si no[n] illuxerunt chorista
riaco dei orbi t[er]re: si non i[n] splendore
fulguris hui[us] comota e[st] & co[n]stituit
tra. In nomine ihu xpi surge & abula:
dicit stans princeps ap[osto]loru[m]. p[ro]p[ter]one
i[n] h[ic] fulgur exiit ab ore petri: ad
notatu[m] e[st] nome[n] q[uo]d os d[omi]ni notauit:
Et statim mag[is] consolidate su[n]t heres et
& plante. Vocabulu[m] ihu sicut orige-
nis lingua nobilior diffinit. Dulce
et glorio[sum] o[mn]i odoratu[m] cultus digni-
simu[m]: q[uo]d no[n] p[ro]p[ter] ab ho[m]i[n]ib[us] deicit
efferr[ur] i[n] mundu[m]: sed a quoda[m] sublimi
ori excellentiore q[uo]d natura. O[mn]is ipse
p[ro]p[ter] nome[n] istud aut ne fieret aut
penit[us] tacerent: & reserua[n]t[ur] p[ro]p[ter]
g[ra]tue dignitas arch[an]gelo gabrie-
li: q[ui] s[an]cto ore s[an]cte v[ir]ginis illud p[ro]p[ter]
enoluit. p[ro]p[ter]one ysayas i[n] expressu[m] me-
tis raptus: verbis arch[an]gelicis esse
pene sillabis consentit usq[ue] ad p[ro]p[ter]
no[m]i[n]is nouitate: pascat reu[er]sa: nec
e[st] felioz pastio i[n] loco pasce vbi
nos d[omi]n[us] collocavit. Q[uo]d e[st] q[uo]d mente
cognitio ipinguat: p[ro]p[ter]one ihu
mel i[n] ore: i[n] aure melos: i[n] corde
subilus. O[mn]is alius q[ui] no[n] condit h[ic]
sile: i[n] fatu[m] e[st]. Scriptura que non

fuit meli oleo tante deuocōis ip-
 pida est. Olim magi tullij dulcesce-
 bat: blandiebat ut syrenes: usq; i
 curiu dulces meū incantauerunt
 mellēm. lex pphete euāgeliū eplē &
 ois glā sūmū dñi mei & seruoū et:
 aut pua videbunt a nullā. pefno
 mō qd dulcius mīmurat in filio
 pefse: qui vario sermōū & sūmū
 contentu oēs illos qd dilige cōsueue-
 rā m-eloquentes reddidit & mutos le-
 mt & vngit. qz nihil sit reueat i
 tūlancōe. Demq; & pbarē hiet. Imo
 m me mgt i tūlancōe: erua te et
 honoīfauis me. hō ē nome: hō ē oleū
 her olei effusio. dñe dno vobis: nō
 deficiet hie legatū olei nec minuet
 donec pluuia volūtaria q̄ legata
 ē hereditari ei) diffusus spillet: do-
 nec faciat celū nouū & tērā nouā:
 q̄ mīa ei) ab etno & usq; tetermū
 sup tūmētis eū. Sed iā surgam q̄ et
 p̄uenim) nos ad solēpnois misse
 nubilacionē. nec cordib) p̄entes nec
 vob) q̄: ad honore pueri q̄ nat) e
 nobis: q̄ ē deus i silā lūdcus amē

cuis sup mel dulcis i qua dulcis do-
 min) rū oī sua dulcedine supueit.
 Eū em fecit deus oīa opa sua v
 valde bona: hic meli) fecit conse-
 crās i ea sibi redmatorū aureū:
 ut post tumultū angeborū & homi
 & redmāet et regem inciret. hoc
 ē qd natura mirat. reuet ange-
 lus veret hō: superi celū extimit
 fra: inferni exhorret. In hui) vōo
 maiestas altissimū mirabit hā
 fā. sicut adipe & pinguedine re-
 plent tias: ifudit celos inferna
 respargit. hic exmanuit semet
 ipm exaltus & imensus: mēsurā
 bonā et conferta & coagitatā mit-
 tens i sūmū vīm. hic dūmo mam-
 bus vinct) oleo lencie: et sicut ad alta-
 re ifignū pontifici) consecrat). De
 altari hoc ad aram crucis ascedes
 p̄o cruore tanq; altē) grās oleo.
 p̄fusio: iam nō solū consecrat) sed
 consecrās totū corpus maxime mū-
 dialis largiore hāme consecrauit.

facestat ergo meror t'facia fu-
 giat elimnet dolor rancor abce-
 dat ut liceat vacare & vide rū moy-
 se visione hanc grande & qualiter
 deus i hoc ventre cōcipiat. denpa-
 tur diaboli) recipiat. idēbitū am-
 piat. Totū me trahit affricō: sed
 ord defiat. dices cogitatio vocis
 paupitate confudit. Peruet mteū
 ora & m vndosa ebullit altitudi-
 nē: sed frigiditas lingue cumulos
 refrigēat exundantes. Ad ē hāf
 sūma: p̄ūquid ita sensim taatūms

no

Vultate frēs i dno quia de
 dñā illa sermo succedit que
 singularē i cordib) vestris
 vendicat p̄mōpatū. que ē ad cui)
 nome hūilit) mltimatis: cui) hois
 reuerent) affisio: cui) memoria
 uigil) frequētatio. her ē q̄ vus offer-
 tibus suauit) i dulcesat: qz magna
 mltitudo dulcedine ei). Spūs em

Aditū

obdormi: ut ibi muti sim ubi ois
loquitur lingua creatura. Verumpten
no tacebo & no ipeam: donec egre
diant ut splendore vlti iu: & firmo
de te concepti si no ut lampas: sal
tim ut similla accendant: ayonet
fateor qd disponete deo peccat ro
nales creature: & multo anorum
milibi ta celestia qd terrestria inaspic
stare videant: semirutis illis qst
drueto Stat illa magna ciuitas
cuius suoru miositate fraudata:
et a stellantib9 palacis mltiplex
habitantu mltitudo pcellit: Obscu
rant stellary ignes solum loquor
& luna et stellas: & multa sui lu
nis claritate mutant: Terra ma
ledicta ad dāpnat homi successio:
et ois creatura iuxta aplm punit
& iugensat. Taret deus opotens:
cordmas ei9 opotencia tanta dis
simulat cofusione. Tandē nascitur
maria & ad nubes anos egrediens
spem indmt speciosam: que ipse
allucit deo: & diuinitatis oculos
i se conuertat. Vide qd inde dicit
ille no nim9 explorator secretoru
dei. Audi & vide & mitma aure tua:
obliuiscē pplm & domū patris tu: et
conuipset rex deore tuu: qm ipe
& dno dei tu9. Germinat ugit vga
yesse de tortuosa radice gmo huma
ni & patiartharu arborē i altitu
dine & ritudme erupens: oem
ignorat nodositate: folioru teneb9
nescit: fruticosa queq no ht. Videt
& mdet ille vehemes amator: et
totū epitalamū i ei9 lundibus

decurrit: ubi manifeste sponsus dicitur
sponsus inuere succissimū: nec ul' un
lino distare qd patit. Quocir' statim
ille celestis ille conuentu & iuxta pplm
mmt deus consiliu: sicut sermone ad
angelis de restitucōe coru: & de redēp
tione homi: de elemetoru renouacōe.
Illis suspētib9 & mirantib9 p gaudio qd
tur modus redemptōis: & stat de ipse
sauro diuinitatis marie nomē molu
tu: & p nam & i ipa & p ipa & i
ipa totū hoc faciendū decernit: ut si
cut sū illo mōdū & sū: ita sū illa mōdū
il refectū sit. Tūdit' epla gabriel: i
q saluatio vigne maricōis redēp
plentudo grē glē magnitudo: mltitudo
lectae cōmet. missus g' angelu gaba
el a deo: eadē mōdū ad virginē pūci
ret. Tūent deū virginis illapsū
viscib9: & mauespūte dei vngualis
ventris leantate cōlusu. O uenter
diffusior celis. tris amplior capax
elemētis: q totū claudu oia cōcludēte:
i quo deus glorie cōmet' rōmatur.
Demq & mōdū angeli no aut eue
maria replendu sed plena: no dno
voiet in te. sed dno terū: q mde hū
cā sibi impueat spūs sūs & celestibus
significat ornamento. Jam cōseruau
erit i loco voluptatis. De quo fons ille
debebat ascendē: qui vniūsam terre
supfinem irriguet. Sans huc usq
spersim9 verba & volatris sermōnū
druisā pfermāuim9: mōdū. Istitam i hūc
si forte aliqd' dignū eluē valeamus
pfluū' aut scriptura egrediebatur & loco

voluptatis ad nringenda uniusq sine
 faciem tre: qui inde dicitur i quatuor
 capita. flumij iste e dno me iho q
 de duob9 locis voluptatis egreditur:
 ex vico pue & ex vico vrgine. vñ
 ppa. dno deus m flumij gl'osus: ex
 aliens i tñ sciente. Sed i effabilib9
 differens longe alit a pte ip a ma
 tre egreditur: qz et si her tpalis natu
 ras gl'osa e: mlto gl'osior e etna. hor
 talib9 vobis de v'iq9 gnacione volo
 apne qd' scno: no q aliqd' ex parte
 psumat ad h'c ult' omi vres qñtoma
 go ult' meos sit: & extreme demere
 su velle sui ineffabilia maxie hoem
 ipentiu. p'o em oblit9 su salomone
 dicente. Sicut q mnu comedit mel
 euomit illud: sic q scrutator e maies
 tatis oppmet a gloria. De v'iq9 em p
 p'ham dui puto. Gnacione ei qd' amar
 rabit: oia & p'us illa ineffabilis & in
 accessibilis e: q nulli p'ua creature.
 hor sensu credo aplm dixisse de deo
 qui solus habuit lucē iaccessibile: ad
 ena puriores creature tanto reuberet.
 dntu: nec possunt n' r'ipe late clauit
 abissa. Ipe em fili9 p'p'at' nemo no
 nit filiu nisi p'z: neq' p'cem qd' no
 nit nisi filius: & au filius voluerit
 reuelae. Non sicut est: sed sicut a
 pe potest: au tata dignatio reue
 lat. vñ & illa sublimis aia q usq
 ad terru celu i diuicias gl'e rapta
 fuerat dicit: ego me no arbitror oia
 comprehendere. Verissima ergo diffini
 no e: qz illa gignens & gemitu gna
 nonē null9 oia penetrat intellectu

Hanc ena de iure omi huane crea
 ture reor mentrabilis: & nescio vtru
 ab illa excellenciori natura valeat
 comprehendi. Qis em comprehendat vñ
 cone curms & verbi: q'lit deus et
 homo i vna p'sona conuenit salus
 ip'aurbitioq' p'p'atib9 naturaru.
 Vniq'sq' i sensu suo habudat: ego
 hanc oem sensu supgredi credo ve
 teru viroru uestigis inherens: q' sup
 h' sanas & iconcussas fmas reliquit
 Ad p'mangit gnacione reuertes
 loca voluptatis p'cem ee censem: ad
 deus illoabilis sit: sed efficias re
 ru nisi p' vlgatos sermones expli
 me no possim. In ip'o aut oem
 voluptate ee intelligit q legit a
 postolu dicente qm ex ip'o & p' ip'm
 et i ip'o sut oia: & aliud ex illo
 duodeno apice sili eruitante. ome
 datu optmū & ome donu p'fectu
 desursu e descendens a p'ce lumino.
 Ipe ena filius dicit. her est vita
 etna: ut cognoscat te solu veru deu.
 Cognacio igit' p'us vita etna est:
 et ubi vita etna ibi sempitna vo
 luptas. Egredit' ergo flumij de loco
 voluptatis: qz p'gunt' de vico p'us
 deus de deo lumē de lumē de dno
 dno. Egredit' aut idēitate: qz idē
 est ad p'ce. Dem dico sedm flām:
 no sedm p'sona. Egredit' & eglita
 te: qz p'us oipotentia respicit gene
 rante cu oia q possit p'z h' & fili9:
 sicut ip'e testat'. Oia que facit p'z
 facit & fili9: nec p'z fili9 facit q'p
 nisi qd' videt' p'cem facente egre

dit & cōmūte: qz licet gñēt non
est posterior gñante: sed ambo vni
ambiguitatis sūt si tñ vombuli nouiti
te nō exhorretis: qd licet quoniam
significat que dicitur longe tñ est
sine mansuetate. Egreditur stitudo me:
qz filis e pū pūo ymago splen
dor glorie & figura sbe. ad Egre
dit altitate: qz aliq e ab illis aliq
dico nō illud. Ego mag & pater
vni sum. Vni dicit nō vni. qz
vni sūt sbe vnitatis. vni vō pfo
nariū pūctatē. Sic igit & longe
excellentiōri modo de pte filij egre
dicens dicitur angelicus sermo:
qz iuxta salomonē sone sapiē verba
dei i exaltis. Cuthardus puer de
hor fonte pleno ventre potauerunt
cū dicit. Apud te e sone vite: et
i lumine tuo videbim⁹ lumē. Apud
te mag e sone vite: qz tu nō sbe
vita: sed & filij tu⁹ sone vite est.
Et ut patet qd senabat ostendit
submūt. In lumine tuo videbim⁹
lumē: ad irriganda vniūsa super
faciem tre. Quenā tñ e i illa celoz
sūmmitate reposita: quā pūffnat
& irriget flūū gloriofus. pēgmi
celoz tñ vniūsa e. Vnde: credo
m tñ vide bona dñi pūctatē: & placēto
dno i regione vniūsa. Irrigatio
hor idē dicitur e. Inebuantur quippe
angeli ab vbertate dom⁹ dei: et
torrete voluptatis ei⁹ potantur.
Hic id dicit nescio: qz plūm⁹ su
por sensū opprimt assurgentem.
Vbi sūt oratorij sermōes: quos m

formare retinere oīs ille phōrū cōfla
uit chorū: Vbi sūt gōgates a sbe
notati q ab mīno fuerūt: & magm ser
tura scientes bellū sanguinetes mra
pugnās vborū: pōquid nō magm
ille gōgates platonē loquor: ab mīllē
tam purissime veritatis repulsiū est:
pōquid acerrimo mēte igēno tangēs
sed nō attingēs dūmītare dei dicit:
vni iūem qd cūcta opet: & aliud p
qd cūcta efficiūt: tñ mī nō potu
iūemē: pte de spū sbe mīscus q illi
nō erat mīscus: qui sbe reuelat
mī mī e: qui reuelat paulo q. om
lus nō vidit sicut idē aptus glo
riat: nobis mag reuelant de q per
quid apte. p spū sbe nō p spū
mī: quē sicut pū & pūctatē sbe
seduērit. Ille noster pū qui sup
fenes & sup oēs doctes se intellegit:
qd sup hor senset audiam⁹. Irigatio
montes mag de supiorib⁹ suis. de sub
limiorib⁹ ipse angelos: q nō p spū
lū i emgmate. sed sone ad sone pū
dei sbe lumē mī mī fessis aspectat
Sequitur qui inde dicitur: i q
or capta. In q qtuor capta: dicitur
brenit: qz grandis nobis restit vni
In dūmītare: qua uel fragilitate nō
plexione humane bibit de torrete
voluptatis tota obstruet illa dūm
or creatura de creatoris gloria & gl
rōne. In puritate: qz nō i vāp tes
tes sed remoto relūmē hauriūt a
quas i gūdio de fontib⁹ saluatoris
In facietate: qz & si i eū desideriū
pūctatē nō tñ desiderū nātātē uel
nātātē mīscus dicit: s mīscus

modo & semp desiderat ut semp sane
 tur: et semp faciant ut semp deside
 rat. In seruitute: qd de sua stabilitate
 certi. p[ro]p[ri]et[er] gaudis inmergit. exspect
 tantes h[ab]it[us] spem & aduentu[m] glorie
 da[m] magn[am] qm fiet vnu[m] ouile & vnus
 pastor: & supra illa u[er]ba[m] c[on]sumabi
 tur in d[omi]n[u]m. Sic influit s[an]c[t]u[m] iste p[er]
 angelos offemas: sed her o[mn]ia fides
 ap[er]it: nescit m[en]s: intell[ec]tus ignorat
 h[ab]it[us]. her s[un]t fortassis illa q[ui]uor que
 bas electionis felici q[ui]natio i c[on]p[er]ta ad
 hebreos vidit dices. p[ro] accessis i[n]t[er]
 ad monte[m] fumante[m] sed ad monte[m] s[an]c[t]u[m].
 ad u[er]ba[m] c[on]u[er]sate dei vinctio: ad m[en]t[em]
 totu[m] m[en]tu[m] angeloru[m] frequenta: ad et
 des[er]t[um] p[er]mittoru[m] asse[er]tu i celo s[un]t
 namq[ue] nos ad videndu[m] q[ui]t egre
 dit. De uirgine q[ui] egressio ista dula
 or & affinosior e[st] h[ab]it[us] m[en]s[ur]e que
 m[en]tu[m] p[er]tore concutit & u[er]u[er]at
 oculos: & h[ab]it[us] fontib[us] v[er]u[m] amantiu[m]
 p[er]fidit. h[ic] loq[ui]t voluptate[m] uteru[m] ma
 ne intelligo i quo amulauit o[mn]e d[omi]n[u]m
 nas dehaard d[omi]n[u]s: de cui[us] dehaard sp[iritu]s
 s[an]c[t]u[s] admiratio sermone i amozis
 n[on]t[er]o eructat. P[er]t[er] e[st] ista q[ui] ascendit
 de deserto dehaard affluens: p[er]u[er]u[m] in
 angelo voluptate h[ab]it[us] alissim[us] i q[ui]b[us]
 ipe reppit p[er]u[er]itate: p[er]u[er]u[m] i c[on]f[er]el
 laone uel scintilla[m] stellaru[m] qui
 alie conuertit i sanguine alie m[en]tu[m]
 de celo alie i tenebras obscurat. p[er]u[er]u[m]
 quid i aere ut igne ut ventis: p[er]u[er]u[m]
 qm i igne d[omi]n[u]s. no i comozis d[omi]n[u]s
 no i sp[iritu] d[omi]n[u]s: si uerq[ue] e[st] ille q[ui] i t[er]ru
 igneo & equo ignis e[st] asse[er]tu i ce
 lu. p[er]u[er]u[m] i aquo ubi furens & totu

osus leuatq[ue] i morat: & aut i tra
 que sub maledic[io] ade fomas emittit
 & t[er]ribulos: p[ro] e[st] loc[us] voluptatis nisi
 v[er]u[m] uirgine. Ex hoc egredit[ur] h[ab]it[us]
 tate: q[ui] u[er]u[m] alio m[en]t[em] m[en]tu[m]
 uisibilis h[ab]it[us] oculis apparuit: et
 de uirgine uirga de libro aut g[ra]m
 oms linea faciens diuinitatis i[n]t[er]p[er]t[ur]
 que carne operuit uirginali: ut d[omi]n[u]s
 to magn[us] illect[us] ad carne feru[er]u[m] diu
 in m[en]tu[m] subsentit. Egredit[ur] et cu
 nouitate: q[ui] n[on]q[ue] sic nat[us] e[st] h[ic] p[er]mo
 de tra format: & sed mulier ex eius
 latere fabricat: t[er]t[er]o cayn c[on]suetudi
 n[on]is nascendi ordine gignit ab ut
 q[ui]. Solus iste de sola uirgine nascit:
 & uirgine uteru[m] nouu[m] & singulari
 p[er]t[er] diuinitas h[ab]it[us] natu[m] sigillat: ubi
 m[en]t[em] aristotile subalutatis ferida ipe
 sed inferida loq[ui]t[ur]: si p[er]p[er]t[ur] i uirg
 d[omi]n[u]m: uelit nolit uerit i h[ab]it[us]
 puatio: uer asprigit diuinitas t[er]t[er]
 omni t[er]m[en]toz: ad au[er]u[m] ip[er]u[m] p[er]t[er]
 tura: dissuefat c[on]suetudo. Egreditur
 ena i u[er]u[m] t[er]t[er]e & nascente ipe illo
 sepelit[ur] o[mn]e illa stellam[en]tu[m] lumina
 lumiosa ferentis: & stella candidior
 luadiorib[us] radis p[er]scintillans totu[m]
 sibi celi rapit porcione. Ambulat
 reges in splendore ortu[m] e[st]: qm e[st]
 reges congregati s[un]t: conueneru[n]t
 i vnu[m]. Ipi uidentes sic deu[m] & h[ic]
 ne nascente m[en]t[em] & uirgine p[er]u[er]
 te ammati s[un]t & c[on]f[er]ati s[un]t co
 moti s[un]t: tremor apphendit eos i
 tantoz luce miraculoz. Egredit[ur]
 et ad paup[er]tate: q[ui] p[er]u[er]u[m] uilissim[us]
 uerlmat[ur]: u[er]u[m] ex t[er]t[er]e sanctissim[us]

al[ia] t[er]m[en]toz
 h[ab]it[us]

membus lege mirum p̄figebat. Egre
dit occulte: q̄ subtilissim⁹ ille firm⁹
dum investigator: tante ab altitudine
dignationis excludit. Hinc ē q̄ ambi
guis alternatibus sanguis nūc illū
temptat nūc tēptatū filū appellat
alissim⁹ nūc instruit quē: nūc
desinat mandans p̄ muliere cōsuetū
sibi organū nūc tibi t̄ iusto illi. Se
quit̄: Ad irigundā vniūsa sup̄ficiem
tē: ad tēnā miserā expiandam:
quā nobis ī hereditate p̄m⁹ ille p̄tor
reliquit. Volo ut aptus h̄c eū m̄si
sicut t̄ sup̄i t̄ q̄tuor distinet: quia
sicut ei⁹ expōsitionē suscipio. Eū
sicut ē nobis m̄t̄ sapia m̄stora
suscipio redepto. Ad nos quippe
ueniens q̄ erant ī carce p̄mo om̄
tenebras ignorancie n̄re depulit luce
sapie sue: dem̄ p̄ m̄stora que ex
fide ē soluit funes p̄torū m̄dū:
suscipio nos ī suo corpore: redimens
ī corpore passione. Dns em̄ soluit
cōpeditos d̄ns illuminat cecos: suscipit
tabernaculo: de manu redemit mi
nima. Diuidit t̄ ī panem q̄ p̄tor
res sustinet: ī m̄am q̄ p̄tores fouet:
ī largitate q̄ p̄facientes exaltat: ī
fortitudine q̄ p̄factos conseruat.
De hoc s̄do q̄tinuo toto h̄ aduē
tu v̄re frat̄ritati cōfabulaty sum
p̄ fluminū decursione t̄ nom̄ m̄
p̄tione moralia m̄stora m̄ner
tens: vtrū aliquid digne s̄vos n̄
deris. Verū nō oīa possum p̄
ti sermone cōrtāre: fastidiū euntin
tes. Hales ego q̄tuor capita dul

cora porub⁹ q̄ fortissis v̄is cordibus
dulcī cōplacetur. Dns em̄ m̄ clonaty
ī v̄re largissis sanguis v̄das n̄ q̄
or p̄tor sui corpis sui corpis habundā
tus emanant: sp̄m̄ em̄ p̄tione
sissimū caput m̄ca c̄ruice reflexū
t̄ claus pedes t̄ manus t̄ saucia lat̄
eius t̄suerberatib⁹ p̄osus sanguis ē
mirat: cui⁹ aspersione iudex m̄st̄
ī p̄em̄ v̄it̄ ī m̄te. ī m̄am v̄m̄
aptitudo ī corona. V̄us ergo fons
latens t̄ occult⁹ ī celis: fons patens
t̄ aptus ī t̄ris. Illic de v̄co p̄tor: h̄c
egredit̄ de v̄co v̄rgine. Illic v̄uens
t̄m̄ irrigat v̄uentū: h̄c m̄oies t̄m̄
m̄oientū. Illic d̄ndit̄ ī q̄tinuo a
mirabile: h̄c ī dulce. Dulcis d̄ns dul
cis d̄ns: q̄ ille d̄ns me⁹ m̄a mea:
h̄c d̄ns mea m̄e portu. Ducat nos
m̄ ad filū filia ad p̄em̄ sponsa
ad sponsū: q̄ est d̄s b̄ndict⁹ ī secula
amen

Dicit
filū v̄rgine h̄m̄ t̄ m̄dū
et obsecratorā delinone va
gentis dei honorant̄ infancā. Ducat
nos v̄rgo ad venerāda cunabula t̄
sperosa p̄ filiab⁹ h̄m̄ ad sperosum
forma p̄ filis h̄m̄: b̄ndicta m̄ m̄
h̄c ad b̄ndictū m̄ h̄oies nos cōdu
nt. Subm̄m̄rat nobis ī v̄re si for
te dom⁹ exspectas audiat t̄ quiescat:
reuelata esse velum̄a p̄h̄arū t̄ con
plend̄ consiliū dei. Videte miracula
m̄is d̄m̄: q̄ creatura c̄at. Creator
exultat polus: tellus resublat̄ gloriā
tur angeli pastores aggrudent: v̄rgo

parit nasat^r deus: & celoru lumina
 ra claroru luce lumē exortu tene
 bus psequit^r. In isto homo vsum
 hūc vñ q̄ ip̄lenēt desiderū suū
 q̄ ip̄is. Sano q̄ dulce nobis ē. i p̄n
 cipio erat verbū: Dulciq̄ vbu caro
 sūm ē: Dulcissimū verbū i cruce sus
 pensū. A tanto puerp̄is q̄ ip̄amus
 oculos mōs amonē necdū auellē
 p̄sumat: nisi ip̄e iubeat qui dicit
 auerte oculos tuos a me q̄ ip̄i me
 auolare fecerūt. Ecce dū osculat^r nos
 osculo oris sui dū tanto miraculis &
 stupidos nos facit & attentos: stephā
 nū plenū grā & fortitudinē facit p̄di
 gna & signa magna i p̄to. P̄uquid
 equū ē derelinq̄re regē: & ad mili
 tes oculos detorque. p̄uquid: nisi ip̄a
 neit imp̄ator. Surgit ip̄e rex filiū
 regis: sed lapidanti aciem interrūp̄s
 trūphatoris certam nō sū dolē cor
 dis assistit. Videt opp̄m̄ p̄mū & p̄m
 cerū purp̄ate consortis: & grandi
 maria lapidū densitate fontes sangui
 nis de corp̄e p̄ffom̄tū ebullire. Vi
 det q̄ vniūsa de bac̄thaco redudat
 i ip̄m: & ip̄i salū i p̄perū exp̄brancū
 cumulant. Vbi pietas & m̄a tua
 dñe si nō cōpateis p̄mentis: ubi
 c̄itas & iustia si nō iudicas & im
 dms de p̄to lapidanti: Currim⁹
 ad spectaculū ad quod currit qui
 epulat ut greges ad currendā viā:
 & videam⁹ q̄b⁹ armis armat⁹ ver
 illi fer. m̄trū i campū pugnaturū
 descendit. Et ut diligētus elucescat
 singularis m̄trū p̄rogatū: reuorem⁹

ad mēoria aptiorū actū des̄p
 rone i p̄ub⁹ hystorias & figur
 lib⁹ dñis dñer̄sio & passio belli
 geri militis cōmet^r. Stephan⁹ in
 quātū plenū grā & fortitudinē:
 faciebat p̄digna & signa magna
 i p̄to. Non p̄mū licet hūc mysterū:
 nec v̄lpendēda simplicioris scrip
 ture manifesta posicio. Ad v̄rgue
 quippe loquens angel⁹ verba de
 celestib⁹ serm̄is supra. nec alci⁹
 nisi ip̄i⁹ dei sp̄ū fabricari noua
 salutarior ponat. nulli dubiū quē
 olim q̄n om̄ verborū excellant alia
 tudinē. utpote de meliorib⁹ discipli
 nis sū sp̄us euoluta: quorū am̄
 nancōe cōsiderandū erat illud om̄
 ai sac̄mentū verbi et hōis diuinitatē
 & armis. dñe maḡ fortitudo dñi
 plena grā. Quid aut de stephano:
 Stephan⁹ plen⁹ grā & fortitudinē
 p̄dne lucas eisdē pene hōis de des̄p
 eloquit^r. Sed licet longe excellen
 por modus i v̄rgine p̄duct^r: sc̄m
 dno tñ laudat^r i martire. habet
 igit^r grām stephan⁹ sublimiorū ge
 nere q̄ reliqua m̄trū m̄tudo:
 plenus grā refert^r sc̄licet & cumu
 lat⁹: q̄d raro i scripturis canonicis
 subitū iāstior tuem̄t. Iugit^r grē
 fortitudo: ifuso sp̄ū libertatis ig
 mtus am̄⁹ i voce veritatis erūpt:
 nec patit^r ullo pacto rigore iusti
 ac submitti aliq̄n & d̄mitti. Sic
 locut⁹ grā & hasta fortitudis p̄
 p̄ient m̄frendes faciebat p̄digna
 & signa magna i p̄to. Ille p̄t
 p̄digna & signa facē: i quo grā

et fortitudo sedem firmissimam statu-
erunt. Sic stephanus ad homicidas
ad leges ad ultimos ad crucifixores
filius dei patris loquitur genti per-
tra in egypto populo graui uirtute
in deserto semel nequam in terra promissio-
nis: filius saeculis in morte sal-
uatoris. Dura crux inquit et mar-
tialis corde et auribus: vos semper
spiritum sanctum resististis. Surrexerunt
quidam de synagoga: unquam summes
et undique congregabantur: uel ad con-
uincendum uel ad offendendum. Faciunt
ipocritas pietate unum: squama squa-
me coniungit. Sibilat sibi serpentes
adunice: conueniunt in unum aduersus
dominum et aduersus populum eius. Velit
noluit credit ipocritas pietati. uelita-
ti error: pulchra sapientie: spiritum
sanctum presumptio et uanitas spiritus quam
feron poterunt resistere sapientie et
spiritum qui loquitur: pro dicit non uo-
lebat quod rationabilium et perfectum est.
sed non poterunt: ubi mentis male
facultas tollit: non uoluntas muta-
tur: redarguebat: aut ab eo non
est fidua. fidua aliter agit nec
mutat nec mutat mens ipocrita.
que magis iustitiam quam uirtutem fidem
et sanguinem: morte quam iusticie tra-
ctantur elegit. Conuenientes capi-
unt eum adducunt in consilium et gra-
dient eum infra sua reuocula rellu-
siffe: sed frustra inquit recte in om-
nes peratores. Tunc uox liberior
et ex eorum cordibus sermo exiit
uirtutis: totumque intus inquit sibi
spiritus dei: et ex eius ore sonantiori
organo modulatur: apparet ei una

facies scripturarum et ueteris testamenti
dispendium in uoluptuosum redigit: licen-
tate. Reprehendit promissiones et beneficia
dei: minutiones et maleficia populi:
bona presertim reddita mala: ad extreme-
mum dominum sanguis exprimat effusio:
refractorios spiritus duos corde cruce
miserios corde et auribus: et sublimem
uocem hominibus et peccatis appellat. pro-
uocet conuentum congregatum de signu-
mibus: et in manus peruenit animam eius
dehinc uisus iusticia carum uelitis
ascendit. Dissentit cordibus: pridet et
dentibus in eum: conuenit dolore: et
est ut phuratur iniquitate. quid quod non
reuocant: isuch nouitate minuculi.
quod humosa presumptio facies non refre-
nat: et sonos. Videbat inquit facies eius
tamquam uultum angelorum stans in illo.
Quid est: lumine uultus dei in signum glori-
lentia et uibranti splendore stephanus
serenatur et reuertitur oculi uirtutis: et tunc
iudicis magnitudo uisus manifestam
obcludit. Respondeat in dominum uo-
luntatis euolutiones ubi reuoluerunt ho-
minum in terris positum uultum angelicum in
dussery et ad in uirtutem legibus uel in
uel inquit inueniunt: obstupescit gloria
trumpantis. Sequitur autem autem esset
plenius spiritus sanctus: intendes in celum uirtutem
gloria dei et cetera. agnoscit dictum et locum
suppressio creature: intendit in celum.
Videt in non celos sed aptos celos: in
det gloriam dei: ipsum stante a dextris
uirtutis dei. mouet me quod in celo
de cordis puritate refusa unum fuit
celis: et ad ipsum diuinitatis consistit
penetrat et attingit. Celi aperit
gloria dei uidet: ille conspicit primum

no solu a deo dei sed a deo deo
 virtus Hanc intentione fecit abier
 no mundi contemptu sui cordis mu
 dia: dicit dei pxiim amor veita
 to defensio: desideriu xpi petoq
 da essent q' om ad communes flos
 culos moralitatis: nisi esset exelle
 na nitris comendanda: felices oculi
 subilis visus visio gl'osa. Simulq
 signant recollige posuom plenit
 spu & sic intendit in celu: q' n' spu
 afflatum conualtatis fressub' celestib'
 ihuat & etms. post h' upiut' celi
 nullap pualet affirmatio uel clau
 sura: qud no trisualet aut irrupat
 mens illi sume menti affectant in
 ferens. Apuit' ergo celi & puto q
 o' celi coru'p' opinionone sequit' visio
 gl'e dei: & videt' dno deo stans a
 deo virtus dei: ne p'ic minor ee
 putet. Stat cu' state cu' bellame bel
 lu': q' lapidat' i lapidato non
 mediocris supot' inuoluit me: utru
 p'mitua' flos nitru' oculis corporeis
 an incorporeis ista p'p'et. Gra'de
 quide' miraculu' si metali itutu
 stellari' se imersit archano: si mu
 di cordis oculi tu' solepnem i' spe
 ra' visione. Qd' si corp'alib': certu
 e' hui' omne homi' gen' disparitate
 gre' pualessit: & p'ems fidei & virtut
 incorporea corporeis. et si no' copce
 hendisse app'hendisse tu' p'cipil
 audeo teme diffimre uel epabrup
 to p'cipitae sententia: cu' frimua
 sup' hui' mo' regula' me no' lege
 rim' inuenisse: serui' tu' sequor a
 postolu' i' mo' spu' dei i' aplo: q' ad

suma r'boru' libertate magis fetu
 re ambiguitate q' p'iculose diffim
 nom' ista comittit. Sine i' corpore
 mqt' siue ext' corp' nescio deus sit.
 Exclamant' stui' clamore horribi
 li. contmet aures suas & eas obstru
 ut uelut' i' ipetu faciunt vnanimi
 i' eu' facti amici i' morte illi: & ei
 rientes eu' ext' ciuitate lapidabant.
 Erat' nitru' ext' ciuitate sanguinu
 i' qua' p'us i' qua' p'us iusticia' habi
 tant' n'c' aut' homade: de qua
 dicit' suis: qm' uidi mqtate & cont'
 ditione' in ciuitate. her' e' ciuitas
 qua' die ac nocte circudat' mqtas
 & rete' que sequit' r' ciuitas castel
 lu' despectue vocat' qd' cont' aplos
 & cont' up'lo'u' dnm' durissimis
 i'p'dicitatis uertib' munito' e' ext'
 porta' ciuitatis hui' passus est
 dno: extra eam lapidat' seruis:
 epiens ad eu' ext' castra & portae
 silandine' i'p'ari ei' Deponit'
 uestimenta' nitris ad pedes p'fecu
 tois: q' attactu' sacraru' uestiu'
 & orombus lapidandi fuerat' con
 tendus. Et lapidabat' mqt' stepha
 no' inuocante' & dicente: dno' ihu
 ampe' spu' meu'. Currut' illi ad
 lapides: & ille ad p'ces. lapides
 lapide' p'uenit' sed lapide' mol
 liore': de quo fluit' oleu' caritatis.
 et timm' reddidit' pietatis. Dne
 ihu' mqt': ne statuas illis h' p'am.
 rogat' suscipe' spu' sui' spu' ihu'
 q' & sem' illu' que' signat' q'si
 q'dda' signaculu' ap'us i' hore
 p'cipit' conseruari. ut integer i'q'

an̄a & sp̄ua & corpus ī die dñi sū
p̄ela seruet. O quāta pietas: quā
tuo affr̄uo: & ardentissime caritate
integritas. Recte mirum flore iste
sibi p̄cendit: ī quo s̄t̄itudo dñi
pendetis in cruce mirabilib⁹ for
mulis ē impressa. In ligno em̄
sp̄ms lancea affixus & crucifig⁹
dissimulat illū vnicū dolorē: et
obliuiscat⁹ mortis vicine. nonnum
m̄ductur⁹ exemplū: ap̄it lati
tudine caritatis: & ap̄iori ampo
termodē tradite legis amplificat:
iā nō solū amicos amicos: s; velū
nolūt amicos p̄t̄ inimicos. pater
m̄q̄t ignoscere illis: q̄ nesciūt qd
faciūt. Non potuit esse inefficax
orō morientis: vñ & inimicorū
m̄ostias ad m̄m̄ amicorū tran
siūt. Vide q̄ rato cursu steph̄i
mus & si nō equat⁹: sequit⁹ tamē
redemptorē. Volat s̄porū vmb̄e:
& fortissimē iudicorū m̄tib⁹ loca
vulnerū duplicant⁹: sed patient
patit⁹ coronat⁹ m̄: de corona
nois ad coronā regn̄is t̄isse
rendus. p̄esat affem̄ carnis et
mortis horā ignorat: & vide
quid delib̄at faciendū. Positis ut
gemb⁹: exclamant⁹ voce magna
dicens. Dñe ne statuas illis hoc
p̄m̄. Clamat⁹ voce magna: quia
magna utiq; caritate. Positis gem
bus: q̄ vera & h̄uili simplicitate
p̄se orans stat⁹ & erigit⁹ p̄ lapi
dantib⁹ s̄ctit⁹ gemma. Et audi
uit vni⁹ talē: Et q̄ vidit h̄uic
s̄lēm. plus dolet p̄sequenciā pec
catorū q̄ sua vulnera: illorū miq;

tate q̄ sua morte. Et cū hoc dixisset
obdormiuit ī dño felix s̄pn⁹ cū
rege rejes ad voluptate: voluptas
nō sanctate: sanctas nō securitate: se
curitas ad et̄nitate. Obdormiuit ī
quāt ī dño absortus ī caritate abs̄
sum: & m̄t̄ dei sui brachia requiescit.
Sedebat a dextris dei dñs ih̄s: sed
p̄mo mirum mirū caput. Recolitis
quid illa em̄ lingua augustini
loquor de hoc mirre senserit: que p̄
morte septē mortuos affecit susci
pisse. Eya vos ij leuitali ordie p̄e
fulgetis caritate h̄uic caritū nouū:
& tante festiuitati festiuis vocib⁹ iēta
mate. Fortassis adit̄ cōmētib⁹ et
suggeret de vobis dño suo iudici
v̄o. ne statuas illis aliqd ad p̄m̄:
ij ē deus b̄ndict⁹ ī secula amen

Erubere me aliquid & de
noao iubet & pphiet oc
cupatio. Verumptn qm p
pediente corporali molest
ta fratru ad pno no

valco scitari contentu: id tunc illu ocy
q' uel michi de sopno fraudans m
noctib9 m'itpe smoz no sma onofu
libet ergo temptare id potissimu ag
gredi qd' sepe n'm pulsant loq' vide
lucet aliquid i laudib9 v'gms nris su
per illa lectione euagelica i qua luc
resente d'm'e am'macois cotmet' histo
ria. Ad qd' sane opus faciendu et si
nulla fratru quoru me pfectib9 deser
uire n're e' uel natus vigeat vl uti
lino moueat & du' tu ex hoc no impediat
quo ad queq' iporu necessaria min9
patris tuemar: no arbitror eos dele
gramai: si p'p'e satisfactio deuonoi
p' illo tpe missus

e' angelus gabriel a deo i ciuitate ga
like cui nome nazareth. ad virgine
desposata vno cui nome erat ioseph
de domo dauid & nome v'g'is maria
Et reliq'

vid sibi voluit

euagelista tot p'p'a nomina
reie i hoc loco tam signant'

ex p'me: Credo qz noluit nos negligere
ter audire: q' tu diligent studuit en
me. Romat siq'de m'icm q' mittit'
dm'm a quo mittit'. v'g'm'e ad quam
mittit'. spon'u quoq' v'g'ims abouo
q' gemis ciuitate ac regione p'p'ns
designat nobis. vt quid hoc: putas
ne aliquid horu supflue positu sit:

Requ'm. Si em nec soliu de arbore
su causa. nec vn9 ex passerib9 su
p'ie celesti audit sup tra: putem
ego de ore su euageliste supflua
desine verbu' & p'sertim i hoc sac
hystoria v'bi: p'o puto. plena q'p
pe sut oia supme misteris ac ce
lesti singula dulcedme v'g'm'ia: v'g'm'ia
si tu diligente habeant inspectore:
qui nouerit fuge mel de pet' oleu
q' de sapa durissimo. p'emp'e i illa
die stillarut motes dulcedme & col
les fluxerut mel & lac: qn' rozat
bus celis desup nubibusq' pluentib9
iustia apta e' tra letu germinum
saluatorie: qn' dno donate benig
mitate et tra ma reddente fructu
suu sup illu monte montu motu
coagulatu & pingue ma & veri
tas obmauerut sibi: & iusticia et
pax osculate sut. Illo quoq' tpe
vn9 iste mt' ceteros motes non
modic9 b'us h'c videlicet euagelis
ta du' desideratu nobis nostre
salutis exordiu: suo melliflno
comendauit eloq'o velut p'flante
austro atq' e' v'rimo sole radiante.
quedam ex eo sp'ualia p'fluxerut
aromata. v'g'm'ia & m'ic' de i'emit
tat verbu' suu & h'q'faciat ea nobis:
p'flet sp'ns ei9. et fiat nob' intelli
gibilia verba euagelica: frant m
cordib9 nris desiderabilia sup auru
& lapide p'nosu m'ic'm: fat & dul
cora sup mel & fauu. Aut ito
qz: missus e' gabriel angel9 a deo
p'o m'bitror h'c angelu de immo
bus esse. q' q'libz ex causa crebra

soleant fungi ad tres leguātes qd z
eius nōne palam intelligi dat: qd
mptatū fortitudo dei dicit. Et qm
nō ab alio aliquo forti excellētiā
se ut assolet spū sed ab ipō deo
mitti phibet: ppe hō ergo postū
ē a deo. Vel ideo dictū ē a deo ne cui
uel btorū spūritū suū deus anqū
virgini reuelasse putet: consiliū ex
cepto dūm ut gthāgelo gabriel:
qui unqz tūte mī suos mēiri po
tuit excellētiā: ut tali z nōne
signū haberet z mīno. Per dī
cordat nōne a mīno. Dei namqz
virtute xpm que meliū mīcare
decebat: q hūc que filie nomen
honorat. pā quid ē aliud fortitudo
q virtū. Non autē de deo aut mō
grūū videat dīm z nūcū cōi ē
seri vocabulo: ad filis i vtrūqz appel
latione nō sit tū vtrūqz filis causa
Alit qppe xpūs fortitudo ut vtrū
dei dicit alit angelū. Angelū em
tm mīcipitue: xpūs autē etiam
substitūe. xpūs dei vtrū dicit et
ē que forti armato q suū atūū
i pace custodire solebat: foroz su
pūemes xpm suo brachio debella
uit: z sic ei vtrūqz aptitudinis po
tentē eripuit. Angelū vtrū fortitu
do dei appellatū ē: vel q hūc re
modi meruit pūgnatūū officii.
quo eiusdē mīcaret virtutis aduētū:
uel q virgine natura pauidam
simplicē vīcandā de miraculi no
uitante nō ex pūescē sed debet
confortue: qd z sent. pē timeas
mīgens maria: pūestū em grām
apud deū. Sed z ipī sponū hūc

vtrūqz mīcipitūū hūclem ut timorū
nō nōnabilis fortitūū idem angelū con
fortūū credū: qm tūc ab ab emgē
tu nō nōret. Ioseph mīqz fili dauid:
ne timeas ampe mariā coniūge mā
Gabriel conuement itaqz ad hoc opū
eligit: ymo q tale illi negonū m
mīqz: vtrū tali nōne designat: apst
ē angelū gabriel a deo. Quo: In au
tate galilee: cui nōne nazarethū
deamū si ut ait nathanael a naza
rethū pū aliquid bonū ē. Nazarethū
mīpūat flos. Videt aut mīqz qd
dā semē fuisse diuine cognitiōis
tanqz a celo iactatū i tūc allōrūū
z pūssiōes sic celū ad pūes ulā
ham saluet ysaac z iacob: de q semē
scptū ē. Pūsi dñs sabūūū reliquūū
nobis semē sicut zedoma fūssimū.
et sicut gomora siles cōmū fūssimū
aut hoc semē i mirabilib: q ostē
sa sūt i exitu isrl de egypto i figurā
z emgīnābilū p totū iter i deserto
usqz ad trā pūssiōis: z demōps m
vtrūqz z vātrūūū pūssimū: i vtrū
nōne quoz regni z sacerdotū usqz
ad xpm. Christus aut semē hūc z ipū
florū nō imerito fructū esse intelligi
tur: dūte dauid. Dñs dabit bēnī
mīate: z tūc mīū dabit fructū suū.
Et vtrū. De fructu ventis tu ponā
sup sedē tuā. In nazarethū ergo nū
aut xps nascitūū: qz i flore spūritū
fructū pūssimū. Sed pūcūte fructū
flos dedit: qz vītate appūentē i
carne figura pūssimū. Vn z nazarethū
ciuitas galilee dicit id ē mīssimūūū

qz nascente ppo illa oia tñserut q
 sup emiam: que ut ait aptus in
 figurā cōtingebat illis hos ergo
 flores & nos qui iā fructū tenem⁹
 p̄tūisse videm⁹: dñi adhuc florere
 uidebant tñsitur p̄uidebant. Unde
 dauid. nunc sicut herba tñscat. ma
 ne floreat & tñscat: uesp̄e de cadat
 & ueret & crescat. Uesp̄e aut̄ etem id
 ē qm̄ uenit plenitudo t̄p̄is t̄i q̄ misit
 deus uirginitū suā fr̄m ex muliere fr̄m
 sub lege ducte p̄p̄o. Ecce noua facio
 oia. Vetera tñserut & disparuerut: q̄
 modo t̄ nouitate surrexerut fructus
 flores de cadat & crescat. Vñ rursus
 sc̄ptū ē. fem̄ aruit & flos de cadit:
 uerbū m̄r̄ dñi manet t̄ et̄m. Credo
 nō ambigis quē uerbū fruct⁹ sit: v̄
 b̄i aut̄ p̄p̄us ē. Bon⁹ itaq̄ fructus
 xp̄us: qm̄ manet met̄m̄. Sed ubi
 ē fem̄ qd̄ aruit: ubi flos q̄ de cadit:
 p̄pheta r̄ndeat. Ois̄ n̄no fem̄i et
 ois̄ gl̄a eius tanq̄ flos fem̄i. Si ois̄
 n̄no fem̄i: ergo carnalis p̄p̄s ille in
 decore fem̄i fuit. An nō fem̄i aut̄:
 dñi idem p̄p̄us ab oī sp̄s p̄nguedie
 uacū⁹: sicut h̄c ad h̄c sit: An nō et̄m
 flos de cadit: qm̄ gl̄orioso quā h̄c h̄c
 in lege p̄t̄n̄sūt: Si flos nō de cadit:
 ubi ergo regnū ubi sacerdotū ubi p̄ph̄e
 ubi templū: ubi dem̄q̄ illa de quibus
 dicere solbat & gloriari: ed̄m̄ audi
 m̄m⁹ & agnom̄m⁹ ea & p̄ces m̄
 mirauerut nobis. Et iterū. Ed̄m̄
 m̄ad̄m̄ p̄ribus m̄is nota fac̄ ea
 filiis suis: Et h̄c dicta sūt p̄ eo qd̄
 positū ē t̄ nazareth ciuitate galilee.
 In illa ergo ciuitate missus est
 angela gabriel a deo. Ad quē. Ad m̄r̄

gine desponsata uno cui nomen
 erat ioseph. Ecce ē h̄ uirgo tā ve
 nerabilis ut saluet̄ ab angelo: tā
 h̄uilis ut desponsata sit: subeo: pul
 chra p̄m̄ptio uirginitatis & h̄uilitatis:
 nec mediocrit̄ placet deo illa m̄a:
 t̄ qua & h̄uilitas cōmendat uirgini
 tē & uirginitas exornat h̄uilitatem.
 Sed q̄nta putas ueneratōe digna
 est t̄ qua h̄uilitate exultat seruidi
 tas: p̄tus cōseruat uirginitate: au
 dit uirginē audis h̄uile. Si nō
 potes uirginitate h̄uile: imitare
 h̄uilitate uirginis. laudabilis uirg
 uirginitas: sed magis h̄uilitas necessa
 ria. illa cōsulit̄ ista p̄cipit̄. Ad
 illa imitatis: ad ista uergeris. De il
 la dicit̄. qui p̄t̄ capere capiat: de ista
 dicit̄. nisi efficiam̄ sicut p̄uul⁹ iste:
 nō intrabis t̄ regnū celorū. illa
 ergo remunerata: ista exigit̄. po
 tes dem̄q̄ s̄i uirginitate saluati: s̄i
 h̄uilitate nō potes. potest̄ m̄q̄ pla
 cere h̄uilitas que uirginitate deplo
 rat̄ amissam: s̄i h̄uilitate uideo
 dicit̄ nec uirginitas uale placuisse.
 Sup̄ quē m̄q̄ reiecit̄ sp̄s m̄e⁹:
 nisi sup̄ quietū & h̄uilem: Super
 h̄uilem dixit̄ nō sup̄ uirginē. Si
 igit̄: maria h̄uilis nō esset: sp̄s
 s̄i sup̄ eā nō reieisset. Si su
 per eam nō reieisset: nō ip̄teg
 nasset. v̄ nō em̄ de ip̄o s̄i ip̄o
 cōuapet̄: p̄t̄t̄ itaq̄ qz ut de
 sp̄u s̄i cōuapet̄ sicut ip̄a p̄hi
 bet respexit̄ deus h̄uilitate acal
 le sue: parius q̄ uirginitate. Et si
 placuit̄ ex uirginitate: tamē ex

humilitate concepit. Vñ constat qz ut
placet virginitas: humilitas prole
bio fecit. Quid dicit virgo superbe.
maria virginem se obliu gloriat
de humilitate: et tu negligendo hu
militate blandiris tibi de virginita
te. respexit aut illa deus humilita
te matris sue. Que illa: virgo ita
qz sit: virgo sobria: virgo deuota.
penitens tu castior illa: penitens
deuotior. Aut magis tua forte pu
dicia graui castitate matris: ut
tu saluet in humilitate place suffi
nas ex tua. qd' illa no potuit
ex sua. Deniqz ipso honorabilior
es ex singulari mune castitome.
tanto tibi tu maiore iuram facie.
qz eius in te decore sedas p muni
one superbie. Alioqn expedit tibi vir
ginitate no esse: qd' de virginitate no
lesse. Non omni quide e virginitas:
multo tu pauora e in virginitate
humilitas. Si ergo virginitate i ma
ria no potes n mirari. stude humi
litate imitari: et sufficit tibi. Et si
virgo e humilis es: quisqz es mag
nus es. Est tñ magis aliqd qd' mi
reis i maria: saluet in virginita
te fecunditas. A solo em no est
auditu: ut aliq simul m' esset
et virgo. O si et cui m' sit attedare
quo te tua sup e' mirabili celsi
tudine duet admiratio. pone ad
hoc ut ta videas nec satis posse
imitari. pone tuo i mo veritatis
iudicio illa que dea habuit filiu.
sup oes ena thoros exalabitur
angeloru. An no dea e dnm age

loru maria nudacter suu appellat fi
liu dicens: fili quid fecisti nobis sic.
Eius hoc audeat angeloru: Suffic
mag' eis e p'habenti qz n' sint spūs ex con
dicioe. ex gra facti sut angeli et voca
ti dicere dauid. Cui facit mag' ange
los suos spūs. maria uero mrem se
agnosces: maiestate illa cui illi cum
reuerentia seruiunt. in fiducia suu muni
pat filiu. per dedignat' muni pat' d'
qd' esse dignat' e. p' paulo p' subdit
euangelista: et erat mag'ens subdit' illis
eius. Quibz deus hoibz. deus mag'ens
cui angeli subditi sut in p'ncipat' qz
et p'ates obedunt. subdit' erat matris:
nec tñ marie: sed etia ioseph p'pter
maria. ap'ne ergo vtrūqz et elige
quid ampl' miris et sue filij benigni
tissima humilitate: siue mris excellen
tissima dignitate. Vtrūqz super v
trūqz miraculu et qz fecit deus obte
perat. humilitas in ex'plo: et qz feta
deo p'ncipet' sublimitas in loco. In
laudibz virginu singulari' cantum:
qz sequit' agm quocūqz iert. Quibz
ergo laudibz iudice digna qz ead
fit. Dicte homo obedire. Dicte tra
subdi. Dicte puluis obteperare: de au
tore tuo loques euangelista. et erat
mag' subdit' eis: hanc dubiu quon
marie et ioseph. Erubescit superbe omis:
deus se humiliat: et tu te exaltas. deus
se hoibz subdit: et tu hoibz dnm i ges
tens. tuo te p'poms dno victori. Vñ
na m' aliqn tale aliqn cognat' d'
responde dignet': qd' e suo impido
rudit' ap'lo. Vnde mag' p' me subdit

nas. qz no sapio ea q dei sut. Quoc
 ens em hoib? Fesse desideatones deu
 meu pne contendo. Et tuc uere no
 sapio ea que dei sut: de ipso naxpdm
 e et erit subditu illis. Si hois o ho
 mntur dedignais exempla: certe no
 erit tibi indignu sequi auctore tuu.
 Sed si no potes forsitan sequi eu qm
 q ierit dignare uel sequi quo tibi
 condescendit. hor e si no potes publi
 me mude via uirginitas: sequit uel
 deu p hntissima via huilitatis. A cui
 ritudine si qui cad de uirginitate de
 uauerit: ut ueru fatear nec ipsi
 sequit agnu quocunq ierit. Sequit
 quide agnu huilis compnari: seqt
 uirgo supbus: sed neuter quocunq
 ierit: qz nec ille ascende pt ad nu
 dia agnu s q su macula e: nec is
 ad eiusde mansuetudine descende dig
 nat: q saluet no uia tondete sed uia
 ondet se obmutat. Atq salubriore
 elegit sequendi ptem i huilitate per
 mtor q i uirginitate supbus: ad et
 illu imudina sua huilis satisfactio
 purget: a huil pudicia supbia iqu
 net. Sed o felix maria: cui nec hu
 litas defuit nec uirginitas. Et quide
 singularis uirginitas qua no temcauit
 sed honorauit fecunditas: a mtholoin
 spenalis huilitas qua no abstulit. s
 extulit: fecunda uirginitas: a mcompabit
 patus fecunditas. qua uirginitas sit
 comitur: a huilitas. Quid horu non
 mirabile. qd horu no iypabile: qd
 no singulare. mnu ued si no hesi
 tas i coru ponderatioe. Quid tua
 iudices digni amnnoe: utrum

indelicz pon' stupenda sit fecundi
 tas i uirgine an i mte integne sub
 linitas i ple. an cu tanta sublim
 tate huilitas: nisi q dubitant hoz
 singulis pfereda sut: sit mtra. et
 icompabilu excellencia e atq fel
 aus oia prepisse q aliq. Et quid
 miru si deus q mirabilis legit et
 cernit i sac suis: mirabilior se
 exhibuit i mte sua: ueniam ergo
 iunges i carne corrupti carnis i
 tegitate gnam a se uirgines i u
 gine fecunditate. Inntam oca hoies
 dei mris huilitate. honorate ptra
 angeli uir regis mtem q mte adora
 tis uirginis plem: ipm utiq mtr
 pueri a uim regis: mro gms repa
 tore. ue ciuitatis mstruatore: cui
 apud uos tam sublimis mte nos tu
 huilis. a nobis pte a uobis. detur
 a dignitati debita reuencaa. a dig
 naco honor a gloria. i sola sctoru
 amen

Quid quide anticu illud
 qd' solis dat i regno dei
 antie uirginitate. ipsa re
 gna uirginitate cu ceteris pmo inter
 ceteras pma esse conuad nemo q
 ambignt. puto aut illa pt illud
 qd' solis licet ad oib' tu uirginibus
 ei ut dicit coe erit: dulciori qd'
 atq elegantiu curmie letissimura
 esse ciuitate dei. Eui itaq dulaso
 nos depme modulos. nec ipam
 quide uirginitate ulla digna mteret:
 qz soli merito decantandu seruabit:
 q sola de ptra uirgines a ptra dmi
 no glat: uolunt dixerit de ptra no

in se: sed i ipō que pepit. Deus siq.
dem deus em ē que peperit. mēz
suā i celestibz singulari donaturus
glā: singulari i tris puerire cum
ut: & grā: qua videlicet ineffabilis
& intacta conapet: & parēt mior
rupta. Porro hinc hinc deū dece
bat naturitas q̄ nō nisi de vīgine
nasceret: talis & congruebat vīgini
ptus: ut nō parēt nisi deū. p̄inde
fōz hōm ut hōmo fiet nasaturus
de hōie. tale sibi ex oibz debuit eli
gere p̄mo condē matre: qualem
& se dēre se fēbat: & sibi nouerat
placiturā. Voluit itaqz esse vīgine:
de qua immaculata immaculata p̄re
det om̄i maculas p̄gaturā. Vo
luit & hūilem: de qua mitis & hu
milis corde p̄cedet: hanc i se vītu
necessariū oibz saluberrimāqz ex
plū ostensurā. Dedit ergo vīgini
ptū: q̄ ei iā ante & vīginitatis in
spiramentū vōtū: & hūilitatis p̄rogauit
rat meritū. Alioquē quō angelz eā
i sequētibz grā plenā p̄mūat:
si quippia uel hōm qd ex grā non
esset hēbat. Ut ergo q̄ sēm sōm
conceptum erat p̄t & p̄tūm s̄a
cet corpe accepit. Dōm vīginitatis:
ut esset & mente accepit hūilitatis
hīs mīmū vīgine regna gēmo
ornata vītuū. gēmoqz nichil p̄ter
& corpe deore p̄fulgētia sp̄cie sua
& pulchritudie sua i celestibz cogm
ta. reli cūm i se p̄uocant asper
tus: ita ut et regis anm i sui con
rupsiētia iūmact: & celestē mīmū
ad se de sup̄is edūct. Et h̄c ē qd

nobis euāgelista cōmendat: cū mag
hū p̄hibet a deo destinātū ad vīgine
a deo maḡ ad vīgine. Id est a deo
ad hūilem: a dno iō: anallā: a crea
toze ad creaturā. P̄mā dignatio dei:
q̄nta vīgine excellētia. Currite ma
tres currite filie. Currite oēs que post
euam & ex eua & p̄tūm iā t̄p̄na &
p̄tūm: adite vīgine t̄p̄alām: in
gredm̄ si potestis p̄dici s̄us v̄stē
cūhūitū. Ecce em̄ deus mittit ad vīg
ne: ecce em̄ affut̄ angelz marā: ap
ponte am̄ p̄tē. auscultate qd mūn
at a: si forte audiat vī cōsōlemm
lecturē p̄ adam sed magis tu o eua
m̄ epulā: q̄ sicut om̄ p̄tes iā om̄
fuisse p̄emptores: & qd iūlicus ē p̄
p̄emptores q̄ p̄tes. Ambō maḡ t̄p̄
lām sup̄ filia & tali filia sed illi am
plius de qua malū ortū ē p̄us: au
obp̄tū i om̄es p̄tūm mūlicō. iūstū
nāqz temp̄ quo iā tollat̄ obp̄tū:
ne habeat v̄r qd auferet̄ aduers̄ p̄tūm.
Eui vīgine dū se ip̄udent̄ exūtere
conaret̄. ardebat̄ uicūsa illā conūm
ē dicens. mulier qua dedit̄ michi
dedit̄ michi de ligno & comedi p̄tūm
aure eua ad marā: aure m̄ ad
filia: filia p̄ m̄e m̄deat: ip̄a m̄is
obp̄tū auferat̄ ip̄a p̄a p̄tūm s̄a
iūfaciat. Et ecce si v̄r ceadit̄ p̄tūm
m̄ nō erigit̄ nisi p̄tūm. Et dū
dicebas o adam: mulier qua dedit̄ michi
michi de ligno & comedi. Verba ma
line sūt her: quibz maḡ augere ul
pam q̄ dehas. Verūptū s̄p̄tū v̄m
malicia: cū occasione v̄me qua a te

dno interrogando elige temptant p
 no potuit in thesauro idest deficientis sic
 memt pietatis. reddidit nempe fca
 p fca prudens p fatua huius p sup
 la: q p ligno mortis gustu tibi por
 rugit vite: p venenosu abo illo ama
 unadis dulcedine pariat fructu et m
 apua ergo vbi ma exasano: i voce
 gnuu actiois: p dicit dno mulier qm
 dedisti mihi. Dedit mihi de ligno vite
 comedisti: p dicit fca e sup mel et
 fcau au meo: qia i ipso vniuersali me.
 Ene em ad hoc missus e angelus ad
 uirgine. O admiranda t oi honore
 dignissima uirgine. O fcau singu
 lare ueneranda sup oes fcau: adm
 rabile pnta repantia: posterioru vi
 uisatru. missus e mti angelus ad
 uirgine. uirgine carne uirgine mte
 uirgine pfectio: uirgine demq iste
 describit aptus mente t corpe scam:
 nec nouit nec fortutu uenta f a
 fcau elam ab altissimo pognata t sibi
 ppatam: ab angelis seruata. a puly
 p signata. a ppho pmissa. Scruata
 scruata: t pba que dno. Vie ne ut
 et ego aliq ex hns testimoni h mpera:
 ut pauca de plurib loquar: qua alia
 tibi deus pdixisse videt qm ad ser
 pentu ait: mmanas ponam inter te
 t muliere: Et si adhuc dubitas q de
 maria no dixit: audi qd sequit ipa
 conteret caput tuu. Qui her seruata
 est victoria nisi uiaire: ipa paulu
 ho apud contriuit ueneratu: q om
 modu maligni suggestione tu de car
 mo illebra: q de metis supbia dedux
 it ad nauit. Quu uo alia salomo

reqrebat cu dicebat: muliere forte
 qe ueniet: p ueniat quippe vi. sapi
 ens huius sepus ifimrate: frugile cor
 pus: lubrica mente. Cia tu t demq
 legeat pmississe t ita uidebat con
 grue. ut qui uiderit p fcau vi
 reat: p ipam: uelhemeter ammirans
 mebat. muliere forte qe ueniet: qd
 e dicit. Si ita de manu fcau pendet
 t ma om salus. t inorene restituro.
 et de hoste victoria: forte oino nre
 est ut p ueniat: que ad tantu opus
 possit esse ydonea. Sed muliere for
 tem qe ueniet. de ne hoc quesisse
 patet: despando. subdit ppho. dno.
 pcul t de fcau de ultimis fcau
 pau ei. hoc e no vile no pnta no
 mediocre: no demq de tna sed de
 celo: nec de celo p pmo tns pau
 fortis huius mulieris: sed a sumo
 celo egressio eius. Qd de inde mly
 ille quonda moysayra p tendebat
 flamas quide emittes sed no ar
 dens: nisi maria pariente t dolo
 re no sanante: eius ergo uirga
 aaron florida nec humectata: nisi
 ipam contempente q uiru no cog
 noscente: huius magm miraculi
 manus misteriu ysays edisserit di
 cens. Egrediet uirga de radice res
 se t flos de radice ei ascendet: uir
 gam uirgine. flore uirginis pau
 intelliges. Sed si tibi q mit i flore
 xpno intelligi dicit: supiori uidet
 aduersari sine q no uirge flore sed
 flous fructu designari dicebatur.
 p ueniet i eadem uirga aaron. que

no solum floruit sed et fronduit et
fructu emisit. no solum flore ut fructu
sed ipse etiam frondit eadem signi.
doncis et apud moysen nec fructu
virge nec flore eunde. sed ipsa virga
denari: illa unquam virga: et feriete
aqua uel diuidit tristitudo. uel ex
petra exoritur bibituris. nullum aut
inuenies e. diuisa rebus diuersis
ex causis christi figurata: et in virga
quidem potentia. in flore autem signum
aut in fructu aut saporis dulcedi
ne. in frondibus quoque sedula eius
intelligi protectione: qua uidelicet
pueros ad se confugientes sub umbra
albarum suarum protegit no desunt: sicut
ubi estu carnalium desideriorum: sicut
a facie impiorum qui eos affluerunt.
bona et desiderabilia umbra sub
alio christi: ubi tutum est fugientibus re
fugium. gratia fessis refrigerium. ap
seru mei dicit christi xpe miserere meis:
quoniam in te confidit anima mea: et in umbra
alarum tuarum. donec pertineat iniqui
tas. In hoc tamen usare testimonio flore
solum virga intellige memem: quoniam et
virga floruit absque germine. nec
virgo concepit. flore: nec virge vi
rore floris lesit emissio: nec uirgo
pudore sacri partus eductio. Iosephus
et alia uirginum miri. deoque filio con
grua de scripturis testimonia. Quid
illud gedemio signum vellus: quod uirgo
de anime tonsa sed in uelne carnis
in area ponitur et nunc quidem lana
nunc uero itera uoce profudit: nisi
carne assumpta de uirne uirginis
et absque desineto uirginitatis. Cui
uicque distillabit in celis tota se infudit

plenitudo diuinitatis: adeo ut ex hac
plenitudine oes acciperent: qui uerissime
sunt ipsa non aliud quam terra arida sumunt
ut quoque gedemio sicut prophetam dicit
pulsare satis conuenit uidetur ubi legitur:
descendit sicut pluuia in uellus. sicut per
hoc quod sequitur et sicut stillat in stilla
na super terram idem intelligi datur: quod per
uentura uoce madida arcam. pluuia
nempe uoluntaria quod segregauit de
hereditate sue. plande puer et absque p
tu opatione humane suo se uerissimo lapsu
uicque denari in uerum: postmodum
uero ubique terrarum diffusa est per ora predicato
rum: non iam sicut pluuia in uellus
sed sicut stilladia stillaria super terram:
in quodam uicque strepitu uerborum ac so
nitu miraculorum. Sicut uero dicitur in so
mibus illis que portabat pluuia. prop
ter sibi fuisse cum mittentur: et dicitur uo
bis in tenebris dicitur in lumine: et quod in au
re auditis predicante super terra. Et dicitur
rursum: Et tamen in oem terram exiit sonus eorum:
et in fines orbis terre uerba eorum. Qui
dicitur et uicque noua uerba in
tremante: et que parte monstrat no
poterat uenturum et uident de sideribus:
et uident promittebat. sicut magis arant
deus super terram: sicut arantabit uirum
sicut et heretate uis uero iste uir. Aut
si uir quod a terra in uerba: Aut si
a terra in uerba potest quod uir: et ut
ipsum dicitur: quod sicut potest et uir esse et
in uero miris: hoc est enim a terra in uerba
dant. sicut uirum: qui saltem in uerba
na puerum adolescentem atque inuen
tute transientes ad gradum iam sanctitatis
christi uenerunt. Qui ergo uideo

grandis e quo a feia arudari potest.
 Si dixerit feia arudabit infantem
 uel feia arudabit puulu: n' nouu
 uidet: nec miru. sicut aut q' ml tale
 posuit sed dicit uiru. q'um' q' sit h' no
 ritas qua deus fecit i tra: ut femina
 uiru arudaret: t' ut m' femine uir
 corpusculi membra uolueret: et iud est
 hor miracul: q' aliquid p' homo ut
 ut m'cedem i ventre matris sue itera
 to m'one t' nasa. Sed uerto me ad
 p'ia conceptu p'ncip uigmen: forte m'
 plima noua ac mira que ibi p'fecto
 inspicit qui diligenter inq'it: ena huc
 qua p'p'ia p'tulit rexiat nauitate. por
 ro ibi agnoscat' longitudo b'us. latitudo
 angusta: altitudo subdita: p'fiditas
 plana. Ibi agnoscat' lux no lures: ubi
 infans: aqua sinens p'ams esurics. Vi
 deas si attendas potentia regi. sapientiam
 m'f'm uirtute sustentat: deu demq'
 latente sed angelos resiaente: uagien
 tem sed miseros consolante. Videns si
 attendas t'aur leticia. pauca fiducia.
 salute pati. uia mozi fortitudine m'fr
 mari: sed qd' no min' mirandu e ipsa
 ubi remu' t'raa l'asuras pauoz cofor
 tans. passio saluas: mors uiuifians.
 m'finitas uoboras. Cu in no illud or
 currit qd' q'ebat: p'quid no facile e
 est m' her femm agnosce uiru m'm
 dante: cu maria uideas uiru app'batu
 a deo ihm suo uico m'uplente: uiru
 aut dicit' fuisse ihm: no solu cu iam
 diceret' uir p'p'ia potens i ope t' sermo
 ne: sed ena cu tenera adhuc infans
 m'bra dei m' blando uel fuet i gre
 mo: uel gestaet i uico. Uir igit' erat
 ihesus necdu ena natus: sed sapia
 non i cruce: in uigore no corpis: ma

turitate sensu no corpulena me
 broru. Resq' em m'm' habuit sapie
 nel por' no min' fuit sapia ihesu
 conceptus q' nati: p'ius q' magn'.
 Sive ergo latens i uico aut uagiet
 i p'p'io. sive in grandiusculi m'ro
 gans doctores i templo. sive in p'fe
 ctans dicens i plebe eque p'fecto
 pleny fuit spu sco: nec fuit homo
 i quatuor' etate sua qua de pleitu
 dme illa qua i sm' co'cepaoe accepit
 i uico. uel aliqd' minuet' ut aliq'ud
 adderet: sed a p'ncipio p'fecty. A p'nc
 ipio m'q' pleny fuit spu sapie et
 intellecty: spu consilij t' fortitudis.
 spu scie t' pietatis: t' spu timoris
 dm. per te moueat qd' de ip'o legis
 i alio loco: ihesus aut p'facbat' scia
 e etate t' gra' apud deu t' hoies. sed
 qd' de sapia h'it t' de gra' d'm est
 no scdm q' erat sed scdm q' appare
 bat: d'm intelligendu e: no q' ui
 deleret ei aliqd' nouu accidet qd'
 ante no habet. sed qd' uicidi uideretur
 qm uolebat ip'e ut uidet. Tu ho no
 p'f'is. nec qm nec q'itu uis p'f'is:
 sed te nesciente tu' p'fecty modet':
 ma uita disponit'. Atueo puer ihs
 qm disposuit tuu ip'e disponebat
 t' sua: t' qm uolebat t' quib' uolebt
 sapiens app'nebat: qm t' quib' sa
 piencior. qm t' quib' uolebat sapie
 tissim': qm i se m'q' eet nisi sapi
 entissim'. S'it' t' cu semp' oi gr'ua
 pleny fuisse. sive qua apud deu.
 sive qua apud hoies h'ce debet t' p
 suo tu m'bit'o ea m' plus m'm
 uinu ostendebat: p' ut ueruetia ul
 melius congrue ul saluti expedire

facbat. Constat ergo qd' ihs semper
virile anm habuit: & si semp i cor
pe un- no apparebat. Eius demqz
dubito unu ee i vtroz q' mibi de
u fuisse no ambigo: qm' q'pe e
esse unu: q' esse deu. Sed vide si
no eoa hnt iheremie nouitate vsa
yas ludissie apperuit: qui & nouis
superi i aromicus flores exposuit.
Ecce virgo inq' concipiet & pariet
filium. En habes feiam salicet vir
gine. Vis & de vno audire q' sit:
Et vocabit' inq' nome eius emanuel:
id est nobiscum deus. feia itaqz crea
sans unu. virgo e concipiea deum.
Vides q' pulchre & comordiu scoru
mira fia & mystica dea sibi iurem
conuenit. Vides q' stupendu sit hoc
vnu de virgine & i virgine mira
culu fcm: qd' tot miracula puenit
tot miracula pmservat. Vn' miru
fuit sp'us ppharu: & hnt diuisis mo
dis sigms & t'pib': eand' re diuisi
no diuiso sp'u & p'nderut & p'dix
rnt. Et moysi monstratu est in
rubo & i igne auiron i vga & flore
gedcom i vellere & roze. h' apte
salomon p'udit i forti muliere et
eius p'ao: ap'ius iheremias p'annut
de feia & vno: ap'issie vsayas de
clannut de virgine & deo: gabriel
tande exhibuit illa v'gine saluado
sp'a n'ag e de q' nuc ewangelista
dicit missus e angel' gabriel a
deo: ad v'gine desponsata ioseph.
ad v'gine inq' desponsata. Eua e
iq' desponsata. En esset iqm v'go
elca et uti ostensa e virgo concip
tura virgo paritura: miru cu
desponsata fuerit no nuptura. p'cip

uel hoc casu fcm q's dicit. Non est
casu fcm q's ronalis causa comedat
causa valde utilis e & mita: & dnum
p'fius adiuuante cōsili digna dicit
qd' missi p'mo qd' an me p'ub' vsu
e. Illa unq' fuit rano desponsatio ma
rie: que & dubitatio thome. nos sui
dem erat iudeoru ut a die despon
satio sue usq' ad temp' nuptiaru s'p'o
sio sponse tradent' custodiende: q' r'nt
eand' ipi eo sibi pudicia curiosi ser
uaret: quo sibi ipi fideliores existit.
Sicut igit' thomas dubitatio p'p'ia
do constantissim' facty e d'nce cōfesse
resurrectionis: ita ioseph maria despo
sando. facty e pudicie fidelissim' testis
sibi desponsando. eius cōsuetudine in
t'pe custodie studiosus cōplando. f'co
e pudicie fidelissim' testis. pulchra
vriusq' rei cōuenientia: & dubitatio ipi
me & desponsatio marie. poterit h'c
s'p'o nobis laqueu errois. fidei videtur
i illo instituto i illa veitate i suspi
cionē adducē: sed valde pudent' et
p'ie p' cōtinu fcm e: ut vñ metue
bat' suspicio firma sit certitudo. p'a
& de filij resurrectione cert' q'd' ego
qui infim' su' credideri thome dubi
tanti & palpanti. q' rep'c audien
& credenti: & de m'io cōtinua fa
alius sponso custodiendi & exp'ient:
q' ipi quosq' v'gine de sola sua cōtinē
na se defendent. Dicit queso q's eam
vidēs nec desponsata & g'uda non
sp'oa' dicit meretrice q' virgine:
p'o aut' dicebat hoc dia de matre
d'ni. Tolerabilis uero ac honestus fuit
putari ad temp' p'p'm de cōiugio

fuisse natu: q̄ de formatione. Sed nō
 poterit dūc̄ n̄pt̄ iſe deus n̄pt̄ ubi
 qd̄ ostendit signū i quo videlicet fiet
 ut ei9 nec ort9 n̄faret̄ nec m̄
 c̄maret̄. Poterat utiq; ſed nō pote
 rat late demones qd̄ ſaret hoies. Q
 poterat aut a penitēte mudi aliq̄
 dū dūbitari celari dūm̄ n̄p̄t̄ ſa
 mentū. ſed q̄ deus ſi palā op̄ ſuū
 face vellet. ſpediri ubi illo poſſe me
 tueret: ſed qz n̄p̄ q̄ nō ſolu potenter
 ſed enā ſapient̄ querūt̄ voluit fieri
 ſicut i oib9 op̄ib9 ſuis q̄dā rerū nel
 tē congruēnas p̄t̄ p̄ ordines pulch̄
 tudine. ſervat̄ coſuevit: ita i h̄ quoz
 tā magnifico ope ſuo. mē videlicet re
 parois. nō tm̄ potentā ſed enā p̄ude
 nā ſua ostendit voluit. Et q̄m̄ illud
 alit̄ quō vellet p̄ficē potuiſſet: pla
 cuit tamē ei eo potius & modo et
 ordme hōem ſibi reſolūti quo nauē
 int̄ cadidit: ut ſicut. Diabolu9 p̄us
 ſerām ſeduxit & p̄ modū vniū per
 ferām viat: ita p̄us a ſerā virgine ſe
 ducitur. & poſt a vno xpo ap̄te de
 bellaret: q̄ten9 maline fraude dū m̄
 pietatis illudēt ac maligni fortitu
 dine xpi virgī cōterēt: Diabolo deus
 p̄udentior app̄ret & forior. Ita ip̄te
 decuit iacūnatū ſup̄nā ſp̄uale virē
 malitiā: quo nō ſolu attingēt a fine
 uſq; ad fine fortit̄ ſed enā diſponēt
 oīa ſuauit̄. Attingit aut a fine uſq;
 ad fine: fortit̄ id ē a celo uſq; ad infer
 nū. Si aſcendō m̄q̄t ad celū tu illit̄
 er: ſi deſcendō ad infernū ades. Vno
 b̄p̄ ued fortit̄: q̄n̄ & de ſup̄me expu
 lit ſup̄bi9. & ap̄nd inferos: ſp̄oliat̄
 uariū. Cōueniēs ergo erat ut ſuauit̄

quoq; oīa celeſtia ſalutē & trena diſ
 ponēt: q̄tm̄ & ut illit̄ deicēs iſe
 tū. reliq; i pace ſinaret: & h̄ debella
 tur9 m̄dū nobis p̄us ſue h̄milita
 tis & māſuetudis valde n̄m̄ ep̄p̄t̄
 relinquet̄: ſicq; mirabili fiet mode
 rante ſapie: ut et ſuis ſuavis & hoſ
 tib9 fortis apparet. ſed em̄ p̄deſſet
 Diabolu vna u deo: nobis manētib9
 ſup̄bis. ſereſſario n̄p̄t̄ deſpoſata ē
 maria ioseph: q̄n̄ p̄hor & a cambus
 ſem̄ abſcondit̄: & a ſponſo v̄ginitas
 cōpbat̄: & virginitas n̄ verēndie pa
 tur: q̄ ſame p̄udet̄. Quid ſapient̄
 qd̄ dignū d̄m̄na p̄udeā: Vno tali
 conſilio ſereno celeſtib9 & admittit̄
 teſtis & excludit̄ hoſtis: & integm̄
 ſeruat̄ fama v̄ginitas m̄is Alioq̄n̄
 q̄n̄ pepiſſet uſtus adulter. Scriptū
 ē aut. ioseph aut vir ei9 n̄ eſſet
 uſtus & nollet eā tradere voluit
 occulte d̄mittē eam. Bene ad eſſet
 uſty noluit eā tradere qz ſit̄ neq;
 q̄ uſtus eſſet ſi iocogitū reā cōſen
 ſiſſet: ſit̄ miſilōimus iuſt9 cet ſi
 p̄batā inopia cōdempnaſſet. Cū
 ergo eſſet uſty & nollet eā tradere:
 voluit d̄mittē eā: Accepit h̄c̄ ēre
 voluit d̄mittē eā: Accepit iſe nō
 meā ſed patrū ſuam. p̄t̄ h̄ iō
 ſep̄h voluit d̄mittē eā: p̄t̄ quod
 & petry d̄m̄ a ſe repellibat d̄cēs.
 Epi a me d̄cē qz homo p̄cōe ſum:
 p̄t̄ qd̄ & centurio a domo ſua cū
 philebat a d̄cēt. D̄cē nō ſū dig
 nus ut m̄res ſub lectū meū ſed
 tantū d̄cē v̄bo & ſanabit̄ p̄uer me
 uo Ita ergo & ioseph i dignū p̄cōe

se reputas dicebat mit' se a tali et
tata no debe sibi ult' familiare ps
tari cotubermit: cui sup se mira
bile expansebat dignitate. vide
bat & horrebat diuine p'ncie restissi
mū gestante insigne: et qz misteri
ū penetrare no poterat: volebat di
mitte eā. Expauit petri q' potēne
magnitudine. expauit centurio p'nc
ie maiestate: & exhorruit mirum &
ioseph sicut homo hui' tān miraculi
nouitate. & mysterij pfiditate: et
ideo voluit occulte dimitte eā. q' ma
riū q' ioseph p'gnatis sese cotorano
virginitate iudicabat idignū: ad au
dus & scām elizabeth ei q' no posse
ferre p'nciā: nisi ad tremorē q'dem
& renētia. ait nāq. Vn' h' m'ch'z
ut veniat m' d'ni mei ad me: Ideo
itaq' ioseph voluit dimitte eā. Et
q' occulte & no palā. p'ce videlicet
dū duorum causa iquirit' exiget'
rūto. Q'd em' respondet vn' iustus
p'lo dūce reuicio: p'lo no ardet
& cont' dicit: Si dicit q'd semebat
q'd de illi' p'uitate coplaucāt. nōne
mox iudeū & crudelēs iudei sub
sannēt illū & lapidaret illū. Cū
nāq' v'itū credent iacenti i v'lor
que postea cōtempserūt clamante.
Q'd facent nec dū apparet: cui pos
tea ipius manus iecerūt etiam
miraculis chorufanti: merito ergo
vn' iustū ne aut m'ch'z aut dif
famae cogēt' innoxia: occulte vo
luit dimitte eā. Sin ued' alit' q'd
senciaat. & ioseph sicut hoēm dubi
tasse contendat. sed q' iustū eāt no
luisse quidē habitū n' ea p'p' suspi

none. nec tñ q' p'us eāt tradit' voluit
se suspectū & ideo voluit occulte dimit
tere eam & h'icuit' r'ndeo. erāt sic illa
dubitatione ioseph fuisse necessaria: q'
diuino meruit certissimū miraculo. Sic
q'p' scriptū ē. h'ic aut' ea cogitate q'd
subaudiis voluit occulte dimitte eam:
apparuit ei angelū i s'p'mo dicit' Jo
seph filij dauid noli timē mox ma
riā cōiuge tuā: q'd em' i ea natū est
de spū s'cō ē. Itaq' p'p' istas rōnes
desposita ē maria ioseph: uel potius
sicut ponit euāgelista vn' au nomen
erat ioseph. Vnū noiat: no q' maritū
sed q' homo virtutis erat. Vel potius
iuxta aliud euāgelistā no vn' s'p'iat
sed vn' ei' dicit' ē merito appellatur.
q'd necessariū putat'. Debit' ergo vn'
ei' appellari: q' m'ce fuit putari. Et
& p' saluatoris no quidē esse sed
dū meruit ut putaret' esse dicitur
hoc ipō euāgelista. Et ipō ist' eāt
incipies q' anozū t'gnta: & putaba
t' filius ioseph. p'ce vn' ergo matris
nec filij p' e'ntit: q' certa ut dicitur
ē & necessaria d'p'fatione vn' usq' ad
temp' & appellatū sit & putatū. Come
tū ex h'ic appellatōe qua licet d'f
pensatōia meruit honorari a dō: ut
p' dei & dicit' & credit' sit. Come ex
p'p' vocabulo q'd augmentū no dubi
tas m' p' h'ic: qui & qualis homo fuit
iste ioseph. Simul & memeto magi
m' illi' quondā p'uarage vendit' i egypto
to: et sicut ipi' istud no solum vocabulū
fuisse dicitur. sed & iustimomā adeptū.
morena assertū & grām. Siquidē
ille ioseph frat'na ex iudicia venditū

ductus in egyptum & p[ro] venditione p[ro]
 figuravit: iste ioseph herodiana in
 diam fugiens. xpm in egypto portavit.
 Ille dno suo seruens ut fide seruans
 dno noluit committeri: iste dno
 suo dno sui mrem vigne agnoscens
 & p[ro] contines fidelit[er] custodiuit. Illi
 data e[st] intelligētia in mysterijs sopm
 oru: isti dno e[st] consciu[us] fieri atq[ue] p[ro]
 npe celestiu[us] sacramentoru. Ille frumeta
 seruauit no sibi sed o[mn]i p[ro]p[ri]o: iste pane
 vnu e[st] celo seruandū accepit tū sibi
 q[ui] toti mudo. p[ro] e[st] dubiu[us] qui bonus
 homo fuerit iste ioseph: cui m[er]ito despo
 sata e[st] saluatoria. fidelis mag[is] seru[us] et
 prudens que conspiciuit dno sue mris
 solaciū & sue curis nutriu: solu dem
 p[ro] in t[er]ris magni consilij condutore
 sibi fidelissimu. huc accedit qd' dicit
 fuisse de domo dauid. Verē em de do
 mo dauid verē de regni stirpe desce
 dit vn[us] iste ioseph nobilis gne. mete
 nobilior. plane filij dauid: no dege
 nerās de p[ro]e suo dauid. p[ro]sus v[er]m
 filius dauid: no tm carne sed f[ide].
 sed fante sed deuocōe & que tamq[ue] al
 teru dauid dno inuenit sedm cor suu:
 au tuto committet secretissimū utq[ue] sa
 crissimū sui cordis archam: cui tan
 q[ue] alteri dauid o[mn]ia m[er]ita & v[er]ba
 sapie sue manifestauit: & dedit illi
 no ignaru esse mysterij. quod nemo
 p[ro]cipu hui[us] s[an]c[t]i agnouit. Cui dem
 qd' dicit e[st] qd' mlti reges & p[ro]p[ri]e cu
 velle vide no viderit: no solum
 vide & audie: sed enā deduce a p[ro]p[ri]e
 ti deusculari & nutrie & custodie.
 non itaq[ue] aut. ioseph: sed et maria

credenda e[st] descendisse de domo da
 uid. Alioq[ue] desponsata no fuisset.
 vno de domo dauid: si no esset
 & ipa de domo dauid. Ambo v[er]m
 aut de domo dauid: sed in altera
 completā e[st] veritas qua iurauit dno
 dauid. Alceō tm confas & teste ad p[ro]p[ri]e
 te p[ro]missionē. In fine aut versus:
 & nomē n[ost]rū v[ir]ginis maria. loq[ue]m[ur]
 pauca & sup hoc nomē qd' m[er]ito p[ro]p[ri]e
 maris stella dicit: sed m[er]ito v[ir]ginis val
 de conuenient[er] aptat. Ipa n[ost]rā n[ost]rā
 sine s[an]c[t]i copat: q[ui] sicut s[an]c[t]i sui
 corruptioe fidus suū emittit r[ati]ōm:
 sic absq[ue] sui lesione v[ir]go p[ro]p[ri]e fi
 lū. p[ro]ter s[an]c[t]i r[ati]ōm suā immut
 claitate nec v[ir]ginis filius suā ite
 gritate. Ipa e[st] ergo nobilis illa stel
 la ex iacob orta: cui r[ati]ōm v[ir]ginis
 orbem illuāt: cui splendor & p[ro]p[ri]e
 get in sup[er]is. & inferos penetrat:
 t[er]ras enā plustrans. & alk[em]ia
 magis mentes q[ue] corpa. fouet v[er]
 tutes. exoptat vicia. Ipa mag[is] e[st] p[ro]
 clara & eximia stella sup[er] h[or]um
 magnū & spaciosū necessariū suble
 uata: mirans meitis illustras exe
 plis. O quisq[ue] te intelligis in huius
 s[an]c[t]i p[ro]p[ri]e magis m[er]ito p[ro]cellas
 & tempestates fluctuac[is] q[ue] sup[er] t[er]ra
 ambulac[is]: ne auertas oculos a fulgo
 re hui[us] s[an]c[t]i. si no vis obrui p[ro]
 cellis. Si insurgit v[er]ba t[em]pesta
 ti. si m[er]ito scopulos ibulanomū:
 respice stella: v[er]ba maria. Si nar
 tario sup[er]bie v[er]bis si ambicōis si
 deuocōis si emulacōis: respice
 stella v[er]ba maria. Si maculā si

auaritia aut carnis illecebra nauicu-
 la commisit mentis: respice ad ma-
 ria. Si rimum inuicem turbatus.
 consue feditate confusus. iudicij horro-
 re p'terit baratro raptas absorbet
 istac desperatione abisso cogita ma-
 ria. In p'ualis i angustis i rebj du-
 bus maria cogita maria inora: no
 recedat a corde no recedat ab ore et
 ut ipetres ei orois suffragiu: ne de-
 seras conuersationis exemplum. Ipam
 sequens no deuis. ipam rogans
 no eras: ipa teste no corrus.
 ipa p'tegere no metus: ipa duc
 no fatigaris. ipa p'pua puenit: et
 sic in te ipa expus q' melto d'm'st:
 et nome uirginis maria. Sed in mo-
 die pausanda e: ne et nos i h'futu-
 raritate ueni lumen inuicem: ut
 em uerbis aptas uir bonu e nos
 h'c esse: et libet dulcor contemplan-
 i silens. qd' laboriosu no suffiat
 explicare locutio. Interi aut ex de-
 nota simillantis syderis contemplanoe:
 feruencior repabit i h'is q' sequitur
 disputatio.

Iben ubi magi cognere
 uideo uerba ston assumo:
 quo uel ex uasculoru pul-
 critudine gacea fiant que i eis lec-
 tori apposueri. Ut aut nuc et a p-
 phetis uerbis impium. ve m non
 quide sicut p'pheta qz tacu. sed qz
 locutus su: qm uir pollutu labijs
 ego su. Hen quot uana me recolo
 euomisse p os meo spurassimur
 q' falsa q' turpia: i quo nuc celestia
 reuoluere uerba psumo. uel heme

ter timeo ne iamna tribile illud audi-
 am ad me dictu: q' tu enarras mis-
 teras meas: et assumis refectionem
 meo p os tuo. Ut ma et michi de su-
 p'no altari no q'de arbo uia. si impem
 globus et igneus afferat: q' uidelicet
 multa et tuerata p'uerbis uis ma-
 rubigine ad plenu excoque suffiat:
 q'tenq' angeli ad uirgine et uirginis ad
 ipam. g'ntu iure ac casta colloquiu
 dignus habere meo qualicunq' repliar
 re sermo. At igit euangelista et m'f
 sus angeli ad eam h'nt dubiu qu' ad
 maria dicit. duc gra plena domni
 teni. Quo ingressus ad ea p'uto i se
 turid pudia uibit: ubi illa factis se
 clauso sup se hostio orabat p'cem suu
 i abscondito. Solent angeli ipse ora
 t'bz et delectari i h'is quos uident leua
 puras man i orone: holocausu se
 deuocois gaudet se offerre deo i odo-
 rem suauitatis. marie aut orone qm
 ta placuerit i conspu altissimi ange-
 lus idicant: qui ingressus ad ea ta
 reuerter saluauit. p'zet fuit angelo
 difficile p ostiu clausu penetrare ad al-
 dia uirginis: q' utiq' ex sublimitate
 sue substanc hoc habet i natura ut
 nec seris ferreis ems uicem ingressi:
 quocunq' em suis ferat ipet. Angelus
 em spiritibz pietes no obsistit: sed
 ricta illis uisibilia cedut: uicta eq' ac-
 pora q'ntalibz solida uel spissa penet-
 liba sut eis ac p'ua. Suspiranda igit
 no e q' aptu inuenit angeli ostioli
 uirginis: cui mirru i p'posito erat
 homi fugere frequencas uicis colloquar-
 ne uel orantis silentiu p'urbuet: ut

contmetus castitas temptaret. Clauserat itaq
 utiq eam illa hora sup se sua habi
 turu prudentissim virgo: sed horib no
 angelis. Pmde & si potuit ad eam
 angelus mirae: sed nulli homi suavis
 parabat. accessus. Ingressus ergo
 ad eam angelus dixit. Ave gra plena:
 dno teru. legim? i actib? aplozu et
 stephanu plenu gra & aplos fuisse
 repletos spu sco: sed longe displi a
 maria. Alioquin nec i illo habitavit ple
 ntudo divinitatis corporali? quendam
 du i maria: nec illi conceperut de
 spu sco quo maria. Ave inqt gra
 plena dno teru. Et miru si gracia
 plena erat: cu qua dno erat. Sed
 hor potius mirandu e: quo q age
 lu misit ad virgine. ab angelo me
 tus e esse cu virgine. Ita ne velocior
 angelo fuit deus? uti festinante nu
 cu velocior ipe pueniret ad termin?
 Per miru. Pa cu esset rex i accubitu
 suo nardus virgine dedit odore sui:
 et ascendit i conspu gl'e ei? fum? no
 matis & inveni? gram cora oru? dm:
 flammab? q circumstabat. Que e ista
 que ascendit p desertu sicut virgula
 sum? ex aromatis? mirre & thuris.
 Statimq rex egrediens de loco scto
 suo: exultavit ut greges ad aranda
 mam. Et licet a sumo celo egresso ei?
 nimis tm puolas desiderio puenit
 sua miru deus ad virgine qua ama
 verat: qua sibi elegit: cui? decore
 concupiscit. Que pspicis a longe ve
 niente gratulab? & exultab? aut etia.
 Erat venit is saliens i montib?: tm
 filiens colles. merito aut concupuit
 rex decore? virgine. sperant aut qicquid

longe antea pnomia fuerat a pre
 suo dauid drente sibi. Audi filia &
 vide & mltima aure tua: obliuiscere
 pplm tuu & domu patris tui: & si hoc
 feceris concupisiet rex decore tua.
 Auduit quippe & vidit no ut qda
 auduit qui audietes no auduit et
 videtes no intelligit: sed auduit
 & vidit & credidit vidit & intellexit
 & infirmavit aure sua videlicet ad
 obediencia: & cor suu ad disciplina.
 Et obliuiscit pplm suu & domu patris
 sui & q nec pplm suu aut? prolio
 successione: nec domu patris sui reli
 quere auit herede. Sed qicqd ho
 nois i plo. qicqd de patna domo
 reru frenaru hie potuisset. omnia
 in sumpta e ut sterora: ut xpm
 lucrifaceret. Per se fellit ca mtenor: qn
 & xpm sibi filiu vendicavit: nec
 ppositu pudicie violavit. Bene g
 gra plena & que & virginittatis gram
 acismit. Ave inqt gra plena: dno
 teru. Po dixit dno in te: s dno
 teru. Deus em q ubiq equaliter
 totus e p sua simplice sbam. alit
 tm i ronabilib? creaturis q i reteris:
 et iparu alit i homo q i malis
 p efficacia. Ita sane e i ronabi
 lib? creaturis. ut tm no capiatur
 ab ipis & a ronabilib? aut oibus
 quide capi pt p cognicione: sed a
 homo tm caput ead p amore. In
 solis ergo homo ita e: ut ead sit
 cu ipis ppt concordia voluntatis. Pa
 du suas voluntates ita iusticie sub
 dit. ut deu no dedecent velle qd
 ipi volut: p hoc q ab ei? voluntate
 no dissentit: deu sibi specialiter
 iungit. Sed ad ita sit cu oib? fas

Specialit̄ tñ cū maria: cū qua utiqz
tanta ei. consensio fuit ut illi non
sola voluntate. sed enā carne sibi con
iūget: de sua virginitate qz sibi vno
ppm efficit. uel potius vni ppo fiet:
qui & si nec totus de deo nec totus de
virgine. totus tñ dei & totus virginitatis
esset: nec duo filii sed vni vniqz
filius. Aut utiqz. Aut grā plena: dñs
terti. pter tñ dñs filii tero que car
ne tua idem: sed & dñs spūs sūs
de quo concipis: & dñs p̄ q̄ genuit
que concipis. p̄ q̄ m̄t̄ tero: qui suū
filium facit & tuū. Filius tero: q̄ ad
condendū m̄te mirabile sacramentū
vno modo & sibi referat geminale
semita: & tibi seruat virginitate signa
culū. Spūs sūs tero: qui cū patre
& filio quā sapienter uterū. Dñs ergo
tero. Sequit̄. *Benedicā tu i mulieribz.*
Libet aduigē qd̄ elizabet cumqz & h̄
verba sūt p̄secuta subm̄p̄it: & bene
dicta m̄gens fructū ventris tui: sed
qz ille te p̄uenit i benedictionibz dul
cedinis. ideo tu benedicta. Vere etenim
benedictū fructū ventris tui: i quo bñ
dicit̄ oēs gentes: de cuius plenitudine
ipā quoqz accepisti ad ceteros. & si dif
ferētia a ceteris: ac p̄pt̄a bñd̄a qd̄
tu. sed i mulieribz: ille uo benedictus
nō i hoibz nō i angelis: sed q̄ ē
ut ait ap̄tus sup̄ oīa bñd̄us deus
i s̄c̄a. Dicit̄ bñd̄us vni. bñd̄us pa
tris. bñd̄a mulier. bñd̄a t̄ra. uel
si quid tale i creaturis bñd̄m ē me
morat̄: sed singulat̄ bñd̄us fructū
ventris tui: cū sit sup̄ oīa bñd̄us
deus i s̄c̄a. Bñd̄us ergo fructus
ventris tui bñd̄us i odore: bñd̄us
i sapore: bñd̄us i sp̄ne. h̄m̄ odor
feri fructū fragrantia sentiebat qui

Dicebat. Erat odor filii mei sicut odor
agri pleni: cui benedixit dñs. An nō
vix benedictus: cui benedixit dñs. De
pore h̄m̄ fructū quidā qd̄ gustauit
talis eructabat dñs. Conspice & vide
te quā suavis ē dñs. Et alibi. Cū m̄
na. uilitudo dulcedinis tue dñs: quā
abscondisti timentibz te. Et alij quidā.
Si tñ gustasti qd̄ dulcis ē dñs. Et p̄
fructū de se iuitis nos ad se. qui d̄
me ait adhuc esuriet: & q̄ bibit me
adhuc siat. Utiqz p̄t̄ saporis dulce
dñs hoc dicebat: qz semel gustatus
magis exultat dulcedine appetitū
nū fructū: qui m̄arū esurientia et
sacientia iusticia & esca & potus. Au
disti de odore audisti de sapore: au
disti & de sp̄ne. Si em̄ fructū ille mor
tis nō solum suavis fuit ad uersandū:
sed enā teste scriptum delectabilis affat̄:
quātomago h̄m̄ uitalis fructū vni
cū odore d̄m̄ inquirere: i quā t̄pe
alia scriptura & angeli desiderant p̄p̄
cē. Cuius pulchritudine i sp̄u uidebat̄
& i corpore uideri cupiebat q̄ dicebat. Ex
sion speset decorus ei. Et ne media
crem tibi uideat̄ comendasse d̄m̄:
recolē qd̄ i alio psalmo legit̄. Sp̄ne
sua forma p̄ filijs hom̄ & diffusa ē
grā i labijs tuis: p̄pt̄a bñd̄us
deus i s̄c̄a. Bñd̄us ergo fructū ven
tris tui cui benedixit deus d̄m̄.
Ex cuius bñd̄ione bñd̄a et tu i mul
eribz: qz nō p̄t̄ mala arbor bonum
fructū facē. Bñd̄a m̄qz tu i mul
bus: que illa ḡnalem maledictionē
emissisti qua d̄m̄ ē. In dolore p̄uoc
filios. Et m̄sillonis illa q̄ sentit̄
ē. maledicā parulis i isrl̄. Ac fructū

hanc consecuta es benedictione: ut nec
 sterilis permanas: nec in dolore per-
 turas. Dura meritas: et hinc ingu
 sup oes filias eue. Et si no paruit
 maledictu: et si paruit nunciat: et
 dolor phibet parre. et no parre ma-
 ledictio. Ad facies vgo que h' iudis:
 que h' legis. Si p'urio angustiaris:
 si sterilis manes maledictio. Ad eligeo
 prudens virgo. Angustie magis multu st'
 vndup. melius e' tm multu maledictu
 m'ere et m'ia manere q' p'us quide
 concupiscit: qd' melio p'
 no dolore p'uria. h'ic etem et si video
 maledictu. sed no parit: illic ued et
 parit sit et auctu. Demq' h' maledic-
 tio quid aliud e' q' homi exphaco: p'p'
 al aliud sane dicit sterilis maledicta.
 m' q' obprobrio et contemptu sit habenda.
 tmq' iutilis et infructuosa: et h' i' q' sit
 tantu. ap' h' aut q' m'imo e' q' h' h' h' h'
 displiceo da me possu virgine casta
 exphbe xpo. O virgo pudens o virgo
 deuota: q's te docuit deo placere v'gini-
 tate. Que lex q' iusticia q' pagina ve-
 tis testamenti. nel popu: nel cosulu: ut
 h'p'it' i' carne no carnaliter viuere:
 et i' fr'is angelicu dicit v'ra: vbi lege-
 ras b'ia virgo sup'ia carnis more e'.
 et cum carnis no p'feritis i' deside-
 rio: vbi legeras de v'ginitate q' can-
 tant cetera nomu qd' nemo ali' can-
 tare p't' d' sequit' agm quocunq'
 ierit. vbi legeras laudatos ee q'se
 castrauerunt p'p' regnu dei: vbi le-
 geras i' carne em ambulantes. no ser-
 uo carnis militam: et q' mat' homo
 iugit' virgine sua bene facit. et q' no

factu iugit' melius facit: vbi au-
 dieras volo vos oes esse sicut incep-
 tu: et bonu e' hoi si sic p'manent
 sedm meo consiliu. De v'ginitate in-
 quit d'm p'ceptu no habeo. consiliu
 aut do. Tu ued no dico p'ceptu. sed
 nec exemplu nec consiliu. nisi quod
 vnto docbat te de oib' ac sermo
 dei vni et efficax an tibi factu iugit'
 q' filius. p'us instruit mente: qm
 inducit carne. xpo ergo te deuones
 exphbe v'ginitate: et nescis q' xpi t'p'or-
 teat ena m'iem. Eligis i' israhel esse
 contemptibil' et ut illi placens au te
 phasi maledictu sterilitatis m'ere:
 et ecce maledno benedictioe comutat':
 sterilitas fecunditate recuperat'. Alpe-
 ri ergo virgo simu. expande gremiu
 p'para uteru: q' ecce factu e' tibi
 magna q' potens e': in tantu ut pro
 maledictioe isrl. b'iam te dicit omes
 gnatioes. p'et suspectu habens pau-
 dens virgo fecunditate: q' no auferet
 integritate. Concupies sed su' p'ro: q' u-
 da eris sed no grauatur: paries sed
 no ad estera: nescies vnu et gignes
 filiu. Equale filiu: Illu eris mater:
 cui' de' e' pater. filius paternae
 caritatis: erit corona tue castitatis.
 Sapia patm cordis. erit fructus
 vteri v'ginitatis. Deu demq' paries:
 et de deo concipies. Confortu ergo
 virgo reuerenda. casta puer' p'era
 m' intactu: q' no eris i' israhel
 ultra maledicta: neq' int' steriles
 deputata. Et si adhuc maledictis
 ab isrl sedm carne. no q' sterilem
 vident sed q' fecunde iudet. neme-
 to q' et p'p'us maledictu p'ul' carnis:

exhibet

qui te sua misericordia benedixit in alio:
et in terra ab angelo benedicta. et a
cunctis generationibus tunc merito beata
propter. Benedicta ergo tu in muliere
tribus: et benedictus fructus ventris tui.

Quae cum audisset turbata est in ser-
mone eius: et cogitabat qualis esset
ista salutaris. Solet virgines que
vere sunt virgines semper pauide et
numquam esse scire: et ut moueat time-
da. cum tuta promiscue: factes se in
vitis periculis que sunt portae pro-
fana: et esse nimis ardua viue ange-
lu miter horos. et in tris more cele-
stium conuersari. et in carne celestem
vitam agitare: ne proinde quid nouum
quod subito fuerit: vitium suspectus ha-
berent insidias: totum contra se estimant
machinatum. Idcirco et maria turbata
est in sermone angeli. Turbata est sed
non perturbata. Turbata sunt magis et
non sunt locuta: sed cogitatum dies annos
quos: et annos et nos in mente habui.
Ita ergo et maria turbata est et non
est locuta: sed cogitabat qualis esset
ista salutaris. Et turbata est vere
tandem est virginialis: quia non perturbata
fortitudine: quia tacuit et cogitauit
prudens. Cogitabat autem qualis
esset ista salutaris. Sciebat pru-
dens virgo quod sepe angelus factus
ne transfiguratur se in angelum lucis:
et quia mirum humilis et simplex
erat: nihil tale petenti a sancto
angelo sperabat: et ideo cogitabat
qualis esset ista salutaris. Tunc an-
gelus inuita virginem. et pariter
eam secum voluit cogitatioes fan-
lime deprehendens. pauida conspuit:

Dubia confirmat: ac familiariter vo-
cano ex nomine benigne ne timeat per-
suadet. Pre timeas magis maria: me-
misti enim gratiam apud deum. Scilicet hoc
doli. nihil hoc fallacie est: nulla enim
uentione: nullas hoc suspensis insidias
pro si homo sed spiritus: et dei angelus
non sanguine. Pre timeas mala: inuesti-
ti gratiam apud deum. O si scires quanta
tua alacritas humilitas placent: et quanta
te apud ipsum sublimitas maneat:
angelico te indigna nec alio modo uidi-
ares nec obsequio. Ut quid enim
Debitam tibi dixit gratiam angelorum:
que inuesti gratiam apud deum. Inuesti-
ti quod quibus: inuesti quod nemo in te
potuit inuenire: inuesti gratiam apud
deum. Quam gratiam dei et hominum patrem:
mortis destructione: uite reparacione.
Hec est ergo gratia: quam inuesti apud
deum. Et hoc tibi signum. Ecce concipies
et paries filium: et uocabis nomen eius
israhel. Intellige prudens virgo ex nomine
promissi filii: quanta et specialis et specialis
gratiam inuenis apud deum. Et uocabis
aut nomen eius israhel. Ratione huius uo-
cabuli alius euangelista ponit: angelo
interpretante sic. Ipse enim saluum faciet
populum suum a penis eorum. Duos iesus
lego in typo huius que nunc in manibus
habemus precessisse. ambos populo precessisse:
quorum unus populum suum de babilone e-
duxit: alter suum in terram promissionis
introduxit. Et illi quidem illos quibus
perant ab hostibus defendebat: si magis
saluabat a penis eorum: Is autem natus
iesus et a penis saluat populum suum: et
introducat in terram uiuentium. Ipse enim saluum

fuerit pplm suu a pms eoru a pms
 eoru. Quis e hic q ena pma dmittit:
 Verma e me ptoze dignet dno ihs
 annuare pto suo: ut salua me faciat
 a pms meis. Vere em bms pms. cui
 iste ihesus dnm dno e: q rpe sal
 ui fract pplm suu a pms eoru. Ve
 reor aut ne multi se pficiant esse
 de pto eius: quos tm rpe no habent
 de pto suo. Vereor ne plerisp q isti
 i pto illiq religiosores ee videntur.
 rpe aliqui dmat. pms hic labns me
 honozat: cor aut eoru longe e a me.
 sicut em dno ihs qui sut ei: nouit
 e quos elegit a pncipio. Erud me
 vocatis aut dno dno: e no factis
 que ego dico. Vis scire an ptmeas
 ad pplm ei: uel potius vis ee de
 pto ei. Fac que dmat ihesus: e com
 putabit te i pto suo. Fac que iubet
 i euagelio dno ihs: que iubet i lege
 e pphete. q iubet p mstros suos q
 sut i em: obtempa ei vuaris ppo
 sito dno. no tm bonis e modestis
 sed ena disculis: e disci ab ipo ihu
 q mitis e e huculis corde: e eris de
 bto pto ei que elegit i hereditate
 sibi: eris de laudabili pto ei que
 bndixit dno dno. Opus manuu
 mearu tu es: hereditas mea israhel.
 Em ne forte carnale isrl emuleris:
 ena testimoniu phibet dno. pto q
 no cognom seruuat m: i auditu au
 no dcedunt m. Sed audiam
 quid iste angela sentiat de illo: cu
 necdno concepto tale indidit nome.
 Aut natp. hic erit magnus e filius al
 tissim vocabit. Bene magnus: q filius
 altissim merebit appellari. An non

magnus: cuius magnitudinis no e
 fms. Et q de magnus aut sicut
 dno m. Plane magnus: qui ta
 magnus q altissim: q e altissim
 rpe. pteq em altissim filius impna
 arbitratu e esse se equali deo altis
 simo. Ille merito arbitradus e co
 gitasse rapma e q cu de nulla m
 angelhad forma factu fuisse. factoi
 suo se coparis vsurpauit sibi quod
 filius altissim e ppuu: qui utiq in
 forma dei a deo no factu s genitu
 e. Altissim em p q us omnipotens
 sit: no potuit tunc uel equali sibi
 conde creatura. uel tequali gigne
 filiu. fecit em angelu magnu: sed
 no qm rpe: e no nec altissimu. So
 lu aut vngentiu que fecit no fecit
 sed genuit omis omnipotent altissim
 altissimu et nus coetnu: ipm sibi p
 oia compari. nec rapma estimat
 nec iura. pte ergo hic erit mag
 nus: q filius altissim vocabit. Sed
 que hic erit e no pot e magnus: q se equat e mag
 no habet quo aseat e nec maior
 post conceptu futurq e: qm an uel
 sit uel futurq sit. An forte ppta erit
 dicit erit: q q magnus de e erit.
 magnus homo futurq sit. Bene g
 hic erit magnus: magnus ho magnus
 doctor: magnus ppha. Sic em dicitur
 de eo i euagelio. Eia ppha mag
 nus surrexit i nobis. Et a miori
 quoda ppha: magnus itide ppheta
 venturu pmittit. Ecce iquit venit
 ppheta magnus: e rpe renouabit
 isrlm. Et tu quide o virgo pua
 lu paries: puulu nutres puulu

q se equat e mag

lactibus: sed videns p̄m cogita
magnum. Erat em̄ magn⁹: q̄ mag
infantē cū deus ī consp̄u regnū:
adeo ut adorant eū oēs reges: et
oēs gentes seruiēt: et magnificet
ergo et n̄a tua dnm̄: q̄ h̄c erit
magn⁹: et fili⁹ altissim⁹ vocabit⁹.
magn⁹ erit et magna faciet n̄b̄:
qui potens et sc̄m̄ nomē ei⁹. Et
em̄ sanct⁹ nomē: q̄ q̄ fili⁹ altissi
m⁹ vocabit⁹: magnificet et a nobis
puulis magn⁹ dnm̄: quos ut faciet
magn⁹. fact⁹ ē puul⁹ puul⁹ ut
nat⁹ ē nobis: et fili⁹ dat⁹ ē nobis.
nobis m̄q̄ nō sibi. qui v̄tq̄ n̄
t̄p̄a n̄tra. multo nobili⁹ nat⁹ ex
p̄c̄. n̄a s̄a t̄p̄alē nō indigebat
et m̄rē. s̄c̄o angelis quoq̄: qui cū
magnum haberēt. puul⁹ nō req̄re
bāt. nobis ergo nat⁹ nobis et dat⁹:
q̄ nobis necessari⁹. Iam de nobis
nato et dato. faciam⁹ ad qd̄ natus
ē et dat⁹: v̄tq̄ m̄o ī m̄m̄ v̄l
tate: de saluatoe saluē opem̄. Ecce
puul⁹ ī medio statuit⁹. O puul⁹
puul⁹ desiderat⁹ o vere puul⁹: si
malicia nō sapia. Studeam⁹ effin
sicut puul⁹ iste: discam⁹ ab ip̄o
q̄ m̄tis ē et humilis corde: ne n̄q̄
m̄s videlicet deus s̄i causa fact⁹
sit homo puul⁹: ne gratis mortu⁹:
ne inani amafus. Discam⁹ ei⁹
humilitatē m̄tenti ei⁹ m̄sueendi
ne. amplectam⁹ dilectionē et comu
nrem⁹ passiōib⁹: lauem⁹ ī sanguīe
ei⁹. Ip̄m offeram⁹ p̄mationē pro
p̄c̄is m̄is: qm̄ ip̄e ad hoc datus
et nat⁹ ē nobis. Ip̄m oculis p̄is
ip̄m offeram⁹ et suis: q̄ et pater
ip̄o filio nō pepit. sed p̄ nobis

oibus tradidit illū: et ip̄e filio semet
ip̄m ep̄m̄m̄m̄ formā serm̄ n̄cipit.
trididit ī mortē anīm̄ suā: et cum
saceratis reputat⁹ ē. et ip̄e p̄m̄ n̄
torū tulit: et p̄m̄gressorib⁹ rogant
ut nō p̄ret. s̄c̄o p̄nt p̄re p̄ q̄b⁹ ip̄e
rogat ne pereat: p̄ quib⁹ p̄ n̄
didit filiū ī mortē ut v̄m̄t. s̄c̄o
ergo ab v̄tq̄q̄ speranda ē rema: q̄b⁹
equalis ē ī pietate m̄m̄. par ī volū
tate potētia. v̄m̄a ī d̄tute s̄b̄a: ī q̄
v̄m̄o ad eis sp̄s sc̄s v̄m̄t et reg
nat de q̄: p̄ oīa s̄c̄a s̄c̄rū amen

In dubiū

quid ī laudib⁹ m̄is p̄feri
m̄ ad filiū p̄tine: rursū cū
filiū honoram⁹. a gl̄a m̄is nō redi
m̄. p̄a si iuxta salomōnē fili⁹ sapi
ens gl̄a ē p̄is: quōmagis gl̄osum
ē m̄em̄ ip̄i effia sapie: Sed qd̄
ergo tempto ī ei⁹ laudib⁹: quā lauda
bile p̄dicat⁹ ip̄se p̄hibet angel⁹ m̄
rat euāgelista: s̄c̄o ergo laudo q̄ nō
audeo: sed tm̄ replico deuot⁹: qd̄ iam
explorant p̄ os euāgeliste sp̄s sc̄s.
n̄aq̄ Sequit⁹ et dicit. Dabit illi dnm̄
deus s̄c̄e dauid p̄is sui. Verba s̄c̄
angeli ad v̄m̄gine de p̄m̄isso filio: p̄
mittedis qd̄ debent posside regnū
dauid. Et de s̄c̄o p̄ dauid origē
dixit dnm̄ ih̄s: nemo dubitat. Quare
aut quō dedit ei dnm̄ de q̄ s̄c̄e da
uid p̄is sui. cū ip̄e ī ih̄m̄ nō reg
nauit et quoniam turbis ei⁹ volētib⁹
constitue regē nō acieunt: sed ante
fuit p̄lati p̄tstat⁹ sit regm̄ m̄o
nō ē de h̄ m̄do. Deniq̄ qd̄ quid
magnum p̄mittit⁹ ei qui sedet super
cherubim que q̄p̄i vidit sedentem

sup solū exaltū & eleuatū: sedē i sedē
 dauid pūis sui: Sed nouim⁹ quāda
 aliā ip̄m ab ea q̄ nūc ē: i q̄ r̄gnant
 dauid signifiatū: nullo nobilitate ip̄a:
 nullo diuore hanc igit̄ puto hic fuis
 se signifiatū. illo videlicet usu loquēdi.
 quo sepe repto i scripturis signifiatio
 ponit p̄ signifiatio dicit̄ sane dedit illi
 deus sedē dauid pūis sui: q̄n̄ r̄statutū
 ē rep̄ ab eo sup syon monte sc̄m eius.
 Sed hic p̄ph̄m de quo regno dicit̄ ex
 p̄ssius aperuisse videt̄: i eo q̄ nō in
 syon sed sup syon posuit. sc̄a ideo for
 tasse d̄m ē sup syon: q̄ i syon quidē
 regnauit dauid sup syon uero regnū
 est illius de quo d̄m ē ad dauid. de
 fructu ventris tui ponā sup sedem tuā
 de quo d̄m est p̄ aliud p̄ph̄m. Super
 solū dauid: & sup regnū ei⁹ sedebit.
 Vides q̄ vbiq̄ reperis sup: sup syon
 sup solū. sup regnū: Dabit ergo ei
 d̄m deus sedem dauid pūis sui: nō tr̄
 p̄m sed verā: nō t̄pale s̄ eterna: nō
 t̄rena sed celeste. Cūc idēmo utriā
 d̄m ē memorat̄ fuisse dauid: q̄n̄ h̄c
 in qua dauid regnabat t̄pale: eterne
 illi⁹ ḡrebat̄ ymaginē. Et regnabit
 i domo iacob t̄etm̄: & regnū ei⁹ non
 erit fimo. hic quorū si domū iacob
 t̄pale accipim⁹: quō i illa q̄ eterna
 nō ē t̄etm̄ regnatur⁹ ē: Cūc
 da ergo ē dom⁹ et̄na dom⁹ iacob: i
 qua regnet met̄m̄. cui⁹ regnū non
 erit fimo. An nō dem̄q̄ exasperat̄
 dom⁹ illa iacob ip̄ie abnegant̄ eū
 & insipient̄ respuit̄ an̄ facie p̄ylati:
 q̄n̄ illo p̄sente rege v̄m̄ crucifigū.
 vno ore respondendo clamant̄ non
 h̄em⁹ rege nisi cesare: Regne itaq̄

n̄plm̄ & discernet tibi eū q̄ i omul
 to iudens ē ab illo q̄ i manifesto:
 et q̄ i spū ē carnisio ē ab ea que
 sit i carne: & spūale ip̄t̄ ab u car
 nali: & filios fidei ab ihs q̄ filios car
 nis. sc̄o em̄ m̄q̄t om̄es q̄ ex israhel
 h̄i sūt israhelice: neq̄ q̄ semē abrah̄e
 h̄i filij. Sequē ergo & dicit̄ s̄c̄r. Ergo
 nō oēs qui ex iacob: h̄i reputandi
 sūt i domo iacob. Iacob quippe ip̄e
 ē q̄ ip̄t̄. Solos igit̄ q̄ i fide iacob
 p̄feti inueniēdi sūt: reputa i domo
 iacob: vel potius ip̄os nouit̄ fore
 spūale & et̄na domū iacob. in qua
 regnabit d̄m̄ ih̄s t̄etm̄. Cūc ex
 vobis est q̄ iuxta m̄p̄tationē nois
 iacob supplantet̄ diabolu de corde
 suo luctet̄ ad vitis & corrup̄tione
 suis ut nō regnet̄ pat̄m i suo mōr
 li corpe: sed regnet̄ i eo ih̄s. et m̄t̄
 quidē p̄ gl̄iam et t̄etm̄ p̄ gl̄oria:
 h̄i i quib⁹ ih̄sus regnabit met̄
 m̄: q̄ & ip̄i cū eo regnabūt. Et
 regnū eius nō erit fimo. O p̄ gl̄o
 sū ē regnū illud i quo reges con
 gregati conueniūt i vno: ad lau
 dandū saluēt̄ & gl̄osificandū eum
 q̄ sup oēs ē rex regū & d̄m̄ d̄n̄m
 r̄m̄: de cui⁹ splendidissimā cōtempla
 tiōē fulgebūt nisi sicut sol i regno
 p̄is eorū. O si & mei meminerit̄
 p̄d̄us de⁹ i b̄d̄planto ip̄i sui: cū
 venerit i regnū suū. O si me i illa
 die q̄n̄ traditur⁹ ē regnū deo et
 p̄r̄. v̄sūm̄ dignabit̄ i salutarē
 suo: ad videndū i bonitate electorū
 suorū. ad letandū i leticia ḡntis
 sue: ut laudet̄ et̄ia a me ad h̄ere
 duate sua. Veni int̄r d̄m̄ ih̄s aufer

scandala de regno tuo qd e anima
mea: ut regnes tu q debes i ea. Ve
nit em auaritia & vendicat i me
sibi sedem: iactantia cupit in dno
ri. supbia vult michi rex esse: luxu
ria dicit ego regnabo: ambicio de
trahit iudicia & iusticia certat i me
ipso & demerpo: cui ego potissimu
esse videar. Ego qm qntu valeo re
sisto remtor qntu minor: dnm meu
ism reclamo. ipi me defendo: quia
ipi me iuris agnosco: ipm michi
dnm tenco: & dico no habeo regem
nisi dnm ism. Veni ergo dne & dis
poge illos i virtute tua: q tu es ipse
rex meus & deus meus q mandas sa
lute iacob. Dicit aut maria ad
angelu. Quo fiet istud qm vnu
no cognosco: pnu quide pendere
tatuit: cu adhuc dubia cogitabat
qualis esset ista saluatio: malens
miru humilis no responde: q te
mere loqui qd nescit. Jam uero con
fortata & bn pmeditata: angelo qde
foris loquere. sed deo intus psuadete.
erat em dno ad illa angelo duente
dno teru ita ergo confortata fide a
ritate saluet depellente timore. len
na uerendia dicit ad angelu. Quo
fiet istud qm vnu no cognosco: sed
dubitatur de fio: sed modu requit &
ordme. scet em qnt an fiet istud
sed quo. Quasi dicit. Cu sciat dno
meus testis cosine mee. uotid esse
analle sue no cognosce vnu & qua
lege quo ordme placabit ei ut fi
at istud. Si oportuerit me fruge
votu ut paream tale filiu & gnu
deo de filio & doleo de pposito: fiat

tn voluntas eius. Si uero uirgo conpra
uirgo & parua qd utiq si placuerit ei
ipossibile no erit: tur suo re ip respo
it humilitate analle sue. Quo ergo fiet
istud? qm vnu no cognosco. Et respo
dens dixit angeli dixit ei. Spiritus sanctus
supueniet in te: & uirtus altissimi obui
brabit tibi. Superius dicit e fuisse ple
na gratia & mte quo dicit spiritus sanctus sup
ueniet in te. & uirtus altissimi obui
brabit tibi: p quod potuit repleri gratia. & nescio
huc spiritum sanctum: ad ipse sit dator gratia
Si aut spiritus sanctus i ea fuerit erat: quo
adhuc tanq nouit supuenturq reple
mittit. An forte ideo no dicit simpli
ter ueniet in te sed addidit sup: quia
pius quide i ea fuerit p multa gratia
sed mte supuenie munitur ppe habundia
noue gratie plenitudine. quod effusum
e sup illa. At uero ad plena uim su
illud amplius quo capere poterit: Si
uia plus aliquid capere potest: quo & in
plena fuisse intelligenda e: An por ipse
gratia eius tm replerent mente. si quae
uero ena uentre pfunde debet & istius
saluet plenitudo diuinitat q in illa
sicut & i multis scordis spualiter habitata
latet ena sunt i nullo scordis corpore
i ipa inapiat habitare. At uero uirtus
stus supueniet in te: & uirtus altissimi
obui brabit tibi deum ppe capere capiat.
Cuius em excepta fortassis illa q huc
pla felicitate i se memuit experiri. Ad
lectu capere rone discernie possit. q huc
splendor ille inaccessibilis. uirginis sese
uiseribus infudit: & ut illa qd i ar
cessibile e amede ad se ferre potuisset.
de portuicula eius de corpore suo se
ma mediate matre obtemperauit reliq

at

Et uirtus altissimi obui brabit tibi

masse obstruaculu fecit: ^{forte} Et ppri' si nym
 me dm e obstruabit tibi: qz res min
 in i sacramento erat: z q sola p se
 iuntas i sola z ad sola uirgine uoluit
 opari. soli datur e nosse: cui soli datur
 e expm. dicit' ergo. Spus scis sup
 nemet in te: qui sua unqz potena fe
 cidabit te. Et vntqz altissimi obstrua
 bit tibi: hoc e illud modu quo de spu
 sco concipies. dei vntqz et dei sapientia
 ppus sit i suo secretissio consilio obstrua
 do contiget z occultabit: qten' sibi
 tm noty habent' z tibi. Ac si angel' s
 respondeat ad uirgine. Quid u me
 requis: qd' in te mox experieris.
 Sues sues z felicit' sues: sed illo dor
 tare quo z auctore. Ego aut miss' su
 minare signale conceptu: no creare
 Per pt dicit' nisi a donante: n' pt
 addisa nisi a suscipiente. Ideoqz z qd'
 nascet' ex te scm. uocabit' fili' dei.
 Qd' est dicit'. Quid no de hoie sed de
 spu sco concipies. concipies aut' utute
 altissimi. hoc e filiu dei: ideo z quod
 nascet' ex te scm. uocabit' fili' dei. qd'
 est no solu qui de simi p'is i uteru
 tuo uenies obstruabit tibi: sed etiam
 id qd' de tua s'la sonabit tibi: ex hoc
 iam uocabit' fili' dei. Quendamodu z
 is qui z a p'ce e an s'la gemitu tu'
 quoqz amodo reputabit' filij: s' aut'
 z qd' natu e ex ipso erit tu'. z quod
 nascet' ex te erit tu': ut tn no sint
 duo filij: sed un' ut usqz filij erit. Et
 licet aliud quide ex te. aliud ex illo
 sit: ta tn no cuiuslibz filij sed unus
 ut usqz filij erit. Ideoqz z qd' nascet'
 ex te scm. uocabit' fili' dei. Attende
 queso q' reuenter dixerit: qd' nascet'

ex te scm. ut qd' em ita simplicitate
 scm: z absqz additamento. Credo qd'
 no habuit quid p'ce digne ve nona
 ret illud eximiu illud magnificu
 illud reuendū: qd' de purissima uide
 litz uirgine carne ad sua aia. vnicu
 pus erat uicendū. Sit dicit' facta
 caro ut scis ho ut scis infans: q'qz
 tale possuset' paru sibi dixisse uide
 tur. posuit ergo idiffimite scm: q'ia
 q'qz illud sit qd' ungo genuit sac
 tu pauldubio ac singularit' scm fut:
 z p' spūs s'p'moone z p' uerbi assup
 none. Et adierit angel'. Et cre
 uit elizabet' cognata tua: z ipa co
 cepit filiu i senectute sua. Qd' fut
 nae ead' hui' sterilis uirgini m'na
 re conceptu: s'zūquid forte dubiam
 adhuc z mardula oraculo: recēno
 zi uoluit confirmari miraculo. Alit'
 legim' z zancare mardulitate ali q'
 ipso angelo fuisse castigata: m'na
 aut' i aliquo reprehensam no legim':
 qu' poro fidem ipi' elizabet' p'p'he
 tate laudatū agnouim'. Uta maq'
 que credidisti: qm' p'facit' in te que
 d'ra fut tibi a dno. Sed ideo scelis
 cognate concepty uirgini m'nat': ut
 dū miraculu miraculo addit': gau
 dū gaudio cumulet'. Porro m're e
 rat no modico leticie z amois pre
 uenete iplamari m'edio: que filiu
 patne dilectis. ad gaudio sco spūs
 mox fuerit conceptum. p'cep em nisi
 deuotissio atqz hylarissio corde. tata
 se cape poterit dulcedinis z alacri
 tatis affluētia. Vel ideo conceptus
 elizabet' m'nat' m'are: qz p'fecto
 decibat. ut uerbu mox diuulgadu
 ubiqz. pus scm uirgo p' angelu q'

audiret al hōie & ne mīr videlicet de
a consilijs filij vidē amota: si eorū
que i tuis gerent: tam ppe reman
fisse ignara. Vel deo potius concep
tus elizabeth marie mātātā ē: ut
dū mīr saluatoris nūc p̄ncipis e
doret aduentū verū temp⁹ & ordinē
tenēs. ip̄a postmodū scriptoribus
at p̄dicatib⁹ euāgelij reseret veritate: que plene
de oībus a principio relata fuerit
instruta mysterijs. Vel ideo adhuc
mātāt marie conceptū elizabeth:
ut audiens cognata vetula & ḡm
dā. cogitet nūcūla de obscuro
simulq; illa p̄p̄tate ad vīstāndū.
p̄ncipio p̄p̄tē loq; & occasio det quo
mōu adhuc dno sui officij valeat
exhibē p̄micias: & dū ad seivem
concurrit matrū īfancūq; ab alter
utro exortata deuono. p̄mirabili⁹ fiat
miraculū de miraculis. Vide aut
ne her tā magnifica q̄ ab angelo
audis p̄mānta. ab ip̄o speres p̄fi
ciendū. a quo ḡ si quis: ip̄m ange
lū ut euāgelistā audi. Quā nō erit
ip̄osibile apud deū omē verbu.
Tūq; dicit. h̄ q̄ tā fident̄ p̄mit
to. nō de mea sed de illi⁹ qui me
misit vtute p̄sumo: qz nō erit ip̄os
sibile apud deū omē verbu. Equale
em̄ illi verbu ip̄osibile poterit eē:
q̄ oīa feat i v̄bo: mouet me & her
i verbis angelicis: q̄ signant nō aut
qz nō erit ip̄osibile apud deū omē
fem: sed omē verbu. An idēto po
sunt verbu: qz q̄ cito p̄nt hōies loq;
q̄ volūt eadē q̄d nullaten⁹ facere
p̄nt. ita facile v̄no īcompabiliter
facili⁹ valet de q̄ ope īplere q̄cūq;
illi verbo valet ex p̄mē: dūa ap̄a

Si hōib⁹ iūm facile eē face q̄ dicit
quod volūt: & p̄p̄s quonq; nō esset
ip̄osibile omē verbu p̄nt mīr & v̄l
garris & v̄ry sermo e multū eē mīr.
loqui & facē: sed apud hōies nō apud
deū. Soli deo qz idē eē facē q̄d loq;
idē loqui q̄d velle: merito nō erit
ip̄osibile omē verbu. Verbi gr̄a. po
tuerūt p̄uide & p̄dicē v̄ngmē p̄p̄tē
uel sterile conceptura uel p̄tūit: sed
mīquid fuit ut conp̄et & pareret:
deus aut q̄ eis dedit. posse p̄uide:
q̄ facile potuit tūc q̄d volūt. per
illos p̄dicē. tā facile potuit mīr q̄
volūt p̄ seipm q̄d p̄misit īplere
Siquidē apud deū nec verbu dicitur
ab intētiōe. qz veritas e nec factū a
verbo qz v̄rtū e nec modus a facto
qz sapiēcia e: at p̄ hoc nō erit ip̄os
sibile apud deū omē verbu. Audis
ti virgo fr̄m. audisti & modū: utridē
mirū utridē iocūdū. Iocūdū filia
sion: exulta satis filia iherosolym.
Et q̄m
auditiu tuo datū e gaudū & leticia
audiam⁹ & nos a te responsū leticie
q̄d desideram⁹: ut in exultet ossa su
miliata. Audisti itē fr̄m & credidisti:
crede & de modo que audisti. Audis
ti mīr fem qz conp̄es & parēs filia:
audisti qz nō p̄ hōem sed p̄ sp̄m fr̄m.
Expectat angel⁹ responsū: temp⁹ e
em̄ ut reuertat⁹ ad deū q̄ misit illū.
Expectam⁹ & nos o dūa verbu mīf
racionis: qz miserabilē p̄mit p̄mā
dāpnacōis: & ecce offert tibi p̄mā
mē salutis: statim liberabim⁹ si con
sentis. In sempiterno deū verbo facti
sum⁹ omēs. & ecce morim⁹ & in tuo

breui rursu sumq; reficendi: ut ad vitam
 reuocem: hoc supplicat a te o pua
 uirgo flebilis adam: cu misera solole
 sua. pul de paradiso. hoc abrahā. hoc
 dauid. hoc ceteri flagitant. scilicet patres.
 saluet tu: qz z npi habitat i regio
 ne umbrę mortis. hoc totu mundus
 tuos gemb; puoluit expectat. pter
 merito: qn ex ore tuo pender misero
 tu consolatio redemptio captiuoru libe
 ratio dāpnatoru: salus demq; uniuersu
 tu filioz adam. totuq; generis tu. da
 ergo uirgo rursu festinat: o dñe
 inde uerbu: qd tui qd miseri quod
 expectat z super. Ipe quoq; om
 rex z dñs qntu conuincit deore
 tuu tantu desident rursu assensu:
 i qua nimis pposuit saluare mundu.
 Et cui placuit i sileno nim magis
 plures ex uerbo: cu ipe tibi clamet
 e celo o pulchra mi mulier fac me
 audire uocē tuā: Si ergo cu facies
 audire uocē tuā. ipe te faciet uidere
 salute mru. pūpud nō hoc ē qd
 qrebas qd grembas: qd dieb; ac noc
 tib; orando suspēbas: Quid qrit: Tu
 es cu hoc pmissu ē an aliu expect
 tum: pmo z tu nō alia. Tu magis
 pmissa illa illa expectata illa desi
 dentur ex qua scis pē tuu iacob: nō
 morti appropians unū sperabat etia
 nō dicebat expectabo salutare tuū
 dñe: i qua demq; z p qua de ipe
 rex nō m silu disposuit opari sa
 lute i medio tū. Quid ab alia spe
 me: qd tibi offert: Quid ab alia
 expectas qd p te moy exhibet: du
 modo plenas assensu z respondens

uerbu: responde magis anq; angelo
 vno p angelu dño: responde vno
 z suscipe uerbu: pfer tuu z conpe
 dnuu: emitte rursu uerbu z nplet
 tere sempitū. Quid tardas quid
 trepidas: Crede confite z suscipe. Su
 mat humilitas audacia: ueracitas
 fiducia. Nullatenq; conuenit mure
 ut uigmalis simplicitas obliuiscat
 prudentia: i hac sola re ne timeat
 prudens uirgo p suppone: qz z si
 grata i sileno ueracitas: magis tu
 mē i uerbo pietas nra. Aperi uir
 go bñ cor fidei: labia confessioni: uis
 cem creatori. Ecce desideria curitis
 gentib; fons pulsat ad opm o si
 te morate ptransiit: rursu iopias
 dolens quere que diligit nra tua.
 Surge curie aperi. Surge p fide:
 curie p deuotione: aperi p confessione.
 Ecce magis analla dñi: fac m sedm
 uerbu tuu. Semp esse qre dñe
 familiaris uirtu humilitas. De cem
 supbis resistit: humilib; aut dat gra
 tia. humilitas ergo rudet: ut sedes
 qre paret. Ecce magis analla dñi:
 Que ē qre nō sublimis humilitas que
 redē nō nouit honoib; ipolestē gla
 nefat: mater dei eligit: z analla
 se nonat. pzon mediocri uerba hu
 litat isigne: nec oblati quide nra
 gloria obliuiscit humilitate pō aute
 magis ē esse humile i abiectioe:
 sed magna p fides z uirtu uirtus
 humilitas honorata. Si me miseru
 hominatione. meis decepta simula
 nomb; ad aliq; uel mediocre hono
 re pueperit eam: deo m mru hō
 uel ppter mea uel subditoru pma

mittente: nonne statim oblitus quis
fuerit tale me puto. qualis ab hostibus
qui cor non vident putatus su. Eredo
fame. conscientiam non attendo: et reputas
non honore virtutibus. Sed virtute ho
noribus eo sanctiore quo superiore me
estimo. Videas plerosque in curia de
ignobilibus nobiles de pauperibus divi
tes factos subito thumescere. primum
obliviosa abiectionis: genus quoque suum
etrulescere: et infimos dedignari par
tes. Videas et honores penimosos ad
honores quosque emissores proluere: magis
quod sibi applaude fatate vestrum dnm
taxat: mutacione non meminit: et dig
nos se estimare dignitate ad quam
ambiendo pervenerunt: quod si si audeo
dicere adepti sunt merito attribue meri
to. Omitto autem de hinc quod operatur
ambicio et honor ipse superbiendi eis ma
teria est: sed video quod magis doleo.
pro spreto sibi pompa nonnullos in
sola humilitate superbia magis addiscere:
et sub aliis mitis humiliaque magis generum
infollescere: et ipse amplexus fieri in
fide claustrum quod fuisse in seculo. et dicitur
magis peruersum est: plerumque in domo
dei non pariter haberi contemptum
quod in sua domo non nisi contemptibiles
esse videntur potuerunt: et ut ipse videlicet
ubi a pluribus honores appetunt: ubi
longe hinc non meruerunt: saltem ubi
honorabiles videntur: ubi ab omnibus ho
noribus contemptum. Video et alios quod
non sibi dolere videri debet. pro negligenter
propter malicia rursus secularibus in plurimam
negotio: rursus tremis cupiditatibus
immergi: cum magna cura erigere mu
ros et negligenter moros: sub preceptum

quoque non vultatis verba vobis dnm
et matrem salutacione: sed contra suum ipse
toris edm conuipiscit aliena: et suum ad
lite repetere: non audientes ipsam et ipse
no regis tubicunante. hoc ipsum ipse dicit
non est in vobis: quod causas habetis. et quare
non magis fraude patrum: Ita ne mui
dum sibi. et se mundo crucifixerunt: ut quod
ante vix in suo vno ut opido cogniti
fuerunt non circumcunctes puerias et rursus
frequentes. regem noticias. principum
familiaritates asseruit sunt: et dicitur de ipso
habitu dicitur. in quo iam non color sed color
restitit: magis quod cultum vestrum quod vni
tu insit. Pudet dicitur. vniuersum in suo
studio muliercule. quod a monachis pro
nu affectat in vestibus non modis in sal
tun forma religionis retenta: in habitu
ornari non vniuersum appetunt mulieres christi.
Quia dum se parant ad plura et contra nec
as ceteras proinde paupertatis signum
debuerunt. quod vniuersum nudisary multum for
midat: in mollice vestimentorum parat
potius proferentes medicum: vltro se hostium
sine sanguine tradunt iermeis. hoc et alia
mala omnia vniuersum contingunt: propter aliunde
hoc omnia mala contingunt: nisi quod illa quia
solum deseruunt desideres humilitate: ad
propter hoc vniuersum meptia demio sectari su
dia secularium. ames efficiunt reitentes
ad vomitum. Audiamus vniuersum quod quod in
les sumus quod illa vniuersum que mihi dei
eligitur: sed humilitate non obliuiscit.
Ecce autem ancilla dnm: fiat in solum vni
tuum. fiat et desiderium solum. non salua
nois dicitur. Et propter hoc quod dicitur fiat in
solum vniuersum tuum. magis intelligenda est
affectum exprime desideratis. quia non
fatum requirit modo dubitatio: quod quod

ml obstat intelligi fiat ubi esse oro
 mo: nemo ipse orat nisi qd' credit
 & sperat. Vult aut n se regni deus qd'
 ena qd' pollicet. Et ideo forte multa
 que dicit disposuit p'us pollicet. ut
 p' p'missione deuotio exaltet. sicq' qd'
 gratis daturus erat. deuota oratio p'
 meretur. Sicq' p'mo d'ns q' oes vlt'
 saluos fiet. merita nobis extorquet a
 nobis: & du nos puenit tribuendo qd'
 retribuatur gratis agit ne gratis tri-
 buat. hoc vtiq' prudens virgo intellexit
 ut: qm' puenit se munie gratitate
 p'missione. uixit meritu sue oromo:
 fiat inueniens michi scdm uerbu tuum.
 fiat michi de verbo scdm uerbu tuu:
 uerbu qd' erat i principio apud deo
 fiat caro de carne mea scdm uerbu tu-
 um. fiat obsecro michi uerbu no pro-
 latu qd' t'nsat: sed conceptu qd' ma-
 neat: carne uideh'et idutu no uere.
 fiat michi no tm audibile auribus
 sed uisibile oculis: palpabile manibus:
 gestabile humeris. per fiat michi uerbu
 scriptu & muti. sed incarnatu & ui-
 ui: hoc est no multis figuris mortu-
 is i pellib' exponatu: sed i forma fi-
 ma humana meis vif' artib' inscribit
 vuant' imp'issu: hoc e no mortui
 aliam de p'itione: sed sp'us s'c' op'and'.
 Eo uideh'et modo fiat michi: q' ne-
 mi ante nem' scm e: nem' p' me
 faciendu. Porro mltipharie mltiq' q'
 modis locuta e p'rib' i p'phetis: talis
 quide i aure. alijs i ore alijs con-
 i manu scm ee uerbu d'm mediat:
 michi aut oro ut i uero fiat iuxta
 tuu. P'olo ut fiat michi aut detama-
 tore p'dictu. aut signuulit' signatu.

aut ymaginatioe p'p'matu. sed silent
 p'p'matu. p'p'maliter incarnatum:
 corporali' incarnatu. Verbu ergo quod
 i se nec poterat fieri nec indigebat.
 dignat' i me: dignat' & michi fieri.
 scdm uerbu tuu. fiat quide' g'ualit'
 si mudo: sed sp'ualit' fiat michi scdm
 uerbu tuu i lectione euangelica ex-
 posui sicut potui. per ignoro q'
 no in oculis placebit: sed scio me ob
 hac rem mltorum fore indignationem
 obnoxium: & aut uidebor sup'fluo
 aut p'sumptor: q' uideh'et p'p'ies
 qui huc ipm locu plenissia expo-
 fuerut. rursus i eodem nou' expo-
 sitor ausus fueri mitte manu. Sed
 si quid est parit' arbitror nec au-
 q' disp'plac' debere. Vbi aut dicit
 qd' a p'obus ampe' diu sic assit
 typus p'sup'nomis. ut no desit
 fuit' deuotio: parent' audiam
 de sup'fluitate causantes. p'ouent'
 tu qui me tamq' de orosa & non
 necessari' explanatioe suggillat:
 no tam intendisse exponere euang-
 geliu: q' de euangelio sume oratio-
 ne qd' loqui delectabat. Si uero
 petam q' p'p'ia magis ex hoc ex-
 aram deuotione. qm' coem q' fieri
 uilitate: potens est pia uigo qd'
 sua misericordie filia h' meo exu-
 sare partem: au hoc meo ipe cumq'
 opusculu deuotissime deservam.

inveni: inuocare eu dñi ppe e. Et sola
 spalia queres. emulit. i malignantiab
 pacē pōrū videns: et elongat. nō ad
 uitōrio dei: qd sibi ad her necessariū nō
 reputat. Sed qd nobis de hñe q foris p
 uidiunt. Timeo fieri ne forte sint enā
 i nobis: qui nō habitet i adiutorio
 altissimi: sed cōfidunt i virtute sua: et m
 multitudine diuitiarū suarū. forte seruo
 et habent aliq potentes i vigiliis i ie
 iunjs i labore. et ceteris huiusmodi: aut
 enā multorū ut sibi videt. diuitias
 meritorū longo tpe auiserūt: et i hñe
 confidentes remissiores sūt i timore dei:
 facile itaq ad ociositates et auositates
 pmaosa quada seruitate declinant:
 mīmunt detrahūt diuiduntq. eum p
 fecto si habitaret i adiutorio dei at
 tendunt mag sibi: et timeret offendere
 que sibi cognoscunt adhuc tā necessa
 riū esse. Tanto siquidē amplis timē
 deū. et magis solliciti esse debuerant
 qnto maiora ei munera nā preperūt.
 Reap em que habem q ab eo seruaē aut
 tenē possum q nō eo. pnt uēo qd non
 sine dolore loqm. et videm: sūt aliq
 qui i cōuersione mīno satis timorati
 et solliciti sūt. donec mīcū aliqd conu
 pūōis acceperūt: tū mltomagis desi
 deratē debuerāt mōta illud q edūt
 me adhuc esurent: mōpnt sic age
 ac si dicit. Ut quid seruem? ultra
 ei: qd iam habem qd daturū ē. Osi
 seruo qd parū ē qd habes et hocipm
 q ato pōis: si nō seruaucit ille q
 dedit. h em duo sūt que valde sol
 licitos et subiectos deo nos reddē pos
 sunt: ut nō simus de hñe q ppter ea
 nō habitāt i adiutorio altissimi q

nō reputat sibi illud ee necessariū
 et hñ sūt qui nō sperat in dño.
 Sūt aut aliq qet desperat: hñ vi
 delectet qui et considerates itēallita
 tem ppiā. desinat et obuiat. a
 pusillanitate spūs habitates i car
 ne sua et circa ifrmitate ppiā
 semp intenti: ut oia q parūtur
 rursim emiare pati sint. Vbi em i
 tendēis. igemū valet. In adiutorio
 aut dei nō habitāt: neq nouerūt
 illud: qui nec assurgē valēt ut ali
 qn cogitēt illud. Sūt aut aliq q
 sperat quidē i dño sed frustra: q
 sic de mā ei sibi ipō blandiūt:
 ut a pōis suis nō emudent. Vana
 est oīno spes ista: et her confundit:
 eo q curtas desit. Cant. qō ppha
 ayaledicty māt q pemat i spe.
 Et alius. Vnphactū ē dño super
 timētes eu: et in eis q sperat sup
 mīa eius. Daturū q sperat. signa
 ter pmissit sup timētes eu. frus
 tra siquidē sperat. q cōtempn suo
 gram a se repellit. et spem suā
 ppius euacuat. nullq horū tūm
 habitāt i adiutorio altissimi. pmi
 em habitāt i meritis suis: sed i
 pema: tū i vicijs. Immūda habi
 tatio tū: amōra sedē pulta et pmi
 rosa pmi. Quid em saluus: q
 habitare i domo vix adhuc inson
 ta. Consumasse te pūto. At cū con
 sumauit hō: tūc mōpnt. demq ru
 nosa ē her habitatio: et que susten
 tari magis opus habent et fulari:
 q inhabitari. Rōne vna pns frigi
 lus ē et mēta. Sile ee necesse est.

quod fundat^r iⁿ ip^sa. Quis super
fragile fundamentu stabile credat
edificari. Periculosa igit^r habitatio
eoru qⁱ iⁿ merito suo sperant. p^{er}icu-
losa q^uoq^{ue} ruinas. Eoru uero qⁱ con-
sideratio iⁿ infirmitate despa-
one deunt^r. habitatio est amara.
et eos iⁿ tormētis d^{omi}nⁱ habitat^r
Est d^{omi}nⁱ em^o t^{er} penas sustinet in
quib^{us} nocte t^{er} die cōterūt^r. et eis
quor^{um} quas mēdū sentiūt āplius
cruciat^r q^u ut nō sufficiat dici ma-
hā sua: s^{ed} opprimūt^r h^{is} quoq^{ue}
que fortasse m^{en}s experiet^r. Et
tormēta q^uo iⁿ infern^o tollerabilior
p^{ot} ex cogitari: p^{er}fectim q^uo tanto
labore p^{er}mitt^r t^{er} celestis p^{ar}te
nō sustentant^r. edulio: h^{is} sūt qⁱ
iⁿ adiutorio altissimⁱ nō habitāt:
q^uo desperāt. Priores aut^{em} idcirco
nō querūt: q^uo neq^uam sibi illud
necessariū sentiūt. Exnem uero
p^{ro}ptea longe sūt: q^uo eo modo q^uo d^{omi}nⁱ
auxiliū quo optime nō p^{ot}nt. Soli
em^o iⁿ adiutorio altissimⁱ habitāt:
qui id solū optime desiderūt: id
solū amittē nequidat^r: sedula em^o
illud t^{er} sollicita cogitatioe uisantes:
que est utriq^{ue} pietas cult^{us} d^{omi}nⁱ. Bea-
tus plane qui sic habitāt iⁿ ad-
iutorio altissimⁱ: q^uo iⁿ p^{ro}tectione d^{omi}nⁱ
celi cōmorabit^r. Et uero ei nocē po-
terit eorū que sub celo sūt. que
Deus celi p^{ro}tege t^{er} cōseruāe vo-
lucit: Porro sub celo sūt acce-
p^{er}tes: sub celo p^{er} nōcē n^{on} q^uoq^{ue} s^{er}u^{er}
et nō aduersus sp^{iritu}m n^{ost}ru cōm-
p^{er}sens. Optime igit^r d^{omi}n^o est iⁿ
p^{ro}tectione d^{omi}nⁱ celi: ut nichil eorū

que sub celo sūt. que d^{omi}n^o cel^o t^{er}me
possit. q^uo p^{ro}tectione eius habē mo-
ruet. Sine ita d^{omi}n^o sit ut aduersu
sequente oro pendent qⁱ habitāt iⁿ
adiutorio altissimⁱ iⁿ p^{ro}tectione d^{omi}nⁱ
cōmorabit^r. Dicit d^{omi}n^o susceptor mens
es tu: et sit q^uo d^{omi}n^o d^{omi}n^o iⁿ p^{ro}tectione d^{omi}nⁱ
celi cōmorabit^r. ex p^{ro}sp^{er}o p^{ro}tectione d^{omi}nⁱ
qui habitāt iⁿ adiutorio altissimⁱ. Aut
magis addē videat^r. ut nō solū ad
iutoriu ad opandū bonū: s^{ed} t^{er} p^{ro}-
tectione quoq^{ue} ad liberandū a malo
docet esse querendū. At uero diligēt^r
attende q^uo iⁿ p^{ro}tectione d^{omi}nⁱ: nō iⁿ p^{ro}na.
Angelus iⁿ p^{ro}naa exultat. ego utimā
possim iⁿ p^{ro}tectione ei^{us} morari. Ille h^{is}
iⁿ p^{ro}na: ego utimā iⁿ p^{ro}tectione sim se-
rius d^{omi}nⁱ cel^o m^{en}s. licet em^o ubiq^{ue} esse
nō dubitet^r. sic t^{er} iⁿ celo est: ut ad ei^{us}
cōpationē. nec esse vident^r iⁿ terris.
p^{ro}pt^{er} quod orantes dicim^{us}. pater n^{ost}r^{us}
qui es iⁿ celis. Sicut em^o nā queq^{ue}
ad iⁿ toto sit corpe: excellētiā sūt oēs
t^{er} singulari^{us} est iⁿ capite ubi sūt oēs
sensus: nā iⁿ ceteris oib^{us} mēbris n^{on}
vnu exeret: solū soluet tactū. vnde
q^uo ad eū modū. quo iⁿ capite est: cetera
mēbra vident^r quodamō nō tam
iⁿ habitare q^uo rege. Ita si p^{ro}na illa
cogitem^{us}. qua h^{is} angeli p^{ro}mitt^r: v^{er}
d^{omi}n^o possim^{us} v^{er} aliqua d^{omi}nⁱ p^{ro}tectione
t^{er} nomē habere. felix t^{er} uia que nel
h^{is} p^{ro}tectione meret^r. Dicit d^{omi}n^o sus-
ceptor me^{us} es tu. vnde id quid sermo
iⁿ alteri referuem^{us}

Vi habitāt iⁿ adiutorio altissimⁱ
aut p^{ro}na. Dicit d^{omi}n^o susceptor
meus es tu: t^{er} refugiu meū d^{omi}n^o me^{us}
sperabo iⁿ eū. Dicit iⁿ g^{ra}tiā actione

constans dno & meo ei: sup dupli
 adutorio ei. Ois em q' adhuc i' adiu
 torio habitat no' in regno. & frequet
 opus habet fugere & interdu' cadit.
 Fuge m' d' i' hoc corpe sum' a
 fane temptacois p'sequetis oportet.
 Sed si min' celerit' fugim' aliqu' ut
 assolat' ipellim' & euertim': sed dno
 suscipit nos. Ipe n'p' refugiu' ut
 vemente' ad stercoib' p'gioru' lapida
 tore' ip'gri fugiam': & euade' possi
 m' sedam' m'imo lapidacoie. Ipe
 quop' susceptor e' ut ead' ad cadem'
 m' no' collidam': qm' ipe supponit
 manu' sua'. Eo ergo teptacois ipe'nd
 sentim' i' cogitacoie scari fugiam' ad
 ipm' & h'ulit' postulem' auxilium' ad
 si forte p'ompaueit nos. ut fit aliq'n
 ad tardius q' oporteat ad eud' cofugi
 m': solliciti sum' ut man' d'ni susci
 p'at nos. Omnes em' aliq'n' adde' n're
 e' d' i' hoc sc'o detinet' & sed' n'ly col
 lidut' n'ly no': q' d'ns supponit manu'
 sua'. Sed quo' eos detine' possim' q'
 ut segregem' iuxta exemplu' d'ni ag
 nos ab h'edris iustos ab iniustis. p'ann
 & iust' sepaes cadit i' die. Veru' q'
 m' est' m' coru' casus. q' iust' suscipi
 tur a d'no. Ideoq' resurgit foroz' i' m'
 iustus aut' ad cadent' no' addimet
 ut resurgat: p'mo uco' aut' i' pudore
 noxiu' aut' in ipudencia' cadit. Aut
 em' excusat' qd' fecit: & h'ic e' pudor
 adduct' p'ann': aut' fit ei frons me
 retus. & iam no' timet' deid'. n' honos
 reuetur' p'dicit' p'ann' suu' ut
 sodoma. Iust' uco' sup' manu' d'ni
 cadit: & m'no quoda' mo' ead' ipm'
 ei p'ann' iusticia' coopat'. Scdm' em'

qm' diligentib' deu' oia' cooperat'
 i' bonu' p'one cooperat' nobis ille
 casus i' bonu': vñ & humiliores ef
 ficim' & aurores: p'one dno' mde
 tem illu' suscipit: qui ab humili
 tate suscipit. Impulsus euertus
 su' ut p'p'ri: sed & m'ihil p'ferat
 qui ipulit me qm' dno' suscipit
 me. Sic ergo dicit' fidelis ma
 dno': susceptor me' es tu. Possit
 oia' d'ne' creator me' es tu possit
 & malia pastor meus tu possit
 oes hoies d'ne' redemptor me' es
 tu: at uco' susceptor me' es tu. is
 tm' d'ne' p' qm' habitat i' adiu
 torio altissimi. Vñ & addit' deus
 me'. Cur no' deus m': Eia' i' ora
 none & red'p'one. totis ip' coribus
 b'n'ficio e' deus om'': sed i' teptu
 acomb' tanq' p'p'riu' h'nt' ad singuli
 elto'ia'. Sic em' paty' e' & cadente
 suscipe & eripe fugiente: ut videi
 possit' relictis oibus alijs ei soli
 opera' dare. p'p'ria' expedit' om'ia
 me' deu' semp' attende' tanq' p'p'ri
 no' modo adu'tore: sed ead' i' sper
 tore. Eñ em' negligens poterit
 fieri: qui intente' se deu' m'ip'
 desinit' inueni'. Aut quo' no' q'si
 p'p'riu' illu' h'ic videt': qui sic cum
 sup' se intente' videt' ut oia' m'te'i
 oraxer' o'i' hora' considerne' no' res
 set: oes q' no' solu' utiq' sed et
 ipos' subtilissimos m'e' moty' p'fau
 tet' utiq' d'nd' d'et. Ipe ergo non
 imento d'ne' p'p'ri' deus me' spem
 lo' i' eu' et attende' q' no' d'p'ent
 speram' aut' spero: sed speratio h'
 mag' e' votu' meu' h' p'p'ositu' meu'.

et optat'

her inteno cordis mei. Reposita e
her spes mea i sinu meo: et i har
pseruabo. Sperabo i eu: nec
desperabo: nec frustra sperabo.
Quia maledicty q peccat i spe.
et nichilomin q peccat i despera
tioe: sed nec esse volo de hys q
no sperat in dno. Sperabo magt
i eu. Sed ia dir nobis quo fructur
qua mercede quo lucro: em ipse
liberavit me de laqueo venantium:
et a verbo aspero. Sane laqueum
huc. et hor verbu i diem alteru:
et sermone alteru si placet alteru
differam?

Eus me q sperabo i eu. em
ipse liberavit me de laqueo
venantium: et a verbo aspero. Ego
vix hys i hor vbo magna mei
ipi pietate copungor: et valde
miseror me mee. Ipe liberavit
me de laqueo venantium. Ergo ne
bestie sum? nos. Bestie psum. Ho
mo em ad i honore esset no intel
lexit: copaty e mmetis isipien
tibus: et sibi facty e illis. Bestie p
fecto sui hoies: oues errates non
habetes pastora. Quid supbis o
homo: quid te facit iactos. Vide
q bestia es: cui venande laquei p
parant. Sed qui sut venatores isti?
Venatores utiq pessimi et neqissimi:
callidissimi et crudelissimi. Venatores
qui coram no sonat ut no audi
ant: sed sagittet i oculis imacu
lato. Ipi sut rores tenebraru har:
ultrissimi vsura et neqia diabolice
fraudis. Ita ut sicut ad venatores
bestia sic ad eoru copatione sit
qlibet astutissim? homi? pt eos

ditavat. q ad ipso no ignorat cogi
tationes eoru: quibz i dei sapia datus e
fraudes dephende malignoru. Observo
vos novelle plantandos dei. vos qui
nondum habetes exaratos sensus ad
discretionem boni: nolite sequi cordis
voluntate sequi vobis vobis iudicium: nolite
habundare i sensu vobis: ne vos tanq in
des adhuc versutus ille venator de
cipiat. Nam siluestribz illis et dno
bestialibz bestis. scilicet hoies loquor
aptos sicut expandit laqueos: ut po
te quos facile capiendos esse no su
bitat. Vobis aut quatanq prudentia
ores terri serpenti bz necatis. et desi
deratis ad fonte vnu. subtiliores or
cultat laqueos: et callidiora fraudis
sue argumeta cogunt. Vn observe
vos humiliani sub poteti manu dei
pastoris vni. et accipite eoru consilij.
qui melius norut venatoris illius
versutias: et dacti dno longi ipso
exarato: et archus expmctis tam
se q i alijs mltis. Sed ecce et iam
venatores et bestias novim? quibus
sit laqueus iste querendu e. p solo ego
advenire ex me: nec dubium aliqd
unde vobis. Ostendat vobis aptus
laqueus istud. ipse em venatorum illor
no ignorat cogitationes. Dic mihi vobis
bre paulo qe sit laqueus iste diaboli
a quo se liberat. fidelis ana qtu
lat. Qui volut magt. Diuites fieri in
hor seculo. madut i reptationes: et ita
queu diaboli. Ergo ne laqueus dno
boli dnoie sut hui? seculi: heu q
pauos invenim? qui ab ho laqueo
liberari exultet: q mltos q dolet
q pnu sibi vident nretit: et ad
huc quito put ipi se involuc et dno

laborant. Vos q̄ re h̄stis om̄. & sc̄i
 ti estis d̄ nō habente ubi vestraēt m̄
 put suū filiū hoīs. exultate & dicitē:
 qm̄ ip̄e liberavit me de laqueo ve
 nancū. Confitem̄ illi toto corde tota
 m̄a tota virtute: & ex ip̄is medullis
 cordis gr̄as agite ei dicitē. Cū ip̄e
 liberavit me de laqueo venancū. Con
 fitem̄ illi toto corde Et ut noveltis
 q̄ nūgm̄ sit b̄siciū hoc & sc̄atis
 que a deo donata sūt vobis: audite
 qd̄ sequit̄. Et a verbo aspero. O ho
 nel magis vel bestia laqueū nō time
 bas: time vel laqueū. A verbo īput
 aspero. Quod ē hoc verbū: m̄ illud
 m̄sanabilis gehēne asper asper parte
 dilacera. ato m̄tice velonter spolia
 detrahe: Et d̄ ē hoc verbū asperū:
 m̄si tollat̄ ip̄ius ne videat gloriā
 dei: Cū exultat venatōes capta bes
 tia & clamāt tolle tolle m̄fige verub̄
 m̄fer prums. & malebulicib̄ i pone
 lebetib̄. Verbū asperū fuit qd̄ p̄m
 lit dom̄ asperas. p̄plus indecorū: tol
 le tolle crucifige eū. Cū horribile
 verbū q̄ asperū q̄ crudelē. Vere
 dentes eorū arma & sagitte: & lin
 gua eorū gladius acūtus. h̄ verbū
 asperū tu sustinisti d̄ne Cur m̄si
 ut nos liberātes a verbo aspero:
 Sit nam̄ tue pietatis ut iā sustine
 am̄ nos: qd̄ dignat̄ es sustine p̄
 nobis. Respondet hoīs sc̄ares cū
 eis suadem̄ agē p̄m̄am & dicit
 d̄n̄ q̄ ē h̄c sermo. Rempe hoc est
 qd̄ ī euāgelio legim̄. loq̄bat̄ d̄ns
 de p̄m̄a ip̄a sed ī figura: tūq̄ h̄ns
 quib̄ nō erat datū nosse mysteriū

regni dei. Cūq̄ audiret d̄n̄e.
 m̄si m̄adnauentis carne filij hoīs
 et biberitis ei sanguinem d̄perit
 d̄n̄ q̄ ē h̄c sermo: & abierit re
 trorsū. Quid aut̄ ē m̄adnauē eius
 carne & bibē ei sanguinem: nisi
 cōcurre ei passioib̄ ei & eā cō
 uersatione imitari quā gessit in
 carne: Unde & hoc designat illi
 batū illud altaris sac̄mentū ubi
 d̄m̄cū corpus accipim̄: ut sicut
 videt̄ illa panis forma in nos
 mirāre sic nouerim̄ p̄ eā quā in
 fr̄is habuit cōuersationē ip̄m̄ m̄
 re ī nos: ad habitandū ī cordib̄
 m̄is p̄ fide. Cū em̄ iusticia īgre
 dit̄: ille ingredit̄ qui fact̄ ē nob̄
 a deo p̄ie iusticia. Sed & q̄ manet
 ī deo et ī deo manet: & deī ī eo.
 Sed tū adhuc dicit nobis multi.
 d̄n̄ q̄ ē h̄c sermo. Ergo ne d̄m̄cū
 ē momentaneū hoc & leue t̄bulac
 ome: qd̄ sup̄ modū ī sublimitate
 eternū pond̄ glorie opat̄ ī nob̄:
 d̄m̄cū ē leuissimū & breuissimū labo
 re cruciat̄ illos & tormēta redi
 mere: q̄ null̄ t̄m̄n̄ finiat. null̄
 aūm̄ sufficiat ex cogitac̄e. d̄m̄cū
 vobis videt̄ ad d̄m̄cū agite p̄m̄as.
 Eruntis. Sed audiri estis aliqm̄
 asperū verbū sermone d̄m̄cū an
 d̄m̄cū malā: ut maledicti ī ignē
 et̄m̄. Ita d̄no vobis h̄ t̄metē: hoc
 d̄m̄cū reputat: & inemētis q̄ m̄
 qd̄ d̄m̄ suauē ē & on̄ ei leue d̄
 ī serpo suauē illud nede nec d̄
 potestis: vel hoc nō ignoratis qm̄
 h̄m̄ cōparac̄e suauissimū ē. vos

aut siis mei vos penati an quoru
oculos frustra iacet recte vos qui
diuicias huius scilicet penati reliquistis:
quid timentis a uerbo aspero: quoniam
iam liberati estis a laqueo. scilicet
tu idcirco pro quo psalmi quidam
in scriptis sunt: qui transiisti laqueum:
ut oino longe fieres a uerbo aspe-
ro. Quibus enim dicit: ne maledicti
in ignem eternum esuriam et non dedisti
michi manducare. quibus magis dicit:
nisi hinc qui substantiam habuere huius mundi
dicit: primum quid non valde exultant
ad uerbum hoc corda uirorum et spirita-
li ueritate replentur: primum quid non
prosperare diuitis paupertate uirorum
thesauris scilicet: Siquidem ipsa est
que liberat uos a uerbo aspero
Quid nam a uobis exigit deus
quod pro ipsius amore relicta est: Et tamen
hoc etiam facitis: et de labore ma-
nim ueritatem aliter Christus et uisatur.
ut nihil desit. Agite ergo gratias
exultate et dicit: quoniam ipse liberat
me de laqueo uenientium et a uerbo aspero
Exultate magis. sed adhuc interm-
it tremore: letos uos esse uolo. sed
mundum securus: gaudetes in spiritu
santo: sed tamen pauentes adhuc et ma-
uentes a reciduo. Quid enim ultra
uobis pauendum est: unum uirum id
quod gravissimum: peccatum uide peccatum
apostasie. Bene enim factum est ut pe-
nis ampetis ut colube et volu-
retis ad resurgendum: nam in terra
non erat requies sed labor et dolor:
et afflictio spiritus. Quid ergo timentis
da est sic uolanti: nisi ne forte.
cadaver aut sit aliquid in terra
videat cuius desiderio fructus. Unde

at a venatoribus illis pessimis et ip-
satis laqueis capiuntur: et sunt nouissima
eius peiora prioribus: hoc magis timentis
da est oino: ne quis aut corde solo. aut
eius corpe ad uerbum reuertatur. Legimus
enim de filiis israel: quod corde redierunt in
egyptum. Nam corpe reuertit. clauso pro
corde uisus rubrum mare prohibebat. hoc
est quod uehementer. singulis quibusque timentis
da est. ne ipse forte capere deum offendit.
ut manifeste abiciantur et euonantur ab
eo: aut si pudor negat apostasiam cor-
poris: tunc ipse paulatim ingerat a
postasiam cordis: ut uideat in habitu
religionis cor secularis gerit: et quod
secularis consolatio tunc tunc poterit
aperire. Sed enim sumus nos apostoli
sanctiores: qui tamen ueritate ne forte
cum aliis predicasset ipse regibus efficitur.
Sed id tamen diu timentis est. donec laqueus
contitus sit: donec corpus istud anima
disposuerit primum et ipsum corpus laqueus
quidam est: unum et omnium animam legitur de-
dari. Annime ergo dicit secundum esse
hoc enim qui seruus portat laqueum suum:
unum uero hominem est magis habitare in
aditorio altissimi: ut pro eum laqueus
possit laqueus deponi caritatem

Capulis suis obducat
tibi Confitei humiliter et deuote
gratias referet: non in merito aphora
beneficia promittit. primum si fidelis inuen-
tur in modico uere constituit super mit-
ta Sicut conuerso accipit die idcirco
mus est: qui facit de acceptis ingratus
Itaque deuote illi gratiarum actionem reddat.
spiritus et non id solo magis facit: sed
et scapulis suis obducat tibi. Credo
in hinc scapulis gemina promissionem
domini intelligenda: saluet uice eius

que nunc est pater & future. Si enim solo
 promittit regnum. & in unum decesserit via
 hinc: omo conquerebat hunc & ruderet.
 magnus quidem est quod promittit: sed puen
 endi illuc nulla facultas datur. propterea qui
 pro hoc seculi vitam promittit eternam: ipse en
 am in hoc seculo dandum centuplum puidetur
 firma pietate promittit. Quid enim exusa
 nomen in habes o homo: profecto obstruc
 tio est os loquentium nunquam. Quid plus
 afferret inimicis ad temptandum: nisi
 quod longa est vita tua futurum. Et si quoniam
 dicit tibi restat via cum hoc tuncas: cum
 fortis nobis datur ne deficere possis in
 via: helice utique nobis allitur est ab an
 gelo. quo nulli in humana consuetudine
 videri inuenit: salicet panis & aqua: in
 tu in fortitudo in eo collata est: quod de agri
 tu diebus ambulans non fatigaret: nec
 esuriret. Vis tibi hunc abum ab angelis
 ministrari: agrum valde si non vis. Sed
 si abum hunc desideras. & angelum mis
 teria non superba sed humiliter magis im
 bratione requiris: audi quod scriptum
 sit de domino: quod temptate diabolo et
 suadere ut de lapidibus faceret panes
 requirit & dixit: pro in solo pane vivit
 homo: sed in verbo quod procedit de ore
 dei. demum temptationibus superatis. et
 temptatione fugato: accesserunt angeli
 & ministrabant ei. Et tu ergo si vis hunc
 misterium angelorum. fuge consolaciones
 seculi: & temptationibus resiste diaboli.
 premitat consolari mea mea alijs.
 si vis in dei memoria delatari. *Ex Jesu. Cu*
 no curare suadet ad panem: ortu panis

audi dicente pro in solo pane vivit
 homo. Cum enim tanta varietate dis
 traheris ut modo alio modo potum
 modo veste aut lectum. nisi pro sola
 corporis necessaria sustentatione requiras:
 qui in uno id est in verbo dei potes
 heri omnia inuenire in mana enim est
 oem sapore habens & odoris delicia
 none. requies est verum & sincerum sua
 vis & salubris iocunda & sana. heri est
 promissio vite paterne. Nam promissio est
 futurus quo explicet. Si expecta
 no iustorum leticia & tanta leticia:
 ut ome quod desiderant in seculo ei non
 valeat comparari & ipsum quod expecta
 tur quid erit. Oculis non videtur dei
 absque te: que proposita diligenter
 te. Sub hinc utique scapulis quatuor
 nobis beneficia conferunt. Sub hinc
 enim absconduntur: sub hinc ab inanis
 impitru & miluorum proegunt: qui
 sunt acere paterne & sub hinc umbra
 cultu salubre refrigerant nos. et re
 pellit inimicum solis feruore: sub hinc
 quoque alimur & fouemur. Aut enim pro
 pheta in alio psalmo. Cum abscondo
 dit me in tabernaculo suo in die
 malorum: id est dum adhuc dies
 mali sunt. et in terra aliena sumus quod
 data est in manus impij: in qua non
 est regnum pacis: nec deus pacis
 regnat in ea. pro si regnat quod
 est quod orantes dicimus adueniat reg
 num tuum. procreasse est igitur absconde
 inter si quid habemus boni quam
 thesaurum regni celorum quod inuenit
 homo abscondit. propter quod corporalis
 causa in ciuitatibus & in siluis abscon
 ditur. Et si scire volueris quomodo in hac
 absconsonone lucramur: credo nullum

hic fore. qui si quarta pte coru
que facit in sclo' actitaret no' ad
zaret' ut scis? no' reputaret' ut
angelus. p'nt aut' condie tanq' neg
ligens arguit' & increpat'. P'mu
ne hoc lucru' dicitis? q' no' repu
tam sancti m'q' sitis. An non ti
meatis ne forte hic vili mercede
recepta & i futuro mercede no' habe
atis. Peressaria e' igit' her abscondio
no' solu' ante oculos alioru': sed eoa
m'ltomagis ante temp'm. Hoc em' h'c
illa d'm'm s'm'a. Cu' feceris oia que
p'cipuit' nobis dicit' serm' intiles
sum'. q'd' debuim' face' fecim'. Ve
em' nobis si no' fecissem'. Et h'c e'
v'it' magna v'it' & s'ima securi
tas: q'u' & pie v'it'. et t'n plus atte
dis que desut' tibi: q' que obtinuisse
videtis: oblit' q' retro sut': & exten
dens te i' m'iciora. her e' igit' ab
scondio qua' sub scapulis d'm' p'stari
d'icam'. Penalis fuit fortassis ob
ubriatio illa q' m'are facta e' a
sp'u s'c'o: ad celandu' videlicet ta
r'comphensibile sac'mentu'. De p'ter
tione quoq' idem ip'e p'p'ia aut ob
ubriatu sup' caput meu' i' die bel
li. Sicut videns em' videns ven
ente accipit' m' exp'ndit' alia
suas ut pulli suberant. et habent
tutu' refugiu': sit nobis p'ata et
quodammodo dilata s'm'a extesa
e' s'ima illa & ineffabilis pietas
dei m'r' & v'n' & sup' d'ixit: q'm' re
fugiu' meu' es tu. Jam quoq' sub
ip'e scapulis. et v'ibraculu' salu
bre & p'tectione' h'c'm'. Sicut em'

sol' ip'e corpore' licet bon' sit & val
de necessari'. t'n' & feruor ei' si te
penit' no' fuerit infimo capiti et
splendor infirmis oculis nocet' & n'
e' solis culpa sed infirmitas: sic eoa
sol' iusticie e'. v'n' & dicit' p'oli m'm
u' esse iust' p' q' iusticia bona no'
sit: sed q' d'u' adhuc infim' sum'.
oportet ip'm vobis gr'm' te penite
re forte elacionis aut indifacione
v'it'u' m'icium. Quid em' e' q' ip'e
sunt orantes & supplicantes no' pos
sum' ad ea qua' desideam' q'ae
habundantia p'uenire: putatis qua
anari aut iops facta e' de q' ip'o
tens aut reprobabil': absit h'c p'p'ia
absit: sed ip'e cognouit' signenta
m'm' & scapulis suis obubriat' not'
p'ro t'n' p'p'ia a p'etitione cessandu'
e': q' et si no' dat' sanctitate' dat' ad
sustentacione': et si auet' nobis i'
feruore m'm'o: t'n' fouet' nos tanq'
m' calore suo. hoc e' em' q'rtu' q'd'
d'ixim' sub scapulis ei' nobis p'p'ia
ri: ut tanq' pulli i' calore mat'ri
corpis foueam': ne foris vagantes
moriam': refrigerante m'm'ia au
tate que no' diffudit' i' nobis m'p'
p' sp'm' qui dat' nobis. Sub h'p'e ip'e
ret' de exhibicione p'nc'iu' muneru' s'm'
ma sit expectatio futuroru'

Curo erudabit'
te veritas ei'. Vigilare et
orare: ut no' intretis i' t'p'tacione'.
Et q's hoc d'ixit satis: & temp'ie
scitis. d'm' em' e' verbu' illud: ip'e
te iam passu'e sua. Et attendite
q'm' ip'e q'dem erit passuru' & no'

discipuli. nec tñ p se dicebat orādi
 sed p illis. Vñ ad petru ait. Ecce
 sustinens expectat vos ut tribua
 ret sicut tñcā: ego aut rogavi
 p te. ut nō deficiat fides tua: et tu
 aliquñ conuersus confirma frēs tuos.
 Si tantū illos oportelat tñcē i pas
 sione dñi et quā nobis timendū ē
 frēs i passioe mī. Vigilate p mē
 et orate. ut nō intretis i tēptacionē:
 quā vñdūq; cōrūdātū sūt estis tēpta
 cionibz. Vñ et legitur: i tēptacio est
 vna hōis sup tñcā. Itaq; si tot tēp
 tacionibz plena ē vita mī ut non
 timēto tota nra tēptacio debeat ap
 pelli sarr: p mīgū cōrūdatione
 opus ē et orōne: ne iducam i eā.
 Vñdē ē et illud i orōne dñicā. Et
 ne nos iducis i tēptacionē. Quia
 ergo sic cōrūdātū es tēptacionibz
 scito cōrūdabit te veritas ei: ut
 quēadmodū vñdūq; bellū: ita vñdū
 q; sint et pñdia. In quo et oīd illud
 manifestū ē: spirituale scitū ēē opor
 tē qd' cōrūdare pñ. Veritas aut ar
 rūdāt: et p verap q; pmittit: et sic
 exhibet ut pmittit. Fidelis deus
 aut optus: q; nō pñct vos tēptari
 sup id qd' potestis. pñō mōgrue sa
 ne scito rōpat grā dñicē ptechi
 ois: qd' i supiori pte amplū et
 lacū ē: ut caput humeros q; et sensū
 custodiat. In infiori uēō strictius
 ut mīn' onēt: maxie q; gāliores
 sint tñcē nec tā facile vulnerēt: s; nō
 nec adeo pñculosū sit illis i pñtibz

vulnerū. Sic oīno sic mīliabz suis
 ppñs ad infiora tuenda id est
 carne magna ut ita dixerit sarr
 titate atq; pēnuria rerū donat
 tēptatū: nec vlt eos eandē mīn
 tudie pñmū: sed ut victū et
 uestitū habentes quēadmodū aut
 aptus. hñs cōtenti sūm. In supio
 ribz uēō amphiorē latitudinē et
 habūdanciā grā spiritualis. Sic em
 habes. pñmū quē regnū dei et ius
 ticiā ei: et hęc oīa addiment' vob.
 De victu utiq; et uestitu dixerunt
 nō debere eos ēē sollicitos. pñā et
 hęc ipā nobis pñ mī celestis benign
 itatiā pietate mīstiat ad dupl
 cem sollicit' causā: ne uel oīno cre
 dem' mīsensū si ista negaret: et
 sic desperem' et illorū mīnū
 sollicitudo spiritualis exercerēt
 detrimentū: sū hñs em neq; vñcē
 neq; deo seruire ē. Ceterū quātū
 stricti: tāto meli'. Itaq; scito
 cōrūdabit te veritas ei nō time
 bis a timore noctūno: a sagitta
 volante i die: a negone pambu
 lante i tenebus: ab insidiā et de
 monio meridiano. hęc sūt qñtuor
 tēptaciones. quibz vñdūq; cōrūdātū
 necesse hēm' cōrūdātū eandē scito
 dñi: ut sit nobis a dext' et a
 sinistris: aū et retro. hęc em pñc
 monitos vos esse volo nemine
 sup tñcā absq; tēptacionē vñturū
 ut cui forte tollit' aliqua' illorū
 secur' expectet: aut forte non
 secur' sed pñud' magis: et sic
 petat liberari: ut nūq; sibi i cor
 pe mortis hñi libertatē pfectū

sen requie audeat pollueri. Quia
re consideranda nobis e ta he
magna erga nos diuine pietatis
disposicio: ut quibusda nos tepta
tionib9 pccat' diuinus occupari
ne forte periculosiores occurrat' ab
aliquib9 uel' act9 liberat: ut pos
sim9 i alijs quas nobis ualiozes
fore puidet exerceri. Veru' conside
randu nobis e sed no modo: que
sunt iste qtuor qe hic ponit. Cre
do em q e hoc ordine quo hic
munt' cont' eos q comitunt' inf
gnt: e uelut principes sut om
teptationu

Olet i diuine scripturis
adustitas designari p nocte
Et scim9 q aduersus eos qui con
tutur pnu esse certame de mo
lestie corpis consueuit. Caro em
hatten9 idomtu asphigari e iser
uitate redigi nequm equmiter
patit' sed adhuc memor uerens
p dute libertatis acruis corrupit
aduersus spm: maxieq i hns pe
me in quib9 estis uos cotidie mo
zientes. ymo uel' morte affecti tota
die e que e sup vres sut e ultra
naturā: e cont' cosuetudine nra
Quid igit' miru si turbat ista
maxime eos qui necdu cosueue
rūt. necdu satis i pmpu habet
recurre ad orone. refuge ad medi
tationes scas: ut sic reuelat' pond9
dici e estus: pcessariu plane
nobis mt ipa mē conuersio m
na scitu dñi: ut no timeam9 a
timoe noctno. Bene aut' dicit' no
timendū a timoe noctno e no
dicit' a nocte: qz no afflictio ipa

temptatio e: sed magis timor ipsius.
Pam e ocs laboram9 cu tu no omne
inde teptem: e q teptant' multomagis
timore future pene q pntis dolore
ledat'. Cui ergo timor ipe teptatio e
congrue dñm e ei qui circudat' scitu
dñi. q a teptatione huc no timebit' forte
te ipugnabit' forte teptabit'. forte time
bit nocte: sed no ei timor iste nocet.
magis aut' si no fuerit ei dñat' huc
imaculatus erit: e emudabit' sicut
scriptu e: qz territi purgabit'. Eam
mo e timor iste. sed ut exannet: no
ut expurat uelitas facit. Proctinus plane
e tenebrosus timor: sed facile huc ra
dius uelitatis exsapat. Ingerit em
oculis cordis. nūc quide pccā que
ferim9: ut queadmodu de se pccā
aut. ead nos i flagella pati simus
amāantes inqitate nram e cogita
tes p pccā nro e nūc uel' etna sup
plicia que meruim9: ut i coru cop
none que euadim9. i mesa q pccā
delicias reputem9: nūc quoqz relit
na pma ad que tendim9: crebro m
delict' mēozantes. qm no sut codig
ne hui9 ipis. ad futura gloriā que
reuelabit' i nobis e nūc ead ea q
p nobis pccat' xpūs: ut a clero co
siderantes quāta sustinuit ulla man
tas p multib9 seruis. erubescam9 no
sustine uel pua p nob' Sed forte p
ualuit ueritas. pferim ta multo p
e usqueqz circudans: no repellere
modo. sed ead expelle pccā huc e
more. poy pccat' ut fili9 lucis e
dici honeste ambulo. Eme fugitum
leuiter uoluit leuiter penetrat: huc
tibi no leue infligit uel' huc: cito m' huc

Annua sagitta hec vana gl'ia est
 non e' un' pugnet hec pusillames
 & remissos: qui feruenciores ee' videt'
 ipi p'ueat: ipi sibi cancat: & in hac
 pte misilomin' adhuc solitari non
 deserere adhuc repugnabile scutum
 veritatis. Quid em' aliud tu contru'
 veritati: per em' opponeda hinc sagit
 te secreta illa. & quoda' intima verita
 tis expugn' & semetipam noueit aia:
 De se teneat veritate. Diffiale proci'
 in fallor homo verbis laudantur ho
 mine i' vna sua addua potest alia
 fage: si sese intus ad luce' veritatis
 solitaria confidant de faciat. pone
 ead si p'ua cogitet condicione dic
 tur' e' sibi. Quid sup'bis tra' & crino:
 pone si p'ua consider' corruptione
 fureat' nre e' qm' no' e' i' eo bonu'.
 Sed & si forte aliquid h're videt': no'
 ueniet puto qd' respondet ap'lo.
 dicit. Quid habes qd' no' accepisti:
 Et alibi. Qui stat vident ne cadat
 Postremo si fidelit' coputet facile
 erit illi aduente. q' nec ad d're or
 cur'e possit ei. qui cu' viginti mi
 lib' venit ad se: & oes m'p'ias suas
 tanq' p'ami m'estrinate reputari. Ea
 dem quoq' veritas & eis misilomin'
 opponeda e' teptacioib' que sequit'
 seep' em' uel sic cessat hospis atq'q':
 sed ad allidiora forte couertit' ar
 gumeta. Firmu' p'bauit vtr'q' late
 turrim': no' est qd' uel a sinistris
 pusillanimitate cordis timore. uel a
 dextris eam huamo' r'ocute laudib':
 in vtr'q' ia molitiae frustrat' at
 temptet. Sed si vtr'q' mag' deice
 nequeo: forte deice possu' alium'
 i' gemo p'ditoris. Quid p'utas e'it h'c

p'ditor: plane cupiditas radu' in
 quietatis & ambitio subtile malum
 secretu' vni' pestis occulta. Doli
 artifex: in' v'pocrisis luoris pa
 rens: vicioru' origo. i' m'iu' somes:
 v'rtutu' crugo. i' mea' s'itatis. expe
 ratu' cordiu' & ex remedie mor
 bos acans: generas ex medicina
 languore. Contempit' vana' gl'ia
 aut qm' vana e': forte p' solidum
 aliq' affectu' & forte honores: forte
 diuitias. Quidos hoc negatu' p'a
 bulans i' tenebris. trudi facit i' te
 nebras extelores & neste spolians
 m'p'iali: & v'rtutu' exercina fruc
 tu pietatis euacuas. Quidos hec
 pestis nequit' supplantatos t'p'it
 quoq' deiecit: ut ceteri quip' q's
 latuit occultu' effosser' subita' expu
 nescent' ruina. Quid ues h'c ver
 me' fouet aliud. q' mentis aliena
 no' & obliuio veritatis: aut quid
 nisi veritas p'dendu' h'c ne fugat
 p'ditor' & et negotiu' arguit tene
 braru'. p'mm' h'c e' que dicit' e' d'
 p'dest h'c si m'udu' v'ni'f'u' luce'
 tur. se aut' p'dat: & det'mentu'
 sui faciat. Et item potentes aut
 potentes tormetu' patient'. H' est
 que sedula suggestione reducit i'
 mente: q' sit i' ambitu' firmola co
 solacio: grame iudiciu' vsu' breuis:
 sine ignota. hucusq' teptaciones
 d'm: q'ntu' m'm' no' p'sup'it af
 ferre. Illa em' de ignoracia est:
 nec dubitabat sapientissimu' qui
 sic moderabat' v'isiones suas. ut
 i' nullo v'ni'q' possit dephendere
 qd' querebat. p'ima siq'dem tept'a
 aone esurieti suadebat de lapidib'

pane facti: sed ille nec posse nec non
posse videns. cibum alium pretendit di-
cens. pro in solo pane vivit homo:
et acta. Sed ubi vero temptatione propin-
qua fundebat: promittens quod non ledet
si filius dei esset: et sic videns omnes
virtutes laudaret eum et magnificaret:
et nec esse se nec non esse respondit.
Terna de ambitione fuit: quoniam omnia
regna mundi promittit: si cadens ado-
raret eum. Vides ne quod ambitione
via adoratio diaboli est qua videli-
cet ad honores et gloriam mundi pro-
mendum fuit ille adoratoribus polli-
cet: Quarta ut divi temptatione
apud eum abstinent: cuius mirum
tantum est ex parte prudentiam ex
responsis. Quid autem adversus ali-
os faciat: quos vidit omnimodis di-
ligere iustitiam et odisse iniquitatem:
Et nisi ut iniquitate palliat virtutem
ymagine. Quos enim profanos homines
noveit amatores. malum eis sub specie
boni. nec medicinis sed profana profana
de conat: et ut cito consensiat qui
magnopere diligit bonum: et finale
qui currit meretur. hoc igitur est
demonium: non modo diurnum sed etiam
meridianum. An non hoc timuit
maria: quoniam ad novam angelum salu-
tationem exivit. An non hoc ipsum
abat apostolus ad dicit. non enim ignora-
mus cogitationes eius: ipse enim angelus
suscipere transfiguratur se in angelum lu-
cis. An non demum hoc ipsum metue-
bat discipuli: quoniam videntes dominum
ambulante super mare. clamaverunt
putantes fantasma esse. Et vide
quod bene congruit quod quoniam ta vigilia
fuisse dicit: quoniam contra temptationem
quarta vigilasse. discipuli prophetet

per ubi in re manifestissima non arbitrat
opus esse eloquio: quod videlicet sola sit
veritas. que palliatum detegit falsitate
Et quorundam has temptationes etiam in
quali statu ecclesie hanc difficile dile-
gens scrutator inveniet. Nonne enim
timor nocturnus exercebat novellam
adhuc ecclesie plantationem: quoniam omnes qui
occedant servos dei arbitrabatur obse-
quium se prestare deo. Deinde persecutio
cessante et die reddita. turbavit eam
gramus et affligit sagitta volans: quoniam
exierunt aliqui de corda inflati spiritu
carnis sue inanis et volatilis glorie
cupidi et volentes sibi facere nomen.
linguas suas magnificando: diversa
et profana dogmata fabricaverunt et
nunc quidem pagani a pagano pagani ab
hereticis: sed non est pagani a falsis
filiis seu filijs. multiplicasti gentem
domini ihesu. sed non magnificasti locum:
quoniam multi vocati: pauci vero electi.
Omnes christiani et omnes fere que sunt
querunt: non que ihesu christi. ipsa quoniam
emulce dignitatis officia in turpem
questum et tenebrarum negotia transi-
runt: nec in hinc unquam salus. sed luxuriam
querunt divinarum. propter hoc tondent
propter hoc frequentati etiam missas cele-
brant psalmos decantant. per episcopos
et archidiaconos et ipse dicitur ho-
dieque decantat: ut etiam redditis
in superfluitate et vanitatis usus dissi-
pent. Super est in ut reuelletur homo
pater filij perditionis. demonium non modo
diurnum sed meridianum: quod non solum
pater transfiguratur in angelum lucis:
sed extollit super omne quod dicit deus
aut quod colit. per mirum insidiat: non
delus calaneo minus ecclesie: a qua

mput suū dolet esse contritū. h' plane
 gravissim' erit incursus. Sed ab hoc
 quoq; etiam elidit liberabit p' eos
 breuians dies: & demoniū meridiā
 destruens illustraone aduentū sui.
 Et her quide dca sint de reptatōib;
 vris. scā i sermone quodā super
 antea rātorū memi me super hīs
 tractasse sibi: & cū meridiā hūc de
 momi menas indisset ex occasione
 saliret meridiā utrubiq; sponsi:
 que sibi sponsa petet iudicari
 p' spe vniūq; frēs: nec
 deficiū i tribulacione pūti: q' i ex
 spectatōe sm' i defectibilū gaudio
 rā. p' q' em vana nobis ē h' exp'p
 tatio: aut dubia spes videt' imā
 munitū etne pmissiōib; veritatis.
 deinde etiā ex p'ceptōe pūtiū mu
 nera firma ē expectatio futurorū:
 & pūtiō grē virtus nimis credibili
 ter attestat'. felicitate pmissē glorie
 sine dubio sciturū. sempe dñs iu
 tu ipē ē rex glorie. Et i p'pno q'
 eūdem votis vocam' p'cem p'hen
 me glorie: p'cem potentis gracie
 Cui & i psalmo canim' q' miam
 & veritate diligit deus: grām et
 glām dabit dñs. Vnilit' ergo sus
 tineat i hoc sclo pietas colluctatio
 nē: & p'secutione quālib; cāminiter
 p'ncat'. eūdem m tollet oīa que ad
 oīa valet: p'missione hūc vite ei'
 q' mīc ē & future: & repugnet fortit'
 ipugnān' & q' repugnān' p'pugnator
 aderit indefess': & triūphanti non
 decrit largissim' remunēat'. Sicut
 inq' cōtūdat' te vitas ei'. p'cessa

na plane insuperabilis p'fectio ver
 tatis: nō mō interi in carne de
 genti. sed postmodū exenti: & nē
 quide ob p'iculosos cōflitū: tunc
 uē ob monstruosos occurfus ma
 lignorū spiritū. p'cepe & fassi
 mā illā glōsi martim aiām vo
 luit parū munita voce bestia &
 aructa: sciens q' modicū iā tēp'
 h'et: tota p'fecto m'fama malicie
 i'fugabilis nō ē verita p'ce assis
 tere ei quoq;: i quo nihil h'ebat
 p'mo uē ad ipm regē glē acce
 dere ipudētissā temeritas illa p'
 sup'it: sicut nē testat'. venit cū
 p'ncipe mūdi hūc. & i me nō
 h'et q'q'm. felix mā q' sic interi
 tēptatōmō iacida scuto repulle
 rat veritatis: ut miss' p'fuo vena
 tu m se coalescē passa. oīno nō
 cōfundat' cū loquet' munitū suis
 i porta: nihil i me fineste repe
 ries. felix que sic cōtūdat' clipe'
 veritatis. ut introitū quoq; eius &
 exitū custodiat: exitū utiq; ab hac
 vita & introitū i futurū: quo vide
 licet ne moliat' a tergo. nec a fa
 cie mali oppia hūc intentet.
 Siquide oīno opus erit illis sus
 tōde. opus erit duce fidei: opus
 erit cōsolatore magno p'p' horri
 biles illas m'faciones: nō min' q'
 hūc adiutore & p'pugnatore aut'
 insubiles tēptatōes. Glorificate ita
 dilāssim' & portate interi p'p'm
 i corpe vō. omne delābile suave
 pond' sūmā salutarē. etiā si
 pūc aliqui forte videt': etiā si m'
 dū laterā tondit: etiā flagellat

revelante: eam si quis in chamo
et freno maxillas constringit et
coercet oio fehat. Esto ut in me
tu q saluatore portas: sed non
penitus ut in mento homo cum
i honore esset no intellexit: et opa
tus e in metis inspicibz: et filis
facty e illis. Quid em tantope ut
plangit: pphā ut inguit i homie
similitudine in meto: et pferim tu
i alio loco de se loqui et dicere deo
no sine quadā congratulacōe vide
tur. ut in mentu facty su apud te
et ego semp tecū: puto vmo no
puto sed suo similitudine aliqua in
meto hōi comendari: sed plane
no eam q in no intelligedo. et in
pienne q pacie nimitacōe consi
tat. pcepit em succensente filit sed
ne plangētis quide videt: vox
si dixisset. hō nū sub dei onere eet.
no revelatū. ut in mentu frus
e apud eū. Et no illi in meto plu
rimū videt. cui i hūli tergo ad
comendacōe ineffabilis mansuetu
dine sue dignatq e sedere saluator:
si tū illi tā pncipi oneris gesta
cōne intelligentiā quoz tā sin
gularis habuisset honore: Et in me
tu esto. in me tu in meto: pacie
quide sustinet onē sed honore itel
ligens: sapient et delatibit cogitacō
tam ipi oneris q̄litate: q̄ p̄p̄uā
valitate. ayayn ille ignari dū
apud que diligebat ih̄s auditor
martir m. cui p̄ncipi reliquie
mā dicit e paup̄tas. maria
quide i plibz q̄s ad eam scripsit
ep̄st̄o xp̄iferū salutat. Egregi

plane tituli dignitatis. et comedano
honore inensi. p̄ncipi cui seruire
regne e. gestare hūc no onerari e:
sed ornari. Ceterū no ei de quo nō
loq̄bam saluatoris azello verendum
ullatenq̄ videbat: ne forte sub illa tali
sarcina deficere posset i via. An no ti
mendus ei aut h̄porū mauri aut
raptorū occursum: ut papirū seu
p̄ncipi aliqd sub tāto p̄side metue
dū: Felix qui sic tulerit xp̄m: ut
a suo p̄ncipi i h̄am civitate mereat
iduci. p̄ncipi est oio qd t̄meat: ne
vel i via q̄dlibet offendicū uel re
pulsā in ianua portat. Illi nempe
in meto viam p̄bat fideles p̄p̄i.
hūc angeli s̄: qm̄ angelo suo
mādamit de te ut custodiat te i oibz
vns tuus: ne forte offendas ad l̄p̄i
dem pede tuū. Sed no sūt h̄ p̄ncipi
cupanda mō: series magis ip̄i s̄
ture exposiciōis ordie sequendū
Eudem m̄t a latē tuo mille et
decē milia a depto tuo: ad te aut
no appropinquabit. hūc em versus
hodie nobis tractandū e. no ignora
tis. In p̄ncipi sane capto quod
nomissie tractabat dem e si recolat:
quēadmodū a q̄tuor quibusdā mag
nis equide ḡmissis ip̄i teptacōibz
hūc vite. p̄ncipi libet veritatis in
delict a timōe noctis a sagitta in
limite i die a negotio p̄ambulāte in
tenebris: ab incurfu et demomo mei
diano. Et d' ergo sequit cadent a
latē tuo mille et decē: future magis
vite arbitror assignandū. Vn et i p̄ncipi
ap̄o sermōis hūc mem̄stis ad hūc
in fallor ap̄t̄e sine et qua videlicet

commendū. Non tibi sint me huius
suspecta nouissima: pge secunq: tato
vuidi: q̄to terra ea iam p̄m̄q̄ze
vident: s̄temp̄e teneo media: q̄to
nouissima nō p̄m̄q̄rūt. Aq̄te iat
p̄m̄am: appropinquabit ei regnū
celorū. Sed regnū m̄jes celorū v̄
patit: & violenti r̄p̄rūt illud. sul
lus m̄isti ad hoc nisi p̄ medias
hostiū tuncos patet accessus: in
it̄m̄e medio sūt ḡḡp̄ntes: ī uere
volūt: obsidet transitū. obseruat
transfētes. At̄m̄ fiducialit̄ age: ne
tuncos. magis sūt m̄l̄i sūt: sed
cadet a lat̄e tuo mille & decē milia
a dextris tuis. Cadent v̄ndiq̄ m̄
q̄ dem̄pe tibi ī p̄petuū nocituri
Equidē videbit̄ p̄m̄ & m̄stetur
Sed a latere tuo v̄t veniet: quod
videbit̄ p̄ueniat te m̄a dei tui.
Eodem m̄q̄lōm̄q̄ m̄a & subs̄q̄t:
& m̄v̄itū videbit̄ tuū qd̄ supra
mem̄m̄ & ex̄itū tuū custodiens.
Alioq̄m̄ quid ī illo tam tribili spi
ritualū neq̄r̄arū occur̄su quā
possit consistē sens̄: qd̄ nō incol
lembili conuēt̄ horrore. Quid
putatis fr̄es: si uel v̄m̄ alium e
tam m̄l̄is p̄m̄p̄ib̄ t̄nēbarū
ī mediu m̄i n̄ruere. & ī tota
feritate ac tenebrosi enormitate cor
poris app̄m̄e h̄c̄t: q̄ illū possit
uel corporis sensu sustine n̄ cordis.
Dem̄q̄ in hos paucos dies ipse
satis v̄m̄ quēdā ex vobis & p̄us
dorimente & postea excitatū. tā
gr̄m̄ fantasia nocturna t̄bare
ē p̄missus: ut v̄p̄ die illa rōm̄s
rōpos. v̄p̄ potuerit esse securū. Ec̄a
om̄es p̄uer v̄os ex̄p̄m̄stis: cū t̄m̄q̄

ille terribile m̄mo ex̄clamasset ī ro
rem. Erubescendū sane q̄ usq̄ adeo
fides ī vobis uel dormietib̄ v̄sa
fuit obdormisse: sed ad nr̄am sine
dubio fr̄m̄ ē n̄m̄m̄one: ut tota
p̄lliatudine mem̄m̄m̄ aduer̄sus
quos nobis sit colluctatio: ne q̄n̄ sa
liat aut ignari hostilis iudic: aut
p̄tectionem d̄m̄ne mem̄m̄m̄ ignari.
Ex vehemētiss̄o siquidē p̄p̄m̄ cr̄ua
tu luoris ī tantū p̄r̄p̄it malicia
īuētēta furore: p̄fert̄m̄ h̄m̄o dieb̄
sas acruis sese iudicans m̄i deuo
none torq̄ri. Eodem sane t̄l̄escentio
īt̄ame zelo. sed amphori h̄c̄na ex̄p̄
t̄b̄i sas adest: nō nisi a lat̄e tamē.
Req̄ em̄ uel om̄ire tam a facie.
quasi ut v̄m̄ finat: uel a tempo re
pere. tanq̄ ut decipiat p̄mittit. Sed
nec m̄p̄ta iter quidē de r̄t̄o san
dalu ponet tibi: ad te em̄ nō app̄o
p̄m̄q̄bit. p̄ō modo nō att̄ngit ut
ferat: sed nec accedet ut̄ terreat.
P̄nto em̄ id verēbaris: ne te for̄sua
gr̄m̄us ad illas tā m̄struosas eff̄u
es. et larualū tantā m̄l̄itudinē fa
cierū horroz īuadet: sed egregiū tibi
p̄actū & efficacissimū adert̄. cōp̄la
tor: ip̄e m̄m̄rū de quo legisti. Cū
illo padet ethiopes & m̄m̄m̄ eius
firam lingent. plane ad m̄q̄lū de
duret ī consp̄ū eī malignū: sic
t̄m̄ctes se gl̄orificabit p̄ntē te d̄m̄
īh̄u q̄ntalibet n̄ruat hostes. p̄m̄o
nō n̄ruat sed ruat & confluat in
d̄m̄q̄: sed & fluant & percat̄ a cō
sp̄ū dei. quēndmodū fluit cornu
facie ignis. Quid em̄ metū d̄f̄a
entes quid tremētes pauē: quid

veream. cadentes. Et si ambulantes i
 medio umbre mortis no timebo ma
 la: dummodo tu mecum sis dñe deus
 meus. Siquide p̄tin⁹ asp̄rabit dies
 & metinabit⁹ umbre: cadent hinc
 & inde principes tenebrarū. Quos
 em̄ nūc quos dū mī malignas
 eorū oculis q̄ suggestiones p̄ s̄de
 adhuc nō p̄ sp̄em ambulam⁹ fides
 tū victoriosa trūphat: quō nō facili⁹
 ip̄a iam tūc p̄p̄alate cognatio vel
 tūc euidens ad s̄ suis illis tenebro
 sis. ferrugineis q̄ ymaginib⁹ exsuf
 flabit. p̄ter miseris forte de m̄io. ut
 ip̄am salū m̄ltitudinē veremur. ne
 m̄to sane q̄ ad v̄m saluatoris impe
 r̄m. ab obressō. & dū iā possessō v̄m
 hōis corpe. demonū legio totū disc̄es
 rat: & ne ip̄os quide causa ē nisi ab
 eo missa contingi porcos. Quātomaḡ
 cadet quotq̄ fuerit v̄ndiqz ip̄o dū
 ce. nū m̄genti am̄natioē dūctes: q̄
 ē ista que ascendit sicut auroa con
 surgens pulchra ut luna elā ut sol
 tribulis ut castrorū acies ordinata.
 Intrepidus itaqz & oīno ip̄audus.
 magis aut ḡtulabundus & laudans
 oculis tuis cōsidentibus: nec sane iā
 nel ip̄ugnacionē sustinebis: ut fu
 rōre p̄corū videbis p̄m̄chiasz magis
 retributionē p̄corū videbis. Et iudem
 vident⁹ sufficere hodie posse que dicta
 sūt: sed adhuc sane aliq̄ v̄m non
 nullas arbitror exspectacionē suspen
 di. mouet em̄ studiosiorē quosqz m̄
 fallor: quidnā sibi velit q̄ a dextis
 quide decē milia a sinistris nō mille

phibet esse casuros. s̄cū latus sane
 qd̄ simplicit̄ dicit nō nisi sinist̄
 hoc loco licere ampi puto: p̄fert
 q̄ dextrū quide i cōtineti p̄p̄uo
 designet⁹ ex nouē. Et quide non
 sine certi rōne mysterij a sinis
 tris multos: sed multo p̄hures a
 dextris casuros p̄dixisse videt⁹.
 nisi forte quis tā elos fuerit et
 insulsus: ut i eo qd̄ dicit⁹ mille
 & decem milia certā exp̄m̄ putet
 m̄ū taxationē: & nō magis sup̄
 habūdantē cōp̄nacionē. p̄os em̄ nō
 s̄cū diuinas s̄pturas accipim⁹: s̄
 cōm̄a dei. Cadent ergo a sinistris
 quide mille. a dextris decē milia:
 qd̄ videbat⁹ habūdantiorū maligni
 tate & uelut copiosiore manu dex
 tris insistere p̄bi. dextrūqz latus
 appetē cōsueuisset. Qd̄ quide si
 magnū illud carē corpus cōsida
 re libet facile sans aduertim⁹ loqe
 acris ip̄ugnari sp̄ritales v̄nos
 ip̄i carē q̄ carnales: qui m̄m̄rū
 duo ei⁹ latera. dextrū sinistrūqz
 puto nō inuenient accipimus.
 Agit hoc sane semp sup̄ba im̄
 diosqz malicia: p̄fectiores quosqz
 vehemēti⁹ pulsans iuxta illud.
 Estā eius elā. Et itē absorbet flu
 uū & nō mirabit⁹: & habebit si
 duā q̄ & iordans influat i os
 eius. Agit m̄qz & si nō sine certa
 diuini dispectacione consili⁹: que
 qd̄dem n̄ ip̄fectiores sup̄ id quod
 p̄nt ferre temptari p̄mittit facies
 cū temptacionē p̄uentū & p̄fecti⁹

oculis nō mō gloriores sed & mīsi
ores parat ex hoste tū phos. Com
igitur etiam emā pter coronabit
q̄ utiq̄ pte su legitime certavit:
utroq̄ mīmū coram tā potent
interi ventilans mīmū. ut pau
lo post manifestus adē videant
a latere ei nullē & dēcē milia
a dexte ei. Sic mīmū olim tā
quidē dauid pfectiore vīute p̄ba
ta necdū uēo p̄alata i q̄st̄ rep
barone saulis ranebat i c̄oro
dicte. p̄ussit saul nullē. & da
uid dēcē milia. Similit̄ ad sin
gulos magis placet hoc referri.
nō vobis dēcē. ne i hac quidem
pte spūalis intelligēcie vīa. diu
modo p̄p̄ia sup hoc exp̄iencā cō
solatis: longe siquidē amphior sol
litudie & mīlitudie simplia p̄
aduersa vlnemē i nobis dextera
sūmagit q̄ sinistra: nec tūcē corp̄
p̄fectū q̄ cordis laborat auferre
sbam. Vtrūq̄ mīmū p̄p̄itatem
hūano generi iudē noscūt: vī
q̄ eos felicitate fraudē contendit
& celestī vīdelicet & trena: sed lōge
ampliq̄ rore celī q̄ p̄nguedie t̄re
An uēo mīcongrue her dixerim duo
latera quib̄ mīmū duplicē hoīs
sbam constat dīta: vos iudicate.
p̄ā q̄ spūalia quidē bona utri
būinq̄ dexte. sinistra uēo carnalia
mīme p̄sus vereor arguendū p̄
sertim a vobis: quib̄ semp̄ studij
est. nec dextera aliqui sinistram
nec sinistra dextera reputatē per
uēo alit̄ vīa quidē sapia p̄bat:
q̄ ut i sinistra diuicie & gl̄a m

dextera sit longit̄mās uite. p̄ā & hoc
sine nullatenē expedit ignorari: quā
nā vobis vehemētiq̄ mistet p̄uicij
hostiū mīlitudō. Illic nempe studio
suis repugnandū ubi grāuor vīget
necitas: ubi totū belli pondus t̄mū:
ubi colluctationis ratio vīuīsa subsistit:
vī vobis exp̄at̄. aut victis ignom
mōsi captiuitas: aut vīuētib̄ gl̄a
trūphalis. Demiq̄ p̄t̄ hoc nō quidē
ad mīspiciendā vobis tendendū libe
aduersarū videm̄ latus exp̄osussē
sinistrū: ut dextera p̄mde tota solū
tudie cōseruetis. her mīmū cōmē
data a x̄p̄o & oībus xp̄ians mīa
da serpētis p̄uicēcia ē: ut caput
solū toto si uicē fuerit exp̄oito cor
pe tūcat̄. her vīa philosophia: q̄
cōsiliū sapientis ut oī custodia ser
uet̄ cor: q̄ ex ip̄o vīa p̄cedit. h̄
Demiq̄ gr̄a & mīa dei i seruos ei
& respectū i electos illiq̄: ut mīem̄
eorū sinistra quidē velut dissimulā
dexte studiosus semp̄ p̄tector assis
tat. h̄c ē q̄ de se ip̄o p̄p̄ia testatur.
p̄uidebam dūm i cōsp̄u meo semp̄
qm̄ a dextis ē mīsi ne cōmouer̄.
p̄ūquid nō & illiq̄ manū dextera. et
solam eā tenuisse putas: aut totā i
facilitate p̄t̄ & i carne licere passū
q̄quid libe vīsu ē nīmo verūptane
anīm ei q̄ m̄t̄ serua. Vtina semp̄
mīsi a dextis sis ih̄u bone: vīa
semp̄ teneas manū dextera meā.
Scio em̄ & certus sū qm̄ nulla noc
bit adūstas: si nulla dūct̄ mīstis.
Tondeat̄ interi & tondat̄ sinistra m
lary: pulset̄ tūm nō ualuerit̄ ob̄scu
ris: libens illud expono. dū a te custo

diu. dūmō sīs ipē p̄ctio mea sup
 manū dextera tua mea. Forte em̄
 mille qui a sinistris casuri sūt hoīes
 magis intelligendi sūt q̄ demones.
 In mirā nobis nō nisi ob ip̄alia
 quelibet aduersant̄ & transitoria bona
 que quidē aut nos hīc iūdiōsa ma
 lignitate suspicit: aut cupiditate in
 iusta sese porcus dolent nō habere.
 Forte em̄ nudi hui⁹ conāt̄ auferre
 s̄bam: forte fauore homī: forte ipsam
 corp̄m vīd. Vsp̄ ad h̄ Tenere hūana
 p̄seruāo p̄t: aut em̄ nō habet p̄m
 tē quid faciāt. p̄ demones quidē
 sup̄na nobis & et̄na porcus iūde
 noscūt: nō t̄n q̄ sibi cedat q̄d nre
 cupabil̄ amiserūt & sed ne illuc pau
 per de puluē suscitāt̄ accedat: vnde
 ip̄i i gl̄a condit̄ irrepabil̄ cede
 rūt. Indignat̄ & luore tabescit ob
 smata malignit̄as hūana obtinē
 fragilitate: q̄d retinē ip̄a nō meruit.
 Sed et si q̄n forte ip̄alia cuius dap
 na inferre conāt̄: aut ḡtulant̄ infer
 ri her corū tota molit̄o ē: ut iactu
 ra extiorū ut eadem ip̄i uel alteri
 om̄sio sit interne. Sicut e regione
 hoīes quonens nobis ea suadē aut
 quolibz mō effiē nūc vñ dextera
 m̄a ledat̄: nō her quidē p̄ncipali
 agē. sed ip̄ale aliqd̄ cuius p̄uenturū
 uel sibi saluet̄ uel nobis uel alteri
 forte cupiā aut detinentū aut emo
 lumentū exm̄ seu captāe seu p̄p̄ula
 re velle vident̄. nisi forte catenā
 q̄ i demone trāsicit̄ ex hōie: ut op
 tate nullo modo possit quelibet sibi
 immassimū hōem et̄na m̄itari dap

natione. Quid nos miseri dormita
 m̄ a spiritali studio: quos tam
 multiplicat̄ infertat̄ nequaa sp̄i
 tualis. Et pudor ē dīcē: & silere
 p̄hibet vis doloris. Quātos em̄
 Tenere ē fies ex hīs quoz q̄ reli
 gionis habitu & p̄posito degūt p̄fer
 tions. quos tribit̄ illa p̄p̄ete s̄ma
 cōprehendisse videt̄: si oblit̄ fuerō
 tu ih̄lm̄ obliuioni det̄ dextera me
 a. p̄mpe sinistri custodia lateris
 tota sollicitudinē iūbantes callent
 admodū. sed sapia hui⁹ st̄. au ab
 remidiasse debuerūt & ea quoq̄ m̄ch
 ilominā quā reuelat̄ caro & sanguis.
 quibz iuxta ap̄lm̄ noluisse acq̄esse
 videbunt̄. Dem̄p̄ videns eos tam
 nūde hūanā aptāe p̄nā. t̄n secula
 rit̄ trāsitorie vilitatibz adgaude.
 ad t̄renarū dapna ut nūma faci
 tutū tam pusillāmit̄ turbam̄. tam
 carnalit̄ sup̄ hīs decertat̄. d̄st̄re
 tam ip̄udent̄. tam irreligiose secu
 laribz p̄plicare. negociis & ac si her
 esset tota eozū porao: her vniūsa
 s̄bā. Attēctus sane agricola paupe
 rē excolit̄ fundū: sed au forte mil
 la amplior sit p̄nosior ve possessio.
 Buccella p̄amis i sinu suo mendicū
 abscondit̄: q̄d i sacellis suis solū
 her metalli gen̄ erugnet. Tu q̄d
 ita extreme hūc paupertat̄ et̄p̄e
 p̄p̄ri male p̄digne laboris iudis.
 Est & alia tibi possessio: sed forte
 remotā. Erras: m̄chil t̄a p̄pe nos:
 q̄ q̄d m̄ nos ē. At forte nō q̄dē
 longius posita sed int̄le ē causa
 ris: ut hīc tibi querendā magis

sufficiens putes fallere: ibi ma-
gis tuemur: imo no tuemur nisi
ibi. An uero estimas q uel opam
tua no expuat: uel unum respo-
deat opanti. An certe i tuto cre-
dis esse locata: nec demereps ulla
sollicitudine custodis egerit. Ad huc
horu sapias: sato q desipias uelhe-
ment. Ibi em t maxie q semina-
uit ho her t metet. Sed q per
seminat: per t metet. Qui uero m
bndictioibz seminat de bndic-
tioibz t metet: ut faciat unu tignu-
ta unu septuaginta unu centu. Hec
aut thesauru istu i vasis fictilibus.
si tu adhuc habes. Puto em ia am-
sisti: puto iam sublatu e: puto ia
comederit alioi robur tuu t ut
norasti: nec potes thesauru tuo
cor appone: quippe qui thesauru ipm
no habens. Alioim queso te si tam
sollicitu es. si nec mima spernas:
si tam prudent seruas paleas tuas:
t haerem tuu custodie memento.
Imo uero no expomas thesauru tuu:
qui sit i tabas ferulimo tuo. Poete
em illud tibi iudet mille t si qd
obsident dera milia: nec min sup
habudantes astucia t nuditate.
q mto. Verte illuc oculos fidei:
forte em ia additu irruerunt: for-
te iam libere diripiunt om: forte
iam spolia ipa distribuunt. Quid
sinistro lateri tu male studiosus
obseruator iheres: nisi q ia tibi
no i late esse sed i facie sinistra
vident: q her pudent i conspu-
tuo semp: t qui tangit h: no latu

puet: si pupilla oculi tui. Ceteru ia
nunc tibi punde qd es dextei negliget
sinistri lateris cultor: ne tu hodie locu
uacupus i sinistra quid elegisti. Aspe-
re uerbu fies: no imcito expant
ti: ut tunc no unu nre e q parit.
Et quide dno me i hie post retea m
est mabit sue erga me bnficia puen-
tis. ead dextei sibi ppt me passu e
latus fodi: qd uidelet no nisi d
dextei michi pmae uellet: no nisi i
dextei locu pare refugiu. Vtma op-
talis mereat ee coluba q i forame
petre hiet: t i forame lateris dextei.
Confidea tu hor uoln ead pemitte
no sensisse: neq em illud exape uo-
luit. nisi ia separatu i morte: ut me-
neret te q dm unu i hui semper
lateris uigilae custodia: sed t mou-
am reueri auam em oportu: que
quide pmaosa i sensibilitate diffima-
lat i dextei sibi uoln i mlti. mto
quide i sinistro late positu dicitur
esse cor hois: q affectio eius prona
sit semp t pitius i tnd. Per sane
ignorabat hor qui miserabilu i m-
msteno adhesit pumeto aut iud
mea: vniua me sedm vbu tuu. Sed
ne io quide i hor nos punde uend-
nomo huane t gredme uisus rema-
nere uolebat: qui sic amone loqbat.
Leuem corda iud ad maribz ad dca.
Plane id suadebat: ut de sinistro late
erigeretur ad dextru. Scilicet milia
a fies i sinistro tm late clipeu por-
tat: no mitem: si me eos nolunt
deputari. quos huc selo constat mil-
tate no xpo. p.emo mag milia

deo iphiat se negotio schilubz. h' e
 suad impliat non ad sinistre q' dex
 tre. Atm' fies vtriusq' lateris nobis
 legendu e si memistis. Scuto m'it
 arundabit te veitus ei. Et ap'ius
 ipe p' arma m'it iusticie a dextre
 z a sinistris. Eteru' ipam audi iusti
 nam: forte no' eade' vtriusq' lateri forma
 p'f'bit? Pempe hinc q'de m'adat' no'
 vosmetipos defendetes sum: sed date
 load ne. Inde uco p'p'it' p'ohite
 locu' dare dyabolo. Et ueru' p'f'it'it
 dyabolo z fugiet a vobis. Audi adhuc
 quo regis lateris vtriusq' p'uidetes bo
 na ut idem ap'le: no' tm' cora' deo
 sed ead' cora' hoibz. h' est em' volu
 tas dei. ut b'nficentes no' mo' tales
 cere malignoru' demonu' iudicia: ve
 rucna' obmutesce' fanatis p'puden
 cu' homi' ignoranciu'. p'cu'quid' tunc
 meritu' nobis est h' p'fectio' necessa
 ria. Aut semp' ab vtriusq' lateri hos
 tile ag'me' instabit: Erut qm' no' mo'
 no' instabit: sed nec stabit quide'
 Eadem a latere mille z decem milia
 a dextre' tuis. Siquide' nec g'ua
 milia ia' tuc' h'ebit quid' faciat' en'
 demonu' milia plus v'ebim': qm'
 totidem ver'miu' ag'mina ut misfa
 ro' haur' alit' demqz' i'uebm' eos
 q' filii isrl' t'is'm'is'to' ia' mari rubro.
 Undiqz' sm' egyptos mortuos: sed
 z rotas curruu' i' p'fundu' ire cerne
 bant ut z nos inde securus z de
 labili' catem' du' q' gl'ose' hono
 r'is'm'is' sit: equu' p'iter z asensore
 ei' demens i' ab'issu' elme'
 Remus quide' vobis
 aliqu' dilatissim' loq'ent' si

crebrius id h'at: qd' z vos credim'
 no' m'iq' aduerte' potuisse. Ceteru' q'
 acens ipa' diei p'ocipata' malicia
 pluribz' forte dieb' molestissimu'
 sustinim' a v'ra' c'p'ol'acoe' z ex
 hortacoe' plenau' nemine' reoz'o
 porte' mirari: si temp' ipm' re
 d'm'e' m'p'ietibz' nobis sermo va
 uoz' interdu' p'tractor' videat'. h'
 sane vobis actu' sit h'icem p'hemio
 h'eterm' p'iter' h'odierm'p' sermone'
 illis quide' p'hytas. hui' uco' h'icem
 tas h' ep'usatu' apud vos habeatur
 Veror' siquide' m'm' quid' fore no'
 nullis uel illu' fuisse uel ista' fore:
 aut magis v'it'ip' q' aliter. Scuto
 m'it arundabit te veitus ei. no'
 t'm'ebis a t'm'oe' noct'no: a fugit
 ta' volante' i' die z a negotio p'am
 bulante' i' tenebris: ab incursu' et
 demono' meridiano. Cadet a late
 tuo mille z decem milia a dextre:
 ad te aut' no' appropinq'bit. Dm'
 m' i' p'cedentibz' sermoneb' q' dig
 nata' e' veritas ipa' hurgiri: que'
 admodu' videlicet fidele' m'm' m'
 teru' quide' a temptacoe' postmo
 du' uco' a difficultatibz' tucet'. Que'
 tm' v'it'ip' h'icem' quide' i' alio p'sal
 mo idem iste p'p'ia' c'omendans.
 in te i'quit' eripiat a temptacoe:
 z i' deo' auos' meo' t'is'grediar
 muru': qd' ip'o' m'm'ru' d'uce
 ne h'ic' g'radie'ns offendiculu'. nec
 egredie'ns h'ic' obstaculu' p'uet'.
 In alio' ergo' crebra' crepao: in
 alio' iam plena' z securu' libe'ra
 no' desig'atur' nat'. p'ia' i' hoc
 sane' t'uo' qd' adu'git'

Verumptamen oculis tuis considerabis eam
am feceratis non modice promissione
arbitror dormiri. Eadem magis a la-
tere tuo mille et decem milia a dexte-
ris tuis: ad te autem non appropiqua-
bit: Verumptamen oculis tuis considera-
bis. Ita oro Domine: mihi fiat. Eadem
illi et non cadam ego: paucant
illi et non paucam ego: confundant
illi et non confundar ego. Evident
siquidem pronas hoc loco verbis et
ine miti immortalitas comedat:
et ipsi quos fides astruit corpo-
re resurrectionis. Preterea ruentibus
illis futurum suum ego qui videam:
et ne ipsi quos quibus eorum non
sima intueri retributione oculi de-
futuri. Preterea simpliciter oculis. sed
oculis me tuis considerabis: et iste
utique qui me languet promissa
et deficiunt: dum speras in Deo tuo.
Et vere fides deficiunt oculi dum spe-
ramus. Sed enim videt quod spernit:
Speras magis que videt non est spes
Ipsis ergo tuis utique tuis considerabis
oculos quos modo quidem nec leuare
nudes ad rebus: ipse plane qui to-
rens inter fluit lacrimis: ac re-
bus compunctioribus atterunt. Preter-
ea enim nonos tibi istummodos potes:
sed tuos utique istummodos. Eundem
tamen de oculo dixerunt: et si minutissi-
ma eminentissima tamen excellentissima
que huiusmodi corporis porcione reposita
est in summo meo huiusmodi spes ex promissione
utique veritatis non capillum quidem de-
capite futurum. forte tamen idcirco
signanter visio promittit oculorum:
quod hoc quidem summo inter me
desiderium videat ut videat bona

Credo quod vide bona domini in terra
vivam. Supra nimirum corporis
sui fenestras superne aperit desiderium
veritati: per spem multatam gestione
quod per fidem. Sane fides auditu non est
visu demum ista est sperandum rem
argumentum non apparentium. Et si fide
ergo et si spe deficiat oculi: auris per
plura domine dei aperit in aure me
propheta: sed quod erit oculi revelabit.
Erit quod iam non dicitur audi filia et
vide et nichilam aure tua: sed leua
oculos tuos et contemplantur. Quod plane
non est veriditate et exultatione qua
testatur super te deus tuus. Quod
plane non est modo que inter idem
et si non vide adhuc: et audire tamen et
crede potes. Verum eadem que sunt non in
dit oculus sic nec auris auditur: et
nec in cor huius ascendit: quod prout
deus diligenter se. Preterea tamen capi-
et oculi resurrectionis: quia non auditur
nec animus ipse me capiat. Ob hanc
demum tamen vehementer me occupare
non videndi scilicet quod auditur et me
dit: alium quos evidentissimum future
promissione resurrectione ipsorum gratiam
mestione fuisse arbitror oculorum. Iur-
su autem circumdabor pelle mea: et in
carne mea videbo deum salvatorem me-
um: que visum suum ego ipse et non alii
et oculi mei conspiciuntur. Et adie-
cit. Preposita est huiusmodi spes mea in summo
meo. forte tamen considerandum actus
quod aut oculi mei: sicut et in psalmo
oculis magis tuis considerabis. prout
enim mei oculi esse non videntur: plane
non mei. pro magis sane visi sunt fuisse

mei: qd rpa quosp ad cam ptinere
 noscant q male seruatur) natepi pa
 tne substance portione. ptepe uelou
 ter pfugata e: vniuifam au) Dissipa
 u. Occupauit mebra oia lex pat:
 liber intravit. mors p fenestris meae:
 au) mimmro facty end seru) etiam
 ego rpe. nifer equide seru). no sane
 hor serues sed imudo peccu z sceno
 so. pteq em mercenaria saltem rudi
 none famulabar: sed plane seruu.
 fusi forte mercede qd dari putes au
 z abus negat: z abus rpa esurie p
 maosiae. Cupienti siquide porcoru
 filiquis nemo dabit: ut porcus uiue
 re: nec conuere porcis. Deinde nu
 quid me) tur ocul) aut: qn de pda
 bat mam mea. Cuius quide nudate
 demd roarty su beneficm reputie m
 manu dnatoris: ut qd oino no po
 terat: rpe sibi illud ab hostile tyru
 mde vendicaret. Confidate diliffimi
 uttena) z maduertite i quana eua
 seitis ptate phanoms tollibile m
 gum: ut iam mebra via no sint au
 ma mqtatis ad mqtate. n) regnet
 nli) pccm i mortalib) corpib) vris.
 pto e hor opis via fies. Dextea dm
 facit virtute: solus hor pt: q nihil
 oino no pt. pte dixeritis man) mrd
 exreli. sed tam salubrit q) necruiter
 cofitem: quia dno facit h) oia. de
 m)z nemo sibi dubitet oimodis ee
 auendud. ne forte donec adhuc dies
 mali fut) z nulla usq) securitas hor:
 supphimr possessione de manu tam
 pni taly pndi tutoris i pnculosam

pmaosia) mteri libertate rante
 velle psumat. Qd em emulatur.
 pte p te emulat: nec iudicet si
 prudencie e: q sibi tota iubet ma
 ne sbum ne pereat tibi. Demq
 ut ad magna illa stam)z cuncta
 te puenis au) fines posuit pare.
 ubi nullq ia hostiu timeat) iustq):
 no mo reddet te tibi: sed dabit
 insup z scipm. Interi sane a vo
 luntat) tuis auerte. z deo dicata
 mebra nulla tibi temeritate vsur
 pes: sciens q pietati sacrificata no
 absp gram saclegio i vsus vani
 tatis curiositate voluptat) aut ca)
 moi seculais opis assumat. pstat
 aut aptus q corpa vna templa st
 spms sn que habetis a deo: z no
 estis vni. Et item. Corpus nupit
 no fornicationem. Em: pnuquid tibi:
 plane sit tibi liberu: sed si eripe
 illud aut creptu salte demceps
 a fornicationis ipetu vendicac ppa
 io vmb) potes. Qd si forte no po
 tes. vmo qz ve no potes: su corpa
 no fornicationem sed dno: seruatur
 mteri sacrificati: ne corrupcaci de
 nuo peius seruire contingat. hua
 mo dico aut uplo pte infimute
 carnis vte. Sicut exhibuistis me
 bra via seruire mqtati ad mqt
 tate: ita nunc exhibete mebra via
 seruire iusticie i sacrificacione. Veru
 id quide pte infimute: ut ipse
 quoq) pmissit. Ceteru uco m re
 surrexit i virtute qd i infimta
 te fuerit semia: nulla ia est ne
 cessitas seruendi: ubi z securitas

liberū fuerit & securū libertas. Quid
mi multo magis reddat eū sibi. Quid
mi potius libertate donet fidelem
seruū magnū ille paterfamilias:
quā quidē sup oīa bona sua cōstitu-
et eū. Immo tu ergo oculus tuus
cōsiderabis: si tū fidelit agnoueris
interi eū esse nō tuos. Nam & pē-
cam quā dymū voti vniq; tā neces-
sariā rationē. quo mirū membra
ipā que tibi a pōt tyrūnde vedit
tante oīo nō posses p̄p̄no abrenū-
nans volūtatib; diuino nūllū mā-
nāpāsi: mīquid uel mō enā tua
esse vident. In quib; adhuc cōtra-
ria lex & si regnat hītat tū: in
quib; pena p̄c̄. sed uō equidē hās
tis tuq; nō mō manet sed & p̄ua-
let & libere dnat. Tu ne tū dī-
eris corpus qd̄ mortuū ē p̄pter
p̄c̄m: aut me esse qd̄ manū ag-
grauat nō cessat. Plane si quis
suū illud dīcē cupit nō aliud rō-
nēment dīcisse videbit: q̄ omis
suū q̄ carere suū. Alioq; quā
mō tuos dīcēs oculos: q̄ sane
interi vis nō vis toties sōp̄nus
emipat. fūm; turbat. exiguū pul-
uis sauat noxius humor ob-
mibilat dolor acerbis exēruat.
uel ipā demū nouissā mors
exceat. At tu plane tū erūt
quā oīa ista nō erūt & ut vē iā
tuis oculis cōsideratē sū: quibus
mirū p̄ libitū demreps vniū
ad oīa tā libere q̄ seruire. p̄c̄q;
enā auertendi de cetero erūt oculi
ne videat vānitatē q̄ purissimā
videat veritatē. multo magis m̄t̄ b̄t

mors p̄ fenestras: q̄ ipā quoq; mīna
nouissā destruat. An uerō times eos
& tanta plenitudine lūm̄. ubi singuli
nisi tanq; soles fulgeat aliq; fore
obligaturos. Emendū id plane: si nō
ipōs quorū oculos sicut cetera hūm̄
corpis mebra resurrectio glōsificaret
Et retinone p̄c̄m videris. hoc
plane eis graue tormentū: & mag-
nus quidā malorū annūl; est. For-
te enī qd̄m; solariū videt. eorū q̄
tam maliciose impugnant i torme-
tis suis uel cōsp̄am laicere ut ipōs
salte dēstinatē posse cōsp̄ct; v̄n̄p̄
tūc & si illis q̄ hāc mā cōsp̄ctā
one imensa qd̄m; misere pondus
accedit: nobis q̄ nūitas est: q̄ uul-
tas que voluptas. Quid enī nō tam
m̄h̄grosū. v̄mo quid tā iquū
& exorabile videt. q̄ aruore quō
libet inimicorū q̄ntulib; iniquū
passē velle oculos. & oblectatē aspectū
supplicis miserorū. Alitū sicut uide-
bit p̄c̄m & nascet. demib; suis sic
met & tabescet. P̄us enī b̄ndicti vo-
cabat. In regnū q̄ maledicti i ca-
minū ignis demant. et m̄: quo in-
dehret acruis dolent videres quid
amiserut: sic iusti videbūt & letabū-
tur cōsp̄ctatē qd̄ enaserut. In
illa ergo tanta separacōe quēndmo
dū hēdis agmē visio ḡm̄ssimū h̄
nouis omisio sit: sic electis & regnōe
cōsp̄ctāno reprobū imesa quēda
materia grānd actōis & laudis. v̄n̄
enī nisi tā magnifice grās agerēt:
nisi tā illa inextinguibili felicitate
te qua p̄firmūt. ipsam p̄p̄ret b̄ndict;

cernent patrum in quibus sola eadem
 una redemptio sese creptos fidelissi-
 me & deuotissime recordant. Vn uero
 impu tanto animi furore tabescerent
 nisi i regna sume beatitudinis eorum
 sese vidissent alios introduci. & tur-
 dem i illos sese fetores. i illos hor-
 rores i illos etiam mredn cruciatus.
 i illas demiq; immortalis mortis misere-
 rias gemeret esse dāpnatos. Ibi in-
 quit fletus & stridor denum fletus
 quide ob igne qui nō extinguitur.
 stridor ab verme q; nō moritur.
 plane fletus ex dolore: stridor de-
 nu ex furore. fletus nepe tormentoz
 imantat. stridore denum re heme-
 ra ipa tabescerentis iudicē & abstin-
 ta malignitas extorquet. Ita g
 refluone patrum videbis. ne vide-
 licet ignarū tantū pūm. ingratus
 aliqui liberatori posse fieri videns.
 Rom solū nū: sed & securitas p fū
 iustoz erit visa refluone patrum:
 quo videbit nec hūmā aliq; nec
 dyabalicū ulmū uereri malicia pos-
 sint: qm mūmū cadentib; a latē
 suo nulle & dete mha a dextris
 sine. nō modo adē eos uiderit.
 sed & adere i gehennā. pūm em
 adhuc timē nō poterat & calliditate
 nūctis animib; serpente spē suspec-
 to. pūm seducte quonda i pa-
 diso nō imemaco mulieris: nisi eū
 nō toto iam corpore suo vltimib; tra-
 ditū flūmā. & int se & eū mag
 nū plane iā calhos firmatū esse
 conspiciēt. Terenū quoq; hor nichil
 omnū patrum tibi consideratio ipa

prestabit ut ex expansione de for-
 mitatis eorum emmenā gloriosā
 q; resplendat. Sic mūmū sibi
 iure rollata cotraia. sue quide
 vtriq; videntur suscepisse augmen-
 tā aliqd' iustitias: ut albu nigro
 si confusus: & hoc candidus & il-
 lud tetrus apparebit. Sed audi
 reterius sup hoc testimoniū ppheti ad
 sermone. scilicet iustū tū uiderit
 vindam. Ut quid ita: manū su-
 as lauabit i sanguine patrum. pla-
 ne nō mūnabit i sanguine s; lūa-
 bit: ut unde ille uentus magis.
 ipē inde mūdior uidentur. Vn ille
 plus sordet: inde ipē plus pul-
 chrus elucet. Pullū forte ex
 hūa trib; causis hūmā refugere
 uel mō memur affectū: si nō pū
 aliqd' horū sapia i eorū ridebit
 iterū: qd' tū sū aliq' dubitatione
 factura ē. Repe ipa pūat: que
 oino mētri nō pū. Quia uocū
 & remissis: extendi manū meam
 & nō fuit qui asperet. Et post pū
 ca. Ego quoq; i mēitu vō ridebo:
 & subsanabor & subsanabo ad uob
 qd' timelatis aduenit: nō vru
 erit repetma calamitas: & mēitū
 quasi tepestas ingruent. Ad ergo
 in isipientū mēitu sapientie cre-
 dim; placitū: nisi iustissimā
 suā dispositōem & irreprensibile
 ordme rerū: Sane qd' sapientie
 tūc placebit: sapientib; quoq; mē
 ē ut placeat vniūsis. pū tibi
 ergo dūm uideat fore ip' dicit
 oculis tuis considerabis: qn & ride-
 bis i mēitu eorū. pū q; uelut

quada immanitate crudelitate i pa
tibi ulione co placent: sed qd mod9
ipe pulcherrim9 diuine ordinatione
ulnu qd medi possit iustre zelatore
& amatore equitatis oblectet. Vbi
optime oia constituta & suu quap
ressisse locu. vmo i suu queq; res
sisse pleni & pfecti illustate veri
tate cognosces. quocirco oia reside
me & i oibus omi modatore mag
insare libebit: Pulchre oio petrus
apltus filiu pdmonis i locu suu ab
isse testat9 e: qd i aere repuerit
medius neruud collega pntu: ut
pote que veni dei & veni ppter hois
qui de celo uenit opatur9 salute in
medio tre: hui9 m9 pdmore nec
celu reaper nec tra sustinet. Itaq;
oculis tuis considerabis: & retribuere
petru videbis. pmo quide ob hui9
causione. sed ob oimodi securitate
tuo quoq; ob copacione. qto ob
npi9 iustre pfram emulacionem.
Erit iam tuc no me sed iudicij
temp9: nec ulla oino arceda est
ergo ipios futura illuc miseratio:
ubi nulla speranda e correctio. pro
cul erit humane ifirmitatis ista mol
lities & qua tu interi caritas vlt
p tpe ad salute: amplissio quoda
velut expanse sigene sim. et bo
nos & malos colliges pisces: id e
affect9 iocundos pat & molestos:
veru hoc quide i mari. sram in
litore solas eliget bonos: sic vide
licet gaudeas ad gaudentib9: ut ex
hoc iam ad flentib9 flere no pos
sit. Alioqn quo i nobis iudicabit
hic mundus: nisi hui9 tene offer

nomis obliu introductu; fuerint i cella
vinaria scdm eud q dicit introibo in
potencias dm. Dne memorabor iustre
tue solius: pter modo quide pmittu
considerare psona paupis aut misere
ri ei. i iudic9: sed n molesta: licet
uertendus hui9 modi pietatis affect9.
et equitas e distanda sma. Quinto
ergo ubi nullu aum colluctatio:
ubi nulla potet subintrare molestia:
oportet impleri qd dm e. Abscon
iuncti petre iudices eoru. Abscon pla
ne i affectu iustre & petre soliditate.
cui iuncti sut iudicantes. Iuncti inquit
petre: qua sola pfecto ut sequerent9
cetera oia reliquit. ptemp hoc e qd
interrogati petro quidna acceptu i com
petru ipa respondit. Eud sedet filius
hois i sede mancipatus sue: sedebit &
vos sup sedes duoden iudicantes duo
decim t99 ist. hoc quoq; ppha man
ans aut. Dns ad iudicia ueniet cu
semouib9 ppli sui. Tu ne putes fle
bile quippa memenda i iudicibus
iunctis petre. Cum adhet deo ut
apltus un9 sp9s e: & qui petre in
git lapis un9. ad qd sine no imci
to ppheta suspnas aut. nichi adhere
deo homie. Ita ergo abscon iuncti sut
iuncti sut petre iudices eoru. O fam
liaritate gram o honois ulme: o
fiducie pulegiu: o progutina per
ferte seruitatis. Quid em ta pme
du. quid ta pleni anxietat & uelie
metisse sollicitudis progutari potest:
q iudicandu astare illi tam terrifio
tribunali & incerta adhuc sub ta dist
to iudice expectare smam. Hore du
e aut apltus mad i man9 dei vme

tis. Indirent miteri fies: & triblem
 illam expectatione studeant pferri
 detmare iudicio. pro iudicabit deus
 bis iudicium. Sane ut quorunda per
 rita. sic & quorunda studia bona ma
 nifesta sut pcedentia ad iudicium: ut
 illi quide no expectantes smam ppo
 statum pondere criminu i tartarum de
 rant: uti nec e regione patris sibi
 sedes tota libertate spuo sine ulla
 mutatione confendat. felix pemptas
 voluntaria relinquere oia: & sequerit
 te dne ihu. felix plane: q ta seruos.
 pmo ta gloriosos faciat i illo smgn
 lari fragore clementoru: i illo treme
 do exante meritou: i illo tato disc
 mie iudicioru. Jam nec audiam qd
 ad tantas pmissiones. deuota & fidel
 respondeat ma: ne forte aut diffide
 aut seruo q oporteat fide iudicatur
 Am tu es magt spes dne spes mea.
 Quid tam sbrue quid tam pie pot
 ut dia: Sed nec aliud hinc verbo
 videt conueniens iuderi: q qd seqt
 Alissimu posuisti refugiu tuu. Cete
 m ignosce nobis fies: hodie quoq
 pmissis ena fmos breuitatis pauloi
 nus exallisse videtm

Etiam hodie fies aliqd audiam
 De pmissione patris: de expecta
 none filioru: de fine huius mte pere
 grinatiois: de mercede laboris: de firm
 captiuitate. Et quide dura oino app
 tuitas: no modo illa cois qua ex
 ipi ia condicioe gnas toleramus hu
 mam: sed her quoq qua voluntates
 mortificauit pias. et ena pde ppias
 i her mo nias festinates. i hos cum
 rigide co pedes. Disiplinc. i hinc ta

gratus penitente amere sedm
 nosmetipsos. insonanda seruitu plu
 ne: sed si uacat: sed si no spontane
 a videt. pnt nec cu voluntarie
 pfectis deo. nec ingerat ullu
 nisi p ipam voluntate uolentia
 voluntati: pfecto aliquid e i causa.
 Illud puto esse aliqd quo maius
 aliqd esse no pot. An uero plagen
 da uidet qualibz magno quilibet
 laborioso: qd pnt cu fiat: Et si mag
 nitudo ipa laboris interdum forte
 copassione extorquent: sed multo
 magis misere consideratio exigit co
 gratulacione. Eiusd qd bona oia
 no mo pnt cu constat fieri. sed p
 eu. Deus em e qui opat i uobis
 & uelle & pferre p bona uoluntate.
 Ipe igit mtor ipe remunerator
 opis ipe remuneratio tota: ut su
 mu illud bonu cuius miru ta
 pnt e simplicitas i serpo duplex
 quodamo i nobis uident causu
 bonoru: et effectiua salicet et fi
 nalis. Vn igit dilissim q i hinc
 oibus ta multo laboribz uis no
 mo subsistit sed ena supatis:
 pnt cu qui dilexit uos. An uero
 no p eu: Et manifeste. Sicut ei
 habundat p ppo tribulacione nostre
 ut aplis ait: in habundant & an
 solacione nre p ipm. Vstutus
 sermo uis sermo pnt deu: sed
 plane ubi no uacue dicit. pfun
 dissim sermo. Crebro sonat i ore
 homi ena a quoru corde loge ee
 pbat. Omnes sibi pnt deu pstrui
 populat. pnt deu pstruat sub
 nemri. finale quoq ea petunt.

propter deum quod tunc non sunt secundum deum
et id fieri sibi aliis obsecrat propter
deum quod non desiderat propter deum: sed
magis contra deum. Ceterum unum pla-
ne et efficax sermo et ubi non profuerit
torie non usurpatorie non velut quod
dam loquendi usu vel arte profua-
dendi. sed ex pinguedine ut dicitur
et denotatio et pura animi ientio
procedit. Semper et mundus transit
et concupiscentia eius: nec satis vili-
ter posita aut stabilita firmiter. ade-
te eo que pro eo facta sunt videbuntur
ubi enim causa ipsa defacet: quo non
omnino quocumque que ei videbantur impa-
rit enaturalibus: propterea demper et quod
in carne seminant. solam metem habet
a carne corruptione: quod videlicet
omnino caro semper et gloria eius tanquam
flos semper: et ubi semper aruit flore
quocumque nichilominus eadem nate est. So-
lus qui est. causa est indeficiens: nec
flos semper. sed verbum domini manet met-
m. demper celum migrat et transibit:
verba autem mea non transibit. pro-
dent dilactissimum et vultu elegit.
propter verba laborum eius custodire vi-
as domini: illuc seminantes ubi nec
minima vultu proano semis valent
deperire. Sane qui seminat non
quidem non metet: sed propter metet
semper quod metit mercede accipit:
et sicut quod pro misit. ne eum quidem
qui pro nomine suo calorem aque frigide
dedit sicut mercede propria virtutem
nam sicut quod tunc in qua mensura me-
sus fuerit. sibi quocumque non remanet.
Aut in retributione exhibet ei: quod non
aqua porrigeno sed sanguine su-
dono pro matu sibi libent calore salua-

toris. Non est hic calyx aque frigide sed
calyx meluans quod pro dicitur: calyx vin-
meri: et quidem plenus mixto. Solus
enim merum habuit unum dominus meus
ihesus: qui solus perfecte mundus et semper
etiam potest facere mundum de immundo con-
cepto semine. Solus plane merum ha-
bit unum: qui unum et secundum domini
mentem sapientia est. vbius uttinget propter
mundum suam et nihil minuat in-
rit in ea et secundum humanitatem propter
non sent. nec ientio est solus in dolo
ore eius. Solus non debito redinome
gustant morte: sed sue beneplacito
voluntatis: sane non ob propria vilitate:
honorum enim mundum non eget: sed
nec tanquam retribuens nobis gratiam
pro gratia qui non illis pro amicus mortui
est: nisi pro sapientie videlicet ut am-
icos faceret ex inimicis. Cum enim adhuc
inimici essemus: reconciliati sumus deo
pro sanguinem filii sui. Aut ponit pro
nam amicus: et si nondum ipse amicus
fuit: sed tunc non amicus. In hoc enim
est gratia et non quasi nos dilexerimus deo:
sed ipse propter nos ipse dixit nos. Vno nos
se quod longe propter. Unde dicitur deus et propter
domini nostri ihesu christi aut apertus: quod bene-
dixit nos in omni benedictione spirituali in
celis in christo: sicut elegit nos in
ipso ante mundi constitutionem: et post
gratificavit nos migrat in dilecto filio
suo. Cuius ergo non dilectus in tunc in
illo: quod est in illo. Cuius non ei
grati et in quo gratificati sumus: Sic
ergo vultus secundum tempus quidem pro ipse
mortuus est: secundum predestinationem autem
pro fratribus et amicis. In his ergo omnibus

meru e vnu cu equide z solus:
 uti ne quissia retroa psume au
 deat. no est qd sibi pphetu illud
 aptet: vnu tuu mxtu aqua. pu
 nu q nemo mteri mudus a fode
 nemo gloriari possit oino aynd se
 hie cor: deinde q mortis debitu sol
 nat qnz mte e tercio q ponentes
 p ppe mas. hor sibi ropendio vna
 merent: etna: sed z ve eis si ipi
 erubescunt testimoniu: qto q pro
 gae sibi z gratis exhibite tante di
 latione ipave minus exiguuq repe
 dant. Altimie ne hor mxtu q su
 mxtum e dedignat: adeo ut fid
 liter nplur dicit implere se q desit
 passioni ppi i corpe suo. Sur ergo
 licet elis pter oibus vn idem de
 nari. vite reddendus etne. z i ipa
 tu sicut differt stella a stella i am
 tate z alia claritas solis z alia clari
 tas lune. alia claritas stellaru. sicut
 z resurrectio mortuoru z z ipius
 domi vna duse tu sut i ea masio
 nes: ut videlicet qntu quide ad eter
 nitate z suffinentia. z qui paru no
 minorat: z q mltu no habidet: qn
 tu ad eminentia uo z discrecionem
 meitoru vnusquisq accipiat scdm suu
 labore: ne quid oino perent. qd m
 xpo sit semiatu. hor aut dicitu fut
 fies ut illiq tu spiritalis resposi. qd
 hodie nobis considerandu e gra co
 mendet. Cum tu es dne spes mea.
 Quicqd agendu qicqd declinandu
 qicqd tolemndu qicqd optandū: tu es
 dne spes mea. hor vna michi omi
 pmissionu causa: hor tota vacio mee
 expectatiois ptendat alter meritū:

sustine se iactet pondus dicit z estq
 ieiunac bis i sabbato dicit: postre
 mo no esse sicut cetos homi qboi
 etur: michi adhete deo bonu est:
 pone i dno deo spem mea. Spe
 rent i alijs alij: forte hic i san
 ctuaru: hic i astucia sibi ille i alia
 qualibet vanitate confidat: ppter
 te oia detrimendu fan oia ut ser
 uata arbitror: qm tu es dne spes
 mea. Speret qui vult i mto dno
 nauo: ego uo ne ipi quide nisi
 abe te vntu necessariu spero: mmi
 ru fidens verbo tuo i quo abici
 oia. Certe pma regnu dei z
 iusticia ei: z hor oia addument
 vobis. pempte tibi derelictu e paup:
 orphano tu eris adiutor. Si michi
 pma pmittat: p te optinenda
 sperabo. Si insurgat aduersu me
 pho. si semat mudus si fremat ma
 lignu. si ipa caro aduersus spm co
 rupsat: in te sperabo. fies h pipe
 ex fide vnie est: nec aliue ex sma
 dne pt. qm tu es dne spes mea
 nisi cui mxtu sit psuasū a spiritu:
 ut quomodou monet ppheta
 iactet cogitatu suu i dno. facno
 q emittendus sit ab eo: iuxta il
 lud quoz petri apli. Oem sollint
 tudine vram pmetes i eu: qm
 ipi cura e de vobis. vt qd em
 si h sapm) ut qd autum abire
 oino spes misemo. vmat iut
 les seductoras: z hinc vni tam
 solide tam pte ad bre spei tota
 deuotione animi toto feruore spue
 there: Si qd illi ipossibile si quid
 illi vel distiale e. quere aliud quo

spere: sed uerbo oia pt. Ad facilius
dicit: Attn. ne huiusmodi dicitur intelli
gns volo. Si deuenit siluam nos:
omnino liberabim. Si uisitate placi
cit: vita i uoluntate est. Si pnia
etna largiri: licet ei qd' uult facere.
An ues iam de facultate no dubi
tas: sed ipa est tibi suspensa uoluntas.
Plane et uoluntatis testima credibi
lia sta sut minus amore hac dicit
tione nemo ht: ut man suu ponat
quis p amicos suos. Deniq; qm i se
speranti desit illa mansuetudo que ta
studiose monet i se sperari: plane
no derelict sperantes in se. Admua
bit eos aut et liberalit eos: et silua
bit eos: et eruet eos a pccatoribus.
Quaerit' meitis. Audi qd' seqt.
Quia sperauerit i eo. Dulcis causa:
attn' efficit: attn' irrefragabile. Qu
miru hoc e iusticia: sed que ex fide
e no ex lege. De quacumq; mag' t'bu
lacione clamauerit ad me exaudiu
eos. Erre munita t'bulaciones sidm
militudine earu: consolaciones qz
est lenescunt animam tua: dumodo
no ad alia conuertaris. Dumodo cla
mas ad eu dumodo i eu speres: n
humile aliquid aut tremu. sed altis
simu ponas refugiu tuu. Quis spe
rauit i eo et confusus e. Facilius
e celu et terru transire: q' uerbu est
euacuari. Altissimu mag' posuisti
refugiu tuu. pro nardet illuc tep
tator: no calumpniator ascendet: no
pessimu statuu ille accusator attrin
get. sempe ei dicit' hoc. recolite
psalmu p' mordia et dicit' q' in
p'tectione altissimu comoratur: il
luc refugiens a pusillanimitate spe
et tempestate. Huc quide duplex e

necessitas fugiendi: qd' uidelicet et
forte pugna et mta timores. apud
em fuge oportet si uel mteior mag
nammitas extiores tumultu uiri
lit' sustinet: uel extiori tranquillitate
pusillanimitas qm fouet. Altissimu
aut posuisti refugiu tuu. Sepe il
luc fugiam' fies: muniti e locu mil
lus in timet' hostis. Ut ma semp mag'
ibi mane licet: sed no e hoc temp' huius
Quid modo refugiu e qm habitari
lu sempiternu. Interu sane et si p'p'
te no concedit: frequent' tu e inu
rendu. sempe ad oem t'p'acionem
ad oem t'bulacione ad oem demq;
nuncup' modi necessitate npta est
nobis uale refugiu et finis mris ex p'a
suis e: p'ata sut foramina petre. pa
tent viscera mie dei mri. Hoc refugiu
u q' declinat: nihil miru si effugere
no mereat. Jam quide fies que dicitur
sunt expositioe uersu huius uidetur
suffice posse: si dixisset q'p'a qm i te
sperauit: sicut i alijs psalms q'bus
inuenit. Ceteru qd' dicit tu es dne
spes mea. forte amplius aliquid et sub
limius sonat: qd' uidelicet no no i eu
speret sed ad. Conuenienter siquide spes
mra dicit' qd' speram'. qua i q' spe
ram'. Snt aut forte nonnulli. qui a
dno obtine corpalia seu spiritualia
quolibet concupiscunt: sed p'p'ra caritate
p'lu sicut qd' sumu e: tota desiderii
vehementia clamans. Et em m est in
celo: et a te quid uolui sup terra. De
cordis mei: et ps mea de' m' m' m'.
Pulchre nobis utruq; p'nuas hodie
uicibus ihenne p'p'he sermo comendat.
Domus es dne sperantib' in te: anime

querenti te. Vbi sane & ipam mū dif
 reatione prudenter aduerte: q̄ spem
 tes quide in eo pluralit̄ dicit q̄ h̄
 vident̄ commune n̄strū: & querente
 ues cū singularit̄: q̄ singularis sit
 puritate singularis gr̄e singularis
 p̄fōnis: nō modo n̄l sperare nisi ab
 eo: sed n̄l querē nisi cū. Et si boni
 illi: & quōmagis q̄ h̄. merito p̄inde
 querenti illū n̄e respondet. Altissimū
 posuisti refugiu tuū. Reqū em̄ sic dēu
 faciens n̄a aut cū petro ei i t̄reno
 mote fuit tabernaculū. aut cū maria
 semper cū tangē vlt̄ i t̄ra: s̄ plane
 clamat. Fuge dilect̄ m̄: assimulare
 cupree h̄muloq̄: ceruorū sup̄ motes
 betsel. Auduit em̄ dicente. Si dilige
 tis me fraudēna n̄q̄: q̄ vado ad
 patre q̄ p̄ maior me ē. Auduit
 dicente. P̄oli me tangē: nondū em̄
 n̄fandi ad p̄em meū. Et celestis n̄
 nō ignora consiliū clamat n̄ ap̄to.
 Et si cognouim̄ s̄dm̄ carnē xpm̄: s̄d
 n̄a iā nō nouim̄. Sup̄ motes iqt̄
 betsel: sup̄ uen̄ videlicet p̄ncipatū
 e p̄tate: sup̄ angelos & archangelos n̄
 rubm̄ quosq̄ & semp̄m̄: neq̄ em̄ s̄t
 alij montes dom̄ dei q̄ sonat betsel
 plane i dext̄a p̄is ubi iā nō s̄t
 pater maior eo i dext̄a altissim̄
 coalissimū apprehēde d̄cipisc̄. h̄c
 em̄ ē vna et̄na fies ut p̄em̄ cog
 noscam̄ verū dēu: s̄d & que misit
 ihm̄ xpm̄ verū m̄s̄lom̄: & m̄ū
 ad eo dēu sup̄ oīa b̄nd̄m̄ i secula
 Amen

Et n̄a ē noua nobis s̄d notā
 oīa s̄m̄a i p̄cipue quibusq̄
 p̄tib̄ fidei m̄e: quid nō s̄t q̄ q̄d s̄t
 et s̄m̄ posse facilius & p̄uolosi q̄

notari. Idem sane eam̄ spei nō dō
 uement̄ posse tribu videt̄. longe
 em̄ faaliq̄ mens huāna tantor̄ ex
 p̄a malorū quib̄ sit caritua q̄
 sb̄us p̄fuitura cōprehendit. s̄n̄
 q̄ germana fidei spei q̄ cogitatio ē:
 ut q̄d illa futurū credit h̄c sibi i
 ap̄iat spem̄ futurū. merito p̄inde
 ap̄lus fidei sperandari rem̄ sb̄am̄
 esse diffinit: q̄ videlicet nō credi
 ta nemo sperare nō plus q̄ super
 iōne p̄ingere possit. Dicit ergo si
 des. Pata s̄t magna i p̄cogitabi
 lia bona a deo fidelib̄ q̄ s̄nt
 spes n̄q̄ illa seruat̄: nā tercia
 quide m̄tas auro m̄si aut ad illa.
 Ceterū ut n̄a nem̄ diffiale q̄ oīo
 aut ena i p̄ossibile ē corū q̄ litate
 iuestigare bonorū: nisi au forte m̄
 ta illud ap̄ti que oculi nō vidit
 nec auris auduit nec i cor h̄ōs
 asenderut que p̄p̄nuit dē d̄i
 gentib̄ se. reuelancit ip̄e p̄ sp̄m̄
 s̄m̄. Sane quālibet p̄fecty i car
 ne adhuc degens m̄rk̄. nisi em̄
 esset h̄c quedā ut ita dixer̄ i p̄er
 f̄a p̄f̄o. nō dicit ap̄lus quotq̄
 p̄fecti s̄m̄ i d̄p̄m̄ s̄m̄am̄: d̄p̄
 s̄u p̄f̄o q̄d p̄m̄s̄cat̄ nō q̄si iam
 accepim̄ et iam p̄fecty s̄m̄: enam
 paulus ip̄e n̄a ē faciat̄. q̄ n̄c
 cognosco. ex p̄te: & item videm̄
 n̄c p̄ speculu & i em̄gmate: tūc
 aut̄ facie ad faciem. Et ergo m̄e
 rim̄ nosc̄t̄ h̄ōi captabilis: p̄a sa
 ne & p̄uda m̄ulm̄one amplius
 cōmendat̄. p̄p̄iū em̄ afflictorū
 ē: ut molestis exim̄ s̄m̄a re
 putat̄ felicitate: & carē miseria
 p̄f̄am̄ b̄nd̄m̄e arbitrent̄. Unde
 & p̄p̄ta i psalmo. Comiterē m̄q̄

quā mea ī requiē tuā qz dñs bene-
fecit tibi: nec ulla tamē collata
munerā felicitatis emāt: sed adiungit
Etā eripuit manū meā de morte
oculos meos a lacrimis: pedes meos
a lapsu. In quibz sane verbis paten-
ter indicat quāta sibi requies quāta
qz bñficia dñi sunt: videlicet a tri-
bulacionibz & periculis liberari. Cui
pfecto sane illud quoqz de psalmo
nonagesimo qd̄ hodie tractandū ē
nobis sile inuenit. pro accedet ad
te malū: & flagellū nō appropiua-
bit tabernaculo tuo. Est aut̄ vsqz
ip̄i quāta nos ap̄m̄ faciliū intel-
ligētia. ad quā forte ex vobis iam
aliqui p̄uolauerūt. p̄qz em̄ tam
rudēs estis: nūc spirituales studēt
receptos: ut nō facillime int̄ vos &
tabernaculū v̄rā & rursum int̄ id
qd̄ malū & qd̄ flagellū dicit̄ discer-
natis. p̄m̄ & ap̄m̄ sane audistis
dicente tū nūc bonū certamē cer-
tasset: velore fore de positionē taber-
naculi sui. Sed quid ego ap̄t̄i ver-
ba memoro. Quasi uēo ignorare
posset miles tabernaculū suū aut
exemplū docendū sit alieno. Vide
m̄ sane nōnullos tabernacula su-
a ī turpissimā captiuitatis domi-
lia cōmutasse: nec militatē ī hñs
sed miserā gerē seruitutē. Imo uō
qd̄ oīo ridiculū ē sic errat aliqui
& ī tantā obliuionē & sp̄nālē fre-
nesim deuenērūt ut nihil sese
aliud putat̄ q̄ suū hoc exterius
tabernaculū videant. Cuius enim
aliud q̄ nō mō dei. sed & sui igno-
ranciā habent: ip̄i tanq̄ mortui
a corde oēm īsumūt op̄am̄ circa

carne: sic int̄dentes tabernaculo
suo. ac si nūq̄ putet esse casurū. ne
ruptū cadat uac̄ ē: atqz id quidē m̄
breni. An nō serpos nescire vident̄
qui sic dediti sūt arm̄ & sanguin-
ar si oīo nihil q̄ carne sola esse se
reputet: sic ī vano accipietes uas
suas. tanq̄ p̄sus ignorant se uas
h̄re: Si sep̄uicis p̄osū a vili int̄
dñs: tanq̄ os meū eris. hoc ē si faller-
ter disarenciis int̄ exteriore m̄tiorēqz
sbam̄: ut nō plus tabernaculo tuo
timeas a flagello q̄ tibi ip̄i a malo.
hoc em̄ malū ē v̄n̄ dicit̄ desina a
malo & fac bonū. hoc malū qd̄ sua
quidē uā manū p̄uat: qd̄ sep̄at int̄
te & deū: ut eo regnante tanq̄ ap̄m̄
sū uā sic sit uā sū deo pl̄m̄e mor-
tua ī semetip̄a: m̄st̄ v̄n̄ corū qd̄
tanq̄ sū deo ī hoc s̄tō fuisse ap̄t̄is
memorabit. p̄ter sane d̄p̄t̄ ut ul-
ip̄m̄ odio habeas carnē tuā. Dilige
eam tanq̄ tibi datā ī adm̄t̄ō: & ad
et̄ne b̄n̄itudinis cōsp̄cū p̄p̄at̄. Et
terū sit uā amet carnē. ut nō ip̄a
ī carnē tr̄isse putet: dicit̄ q̄ n̄ dñs.
nō p̄manebit sp̄s meū ī h̄re qua
caro ē. Diligat uā carnē suā: sed
m̄ltomagis suā ip̄i manū seruet: &
mat̄ adam̄ eūā suā: sed nō sic amet
ut uoc̄ eius plus obediat q̄ d̄m̄e.
Deniqz ne ip̄i quidē expedit ī am̄arē
ut videlicet nūc m̄t̄ carnes a fla-
gello pat̄ne correptione: t̄p̄: s̄m̄
ses nūc et̄ne d̄p̄nacionis. Gemina
v̄p̄rariū aut̄ ioh̄es: q̄s d̄m̄strat̄
vobis fuge a ventura ira: s̄m̄
fructū dignos penitēcie. Ac si euadēt
loquet̄. App̄endite disciplinā neqz

nascat² Ino : sustinet vngui corru-
 ente : ne sentatis malleu conterente.
 Quo dicit nobis hoies carnales. cru-
 delis e vna vna no patio cum vte.
 Esto. no pmi⁹ semm In quo ma-
 gis pte potam⁹. p^one melius illi
 renouat & multiplicari i agros q^m m
 heros putrefieri. heu coputruerunt
 iumenta i serrore suo. Sic vos patio
 cum vte. Sim⁹ nos crudeliter mteri
 no pendo : aut vos plane pendo cru-
 deliores. Siquid ead mte caro ma-
 reasat : i spe. Viderit ipi quid ig-
 nomine mteri vta sustineat : quid
 miserie ead maneat i futuru p^one
 accedet ad te malu : & flagellu non
 appropinqbit tabernaculo tuo. hic du-
 plex sola & gemina quedam imozu-
 litate comendat². Vn em nisi ex se-
 paratione me & corpis mors pcedit.
 Inde e q mortuu corpus exanime
 noiatu. Vn aut spatio her nisi ex
 flagellu pntib⁹. ex qualibet dolore ve-
 hemencia & ex ipi⁹ corpis corrupcoe
 ex pena p^one. ageto p^onde tmet
 & odit flagella caro ma : quo m-
 miru ab ipi⁹ me tu delatib⁹ hono-
 rabiliq⁹ consorcio. amaru mms duoz
 cu p^oneat². Ceteru mteri quide don⁹
 renouet² velit nolit sustineat illud
 mte e. Expedi aut sic tollere ut
 p^one euadat. et flagellu demceps
 no appropinqbit tabernaculo tuo. In
 uo ut sup⁹ memini⁹ & mcessanter
 rduent memisse. vna me vna de⁹
 est : & mter her quoz sepat malu h
 malu me qd no e aliud q^m p^one.
 Eva fies mgnit libeat & orosinab⁹
 indulge delectet. p^one gemmo

hoc serpente vno. que duplicem
 nobis miserit vna. alteru corpis
 alteru cordis quid m seure doem
 am⁹ nisi q negligencia i gramora
 p^one. no tam securitatis e q des-
 perationis m^one. Et quide optandu
 nobis ab utroz liberari : p^one tunc
 dno nobis mteri p^one magis q^m
 pena p^one : & eo studiosius a malo
 q^m a flagello detrahendu : quo p^one
 riosus & oio infelicitus a deo am⁹
 q^m a corpis sepat. Sane ubi de me
 dno p^one factu fuerit ome p^one :
 causa quide oio sublata ne ipse
 quoz demceps manebit effect⁹ : ut
 quid accede iam ad te malu oio
 no poterit : sic nec flagellu quide
 valeat appinqre tabernaculo tuo :
 qd⁹ vnde licet tu longe sit ab exteri-
 ou hoie quelibz pena : q longe fue-
 rit culpa ab mterior. p^one em aut.
 no erit m te malu aut flagellu
 i tabernaculo : p^one no accedet non
 appropinqbit. Siquidem considere
 e hoies i quibz p^one no mo habi-
 tat. sed & regnat : nec ia p^one
 magis aut m^one esse posse vide-
 atur : nisi forte ad sic d^oneat² ut
 nullo mo demceps valeat no d^one
 ri. Et qut & alios inemre i qbz
 manet iudhuc p^one. sed iam no
 p^oneat aut d^oneat² i eis : euulsu
 quodamo necdu t^o expulsu : deter-
 tu sed no p^oneat² eietu. Constat sa-
 ne ab imao no fuisse sic : & i pa-
 rentibz p^one an p^one illa man-
 dat p^oneatione. no mo no reg-
 nasse p^one sed nec fuisse quide.
 uttame quo iam tu p^one illud

fuisse videt qd tam facile psumum
est: eo qd tam festinant mirant. qd
uos aliud amonebat. qd t ipaz qd
pax pena. et si necdu tesse corpi
bus iam tu uelut p foribz esse qui
dixit: i quatuor die comederis
de ligno fac boni z mali morte mo
riem. Felix punde exspectans et
bra spes nra quoru ta longe fu
tum gloriosior e resurrectioz qd fuit
pma condicio: ut nec culpa oino
nec pena. nec malis saluet nec
flagellu aut regnet aut habitet:
aut regnat in uel habitet aliqm
possit i malis seu corpi mro. po
atredet ad te mqt. malis: z fla
gellu no appropiqbit tabernaculo
tuo. Sempe nil tam remotu: qd
qd adesse ulr no pt. Sed quid
agimz frs. Vereor dephendi pe
pe hora hanc magni ille z cons
abbas m z vi. no uocacioni ser
monu: sed operi manuu nosat
assignasse. Puto tu ignoscat facile:
pserim no imemor religiose frau
die illi qui romanz olim amo
tribus ei i spem posito mstrauit.
Pie siquid ut legimz pns sui
oralis furabat horas: z que sibi sub
ape ad maducandu poterat cen
tis diebus bndicto pame ferebat.
Et ego quide no dubito frs plu
ribz qui nra uos su habudancie
spualiu deliciaru suppete copia
sed qd uobis communito no subripio
michi. Quymoz z securi z sua
uiz quicqd illud sit qd dno donat
sumo uobis. pter em alimonia
her distribuedo minuit: sed ager
porus mstrando. Verumptu quod

aliquoacens uobis loqm pter consuetudi
ne ordms nra: no nra agimz psum
tione sed de uolubate uenerabilu fra
tru z coabbatu mrozu qui id ead nob
inungit: qd tn sibi quide possim no
lut oino hie. Sempe alia magi zone
z singulare ueritate nouerit. pter em
modo loquer uobis: si possem laborat
uobis. Illud forte uobis efficia uob
foret: sed z consue mee magis accep
tu. Ceteru qm id michi pms meis
exigentibz z onerosi huius ut ipi satis
tam mltiplia ifirmitate corpi z ipa
quoqz tpe ueritate negat: utina dno
z no faciens i regno dei ut minus
merear inueni

Scriptu e z ueniat scriptu
qz mte dno multe qd consue
no sumz: qd no tradidit nos i manus
inimicoru mrozu. Vigilat sup nos i
defessus z pugil ille clemencie singu
laris oculi: no dormit neqz dormi
tat qui custodit isrl. Idquide nra
Non em dormit neqz dormit: qui
ipugnat isrl. Et sicut ipse sollicitus
nra z nra cura e de nobis: sic ille
sollicitus e ut nos mactet pdat: et
uia ei cura ne forte qui uicissus est
reuertat. Nos aut no attendimz uer
minz attendimz reuenciam pidentis
pregonis custodia. beneficia largient:
ingrat que fmo tam mltiplia qd
eis. quibz puenit nos z subuenit
nobis. Et mte quide p seipm iplet
spendoribz anis mris: mte p angelos
uisitat mte p hoies instruit: mte ead
consolat: z erudit p scripturas. Ceteru
qd em scripta su ad mram doctina scri
ta su: ut p paciam z consolacione scri
pturam spem habeamz. Bene ad doctina

ut p̄ patientia sperem⁹. Siquidem
 ut ubi scriptū ē: doctina vni p̄ pa
 nentia p̄ noscitur. Sed et patientia pla
 nonē opat⁹: pbano uēo spem. Quid
 nos soli nobis nō assum⁹: qd̄ soli
 negligim⁹ nosmetipsos. Et ideo
 dissimulandū nob: qz vndiqz subuei
 tur nobis. Vno uēo p̄tēa studiosi⁹
 vigilandū. Reqz em̄ tū magna p̄
 nobis ī celo p̄ter et ī t̄ra sollicitudo
 gerit⁹. si nō magna nobis īcūbe
 nitas videt⁹: nō tā mltiplex nob
 custodia nisi ob mltiplices īfidias
 ponit⁹. felices p̄inde fr̄es m̄i q̄ iā
 liberati sūt de laqueo venarum: q̄
 de tabernaculo militancū ad atria
 q̄serentū t̄nsire malozū timorē ma
 lo sublato ī spe singularit̄ constituti.
 Vni istozū p̄mo vniuersitati dicit. P̄o
 accedet ad te malū: et flagellū nō
 appropinq̄bit tabernaculo tuo. Some
 considerā nō ad hōem q̄ sedm̄ carne
 vnit: sed ad eū q̄ in carne dege⁹
 sedm̄ sp̄m̄ ambulat h̄c̄ fieri p̄missi
 onē. Siquidē nō ē d̄m̄stingūe m̄ter
 illū et tabernaculū ip̄s. Confusa in
 eo oīa t̄m̄p̄ ī filio babilone. Demqz
 h̄c̄ mor̄ hōmo etiā caro ē: nec in
 eo sp̄m̄ manet. Vbi aut̄ nō fuit
 sp̄s bon⁹: qm̄ dicit malū. porro
 ubi malū: flagellū quoqz appropinq̄
 nētē ē. Semp̄ em̄ pena malū con
 tat⁹. Non accedet ad te malū: et flagel
 lū nō appropinq̄bit tabernaculo tuo.
 magna p̄missio: sed v̄i id̄ sp̄m̄e h̄c̄.
 Vno malū et flagellū eundē quomō
 effugū quo elongabo: et nō appro
 pinq̄bit m̄: Quo merito: q̄ sapia

qua virtute. Cū angelis suema
 dicit de te: ut custodiant te ī oib⁹
 tuis. In quib⁹ oib⁹ vis: Quibus
 dertimas a malo: quib⁹ fugis a ve
 tura nra ayntē sūt me et gr̄a ml
 tarū vianū: magnū p̄f̄o p̄culum
 viatorū. Cū facile a militari or̄su
 erabit ī via sua: qui vianū dis
 p̄tione auerit. P̄a neqz angelis
 mādamt ut ī oib⁹ custodiat nos:
 sed ī oib⁹ vis m̄is. Sūt aut̄ a q̄b⁹
 nō ī quib⁹ oporteat nos custodi.
 Scutem⁹ p̄inde vias m̄is fr̄es:
 ead̄ vias demonū: vias quoqz b̄o
 ad sp̄m̄ et vias d̄m̄i ne fugem⁹
 Et quidē sup̄ me ē qd̄ magis q̄
 inabitio ozomb⁹ v̄is. ut v̄peri
 at m̄ch̄i t̄saurū sapie et intelli
 gēcie sue: et voluntaria ouis mei
 b̄n̄ placita fiat sibi deus. Vne q̄
 filiozū adam ī necessitate et impi
 ditate versant⁹. Ab v̄naqz siquidē
 ducim⁹ ab v̄naqz t̄saurū: nisi ip̄
 vident⁹ magis v̄geri necessitate
 trahi cupiditate. Et necessitas
 q̄dem specialit̄ corpi t̄buenda
 videt⁹. p̄ter simplex illa ē: sed an
 fracti h̄bes plurimos. plurima
 qz d̄spendia: nō cōpendia pauca
 admodū: si qua tū. Et hōm̄i nes
 ciat. qz n̄citas hōm̄i reueā q̄ ml
 t̄plex ē. Quis suffinat q̄ mlti
 plex sit exp̄ h̄c̄. Ip̄a nos erudit
 experientia: ip̄a v̄p̄atio dat̄ intelli
 tid. In h̄is q̄st̄ d̄c̄t̄ q̄ n̄cē h̄c̄at
 clamāe ad d̄m̄: sed de necessitate
 sed de necessitatib⁹ meis erue me.
 p̄ter mō ab h̄c̄ via necessitatis.
 sed ab ea quoqz que cupiditate ē

optabit edua: quibus non surda aure
mouita sapiens excepit. Quid enim
ille ait: a voluptatibus tuis auerte.
Et item. Post concupiscentias tuas non
eris. Siquidem e duobus malis longe
melius est in necessitate gradi: quam in
cupiditate. Anulaplex illa: sed ista
amplius per omnem modum: primo ultra
omnem modum multiplicior inuenitur.
res cordis est ista cupiditas: pro
rea tanto maior: quam in corpore est
quod corpus. Denique hec sunt viae que
videntur habere bonum: sed fine non ha
bent. nisi cum demergunt in profundum
infernum. Si inuenisti vias hominum: illud
quoque considera de te forte de his
domini sit contritio et infelicitas in vis
corum. In necessitatibus contritio et infeli
citas in cupiditate. Quis in cupidita
te infelicitas? Id est non felicitas ut
putatur. Quid enim? Si forte cum videt
in terrenarum affluentiarum rerum compita
felicitas inuide: et eo ipso infelicitas
quo vehementius ipsam amplectitur
infelicitate: aut magis demergitur
ei: et absorbetur ab ea. De filiis hominum
ab hac felicitate falsa utique fallacis
de qui dicit dices sum et nullus ex eo:
cum sit pauper et nudus et miser et
miserabilis. Et veritas quidem ex
infirmitate carnis: cupiditas ex cor
dis media et oblivione praedit. Id
circo alienum meditari non quam oblita
sit comedere panem suum: propterea tremis
illud quod minime celestium meditetur.

Videamus et demonum vias: vi
deamus et canum: videmus et su
gramque eas. Siquidem hic illorum per
supra et obstinatio. Sicut vultus in
id suam. Considerate coram principe:

quibus ille est talis et domestica eius. Cuius
dente vultu ipse principia: si non ma
nifeste in inamissimam praesumptionem
statim praesentit dicens. Sedebam in mo
te testamini: in lateribus aedificatis: filio
cro altissimo. Cum temeraria quibus hoc
renda praesumptio. Siquidem non illic con
derunt omnes qui operantur iniquitatem: expulsi
sunt nec potuerunt stare. propter praesump
tionem et fugerunt iniquitatem stare non
potuerunt: propter obstinationem quod redire
non auderet ut resurgeret. Et haec namque
spiritus vadens: ex illa et non rediens est
Et mirum quidem praesumptio demonum si
non minus mirum obstinatio est. quod super
bia coram ascendit semper: propterea non
est illis commutatio. Quia enim conuert
noluerunt a via praesumptionis: inuide
runt vni obstinationis. Cum prouerso
et everso corde sunt filii hominum quibus
sunt vestigia demonum: ingrediuntur
demonum vias. Hec enim tota aduersus
nos spiritualium colluctatio nequam
est: ut nos seducat ut inducat in vias
suas: ut inducat in eis: et praeducat
ad destinatum fine qui patius est eis
fuge homo praesumptionem et fuge iniquita
tatem obstinationem: ne gaudeat de
te inimicus tuus. prope in his magis
vires gaudet: in serpo exprobat quod dif
ficile possit ab hac tanta voragine
responere. prolo aut ignorare vos si
tres quoniam modo descendat: primo et
dat in illas. propter enim ut interim
occurrit gradus descensionis huius
dissimulatio est prope infirmitatis iniquita
tis inuolans: dum sibi proens sibi
blandiens sibi praesudens homo aliquid
se esse cum iniquis sit: iam ipse se seducat

Sede gradus ignorancia sui. Vbi em
 i pmo gdu mltia sibi cosueit per
 somata folioru: quid sup e nisi ut
 vlnen terta no videat: pferm q
 ad hoc solu texuitt ne videt. Ex ho
 tunde fit ut ean alio reuelate vlnen
 ra no ee contendat: roneisq i verba
 mala: ad exasindas exrasuones i
 pms. Atq is quide terna gradus e
 admodu ia vltim pmo rthiguis p
 supnom. Quid em mali actate iam
 vercat: q psumit z defensae. Ceteru
 diffiale huc herebit in tenelus z in
 luburo: pferm ad no desit enam
 angelus dm mali psequens z ipel
 lens. Itaq qrtus gradus ut qrtu po
 ruis papru contempit e: ut qrad
 modu scriptura dicit ipms cu vene
 rit i pfudu maloru contempit. Ex
 hoc z demceps magis ac magis
 sup eu vige putens vige os suu:
 Sed videlicet huiusmodi man contemp
 tus tradit ipemene: ipemena ob
 pmanoe firmat. hoc iam ptem e.
 qd neq i hoc scto neq i futuro re
 mittit: q cor duru z duratu ner
 deu tmet: ner hoem reueret. Cui
 sic i oibz vno suo adheret dyabolo:
 manifeste factu e vni sps cu eo.
 Et vne quide hoim qe superu demo
 strauim: qe fut de quibz dicit. Ep
 tao vos no apphendat nisi humana.
 q hnam e peccare. porro dyaboli
 ms a natura hois alienas ee quis
 nesciat: nisi q i nonnullis nra sibi
 cosuetudo natura induisse videtur.
 Ceteru z si quoruad hoim sit: non
 hnam m. sed dyabolu e i malo
 pferre. Que uo fut scru an

geloru me: pfecto ille qe vingeri
 tus enarravit dices. Videbitis in
 gelos ascendetes z descendetes sup
 filiu hois. Ascensio igit z descen
 sio me illozu. Ascensio ppt se: dese
 sio uel potiq def rdescensio ppter
 Sic bnd sps illi ascendit p con
 teplanone dei: descendit p rpnf
 sione tu: ut custodiat te i oibz
 vno tuo. Ad vltu ei ascendit z
 descendit ad mru ei: qm ange
 lus suis mandauit de te. pter tamen
 uel descendedo gle visione fraudu
 tur: qz semp videt facie pms
 Puto z vras dm vltis mndre
 multu psume videor: si me illas
 pmsco ostensuru legi aut de
 ipo: qm doceret nos vras suas:
 cu aperuit labia pph. diceret
 Vniue vie dm ma z ueritas
 Ita ad singulos ita ad omes conter
 vent: i ma saluet z ueritate vbi
 em mltia ia fuit de miseraoe
 psumo. sed obliuo ueritate: non
 rotimo ubi deus. Sed neq ubi
 terro multu ex recordaoe uer
 tatis: nulla aut de memoria
 mie consolao. pa neq ueritate
 tenet qui miam ubi uere e non
 agnoscat: ner uer esse su ueritate
 ma pt. Ita ubi ma z ueritas
 obnat sibi. ubi sese eua iustia
 z ppx ofulunt: ner ab esse is
 pt cui i pace factu e lom. Vn
 ta audimuz z cognomuz siqde
 pres mi anuauerut nobis:
 sup hac copula ta felia mie z
 ueritate nra tua z ueritas tua

susceperunt me aut propheta. Et alio loco
propheta tua inquit ante oculos meos est.
et complacui in ueritate tua. Sed et dominus
ipse de eo. Veritas mea et misericordia mea
in illo. Sed considera etiam manifestos
aduentus domini quemadmodum saluet in eo
quidem qui iam permissus est misericorditer
teneas saluatore: ponis in eo quod in fine
permissus ueritate sustineas retributionem.
nam et hinc forte uidebitur dominum quia
misericordiam et ueritate diligit deus: gratiam
et gloriam dabit dominus. Quoniam et in po-
te quoque recordatus aduentu recorda-
tus sit misericordie sue et ueritate sue do-
minum ipse: et in posteriori quous iudica-
mus et celestis tunc in ciuitate et populos in
ueritate sua: non tamen futurum sit iudicium
in misericordia: nisi forte ei quod non fecit misericordiam.
Hic sunt ciuitatis timore: de quibus habes
apud prophetam. Inuenerunt sunt colles
mundi ab utrimque ciuitatis fuerunt
ad manum et unum id frallime placere
possim. Siquidem misericordia domini ab eterno
et usque ierimum super timores eorum: et uer-
tatis domini manet ierimum. Ab hinc utri-
umque inuenerunt sunt colles mundi super
hi demones principes hinc mundi
tenebrarum harum et quod uiam ueritatis
et misericordie nescierunt: neque meminerunt
semitarum eius. Quod illi et uerita-
tis et quod mendax est et per eius. Demum
habes manifeste de eo scriptum: qui in
ueritate non scit. Quod uero longe fu-
erit etiam a misericordia: inflata nobis ab
illa misericordia mundi testatur. Quod ille
uero misericors fuit: et quod homicida
erat ab initio. Postremo qui sibi
nequam cum bono. Quod necessarium ille

sibi quod magis super propria iniquitate dolet: magis
ipse super propria damnatione conpungit.
Cuius inuenerunt falsa presumpcio a uia uer-
tatis extrusit: crudelis obstinatio uiam
miserit misit. Inde enim nec in se uer-
uitate assequi: nec a domino consequi in
ferocordia potest. In hinc ergo modum tu
mudi illi colles inuenerunt sunt ab utrimque
bus ciuitatis: dum a uno domini quod quidem
recte sunt per anfractus suos et distorta
non tam utrimque quod papina conuenerunt
Quoniam uero pendens utique ueritas quod
quidam colles ab hinc utrimque inuenerunt
et humiliati sunt ad salutem. Pro enim ier-
uan ab hinc tunc ab eorum ratione
dissidentes: sed quod ipse eos inuenerunt
utrimque ciuitatis. An non inuenerunt iam
cernere et colles mundi: dum sublimis
quique ac potentes deuota subiectione
inclinat ad dominum et uespugia eius uero
rat: primum non inuenerunt ad ab ipsa
sua permissa relictione ueritate
et crudelitate: dum ad humiles sem-
tas conuertit me et ueritatis. Ad
istas inuenerunt domini uias non modo bono
uero spiritum sed etiam eorum uie hominum
dirigit. Et per ipse gradus misero
hominis emergenti de profundo uiciorum illa
est misericordia qua miseret filio unius sue.
miseret anime sue perinde placet deo
Inuitat enim quod summa est magnus il-
lus magne misericordie opus: caput
tus ad eo qui pro eo percuti est
mouens: et ipse quodammodo per salutem
sua nec peris iam sibi ipse. Hic misericordia
no prima exapit redentem ad cor:
et heri in ipse uiscerum actitat: ueritas
na. Super est ut uia regia pergradit

et pcedat usq ad veritate: qd sepis
 sine comendat volis. cordis conno
 ne oris confessio comitet. Corde redit
 ad iustiam. Ore auti confessio fit ad
 salute. Conuersus ad cor pnuclus fiat
 i oculis suis necesse e: sicut veritas
 aut fusi conuersi facies e efficiamim
 sicut pnucli: no mtr bms i regnu a
 laud. Ro ergo velit dissimulat qd
 no valet nefare: qd ad nichilid sit
 redacti. Non confundat in luce p de
 veritate: q no sine misericordie affai
 videt in oculis. Sic ingredit homo
 vias me e veritate: vms unq dm
 vias vite: e fructu vnu salus est
 viatoris. Vms quoq angeloru ad
 casu nichilominu tende manifestu
 e. Cu em ascendit ad contemplanone
 mptud veritate: de qua e descedendo
 faciant: e faciendo descedat. Cu uco
 descendit facit nobiscu miam: us
 todia nos i oib vns mris. Anm
 mstratoru em spus sut: missi i m
 teru ppt nos. Poline mstri nostru
 no dm mri. Et i hoc vngenti foim
 mutat: q no venit mstrari sed
 mstrae: qui stetit inter discipulos
 tunc qui mstrat fructu angelicoru
 vnu. qui ad nos spectat: sua ipo
 ad bntudo e obediencia caritate. Sed
 aut ad nos ptinet inde quide obte
 tue diuine gre: hinc uco custodia
 vie mri. Siquide angelis suis ma
 dauit de te ut custodiat te i oibus
 vns tue i oib indigencis tuis: in
 oibus desideris tuis. Aliqua faak tibi
 icurie e vns mortis: ut videlicet aut
 de necessitate i obstinacione aut in
 psupnone de cupiditate pumptas:
 que quide iam no homi sed demona
 fut vie. In quo em ta faale iucire

solent hoies obstinari qd i eo q
 ad veritate ptine aut sit filant
 aut arbitrat. Quidid moueat ut
 ille. ego qd possu possu: e no uli
 qd possu. Tu si hir sis alit semas
 Vn uco i psupnone nisi ex quoda
 ipetu vehemencius desideru psile
 rim. Interd ergo madant angeli
 sub deus. no quide ut amoneant
 te a vns tuis. sed ut i seipis te ad
 todia: e qsi p vns suis vns tu
 ue dirigat i via ipi. Quona mo
 inquis: sempe ut qd angelu ex
 sola caritate puru agit: tu ppria
 falte necessitate amonito descedas
 ut condescendas: exhibe scilicet pp
 mo miam: e rursu ad eode ange
 lo leuans desidera tua. tota animi
 cupiditate asende studeas ad su
 ma e ppetua veritate. hinc enim
 monem leuare corda ad mmbt.
 hinc audim cotidie surfu corda.
 hinc quoq negligetes arguim et
 dicit nobis. filij homi usq qm
 corda: ut quid diligitis vanitate
 e qm mediam. Exoneatid em
 cor e leue leuat magis: ut quereat
 e diligit veritate. per mireis q
 i vns dm scad nos admittit vno
 e imittit no dedignent: q custo
 dre dignat i mris. Ex felibus
 tn i eis ambulat: qm securus
 Ceteru e ipi quoq longe inferus
 ab eo qui veritas ipi e ipa mra
 e: i vna e veritate versant.
 Rm uco congrue queq gradib.
 sibiq opotentib disposuit deus.
 Suma reru tenet ipi q sumus
 e: uli q nichil sup que nichil

Dispositio 2

Porro angelos suos no quide i su-
mo posuit sed i tuto: quippe ei q
i sumo stat vicinus adheretes: ac
p inde confirmatos virtute ex alto
su haies quide nec i sumo nec i
tuto sut: sed i auto. Demqz i soli-
do sut id e i fra: hntes locu ynu
sed no ifimū: vñ e possibile sit e
necessariū ut ament sibi. Demōes
aut i pendulo huius aeris vāni ve-
tosi q vagant: Indigni supradem
celos conscende: ad terrā tū dese-
dere dedignant. Et hodie quide
ista sufficiat: atq vtmā eiusdem
ipī mūne sufficietes ei gnis red-
dere valeam: ex quo e sufficiētia
a mō. pō em sufficietes sumus
vel cogitāe aliquid nobis nisi ex
nobis: nisi xpc dedit nobis qui
dit oibus affluent: e sup oia
deus bndictus i scā.

In membris hesternis
sermone vna demonū pce
supraone dyuini e obstinacione: nō
tactuū qe hor dicitur. Possūm
tū si necessariū iudicatis vna eoz
via adhuc alia inuestigare. pā et
si oimodis eas oculare laborent.
mūphat eas pōt spūs scūs: mū-
triphat i scripturis scō declarat se-
mitas iniquorū legū: siquide de
eis oibz qm i circuitu ipī abu-
lant: legū de corū pncipe quia
circuit qrens q denoret. Qdā ipē
fateri cogit i pnaa manifestatis:
qui int filios dei astans e vnde
veniat requisit: circuitu aut terrā
e pambulam eā. dicitur itaq vñ
us ei circuitacione e circuitacione
Ista em ad nos: pta utit i scripto

Semp ille extollit: sed demit semper.
Supbi ei ascendit semp: semp hu-
miliat. pūqd nō circuitu iste. Quia
eius i circuitu ambulat: pfiatū
quide sed pfiat nihil. De hoc q se qe
hnt circuitū: qui nūq a pā volūta-
te recedit. Si conat quellere. pūhu-
lū sequi: sed i dolo. Circuitu e aliunde
redū parat: nō ab ea pōtū abū-
ret. Satagit vndiq fugitū: heret
tū semp ppe volūtatū. Verūptimē si
mala e circuitu pā: longe equidem
pōt circuitacione aliena. Ea supse
vel mapie dyabolice facit. Sed quomō
fies ut miserū hōem circuituā sup
būmū ille defendit: vnde circuitu
eā i hoc ipō. Ouli ei omē sublimē
vident. Alitū vna quocq ipā curāse
vestigat: sed ut magis ascendat: ut
vehementē itumescat. Et dū cōmūne-
rit hūilem sibi videat ipē sublimior:
sicut scriptū e. Dū supbit ipūe me-
dit pūp. Qd puerse ascendentes
e descendentes angelos bonos malos
angely emulat. Ascendit studio vū-
tatis: descendit luore malignitatis
Eius mēday ascensio cuius crudelis
descensio e: exps ille ut heri dyuini
mē e veritatis. Ceterū si descendat
maligni ut circuituā e gūas ei
cuius mādato descendat e benigni a-
geli ut subnemāt nobis: ut custo-
diant nos i oibz vno mō. pūp hō
solū: sed i mōbz mqt portabit te:
ut nō offēdis ad lapide pedē tuū.
Quia nobis fies i hūy scripturē libis
et erudicio e amōmā e cōsolatio
exhibet. Qd i oibz psalmis tū mag
mīre pūsublimēs cōsolat: neq

gentes amonet cruditi ignorantes:
 Vnde id quod fidelibus suis prudentia
 voluit divina prestare: ut in ore ip-
 sorum visibili psalmi huius. hoc maxime
 quadragesimali tempore versarentur. Per ali-
 unde quod ex ipsius usurpatione diaboli
 supra videtur omisso: ut in hoc quoque
 necessarium ille servus filius servat vel in-
 mity. Quid enim tam molestum ei quod
 nobis esse poterit tam iocundum: quod ut
 enim malum eius nobis cooperet in bonum:
 Angelis suis mandavit de te: ut cus-
 todiant te in omnibus visibus tuis. Confitean-
 tur domino meo eius: et mirabilia eius
 filius hominum. Confiteantur et dicant inter
 gentes: quoniam magnificavit dominus face-
 re eis. Dicit quid est homo quod innotu-
 ita ei: aut quid apponit ergo ei
 cor tuum. Apponit ergo ei genus
 pro eo sollicitudinem curam illi habes:
 demum ei mittis unguentum tuum in-
 mittis spiritum sanctum tuum: promittis enim
 voluisti tuum. Et ne quid in celestibus va-
 ret: ab opera sollicitudinis meo bonis illos
 spiritus propter nos mittis in mysterium:
 custodie meo deputatis: meos milites
 fieri pedagogos. parum enim est quod
 facis angelos tuos spiritus: facis et an-
 gelos pueros. Demum angeli eorum
 semper vident faciem patris. Illos un-
 de spiritus tuum felices et tuos ad nos
 et meos ad te angelos suis Angelis
 suis mandavit de te. magna dignatio:
 et vere magna dilectio caritatis. Quis
 enim quibus de quo quid mandavit.
 Studioso consideremus fratres: diligenter
 mandemus memorie hoc tam grande
 mandatum. Quis enim mandavit: cuius

angeli. cuius obsequant mandatis eius
 obediunt voluntati. Semper angelis
 suis mandavit de te ut custodiant
 te: nec timentur quicquam in manibus
 tollant te. Sed magis ergo mandavit
 mandavit: et angelis suis mandavit.
 Illis utique sublimibus tam bonis tam
 maxime sibi coherentibus tam familiariter
 adherentibus: et vere domesticis dei.
 mandavit aut de te. Tu quis es:
 Dicit quid est homo quod memor es eius:
 aut filius hominis quoniam reputas eum. Quod
 si vero non sit homo putredo: et
 filius hominis vermis. Sed quid putas
 mandavit de te: prout scriptum
 est: te amantudines: prout ut
 est: solum quod vento rapit ostendit
 dant potentiam tuam: et stipulam pro-
 sequantur: prout ut tollat ipsum
 ne videat gloriam dei: mandandum
 istud est: non mandatum. pro recedas
 ab adiutorio altissimi et in protectione
 dei reliquomine: ne de te illud
 quicquam mandet. Quis enim propter dei
 reliquomine non de eo illud mandabit sed
 pro eo. Et quod inter non mandavit
 pro eo differit: ut sint omnia propter
 electos. Demum parantibus ne firmis
 continuo suspensata collige zizania:
 ma: prout pasfamilias fruite
 magis usque ad messem. ne forte era-
 ductis silis et triticum. Quod ergo
 tam domini conservabit in terra: hoc
 plane hoc est opus patris: hoc man-
 datum patris huius. Itaque angelis suis
 mandavit de te: ut custodiant
 te. O triticum inter zizania: o fructum

mit pallas: o libid mit spmas Gra
rias ei fies grās ei. Pnosid de posi
tid nobis commiserit: fructu auras
sue: poid singulis suis. pō ē contēg
custodia mid mid tid poid tatar: tid
poid utli: tam singli tā insuffi
cienti. Sup muros tuos istam con
stituit custodes. pēmpē etiā ipsi
qui vident: muri. aut ī muro ipō
colupne: hno custodib9 egent z mī
me. Angeli suis mādant de te:
ut custodiant te ī orb9 vno tuo.
Quanta tibi debet hoc verbū infer
re reuēciā: afferre de noone: cō
ferre fiduciā. Reuēciā p pēntiā:
deuotionē p hennolētiā: fiduciā p
custodiā. Caute ambula: tibi affunt
angeli sicut eis mādant ē ī orb9
vno tuo. In quoniam diuisio. in
quoniam angelo. angelo tuo reuēciā
habe. Tu ne videas illo pntē: qd
vidente me nō videas. An pntē
cū dubitas ēē que nō vides: cō
si audires qd si tingeres: quid si
olfaceres. Vide qz nō ī solo visure
rō pntia cōplet. pōn oīd visu
subiect. nec corpalia quidē: qnto
magis spūalia pnt sunt ab oī
sensu corporeo z spūali potius
Inuestiganda. Si fide cōsulas: ea t
pbat angelicā pntiā nō deesse.
Per dixisse pntet qm fides pbat:
quam minimū apus argumentū
nō apparentū esse diffinuit. Assur
igit z assur tibi: nō modō modo
teat sed etiā p te. Assur ut pte
gant: assur ut pnt. Cōd retbu
es dno z pōibus que retbunt tibi.
Siquidē ei soli hor z gloria. Cōre

ei soli. Etā ipō mādant: z omē
datū optimū nisi ab illo ē. Verūp
tamē z si ille mādant: ipō quōq
qui z ei ex tanta caritate obedunt
z nobis subueniunt ī tanta caritate
ingratos esse nō licet. Sinq ergo de
uoti sim9 grati tantis custodib9 re
damem9 eos: honorem9 eos qntū pos
sum9 qntū dem9. Doty tū ei reddunt.
z amor z honor nō ēa quo tid ipō
qz nobis ē. totū vñ honoreā possum9
uel amare: vñ amari honoreā venē
m. pēp em apus ubi aut soli deo
honor z gloria. pphetico credendus
ē obuare sermō: qui sibi etiā am
ros dei minimis ēē honorificat9 testat.
Puto aut sitē esse verbū illud apū
ei qd item int. pēmm quid9 debet
tū: nisi ut tūre diligatis. Siquidē
nō hū voluit ut alias quelibet de
bita negaret: pērtm ipō idem rō
dicat. cui honore. honore: z retea in
hū modū. Ut ergo pleni9 intelligas
quid in vtroqz sensat quid ue mom
erit vide quēadmodū nū radios so
lis mōra quelibet lumina nō vide
tur. pēquid amota pdera arbitriū:
miquid extmata: ayimie qdē. sed am
pliori claritate quādāno tecta: inter
appmē nō posse. Sit ergo dilectio
alia quemus debita superas. nō sola
regnet ī nobis: ut quicqd debet z ce
teis sibi vendret: z ex dilectione oīa
faciam9. Sic diuin9 honor pualent
z quodāmodo puidret vniūso: ut
plus nōmō p oībus sed honoret in
oīb9 pōpū sane dem pntes etiā
de amore. Quid em ext ipm reli
quit ceteris z qui totū cor totū anīm

tota virtute dno deo suo in dilectione
 donavit. In ipso namq frs affectuo
 se diligam9 angelos eius tanq futu
 ros aliqui colit. Deo mros & inter uos
 actores & tutores a prece positos: & p
 positos nobis. sicut em filij dei sum9
 & si nondum appareat & q adhuc p
 mili sub actorib9 & tutorib9 sum9. ta
 q nihil inter differetes sermo. Ce
 tero & si tam puih sum9. & tam
 magna nobis & no mo ta magna
 sed & ad pculosa ma restat: qd in
 sub tantis custodib9 timeam9. per
 supari nec sedna. min9 aut sedu
 re pnt: qui custodunt nos i oibus
 vns mris. fideles sut prudentes sut
 potentes sut. Quid trepidam9. Tam
 tid sequim9 eos: adheram9 eis: & in
 ptectione dei rehi comorem9. Vide
 em q sit nomia ista ptecho: ista custo
 dia i vno tuo. In manib9 inquit
 portabit te: ne forte offendas ad
 lapide pede tuo. Paru tibi videt9
 q sit lapis offensiois i via. Consi
 dea q sequit9. Sup aspidem & basilis
 cu ambulabis: & circumabis leonem
 & draconem. Qm necessari9 pedago
 gus imo enad lamulus: pferri per
 nulo int her gradienti. In manib9
 inquit portabit te. In tuo quide vno
 custodiat te: & deducet puulu qua
 no pt puulu ambulat. Ceterum
 no te puenit9 temptari. sup qm
 sustine potes: sed i manib9 toller
 ut ptranscas offendiculum. Qd fau
 le transit qui illis portat9 manib9:
 q suavit9 iuxta vulgare puerbu
 natat cui9 alter sustinet mentu.

Quocirca ergo iussu recit2 vr
 gere teptano & tbulacio vehemes
 imine tuora custode tuu ductore
 tuu aduatore tuu. i oportunitat
 bus i tbulacione. Inclina eu et
 sic. Dne salua nos permi. pro dor
 mit neq dormitat: & si ad tempus
 qnz diffimlet: ne forte pculosus
 ab illis te manib9 ipc pceptis: si
 te eis ignorancis sustentatu. Spi
 rituales em sut man9 iste & ang
 lia utiq spualia: que singulis elec
 toru p cui9 discrimis mo & obier
 te difficultatis. tanq lapidee molis
 qntitate. ab hns q sibi deputati sut
 ungelis. spualit & multiplicat expli
 bent9. Duo ego tu aliq ex hns. que
 comuna magis arbitror: & puih
 qui int vos sut icepta. Turbat9
 alijs uehement9 seu corporali quouis
 icomodo seu tbulacione aliq sclar
 seu acedia spus & quiddm in defec
 tione languescens iam temptari in
 apit sup qm valent sustine riam
 ipmget & offendet i lapide: si no
 fuerit qui subueniat. Qs uos e lapis
 iste iste. Ego illu intelligo lapide
 offensiois & petru scandalu: qm
 si offendet9 i qua si offendet9 quis
 collidet9. sup que uos tendit con
 teret eu: lapide utiq angulare
 electu piosu qui e dno xps. In
 huc lapide offendi e murmurare
 aduers9 eu: scandalisari a pusilla
 mmitate spus & tepestate. Inapop9
 illi e angelica ope ungelicar coso
 lacioe angelicas manib9: qui iam
 desat iam ipc modu offendi in
 lapidem. Et uere i lapide offendi

qui murrat qui blasphemat: se
ipm collidens: no cu i que fun
bundus ipmigit. Arbitror sane ve
lut duabz quibusda manibz eius
modi hoies m' du ab angelis sup
portari: ut quoda mo sententes
transcant qd' tantope formidant:
ner pario muer' postmodu' tam
sup posteriori finalitate: q' sup diffi
cultate poru. Vltio sine quas mel
luga duas manz. Duplice utiqz de
mostracione: du videlicet hinc qde
tbulacionis leuitas. inde etiam re
tbulacionis ostendit. Aut magis pm
git' uel ipmit' cordi: ut intimo
affeu sentiat qm' momentaneu' &
leue tbulacione m' sup modum
i sublimitate etim pondus gl'e opa
tur i nobis. Quis neo istas ta ho
nas p' bonos no credit fieri: cum
certo sit q' contra male utiqz fi
ant' immissiones p' angelos malos.
Habetote familiares angelos fratres
mei: frequenter eos sedula cogitaci
one & orone deuota: qui semp nob
assut p' custodia & consolacione

Offim' hinc.

uersu' qui i manibz e' vide
licet i manibz portabit te & no
mo de p'nti consolacione d'ni ut
ape: sed et de futura. sempe m'f
tadu' nos i vno m'is angeli sa:
sed via finit' qd' e' utiqz vna finit'
ta i manibz tollit' nec desit nob
testes fideles. Pyrrhe lem e' nobis
de b'issimo p'ce mo uere p' oia
b'ndito: q' du' intentu' oculoru'
anem i splendore choruse hinc
h'ce videt'. vidit germanam man'
capnam epi i spera ignea ab

angelis i celo de inferu'. Sed quid
huiusmodi testimoa requirunt. Ipsi
i euangelio veritas de medico & oleo
so lazaro ait: qm' deportat' e' ab an
gelis i sinu' abrahe. Reqs em' i illa
tam noui nobis tanq' irogata re
gione ambulat' ipi possent: p'ferri
ne tant' sit lapis i via. Quis lapis.
Qui i lapidibz olim consuecat' ado
rari qui lapides optulit dno dicens
Dixit ut lapides ista panes fiant. Por
ro pes tuus affectio tua pes me': qm'
i manibz angeli portant: ne offen
dat ad lapide' pede suo. Quo em' no
nehe metuisse ma' turbaret' si sola
hinc egredet' & si illas su' solacio m'g
deret' vas si inter illos lapides
suis pedibz gredet'. Euiusd' ma'
festus audi q' noe' habeat portu'
manibz alienis: nec aliis tu' q' ange
lis. Sup' aspidem & basiliscu' ambu
latis: & conuulcatis leone & draconem.
Quid m' h' faret' pes huamus: qd'
huane affectionis int' ta horribilia mo
stra amstrat: sempe neq'ie. spuales
sunt: & quide' no' incongruis designa
te. Siquide' & de hinc d'ni: qd' neq'
qm' vobis exadisse reor. Eadet' a late
tuo mille & d'ere nulla a dexte' tuis.
Quis neo fore pt' qn' diuise sint m'
eos opaciones malicie. m'isteria miq'
tatis: ut ex diuise officio qui port'
maleficis vocabula quoz diuise so
nti noient' alius quide' aspis alius
basiliscus ali' aut leo & alius draco:
qd' videlicet suo inuisibili modo uare
noceant. quasi ali' morsu ali' visu
ali' rugitu ut utu ali' flatu: legi

de quoda gñe demoratu qd' nō erit
 at' nisi i orōne & ieiunio: nichil po-
 tuat verbum iplere max p̄anois ad
 illud. Et nō nō illud asp̄it ont' illa
 utiq; de psalmo asp̄it iuda & obtu-
 rans aures ne voce audiat m̄m̄an-
 tis. Vis nō fieri a tam trifido mon-
 stro? Vis sciri post morte m̄ba-
 lare sup' asp̄ide ista? Eme^{ne} interi
 post eam ambules: aue ne m̄teis:
 & nō erit qd' p̄uenas i futuro. Eme
 ro viciū ē: cui reor eiusmōi spiritu
 dñari. Et si vlt' sine ip̄a curuao
 ē a qua vobis hesternō sermone mo-
 nim' ēe cauendū: ip̄a obstinatio
 est. aduersus quā pudie loq̄bam.
 p̄ter em̄ piget quonens dat' occasio
 ab hac tam graui peste p̄m̄m̄re
 vos ut oimodis fugatis: quod her
 quide sumā quedā religiois subū-
 sio: & vere iuxta stethōmū legis vene-
 rā asp̄idū iſamabile. Dicit' asp̄is
 hinc alterā aure q̄ pressius potest
 terre iſigē: inde uero alterā aude
 imissione nichilomin' obturāe ne
 audiat. Quid ad her mantantis
 voy. quid sermo finiat p̄d̄antis:
 Orabo p̄ eo humiliabo i ieiunio am-
 mā meā: baptisator & mortuo uber-
 rimo quodā p̄ffuuo lacrimarū: a
 pud que viderim nichil huāne iā-
 tanois qualibet sapiām nichil q̄n-
 tūq; amonnois iudicā p̄na
 lere. Rouit tñ vir p̄t̄m̄ non
 relo sese. sed solo iſigē trāput:
 qd' sapiā que desu-sū ē nō modo
 p̄ndia sed & p̄nificā sit: h' aut
 magis ut nā dicit' asp̄idū nisi

frena esse nō p̄t. Sed nec adeo
 obsurdescet: nisi audea quosq; obtu-
 rāe auditū. Eme ē h' audea. fimo
 m̄tēnois huāne h' iuditas despe-
 rata. Qu' hinc quide velut terre
 iſigē p̄p̄e quiss' iheret volūta-
 ti & inde uelut reflectēs audea. fime
 aliqua meditat': & siq̄t animo qd'
 desideat adp̄sa. p̄olite obscuro fin-
 tes nolite obturāe aures: nolite
 obturāe aliqui corda v̄a. In em̄
 tā mordax & amara sermo iuei-
 tur i ore hoīs obstinati: q̄ nulla
 ad eū penetrare queat benignolēna
 monitois. Inde asp̄idis vir' i
 lingue aculeo p̄fenerat: q̄ adisus
 linguā mantatois tanto sepe studio
 obturavit. Ut basiliscus ut aruit
 venemū gerit i oculo: pessimū ani-
 mal & p̄ce oib' execrabile. posse
 cupis oculū venantū. neq; oū-
 lū. oculū fascinantē. Imudū co-
 gita. Quid uero iude nisi malū
 iude ē. Si nō esset ille basiliscus:
 iudū eius iudū mors intrasset
 i orbe iudū. De misero hoī. q̄ m-
 iudū nō p̄ndit Supem' & hoc
 viciū dū adhuc v̄m̄m̄: si post
 morte nobim' m̄strū tate neq;
 ne nō t̄m̄e. p̄emo alter' hoī
 iudū iſpirat oculo: nepe hoc
 ip̄m iam qd' i se est. tūc sua il-
 lud facē & quodāmo m̄p̄e est.
 Qui hoīm odit: hominū illum
 veritas ip̄a testat'. Quid & ille.
 qui hoīm odit i hoīe: m̄is nō
 hominū potest appellari. Adhuc
 v̄m̄t hō & ille iam reus ē mort'
 eius: adhuc m̄det iſimo que dñs

Uespere misit i t'm. & q' iud' est
tanq' qui spm ext'mpuit in d'ap
natio // De nobis a dracone Im
mans bestia e. flatu igneo quid
attigit necat: no mo bestias tre
sed & volucres cel. hant aliud ego
huc q' n'acudie spm reor. Q'ntos
ena sublimis uti videbat' nre. sta
tu huc dracoms misere satis adus
tos turpiter i os eius igemum
readisse. Em melius sibi ipis n'isa
potuerit: ne peccaret. p'mirum
affectio naturalis na homi e: sed
abuteb' bono nature q'us p'di
no & miseranda p'maco. Occupem
illa fies i quib' expedit: ne forte
id inania illatay p'cipat. Su
mmirum solet amore amor expu
ge: solet & timor timore depelli.
Solite time eos qui occidit corp'
ut dno: me aut no hnt qd faciut.
Et confestim. Ostenda aut vobis
que timeatis. Timeate eu q' p'ate
ht corpus & man' p'de i gehena.
Ita dico vobis: huc timeate. ac si
manifestus dicit. huc timeate:
no illos timeatis. Repleat vos spi
ritus timoris d'ni: & alien' timor
locu no h'ebit i vobis. Et ego di
co vobis. Non aut ego sed veritas:
no ego sed d'ns. Solite n'isa eis
qui tristoria auferut vobis. qui
conicia inferut. qui mgerut forte
supplicia: & p'ter hec faciut nihil.
Ostenda aut vobis cui n'isa debe
atis. Trasm' ei que sola vobis
noie p't: sola fuit ut oia illa no
psint. Vobis s'nt quena illa sit:

Imitas p'ia. Ita dico vobis huc n'is
cum. Nulla em noiebit aduersitas: si
nulla d'net' imitas. Qui p'ferte huc
n'isat' ceteris no mouet' magna et
implent' ea. Ego n'isat' m flagella
patus su. Sit d'apna sit conua sit
lesio corporalis: patus su & no sum tur
batus: qm dolor me' i consp'at' meo
semp. Quid m ext'iora oia p'p'eda
i huc' est'muaoe doloris. Fil' n'isat'
uteri mei p'sequit' me. & conuati
seruulo d'ignabor: Cor me' d'el'at'
me v'rt' mea & hunc oculor' meo'
& d'apna ipa spalia plangit: aut
i'comoda corporalia reputabo: huc
mmirum no mo m'asuetudo orit' cu
dracoms flatu no nocent: sed enim
magnanimitas qua rugitus leoms
no terreat // Adisarius v' tanq'
leo rugiens circuit aut petri. Grae
magnis illi leoni de t'bu iuda. pugne
ite p'ti: ferre no p'ti. Rugiat q'nt'
vult: tm no fugiat omis xpi. Cu
ta mimitat' q'nta. exaggetat' q'nta m
tentat' no sum' bestie: ut p'seruat'
nos vacuus h'ic rugit'. Sic enim
p'hibent. qui talia curiosus vestiga
rut: ad rugit' leoms nulla bestia
stare posse: ne eam quide que adu
sus ictu eius tota m'ositate repug
nat: & pleriq' supat ferente que
no sustinet rugiente. Vere bestia ne
romo ex'ps: qui tam pusillanimus
e ut solo timore cedat: qui sola fuit
m ex aggregatione laboris v'rt' ante
confitit': no telo sed tuba p'seruat'
prondū resistit usq' ad sanguinem

aut strenuū ille dñp: q̄ leone hūc
nouerat vānū esse rugitū. Et aliū
quidā. p̄ssate aut dñbulo: & fugiet
a vobis.

Quia gr̄is s̄c̄s factorū m̄o
In factorū m̄o redemptorū m̄o
renunciatorū m̄o: n̄t potius sp̄i nos
tre sp̄e em̄ reſutor sp̄e retribuō
m̄o: nec aliud q̄ ip̄m̄ exspectamus
ab ip̄o p̄m̄ū q̄ ip̄e nobis p̄stitit
nos ip̄i suū. Si quidē ip̄e fecit nos:
& nō ip̄i nos. P̄uid ne istud t̄ videt̄
q̄ te fecit. Cogita qualē. fecit nē
pe eā s̄c̄m̄ corpus egregiā creatū
rā s̄c̄m̄ m̄m̄ magis utpote p̄ma
gr̄ie creatoris insignē: rōnis p̄cipē:
capacē beatitudinis sempiternē: porro
s̄c̄m̄ ambo simul p̄ reſe creaturis
magis ammirandā: cohēntem sibi in
comphensibili artificio inestigabili
ſapientia creatoris. Itaq̄ tā magnū
hoc donū: q̄ magna res homo. Sed
q̄ gratiū putas. plamū ē quia
nichil in p̄meruit: qui p̄mitus
nichil fuit. An postea sperabatū
gr̄is reſutorū auctori: dñi dñō
deus meus es tu: qm̄ bonorū me
orū nō egēs. p̄o ergo necessariam
reſutorū es ei gr̄m̄ qui sic per
orū sibi ſuffiat: p̄o deuotus relatu
rus gr̄is ei qui ſicut meruit ſpe
rabat. Quid in gr̄is agit. Si q̄s
oculorū lumē si quis vſū aurium.
si quis narū si quis manū. si q̄s
pedū tibi p̄ditū. aliquo mō repas
ſe videt̄ si quis ſopitā quavis or
atione exatasse in te rationē q̄s

nō alius tibi vehemētissime ſuade
ret: si qm̄ forte bñfici hūc t̄me
more aut benefactori deplendy
ſet ingrati. Eūmero dñs deus tu
ip̄a tibi inſtrumenta largitū. ex miſi
lo ſat her oīa. p̄omodo ſecit ſ
et copegit eā & formauit: ac
ſuo quoq̄ illustrauit offino. Quō
nō is om̄i iure ſibi gr̄is exigit
amphiores: p̄am ne hoc quidem
lucet maximo contenty munē qui
dedit ut oēs qui in nō fueras
adiret eā vñ ſubſiſtes qui iam
erās: nec min⁹ libēaliter hoc q̄
illud mirabilū ē opatus. p̄arām
em̄t hoēm ad ymaginē & ſilitū
dñe im̄m̄. Quid nō poſtea. Et
p̄tū p̄ſab⁹ maris & beſtis t̄re
& cetera. p̄am & celeſtia ſeſe clemē
ta i vſus creasse tuos in dorne
rat. p̄empe ſicta memorant⁹ ut
eſſent i ſigna & t̄p̄a & dies et
ānos. Cui putas. p̄ulli vñq̄ n̄
tibi. Ectere ſiquidē creature oēs
aut i nullo egēt h̄is oib⁹: aut
nō intelligūt ea. Cū copioſus
i hoc ſc̄do bñficio. q̄ liberaliſſim⁹
fuit. Q̄nta tibi largitū ē ad ſuſtē
tationē. q̄nta ad eruditionē: q̄nta
ad conſolationē: q̄nta ex h̄o iam
ad correptionē: q̄nta eā id de
lectationē. Verū h̄ duo gratis:
& duplicat⁹ gr̄is fecit. Quid duo
duplicat⁹ gr̄is. Sine merito tuo:
p̄i labore ſuo. p̄empe dixit et
ſicta ſit. An idcirco min⁹ deu
tus min⁹ obnoxius min⁹ gr̄is
es q̄ hoc quidē ſicut p̄ miſiſilo

fit de nichilo fecit. puer si cordis est:
omissiones magnitudines vestigae pre-
mo id fuit nisi qui eam gratis ef-
set migratus. Puto em ppta neu-
trū tibi min⁹ utile: qd' pstanti mi-
nime difficile fuit. Alioqum si forte
qd' ei laboriosū tibi magis comodū
duns ex ipō tibi iudicū hor: nec
te alibi illud putem q' apud te
sidiisse. Sit pstantes tibi ipi libe-
rius fit tuo absq' itomodo tuo.
Verū enā si gratis pstante velles:
nolles tū ut hanc tibi ille pntendat
magnitudis causā. Eterū ex hō
nam tercū opus tue redeptionis
attende. pō est velamē exansio-
nis laboratū p'fus ī ea. Gratia
hor quoq' pstante ē. sed gratis
qd' ad te pmet: nā ip' ad illum
plane nō gratis. Saluus factus
es p nichilo: nō de nichilo tamē
Quid ad her dormitat affectio:
p'mo uōs mortua ē illa nō dor-
mit que hinc bnficio nō respo-
det: que se totā nō effudit in
gratū actionē & uocem laudis.
p'ram & cetera duo euidentissime
tūq' hor cōmendat: ut ī eis
quoq' uera dilio cōp'bet: non
ppta de finali pstante qd' nal-
let alit' sed qd' nō alit' oportet.
Itaq' fecit te deus tuus fecit tūm
m'ltū p'p' te fecit p'p' te & seipm
Verbū caro f'm ē & habitauit ī
nobis. Quid adhuc restat: factū
est ipē teū caro vna: te quoq'
serū facit spm vnu. Non rece-
dunt h' q'tuor a corde tuo: nō a

memoria tua: nō ab affectioe tua. her
cogita semp ī hinc uigil' delatē. hinc
velut quibusdā stimulis uigens solli-
cita animā tuā: hinc finibus inflamat
curato: ad reamandū eū q' tam m'ltū
phat' suū erga te cōmendat amore.
memeto sane q' idem ait. Si diligi-
tis me mādata mea seruate. Serua
ergo mādata creatoris tui: serua mā-
data bnfactoris tui redeptoris tui: re-
muneatoris tui. Sed si h' q'tuor & quot
sūt mādata. Omnes nouim⁹ decē ēē.
Itaq' p' q'ternariū hinc decalogū le-
gis multiplicano uerū habes quadra-
gesimā tenēs quadragesima spūa-
lem. Tanto sta in timore: p'p'ua mā-
tuā ad temptacionē. Time serpente
astucias: obserua infidias m'ma.
p'p'e quadrupla temptatō. quadra-
faria ipedire conat' quā exigit
gratū actionē. Temptatq' ē ī oibus
p'p'is: ut ueraciter sciberet' temptatū
p' oia p' similitudine absq' p'p'ō. Erat
forte q' m'net' & dicit. quarto sese
temptacionē d'm nō legisse: uerū ut
ego arbitror nō her dicit: si legisset
se se memisset qm' temptatio intra ho-
mīs sup' t'nd. hoc em q' meminit
nō ea tūm triplia temptacionē temp-
tatio fuisse d'm arbitrat'. que fit
ē ī uicino deserti ī p'inculo templi
ī uerue montis Sane ī hinc oibus
erat manifesta temptatio. Verū illa
que ex tunc & demceps usq' ad mor-
tem cruas ei nō defuit: & si uol-
rior uehementior tū fuit. p'p'e hor
quoq' a p'p'ita similitudine uidebitur

abhorre. Nam & ita illi beneficia que
 iam transire euidensima & i luce
 posita esse noscunt. Sane qd' ad spem
 vite eterne pertinet: necdum exhibitum
 necdum spallatum est nobis. Namq' pro
 inde mirum si sit minus apta temptatio:
 ubi eadem causa temptationis occulta
 Ceterum & diutior & validior ipa e:
 q' aduersus spem manum q'ad habet
 malignitatis exercit' immens'. Itaq'
 primo quide' ut auctori nature inge'
 tos fuerit. ampliore ingerit pollin'
 tidine p' natura: quomododum ipa
 eam xpo esurenti ausus e' dicit dicit
 ut lapides isti panes fiant. Quasi
 uero segmentum mirum ignoret ipse
 qui fingit: aut non aures h'eres qui
 pascat voluere reli. Qm' uero magis
 est ei qui ppter h'eres vniu'su huc
 condidit mundu: q'siquis ut sbam
 eius qua' corrupit obtinet. p'ca
 dens no' ueret' adorare maligni. h'
 mihi oia tibi dabo: si podens ado
 raueris me. Tu ne illa fecisti miser.
 Quod dabo que ille creauit. Aut quod
 abo te speranda. quod tua adorantia
 petenda: que ab illo condita i illius
 sua posita dimone. Jam i eo q' dicit
 mitte te deorsu caue tibi quicunq'pes:
 qui templi p'maculu' conscendisti.
 Caue tibi speculator dom' d'm: caue q'
 i eam xpi locu' cernis tene' subh'
 men. Qm' ingratu' em' v'mo q'm
 i urosus e' magno illi pietatis sac'
 mento. si in illo questu' estimes pie
 tate. Qm' infidelis es ei qui misit

rud hoc sanguine xpo consecratur
 si eo queris gl'iam tua q' nihil e:
 quis que tua sit no' que illu' xpi
 Qm' indigne respondes ei digna
 nom' qui i' d'p'ssione humilitatis
 sue sublim'e esse te fecit: celestia tibi
 sacramenta comisit. celestem forte
 & ampliore q' celestib' ipis sp'ri
 tibus tradidit p'tate: si deorsu' ipe
 te mittas. sapiens no' que sursum
 sur sed que sup' terram. Sed & ois
 qui de virtutu' eminentia. ad iams
 glorie sese dimittit & deiat appe
 titu': hanc dubiu' qui dno' virtutu'
 qui tanta m' nos tolcaunt. ut
 nobis forma hui' ipmet' sitatis.
 p' gra' contumelia' reddat. Consi
 dem' diligencia' fies: ne forte il
 la p'ma temptatio que corporalis ne
 cessitatis occasione cum turbat.
 aspidi debeat repari. h' em' mal'
 quodammodo violentu' morfu' no
 ret: obturat aure' ne uoce audi
 at inatantis. Quid uero age dicit
 mitt' i' har' p'te temptator: nisi
 ut aduersus consolatione' fidei au
 re' cordis obstruat & obtinet.
 Sed no' p'fecit immo' i' eo: no'
 illius p'cl'isit auditu' q' ait. non
 i' solo p'one v'uit homo: sed i' o'i
 verbo qd' p'cedit de ore dei. p'ad
 i' eo q' ait. hec oia tibi dabo si
 podens adoraueris me: i' p'dias
 & male suadibile' sibilu' maduer
 te draconis. sferunt illud i' arena
 latitante: & auces volentes flutu
 attrah'e' venenato. Q' venenatu'

hic status fuit: hoc omnia tibi dabo
si padens adoraueris me. Verum
non erat ista quelibet animus: nihil
potuit diabolus statim ad illa. Et
de basilisco diximus: monstruosus
reteris. solo visu hominem infire et in-
fere prohibet. Non fallor vana gloria
est. Videte magister ne iusticia vestra
firmans coram hominibus: ut videamus
ab eis. Ac si dicit. Cauete oculos
basiliscus. Sed cum nocere dicit basi-
liscus. Et qui non videt basiliscum.
Alioquin si prior eum videat. non tibi
nocet ut apertum: magis mortis ipse.
Ita est frater. Non videntes nocent in
tunc gloria reus et negligentes
qui se ei ostentat qui se ei expo-
nit: et non ponit ipse inspirant
non attendit non discernit illam.
non videt demum quod sit frivola quod
caduca. quod vana quod futile. Si quod
eum intueatur: hoc modo moritur basi-
liscus. Per iam occidit eum gloria.
sed occidit magis: et occidit ei quod
demum uersa in puluere: vno re-
dacta in nihilum. Puto autem non est
querere quid ad tunc gloria ea
temptatio visa sit peccata ubi dominum
est. Si filius dei es: mitte te deorsum.
Ut quid enim hoc nisi ut lau-
daretur: ut videtur a basilisco. Et
vide quomodo scriptum occultauerit basi-
liscus: quasi ut non posset in vide-
ri. Scriptum est magister. Cum angelis
suis mandauit de te: et in manibus
tollent te. Quid scriptum est malig-
ne quid scriptum est: Angelis suis
mandauit de te. Quid mandauit

Aduerte et videte quod subtrahit friv-
olentus: quod fraudis sue commenta des-
soluet. Quid enim mandauit: preceptum
quod in psalmo sequitur ut custodiant te
in omnibus vis tuis. Primum in papinis:
Qualis via hoc de pinaculo templi
mitte te deorsum: non est via huius sed
ruina: et si via ista est non illi frus-
tra in temptatione capitis intorsit:
cum timendum ne offendant ad lapidem
pede suo. Non est quod custodiat: au-
tem non est quod timeat. Quid uero taces
et illud quod sequitur super aspide et
basiliscum ambulabis: et conculcabis
leonem et draconem. Ecce enim huius parabola
tangit. Monstruosa malignitas mo-
struosus persuasionibus appellacionibus
conculcanda signat. Per modo ab ipso
capite: sed eadem a corpore uniuersum. Si
demum aduersus dominum post tunc hanc
confusionem. non iam serpentina callidi-
tate. sed crudelitate usus est leonina
usque ad contumelias ad flagellum ad
alapas ad mortem. et mortem crucis: sed
manifeste eadem leonem te conculcavit leo
de tribu iuda. Sic aduersum nos frater
tres ut in caelo omnibus videtur se frus-
tratum toto iam furore persecutione sus-
citatur. qualis nec fuit ab inicio: ut
vehementia tribulationis regnum celestium
te sperantibus intercludat. Reliquum magister
que et ipsum leonem potenti virtute
conculcabis: uolent illud capere pua-
lebit. Et hoc magis dulcissimi tantum
super aspide et basiliscum caucis et sol-
licus ambulabis. Caucaus omnia

radice inaudito ut nemo nostrum
 mordax inemat: nemo audax vel
 ardens: nemo inopabilis vel rebellis.
 Proq uero deorsu mittim. sed ruse
 dimi & insiliam? letale glorie spalis
 obtund: ut quo septu e frusta iact
 retise in oculos penatoru. Conculam
 quosp leone puer & dracone: ut neqz
 illi rugit terreat: nec ista flatu i
 nat. Videm? h' qtuor monstra affecti
 omb? epue qtuor singula singulis m
 cubat. Cui ergo potissimu draco in
 sediat? Estimo ip cupiditat: qd huc
 noucit esse radice maloru omni: et
 que maxie cor subuertat. Inde em
 quasi consulens dixit: h' oia tibi da
 bo. Nam de leone quide manifestu
 e: q no nisi ad timois ianuam trise
 ros dat rugit. Porro tunc force
 affis obseruat: q cas maxie morfi
 bus suis ml pmas mbitet. Vn et
 ad dmi ppm doner in esuriente ter
 neret no accessit. Contra sane nme
 at: neresse e leticia basilid: q co
 potissimu aditu venenatos mgerere
 solent radios oculoru: nec vana
 gloria nisi ob leticie noceat vaitate.
 Illud quoqz confiden an forte virtu
 tes qtuor. qtuor hno pualis oppo
 ne uileam. Leo rugiet qd no time
 bit: Si qd ille fuit fortis est. Sed
 frustrato leone draco abscondit in
 nemi: ut uulente flatib? ultra
 hat nam isufflans ei quodammodo
 conu pscencia tironu. Cuius putas
 illi? preterintalut insidias? Nemo
 utiqz nisi prudens at forte du ad
 ista descendit ames. urget qd moles
 tra: & ere ptin? affis ad est: nam

oportuna sibi temp? inemse vide
 tur. Cuius no exspabit? ab aspide
 ista. Prempc vir temperis & mo
 destus: qui suat habundie & penur
 am & pati puto ex hac occasione
 fascinare te uolet male blandiens
 oculus neqm. Es auertat facie sua.
 Pfecto insti qui no mo no rpe sibi
 nrepe gloria querat que dei e. sed
 ne ab alio quide reape uelit ob
 laud. Si tu ille sit insti. qui iuste
 qd instu e exsequat? qui iniuria
 sui no faciat cora hoib?: q demp
 & si insti fuerit caput sui no luert.
 her em vnti spenalit in hincitate
 consistit: her intenone purgat?
 h' quosp meritū omē eo uentū
 & efficia? obtinet: quomin? ar
 rogat sibi

Emte ad me omes q labo
 ratis & onenti estis: & ego
 vos reficiam dicit dñs. Collite iugū
 meū sup vos: & inuemetis requiem
 anab? uis. Inq em meū suane
 e: & omis meū leue. Laborates
 ad refectone iutat: ad reqem
 puocat oneratos. pō in interim
 omis subtrahit: mit labore: magis
 aute onere alio alio labore comu
 tat. Sed onere leu suam iugo
 i quib? requies ac refectio & siml
 lus apparent in inemat. Grane
 omis inqstas. sedens sup talentū
 plumbi. Sub hac gemebat sarcina
 qui dicebat. Inqstas mee supisse
 sup caput meū & sicut omis qre
 gnare sūt sup me. edd ergo xpi:
 quod on? leue. Ut quide ego sentio
 on? bnficiorū dulce omis: sed ei qui

sentit ei qui exprobat. Alioquin si non
inuenias. si non aduertas: graue onus
& periculosum. Oneriferum autem homo
ipse sine meritis. Si uiderit por-
tat periculum suum. onus est graue. Si uero
forte exoneratus est a peccatis minus
quidem graue: sed si sanus sapiat
non minus graue onus inueniet.
hanc ipsam quam diximus exponem
ratione. Onerat nos ad exonerat de:
onerat beneficio ad exonerat a pec-
cato. Vox onerati. Quid retribu-
dum domino pro omnibus que retribuit michi.
Vox onerati. Eri amicus: quia homo
peccator sum domine. Vox onerati. Semp-
er enim quasi timetis super me fluctus
timui deum. Semp-er magis timui sicut
ante sic post acceptam indulgentiam
peccatorum. Bonus homo qui semp-er in est
pauidus: nec minori angitur sollicitudine
ne forte obuiatibus. Ad hoc siquidem nobis diuina
tam sedula erga nos et tam profunda
beneficia commendantur: ut sollicitudinem
ad gratiam: inueniamus ad dilectionem.
angelis suis mandauit de te: ut
custodiat te in omnibus uis tuis. et uis
ultra potuit tibi fieri et non fecit.
Proni quid cogites iugiter creatu-
ra. habes gratiam ad angelos domini:
sed ad ipsum ambis dominum angelorum.
Oras et optas: et uicinis non conten-
tus. ipse quoque qui loquitur assistit: non
te quasi per medium sed sui oris oscu-
lo osculetur. Audisti super aspidem
et basiliscum leonem puerum et draconem
tibi ambulandum fore: nec super
dracone ipso uictoriam michaelis et

angelorum eius ignoras. Verumptamen non
michaelis: sed domino clamat desideria.
tua. libera me domine et pone me in uita
te: et cum uis manuum pugnet contra.
hoc nempe non modo alijs sed ipsis
quoque uicinis alijs alijs captiue refu-
gium: ut ex summa propter te. quoniam tu es
domine spes mea merito respondeat
aliquando posuisti refugium tuum pro
eum. De dignatur esse spes miserorum
miserorum et miserorum dominus: nossemus
liberatore simul et protectore in se spe-
rantibus exhibere recusat. Eum in me-
spemur magis liberabo eum: propterea enim
quoniam cognouit nomen meum. Semp-
er nisi dominus custodit ciuitatem. frustra
vigilat qui custodit eam: sicut illic homo
sine eam angelus esset. Angeli in ci-
uitate uisum sed parum hoc. Immo nichil
hoc foret: si non eam dominus in ciuitate
esset propter sui. merito proinde in ciuitate
sponsa deservit inuenit licet vigilans.
Immo ab eis magis inuenta. nec enim
eos ipsa querebat subitisse nec uide-
ta fuisse vigilans: sed prociato licen-
ter de dilecto ad ipsum oris puellas
se. Erant enim cor eius non in vigilans.
sed in domino fiduciam habens. Et aliter
forte suaderetur melior. In domino confido:
quo dominus me nec transigam in mon-
tem sicut: quoniam uigilanter id obser-
uauit chorinthios: ad offensas quasi
vigilans secederet apud eos: et minime
propter se. Ego quidem reple ego aut
pauli apertus: ego uero apollo. Sed
quid fecerunt uigiles solus: uigiles
in aspectu. Non enim poterunt sibi
suscipere sponsam qui bene eam em-
labantur: qui emulabantur dei emula

sanone: qui desponderit unum vno v
 gine castam exhibere. Propter
 me et voluerunt me aut ut quid
 unum. Si fallor urgebat ut paransiet
 p inde in ventura dilectum. Demum en
 am tulerunt pallium meum magis hant
 dubium quin ut aures expedita. Ad
 uerit est quod valde prouocat: quibus
 si sagittis aptus voluet eos. qui diu
 tisse apud vigilas videbant. Si quis
 paulus p nobis crucifixus est. aut in
 noie pauli baptisatus estis. Et item
 cu em dicit quod ego sum paulus. alius
 aut ego sum appollo none heres estis.
 Quia igitur est appollo. quis uero paulus.
 nymstrum et au credidistis. Eum in me
 sperant liberabo eum. Non in uigilibus
 no in heres no in angelo. sed in me in
 qui sperant: nihil boni nisi ex me
 ne p ipos expectatis. Omne enim datum
 optimu et omne donu pfectu desur
 su est. Descendens a patre lumine. Ex
 mo uigilie hominum utiles. circa opa
 utiq; manifesta: eis minime custodes
 heres deputant. Ex me ex parte in
 gelorum obseruanciam seruatores motu
 spiritali sollicitantia: impulsantia/
 suggestores magis. Ceterum intima sa
 ne custodia secretissime intentionis non
 modo ex me. uero etiam p me fiat
 nec est: quod illos quidem huiusmodi nequit
 sed nec angelicus quoque oculi penetrare.
 Agnoscamus triplicem hanc custodiam
 fieri: episcopalem nos eis qualis em
 quod conuenit exhiberi. Prudentiam bona
 coram hominibus: coram angelis coram deo.
 Contentiam placere omnibus per uiam. sed
 maxime ei qui maxime est super omnia

In conspectu angelorum psallam et
 ut in eis quoque quod scriptum est impletur.
 Eum timet te videbit me et letabitur.
 tur: quod in uerbo tuo suspensum ob
 diamus propositis in uis. qui p uigilat
 tanquam reddituri rationem p omnibus
 uis: ut non ad ista hoc faciat
 Et quidem gratia deo ex uis solo
 munie uent. Non est quod multum
 uos moueat. non est quod multum uobis
 timeat in huius parte. Eum enim gaudium
 meum et gloria mea et nisi p mpta
 obediencia et irreprehensibilis conuersio
 uestra. Eum si certo cognoscerem
 et angelos quidem amplius aliis
 in uobis cognosce quod dederat apud
 nemine uerum ex anathemate ihesu
 co quippe oculum et non minu
 rare aliquid. non detulisset in occulto
 non simulatorie agere aut remisse
 non ignominiose uolue non cogita
 tiones. quibus solet huius interdiu.
 ipse quoque pro corpore perturbari.
 magnum magis hoc incrementum gau
 dii: sed nondum utique plenitudo. pro
 enim tam magnum sumus ut possit nob
 adeo esse pro minime ab heres iudici
 non posse: minime aut nihil cosnos
 esse nobis. Ceterum si occultissimum
 iudicium timet etiam magnum et quantum
 nos ad illius exanimis memoria
 conuenit trepidare. Quod si magis
 contingeret certum esse nil esse in
 nobis omnibus illud offendens oculum
 qui solus pfecte nouit quod sit in
 heres: uident in eo et quod in se ille non
 uidet. huius uel maxime iudicium
 inuestigemus. huius. et eo amplius
 frequentem in timore et tremore.

ipm consideratione quo minus compre-
hendi possumus inestimabile abyssu
iudicioru dei: & inestimabile dis-
positione. Cu h^o timor spes habet
meritu: ad hoc metu fructuose
sperat. Est aut ipse timor firmis-
sima quedam & efficax materia spei.
si quis prudenter aduertat. Siqde
maximu quoddam dei donu timor
iste: & ex preceptione p^{ri}ncipiu firma
e expectatio futuroru. Postremo
limp lantid e dno sup timetes eu:
et utiqz vita i voluntate ei: & in
beneplacito ei salus etna. Em i
me sperant liberabo eu. Dulcis
sima libertas i se sperantib non
desse. hoc em totu meritu hois:
si tota spem suam ponat i eo q totu
hocem salu feat. In te sperauerunt
p^{re}s m^o. sperauerunt & liberasti
eos: ad te clamauerunt & salu fa-
cisti: i te sperauerunt & no sut co-
fusi. Quis em sperant i eo & con-
fusus e: Sperate i eo ois cogre-
gatio ppli. Quicunqz em locu cal-
cauerit pes vester. v^o erit. pes v^o
utiqz spes v^o e: & quicunqz illa
precessit obtinebit: & si in tota figa-
tur i deo: ut firma sit & no t^u-
bet. Quid timeat aspide aut ba-
silsau: quid leonis rugitu a dra-
conis sibulos expauescat: em in
me sperant liberabo eu. pouo
liberat quide. ne iteru repugne-
t iteru egerit libera. P^{re}gam
eu & conseruabo eu si tm cogno-
uerit nome meu. In p^{ri}ncipiu em

ulius glorificatio: i notitia nois pro-
fecto exhibet. Spes i noie res i face
est. Quod em videt quis quid sperat
fides utiqz ex auditu: & ei quide m^o
eunda aplm est veru substantia speran-
daru. P^{re}gam eu: qm cognouit nome
meu. Non nouit nome eius q assumit
illud iuanu: qui dicit ei d^o d^o:
et non facit que dicit ipse. Non nouit
nome eius. qui eu nec honorat ut
p^{re}m: nec ut deo tmet. Non nouit
nome ei: qui ad vanitates & i^u-
as falsas conuertitur. Quid v^o curus
aut e nome dm spes eius: & no re-
sperit i vanitates & infamias falsas.
Petrus h^o nome cognouerat: q dicitur.
Non em e aliud nome datu hoibus
in quo oporteat nos saluos fieri pro
quoqz si nouim^o nome scm quod
inocatu e sup ^{res} desideranda utiqz nob.
ut semp satisfiat in nobis: atqz ita o-
randu m^ota doctina utiqz saluatois.
P^{re} m^o qui es i celis satisfiat nome
tuu. Dem^o audi quid sequit i p^{ri}ncipiu
mo. Clamant ad me & exaudia
eu. hic fructu nature nois clamor
oroms. porro fructu clamoris. exau-
diao saluatois. Quid em aut non
inocans exaudiri potest: & aut nome
dm inocare. Gratias ei q m^ost^o
tantu hoibus nome p^{re}s: fructu si
litis i eius inocacione consistunt.
sicut scriptu e. Quicunqz inocauerit
nome dm: saluus erit.

clamant ad me: &
exaudia eu. hoc plane est
testamentu p^{re}s: hoc pietatis sedus:
hoc pactu me & misericordie. Spera

ut i me liberabo eu. pome meum
 cognouit: ptegam eu. Imocant me:
 & ego exaudia eu. Non dicit dignus
 fut. iustq & rectq fut. Inocens ma
 bus & mudo corde: ptea libero
 ptegam & exaudia eu. Si aut her
 & similia diceret: quis no diffidet:
 eius gloriabit? capid se hie cor: pte
 aut apud te pmano e: & pte hinc
 legem sustinu te dne. Dulcis lex: q
 meritid exauditionis i clamore con
 statuit postulacione. Et lamant iust
 ad me: & exaudia eu. aperto non
 exaudit? qui clamat dissimulat?
 aut omo no postulans: aut tepide
 postulans aut remisse. Siquide in
 dei auribq desiderid uehemens cla
 mor magnq: e regione aut remissu
 inteno vox submissa. Cui illa pene
 trabit nubes: qm audiet? i celis. pte
 pe ut clamandid sibi nouit ho ut
 pmo dia sue oromo ipm que oratu
 rus e patre in celis esse ptm? amo
 net? quo uidelicet iperu quoda spo.
 illo sibi iaculanda meinerit orna
 one. Spus e deus: & i spu clamat
 nre e. quissis clamore suu ad eud
 desident puenire. Sicut em ad
 facie hoie no respicit tanq homo.
 sed magis intuet? cor: sic ad cordis
 potius uoce q corpis aures eius.
 Em merito dicit? Deus cordis mei
 hinc e q moyses foris tuens mitq
 audit? dicit? dne. Quid clamas
 ad me? clamant ad me: & exau
 diam eu. pte imcito. Clamorem
 magnid sane. magnitudo nuntat
 extorsit. Quid em clamas ptegi?

nisi consolacione liberaone qtoi
 sacione. Alioquin quo sup hie
 exaudit? siq alio clamat. Exau
 diam eu aut. In quo exaudies
 dne? nel i quibq? Cui ipso su m
 tbulacione: eripid eu & gloriu
 abo eu. ad magnd illud tridud
 qd p pime sumq celebratur. huc
 nunti ternarud arbitoz referid.
 Siquide & ipse pte nos tbulacione
 & dolore inuenit. qm pposito sibi
 gaudio sustinuit auct: cofusione
 contepit. Verumptu que de ipso
 eme. sicut an morte p dicit fine
 habuerud? & sicut i morte dicit
 resumata fut: & ex tuc sabbatizant.
 per dilata e gloria resurracionis:
 die tua sidmo diluculo sol iusticie
 de timolo ortq e nobis. Ita ergo
 fructq puer tbulacionis & neitas
 erepacione. i maifestacione glorsim
 aone apparuit. ptehil omni qd
 & i nobis simile quodda tridud
 posse uidebit? assignari. Cui ipso
 su aut i tbulacione. Erut h? nisi in
 die tbulacione nre. i die crucis
 nre: du implet? qd ipse ait. in
 mudo quide pssura habebitis.
 & qd? nplus eius. oes qui pie
 uolunt unie i xpo. psecucionem
 patient? ram liberacio plena
 & p fud an diem sepulture esse
 no potest? eo q maneat uigil
 gnaue sup filios adam: a die exi
 tus. de uentre matris eoru usq
 i diem sepulture i mrem omi.
 In huc igit? die eripiam eum

inquit: quoniam iam nihil ultra quod
vel corpori vel me noceat mundus
habebit. Sane glorificatio in diem
ultimum manet diem resurrectionis:
quoniam surget in gloria quod in ignominia
interit. Vnde scriptum est quod non
luctus sit in tribulatione: Ex eo utique
quod in ipsa tribulatione nos sumus. Quis
enim sustinet quod persistet: quod subsistet
super eo. Omne gaudium existimemus.
ad tribulationes varias moderemus
fratres mei. Non modo quod per multas tribu-
lationes oportet nos intrare in reg-
num dei: sed quoniam iuxta est Dominus hinc
qui tribulatio super corde. Si ambulatio
in medio umbrae mortis aut quidem
non timebo mala: quoniam tu mecum es.
Ita ergo nobiscum est omnibus diebus:
usque ad resurrectionem factam. Quando
autem erimus in ipso. Permittimus
quoniam impiemus omnium prope in aera:
et sic semper ad Dominum erimus. Vnde ap-
parebitur in ipso in gloria: semper
in ipso appropinquabit in terra mundum. In-
terit sane abscondat nos est: ut
predat tribulatio crepatione. Cre-
patione glorificatione. Vox liberati. Vo-
cavit anima mea in requie tua: quoniam
Dominus benefecit tibi. Quia eripuit ani-
mam meam de morte: oculos meos
a lacrimis: pedes meos a lapsu.
Eripuit eum et glorificabo eum. Felix
qui te interit consolatore et adiu-
tore habet: adiutor in oportum
tatis in tribulatione. Ut quoniam felicioz
que iam eripuit. et exemisti. ta-
lis malis: quoniam felicioz qui iam
exemptus de laqueo venarum: qui

iam raptus est ne malicia mutet in-
tellectum illum. aut ne fatio decipiat
inam eius. Longe tamen pro hinc omnibus felicioz
sunt ille erit. que assumpsit ad exponit
que replens in homo domus tue. et
etiam tuae conformatus est. Et me
filio clamemus in celum: et miserebit
in deus in. Clamemus in celum: quod
sub celo omnia labor et dolor vanitas et
afflictio spiritus. Demum primum est cor homo
et insubstantiale: primum sensus eius in malis.
Sed est in meli bonum hoc est in carne mea:
sicut patet in ea habitant: aduersus spiritum
concupiscit. Postremo et cor meum de-
liquit me: et corpus mortuum est propter
carnem. Sufficit autem quod dicit malicia
sua: et est mundus ipse positus in malis
non. Vnde nequam in omnibus scilicet primum: quoniam
nequam aduersus inam scilicet de se
in malis noscitur. Sed et principes
mundi hinc tenebrarum hinc spirituales
nequam acree potestates: et in eis cunctis
dior cunctis manibus serpens. Hic ergo
sub sole omnia: hoc omnia sub celo. Ad quod
horum confugium facis. In quo horum
omni spernis solacium aliud: aliud in
hinc inuenire. Si queris me te aruit
cor tuum: et oblivioni datus te reperis
tamquam mortuum a corde. Si in fine te:
corpus quod corruptum aggrauat inam
Si cura te: cura eterna inhabitatio de
primum sensu in terra cogitante. Quere
ergo super te. sed curam esto ventosa
in anima transire. Quia enim omne di-
tuo optimum. et omne domum perfectum non
in fine sursum esse nouerunt: medium iter
latrunculi obside. Transi utique in trans
pungiles illas nequias: que tamen id est

custodiunt & observant ne quis in illam
 possit evadere civitate. Si te percussent
 si vulneraverint dimitte eis pallium.
 qd' eg' in egypto olim ioseph' adulte
 dereliquit & dimitte & sordone: ut ad
 euangelio illo inuene p' fugias mundus
 ab eis. p' quid no' solu' palliu' eis sed
 & sordone dedit deus in manu ip'ij:
 cui' in facultate & in carne dno' p'ia
 tem. ueruptu' anam aut illi' p'ina:
 Ita ergo sursum cor sursum clamor sur
 sum inteno: sursum desideria sursum con
 uersio: & ois expectatio tua desur
 sum sit. Clama in celu' ut exaudias: et
 qui in celo e' p' mittat tibi auxilium
 de sco: & de syon tueat' te. mittat inte
 rum tibi auxilium de tribulatione: eripi
 at a tribulatione: glorificet in resurrec
 tione. magna sut her' sed tu magne
 dne' p'missisti. Ex tua p'missione spe
 ram' & inde iudem' dice: si corda
 stantem' pio. certe debes ex p'missio

Ene nobysu
 ugr' fies: satis co'petit

sp'it' h'p' uerfus psalmi celebratiue
 p'prie d'nci' resurrectione. Jam ne
 cui'q' m'm' sua p'mittit: ut festum
 & ap'ie suo sim' resolant mebra: quod
 iscrip'io p'scolant: aliq'n' facendu'. Con
 gruu' fimo psalmi: ubi psallenti si
 mo p'mittit' ta' h'us. Ionade co'plet:
 da' in eo: spondet' repleto ta' iocuda
 longitudie' m'q' d'icru' replebo eum:
 & ostendit illi salutare meum. Sepe uos
 amoneo fies: q' iuxta pauli sinam.
 p'missione' habeat pietas uite ei' q'
 m' & p'iter & future. Un' & idem
 aut. habens nuc' quide' fructu' uim

in satisfactione fine uos uita et'nd.
 Ipsa e' qua hoc loco p'mittit' p'la
 tudo: ip'a longitudo d'icru'. Ad em
 tam longu' q' qd' et'nd e' : ead' ta
 longu' q' qd' nullo fine p'dit'. Bo
 nus fimo uita et'na: bon' fimo q'
 fine non h't. Et sane cui' fimo e'
 ip'm quoq' bonu' e'. Amplectim' u
 itaq' satisfactione qm' bona e': qm'
 fimo ei' uita s'i fine. Santimoniu'
 secte m' & p'ne: s'i qua nemo uidet
 bit. deu'. Longitudine' m'q' d'icru' re
 plebo eu'. & ostendit illi salutare me
 u'. Dextere dei e' ista p'missio: mu
 nus dexte e'. quid sibi olim sancty
 iob porrigi optabat: op' m'q' ma
 nuu' tuaru' porriges dextera. de
 lectationes in dextera h'c usq' in fine.
 h'c m'm'nd' & ille sibi porrigi
 optauit & optinuit. Dextend. de
 quo psalm' ait. uita perit a
 te. & tribuisti ei longitudo' d'icru'
 in sc'm' & in sc'm' sc'i. manifestus
 demq' sapiens dixit. In sinistra
 eius diuicie & gloria. in dextera
 illius longitudo' uite. Cui' est
 qui uult uita: diligit dies uide
 bonos. h' em' uita qua uiuim'
 mors e': nec simplicit' uita. sed
 uita mortis. mort' homo d'icru':
 qd' morti certissime appropinquat.
 Eand' uos agim' ex quo p'mu'
 incipim' uie nisi morti p'pinq'
 re. & mox' mori. Sed & dies i'
 lesu'q' uie h'm'q' paua & mali
 sut: sicut scus p'archa testat'
 Ibi uere uiuit ubi uuida uita
 e' & uitalis. Ibi dies boni: ubi

interminabilis longitudo dierum. Gra-
tias ei qui tam non modo fortit sed et
suavit disponit uniuersa. Eorum ne-
pe paucitas dierum fuit breuis. quod
sufficit atque maiora sua. Vbi aut
dierum bonitas: et intas quoque non
deest. Longitudinem dierum replebo
eum. Et postquam dixerit glorificabo eum.
Eiusdem hoc versiculo declarauit.
Cui tamen non sufficit ab eo glori-
ficari: cuius propter sua opera: pro eum
tanta inmensitas. nisi in inensu
glorificare quepiam potest. proesse
et magna sit glorificatio. a mag-
nifica gloria que descendit. Vnde
delapsa a magnifica gloria aut
per nos. Bene magnifica gloria:
glorificatio tam magnifice et longi-
tudine et multitudine. et plenitudine
claritate. fallax gloria et uana et
claritas: dico hominibus breuis. Sapi-
ens cuiusmodi non optabit: magis
loquetur ex corde ei qui intuetur cor:
et diem huius non desiderium tuum
Ego tamen plus aliquid quam non deside-
rare desidero ut ne recipiam quidem
Sed enim cuius uox sit: ego clarita-
te ab huius non accipio. Quoniam uero
miseri qui gloriam que ab huius
est quam: et nolimus eum qui a solo
deo est. Sola siquidem eum quod sola
negligentia. longitudinem habet:
sola repletionem. Breues dies huius:
et dies eius tanquam flos agri sic ef-
florebit. Exsiccatum est inquit fenum
et cecidit flos: uerbum autem domini
manet in eternum. Verus numerus
dies qui non nouit occasum: eterna

uirtus uera et intas: ut proinde uera
eternaque sanctas. Alioquin quomodo gloria
illa replebit que fallax et uana est:
denique et tamen dicitur ut non uis te
ex ea magis communi posse: non
posse repleti. Homo ergo inter magis
ubiectio quam elatio est: homo magis neces-
sitas quam uoluptas: quod cum uirtutes
necesse tunc sentit altera penam subire:
ultra sit paritura corona. Vnde etiam
lino que probatione operum dicitur ad
gloriam. Cum ipse suum magis in tribulatione:
eripiam eum et glorificabo eum. Agnum
gratus pro mundi: et non habet in
tribulatione: et in omni tribulatione nostra
nos consolatur. Res enim ut dicitur in
tribulatione que in gloria uertit: ista
que mutat in gaudium. Gaudium sine
longum quod nemo tollat a nobis: gaudium
dum multiplex gaudium plenum. Res
necessaria ista necessitas: et coronam
parit. pro contemptum fructus
modicum est: magnum ex modo fructus
exurgit. forte insipidum forte acer-
bum est: forte gaudium synapsis. pro co-
sudem que uidentur: sed que non uide-
tur in eo. Et tunc enim uidentur gratia
sunt: que aut non uidentur etiam plene
in primis glorie: glorie in spe
glorie magnum dei. Non solum autem sed
ut dicitur expressius glorie in tribula-
none. In ea siquidem spes glorie est.
Vide si non hoc ipsum dicitur te uoluit
aptus: cum subiicit. Cum tribulatione
patientia operum: et cetera. manifeste
aptus glorie in spe non aliter
aliud aliquid sed impleat addidisse eum

dicendo p[ro]p[ter] solū aut sed & gloriā in
 tribulationib[us]. Non em̄ alia gloriatio
 commendat[ur]: sed addit[ur] ubi magis spes
 glorie ubi ipse spes gloriatio requirit[ur].
 Siquide[m] in tribulatione spes glorie.
 vno & ipso in tribulatione gloria videtur.
 sicut spes fructu in semine: sic ipse
 fructu in semine ē. In huius modū etiā
 modo regno dei intra nos ē: thesauri
 nus ingens in fictili vase in agro vili
 Est m[agis] sed absconditū ē. Felix qui
 ibi inuenit illud. Et ille: sempe
 q[ui] magis messem cognouit q[ui] se
 mēte. Vtq[ue] fidei inuenit huius the
 sauru[m]: nō s[ecundu]m faciem iudicis sed
 videns que nō apparet: sed intus
 que nō vident[ur]. Et in uenit huius the
 sauru[m] inuenit. que volebat inuen
 iri. & ab aliis: qui dicebat. inuen
 taneū hoc & leue tribulationis me.
 sup[er] modū in sublimitate et in pond[us]
 g[e]n[er]is op[er]is in nobis. p[ro]p[ter] d[omi]n[u]m remu
 neabit: sed et in pondus glorie opa
 tur in nobis. Latet gloria fructu mei.
 abscondita nobis ē in tribulatione in
 momentaneos hoc latet et inuas: in ho
 leui pondus sublimis & sup[er] modū.
 Interi festinans ergo nobis emere
 agru[m] istu[m]: eme thesauru[m] istu[m] qui
 abscondit[ur] ē in agro isto. Omne qui
 d[omi]n[u]m existimant: ad in varias inde
 vna tribulationes. Dicant[ur] ex mo
 dicant[ur] ex simi: bonū magis ad
 domu[m] lucy q[ui] ad domu[m] comu[m] ē
 ipso sū in tribulatione aut d[omi]n[u]s & ego
 aliud inter q[ui] tribulatione requirit[ur].
 inq[ui]si ad h[er]e deo bonū: non solu
 aut sed & ponē in d[omi]n[u]s deo spem

mea: q[ui] eripiam eu[m] m[agis]: & glori
 ficabo eu[m]. Et ipso sū m[agis] in tribu
 latione. Delicia mee m[agis] ē in filio
 homi[n]is: emanuel nobiscu[m] de illuc
 grā plena aut angel[us] ad maria:
 d[omi]n[u]s ter[ra]. In plenitudine gr[ati]e nobis
 n[on] ē: in plenitudine glorie erim[us] ad
 eo. Descendit ut ipse sit h[ab]it[us] q[ui] tribu
 lato sū corde: ut nobiscu[m] sit in tribu
 latione n[ost]ra. Erut aut[em] q[ui] rapient[ur]
 in nubib[us] obuia xpo in uera: & sic
 semp[er] ad d[omi]n[u]m erim[us]: si t[ame]n uerem[ur]
 interu[er]i habē eu[m] nobiscu[m] ut sit comes
 me. qui pat[er]e redditor ē futur[us]: vno
 qui tūc pat[er]a modo sit via. Bonū
 michi d[omi]n[u]s tribulari d[omi]n[u]m modo ipse
 sis comes meū: q[ui] regnare sū te
 epulari sū te. sū te gloriari. Bo
 nū michi in tribulatione magis a
 plecti in camino habē te meū: q[ui]
 esse sū te uel in celo. Et in em̄
 michi ē in celo: & a te q[ui]d volu
 sup[er] terrā. Auru[m] p[ro]bat fornax:
 & vnos istos iustos teptaco tribu
 lationis. Ibi ibi ad eis es d[omi]n[u]s. ibi
 in tuo no[m]i[n]e congregatis medius
 astas: sicut olim ad trib[us] p[ro]p[ter]
 etiā dignatus etiā et h[ab]it[us] appa
 re: ut dicit q[ui] spes quarta ē filio
 filio dei. Et in trepidam[us] q[ui]d cū
 tam[us]: quid refugim[us] cammu[m].
 Semit ignis: sed d[omi]n[u]s nobiscu[m] ē
 in tribulatione. Si deus nobiscu[m]:
 quis cont[ra] nos. Sicut homin[us] q[ui]
 si ille eripit. q[ui]s ē qui rapiat de
 manu ei[us]: q[ui]s ē qui possit de
 manu ei[us] erue. Postremo si
 ille glorificat: & q[ui]s nā aliq[ui] qui

in gloriam suam: Si ille glorificatus
non humiliabitur: Audi denique quoniam
gloria ipse glorificatus longitudine
magis dierum replebo eum: et ostendam
illi salutare meum. Et primo quod
in eo ipse dierum nomen pluraliter po-
suit: non vicissitudine aliqua. sed
multitudine voluit commendare. alio-
quin si vicissitudine suspicaris: me-
lior est dies una in aliis domini super
milia. Legimus sanctos atque perfectos
vivos etiam ab his diebus nostris
plenos in gloria dierum: nec sane
aliud quam virtutum plenos: plenos
intelligimus gratiam. per mirum in
hoc plenitudine velut de die
in diem de claritate in claritate. non
quidem a suo sed a domini spiritu transfor-
matur. Si ergo dies gratia dicitur. si
ut super eam memimus dies honoris
claritas dicitur que ab honore est. et
male intendo gloriam quam ab hunc
quoniam: quoniam non magis verus dies.
et plenus meritis vere glorie
plenitudo. Et si dies plurimos
dimensiones dicitur gratiam: quoniam non
multiplex gloria dierum intelligitur
multitudo. Postremo emendamus audi-
si ulla vicissitudine dies multos.
Erit lux lune sicut lux solis aut
aperta: et lux solis septem partibus sicut
lux septem dierum. Iste in fallor
cunctis diebus vite sue. psalmos su-
os cantare in domo domini rex fide-
lis optabat. Erit enim devotus esse
deus ad singula tante et tam multi-
plex glorie munera et in omnibus
semper gratias agere quasi cunctis diebus

psalmos dicit non eius. Longitudinem
dierum replebo eum ac si manifestum
dicit. Sicut quod quid desiderat: si non
suavit: si non quid sapienter ei. non ei
argentum vel aurum sapit: non volup-
tas non curiositas non dignitas ali-
quid scilicet. Omnia deridit fecit. omnia
aspicit et arbitrat ut serena. Ex-
narravit penitus semetipsum: nec se
ex his parte occupari: quibus non
se non posse repleri. Non ignorat
ad cuius ymaginem conditus sit cuius
magnitudinis cupit se: nec susci-
net de modico crescere ut de maxi-
mo minuat. Itaque longitudinem die-
rum replebo eum: que nisi super vera
reficit nisi eterna impleri non potest. Sicut
nec longitudinem illa tamen nec
claritas illa occasu nec facies illa
fastidium habet. Erit enim securitas de eter-
nitate: glorioso de veritate: exultatio
de sanctitate. Et ostendam illi salutare me-
um. per mirum ex tunc vide meritis
quod optavit: et tunc sibi rex glorie gloria
exhibebit etiam non habentis macula
vel splendore dicit: sed neque ruga vel
omoda plenitudine sua. Aliqua ad
illius fulgore lumine sicut non ipse
sit nec turbatus quidem in aliquo tunc
vel maestas assurgit. Inde est quod mit-
tatur ut super memi sciamonia sit
et pace petam papam: quod si hunc ne-
mo videt deum. Eum ergo replebit
in bonis desiderium tuum ut non illud
sit quod requirit. serenato penitus
ex ipsa plenitudine eius. vide in po-
teris serenitate illa plenitudinem
illa maiestatis. filio deo facti: et quod

videns eum scire e. aut forte in ple
 nis oī gloria i semetipso: ead fons
 saluatione qua opatus e deus: z ple
 na maiestate eius omē tū vndiq
 transpriet deliosissim) deliosissi
 m) scilicet habitator ad hoc referri pōt
 qd adient. Et ostendit illi salutare
 meū. Alioquin accipiam) si magis
 placet ead hoc mō: ut ipse quos
 pmissit dies i hac ostensioe saluta
 ris exponat. Longitudie magis dicendū
 replebo eū. Et tanq̄ querēs vnde
 em dico i ciuitate: de qua legitur
 qz nō lucebit illi sol p diem nō em
 nox erit i ea: ostendā magis illi salu
 tare meū: ut quēndamodū z illa
 scriptura dicitur lucerna eius sit ignis:
 ostendā illi salutāe meū. Non iam
 i pde erudiam nō exercebo in spe:
 sed spere adimplebo. Ostendā illi sa
 lutāe meū: ostendā illi ihesu meū
 ut metū iam vident i que creditur
 que dilectat que semp oprant. Oste
 de nobis dñe mām tuā: z salutāe
 tuā da nobis. Ostende nobis salutāe
 tuā: z suffiat nobis. Eū em videt
 illū videt z te: qz ipse in te z tu i
 ipso. hoc e aut vita etna: ut cog
 noscam) te verū deū: z que missū
 ihm ppm) Itaq̄ tūc dimittes sermō
 tuū dñe. scdm verbū tuū i pace: nō
 viderū oculi mei salutare tuū. ihesu
 ppm) dñm meū: qui e sup oīa deus
 benedictus i seclā amen.

[Faint, mostly illegible text in the upper section of the page, possibly bleed-through from the reverse side.]

apparet

[Main body of text, written in a medieval script, appearing to be a continuation of a treatise or legal document.]

[Faint text at the bottom of the page, including what appears to be a signature or a date.]

